॥ श्रीः ॥

श्री रामस्तुतिमञ्जरी

ஸ்ரீ ராமஸ்துதிமஞ்ஜரீ

Published by

Sri Vigneswara Venkateswara Trust

2010

उ

श्रीरामस्तुतिमञ्जरी

(श्रीरामतापिनी-श्रीरामरहस्योपनिषदौ,
श्रीरामधामस्तवः, श्रीरामकर्णामृतम्,
श्रीरामकर्णरसायनम्, भद्राद्रिरामशतकम् सीतालहरी च)
प्रथमो भागः

संकलयिता तमिलनुवादकश्च
वैद्य एस्.वी. राधाकृष्णशास्त्री, श्रीरङ्गम्

ஶ்ரீராமதாபினீ - ஶ்ரீ ராமரஹஸ்ய உபநிஷத்
ஶ்ரீராமதாமஸ்தவம் ஶ்ரீ ராமகர்ணாம்ருதம்
ஶ்ரீ ராமகர்ணரஸாயனம், பத்ராத்ரி ராமசதகம்,
ஸீதாலஹரீ

தொகுத்தவர், தமிழுரையுடன்
வைத்ய S.V. ராதாகிருஷ்ண சாஸ்திரி.
ஶ்ரீரங்கம்

வெளியிடுவோர்:
SRI VIGHNESWARA VENKATESWARA TRUST
283, T.T.K. ROAD, CHENNAI - 600 018
2009

SRI RAMASTUTI MANJARI

First Edition : 2009

First Part

Compiled by :

Vaidya **S.V. RADHAKRISHNA SASTRI,**
Srirangam

Published by :

Sri Vigneswara Venkateswara Trust,
283, T.T.K. Road,
Chennai - 600 018
Phone : 2499 2155, 2499 2156

Price : **Rs. 150/-**

Lasertvpeset & Printed at:
V.K.N.ENTERPRISES
Old 164/292, Royapettah High Road, Mylapore,
Chennai-4, Ph:9840217036.

உ

நூல் அறிமுகம்

ஸ்ரீ விக்நேசுவர ஸ்துதி மஞ்ஜரியைத் தொடர்ந்து ஸ்ரீ ராமஸ்துதி மஞ்ஜரி காஞ்சீ காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு பூஜ்யஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்ரீ சரணர்களின் அனுக்ரஹத்தால் வெளியாகிறது.

முதல் பாகத்தில் ஸ்ரீ ராமனைப் பற்றிய உபநிஷத்துகள் இரண்டும், மஹான்கள் இயற்றிய ஐந்து ஸ்தோத்ரங்களும் தமிழுரையுடன் வெளியாகின்றன.

ஸ்ரீராம தாமஸ்தவத்தை இயற்றிய ஸ்ரீ தாரக பிரும்ஹானந்த ஸரஸ்வதி அவர்கள் யோகியும் பிரும்ம ஜ்ஞானியுமான துறவி, தமிழ் நாட்டில் 18ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். தன் ஸ்துதிக்குத் தாமே தைத்திரீய உபநிஷத்தின் கருத்தை இது விளக்குவதை, ஸம்ஸ்க்ருத உரையில் வெளியிட்டுள்ளார். அதன் கருத்தே தமிழில் தரப்பட்டுள்ளது. சென்னை ஸம்ஸ்க்ருத எஜுகேஷன் ஸொஸைடி இதனை ஸம்ஸ்க்ருத உரையுடன் வெளியிட்டுள்ளனர்.

ஸ்ரீ ராமகர்ணாம்ருதம் லீலா சுகரின் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண கர்ணாம்ருதம் போன்று ஸ்ரீ ராமனது பல லீலைகளை விளக்குகிறது. பலதனி ஸ்தோத்திரங்களும் இதில் இடம் பெறுகின்றன. இயற்றியவரைப் பற்றி விவரம் தெரிந்து கொள்ள இயலவில்லை.

ஸ்ரீராம கர்ணரஸாயனம் எழுதியவர், தஞ்சை மாவட்டத்தின் சிறந்த பண்டிதராக விளங்கிய ஸ்ரீ ராம பத்ர தீக்ஷிதர். கவிதை நயம், சொல்லழகு, கருத்தழகு எனப் பலகோணங்களில் சுவை தருகிற அமைப்பு.

ஸ்ரீபத்ராத்ரி ராம சதகமும் ஸீதாலஹரியும் கும்பகோணத்தருகிலுள்ள வலங்கைமானைச் சார்ந்த கவிமணி ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய சாஸ்திரீ அவர்கள் இயற்றியது.

அவர்களது கவிநயம், ஸ்ரீராமனுடனும் ஸ்ரீ ஸீதையுடனும் பக்தி கலந்த ஆர்வத்துடன் ஸல்லாபம் செய்வது ரஸகளின் உள்ளத்தை நெகிழ்த்தி ஸ்ரீராமனிடம் உள்ளமார்ந்த பக்தி கொள்ளச் செய்யும்.

தமிழ் உரையுடன் இவை வெளியாவது பக்தர்களின் உள்ளமார்ந்த வரவேற்பைப் பெறும் எனக் கருதுகிறோம். உள்ளிருந்து தூண்டுகிற குருவருளும் ஸ்ரீ ராமனருளும் மேலும் பல துதிகளை வெளியிட வாய்ப்பளிக்க வேண்டி ஸ்ரீராமரின் திருவடியில் இதனை ஸமர்ப்பணம் செய்கிறோம்.

ஸ்ரீரங்கம் S.V. *ராதாகிருஷ்ண சாஸ்திரி*
ஸ்ரீரங்கம்,

21.10.2009

श्री रामस्तुतिमञ्जरी

प्रथमो भागः

ஸ்ரீ ராமஸ்துதி மஞ்ஜரீ

முதல் பாகம்

பொருளடக்கம்

—★—

॥ श्रीः ॥

श्री रामस्तुतिमञ्जरी

ஶ்ரீ ராமஸ்துதிமஞ்ஜரீ

प्रार्थना

नमाम्ययोध्यां सरयूं सरिद्वरां
    नमामि रामं रघुवंशभूषणम् ।
अजाब्धिचन्द्रं नृपवर्यभूषणं
    नृपस्य सर्वा महिषीर्नमाम्यहम् ॥ १

நமாம்யயோத்யாம் ஸரயூம் ஸரித்வராம்
    நமாமி ராமம் ரகுவம்சபூஷணம் ।
அஜாப்திசந்த்ரம் ந்ருபவர்யபூஷணம்
    ந்ருபஸ்ய ஸர்வா மஹிஷீர்நமாம்யஹம் ॥ 1

नमामि रानं रघुवंशभूषणं
    नमामि सौमित्रिमतीव सुन्दरम् ।
नमामि धीमद्भरतं दयानिधिं
    नमामि शत्रुघ्नमुदारदर्शनम् ॥ २

நமாமி ராமம் ரகுவம்சபூஷணம்
    நமாமி ஸௌமித்ரிமதீவ ஸுந்தரம் ।
நமாமி தீமத்பரதம் தயாநிதிம்
    நமாமி சத்ருக்நமுதாரதர்சநம் ॥ 2

नमामि सीतां रघुवंशजप्रियां
        नमामि रामानुज वल्लभोर्मिलाम् ।
नमाम्यहं भारत माण्डवीं शुभां
        शत्रुघ पत्नीं श्रुतकीर्तिमाश्रये ।। ३

நமாமி ஸீதாம் ரகுவம்சஜப்ரியாம்
        நமாமி ராமாநுஜ வல்லபோர்மிலாம் ।
நமாம்யஹம் பாரத மாண்டவீம் சுபாம்
        சத்ருக்ந பத்நீம் ச்ருதகீர்திமாச்ரயே ॥

नमाम्यहं मारुतसूनुमानिलं
        श्रीजानकीजीवनजीवनं प्रियम् ।
सौमित्रिमित्रं कपिराजवल्लभं
        श्रीरामदूतं शिरसा नमामि ।। ४

श्रीरामतापिन्युपनिषत्

अथर्ववेदीया

प्रथमो भागः - पूर्वतापिनी

ஸ்ரீ ராமதாபினீ உபநிஷத்

அதர்வவேதத்தைச் சார்ந்தது.

(முதல் பகுதி -பூர்வதாபினீ)

भद्रं कर्णेभिः — इति शान्तिः

பத்ரம் கர்ணேபி: என சாந்தி.

प्रथमोपनिषत् *முதல் உபநிஷத்*

चिन्मयेऽस्मिन् महाविष्णौ जाते दशरथे हरौ ।
रघोः कुलेऽखिलं राति राजते यो महीस्थितः ॥ १

स राम इति लोकेषु विद्वद्भिः प्रकटीकृतः ।
राक्षसा येन मरणं यान्ति स्वोद्रेकतोऽथवा ॥ २

रामनाम भुवि ख्यातमभिरामेण वा पुनः ।
राक्षसान् मर्त्यरूपेण राहुर्मनसिजं यथा ॥ ३

प्रभाहीनांस्तथा कृत्वा राज्यार्हाणां महीभृताम् ।
धर्ममार्गं चरित्रेण ज्ञानमार्गं च नामतः ॥ ४

तथा ध्यानेन वैराग्यमैश्वर्यं स्वस्य पूजनात् ।
तथा रात्यस्य रामाख्या भुवि स्यादथ तत्त्वतः ॥ ५

रमन्ते योगिनोऽनन्ते नित्यानन्दे चिदात्मनि ।
इति रामपदेनासौ परं ब्रह्माभिधीयते ॥ ६

1. ராமன் என்ற பெயர்- சின்மயனுன மஹா விஷ்ணுவான ஹரி தசரதனிடம் பிள்ளையாகப் பிறந்ததும் அனைத்தையும் மகிழ்வித்ததனுலும். பூமியில் தன் பெருமையால் புகழ் பெற்றதாலும் பேரறிஞர்களால் அவர் ராமன் (மகிழ்விப்பவன், பெருமை பெற்றவன்) என அழைக்கப் பெற்ருர். அரக்கர் தன் பாபச்செயல்களாலும் இவராலும் அழிக்கப்பட்டனர். ராகு சந்திரனைக் கவ்வியது போல் மனித வடிவில் ராக்ஷஸர்களை இவர் ஒளியற்றவராக்கினுர். அரசராக ஆளத் தகுதி பெற்றவர்களுக்குத் தன் நடைமுறையால் தர்ம வழியையும் பெயரால் ஜ்ஞானத்திற்கு வழியையும் தியானத்தால் பற்றற்ற நிலையையும் தன்னை வழிபடுவதால் பேராளுமையையும் இவ்வுலகில் அளித்தார் ராமர். யோகிகள் எல்லையற்ற சித்ஸ்வரூபரான ராமனிடம் மனம் பதித்து மகிழ்கின்றனர் என ராமர் என்ற சொல்லால் பிரும்மத்தை அந்த யோகிகள் குறிப்பிடுகின்றனர். (1-6)

चिन्मयस्याद्वितीयस्य निष्कलस्याशरीरिणः ।
उपासकानां कार्यार्थं ब्रह्मणो रूपकल्पना ॥ ७

रूपस्थानां देवतानां पुंस्त्र्यङ्गास्त्रादिकल्पना ।
द्विचत्वारिषडष्टानां दश द्वादश षोडश ॥ ८

अष्टादशामी कथिता हस्ताः शङ्खादिभिर्युताः ।
सहस्रान्तास्तथा तासां वर्णवाहनकल्पना ॥ ९

शक्तिसेनाकल्पना च ब्रह्मण्येवं हि पञ्चधा ।
कल्पितस्य शरीरस्य तस्य सेनादिकल्पना ॥ १०

சின்மயமும் வடிவமும்- பிரும்மம் சித்வடிவிலுள்ளது. இரண்டாவது பொருளற்றது. பிராணன் முதல் நாமம் வரையுள்ள பதினுறு கலைகளுமில்லாதது. உடலில்லாதது பக்தரின் நன்மையை முன்னிட்டு அது வடிவேற்கிறது. உருவமேற்றதும் ஆண்-பெண் என்ற அவயவ அமைப்பும் ஆயுதங்களும் அமைகின்றன. ஸீதையோடு இருவர். லக்ஷ்மணன் முதலிய உடன் பிறந்தோரால் நால்வர், ஸுக்ரீவன் விபீஷணர் என அறுவர். த்ருஷ்டி ஜயந்தர் முதலிய எண்மர், இவ்வாறு 10, 12,

16,18, என்று பரிவாரங்களும் ஆயுதங்களும் வேறுபடும். சில தேவவடிவமைப்பில் ஆயிரக் கணக்கானவர் இடம் பெறுவர். உடல், மேனிநிறம், வாஹனம், சக்தி, ஸேனை என்ற ராமனிடம் ஐந்து கல்பனைகள் உண்டு. (7-10)

ब्रह्मादीनां वाचकोऽयं मन्त्रोऽन्वर्थादिसंज्ञितः ।
जप्तव्यो मन्त्रिणा नैवं विना देवः प्रसीदति ॥ ११

क्रियाकर्मेज्याकर्तॄणामर्थं मन्त्रो वदत्यथ ।
मननात् त्राणना(तारणा)न्मन्त्रः सर्ववाच्यस्य वाचकः ॥ १२

सोऽभयस्यास्य देवस्य विग्रहो यन्त्रकल्पना ।
विना यन्त्रेण चेत् पूजा देवता न प्रसीदति ॥ १३

ராமனை வழிபட மந்திரம் - யந்திரம் முதலியவை - பிரும்மாதியரைக் குறிப்பவை போல் ராமனையும் குறித்து மந்திரங்கள் உண்டு. இவற்றை ஜபிப்பவருக்கு ராமர் அருள் புரிகிறார். அருள் பெறுவதற்கான வந்தனம் ஜபம் ஹோமம் முதலியவற்றை மந்திரம் நிறைவு பெறச் செய்கிறது. மனனம் என்ற உள்ளத்தில் உருவத்தை எண்ணத்தால் பதிப்பது, த்ராணம் - வழிபடுபவரைக் காப்பது. இவ்விரண்டையும் நிறைவுறச் செய்வதால் மந்திரம் - மனனத்தால் காப்பது - என்ற பெயர் வந்தது. பயத்தை அகற்றுகிற தேவனைக் குறிப்பிட்ட இடத்தில் தங்க வைப்பதால், தங்கும்படி கட்டுப்படுத்துவதால் விக்ரஹம் யந்திரம் என வழிபடுகிற பொருளைக் குறிப்பிடுவர். யந்திர - விக்ரஹ அமைப்பின்றி வழிபடுவதால் தேவதை அருள் கிட்டாது. (11-13)

द्वितीयोपनिषत्

स्वभूर्ज्योतिर्मयोऽनन्तरूपी स्वेनैव भासते ।
जीवत्वेन समो यस्य सृष्टिस्थितिलयस्य च ॥ १

कारणत्वेन चिच्छक्त्या रजःसत्त्वतमोगुणैः ।
यथैव वटबीजस्थः प्राकृतश्च महान् द्रुमः ॥ २

तथैव रामबीजस्थं जगदेतच्चराचरम्।
रेफरूपा मूर्तयः स्युः शक्तयस्तिस्र एव चेति ।। ३

'இரண்டாவது உபநிஷத்'

ராமனது பீஜ வடிவம் - பிரும்மம் தன் ஸங்கல்பப்படி தானே வெளிப்படுகிறது. பேரொளியாக, பல வடிவங்களில் தோன்றும். படைப்பிற்கும் காப்பிற்கும் மறைப்பிற்கும் உட்படுகிற உலகின் ஜீவனாக, ஈசுவரனாக, சித்சக்தியின் தராதரத்தால் பிரிந்து, ரஜஸ், ஸத்வம், தமஸ் என்ற முக்குண தராதரத்தால் பலநிலைகளுக்குள்ளாகிறது. அதது அததாக வெளியாக விதையாக ஸூக்ஷ்ம உருவில் பிரிந்து 'ர' பிரும்மா அதன் மீதுள்ள அகாரம் விஷ்ணு, மகாரம் சிவன் என ராம என்ற சொல்லினுள் மும்மூர்த்திகளும் உள்ளனர். இவற்றில் ஸரஸ்வதி லக்ஷ்மீ உமை என்ற சக்திகளும் இச்சா கிரியா ஜ்ஞானா என்ற பிரும்ம சக்திகளும் கூடுகின்றன. (1-3)

तृतीयोपनिषत्

सीतारामौ तन्मयावत्र पूज्यौ
जातान्याभ्यां भुवनानि द्विसप्त।
स्थितानि च प्रहितान्येव तेषु
ततो रामो मानवो माययाधात्।। १

जगत्प्राणायात्मनेऽस्मै नमः स्यात्
नमस्त्वैक्यं प्रवदेत् प्राग्गुणेनेति ।।

'மூன்றாவது உபநிஷத்'

யந்திர மந்திர வடிவினராக இங்கு ஸீதாராமர்கள் உள்ளனர். அவர்களிருவரையும் யந்திர - மந்திர வடிவினராக வழிபட வேண்டும். இவர்களிடமிருந்தே 14 உலகங்களும் தோன்றி வாழ்ந்து மறைகின்றன. ராமன் மனிதனாகித் தன் மாயாசக்தியால் இந்த உலகனைத்தையும் வாழவைத்தார். ஜீவனும் பரனான ஈசுவரனும் அவனே. ஜகத்தின் பிராணனும் ஜகத்தின் ஆத்மாவுமான அவருக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம். ஜீவனையும்

பரனையும் இணைக்கிற சொல் நம: என்பது. இதனுல் ஸத் - சித்-ஆனந்தத்துடனும் வணங்குபவர் இணைகிறுர். (1)

चतुर्थोपनिषत्

जीववाची नमो नाम चात्मा रामेति गीयते ।
तदात्मिका या चतुर्थी तथा चायेति गीयते ॥ १

मन्त्रोऽयं वाचको रामो वाच्यः स्याद्योग एतयोः ।
फलदश्चैव सर्वेषां साधकानां न संशयः ॥ २

यथा नामी वाचकेन नाम्नो योऽभिमुखो भवेत् ।
तथा बीजात्मको मन्त्रो मन्त्रिणोऽभिमुखो भवेत् ॥ ३

बीजशक्ती न्यसेद् दक्षवामयोः स्तनयोरपि ।
कीलो मध्ये विना भाव्यः स्ववाञ्छाविनियोगवान् ॥ ४

सर्वेषामेव मन्त्राणामेष साधारणः क्रमः ।
अत्र रामोऽनन्तरूपस्तेजसा वह्निना समः ॥ ५

स त्वनुष्णगुविश्वश्चेदग्नीषोमात्मकं जगत् ।
उत्पन्नः सीतया भाति चन्द्रश्चन्द्रिकया यथा ॥ ६

प्रकृत्या सहितः श्यामः पीतवासा जटाधरः ।
द्विभुजः कुण्डली रत्नमाली धीरो धनुर्धरः ॥ ७

प्रसन्नवदनो जेता धृष्ट्यष्टकविभूषितः ।
प्रकृत्या परमेश्वर्या जगद्योन्याङ्किताङ्कभृत् ॥ ८

हेमाभया द्विभुजया सर्वालङ्कृतया चिता ।
श्लिष्टः कमलधारिण्या पुष्टः कोसलजात्मजः ॥ ९

दक्षिणे लक्ष्मणेनाथ सधनुष्पाणिना पुनः ।
हेमाभेनानुजेनैव तथा कोणत्रयं भवेत् ॥ १०

तथैव तस्य मन्त्रस्य यश्चाणुश्च स्वङेन्तया ।
एवं त्रिकोणरूपं स्यात्तं देवा ये समाययुः ॥ ११

'நான்காவது உபநிஷத்'

ராமனின் ஷடக்ஷர மந்திரம் - நம: என்பது ஜீவன். ராம என்பது ஆத்மா. நான்காம் வேற்றுமையைக் குறிப்பிடுகிற ஆய இரண்டும் ஒன்றே என்பதை - ராமனுடையவன் இந்த ஜீவன் என்பதை- ராமாய நம : என்பது குறிப்பிடுகிறது. ராமன் இந்த மந்திரத்தால் குறிப்பிடப் பெறுபவர் (வாச்யர்) மந்திரம் - ராமனைக் குறிப்பிடுகிற சொல் (வாசகம்). இவ்விரண்டையும் இணைக்க, மந்திரத்தால் ராமனை வழிபட ஸாதகன் விரும்பியது கிட்டும்.

பெயரைக் கூறியவுடன் பெயருடையவன் முன் நிற்பான். அப்படி, மந்திரத்தின் விதையாகிற தேவதை மந்திரத்தைக் கூறுபவனின் முன் நிற்கும். ராம் என்ற பீஜத்தையும் நம: என்ற சக்தியையும் முறையே வலது - இடது மார்பில் நியாஸம் செய்யவும். ராமாய எனக் கீலகத்தை மார்பின் நடுவில் (ராம் பீஜம், ரீம் சக்தி: ஶும் கீலகம் என்பதுமுண்டு.) தன் விருப்பம் நிறைவுற என விநியோகம். எல்லா மந்திரங்களுக்கும் பொதுவான முறை இங்கும் பின்பற்றத்தக்கது.

இந்த மந்திரத்தில் அமர்ந்துள்ள ராமன் பலவடிவங்கள் ஏற்றவன். தேஜஸால் அக்னிக் கொப்பானவன். அருள் வடிவால் சந்திரனுக்கு ஒப்பானவன். உலகமே அக்னியும் சந்திரனும் இணைந்த வடிவம் என்பர். சந்திரன் நிலவோடு - நிலவை விட்டு என்றும் பிரியா திருப்பது போல் ராமன் ஸீதையுடன் உள்ளான்.

இயல்பாக சியாம (கார்மேக) வண்ணம் கொண்டவன். செம்மஞ்சள் ஆடை உடுத்தியவன். சடைதரித்தவன். இருகைகள் கொண்டவன். குண்டலம் தரித்தவன். ரத்னமாலை பூண்டவன், தீரன், வில்லாளி. தெளிந்த முகமுள்ளவன். வெற்றிவீரன். திருஷ்டி, ஜயந்தன், விஜயன், ஸித்தார்த்தன், அர்த்தஸாதகன், அசோகன், மந்திரபாலன், ஸுமந்திரன் என்ற எட்டு மந்திரிகளால் சூழப் பெற்றவன். மஹாமாயா சக்தியான பரமேச்வரியான ஸீதை தங்க வண்ண மேனியளாக, எல்லா

அலங்காரமும் பூண்ட சித்சக்தியாக மடியில் அமர்ந்துள்ளாள். தாமரையைக் கையில் ஏந்திய அவளால் இறுக அணைக்கப் பெற்ற புஷ்டி மிக்க கோஸலதேசத்தரசியின் மகன் ராமன். தங்க ஒளிபெற்ற வில்லேந்திய லக்ஷ்மணன் வலது புறத்தில் (இம்மூவரின் மந்திரம் ராம் ராமாய நம: ஸ்ரீஸீதாயை நம: லம் லக்ஷ்மணாய நம:) மந்திர வடிவில் முக்கோணமாக உள்ள இம்மூவரையும் காண தேவர்கள் வந்தனர். (1-11)

स्तुतिं चक्रुश्च जगतः पतिं कल्पतरौ स्थितम् ।
कामरूपाय रामाय नमो मायामयाय च ॥ १२

नमो वेदादिरूपाय ओङ्काराय नमो नमः ।
रमाधराय रामाय श्रीरामायात्ममूर्तये ॥ १३

जानकीदेहभूषाय रक्षोघ्नाय शुभाङ्गिने ।
भद्राय रघुवीराय दशास्यान्तकरूपिणे ॥ १४

रामभद्र महेष्वास रघुवीर नृपोत्तम ।
भो दशास्यान्तकास्माकं रक्षां देहि श्रियं च ते ॥ १५

त्वमीश्वर्या दापयाथ संप्रत्याश्वरिमारणम् ।
कुर्विति स्तुत्य देवाद्याः तेन सार्धं सुखं स्थिताः ॥ १६

தேவர் ராமனைத் துதித்தது - *கற்பக மரத்தடியில் அமர்ந்துள்ள ராமனைத் தேவர்கள் துதித்தனர். ஸங்கல்பப்படி வடிவேற்ற ராமன், மாயையால் உருப் பெற்றவன், வேதத்தின் ஆதிவடிவம், ஓங்காரமானவன். அவனுக்கு வந்தனம், வந்தனம். லக்ஷ்மியைத் தாங்குபவன், ஆத்மாவாகிய ராமன், ஜானகியின் மேனியை அலங்காரமாக மடியில் கொண்டவன், அரக்கர்களை அழித்தவன், அழகிய அவயவங்கள் உள்ளவன். (மங்களத்தை அவயவமாகக் கொண்டவன்) மங்களமானவன், ரகுவம்சத்து வீரன், ராவணனுக்கு யமனானவன் (இவருக்கு நமஸ்காரம்)*

ராமபத்திர! பெரு வில்லாளியே! ரகுவீரனே! அரசரில் சிறந்தவனே! ராவணனின் யமனே! எமக்குப்

பாதுகாப்பளிப்பாய்! உன் ஈச்வர சக்தியாகிய ஸீதையின் மூலம் லக்ஷ்மியை அளிப்பாய்! உடன் எதிரியை அழிப்பாய்! என்று துதித்த தேவர்கள் இன்பமடைந்தனர். (12- 16)

स्तुवन्त्येवं हि ऋषयस्तदा रावण आसुरः ।
रामपत्नीं वनस्थां यः स्वनिर्वृत्यर्थमाददे ॥ १७

स रावण इति ख्यातो यद्वा रावाच्च रावणः ।
तद्व्याजेनेक्षितुं सीतां रामो लक्ष्मण एव च ॥ १८

विचेरतुस्तदा भूमौ देवीं संदृश्य चासुरम् ।
हत्वा कबन्धं शबरीं गत्वा तस्याज्ञया तया ॥ १९

पूजितो वायुपुत्रेण भक्तेन च कपीश्वरम् ।
आहूय शंसतां सर्वमाद्यन्तं रामलक्ष्मणौ ॥ २०

स तु रामे शङ्कितः सन्प्रत्ययार्थं च दुन्दुभेः ।
विग्रहं दर्शयामास यो रामस्तमचिक्षिपत् ॥ २१

सप्तसालान् विभिद्याशु मोदते राघवस्तदा ।
तेन हृष्टः कपीन्द्रोऽसौ सरामस्तस्य पत्तनम्॥ २२

जगामागर्जदनुजो वालिनो वेगतो गृहात्।
तदा वाली निर्जगाम तं वालिनमथाह्वे ॥ २३

निहत्य राघवो राज्ये सुग्रीवं स्थापयत्ततः ।
हरीनाहूय सुग्रीवस्त्वाह चाशाविदोऽधुना ॥ २४

आदाय मैथिलीमद्य ददताश्वाशु गच्छत ।
ततस्ततार हनुमानब्धिं लङ्कां समाययौ ॥ २५

सीतां दृष्ट्वासुरान् हुत्वा पुरं दग्ध्वा तथा स्वयम् ।
आगत्य रामेण सह न्यवेदयत तत्त्वतः ॥ २६

तदा रामः क्रोधरूपी तानाहूयाथ वानरान्।
तैः सार्धमादायास्त्राणि पुरीं लङ्कां समाययौ ॥ २७

तां दृष्ट्वा तदधीशेन सार्धं युद्धमकारयत्।
घटश्रोत्रसहस्राक्षजिद्भ्यां युक्तं तमाहवे ॥ २८

हत्वा विभीषणं तत्र स्थाप्याथ जनकात्मजाम्।
आदायाङ्कस्थितां कृत्वा स्वपुरं तैर्जगाम सः ॥ २९

ராமனின் வரலாறு - ருஷிகளும் அவ்வாறே துதித்தனர். இதனிடையே அஸுரத் தன்மை கொண்ட ராவணன் காட்டிலிருந்த ஸீதையைத் தான் அமைதி பெற எடுத்துச் சென்றான். மக்களை அழ வைத்ததால் அவன் ராவணன். இயற் பெயராலும் ராவணன். அதனைச் சாக்கிட்டு, ஸீதையைக் காண, ராமனும் லக்ஷ்மணனும் தேவியைக் காட்டில் தேடினர். கபந்த அஸுரனை அழித்து, சபரியை அணுகி அவளால் உபசரிக்கப் பெற்று, பக்தனான அனுமான் மூலம் வானர அரசனான ஸுக்ரீவனை அடைந்து ராமனும் லக்ஷ்மணனும் ஆதியோடந்தம் நிகழ்ந்ததைத் தெரிவித்தனர்.

ராமனிடம் ஐயப்பட்ட ஸுக்ரீவன் நம்பிக்கை பெறத் துந்துபியின் உடலைக் காட்ட ராமன் அதை வானில் தூக்கி எறிந்தார். ஏழு ஆச்சான் மரங்களைத் துளைத்து ராமன் மகிழ்ந்தார். மகிழ்ச்சியுற்ற ஸுக்ரீவன் ராமனுடன் தலை நகருக்குச் சென்று கர்ஜிக்க வாலி வீட்டை விட்டு வெளியேறிப் போரிட ராமன் வாலியைக் கொன்று, ஸுக்ரீவனை ஆட்சியில் அமர்த்தினார்.

திசை எட்டும் அறிந்த வானரர்களை அழைத்து ஸீதையைக் கண்டு கொணர ஸுக்ரீவன்ஆணையிட்டான். ஹனுமான் கடலைத் தாண்டி, லங்கை சென்று ஸீதையைக் கண்டு அரக்கர்களைக் கொன்று நகரை எரித்து ராமனிடம் திரும்பி வந்து நிலைமையைத் தெரிவித்தான். ராமன் கோபம் கொண்டு வானரர்களுடன் ஆயுதமேந்தி இலங்கை சென்று ராவணனுடன் போரிட்டு கும்பகர்ணனுடன் இந்திர ஜித்துடன் ராவணனைக் கொன்று, விபீஷணனை ஸ்தாபித்து, ஸீதையுடன் தன் நகர் வந்தார். (17-29)

ततः सिंहासनस्थः सन् द्विभुजो रघुनन्दनः ।
धनुर्धरः प्रसन्नात्मा सर्वाभरणभूषितः ॥ ३०

मुद्रां ज्ञानमयीं याम्ये वामे तेजःप्रकाशिनीम् ।
धृत्वा व्याख्याननिरतश्चिन्मयः परमेश्वरः ॥ ३१

उदग्दक्षिणयोः स्वस्य शत्रुघ्नभरतौ ततः ।
हनूमन्तं च श्रोतारमग्रतः स्यात्त्रिकोणगम् ॥ ३२

भरताधस्तु सुग्रीवं शत्रुघ्नाधो विभीषणम् ।
पश्चिमे लक्ष्मणं तस्य धृतच्छत्रं सचामरम् ॥ ३३

तदधस्तौ तालवृन्तकरौ त्र्यश्रं पुनर्भवेत् ।
एवं षट्कोणमादौ स्वदीर्घाङ्गैरेष संयुतः ॥ ३४

द्वितीयं वासुदेवाद्यैराग्नेयादिषु संयुतः ।
तृतीयं वायुसूनुं च सुग्रीवं भरतं तथा ॥ ३५

विभीषणं लक्ष्मणं च अङ्गदं चारिमर्दनम् ।
जाम्बवन्तं च तैर्युक्तस्ततो धृष्टिर्जयन्तकः ॥ ३६

विजयश्च सुराष्ट्रश्च राष्ट्रवर्धन एव च ।
अशोको धर्मपालश्च सुमन्त्रश्चैभिरावृतः ॥ ३७

ततः सहस्रदृग्वह्निर्धर्मर्क्षौ वरुणोऽनिलः ।
इन्द्वीशधात्रनन्ताश्च दशभिश्चैभिरावृतः ॥ ३८

बहिस्तदायुधैः पूज्यो नीलादिभिरलङ्कृतः ।
वसिष्ठवामदेवादिमुनिभिः समुपासितः ॥ ३९

பட்டாபிஷேகம் பெற்ற ராமனது காட்சி - ஸிம்ஹாஸனத்தில் இருகைகளுடன் வில்லேந்தித் தெளிந்த முகத்துடன் ஆபரணங்கள் அனைத்தும் அணிந்து அமர்ந்துள்ளார். வலதுகை ஜ்ஞான முத்திரையுடன். இடது கையில் தன்னொளி மிக்க ஸீதை.

ஜ்ஞான விளக்கம் தருகிற சின்மயனுள பரமேச்வரனுக அமர்ந்துள்ளார். இடத்திலும் வலத்திலும் சத்ருக்னனும் பரதனும், உபதேசத்தைப் பெறுகிற ஹனுமான் தன் முன்னர் என முதல் முக்கோணம் (ஆவரணம்).

பரதனுக்குக் கீழே ஸுக்ரீவன், சத்ருக்னனின் கீழ் விபீஷணன். பின்புறம் வெண்குடை ஏந்திய லக்ஷ்மணன் சாமரத்துடன், ஸுக்ரீவனும் விபீஷணனும் விசிறியுடன். இப்படி ஆறுகோணம் ராம் ரீம். ரூம் ரைம் ரோம் ர: என ஹிருதயாதி நியாஸம்

இவர்களைக் கொண்டு. இவர்களுக்கு வெளியே தென்கிழக்கு முதலிய திக்குகள் நான்கிலும் வாஸுதேவர், ஸங்கர்ஷணர், பிரத்யும்நர், அநிருத்தர் என்ற நான்கு வியூஹர்கள். மூன்றுவது சுற்றுக, ஹனுமான், ஸுக்ரீவன், பரதன், விபீஷணன், லக்ஷ்மணன், அங்கதன், சத்ருக்னன், ஜாம்பவான் என எண்மரும். திருஷ்டி முதலிய எண்மரும்.

அதற்கு வெளியே இந்திரன், அக்னி, யமன், நிர்ருதி, வருணன், வாயு, ஸோமன், ஈசானன், பிரும்மா, அனந்தன் என 10 திக் பாலகர், அதன் வெளியே இவர்களின் ஆயுதங்கள், நீலன் முதலிய வானர வீரர்கள், வஸிஷ்டர் வாமதேவர் முதலான ஆசாரியர்கள், இப்படி மனதாரக் கண்டு வழிபட வேண்டும் (30-39)

एवमुद्देशतः प्रोक्तं निर्देशस्तस्य चाधुना ।
त्रिरेखापुटमालिख्य मध्ये तारद्वयं लिखेत् ।। ४०

तन्मध्ये बीजमालिख्य तदधः साध्यमालिखेत् ।
द्वितीयान्तं च तस्योर्ध्वं षष्ठ्यन्तं साधकं तथा ।। ४१

कुरुद्वयं च तत्पार्श्वे लिखेद् बीजान्तरे रमाम् ।
तत् सर्वं प्रणवाभ्यां च वेष्टयेच्छुद्धबुद्धिमान् ।। ४२

दीर्घभाजी षडश्रेषु लिखेद् बीजं हृदादिभिः ।
कोणपार्श्वे रमामाये तदग्रेऽनङ्गमालिखेत् ।। ४३

क्रोधं कोणाग्रान्तरेषु लिख्य मन्त्र्यभितो गिरम् ।
वृत्तत्रयं साष्टपत्रं सरोजे विलिखेत् स्वरान् ॥ ४४

केसरे चाष्टपत्रे च वर्गाष्टकमथालिखेत् ।
तेषु मालामनोर्वर्णान् विलिखेदूर्मिसंख्यया ॥ ४५

अन्ते पञ्चाक्षराण्येवं पुनरष्टदलं लिखेत् ।
तेषु नारायणाष्टार्णान् लिख्य तत्केसरे रमाम् ॥ ४६

तद्बहिर्द्वादशदलं विलिखेद् द्वादशाक्षरम् ।
अथौं नमो भगवते वासुदेवाय इत्ययम् ॥ ४७

आदिक्षान्तान् केसरेषु वृत्ताकारेण संलिखेत् ।
तद्बहिः षोडशदलं लिख्य तत्केसरे ह्रियम् ॥ ४८

वर्मास्त्रनतिसंयुक्तं दलेषु द्वादशाक्षरम् ।
तत्सन्धिष्विरजादीनां मन्त्रान् मन्त्री समालिखेत् ॥ ४९

ह्रं स्रं भ्रं व्रं ल्रं अं श्रं ज्रं (च) लिखेत् सम्यक्ततो बहिः ।
द्वात्रिंशारं महापद्मं नादबिन्दुसमायुतम् ॥ ५०

विलिखेन्मन्त्रराजार्णान् तेषु पत्रेषु यत्नतः ।
ध्यायेदष्टवसूनेकादशरुद्रांश्च तत्र वै ॥ ५१

द्वादशोनांश्च धातारं वषट्कारं च तद्बहिः ।
भूगृहं वज्रशूलाढ्यं रेखात्रयसमन्वितम् ॥ ५२

द्वारोपेतं च राश्यादिभूषितं फणिसंयुतम् ।
अनन्तो वासुकिश्चैव तक्षः कार्कोटपद्मकः (कौ) ॥ ५३

महापद्मश्च शङ्खश्च गुलिकोऽष्टौ प्रकीर्तिताः ।
एवं मण्डलमालिख्य तस्य दिक्षु विदिक्षु च ॥ ५४

नारसिंहं च वाराहं लिखेन्मन्त्रद्वयं तथा ।
कूटो रेफानुग्रहेन्दुनादशक्त्यादिभिर्युतः ॥ ५५

यो नृसिंहः समाख्यातो ग्रहमारणकर्मणि ।
अन्त्यार्घीशवियद्बिन्दुनादैर्बीजं च सौकरम् ॥ ५६

हुंकारं चात्र रामस्य मालामन्त्रोऽधुनेरितः ।
तारो नतिश्च निद्रायाः स्मृतिर्मेदश्च कामिका ॥ ५७

रुद्रेण संयुता वह्निर्मेधामरविभूषिता ।
दीर्घा क्रूरयुता ह्लादिन्यतो दीर्घसमायुता ॥ ५८

क्षुधा क्रोधिन्यमोघा च विश्वमप्यथ मेधया ।
युक्ता दीर्घा ज्वालिनी च सुसूक्ष्मा मृत्युरूपिणी ॥ ५९

सप्रतिष्ठा ह्लादिनी त्वक्क्ष्वेलप्रीतिश्च सामरा ।
ज्योतिस्तीक्ष्णाग्निसंयुक्ता श्वेतानुस्वारसंयुता ॥ ६०

कामिकापञ्चमो लान्तस्तान्तान्तो थान्त इत्यथ ।
स सानन्तो दीर्घयुतो वायुः सूक्ष्मयुतो विषः ॥ ६१

कामिका कामका रुद्रयुक्ताथोऽथ स्थिरातपा ।
तपनी दीर्घयुक्ता भूरनलोऽनन्तगोऽनिलः ॥ ६२

नारायणात्मकः कालः प्राणोम्भो विद्यया युतः ।
पीतारातिस्तथा लान्तो योन्या युक्तस्ततो नतिः ॥ ६३

सप्तचत्वारिंशद्वर्णगुणान्तः स्रग्मनुः स्वयम् ।
राज्याभिषिक्तस्य तस्य रामस्योक्तक्रमाल्लिखेत् ॥ ६४

யந்திர அமைப்பு

நடுவில் முக்கோணம். அதில் இரு ஓங்காரங்களிடையே ராம பீஜம். அதன் கீழ் விருப்பம். இதனை ஸாதகனுக்குச் செய்து தருவாய் செய்து தருவாய் என. பீஜத்தின் நடுவில் ஸ்ரீம்.

இதனைத்தையும் இரு ஓங்காரங்களால் வளையமிடவும். ராம்நம:, ரீம் ஸ்வாஹா, என்றவாறு ஆறுகோணங்களில் ஹ்ருதயாதி ந்யாஸாக்ஷரங்களை எழுதவும்.

ஷட் கோணத்தின் இருபுறங்களிலும் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம், சுற்றி ஐம், மூன்று வட்டம், இரு எட்டுதளத் தாமரைகள். அதில் உயிர் எழுத்துக்கள், அம் ஆம் என, கசடதபயஶ என எட்டு வர்கக்கங்கள் எட்டுத் தளத்தாமரையிலும் அதன் கேஸரங்களிலும். அதனைச் சுற்றி ராம மாலா மந்திரம் 4-4 எழுத்துகளாக. கடைசியில் மீதமுள்ள ஐந்து அக்ஷரங்கள். மேலே மற்றொரு 8 தளம் அதில் நாராயணனின் எட்டக்ஷர மந்திரம். அதன் கேஸரத்தில் ஸ்ரீம். அதன் வெளியே 12 தளம். அதில் ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய என்ற 12 அக்ஷரம். சுற்றி கேஸரங்களில் அ முதல் க்ஷ வரை வட்டமாக, அதன் வெளியே 16 தளம். அதன் கேஸரத்தில் ஹ்ரீம் ஹூம்பட் நம: உடன் தளங்களில் துவாத சாக்ஷரம். அதன் ஸந்தி இடங்களில் ஹனுமான் முதலியவர்களின் மந்திரங்கள் வெளியே ह्रं स्रं भ्रं व्रं ल्रं अं श्रं ज्रं என.

வெளியில் 32 தளத்தாமரை அதில் நாதபிந்துக்களுடன் என்றவாறு उं ग्रां वीं நரஸிம்ஹ மந்திர ராஜம். அவற்றில் எட்டு வஸுக்களையும் 11 ருத்திரர்களையும் பன்னிரு ஆதித்யர்களையும் பிரும்மாவையும் வஷட்காரத்தையும் தியானிக்கவும். வஜ்ர -சூல அடையாளமிட்ட பூபுரம் 3 ரேகைகளுடன், நான்கு துவாரங்கள், அனந்தன், வாஸுகி, தக்ஷகன், கார்கோடகன், பத்மகன், மஹாபத்மன், சங்கன்,குலிகன் என எட்டு நாகங்கள். இவ்வாறு மண்டலம் அமைத்து திக்குகளிலும் நாரஸிம்ஹ மந்திரம், விதிக்குகளில் வராஹ மந்திரம், க்ஷ் ம் ர் யௌம் என்ற நாரஸிம்ஹ மந்தரம், ஹூம் என வராஹ மந்திரம்.)

மாலா மந்த்ரம் ओं नमो भगवते रघुनन्दनाय रक्षोघ्नविशदाय मधुरप्रसन्नवदनायामिततेजसे बलाय रामाय विष्णवे नमः श्रीं ओं என ஸங்கேத முறைப்படி தரப்பட்டுள்ளது. பட்டாபிஷேகம் பெற்ற ராமனின் மந்திரம் இது. 47 அக்ஷரங்கள் கொண்டது. திரிபாத் விபூதி மஹா நாராயணோப நிஷத்தில் இது இடம் பெற்றுள்ளது. (40 - 64)

इदं सर्वात्मकं यन्त्रं प्रागुक्तमृषिसेवितम् ।
सेवकानां मोक्षकरमायुरारोग्यवर्धनम् ॥ ६५

अपुत्राणां पुत्रदं च बहुना किमनेन वै ।
प्राप्नुवन्ति क्षणात् सम्यगत्र धर्मादिकानपि ॥ ६६

इदं रहस्यं परममीश्वरेणापि दुर्गमम् ।
इदं यन्त्रं समाख्यातं न देयं प्राकृते जने ॥ इति । ६७

இது சக்திகளனைத்தும் கொண்ட மஹாமந்திரம், ருஷிகள் கூறியது. இதன் மூலம் வழிபடுபவருக்கு முக்தி, ஆயுள், ஆரோக்கியம் பிள்ளைப்பேறு, அறம் பொருளின்பம் என நாடியதனைத்தையும் தரும். இது ஈசனுக்கும் எளிதில் அடைய முடியாத ரகசியம். பாமர மக்களுக்கு உபதேசிக்கத் தக்கதல்ல. (65-67)

पञ्चमोपनिषत्

भूतादिकं शोधयेद्द्वारपूजां
कृत्वा पद्माद्यासनस्थः प्रसन्नः ।
अर्चाविधावस्य पीठाधरोर्ध्व-
पार्श्वार्चनं मध्यपद्मार्चनं च ॥ १

कृत्वा मृदुश्लक्ष्णसुतूलिकायां
रत्नासने देशिकमर्चयित्वा ।
शक्तिं चाधाराख्यकां कूर्मनागौ
पृथिव्यब्जे स्वासनाधः प्रकल्प्य ॥ २

विघ्नेशं दुर्गां क्षेत्रपालं च वाणीं
बीजादिकांश्चाग्निदेशादिकांश्च ।
पीठस्यांघ्रिष्वेव धर्मादिकांश्च
नञ्पूर्वास्तांस्तत्तद्दिक्ष्वर्चयेच्च ॥ ३

मध्ये क्रमादर्कविध्वग्नितेजां-
स्युपर्युपर्यादिमैरर्चितानि ।
रजः सत्त्वं तम एतानि वृत्त-
त्रयं बीजाढ्यं क्रमाद्भावयेच्च ॥ ४

आशान्याशास्वप्यथात्मानमन्त-
रात्मानं वा परमात्मानमन्तः ।
ज्ञानात्मानं चार्चयेत्तस्य दिक्षु
मायाविद्ये ये कला(एकल?)पारतत्त्वे ॥ ५

संपूजयेद्विमलादीश्च शक्तीः
अभ्यर्चयेद्देवमावाहयेच्च ।

'ஐந்தாவது உபநிஷத்'

11. வழிபாட்டு முறை : முதலில் பூமி வந்தனம் பூதசுத்தி ஆஸனத்தில் அமர்ந்து பூஜா மண்டப துவார பூஜை.

अधरभागाय नमः । ऊर्ध्वभागाय नमः । पूर्वपार्श्वाय नमः । दक्षिणपार्श्वाय नमः । पश्चिमपार्श्वाय नमः । उत्तरपार्श्वाय नमः । पीठमध्यगतकमलाय नमः ।

पीठदक्षिणभागे देशिकाय नमः । आदिकूर्माय नमः । शेषाय नमः । पृथिव्यै नमः । कमलाय नमः ।

विघ्नेशं दुर्गां— गं गणपतये नमः । दुं दुर्गायै नमः । क्षं क्षेत्रपालकाय नमः । सं सरस्वत्यै नमः । मूलप्रकृत्यै नमः । क्षीरसमुद्राय नमः । रत्नद्वीपाय नमः । रत्नसिंहासनाय नमः । श्वेतच्छत्राय नमः । रत्नमण्टपाय नमः । कल्पकवृक्षाय नमः ।

धर्मादिकांश्च—धर्माय नमः । ज्ञानाय नमः । वैराग्याय नमः । ऐश्वर्याय नमः । अधर्माय नमः । अज्ञानाय नमः । अवैराग्याय नमः । अनैश्वर्याय नमः ॥ ३

अर्काय नमः । सोमाय नमः । अग्नये नमः । रजसे नमः । सत्त्वाय नमः । तमसे नमः ।

आत्मने नमः । अन्तरात्मने नमः । परमात्मने नमः । ज्ञानात्मने नमः ।

मायातत्त्वाय नमः । विद्यातत्त्वाय नमः । एकल(कला)तत्त्वाय नमः। परशिवतत्त्वाय नमः । मायायै नमः । विद्यायै नमः । अनन्तायै नमः । पद्मायै नमः । ज्ञानात्मने नमः ।

विमलायै नमः । उत्कर्षण्यै नमः । ज्ञानायै नमः । क्रियायै नमः । योगायै नमः । प्रह्व्यै नमः । सत्यायै नमः । ईशान्यै नमः । मध्ये अनुग्रहायै नमः ।

ओं नमो भगवते विष्णवे वासुदेवाय सर्वात्मसंयोगयोगपीठाय नमः । (१-५)

अङ्गव्यूहानिलजाद्यैश्च पूज्य
धृष्ट्यादिकैर्लोकपालैस्तदस्त्रैः ॥ ६

वसिष्ठाद्यैर्मुनिभिर्नीलमुख्यै-
राराधयेद्राघवं चन्द्रनाद्यैः ।
मुख्योपहारैर्विविधैश्च पूज्यैः
तस्मै जपादींश्च सम्यक्प्रकल्य ॥ ७

षट्कोणमध्ये - सिंहासनस्थाय द्विभुजाय पार्श्वद्वयस्थित-धनुर्बाणाय दक्षिणकरधृतज्ञानमुद्राय हनूमदादिव्याख्याननिरताय स्ववामाङ्कालङ्कार-सीताय राज्याभिषिक्तश्रीरामचन्द्राय नमः । षट्कोणमध्ये सीताभरत-शत्रुघ्नहनूमत्सुग्रीवविभीषणलक्ष्मणावृताय श्रीरामाय नमः । षट्कोणेषु रां हृदयाय नमः इत्यादि रः अस्त्राय फट् इत्यन्ताङ्गाद्यन्विताय श्रीरामाय नमः । प्रथमाष्टदलमूलेषु आग्नेयादिक्रमेण - आत्मान्तरात्मपरमात्मज्ञानात्मभिः पूर्वादिक्रमेण निवृत्तिप्रतिष्ठाविद्याश्रीभिश्चावृताय श्रीरामाय नमः । प्रथमाष्टदलाग्रेष्वाग्नेयादिक्रमेण वासुदेवसङ्कर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धैः पूर्वादिक्रमेण श्रीकीर्तिपुष्टिरतिभिश्चावृताय श्रीरामाय नमः । द्वितीयाष्टदलमूलेषु पूर्वादिक्रमेण वायुसूनुसुग्रीवभरतविभीषणलक्ष्मणाङ्गदशत्रुघ्नजाम्बवद्भिः आवृताय श्रीरामाय नमः । द्वितीयाष्टदलाग्रेषु पूर्वादिक्रमेण धृष्टिजयन्तविजयसुराष्ट्रराष्ट्रवर्धना-शोकधर्मपालसुमन्त्रैरावृताय श्रीरामाय नमः । द्वादशदलेषु पूर्वादिक्रमेण वसिष्ठवामदेवजाबालिगौतमभरद्वाजविश्वामित्रवाल्मीकिनारदसनकस-नन्दनसनत्कुमारैः आवृताय श्रीरामाय नमः । षोडशदलेषु नीलनलसुषेणमैन्द-

द्विविदशरभगन्धमादनगवाक्षकिरीटकुण्डलश्रीवत्सकौस्तुभशङ्खचक्रगदा-पद्मैरावृताय श्रीरामाय नमः । द्वात्रिंशद्दलेषु ध्रुवसोमापाह्वयानिलानलप्रत्यूष-प्रभासैरष्टवसुभिः वीरभद्रशम्भुगिरिशाजैकपादहिर्बुध्न्यपिनाकिभुवनेशक-पालिदिक्पतिस्थाणुभर्गैः एकादशरुद्रैः — वरुणसूर्यवेदाङ्गभान्विन्द्रक-विगभस्तिमयहिरण्यरेतोदिवाकरमित्रविष्णुभिः धात्रा चावृताय श्रीरामाय नमः । भूपुरान्तः इन्द्राग्नि-यमनिर्ऋतिवरुणवायुकुबेरेशानैः अष्टदिक्पालकैः ऊर्ध्वाधोभागे धात्रनन्ताभ्यां चावृताय श्रीरामाय नमः । भूपुराद्बहिः - वज्रशक्तिदण्डखड्गपाशाङ्कुशगदाशूलपद्मचक्रैरावृताय श्रीरामाय नमः । तत्सन्निधौ षट्सहस्रसंख्यया रामतारकमन्त्रं जपित्वा गायत्रीमालालक्ष्मणादिमन्त्रांश्च जपित्वा जपादिकं भगवति समर्प्य ततो देवं हृदय उद्वासयेत् ।

एवंभूतं जगदाधारभूतं
रामं वन्दे सच्चिदानन्दरूपम् ।
गदारिशङ्खाब्जधरं भवारिं
स यो ध्यायेन्मोक्षमाप्नोति सर्वः ॥ ८

विश्वव्यापी राघवो यस्तदानी-
मन्तर्दधे शङ्खचक्रे गदाब्जे ।
धृत्वा रमासहितः सानुजश्च
सपत्तनः सानुगः सर्वलोके ॥ ९

तद्भक्ता ये लब्धकामाश्च भुक्त्वा
तथा पदं परमं यान्ति ते च ।
इमा ऋचः सर्वकामार्थदाश्च
ये ते पठन्त्यमला यान्ति मोक्षम् ॥ १०

धृत्वा रमासहितः सानुजश्च
सपत्तनः सानुगः सर्वलोकी ।
तद्भक्ता ये लब्धकामाश्च भुक्त्वा
तथा पदं परमं यान्ति ते च ।

इमा ऋचः सर्वकामार्थदाश्च
ये ते पठन्त्यमला यान्ति मोक्षम् ॥ १०

உலகின் ஆதாரமாயுள்ளவரும் ஸச்சிதானந்த வடிவினரும், கதை, சக்ரம், சங்கு, தாமரை ஏந்தியவரும் பிறவித் தொடருக்கு எதிரியுமான ராமனை வந்தனம் செய்கிறேன் என வணங்கி, தியானிப்பவன் முக்தி பெறுகிறான். உலகெங்கும் வியாபித்துள்ள ராகவன் சங்கும் சக்கிரமும் கதையும் தாமரையும் அகற்றியவராக தன் உடன்பிறந்தார்களுடன் அயோத்தி நகருடன் மறைந்து உலகெங்கும் வியாபித்தவராக நிர்குணராக விளங்குகிறார். அவரது பக்தர்களும் விரும்பியதைப் பெற்று அனுபவித்தவராக பரமபதமடைந்து முக்தி பெறுகின்றனர். இந்த உபநிஷத்தும் ஸ்ரீ ராமனைப் போல் விரும்பிய தனத்தையும் தருவதே.

उत्तरतापिनी- प्रथमः खण्डः

'உத்தரதாபினீ - முதல் கண்டம்'

बृहस्पतिरुवाच याज्ञवल्क्यम् - यदनु कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनम् ॥ १

अविमुक्तं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनम्। तस्माद्यत्र क्वचन गच्छति तदेव मन्येतेतीदं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनम् । अत्र हि जन्तोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृती भूत्वा मोक्षी भवति । तस्मादविमुक्तमेव निषेवेत। अविमुक्तं न विमुञ्चेत् ॥ २

एवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ ३ ॥

அவிமுக்தோபாஸனம் - (இதன் ஒரு விளக்கம் தாரஸாரோபநிஷத்தில் உள்ளது) பிருஹஸ்பதி யாஜ்ஞ வல்க்யரிடம் கூறுகிறார். புகழ் பெற்ற குருக்ஷேத்திரம் புருவநடுவிலுள்ள தாரகம் என்ற ஆஜ்ஞாசக்கிரம். அங்கு இந்திரியங்கள் தம் ஆற்றல்களால் ஆத்மாவை உபசரிக்கின்றன. பஞ்சபூதங்களனைத்தும் இந்திரியங்களை இயக்குகிற ஆதி

தைவிகசக்தியால் பிரும்மத்தை அடைய அவ்விடத்தில் கூடுகின்றன. கங்கை பிரயாகை முதலிய க்ஷேத்திரங்களில் பிரும்மத்துடன் கூடுகிற சக்தி பெற்றஇடமது. கங்காஸ்தானமான காசியில் உயிர் நீங்கும் நிலையில் உயிரினத்தின் காதில் ருத்ரன் தாரகமான பிரும்ஹஸ்வரூபமான ராம நாமத்தை உபதேசிக்கிறார். அதனால் சாவு என்ற நிலையடையாமல் முக்தனாகிறான். அதனால் இந்த அவிமுக்தமான தாரகஸ்தானத்தில் ராமப் பிரும்மத்தை உபாஸிக்க வேண்டும். எக்காரணம் கொண்டும் இந்த யோகப் பயிற்சியை விடக்கூடாது என்றார்.

द्वितीयः खण्डः - இரண்டாவது கண்டம்.

अथ हैनं भरद्वाजः पप्रच्छ याज्ञवल्क्यं - किं तारकं किं तारयतीति ॥ १

स होवाच याज्ञवल्क्यः — तारकं दीर्घानलं बिन्दुपूर्वकं दीर्घानलं पुनर्मायै नमश्चन्द्राय नमो भद्राय नम इत्येद्ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानन्दाख्या इत्युपासितव्यम् ॥ २

14. பரத்வாஜர் எது தாரகம்? எதனைக் கரை காணச் செய்கிறதெனக் கேட்க யாஜ்ஞவல்க்யர் கூறுகிறார். रां रामाय नमः *என ஆறக்ஷரமந்திரம் :* रां रामभद्राय नमः, रां रामचन्द्राय नमः *என இரு எட்டக்ஷரமந்திரங்களும் பிரும்ம ஸ்வரூபமும் ஸச்சிதானந்தஸ்வரூபமுமாகும். இதனை இவ்வாறு உபாஸிக்க வேண்டும். (1-2)*

अकारः प्रथमाक्षरो भवति । उकारो द्वितीयाक्षरो भवति । मकारस्तृतीयाक्षरो भवति । अर्धमात्रश्चतुर्थाक्षरो भवति । बिन्दुः पञ्चमाक्षरो भवति । नादः षष्ठाक्षरो भवति । तारकत्वात्तारको भवति । तदेव तारकं ब्रह्म त्वं विद्धि । तदेवोपासितव्यमिति ज्ञेयम् । गर्भजन्मजरामरणसंसार-महाभयात् संतारयतीति । तस्मादुच्यते षडक्षरं तारकमिति ॥ ३

அ உ ம அரை மாத்திரை, பிந்து நாதம் என ஆறக்ஷரம் கொண்டது ஓங்காரம். கருவறை வாஸம், பிறப்பு, மூப்பு,

மரணம் என்ற தொடர் ஸம்ஸாரம் (பிறவிக் கடல்). அந்த பயத்திலிருந்து மீளச் செய்வதால் கடலைப் போன்ற அதைச் கடக்கச் செய்வதால் இது தாரகம். அதனால் ஆறுஅக்ஷரங்கள் கொண்ட ராம மந்திரம் தாரகமே. (3)

य एतत्तारकं ब्रह्म ब्राह्मणो नित्यमधीते स पाप्मानं तरति स मृत्युं तरति स ब्रह्महत्यां तरति स भ्रूणहत्यां तरति स वीरहत्यां तरति स सर्वहत्यां तरति स संसारं तरति स सर्वं तरति सोऽविमुक्तमाश्रितो भवति स महान् भवति सोऽमृतत्वं च गच्छति ।। ४

இதன்பலன் - இந்த தாரக மந்திரமான பிரும்மத்தை தினமும் ஓதுபவன் - மரணத்தைக் கடக்கிறான். பிரும்ம ஹத்தி, வீரஹத்தி ப்ரூண ஹத்தி முதலிய கொலைப் பாபங்களைக் கடக்கிறான். பிறவிக் கடலைக் கடக்கிறான். அவிமுக்தத்தை (தன்னை விட்டு என்றும் நீங்காத பிரும்ம நிலையை) அடைந்து மஹான் ஆகிறான். மரணமற்ற நிலை பெறுகிறான். (4)

अत्रैते श्लोका भवन्ति—

अकाराक्षरसंभूतः सौमित्रिर्विश्वभावनः ।
उकाराक्षरसंभूतः शत्रुघ्नस्तैजसात्मकः ।। ५

प्राज्ञात्मकस्तु भरतो मकाराक्षरसंभवः ।
अर्धमात्रात्मको रामो ब्रह्मानन्दैकविग्रहः ।। ६

श्रीरामसान्निध्यवशाज्जगदाधारकारिणी ।
उत्पत्तिस्थितिसंहारकारिणी सर्वदेहिनाम् ।। ७

स सीता भवति ज्ञेया मूलप्रकृतिसंज्ञिका ।
प्रणवत्वात् प्रकृतिरिति वदन्ति ब्रह्मवादिनः इति ।। ८

ராமனே பிரணவத்தின் பொருள்—அகாரத்திலிருந்து விசுவ நிலையிலுள்ள லக்ஷ்மணனும், உகாரத்திலிருந்து தைஜஸனான சத்ருக்னனும், மகாரத்திலிருந்து பிராஜ்ஞனான பரதனும் அர்த்த மாத்திரையிலிருந்து பிரும்மானந்த மூர்த்தியான

ராமனும், பிரணவடிவினராவர். ஸ்ரீ ராம ஸன்னிதியில் இருப்பதால் உலகின் ஆதாரமானதும் உயிரினமனைத்தின் உற்பத்தி காப்பு, மறைவென்ற மூன்றையும் நடத்துபவளுமான மூலபிர கிருதியான ஸீதையும் பிரணவமே என பிரும்மவாதிகள் கூறுவர். (5-8)

ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वं तस्योपव्याख्यानं भूतं भव्यं भविष्यदिति सर्वमोङ्कार एव । यच्चान्यत् त्रिकालातीतं तदप्योङ्कार एव । सर्वं ह्येतद्ब्रह्म । अयमात्मा ब्रह्म । सोऽयमात्मा चतुष्पात् ।। ९

ஓம் என்ெறுரு அக்ஷரம். அதன் விரிவுரை - நடந்ததும் நடப்பதும் நடக்க விருப்பதுமான மூன்று காலங்களும் இக்காலங்களுக்கப்பாற்பட்டதும் ஓங்காரமே. இதெல்லாம் பிரும்மம். இந்த ஆத்மா பிரும்மம். இந்த ஆத்மா நான்கு பாதங்களாக வெளிப்படுகின்றது.

जागरितस्थानो बहिः प्रज्ञः सप्ताङ्ग एकोनविंशतिमुखः स्थूलभुग्वैश्वानरः प्रथमः पादः ।। १०

விழிப்புநிலை, இந்திரியங்கள் முதலியவற்றால் வெளிப்பொருளுணர்வு, தலை, கண், காது, வாக்கு, பிராணன், இதயம், கால்கள் என முறையே அக்னி. ஸூர்ய. சந்திரர்கள் , திக்குகள், வேதம், வாயு, விச்வம், பூமி என்ற ஏழு அதிதேவ சக்திகளால் இயங்குகிற ஏழு அங்கங்கள், கர்மேந்திரியங்கள் 5, ஜ்ஞானேந்தியங்கள் 5 ,பிராணன் அபானன், வியானன், உதானன், ஸமானன் என 5 வாயுக்கள்; மனம், புத்தி, சித்தம், அஹங்காரம் என்ற நான்கு அந்த: கரணங்கள் (உள்ளங்கள்) என 19 முகங்களால் செயல்படுகிறது. ஸ்தூலப் பொருள் உணர்வு, மனித இனத்தில் பொதுவாகக் காணப்படுகிற வைசுவாநரன் இவை ஆத்மாவின் முதல்பாதம்.(10)

स्वप्नस्थानोऽन्तः प्रज्ञः सप्ताङ्ग एकोनविंशतिमुखः प्रविविक्तभुक् तैजसो द्वितीयः पादः ।। ११

கனவுநிலை, வெளிப்பொருள் உணர்வு, முன் கூறிய ஏழு

அங்கங்கள் 21 முகங்கள், தனக்கு மட்டும் தெரிகிற உணர்வு, தைஜஸன் என இவை இரண்டாம் பாதம். (11)

यत्र सुप्तो न कञ्चन कामं कामयते न कञ्चन स्वप्नं पश्यति तत् सुषुप्तम् । सुषुप्तस्थान एकीभूतः प्रज्ञानघन एवानन्दमयो ह्यानन्दभुक् चेतोमुखः प्राज्ञस्तृतीयः पादः ॥ १२

एष सर्वेश्वर एष सर्वज्ञ एषोऽन्तर्याम्येष योनिः सर्वस्य प्रभवाप्ययौ हि भूतानाम् ॥ १३

எதனையும் மனது நாடாமல் கண்டும் காணாத நிலை ஸுஷுப்தம். இந்த நிலையைத் தன் நிலையாகக் கொண்ட ஆத்மா ஏழு அங்கங்கள் 19 முகங்கள் இவற்றின் தொடர்பின்றித் தான் மாத்திரம் மீதமானநிலை. கலப்படமற்ற தெளிந்த உள்ளுணர்வெனும் பிரஜ்ஞான மயமானதால் ஆனந்தமயம். ஆனந்தத்தை மட்டும் அனுபவிப்பவன் .இவனது சித்தம் விழிப்பில் முதலில் வெளிப்படுமானதால் அந்த சித்தமே முகம். ஆத்மா பிராஜ்ஞன் எனப்படுபவன். இது மூன்றாம் பாதம். ஆத்யாத்மிக ஆதிதைவிக உலகிற்கு இவனே ஈச்வரன். இவன் தன் தனி நிலையில் எல்லாமறிந்தவன். இவனே உள்ளிருந்து கட்டுபடுத்துகிற அந்தர்யாமி. இவனே அனைத்தின் உற்பத்தி ஸ்தானம். மற்ற பூதங்களனைத்தும் தோன்றுவதும் மறைவதும் இவனால் (12- 13).

नान्तः प्रज्ञं न बहिःप्रज्ञं नोभयतःप्रज्ञं न प्रज्ञं नाप्रज्ञं न प्रज्ञानघन-मदृश्यमव्यवहार्यमग्राह्यमलक्षणमचिन्त्यमव्यपदेश्यमेकात्मप्रत्ययसारं प्रपञ्चोपशमं शान्तं शिवमद्वैतं चतुर्थं मन्यन्ते स आत्मा स विज्ञेयः ॥ १४

'நான்காவது பாதம்' இதுதான் துரீயனான ஆத்மா. ஜாகரண நிலையில் வெளிப்படுகிற உள்ளுணர்வோ வெளியுணர்வோ இரண்டுமோ அல்லாதது. மூன்றாவது பாதமான பிரஜ்ஞானமுமல்ல. விழிப்பு முதலியவற்றால் தனித்துத் தோன்றுகிற விசுவன், தைஜஸன், பிராஜ்ஞன், ஓதா, அனுஜ்ஞாதா முதலிய தனிச்சிறப்புகளற்ற நிலை. காட்சிக்கு உட்படாதது. விழிப்பு கனவென்ற வாழ்வின் வியவஹாரத்திற்கு

உட்படாதது. விழிப்பிலும் கனவிலும் பெறப்படுகிற புலன்களால் உணரப் பெருதது. இன்னதெனக் குறிப்பிட இயலாதது. சிந்தனையால் ஊகித்து எட்டிப் பார்க்க இயலாதது. பெயரற்றது. பிரபஞ்சஜ்ஞானம் அடங்கி மறைந்தநிலை, மனம் முதலியவற்றின் உணர்வுகள் அடங்கியநிலை. மங்களம், இரண்டாவது அற்றது. இது நான்காம் பாதம் - துரீயம். இதுவே ஆத்மாவின் தனிநிலை (முன் மூன்று நிலையுணர்வுகளுமற்று, ஆத்மநிலை உணர்வு மட்டும். அதுவும் தனித்து உணரப் பெருமல் தானே ஆனநிலை). (14)

सदोज्ज्वलोऽविद्यातत्कार्यहीनः स्वात्मबन्धहरः सर्वदा द्वैतरहित आनन्दरूपः सर्वाधिष्ठानसन्मात्रो निरस्ताविद्यातमोमोहोऽहमेवेति संभाव्योऽहम् ।। १५

ओं तत् सद्यत् परं ब्रह्म रामचन्द्रश्चिदात्मकः ।
सोऽहमोन्तद्रामभद्रपरंज्योतीरसोऽहमोम् ।। १६

इत्यात्मानमादाय मनसा ब्रह्मणैकीकुर्यात् ।। १७

23. ஆத்மா - பரமாத்மா (பிரும்மம்) ராமன் ஒன்றே- *எப்போதும் உள்ளொளியாகத் துலங்குபவர், அவித்யையும் அதன் செயல்பாடும் இடம் பெருதது, ஆத்மாவிற்கு உடல் முதலியவற்ருல் நேரிட்ட கூட்டிலிருந்து விடுவிப்பது; எப்போதும் துவைத எண்ணமற்றது. ஆனந்த நிலை, எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமான ஸத்தெனும் பேரிருக்கை. அவித்யையால் ஏற்பட்ட அறியாமையையும் குழப்பத்தையும் அகற்றுவது, அதுவே அஹம் என்ற உணர்வு, அதுவே ஸத். அதுவே பரபிரும்மம், சித்ஸ்வரூபியான ஸ்ரீ ராமசந்திரன், அது ஸோஹம் என்ற பேருணர்வு, ஓங்காரம், ராமபத்ரனுகிய பேரொளி அஹம் ஓம் என எப்போதும் உள்ளத்தில் தன்மயமாகிப் பிரும்மத்துடன் ஒன்ற வேண்டும். (15-17)*

सदा रामोऽहमस्मीति तत्त्वतः प्रवदन्ति ये ।
न ते संसारिणो नूनं राम एव न संशयः ।। १८

इत्युपनिषत्। य एवं वेद स मुक्तो भवतीति याज्ञवल्क्यः ।। १९

எப்போதும் நான் ராமனாக உள்ளேன் என்ன உள்ளுணர்வுடன் கூறுபவர் மறுபடி பிறப்பதில்லை. அவர்கள் ராமனே. இவ்வாறு உணர்பவன் முக்திபெறுகிறான் என யாஜ்ஞவல்கியர் கூறுகிறார். (18- 19)

तृतीयः खण्डः மூன்றாவது கண்டம்

अथ हैनमत्रिः पप्रच्छ याज्ञवल्क्यं – य एषोऽनन्तोऽव्यक्त-परिपूर्णानन्दैकचिदात्मा तं कथमहं विजानीयामिति ।। १

स होवाच याज्ञवल्क्यः – सोऽविमुक्त उपास्यो य एषोनन्तोऽव्यक्त आत्मा सोऽविमुक्ते प्रतिष्ठित इति ।। २

सोऽविमुक्तः कस्मिन् प्रतिष्ठित इति ।। ३

वरणायां नास्यां च मध्ये प्रतिष्ठित इति ।। ४

का वै वरणा का च नासीति ।। ५

जन्मान्तरकृतान् सर्वान् दोषान् वारयतीति तेन वरणा भवतीति । सर्वानिन्द्रियकृतान् पापान् नाशयतीति तेन नासी भवतीति ।। ६

कतमं चास्य स्थानं भवतीति ।। ७

भ्रुवोर्घ्राणस्य च यः सन्धिः स एष द्यौर्लोकस्य परस्य च सन्धिर्भवतीति। एतद्वै सन्धिं सन्ध्यां ब्रह्मविद उपासत इति । सोऽविमुक्त उपास्य इति । सोऽविमुक्तं ज्ञानमाचष्टे यो वा एतदेवं वेद ।।

உள்ளும் புறமும் அவிமுக்தம் - *யாஜ்வல்கியரிடம் அத்திரி வினவினார். இந்த ஆத்மா வரையற்றவர், வெளிப்படாதவர், பூர்ணர், ஆனந்த - சித்வடிவினர். இவரை எப்படி நான் உணரமுடியும்? என்றார். யாஜ்ஞவல்கியர் விளக்கினார் - அவரை அவிமுக்தராக - உலகை விட்டகலாமல்*

இருப்பவர். உள்நோக்கால் உணரத் தக்கவர் எனினும் வரையற்றவராக வெளிப்படாதவராக அவரை அவிமுக்தம் எனும் காசியில் காணலாம். அங்கு அவர் நிலே கொண்டுள்ளார். வரணா நாஸீ என்ற இரு நதிகளிடையே உள்ளார்.

பல பிறவிகளில் செய்த பாபங்ளனேத்தையும் துன்புறுத்தாதவாறு தடுப்பதால் வரணா. கண்கள் முதலிய இந்திரியங்களால் செய்த பாபங்களே அழிப்பதால் நாஸீ. புருவமும் மூக்கும் இணையுமிடமே த்யுலோகம். இந்த உலகமும் பர உலகமும் இணையமிடம், இவ்விணைப்பைப் பிரும்ம ஜ்ஞானிகள் உபாஸிப்பர்.

காசியில் வரணா - நாஸீஸங்கம இடம் போல் தனி மனிதனின் மூக்கும் புருவங்களும் இணைகிற இடம் அவிமுக்தமாகும் (பிரும்ம கபாலத்தின் கீழ் மனிதனின் த்யுலோகம் உள்ளது. தாடையின் மேல்புறம் அதன் கீழ் எல்லே. அது பரலோகம். அதன் கீழ் பூலோகம். இவ்விரண்டும் அவிமுக்தம் எனும் ஆஜ்ஞையில் இணைகிறது) இங்கு அவிமுக்தனுக ஆத்மாவை உபாஸிக்க, அவிமுக்தஜ்ஞானம் பெறுகிறுன். (1-8)

अथ तं प्रत्युवाच—

श्रीरामस्य मनुं काश्यां जजाप वृषभध्वजः ।
मन्वन्तरसहस्रैस्तु जपहोमार्चनादिभिः ॥ ९

ततः प्रसन्नो भगवान् श्रीरामः प्राह शङ्करम् ।
वृणीष्व यदभीष्टं तद्दास्यामि परमेश्वर ॥ इति ॥ १०

अथ सच्चिदानन्दात्मानं श्रीराममीश्वरः पप्रच्छ—

मणिकर्ण्यां मम क्षेत्रे गङ्गायां वा तटे पुनः ।
म्रियते देहि तज्जन्तोर्मुक्तिं नातो वरान्तरम् ॥ इति ॥ ११

अथ स होवाच श्रीरामः—

क्षेत्रेऽस्मिंस्तव देवेश यत्र कुत्रापि वा मृताः ।
कृमिकीटादयोऽप्याशु मुक्ताः सन्तु न चान्यथा ॥ १२

अविमुक्ते तव क्षेत्रे सर्वेषां मुक्तिसिद्धये ।
अहं संनिहितस्तत्र पाषाणप्रतिमादिषु ।। १३

क्षेत्रेऽस्मिन् योऽर्चयेद् भक्त्या मन्त्रेणानेन मां शिव ।
ब्रह्महत्यादिपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः ।। १४

त्वत्तो वा ब्रह्मणो वापि ये लभन्ते षडक्षरम् ।
जीवन्तो मन्त्रसिद्धाः स्युर्मुक्ता मां प्राप्नुवन्ति ते ।। १५

मुमूर्षोर्दक्षिणे कर्णे यस्य कस्यापि वा स्वयम् ।
उपदेक्ष्यसि मन्मन्त्रं स मुक्तो भविता शिव ।। १६

इति श्रीरामचन्द्रेणोक्तम् ।

மரணத் தருவாயில் சிவனால் ராம நாம உபதேசம் - காசியில் இடபக்கொடியோனான சிவன், பல்லாயிரம் மன்வந்தரங்களாக ராம நாமத்தை ஜபித்து ஹோமம் அர்ச்சனை முதலியவை செய்து வழிபடுகிறார். அதனால் மகிழ்ந்த ராமன் சங்கரனிடம் அவர் விரும்பியதைக் கேட்கச் சொன்னார். மணிகர்ணிகையிலும் என் க்ஷேத்திரத்திலும் கங்கைக் கரையிலும் இறப்பவனுக்கு முக்தியை அளிப்பீர் என சிவன் வேண்டினார். ராமன் கூறினார்- இந்த க்ஷேத்திரத்தின் எந்தப்பகுதியிலாவது இருக்கிற புழுபூச்சி உள்பட அனைத்து உயிரினங்களும் முக்தி பெறுவர். உமது அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தில் கல்லிலும் விக்ரஹங்களிலும் நான் எப்போதும் உள்ளேன். இங்கு என் ஷடக்ஷர மந்திரத்தால் என்னை வழிபடுபவனது பாபங்கள் அனைத்தையும் நான் அகற்றுகிறேன். உம்மிடமிருந்தோ பிரும்மாவிடமிருந்தோ இதனை உபதேசமாகப் பெற்றவர் எளிதில் மந்திரஸித்தி பெறுவர். இறக்கவிருப்பவனின் வலது காதில் நீர் இந்த மந்திரத்தை உபதேசிப்பீர். இதனைக் கேட்டதும் அவன் முக்தி பெறுவான் என்றார் ராமன்.

—★—

चतुर्थः खण्डः நான்காவது கண்டம்

अथ हैनं भरद्वाजो याज्ञवल्क्यमुवाच– अथ कैर्मन्त्रैः स्तुतः श्रीरामचन्द्रः प्रीतो भवति स्वात्मानं दर्शयति तान्नो ब्रूहि भगवन्निति ।

स होवाच याज्ञवल्क्यः– पूर्वं सत्यलोके श्रीरामचन्द्रेणैवं शिक्षितो ब्रह्मा पुनरेतया गाथया नमस्करोति—

विश्वरूपधरं विष्णुं नारायणमनामयम् ।
पूर्णानन्दैकविज्ञानं परब्रह्मस्वरूपिणम् ॥
मनसा संस्मरन् ब्रह्मा तुष्टाव परमेश्वरम् ॥

பரத்வாஜர் யாஜ்ஞவல்கியரிடம் ராமன் அருள் புரிந்து காட்சி தரச் செய்கிற மந்திரங்களைப் பற்றிக் கேட்க யாஜ்ஞவல்கியர் கூறுகிறார் - ஸத்யலோகத்தில் ராமசந்திரனிடம் உபதேசம் பெற்ற பிரும்மா இவ்வாறு பகவானை வணங்குகிறார்- விஷ்ணு, விச்வரூபம் எடுத்த நாராயணர், குறையற்றவர், பூர்ண ஆனந்தவடிவினர், ஜ்ஞானஸ்வரூபர், பரபிரும்மம் என அந்தப் பெரும் ஆண்டவனைத் தியானம் செய்து வந்தனம் செய்கிறார்.

ओं यो ह वै श्रीरामचन्द्रः स भगवानद्वैतपरमानन्द आत्मा यत् परं ब्रह्म भूर्भुवः सुवस्तस्मै वै नमो नमः ॥ १

(ज्ञातव्यौ यथा प्रथममन्त्रोक्तावाद्यन्तौ तथा सर्वमन्त्रेषु) यश्चाखण्डैकरसात्मा .... ॥ २ ॥ ..... यच्च ब्रह्मानन्दामृतम् ... ॥३॥ ...यत्तारकं ब्रह्म ..... ॥ ४ ॥ .... यो ब्रह्मा विष्णुर्महेश्वरो यः सर्वदेवात्मा .... ॥ ५ ॥ .... ये सर्वे वेदाः साङ्गाः सशाखाः सेतिहासपुराणाः .... ॥ ६ ॥ .... यो जीवान्तरात्मा .... ॥ ७ ॥ ... यः सर्वभूतान्तरात्मा .... ॥ ८ ॥ .... ये देवासुरमनुष्यादिभावाः .... ॥ ९ ॥ .... ये मत्स्यकूर्माद्यवताराः .... १० ॥ ....योऽन्तः करणचतुष्टयात्मा...॥ ११ ॥... यश्च

प्राणः .... ॥ १२ ॥ ..... यश्च यमः ...॥ १३ ॥ .... यश्चान्तकः ..... ॥ १४ ॥ .... यश्च मृत्युः ..... ॥ १५ ॥ .... यश्चामृतम् ..... ॥ १६ ॥ .... यानि च पञ्च महाभूतानि ..... ॥ १७ ॥ .... यः स्थावरजङ्गमात्मा .... ॥ १८ ॥ .... ये पञ्चाग्नयः ..... ॥ १९ ॥ ....याः सप्त महाव्याहृतयः .... । २० ॥ ... या विद्या ... ॥ २१ ॥ .... या सरस्वती .... ॥ २२ ॥ ... या लक्ष्मीः .... ॥ २३ ॥ .... या गौरी.... ॥ २४ ॥ .... या जानकी .... ॥ २५ ॥ .... यच्च त्रैलोक्यम् ..... ॥ २६ ॥ .... यः सूर्यः .... ॥ २७ ॥ .... यः सोमः .... ॥ २८ ॥ .... यानि च नक्षत्राणि ... ॥॥ २९ ॥ .... ये च नव ग्रहाः ..... ॥ ३० ॥ ..... ये चाष्टौ लोकपालाः .... ॥ ३१ ॥ .... ये चाष्टौ वसवः .... ॥ ३२ ॥ .... ये चैकादश रुद्राः ..... ॥ ३३ ॥ .... ये च द्वादशादित्याः ....॥ ३४ ॥ .... यच्च भूतं भव्यं भविष्यत् .... ॥ ३५ ॥ ... यद्ब्रह्माण्डस्य बहिर्व्याप्तम् ..... ॥ ३६ ॥ .... यो हिरण्यगर्भः .... ३७ ॥ .... या प्रकृतिः .... ॥ ३८ ॥ .... यश्चोङ्कारः ..... ॥ ३९ ॥ ... याश्चतस्रोऽर्धमात्राः ..... ॥ ४० ॥ .... यः परमपुरुषः ..... ॥ ४१ ॥ .... यश्च महेश्वरः ..... ॥ ४२ ॥ ... यश्च महादेवः .... ॥ ४३ ॥... य ॐ नमो भगवते वासुदेवाय... ॥ ४४ ॥ .... यो महाविष्णुः .... ॥ ४५ ॥॥ ..... यः परमात्मा .... ॥ ४६ ॥ .... यो विज्ञानात्मा ... ॥ ४७ ॥

ॐ यो ह वै श्रीरामचन्द्रः स भगवानद्वैतपरमानन्द आत्मा यः सच्चिदानन्दाद्वैतैकचिदात्मा भूर्भुवः सुवस्तस्मै वै नमो नमः ॥ इति ॥

तान् ब्रह्माब्रवीत् — सप्तचत्वारिंशन्मन्त्रैर्नित्यं देवं स्तुध्वम् । ततो देवः प्रीतो भवति । स्वात्मानं दर्शयति । तस्माद्य एतैर्मन्त्रैर्नित्यं देवं स्तौति स देवं पश्यति सोऽमृतत्वं च गच्छतीति महोपनिषत् ॥

மந்திரஸ்வரூபம் - இது அப்படியே சொல்ல வேண்டியது

ராமசந்திரன் என்பவர் பகவான், அத்வைத பரமானந்த வடிவினர், ஆத்மா, பரபிரும்மம், பூலோகம், புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம் என்ற மூன்றின் பெருநிலை. அவருக்கு வணக்கம்.(1)

அவர் துண்டாடப் பெறாத ரஸ வடிவினர் (2)

பிரும்மானந்த அமிருதம். (3)

கடைதேறச் செய்கிற பரம்பொருள். (4)

பிரும்மா, விஷ்ணு, மஹேச்வரன் என்ற மும்மூர்த்தி எல்லா தேவர்களும் அவரே.(5)

இதிஹாஸ - புராணங்களுடன் எல்லா சாகைகளும் கொண்ட வேதங்கள்.(6)

ஒவ்வொரு உயிரினத்தின் ஆத்மா. (7)

எல்லாவற்றின் ஆத்மா. (8)

தேவர் அஸுரர் மனிதர் முதலிய பலதோற்றங்கள் கொண்டவர். (9)

மத்ஸ்யம் கூர்மம் முதலிய அவதாரங்கள். (10)

மனம் புத்தி சித்தம் அஹங்காரம் என்ற நான்கு. (11)

பிராணன். (12)

யமன். (13)

அந்தகன். (14)

ம்ருத்யு. (15)

அமிருதம். (16)

ஐந்து ஸூக்ஷ்மபூதங்கள். (17)

அசைவன அசையாவன அனைத்தும்.(18)

கார்ஹபத்யம், ஆஹவனீயம், தக்ஷிணாக்னி, ஸப்பயம், ஆவஸத்தயம் என வேள்விகளில் வழிபடப் பெறுகிற ஐந்து அக்னிகள். (19)

பூ: புவ: முதலிய ஏழு வியாஹ்ருதிகள். (20)

வித்யை. (21)

ஸரஸ்வதி. (22)

லக்ஷ்மீ. (23)

கௌரீ. (24)

ஜானகீ. (25)

மூவுலகங்கள் (26)

ஸூரியன் (27)

ஸோமன் (28)

நட்சத்திரங்கள் (29)

ஒன்பது கிரஹங்கள் (30)

எட்டு திக்பாலர்கள் (31)

எட்டு வஸுக்கள் (32)

ருத்ரர்கள்-11 (33)

ஆதித்யர்கள் -12 (34)

முக்காலங்கள் (35)

பிரும்மாண்டத்தின் வெளியே பரவியுள்ள பிரும்மம் (36)

ஹிரண்யகர்ப்பர் (37)

மூலப்பிரகிருதி(38)

ஓங்காரம் (39)

அதன் நான்கு அரை மாத்திரைகள் (40)

பரமபுருஷன் (41)

மஹேச்வரன் (42)

மஹாதேவன் (43)

ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய என 12 அக்ஷரமந்திரம் (44)

மஹாவிஷ்ணு (45)

பரமாத்மா (46)

விஜ்ஞாஞத்மா (47)

ஸ்ரீ ராம சந்திரன் என்ற பகவான் அத்வைத பரமாநந்தர், ஆத்மா, ஸத்சித் ஆனந்த ஆத்மா, சிதேகரஸர், இவருக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம் இந்த 47 மந்திர ஸ்வரூபமான பகவானைத் தினந்தோறும் துதிப்பீர். அவர் அருள்புரிவார், தன்னைக் காண்பிப்பார். இதனைத் தினந்தோறும் ஜபிப்பவன் அமுதநிலை பெறுவான் என்கிறது உபநிஷத்.

पञ्चमः खण्डः *ஐந்தாவது கண்டம்*

अथ हैनं भरद्वाजो याज्ञवल्क्यमुपसमेत्योवाच—

श्रीराममन्त्रराजस्य माहात्म्यमनुब्रूहीति ॥ १

स होवाच याज्ञवल्क्यः—

स्वप्रकाशः परञ्ज्योतिः स्वानुभूत्येकचिन्मयः ।
तदेव रामचन्द्रस्य मनोराद्यक्षरः स्मृतः ॥ २

अखण्डैकरसानन्दस्तारकब्रह्मवाचकः ।
रामायेति सुविज्ञेयः सत्यानन्दचिदात्मकः ॥ ३

नमः पदं सुविज्ञेयं पूर्णानन्दैकविग्रहम् ।
सदा नमन्ति हृदये सर्वे देवा मुमुक्षवः ॥ इति ॥ ४

ராம ஷடக்ஷர மந்திரப் பெருமை - பரத்வாஜர், யாஜ்ஞவல்கியரிடம் ராமமந்திரத்தின் பெருமையைப் பற்றிவிளக்க வேண்ட யாஜ்ஞவல்கியர் கூறுகிருர். ராம் ராமாய நம: என மூன்று பதங்கள் கொண்ட மந்திரமிது. ராம் என்ற முதலெழுத்து - பேரொளி, தானே ஒளிர்வது, அவரவரது உள்ளத்தனுபவத்தால் உணரப் பெறுகிற பேருணர்வின் வடிவம் எனப் பொருள்படும். ராமாய என்ற இரண்டாம் பதம் - துண்டாடப் பெருத ஒரே

பேரனுபவமாகப் பெறுகிற பேரானந்தம். தாரகப் பிரும்மம், ஸத்ய - ஆனந்த - சித்வடிவினர் எனப்பொருள்படும். நம: என்ற மூன்றும் பதம், பூர்ண ஆனந்த வடிவினன். இவரை முக்தியை நாடுகின்ற தேவர்கள் உள்ளத்தில் எப்போதும் வந்தனம் செய்கின்றனர். இதுவே மந்திரத்தின் உட்பொருள். (1-4)

य एतं मन्त्रराजं श्रीरामचन्द्रषडक्षरं नित्यमधीते सोऽग्निपूतो भवति स वायुपूतो भवति स आदित्यपूतो भवति स सोमपूतो भवति स ब्रह्मपूतो भवति स विष्णुपूतो भवति स रुद्रपूतो भवति स सर्वैर्देवैर्ज्ञातो भवति स सर्वक्रतुभिरिष्टवान् भवति तेनेतिहासपुराणानां रुद्राणां शतसहस्राणि जप्तानि फलानि भवन्ति। श्रीरामचन्द्रमनुस्मरणेन गायत्र्याः शतसहस्राणि जप्तानि फलानि भवन्ति । प्रणवानामयुतकोटिः जप्ता भवति । दश पूर्वान् दशोत्तरान् पुनाति । स पङ्क्तिपावनो भवति । स महान् भवति । सोऽमृतत्वं च गच्छति ।। ५

இதனைத் தினமும் ஜபிப்பவன் அக்னி, வாயு, ஸூரியன், சந்திரன், பிரும்மா, விஷ்ணு, சிவன் என இவர்களால் தூயவனுக்கப் பெறுகிறுன். எல்லா தேவர்களாலும் இவனிருக்கை உணரப் பெறுகிறது. வேள்விகளனைத்தையும் புரிந்த புண்யம், இதிகாச - புராண பாராயணம் செய்த புண்யம் ஸ்ரீ ருத்ரானுவாகங்களின் லக்ஷ பாராயணபலன் காயத்ரீ லக்ஷஜப பலன் பிரணவத்தின் பல்லாயிர கோடி ஜப பலன் கிட்டும். தனக்குப் பின்னரும் முன்னரும் உள்ள 20 தலை முறைகளையும் தூயவராக்குகிறுன். அவன் அமர்ந்துள்ள பந்தி தூய்மை பெறுகிறது. அவன் மஹானுகிறுன். அமுதநிலை பெறுகிறுன். (5)

अत्रैते श्लोका भवन्ति—

गाणपत्येषु शैवेषु शाक्तसौरेष्वभीष्टदः ।
वैष्णवेष्वपि सर्वेषु राममन्त्रः फलाधिकः ।। ६

गाणपत्यादिमन्त्रेषु कोटिकोटिगुणाधिकः ।
मन्त्रस्तेष्वप्यनायासफलदोऽयं षडक्षरः ॥ ७

षडक्षरोऽयं मन्त्रः स्यात् सर्वाघौघनिवारणः ।
मन्त्रराज इति प्रोक्तः सर्वेषामुत्तमोत्तमः ॥ ८

कृतं दिने यद्दुरितं पक्षमासर्तुवर्षजम् ।
सर्वं दहति निःशेषं तूलाचलमिवानलः ॥ ९

ब्रह्महत्यासहस्राणि ज्ञानाज्ञानकृतानि च ।
स्वर्णस्तेयसुरापानगुरुतल्पायुतानि च ॥ १०

कोटिकोटिसहस्राणि उपपातकजान्यपि ।
सर्वाण्यपि प्रणश्यन्ति राममन्त्रानुकीर्तनात् ॥ ११

भूतप्रेतपिशाचाद्याः कूश्माण्डब्रह्मराक्षसाः ।
दूरादेव प्रधावन्ति राममन्त्रप्रभावतः ॥ १२

ऐहलौकिकमैश्वर्यं स्वर्गाद्यं पारलौकिकम् ।
कैवल्यं भगवत्त्वं च मन्त्रोऽयं साधयिष्यति ॥ १३

ग्राम्यारण्यपशुघ्नत्वं सञ्चितं दुरितं च यत् ।
मद्यपानेन यत् पापं तदप्याशु विनाशयेत् ॥ १४

अभक्ष्यभक्षणोत्पन्नं मिथ्याज्ञानसमुद्भवम् ।
सर्वं विलीयते राममन्त्रस्यास्यैव कीर्तनात् ॥ १५

श्रोत्रियस्वर्णहरणाद्यच्च पापमुपस्थितम् ।
रत्नादेश्चापहारेण तदप्याशु विनाशयेत् ॥ १६

ब्राह्मणं क्षत्रियं वैश्यं शूद्रं हत्वा च किल्बिषम् ।
संचिनोति नरो मोहाद्यद्यत्तदपि नाशयेत् ॥ १७

गत्वापि मातरं मोहादगम्याश्चैव योषितः ।
उपास्यानेन मन्त्रेण रामस्तदपि नाशयेत् ॥ १८

महापातकपापिष्ठसंगत्या संचितं च यत् ।
नाशयेत्तत्कथालाप शयनासनभो जनैः॥ १९

पितृमातृवधोत्पन्नं बुद्धिपूर्वमयं च चत् ।
तदनुष्ठानमात्रेण सर्वमेतद्विलीयते ॥ २०

यत् प्रयागादितीर्थोक्तप्रायश्चित्तशतैरपि ।
नैवापनोद्यते पापं तदप्याशु विनाशयेत् ॥ २१

पुण्यक्षेत्रेषु सर्वेषु कुरुक्षेत्रादिषु स्वयम् ।
बुद्धिपूर्वमघं कृत्वा तदप्याशु विनाशयेत् ॥ २२

कृच्छ्रैस्तप्तपराकाद्यैर्नानाचान्द्रायणैरपि ।
पापं च नापनोद्यं यत् तदप्याशु विनाशयेत् ॥ २३

आत्मतुल्यसुवर्णादिदानैर्बहुविधैरपि ।
किञ्चिदप्यपरिक्षीणं तदप्याशु विनाशयेत् ॥ २४

अवस्थात्रितयेष्वेवं बुद्धिपूर्वमघं च यत् ।
तन्मन्त्रस्मरणेनैव निःशेषं प्रविलीयते ॥ २५

अवस्थात्रितयेष्वेवं मूलबन्धमघं च यत् ।
तत्तन्मन्त्रोपदेशेन सर्वमेतत् प्रणश्यति ॥ २६

आब्रह्मबीजदोषाश्च नियमातिक्रमोद्भवाः ।
स्त्रीणां च पुरुषाणां च मन्त्रेणानेन नाशिताः ॥ २७

येषु येष्वपि देशेषु रामभद्र उपास्यते ।
दुर्भिक्षादिभयं तेषु न भवेत्तु कदाचन ॥ २८

शान्तः प्रसन्नवदनो नक्रोधो भक्तवत्सलः ।
अनेन सदृशो मन्त्रो जगत्स्वपि न विद्यते ।। २९

सम्यगाराधितो रामः प्रसीदत्येव सत्वरम् ।
ददात्यायुष्यमैश्वर्यमन्ते विष्णुपदं च यत् ।। ३०

तदेतदृचाभ्युक्तम्—

ऋचो अक्षरे परमे व्योमन्
यस्मिन् देवा अधि विश्वे निषेदुः ।
यस्तन्न वेद किमृचा करिष्यति
य इत्तद्विदुस्त इमे समासते ।। ३१

तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः ।
दिवीव चक्षुराततम् ।। ३२

तद्विप्रासो विपन्यवो जागृवांसः समिन्धते ।

विष्णोर्यत्परमं पदम् ।। ३३

ॐ सत्यमित्युपनिषत् ।। ३४

கணபதி சிவன் சக்தி ஸூர்யன் விஷ்ணு இவர்களின் மந்திரங்களை விட ராம ஷடக்ஷரம் பலமடங்கு சக்தி மிக்கது. தினம், பக்ஷம், மாஸம், ருது, வர்ஷம் எனக்கால வரைக்குட்பட்ட பாபம், தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்தது, பிரும்மஹத்தி, தங்கத் திருட்டு, கள் குடித்தல், குருதல்பகமனம் முதலிய பாபங்கள் பூத- பிரேத - பிசாசபாதைகள் இவை தூர விலகும். இம்மையிலும் மறுமையிலும் பெருமை, புகழ், செல்வம், இறைநிலை இவற்றைத் தரும். இதனால் நீங்காத பாபமில்லை. பிரயாகை முதலிய புண்ய தீர்த்தங்கள் சென்றும் அகலாதவை நீங்கும். ராமனை உபாஸிக்கிற தேசங்களில் துர்பிக்ஷம் முதலிய கேடுங்கள் நேராது. ராமனை நன்கு ஆராதிக்க ராமன் அருள் புரிவார். ஆயுள், ஐச்வர்யம், கடைசியில் விஷ்ணு பதமுமடையச் செய்வார். (6-30)

வேதம் கூறும் - வேதங்கள் அனைத்தும் நித்யமான பராசாச வெளியில் உள்ளன. அதனுள்ளே விராட் புருஷன் அக்னி முதலிய தேவர் அனைவரும் நிலை பெற்றுள்ளனர். இந்த பிரும்மத்தை உணராதவனுக்கு வேதமும் வேதாந்தமும் உதவாது. எவர் வேத வேதாந்தங்களால் பிரும்மநிலை உணர்ந்து, அதில் நிலைக்கிறார்களோ, அவர்களே பிரும்மத்தை உணர்ந்தவர்கள். அது விஷ்ணுவின் பெருநிலை (பரமபதம்). அதனை ஜ்ஞானிகள் உணர்வார்கள். பராகாசப் பெருவெளியில் துலங்குகிற பரபிரும்மத்திடம் அவர்களது பார்வை நீண்டு பதிந்துள்ளது. அதனை உணர்ந்த பிரும்ம ஜ்ஞானிகள், கிட்டாமையால் மனம் வருந்தாதவர்களாக, அறியாமையெனும் தூக்கம் அகன்றதால் விழித்திருப்பவர்களாக, விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைந்தவர்களாக ஒளிமயமாக விளங்குகின்றனர். ஓம் ஸத்யம் என வேதம் கூறிமுடிக்கிறது. *(31-34)*

रामरहस्योपनिषत्

'ராமரஹஸ்ய உபநிஷத்'

(அதர்வண வேதத்தைச் சார்ந்தது)

भद्रं कर्णेभिः - इति शान्तिः

பத்ரம் கர்ணேபி: என சாந்தி.

प्रथमोऽध्यायः

'முதல் அத்தியாயம்'

सनकाद्या योगिवर्या अन्ये च ऋषयस्तथा ।
प्रह्लादाद्या विष्णुभक्ता हनूमन्तमथाब्रुवन् ।। १

वायुपुत्र महाबाहो किं तत्त्वं ब्रह्मवादिनाम् ।
पुराणेष्वष्टादशसु स्मृतिष्वष्टादशस्वपि ।। २

चतुर्वेदेषु शास्त्रेषु विद्यास्वाध्यात्मिकेषु च।
सर्वेषु विद्यादानेषु विघ्नसूर्येशशक्तिषु॥ ३

एतेषु मध्ये किं तत्त्वं कथय त्वं महाबल॥ ४

ராமன் தாரக பிரும்மம் - ஸனகர் முதலான சிறந்த யோகிகளும் ருஷிகளும் பிரஹ்லாதர் முதலான விஷ்ணு பக்தர்களும், ஹனுமானிடம் கேட்டனர். பெரும் வலிவுள்ளவரே! வாயுவின் புதல்வரே! பெருந்தோளரே! 18 புராணங்களிலும் 18 ஸ்மிருதிகளிலும் நான்கு வேதங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் ஆத்மவித்யைகளிலும் சிறந்த தத்வமாக விளக்கப் பெற்றது எது? கணபதி ஸூர்யன் சிவன் சக்தி இவர்களைப் பற்றிய தனித்த வித்யா ஸ்தானங்களில் கூறப்பட்ட உயர்ந்த தத்துவம் எது? விளக்குவீர் என்றனர்.(1-4)

हनूमान् होवाच—

भो योगीन्द्राश्च ऋषयो विष्णुभक्तास्तथैव च।
शृणुध्वं मामकीं वाचं भवबन्धविनाशिनीम्॥ ५

एतेषु चैव सर्वेषु तत्त्वं च ब्रह्म तारकम्।
राम एव परं ब्रह्म राम एव परं तपः।
राम एव परं तत्त्वं श्रीरामो ब्रह्म तारकम्॥ ६

ஹனுமான் கூறினார்- யோகிகளில் சிறந்தவர்களே! ருஷிகளே! விஷ்ணு பக்தர்களே! ஸம்ஸாரத் தளையை அகற்றுவது இதே! ராமனே பரம்பொருள். ராமனே பெரும் தவம். ராமனே பெரும் தத்வம்; ஸ்ரீ ராமனே பிறவிக் கடலைக் கடக்கச் செய்கிற பிரும்மம் (அதுவே தாரகம் எனும் புருவ நடுவில் உணரப் பெறுவதால் தாரகம்.) (5-6)

रामस्य अङ्गानि वायुपुत्रादीनि

वायुपुत्रेणोक्तास्ते योगीन्द्रा ऋषयो विष्णुभक्ता हनूमन्तं पप्रच्छुः – रामस्याङ्गानि नो ब्रूहीति॥ ७

हनूमान् होवाच— वायुपुत्रं विघ्नेशं वाणीं दुर्गां क्षेत्रपालकं सूर्यं चन्द्रं नारायणं नारसिंहं वायुदेवं वाराहं तत्सर्वान् मन्त्रान् सीतां लक्ष्मणं शत्रुघ्नं भरतं विभीषणं सुग्रीवमङ्गदं जाम्बवन्तं प्रणवमेतान् रामस्याङ्गानि जानीथाः । तान्यङ्गानि विना रामो विघ्नकरो भवति ॥ ८

ராமனின் அங்கங்கள் எவை? (தனிச் சிறப்பென எதனையும் குறிப்பிட இயலாத (நிர்விசேஷ) பிரும்ம ஜ்ஞானம் பெற உதவுகிற ஸகுண (ஸவிசேஷ) பாவனையில் ராமனுடன் கூட இருப்பவர் யார்?) என அவர்கள் கேட்க ஹனுமான் கூறுகிறார். ஹனுமான், விக்நேசுவரர், ஸரஸ்வதி, துர்க்கை, க்ஷேத்ரபாலர், ஸூரியன், சந்திரன், நாராயணன், நரஸிம்ஹர், வாயு, வராஹர் இவர்களின் மந்திரம் (பிரணவம், நான்காவது வேற்றுமையில் பெயர். நம: என. ஓம் ஹனுமதே நம:, ஓம் விக்நேசுவராய நம:, என்று அமைகிற மந்திரம்) கூறியபின் ஸீதை, லக்ஷ்மணன், சத்ருக்னன், பரதன், விபீஷணன், ஸுக்ரீவன், அங்கதன், ஜாம்பவான் என்பவர்களது மந்திரத்தையும் (முன்போல்) கூறி (3-8-16 தடவை உசிதம் போல்) பின் ராம மந்திர ஜபம் செய்யவேண்டும். இந்த அங்க வந்தனமில்லாமல் ராம மந்திர ஜபம் செய்ய இடையூறு நேரலாம்.(7-8)

पुनर्वायुपुत्रेणोक्तास्ते हनूमन्तं पप्रच्छुः — आञ्जनेय महाबल ! विप्राणां गृहस्थानां प्रणवाधिकारः कथं स्यादिति ॥ ९

स होवाच– श्रीराम एवोवाचेति । येषामेष षडक्षराधिकारो वर्तते तेषां प्रणवाधिकारः स्यान्नान्येषाम् । केवलमकारोकार-मकारार्धमात्रासहितं प्रणवमूह्य यो राममन्त्रं जपति तस्य शुभ-करोऽहं स्याम् । तस्य प्रणवस्याकारस्योकारस्य मकारस्यार्ध-मात्रायाश्च ऋषिश्छन्दो देवता तत्तद्वर्णाविर्णावस्थानं स्वरवेदाग्नि-गुणानुच्चार्यान्वहं प्रणवं मन्त्राद्द्विगुणं जप्त्वा पश्चाद्राममन्त्रं यो जपेत् स रामो भवतीति रामेणोक्तास्तस्माद्रामाङ्गं प्रणवः कथित इति ॥ १०

பிரணவத்துடன் இந்த மந்திரங்களைக் கூற (ஸன்யாஸி யோகிகளைத்தவிர) அந்தணருக்கும் இல்லறத்தானுக்கும் தகுதி என்ன எனக் கேட்க ஹனுமான் கூறுகிறார் - ராமனே இவ்வாறு கூறியுள்ளார். ஷடக்ஷர மந்திரம் ஜபிக்கத் தகுதி பெற்றவர் பிரணவம் கூறவும் தகுதியுள்ளவரே. மற்றவருக்கு பிரணவஜபம் செய்யத் தகுதி இல்லை என. அதனால் அ- உ- ம - அர்த்த மாத்திரையான பிரணவத்தை ஊஹித்து அத்துடன் ராம மந்திர ஜபம் செய்பவருக்கு நான் நன்மை புரிவேன். பிரணவத்தின் நான்கு பகுதிகளின் ருஷி, சந்தஸ் தேவதை அந்த அக்ஷரநிலை,ஸ்வரம், வேதம், அக்னி, குணம் முதலியவற்றைக் கூறிப்பின் ராம மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். அவ்வாறு ஜபிக்க ராமனாக ஆவான். ராம மந்திரத்தின் அங்கமே பிரணவம். *(9-10)*

सिंहासने समासीनं रामं पौलस्त्यसूदनम् ।
प्रणम्य दण्डवद्भूमौ पौलस्त्यो वाक्यमब्रवीत् ॥ ११

रघुनाथ महाबाहो केवलं कथितं त्वया ।
अङ्गानां सुलभं चैव कथनीयं च सौलभम् ॥ १२

श्रीराम उवाच—अथ पञ्च दण्डकानि पितृघ्नो मातृघ्नो ब्रह्मघ्नो गुरुहननः कोटियतिघ्नोऽनेककृतपापो यो मम षण्णवतिकोटिनामानि जपति तेभ्यः पापेभ्यः प्रमुच्यते । स्वयमेव सच्चिदानन्दस्वरूपो भवेन्न किम् ॥ १३

விபீஷணன் ராவணனை வென்ற ராமனை வணங்கி அங்கங்களைக் கூறுகிற எளிய வழியைக் கூறும்படி விண்ணப்பித்தான். தந்தை, தாய், அந்தணன், குரு, துறவி இவர்களைக் கொன்றவன் நரகதண்டனைக்குரியவன். அந்தக் கொடுஞ் செயலால் விளைகிற கொடும் பாபத்தை ஸ்ரீ ராம மந்திரத்தின் ஆறு கோடி ஜபம் நீக்கும். ஸச்சிதானந்தமான பிரும்மநிலை பெறுவான். *(11-13)*

पुनरुवाच विभीषणः–तत्राप्यशक्तोऽयं किं करोति ॥ १४

स होवाचेमम् – कैकसेय पुरश्चरणविधावशक्तो यो ममोपनिषदं मम गीतां मन्नामसहस्रं मद्विश्वरूपं मदष्टोत्तरशतं रामशताभिधानं नारदोक्तस्तवराजं हनूमत्प्रोक्तं मन्त्रराजात्मकस्तवं सीतास्तवं च रामषडक्षरीत्यादिभिर्मन्त्रैर्यो मां नित्यं स्तौति मत्सदृशो भवेन्न किं भवेन्न किम् ॥ १५

அவ்வாறு செய்ய இயலாத நிலையில் உள்ளவனுக்கு வழி என்ன எனக் கேட்ட விபீஷணனுக்கு ராமன் விளக்குகிறார்- இவ்வாறு புரச்சரண முறைப்படி ஜபிக்க இயலாதவன் எனது உபநிஷத், கீதை, ஸஹஸ்ரநாமஸ்துதி, விச்வரூபஸ்துதி, அஷ்டோத்தர நாமங்கள், சத நாமங்கள், நாரதர் கூறிய ஸ்தவராஜம், ஹனுமான் கூறிய மந்திர ராஜஸ்தோத்திரம், ஸீதா ஸ்தவம், இவற்றுடன் ஷடக்ஷரியை ஜபிக்க இவன் என்நிலை பெறுவான் என்றார் ராமன். (14-15)

द्वितीयोऽध्यायः

'இரண்டாவது அத்தியாயம்'

एकाक्षररामन्त्रः

सनकाद्या मुनयो हनूमन्तं पप्रच्छुः—आञ्जनेय महाबल तारकब्रह्मणो रामचन्द्रस्य मन्त्रग्रामं नो ब्रूहीति ॥

हनूमान् उवाच—

वह्निस्थं शयनं विष्णोरर्धचन्द्रविभूषितम् ।
एकाक्षरो मनुः प्रोक्तो मन्त्रराजः सुरद्रुमः ॥ १

ब्रह्मा मुनिः स्याद् गायत्रं छन्दो रामोऽस्य देवता ।
दीर्घार्धेन्दुयुजाङ्गानि कुर्याद्वह्न्यात्मनो मनोः ॥ २

बीजशक्त्यादिबीजेन इष्टार्थे विनियोजयेत् ।
सरयूतीरमन्दारवेदिकापङ्कजासने ॥ ३

श्यामं वीरासनासीनं ज्ञानमुद्रोपशोभितम्।
वामोरुन्यस्ततद्धस्तं सीतालक्ष्मणसंयुतम्।। ४

अवेक्षमाणमात्मानमात्मन्यमिततेजसम्।
शुद्धस्फटिकसंकाशं केवलं मोक्षकाङ्क्षया ।। ५

ஸனகாதிமுனிவர்கள்ஹனுமானிடம்தாரகப்பிருமம்மாகிய ராம சந்திரனது மந்திரங்களைக் கூறும் படிகேட்க ஹனுமான் கூறினார் - ராம் என ஓரக்ஷர மந்திரம். பிரும்மா ருஷி, காயத்ரீ சந்தஸ், ராமன் தேவதை; ராம் ரீம் ரூம் ரைம் ரோம் ரௌம் என பீஜ சக்தி - கீலக- கர - அங்க நியாஸங்கள். தியான வடிவம் - ஸரயூ நதிக்கரையில் மந்தார மரத்தினடியில் உள்ள மேடையில் பத்மாஸனத்தில் வீராஸனமாகஅமர்ந்துள்ளவர், கையில் ஜ்ஞான முத்திரை. இடது துடை மீது இடதுகை, இருபுறமும் ஸீதையும் லக்ஷ்மணனும்; தன்னைத் தானே காண்கிற யோக நிலை, பேரொளியாளர், தூயஸ்படிகம் போல் ஒளிர்பவர், அவரைப் பரமாத்மாவாக - முக்தியை மட்டும் விரும்பி தியானித்து 12 லக்ஷம்தடவை ஏகாக்ஷர மந்திர ஜபம் செய்யவும். (1-5)

वह्निर्नारायणेनाढ्यो जाठरः केवलोऽपि च ।। ६

द्व्यक्षरो मन्त्रराजोऽयं सर्वाभीष्टप्रदस्ततः ।
एकाक्षरोक्तमृष्यादि स्यादाद्येन षडङ्गकम्।। ७

तारमायारमानङ्गवाक्स्वबीजैश्च षड्विधः ।
त्र्यक्षरो मन्त्रराजः स्यात् सर्वाभीष्टफलप्रदः ।। ८

द्व्यक्षरश्चन्द्रभद्रान्तो द्विविधश्चतुरक्षरः ।
ऋष्यादि पूर्ववज्ज्ञेयमेतयोश्च विचक्षणैः ।। ९

2-3-4 அக்ஷர மந்திரங்கள் - ராம என்ற இரண்டக்ஷர மந்திரம் விரும்பியதை அளிக்க வல்லது. ஏகாக்ஷரத்தைப் போல் இதற்கு ருஷி சந்தஸ் முதலிய நியாஸங்கள். மூன்றக்ஷர மந்திரங்கள் பின் வருமாறு -1. ஓம் ராம; 2. ஹ்ரீம் ராம; 3. ஸ்ரீம் ராம; 4. க்லீம் ராம; 5.ஐம் ராம; 6. ராம் ராம என ஆறு. ருஷி

முதலிய நியாஸங்கள் முன்போல். நான்கு அக்ஷரமுள்ள மந்திரங்கள் இரண்டு, ராம சந்த்ர, ராமபத்ர என. (6-9)

सप्रतिष्ठौ रमौ वायू हृत्पञ्चार्णो मनुर्मतः ।
विश्वामित्र ऋषिः प्रोक्तः पङ्क्तिश्छन्दोऽस्य देवता ॥ १०

रामभद्रो बीजशक्तिप्रथमार्णनतिक्रमात् ।
भ्रूमध्ये हृदि नाभ्यूर्वोः पादयोर्विन्यसेन्मनुम् ॥ ११

षडङ्गं पूर्ववद्विद्वान् मन्त्रार्णैर्मनुनास्त्रकम् ।
मध्ये वनं कल्पतरोर्मूले पुष्पलतासने ॥ १२

लक्ष्मणेन प्रगुणितमक्ष्णः कोणेन सायकम् ।
अवेक्षमाणं जानक्या कृतव्यजनमीश्वरम् ॥ १३

जटाभरलसच्छीर्षं श्यामं मुनिगणावृतम् ।
लक्ष्मणेन धृतच्छत्रमथवा पुष्पकोपरि ॥ १४

दशास्यमथनं शान्तं ससुग्रीवविभीषणम् ।
एवं लब्ध्वा जयार्थी तु वर्णलक्षं जपेन्मनुम् ॥ १५

ஐந்தக்ஷரமந்திரம்- ஶ்ரீம் ஶ்ரீம் யம் நம: என. ராம் நம: ரீம் நம: என்றவாறு நியாஸங்கள் புருவ நடுவில் இதயத்தில், தொப்புளில், தொடைகளில், கால்களில், உடல்முழுவதும் என நியாஸ இடங்கள். முழுமந்திரமும் அஸ்திர நியாஸத்தில். தியானவடிவம் - கற்பகவனம், கற்பக மரத்தின் அடியில் பூங்கொடிகளாலான ஆஸனத்தில் லக்ஷ்மணனுல் தீட்டப் பெற்ற அம்பை கண்ணேரத்தால் பார்வையிடுகிற ராமன், ஸீதை சாமரம் வீசுகிருள். சடைமுடி மேகவண்ணம், சுற்றி முனிவர்கள். மற்ருெரு தியான வடிவம் - புஷ்பகவிமானத்தின் மீது லக்ஷ்மணன் குடைபிடிக்க ராவணவதம் செய்த ராமன் அமர்ந்துள்ளார். இருபுறத்திலும் ஸுக்ரீவனும் விபீஷணனும். வெற்றி பெற ஸங்கல்பம். (ஒரு எழுத்திற்கு ஒரு லக்ஷம் என) ஐந்து லக்ஷஜபம். (10-15)

स्वकामशक्तिवाग्लक्ष्मीताराद्याः पञ्चवर्णकाः ।
षडक्षरः षड्विधः स्याच्चतुर्वर्गफलप्रदः ।। १६

पञ्चाशन्मातृकामन्त्रवर्णप्रत्येकपूर्वकम् ।
लक्ष्मीवाङ्मन्मथादिश्च तारादिः स्यादनेकधा ।। १७

श्रीमायामन्मथैकैकं बीजाद्यन्तगतो मनुः ।
चतुर्वर्णः स एव स्यात् षड्वर्णो वाञ्छितप्रदः ।। १८

स्वाहान्तो हुंफडन्तो वा नत्यन्तो वा भवेदयम् ।
अष्टाविंशत्युत्तरशतभेदः षड्वर्ण ईरितः ।। १९

ब्रह्मा संमोहनः शक्तिर्दक्षिणामूर्तिरेव च ।
अगस्त्यश्च शिवः प्रोक्ता मुनयोऽनुक्रमादिमे ।। २०

छन्दो गायत्रसंज्ञं च श्रीरामश्चैव देवता ।
अथवा कामबीजादेर्विश्वामित्रो मुनिर्मनोः ।। २१

छन्दो देव्यादिगायत्री रामभद्रोऽस्य देवता ।
बीजशक्ती यथापूर्वं षड्वर्णान् विन्यसेत् क्रमात् ।। २२

ब्रह्मरन्ध्रे भ्रुवोर्मध्ये हृन्नाभ्यूरुषु पादयोः ।
बीजैः षड्दीर्घयुक्तैर्वा मन्त्रार्णैर्वा षडङ्गकम् ।। २३

कालाम्भोधरकान्तिकान्तमनिशं वीरासनाध्यासितं
मुद्रां ज्ञानमयीं दधानमपरं हस्ताम्बुजं जानुनि ।
सीतां पार्श्वगतां सरोरुहकरां विद्युन्निभां राघवं
पश्यन्तं मुकुटाङ्गदादिविविधाकल्पोज्ज्वलाङ्गं भजे ।। २४

ஷடக்ஷரமந்திரம் - முன் சொன்ன ஐந்தக்ஷரமந்திரத்தையே ராம், க்லீம், ஹ்ரீம், ஐம், ஸ்ரீம், ஓம் என ஏதேனும் ஒரு பீஜாக்ஷரத்துடன் இணைக்க ஷடக்ஷரம் ஆறு வகைப்படும். அம் ஆம்

இம் ஈம்...க்ஷம் என 50 மாத்ருகாக்ஷரங்களில் ஒன்றுடன் சேர்க்க 50 மந்திரங்கள் ஸ்ரீம், ஐம், க்லீம், ஓம் என்ற நான்கில் ஒன்றை ஐந்தக்ஷரமந்திரத்தின் முன் சேர்க்க நான்கு மந்திரங்கள். ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் என்ற பீஜங்களில் ஒன்றைப் பின் சேர்க்க மூனறு மந்திரங்கள். ராம் ராமாய ஸ்வாஹா. ராம் ராமாய ஹும்பட். ராம் ராமாய நம: என க்ஷகாரம் முதல் அகாரம் வரையில் ஐந்த க்ஷரத்துடன் ஒவ்வொரு எழுத்தாகச் சேர்க்க (ஸ்ரீம் ஸ்ரீம்யம். நம: க்ஷம். ஸ்ரீம் ஸ்ரீம் யம் நம: ஹம்.... யம் நம: அம் என்றவாறு) 50 மந்திரங்கள் ஆக 128 விதமான மந்திரங்கள். பிரும்மா, ஸம்மோஹனர், சக்தி, தக்ஷிணா மூர்த்தி, அகஸ்தியர், சிவன் இவர்கள் வரிசையாக ஒவ்வொரு தொகுப்பிற்கும் ருஷிகள், காயத்ரீ சந்தஸ், ஸ்ரீ ராமன் தேவதை. மற்றொரு முறை - க்லீம் என்ற காம பீஜத்தை முதலில் கொண்ட மந்திரத்திற்கு விசுவாமித்ரர் ருஷி, தேவீ காயத்ரீ சந்தஸ், ராமபத்ரர் தேவதை; பீஜமும் சக்தியும் முன்போல் ராம், ரீம் என்ற அக்ஷரவரிசையைக் கொண்டோ, மந்திரத்தின் அக்ஷரங்களைக் கொண்டோ ஷடங்க நியாஸம். தியான வடிவம் - கருமேக வண்ணர், வீராஸனத்தில் அமர்ந்தவர், ஞான முத்ரையைக் கையில் கொண்டவர், மற்றொருகை முழங்கால் மீது . தாமரையைக் கையில் கொண்ட மின்னல் ஒளிபோன்ற அருகிலுள்ள ஸீதையைப் பார்க்கின்ற ராமன், மகுடம் அங்கதம் போன்ற பல ஆபரணங்களை ஒளியுடன் சூடியவர். இவரை வழிபடுகிறேன் என. (16- 24)

रामश्च चन्द्रभद्रान्तो ङेन्तो नतियुतो द्विधा ।
सप्ताक्षरो मन्त्रराजः सर्वकामफलप्रदः ॥ २५

तारादिसहितः सोऽपि द्विविधोऽष्टाक्षरो मतः ।
तारं रामश्चतुर्थ्यन्तं क्रोडास्त्रं वह्नितल्पगा ॥ २६

अष्टार्णोऽयं परो मन्त्रो ऋष्यादिः स्यात् षडर्णवत् ।
पुनरष्टाक्षरस्याथ राम एव ऋषिः स्मृतः ॥ २७

गायत्रं छन्द इत्यस्य देवता राम एव च ।
तारं श्रीबीजयुग्मौ च बीजशक्त्यादयो मताः ॥ २८

षडङ्गं च ततः कुर्यान्मन्त्रार्णैरेव बुद्धिमान्।
तारं श्रीबीजयुग्मं च रामाय नम उच्चरेत्॥ २९

ग्लौमों बीजं वदेन्मायां हृद्रामाय पुनश्च ताम्।
शिवोमाराममन्त्रोऽयं वस्वर्णस्तु वसुप्रदः॥ ३०

ऋषिः सदाशिवः प्रोक्तो गायत्रं छन्द उच्यते।
शिवोमारामचन्द्रोऽत्र देवता परिकीर्तितः॥ ३१

दीर्घया माययाङ्गानि तारपञ्चार्णयुक्तया।
रामं त्रिणेत्रं सोमार्धधारिणं शूलिनं परम्।
भस्मोद्धूलितसर्वाङ्गं कपर्दिनमुपास्महे॥ ३२

रामाभिरामां सौन्दर्यसीमां सोमावतंसिकाम्।
पाशाङ्कुशधनुर्बाणधरां ध्यायेत् त्रिलोचनाम्॥ ३३

ध्यायन्नेवं वर्णलक्षं जपतर्पणतत्परः।
बिल्वपत्रैः फलैः पुष्पैस्तिलाज्यैः पङ्कजैर्हुनेत्॥ ३४

स्वयमायान्ति निधयः सिद्धयश्च सुरेप्सिताः।
पुनरष्टाक्षरस्याथ ब्रह्मगायत्रराघवाः॥ ३५

ऋष्यादयस्तु विज्ञेयाः श्रीबीजं मम शक्तिकम्।
तत्प्रीत्यै विनियोगश्च मन्त्रार्णैरङ्गकल्पना॥ ३६

केयूराङ्गदकङ्कणैर्मणिगणैर्विद्योतमानं सदा
रामं पार्वणचन्द्रकोटिसदृशच्छत्रेण वै राजितम्।
हेमस्तम्भसहस्रषोडशयुते मध्ये महामण्डपे
देवेशं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम्॥ ३७

किं मन्त्रैर्बहुभिर्विनश्वरफलैरायाससाध्यैर्वृथा
किंचिल्लोभवितानमात्रविफलैः संसारदुःखावहैः ।
एकः सन्नपि सर्वमन्त्रफलदो लोभादिदोषोज्झितः
श्रीरामः शरणं ममेति सततं मन्त्रोऽयमष्टाक्षरः ॥ ३८

एवमष्टाक्षरः सम्यक् सप्तधा परिकीर्तितः ।
रामसप्ताक्षरो मन्त्र आद्यन्ते तारसंयुतः ॥ ३९

नवार्णो मन्त्रराजः स्याच्छेषं षड्वर्णवन्न्यसेत् ।

7-8-9 அக்ஷரமந்திரங்கள் - ராம சந்த்ராய நம: ராமபத்ராய நம: என இரண்டு ஏழக்ஷரமந்திரங்கள். பிரணவத்தை முதலில் சேர்க்க இரண்டு எட்டக்ஷரமந்திரங்கள். பிரணவத்தைப் போல் ஹ்ரீம், ஸ்ரீம், க்லீம், ஐம், ராம் என்ற பீஜங்களைச் சேர்க்கலாம். ஏழக்ஷரத்தில் ருஷி முதலிய நியாஸங்கள். ஓம் ராமாய ஹூம் பட் ஸ்வாஹாஎன ஒரு மந்திரம். இதற்கு காயத்ரீ சந்தஸ், ராமன் தேவதை.

ஓம் ஸ்ரீம் ஸ்ரீம் ராமாய நம:. க்லௌம் ஓம் ஹ்ரீம் நமோ ராமாய என இரண்டு. இது உமாமஹேச்வர ராம மந்திரம். செல்வம் பெருகும். ஸதாசிவர் ருஷி, காயத்ரீ சந்தஸ். சிவ-உமா-ராம சந்திரர்கள் தேவதை. ஹ்ராம் ஓம் ராமாய நம;, ஹ்ரீம் ஓம் ராமாய நம: என்றவாறு ஷடங்கங்கள். தியானம் - ராமன் முக்கண்ணர், பாதிசந்திரன் சூடியவர் சூலம் ஏந்தியவர், விபூதியை உடல்முழுவதும் பூசியவர், சடைமுடி கொண்ட சிவனைத் தியானிக்கிறேன். அருகில் மிக மிக அழகி, அழகின் எல்லை, சந்திரனை சூடியவள், பாசம் அங்குசம் வில் அம்பு ஏந்திய நான்குகைகள் கொண்டவள், மூன்று கண்கள் கொண்ட உமை, இவ்வாறு தியானித்து மந்திரத்தை 8 லக்ஷம் தடவை ஜபிக்கவும், வில்வஇலை, வில்வக்காய், புஷ்பம், எள்ளு, நெய், தாமரை இவற்றால் ஹோமம் செய்யவும். தேவர் விரும்புகிற நிதிகளும் ஸித்திகளும் கூடும். எட்டக்ஷரமந்திரத்திற்கு பிரும்மா ருஷி, காயத்ரீ சந்தஸ், ராமன் தேவதை, ஸ்ரீம் சக்தி, ராமனது திருப்தி பெற ஜபம். மந்திரா க்ஷரங்களால் அங்க நியாஸம் முதலியவை.

தியானம் - 16 ஆயிரம் தங்கத் தூண்கள் கொண்ட மஹா மண்டபத்தில், கேயூரம், அங்கதம், காப்புகள் பூண்டவராக, பௌர்ணமி சந்திர ஒளி கொண்ட வெண்குடையின் கீழ் பரதன் முதலானவர் சூழ அமர்ந்துள்ள மேகவண்ணனை ராமனை வழிபடுகிறேன் என.

ஸ்ரீ ராம: சரணம் மம என ஒரு எட்ட க்ஷரமந்திரம் .மற்ற எட்டக்ஷர மந்திரங்கள் ஜபிக்க இதைப்போல் எளிதானவையல்ல. குறையற்ற இந்த மந்திரம் மற்ற மந்திரங்கள் தருகிற பலனைத் தர வல்லது.

ராமனின் ஏழக்ஷரமந்திரத்துடன் முன்னரும் பின்னரும் பிரணவம் சேர்க்க ஒன்பதக்ஷரமந்திரம். மற்ற முறைகள் ஷடக்ஷரத்திற்கு உள்ளவை.(25-39)

जानकीवल्लभं ङेन्तं वह्नेर्जाया हुमादिकम् ।। ४०

दशाक्षरोऽयं मन्त्रः स्यात् सर्वाभीष्टफलप्रदः ।
दशाक्षरस्य मन्त्रस्य वसिष्ठोऽस्य ऋषिर्विराट् ।। ४१

छन्दोऽस्य देवता रामः सीतापाणिपरिग्रहः ।
आद्यो बीजं द्विठः शक्तिः कामेनाङ्गक्रिया मता ।। ४२

शिरोललाटभ्रूमध्ये तालुकर्णेषु हृद्यपि ।
नाभ्यूरुजानुपादेषु दशार्णान् विन्यसेन्मनोः ।। ४३

अयोध्यानगरे रत्नचित्रे सौवर्णमण्डपे ।
मन्दारपुष्पैराबद्धविताने तोरणाञ्चिते ।। ४४

सिंहासने समासीनं पुष्पकोपरि राघवम् ।
रक्षोभिर्हरिभिर्देवैर्दिव्ययानगतैः शुभैः ।। ४५

संस्तूयमानं मुनिभिः प्रह्वैश्च परिसेवितम् ।
सीतालङ्कृतवामाङ्गं लक्ष्मणेनोपसेवितम् ।। ४६

श्यामं प्रसन्नवदनं सर्वाभरणभूषितम् ।
ध्यायन्नेवं जपेन्मन्त्रं वर्णलक्षमनन्यधीः ॥ ४७

रामं ङेन्तं धनुष्पाणयेऽन्तः स्याद्वह्निसुन्दरी ।
दशाक्षरोऽयं मन्त्रः स्यान्मुनिर्ब्रह्मा विराट्स्मृतः ॥ ४८

छन्दस्तु देवता प्रोक्तो रामो राक्षसमर्दनः ।
शेषं तु पूर्ववत् कुर्याच्चापबाणधरं स्मरेत् ॥ ४९

तारमायारमानङ्गवाक्स्वबीजैश्च षड्विधः ।
दशार्णो मन्त्रराजः स्याद्रुद्रवर्णात्मको मनुः ॥ ५०

शेषं षडर्णवज्ज्ञेयं न्यासध्यानादिकं बुधैः ।

10-11 அக்ஷரமந்திரங்கள் - ஹூம் ஜானகீ வல்லபாய ஸ்வாஹா என பத்தக்ஷரமந்திரம். விரும்பியதைத் தரவல்லது. வஸிஷ்டர் ருஷி, விராட்சந்தஸ், ஸீதாபாணி பரிக்ரஹனுன ராமன் தேவதை. (ஸீதையைக் கையில் பிடித்த ராமன் என விவாஹ காலத்து கோலம்) ஹூம்பீஜம், ஸ்வாஹா சக்தி, க்லாம் க்லீம் என்றவாறு காமபீஜத்தால் ஷடங்க நியாஸம். தலை, நெற்றி, புருவநடுப்பகுதி, தாடை, காது, இதயம், தொப்புள், துடை, முழங்கால், கால் எனப் பத்து அங்கங்களில் மந்திராக்ஷரம் ஒவ்வொன்றுலும் நியாஸம். தியானம் - அயோத்தி நகரில் ரத்தினங்களால் அழகுற்ற தங்கமண்டபம். மந்தாரபூக்களாலான மேல் விதானம், தோரணம், புஷ்பகவிமானத்தில் அமர்ந்த ராமன், அரக்கர், வானரர், வானவிமானங்களில் அமர்ந்த தேவர், முனிவர் வணங்க, ஸீதை இடதுமடியில், லக்ஷ்மணனின் பணிவிடையை ஏற்கிற கார்மேக வண்ணனுன ராமன் தெளிந்தமுகம், பல அணிகள் பூண்டவன் என. இவ்வாறு தியானித்து 10 லக்ஷம் ஜபம் செய்யவும்.

ராமாய தனுஷ்பாணயே ஸ்வாஹா எனப் பத்த க்ஷரமந்திரம். பிரும்மா ருஷி. விராட் சந்தஸ், ராக்ஷஸ மர்த்தனனுன ராமன் தேவதை. வில்லும் பாணமும் ஏந்திய

ராமனது தியானம். இந்த பத்தக்ஷரமந்திரத்துடன் முதலில் ஓம், ஹ்ரீம், ஶ்ரீம், க்லீம், ஐம் ராம் என பீஜங்களில் ஒன்றைச் சேர்த்த பத்தக்ஷர மந்திரம் 11 அக்ஷரமந்திரங்கள் ஆறு ஆகும். தியானம் நியாஸம் முதலியவை ஷடக்ஷரமந்திரத்தில் கூறியதே. (40-50)

द्वादशाक्षरमन्त्रः

द्वादशाक्षरमन्त्रस्य श्रीरामो ऋषिरुच्यते ॥ ५१

जगती छन्द इत्युक्तं श्रीरामो देवता मतः ।
प्रणवो बीजमित्युक्तः क्लीं शक्तिर्ह्रीं च कीलकम् ॥ ५२

मन्त्रेणाङ्गानि विन्यस्य शिष्टं पूर्ववदाचरेत् ।
तारं मायां समुच्चार्य भरताग्रज इत्यपि ॥ ५३

रामक्लींवह्निजायान्तं मन्त्रोऽयं द्वादशाक्षरः ।
ओं हृद्भगवते रामचन्द्रभद्रौ च ङेयुतौ ॥ ५४

अर्कार्णो द्विविधोऽप्यस्य ऋषिध्यानादि पूर्ववत् ।
छन्दस्तु जगती चैव मन्त्रार्णैरङ्गकल्पना ॥ ५५

12 அக்ஷரமந்திரம்- இதற்கு ராமன் ருஷி. ஜகதீ சந்தஸ், ஸ்ரீராமன் தேவதை, ஓம் பீஜம், க்லீம் சக்தி, ஹ்ரீம் கீலகம், மந்திரப்பகுதியால் அங்கநியாஸம். ஓம் ஹ்ரீம் பரதாக்ரஜ ராம க்லீம் ஸ்வாஹா என. ஓம் நமோ பகவதே ராம சந்த்ராய, ஓம் நமோ பகவதே ராமபத்ராய என்றும் மந்திரங்கள் இரண்டு உண்டு. நியாஸங்கள் முன் போல். (51-55)

त्रयोदश-चतुर्दश-पञ्चदशाक्षरमन्त्रः

श्रीरामेति पदं चोक्त्वा जयराम पदं ततः ।
जयद्वयं वदेत् प्राज्ञो रामेति मनुराजकः ॥ ५६

त्रयोदशार्ण ऋष्यादि पूर्ववत् सर्वकामदः ।
पदद्वयैर्द्विरावृत्तैरङ्गन्यासं दशार्णवत् ॥ ५७

तारादिसहितः सोऽपि स चतुर्दशवर्णकः ।
त्रयोदशार्णमुच्चार्य पश्चाद्रामेति योजयेत् ॥ ४८

स वै पञ्चदशार्णस्तु जपतां कल्पभूरुहः ।

13-14-15 அக்ஷரமந்திரங்கள். ஸ்ரீராம ஜய ராம ஜய ஜய ராம என. ஸ்ரீராம, ஜய ராம - ஜய ஜய ராம என மந்திரத்தை மூன்றாகப் பிரித்து இருதடவை கூறி அங்கநியாஸம். பிரணவம் முதலியவற்றில் ஒவ்வொரு பீஜம் சேர்த்து 14 அக்ஷரமந்திரம். ஸ்ரீராம - ஜயராம- ஜய ஜய ராம - ராம என 15 அக்ஷரமந்திரம். விரும்பியதைத் தரவல்லது. (56- 58)

षोडश-सप्तदशाक्षरमन्त्रः

नमश्च सीतापतये रामायेति हनद्वयम् ॥ ५९

ततस्तु कवचास्त्रान्तः षोडशाक्षर ईरितः ।
तस्यागस्त्य ऋषिश्छन्दो बृहती देवता च सः ॥ ६०

रां बीजं शक्तिरस्त्रं च कीलकं हुमितीरितम् ।
द्विपञ्चत्रिचतुर्वर्णैः सर्वैरङ्गं न्यसेत् क्रमात् ॥

तारादिसहितः सोऽपि मन्त्रः सप्तदशाक्षरः ।

16-17 அக்ஷரமந்திரங்கள்- நம: ஸீதாபதயே ராமாய ஹந ஹந ஹூம் பட் எனப்பதினாறு அக்ஷரங்கள். அகஸ்தியர் ருஷி பிருஹதீ சந்தஸ், ராமன் தேவதை, ராம் பீஜம். பட் சக்தி, ஹூம் கீலகம் மந்திரத்தை, 2,5,3,4, என நான்காகவும் முழுவதாகவும் நியாஸங்கள். இதேமந்திரத்தில் பிரணவம் முதலியவற்றில் ஒவ்வொன்றைச் சேர்க்க ஆறுவகை பதினேழு அக்ஷரமந்திரங்கள். (59-61)

तारं नमो भगवते रामं ङेन्तं महा ततः ॥ ६२

पुरुषाय पदं पश्चाद्धृदन्तोऽष्टादशाक्षरः ।
विश्वामित्रो मुनिश्छन्दो गायत्रं देवता च सः ॥ ६३

कामादिसहितः सोऽपि मन्त्र एकोनविंशकः ।
तारं नमो भगवते रामायेति पदं वदेत् ॥ ६४

सर्वशब्दं समुच्चार्य सौभाग्यं देहि मे वदेत् ।
वह्निजायां ततोच्चार्य मन्त्रो विंशार्णको मतः ॥ ६५

18-19 அக்ஷரமந்திரங்கள் -ஓம் நமோ பகவதே ராமாய மஹா புருஷாய நம: என 18 அக்ஷரமந்திரம். விசுவாமித்ரர் ருஷி. காயத்ரீ சந்தஸ், ராமன் தேவதை. ஓம் க்லீம் என்ற ஆறு பீஜங்களில் ஒன்றுடன் இணைக்க 6 பதினெட்டக்ஷரமந்திரங்கள். (62-63)

20 *அக்ஷரமந்திரம் - ஓம் நமோ பகவதே ராமாய ஸர்வஸௌபாக்யம் தேஹிமே ஸ்வாஹா என்பது (64-65)*

तारं नमो भगवते रामाय सकलं वदेत् ।
आपन्निवारणायेति वह्निजायां ततो वदेत् ॥ ६६

एकविंशार्णको मन्त्रः सर्वाभीष्टफलप्रदः ।

21 அக்ஷரமந்திரம்- ஓம் நமோ பகவதே ராமாய ஸகலாபந்நிவாரணாய ஸ்வாஹா என. விரும்பியதனைத்தையும் தருவது. (66)

तारं रमां खबीजं च ततो दाशरथाय च ॥ ६७

ततः सीतावल्लभाय सर्वाभीष्टपदं वदेत् ।
ततो दाय हृदन्तोऽयं मन्त्रो द्वाविंशदक्षरः ॥ ६८

22 *அக்ஷரமந்திரம்- ஓம் ஶ்ரீம் ராம் தாசரதாய ஸீதா வல்லபாய ஸர்வா பீஷ்டதாய நம: என (67-68)*

तारं नमो भगवते वीररामाय सं वदेत् ।
कलशत्रून् हनद्वन्द्वं वह्निजायां ततो वदेत् ॥ ६९

त्रयोविंशाक्षरो मन्त्रः सर्वशत्रुनिबर्हणः ।
विश्वामित्रो मनिः प्रोक्तो गायत्रं छन्द उच्यते ॥ ७०

देवता वीररामोऽसौ बीजाद्याः पूर्ववन्मताः ।
मूलमन्त्रविभागेन न्यासान् कृत्वा विचक्षणः ॥ ७१

शरं धनुषि सन्धाय तिष्ठन्तं रावणोन्मुखम् ।
वज्रपाणिरथारूढं रामं ध्यात्वा जपेन्मनुम् ॥ ७२

23 அக்ஷரமந்திரம் - ஓம் நமோ பகவதே வீரராமாய ஸகலசத்ருன் ஹநஹந ஸ்வாஹா என. சத்ருக்களை அழிப்பது. விச்வாமித்ரர் ருஷி. காயத்ரீ சந்தஸ். வீரராமன் தேவதை. பீஜம் முதலியவை முன் போல். மந்திரத்தை ஆறுகப்பிரித்து நியாஸங்கள். தியானவடிவம் ராவணனை எதிர்நோக்கி வில்லில் அம்பைப் பூட்டி நிற்பவர். இந்திரனின் தேரில் அமர்ந்தவரான ராமன். *(69-72)*

तारं नमो भगवते श्रीरामाय पदं वदेत् ।
तारकब्रह्मणे चोक्त्वा मां तारय पदं वदेत् ॥ ७३

नमस्तारात्मको मन्त्रश्चतुर्विंशतिवर्णकः ।
बीजादिकं यथापूर्वं सर्वं कुर्यात् षडर्णवत् ॥ ७४

24 அக்ஷரமந்திரம் -ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீ ராமாய தாரகப்ரம்ஹணே மாம் தாரய நம: ஓம் என. (73-74)

कामस्तारो नतिश्चैव ततो भगवतेपदम् ।
रामचन्द्राय चोच्चार्य सकलेति पदं वदेत् ॥ ७५

जनवश्यकरायेति स्वाहा कामात्मको मनुः ।
सर्ववश्यकरो मन्त्रः पञ्चविंशतिवर्णकः ॥ ७६

आदौ तारेण संयुक्तो मन्त्रः षड्विंशदक्षरः ।
अन्तेऽपि तारसंयुक्तः सप्तविंशतिवर्णकः ॥ ७७

25-26-27 அக்ஷரமந்திரங்கள் -க்லீம் ஓம் நமோ பகவதே ராமசந்த்ராய ஸகலஜன வச்யகராய ஸ்வாஹா என 25

அக்ஷரமந்திரம் .முதலில் பிரணவம் சேர்க்க 26 அக்ஷரமும் முதலிலும் கடைசியிலும் பிரணவம் சேர்க்க 27 அக்ஷரமுமாகும். (75-77)

तारं नमो भगवते रक्षोघ्नविशदाय च ।
सर्वविघ्नान् समुच्चार्य निवारयपदद्वयम् ॥ ७८

स्वाहान्तो मन्त्रराजोऽयमष्टाविंशतिवर्णकः ।
अन्ते तारेण संयुक्त एकोनत्रिंशदक्षरः ॥ ७९

आदौ स्वबीजसंयुक्तस्त्रिंशद्वर्णात्मको मनुः ।
अन्तेऽपि तेन संयुक्त एकत्रिंशात्मकः स्मृतः ॥ ८०

28-29-30-31 அக்ஷரமந்திரங்கள்- ஓம் நமோ பகவதே ரக்ஷோக்ன விசதாய ஸர்வவிக்நான் நிவாரய நிவாரய ஸ்வாஹா என 28 அக்ஷரமந்திரம் .கடைசியில் பிரணவம் சேர்க்க 29 அக்ஷரம். முதலில் ராம் சேர்க்க 30 அக்ஷரம். கடைசியிலும் ராம் சேர்க்க 31 அக்ஷரம். (78-80)

रामभद्र महेष्वास रघुवीर नृपोत्तम ।
भो दशास्यान्तकास्माकं श्रियं दापय दापय ॥ ८१

आनुष्टुभ ऋषी रामश्छन्दोऽनुष्टुप्स देवता ।
रां बीजमस्य यं शक्तिरिष्टार्थे विनियोजयेत् ॥ ८२

पादं हृदि च विन्यस्य पादं शिरसि विन्यसेत् ।
शिखायां पञ्चभिर्न्यस्य त्रिवर्णैः कवचं न्यसेत् ॥ ८३

नेत्रयोः पञ्चवर्णैश्च दापयेत्यस्त्रमुच्यते ।
चापबाणधरं श्यामं ससुग्रीवविभीषणम् ॥ ८४

हत्वा रावणमायान्तं कृतत्रैलोक्यरक्षणम् ।
रामभद्रं हृदि ध्यात्वा दशलक्षं जपेन्मनुम् ॥ ८५

ராம அனுஷ்டுப் - ராமபத்ர மஹேஷ்வாஸ ரகுவீர ந்ருபோத்தம போ தசாஸ்யாந்தகாஸ்மாகம் ச்ரியம் தாபய தாபய என. ராமனே ருஷியும் தேவதையும். அனுஷ்டுப் சந்தஸ். ராம் பீஜம். யம் சக்தி. விரும்பியதைப் பெற என விநியோகம். (இஷ்டப்ராப்த்யர்த்தே விநியோக:) முதல் பாதம் ஹ்ருதய நியாஸம். 2ம் பாதம் சிரோ நியாஸம். போ தசாஸ்யாந்தக சிகா நியாஸம். அஸ்மாகம் கவசம், ச்ரியம்தாபய - நேத்ரநியாஸம், தாபய அஸ்திரம். தியானம்- வில்லும் அம்பும் ஏந்தியவர். கார்மேகவண்ணர், ஸுக்ரீவனோடும் விபீஷணனோடும் கூடியவர். ராவணனைக் கொன்ற பின் போர் முனையிலிருந்து திரும்பி வருபவர். மூவுலகையும் காத்த ராமபத்ரர் என. பத்து லக்ஷம் தடவை ஜபிக்கவும். *(81-85)*

वदेद्दाशरथायेति विद्महेति पदं ततः ।
सीतापदं समुद्धृत्य वल्लभाय ततो वदेत् ॥ ८६

धीमहीति वदेत् तन्नो रामश्चापि प्रचोदयात् ।
तारादिरेषा गायत्री मुक्तिमेव प्रयच्छति ॥ ८७

मायादिरपि वैदुष्यं रामादिश्च श्रियः पदम् ।
मदनेनापि संयुक्ता संमोहयति मेदिनीम् ॥ ८८

पञ्च त्रीणि षडर्णैश्च त्रीणि चत्वारि वर्णकैः ।
चत्वारि च चतुर्वर्णैरङ्गन्यासं प्रकल्पयेत् ॥ ८९

बीजध्यानादिकं सर्वं कुर्यात् षड्वर्णवत् क्रमात् ।

ராம காயத்ரீ -தாசரதாய வித்மஹே ஸீதா வல்லபாய தீமஹி. தந்நோ ராம: ப்ரசோதயாத் என. ஓங்காரத்தை முதலில் கொண்டது முக்தி தரும். ஹ்ரீம் என முதலில் கொண்டது பேரறிவைத் தரும். ராம் என முதலில் கொண்டது செல்வத்தைத் தரும். க்லீம் என்பதைக் கொள்ள வசியப்படுத்தும். 5-3-6-3-4-4 என்ற எழுத்து வரிசையால் ஷடங்க நியாஸம். ஷடக்ஷரத்திற்கான பீஜம் சக்தி கீலகம் தியானம் முதலியவை. *(86-89)*

तारं नमो भगवते चतुर्थ्या रघुनन्दनम् ।। ९०

रक्षोघ्नविशदं तद्वन्मधुरेति वदेत्ततः ।
प्रसन्नवदनं ङेन्तं वदेदमिततेजसे ।। ९१

बलरामौ चतुर्थ्यन्तौ विष्णुं ङेन्तं नतिस्ततः ।
प्रोक्तो मालामनुः सप्तचत्वारिंशद्भिरक्षरैः ।। ९२

ऋषिच्छन्दोदेवतादि ब्रह्मानुष्टुभराघवाः ।
सप्तर्तुसप्तदशषड्रुद्रसंख्यैः षडङ्गकम् ।। ९३

ध्यानं दशाक्षरं प्रोक्तं लक्षमेकं जपेन्मनुम् ।

ராம மாலா மந்திரம் -ஓம் நமோ ரகுநந்தநாய ரக்ஷோக்ன விசதாய மதுரப்ரஸன்னவதநாய அமிததேஜஸே பலாய ராமாய விஷ்ணவே நம: என 47 அக்ஷரங்கள் கொண்டது. பிரும்மா ருஷி. அனுஷ்டுப் சந்தஸ். ராகவன் தேவதை. 7-6-7-10-6-11 எழுத்துக்களைக் கொண்டது ஷடங்க நியாஸம். 10 அக்ஷரமந்திரத்தின் தியானம் .ஒரு லக்ஷஜபம். (90-93)

श्रियं सीता चतुर्थ्यन्ता स्वाहान्तोऽयं षडक्षरः ।। ९४

जनकोऽस्य ऋषिश्छन्दो गायत्री देवता मनोः ।
सीता भगवती प्रोक्ता श्रीं बीजं नतिशक्तिकम् ।। ९५

कीलं सीता चतुर्थ्यन्तमिष्टार्थे विनियोजयेत् ।
दीर्घस्वरयुजाद्येन षडङ्गानि प्रकल्पयेत् ।। ९६

स्वर्णाभामम्बुजकरां रामालोकनतत्पराम् ।
ध्यायेत् षट्कोणमध्यस्थरामाङ्कोपरिसंस्थिताम् ।। ९७

ஸீதா மந்திரம் - ஸ்ரீம் ஸீதாயை ஸ்வாஹா என ஆறு அக்ஷரங்கள் கொண்டது. ஜனகர் ருஷி, காயத்ரீ சந்தஸ். பகவதீ ஸீதா தேவதை. ஸ்ரீம் பீஜம், நம: சக்தி, ஸீதா கீலகம்.

இஷ்டப்ராப்தயே விநியோக:. ச்ராம் ஸ்ரீம் என ஷடங்க நியாஸம். தியானம் - தங்க மேனியள், தாமரையை கையில் கொண்டவள், ராமனைக் காண்பதில் ஆர்வமிக்கவள். ஷட்கோணத்தின் நடுவிலமர்ந்த ராமனின் மடிமீதமர்ந்தவள் என. (94-97)

लकारं तु समुद्धृत्य लक्ष्मणाय नमोऽन्तकः ।
अगस्त्यऋषिरस्याथ गायत्रं छन्द उच्यते ॥ ९८

लक्ष्मणो देवता प्रोक्तो लं बीजं शक्तिरस्य हि ।
नमस्तु विनियोगो हि पुरुषार्थचतुष्टये ॥ ९९

दीर्घभाजा स्वबीजेन षडङ्गानि प्रकल्पयेत् ।
द्विभुजं स्वर्णरुचिरतनुं पद्मनिभेक्षणम् ॥ १००

धनुर्बाणधरं वन्दे रामाराधनतत्परम् ।

லக்ஷ்மண மந்திரம் -லம் லக்ஷ்மணாய நம: என .அகஸ்தியர் ருஷி. காயத்ரீ சந்தஸ், லக்ஷ்மணன் தேவதை. லம்பீஜம். நம: சக்தி. புருஷார்த்த சதுஷ்டய ஸித்தயே விநியோக: நான்கு புருஷார்த்தங்களும் பெற என விநியோகம். லாம் லீம் என்றவாறு ஷடங்கம். தியானம்- இருகைகளுள்ளவர், தங்க வண்ண மேனியர், தாமரை போன்ற கண்களுள்ளவர். வில்லும் அம்பும் ஏந்தியவர், ராமனுக்குப் பணிவிடை புரிவதில் ஆர்வமிக்கவர். (98-100)

भकारं तु समुद्धृत्य भरताय नमोऽन्तकः ॥ १०१

अगस्त्य ऋषिरस्याथ शेषं पूर्ववदाचरेत् ।
भरतं श्यामलं शान्तं रामसेवापरायणम् ॥ १०२

धनुर्बाणधरं वीरं कैकेयीतनयं भजे ।

29. பரத மந்திரம்- பம் பரதாய நம:. அகஸ்தியர் ரிஷி. மற்றவை லக்ஷ்மணனுடையது போல். தியானம்- கார்மேகவண்ணர், அமைதி மிக்கவர். ராமனுக்குப் பணிவிடை

புரிவதில் அக்கரை கொண்டவர், வில்லும் அம்பும் ஏந்தியவர், கைகேயியின் புதல்வர் என. 101-102

शं बीजं तु समुद्धृत्य शत्रुघ्नाय नमोऽन्तकः ।
ऋष्यादयो यथापूर्वं विनियोगोऽरिनिग्रहे ।। १०३

द्विभुजं स्वर्णवर्णाभं रामसेवापरायणम् ।
लवणासुरहन्तारं सुमित्रातनयं भजे ।। १०४

சத்ருக்ன மந்திரம் -சம் சத்ருக்நாய நம:. ருஷிமுதலியவை முன் போல். சத்ரு நிக்ரஹே விநியோக:- சத்ருவை அடக்குவதற்கென விநியோகம். இருகைகளுள்ளவர், தங்கவண்ணர், ராம ஸேவையில் கருத்தூன்றியவர், லவணாஸுரனை அழித்தவர், ஸுமித்ரையின் மகன் என த்யானம். (103-104)

हं हनूमांश्चतुर्थ्यन्तं हृदन्तो मन्त्रराजकः ।
रामचन्द्र ऋषिः प्रोक्तो योजयेत् पूर्ववत् क्रमात् ।। १०५

द्विभुजं स्वर्णवर्णाभं रामसेवापरायणम् ।
मौञ्जीकौपीनसहितं मां ध्यायेद्रामसेवकम् ।। इति १०६

ஹனுமான் மந்திரம்- ஹம் ஹனுமதே நம:. ராமசந்திரன் ருஷி. மற்றவை முன்போல். தியானம் - இருகைகளுள்ளவர், தங்கமேனியர், ராமனின் ஸேவையை முக்கியமாகக் கருதுபவர். கௌபீனமும் முஞ்சைப் புல்லாலான அரைஞாணும் பூண்டவர். ராம ஸேவகர் என என்னைத் தியானிப்பாய் என்றார் ஆஞ்ஜநேயர். (105-106)

—★—

तृतीयोऽध्यायः - மூன்றும் அத்தியாயம்

सनकाद्या मुनयो हनूमन्तं पप्रच्छुः — आञ्जनेय महाबल पूर्वोक्तमन्त्राणां पूजापीठमनुब्रूहीति ।। १

हनूमान् होवाच– आदौ षट्कोणम् । तन्मध्ये रामबीजं सश्रीकम्। तदधोभागे द्वितीयान्तं साध्यम्। बीजोर्ध्वभागे षष्ठ्यन्तं साधकम् । पार्श्वे दृष्टिबीजे । तत्परितो जीवप्राण-शक्तिवश्यबीजानि। तत्सर्वं संमुखोन्मुखाभ्यां प्रणवाभ्यां वेष्टनम्। अग्नीशासुरवायव्यपुरः पृष्ठेषु षट्कोणेषु दीर्घभाजि हृदयादिमन्त्राः क्रमेण। रां रीं रूं रैं रौं रः इति दीर्घभाजि तद्युक्तहृदयाद्यस्त्रान्तम्। षट्कोणपार्श्वे रमामायाबीजे । कोणाग्रे वाराहं हुमिति । तद्बीजान्तराले कामबीजम् । परितो वाग्भवम् । ततो वृत्तत्रयं साष्टपत्रम् । तेषु दलेषु स्वरान् षड्(नष्ट)वर्गान् । प्रतिदलं मालामनुवर्णषट्कम्। अन्ते पञ्चाक्षरम्। तद्दलकपोलेष्वष्टवर्गान्। पुनरष्टदलपद्मम्। तेषु दलेषु नारायणाष्टाक्षरीमन्त्रः। तद्दलकपोलेषु श्रीबीजम् । ततो वृत्तम्। ततो द्वादशदलम् । तेषु दलेषु वासुदेवद्वादशाक्षरी-मन्त्रः । तद्दलकपोलेष्वादिक्षान्तान् । ततो वृत्तम्। ततः षोडशदलम्। तेषु दलेषु हुं फट् नतिसहितराम-द्वादशाक्षरम्। तद्दलकपोलेषु मायाबीजम्। सर्वत्र प्रतिकपोलं द्विरावृत्त्या ह्रं स्रं भ्रं व्रं ज्रं अं श्रं ज्रं । ततो वृत्तम् । ततो द्वात्रिंशद्दलपद्मम्। तेषु दलेषु नृसिंहमन्त्रराजानुष्टुभमन्त्रः। तद्दल-कपोलेष्वष्टस्वेकादशरुद्रद्वादशादित्यमन्त्राः। प्रणवादिनमो-ऽन्ताश्चतुर्थ्यन्ताः क्रमेण । तद्बहिर्वषट्कारं परितः । ततो रेखात्रययुक्तं भूपुरम् । द्वादशदिक्षु राश्यादिभूषितम् । अष्टनागैरधिष्ठितम् । चतुर्दिक्षु नारसिंहबीजम् । विदिक्षु वाराहबीजम्। एतत् सर्वात्मकं यन्त्रं सर्वकामप्रदं मोक्षप्रदं च। एकाक्षरादिनवाक्षरान्तानामेतद्यन्त्रं भवति॥ २

பூஜாபீடம் - யந்திரம் ஸனகர் முதலிய முனிவர்கள் ஹனுமானிடம் வலிவுமிக்க இந்த மந்திரங்களைக் கொண்டு

வழிபட பூஜாபீட அமைப்பை விளக்குவீர் எனக் கேட்டனர்.ஹனுமான் கூறினர் - முதலில் ஷட்கோணம், அதன் நடுவில் ராம் ஸ்ரீம் என பீஜங்கள், அதன் கீழ் ஸர்வாபீஷ்டஸித்திதம் என பீஜங்களுக்கு மேல் மம என (எனக்கு), இருபுறமும் இம் ஈம் என நேத்ர பீஜங்கள், சுற்றி ஜீவபீஜமான ஹம்ஸ:, பிராண பீஜமான ஸோஹம் ,சக்தி பீஜமான ஹ்ரீம், வச்ய பீஜமான க்லீம், சுற்றி நடுப்பகுதியை நோக்குமாறு ஓங்காரம், தென் கிழக்கு- வடகிழக்கு - தென்மேற்கு - வடமேற்கு- முன் பகுதி - பின் பகுதிகளில் ராம் ரீம் ரூம் ரைம் ரௌம்: என. ஹிருதயம் முதல் அஸ்திரம் வரையிலுள்ள நியாஸ மந்திரங்கள். ஷட்கோணத்தின் இருபக்கங்களிலும் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் என்ற லக்ஷ்மீமாயா பீஜங்கள். கோணத்தின் நுனியில் வராஹரின் பீஜமான ஹூம். அவற்றின் இடையே க்லீம். சுற்றி ஐம் என்ற வாக்பவபீஜம். அதனைச்சுற்றி மூன்று வட்டச்சுற்றுகள் (விருத்தம்). எட்டுதளத் தாமரை. தாமரைதளத்தில் உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள். ஒவ்வொரு தளத்திலும் (7ல்) மாலா மந்திரத்தின் 6-6 அக்ஷரங்கள், கடைசி தளத்தில் 5 அக்ஷரம். அந்த தளத்தின் விளிம்பில் 8 வர்க்கங்கள். மறுபடி எட்டு தளங்கள், அவற்றில் ஓம் நமோ நாராயணாய என்ற எட்டு அக்ஷரங்கள், தளவிளிம்புகளில் ஸ்ரீம் என. அதைச் சுற்றி வட்டம் .அதனைச் சுற்றி 12 தளங்கள். அவற்றில் ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய என்ற 12 அக்ஷரமந்திரம் அந்த தளங்களின் விளிம்பில் அ முதல் க்ஷ வரையிலுள்ள எழுத்துக்கள். அதனைச் சுற்றி வட்டம். அதனைச்சுற்றி 16 தளங்கள். அதில் ஓம் நமோ பகவதே ராம சந்த்ராய (ராமபத்ராய) என்ற பன்னிரு அக்ஷரமந்திரம். ஹூம் பட் நம: எனக் கடைசியில் சேர்த்து. தளவிளிம்பில் ஹ்ரீம் என. ஒவ்வொரு தளத்திற்கும் இடையில் ह्रं भ्रं थ्रं त्रं अं शं श्रं ज्रं என இரண்டு தடவை திருப்பித் திருப்பி அதனைச்சுற்றி வட்டம். அதனைச்சுற்றி 32 தளபத்மம். அதில் உக்ரம் வீரம் என்ற நிருஸிம்ஹரின் அனுஷ்டுப் மந்திரம். தளவிளிம்புகளில் 8 வஸுக்கள், 11 ருத்திரர்கள், 12 ஆதித்யர்கள் இவர்களின் மந்திரங்கள் ஓம்... நம: (தேவதை நான்காம் பக்தியில் நடுவில்) அதனைச் சுற்றி வஷட். அதன் வெளியே மூன்று கோடுகளுள்ள சதுரமான பூபுரம். 12 திக்குகளில் மேஷாதி

ராசிகள் எட்டு நாகர்கள், கிழக்கு முதலிய நான்கு திக்குகளில் நரஸிம்ஹ பீஜமான க்ஷ்ம்ர்யெளம், தென்கிழக்கு முதலிய நான்கு விதிக்குகளில் வாராஹபீஜமான ஹூம். இவ்வாறு அமைந்த யந்திரம் தேவதைகளனைவரையும் வழிபட உதவும். விரும்பியதைத் தரும். முக்தி தரும். ஏகாக்ஷரம் முதல் ஒன்பத க்ஷரங்கள் கொண்ட மந்திரம் வரை இதன் மூலம் வழிபடலாம். (2)

तद्दशावरणात्मकं भवति। षट्कोणमध्ये साङ्गं राघवं यजेत्। षट्कोणेष्वङ्गैः प्रथमावृतिः। अष्टदलमूले आत्माद्यावरणम्। तदग्रे वासुदेवाद्यावरणम्। द्वितीयाष्टदलमूले धृष्ट्याद्यावरणम्। तदग्रे हनूमदाद्यावरणम्। द्वादशदलेषु वसिष्ठाद्यावरणम्। षोडशदलेषु नीलाद्यावरणम्। द्वात्रिंशद्दलेषु ध्रुवाद्यावरणम्। भूपुरान्तरिन्द्राद्यावरणम्। तद्बहिर्वज्राद्यावरणम्। एवमभ्यर्च्य मनुं जपेत्॥ ३

'ஆவரண பூஜை' இந்த யந்திரம் 10 ஆவரணங்கள் கொண்டது (கோவில் பிராகாரம் இரு மதிற்சுவர்களுக்குள் அடங்கியிருப்பது போல் இரு வட்டக்கோடுகளினிடையே தாமரை தளங்களாக - கோணங்களாக அமைவது ஆவரணம்) முதல் ஆவரணமான ஆறுகோணங்களில் ராம் ரீம் என ஹிருதயம் முதலிய அங்க மந்திரங்களால் (ராம் ராமாய நம: ஹிருதயாய நம: என்றவாறு) அஷ்ட தளத்தின் அடியில் ஆத்மா முதலியவர், நுனியில் வாஸுதேவர் முதலியவர், இரண்டாவது அஷ்ட தளத்தின் அடியில் திருஷ்டி முதலியவர், நுனியில் ஹனுமான் முதலியவர். 12 தளங்களில் வஸிஷ்டர் முதலானோர், 16 தளங்களில் நீலன் முதலானோர். 32 தளங்களில் துருவன் முதலிய வஸு ருத்ராதித்யர்கள், பூபுரத்தினுள் இந்திரன் முதலானோர், அதன் வெளியில் இந்திரன் முதலானவரின் ஆயுதங்கள். இவர்களை முறையே வரிசையாக வழிபட்டுப் பின் மந்திரத்தை ஜபிக்கவும். (ராம தாபினீ பூர்வ - 5-7 விளக்கம் பார்க்க)

अथ दशाक्षरादिद्वात्रिंशदक्षरान्तानां मन्त्राणां पूजापीठमुच्यते – आदौ षट्कोणम्। तन्मध्ये स्वबीजम्। तन्मध्ये

साध्यनामानि। एवं कामबीजवेष्टनम्। तं शिष्टेन नवार्णेन वेष्टनम्। षट्कोणेषु षडङ्गान्यग्नीशासुरवायव्यपूर्वपृष्ठेषु । तत्कपोलेषु श्रीमाये। कोणाग्रे क्रोधम्। ततो वृत्तम्। ततोऽष्टदलम्। तेषु दलेषु षट्संख्यया मालामनुवर्णान्। तद्दलकपोलेषु षोडश स्वराः। ततो वृत्तम्। तत्परितः आदिक्षान्तम्। तद्बहिर्भूपुरं साष्टशूलाग्रम्। दिक्षु विदिक्षु नारसिंहवाराहे। एतन्महायन्त्रम्। आधारशक्त्यादि-वैष्णवपीठम्॥ ४

10-32 அக்ஷரமந்திரங்களுக்கான பூஜா யந்திரம்' முதல் ஆறு கோணம். அதன் நடுவே ராம் என்ற ராம பீஜம். அதனைச் சுற்றி 'மம ஸர்வா பீஷ்ட ஸித்த்யர்த்தே' என்ற ஸாத்தியம். அதனைச் சுற்றி க்லீம் என்ற காம பீஜச் சுற்று. அதனைச் சுற்றி ஒன்பத க்ஷரம். ஷட் கோணங்களில் தென் கிழக்கு, வடகிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு, கிழக்கு, மேற்கு என்ற வரிசையில் ராம் ரீம் ரூம் ரைம் ரௌம் ர: என்ற ஆறு பீஜங்களால் ஹ்ருதயாதி அங்கம். கோணத்தின் இருபுறங்களிலும் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் என. கோண நுனியில் ஹூம், சுற்றி வட்டம், அதன் மேல் எட்டுதளம், அதில் 6-6 எழுத்தாக மாலா மந்திரம். அந்த தளங்களில் இருபுறங்களில் 16 உயிர் எழுத்துகள். சுற்றி அகாராதி க்ஷகாரம் வரை. வெளியில் பூபுரம். 8 திக்கிலும் சூலநுனி, திக்குகளில் நாரஸிம்ஹமான க்ஷ்ம்ர்யௌம், விதிக்குகளில் வராஹரின் ஹூம். ஆதார சக்தி முதல் விஷ்ணு வரை ஆராதிக்கிற மஹாயந்திரம். (4)

अङ्गैः प्रथमावृतिः। मध्ये रामं वामभागे सीताम्। तत्पुरतः शार्ङ्गं शरं च। अष्टदलमूले हनूमदादि द्वितीयावरणम्। धृष्ट्यादि तृतीयावरणम् । इन्द्रादिभिश्चतुर्थी। वज्रादिभिः पञ्चमी । एतद्यन्त्राराधनपूर्वकं दशाक्षरादिमनून् जपेत्॥ ५

ஹ்ருதயாதி அங்கமந்திரங்களால் முதலாவரண பூஜை. நடுவில் ராமன். அவரது இடப்புறத்தில் ஸீதை, முன் சார்ங்கம் என்ற வில்லும் அம்பும். 8 தளங்களில் அடியில் ஹனுமான் முதலியவர்கள் 2வது ஆவரணமாக. திருஷ்டி முதலியவர்கள்

மூன்ருவது ஆவரணமாக. இந்திரன் முதலானவர் நான்காவது ஆவரணமாக. அவர்களது ஆயுதங்களான வஜ்ரம் முதலியவை ஐந்தாவது ஆவரணமாக .இந்த யந்திர வழிபாட்டுடன் தசாக்ஷரம் முதலிய மந்திரங்களை ஜபித்து வரலாம். (5)

चतुर्थोऽध्यायः

"நான்காம் அத்யாயம்"

श्रीराममन्त्रपुरश्चरणविधिः

सनकाद्या मुनयो हनूमन्तं पप्रच्छुः – श्रीराममन्त्राणां पुरश्चरणविधिमनुब्रूहीति । हनूमान् होवाच—

नित्यं त्रिषवणस्नायी पयोमूलफलादिभुक् ।
अथवा पायसाहारो हविष्यान्नाद एव च ॥ १

षड्रसैश्च परित्यक्तः स्वाश्रमोक्तविधिं चरन् ।
वनितादिषु वाक्कर्ममनोभिर्निस्पृहः शुचिः ॥ २

भूमिशायी ब्रह्मचारी निष्कामो गुरुभक्तिमान् ।
स्नानपूजाजपध्यानहोमतर्पणतत्परः ॥ ३

गुरूपदिष्टमार्गेण ध्यायन् राममनन्यधीः ।
सूर्येन्दुगुरुदीपादिगोब्राह्मणसमीपतः ॥ ४

श्रीरामसन्निधौ मौनी मन्त्रार्थमनुचिन्तयन् ।
व्याघ्रचर्मासने स्थित्वा स्वस्तिकाद्यासनक्रमात् ॥ ५

'ஸ்ரீ ராம மந்திர புரச்சரணமுறை' ஸனகர் முதலானோர் ஹனுமானிடம் மந்திரங்கள் ஸித்தியாகச் செய்யப்படுகிற புரச்சரணமுறை பற்றிக் கேட்டனர். ஹனுமான் கூறுகிறார் - தினம் மூன்று வேளைகளிலும் நீராடி, பால், கிழங்கு, பழம் முதலியவற்றையோ பாலாலானதை மட்டுமோ ஹவிஸ்ஸாகப் பயன்படுகிற அன்னமீதியை மட்டுமோ உண்டு, அறுசுவை உணவைத் தவிர்க்க வேண்டும். தன் தன் ஆசிரம

நடைமுறையைப் பின்பற்ற வேண்டும். வாக்காலோ மனத்தாலோ உடலாலோ ஆண்- பெண் இன்பம் நாடக் கூடாது. தூய்மை, தரையில் படுக்கை, பிரும்மசரிய,ம் பற்றின்மை, குருபக்தி. நீராடல் - பூஜை - ஜபம்- தியானம், ஹோமம் - தர்பணம் என்றவற்றில் ஈடுபாடு, குரு காட்டிய வழியில் ராமனைத் தியானம். சூரியன், சந்திரன், குரு, தீபம், பசு , அந்தணர் இவர்களின் அருகில் வாஸம், மௌனம், மந்திரப் பொருளைத் தியானித்தல், புலித் தோலாலான ஆஸனம் ஸ்வஸ்திகாஸனம் முதலிய மனநிலை தடுமாறுதிருக்க உதவுகிற ஆஸனம் என இவை ஏற்றவை. (1-5)

तुलसीपारिजातश्रीवृक्षमूलादिकस्थले।
पद्माक्षतुलसीकाष्ठरुद्राक्षकृतमालया॥ ६

मातृकामालया मन्त्री मनसैव मनुं जपन्।
अभ्यर्च्य वैष्णवे पीठे जपेदक्षरलक्षकम्॥ ७

तर्पयेत्तद्दशांशेन पयसा तद्दशांशतः।
जुहुयाद् गोघृतेनैव भोजयेत् तद्दशांशतः॥ ८

ततः पुष्पाञ्जलिं मूलमन्त्रेण विधिवच्चरेत्।
ततः सिद्धमनुर्भूत्वा जीवन्मुक्तो भवेन्मुनिः॥ ९

अणिमादिर्भजत्येनं यूनं वरवधूरिव।
ऐहिकेषु च कार्येषु महापत्सु च सर्वदा॥ १०

नैव योज्यो राममन्त्रः केवलं मोक्षसाधकः।

துளஸி, பாரிஜாதம், வில்வம் முதலியவற்றின் அடியில் அமர்ந்து, பத்மாக்ஷம், துளஸிக் கட்டை, ருத்திராக்ஷம் இவற்றாலான ஜபமாலை அல்லது மாத்ருகாக்ஷரமாலை என்ற மனனத்தால் எண்ணுகிற முறை இவற்றைக் கொண்டு மனத்தளவில் மந்திரத்தை உச்சரிக்க வேண்டும். முன் கூறியவாறு பீடத்தில் ராமனை வழிபடவேண்டும். மந்திரத்தின் ஓர் எழுத்திற்கு ஒரு லக்ஷம் என்ற விகிதத்தில் ஜபம் முடித்து, அதில்

பத்தில் ஒரு பங்கு பாலால் தர்ப்பணமும், அதில் பத்தில் ஒரு பங்கு நெய்யால் ஹோமமும், அதில் பத்தில் ஒரு பங்கு அந்தணர்களுக்கு உணவிடவும் வேண்டும். பின்னர் மூல மந்திரத்தால் புஷ்பாஞ்ஜலி செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்ய மந்திரஸித்தி கிட்டும். ஜீவன் முக்தனுவான். அணிமாதிஸித்திகள் வசப்படும். இது முக்திக்கான ஸாதனம். அன்றாட வாழ்க்கை நலனுக்கு இதனைப் பயன் படுத்தக் கூடாது. (6-10)

ऐहिके समनुप्राप्ते मां स्मरे द्रामसेवकम्। ११

यो रामं संस्मरेन्नित्यं भक्त्या मनुपरायणः।
तस्याहमिष्टसंसिद्ध्यै दीक्षितोऽस्मि मुनीश्वराः॥ १२

वाञ्छितार्थं प्रदास्यामि भक्तानां राघवस्य तु।
सर्वथा जागरूकोऽस्मि रामकार्यधुरन्धरः॥ १३

அன்றாட நலனுக்கெனில் ராமஸேவகனை என்னை (ஹனுமானை) நினையுங்கள். ராம மந்திர ஜபம் செய்பவனது இம்மைச் சுகத்திற்கான விருப்பத்தை நான் நிறைவுறச் செய்கிறேன். ராமனின் பணிகளில் முன்நிற்கிற நான் ராமபக்தரது விருப்பத்தை நிறைவுறச் செய்கிறேன். (11-13)

पञ्चमोध्यायः

''ஐந்தாம் அத்தியாயம்''

रामषडक्षरस्य मन्त्रराजत्वम्

सनकाद्या मुनयो हनूमन्तं पप्रच्छुः – श्रीराममन्त्रार्थमनुब्रूहीति। हनूमान् होवाच—

सर्वेषु राममन्त्रेषु मन्त्रराजः षडक्षरः।
एकधा द्विविधा त्रेधा चतुर्धा पञ्चधा तथा। १

षट्सप्तधाष्टधा चैव बहुधाऽयं व्यवस्थितः।
षडक्षरस्य माहात्म्यं शिवो जानाति तत्त्वतः॥ २

श्रीराममन्त्रराजस्य सम्यगर्थोऽयमुच्यते ।
नारायणाष्टाक्षरे च शिवपञ्चाक्षरे तथा ।। ३

सार्थकार्णद्वयं रामो रमन्ते यत्र योगिनः ।

'ராமனின் ஷடக்ஷரமந்திரப் பெருமை' ஸனகர் முதலானோர் ராமனின் ஷடக்ஷரமந்திரத்தைப் பற்றி விளக்கக்கோரினர். ஹனுமான் விளக்குகிறார். ராம மந்திரங்களில் ஷடக்ஷரம் சிறந்தது. 1-2-3-4-5-6-7-8- என அட்சரங்கள் கொண்ட பலமந்திரங்கள் உள்ளன. நாரயணனின் அஷ்டாக்ஷரமான ஓம் நமோ நாராயணாய விலிருந்தும் சிவபஞ்சாக்ஷரமான நம: சிவாய என்பதிலிருந்தும் பொருட் செறிவு மிக்க இரு (ரா-ம) அக்ஷரங்களின் உட்பொருளான ராமனிடம் யோகிகள் லயித்து ஆனந்த மடைகின்றனர். (1-3)

रकारो वह्निवचनः प्रकाशः पर्यवस्यति ।। ४

सच्चिदानन्दरूपोऽस्य परमात्मार्थ उच्यते ।
व्यञ्जनं निष्कलं ब्रह्म प्राणो मायेति च स्वरः ।। ५

व्यञ्जनैः स्वरसंयोगं विद्धि तत्प्राणयोजनम् ।
रेफे ज्योतिर्मये तस्मात् कृतमाकारयोजनम् ।। ६

मकारोऽभ्युदयार्थत्वात् स मायेति च कीर्त्यते ।
सोऽयं बीजं स्वकं यस्मात् समायं ब्रह्म चोच्यते ।। ७

सबिन्दुः सोऽपि पुरुषः शिवसूर्येन्दुरूपवान् ।
ज्योतिस्तस्य शिखारूपं नादः सप्रकृतिर्मतः ।। ८

प्रकृतिः पुरुषश्चोभौ समायाद् ब्रह्मणः स्मृतौ ।
बिन्दुनादात्मकं बीजं वह्निसोमकलात्मकम् ।। ९

अग्नीषोमात्मकं रूपं रामबीजे प्रतिष्ठितम् ।
यथैव वटबीजस्थः प्राकृतश्च महान् द्रुमः ।। १०

तथैव रामबीजस्थं जगदेतच्चराचरम्।
बीजोक्तमुभयार्थत्वं रामनामनि दृश्यते॥ ११

बीजं मायाविनिर्मुक्तं परं ब्रह्मेति कीर्त्यते।

'ராம் என்ற பீஜத்தின் பொருள்' *ர என்பது அக்னியின் பீஜாக்ஷரம் - பேரொளி அதன் வடிவம். ஸத்- சித்- ஆனந்தமான பரமாத்மா எனப்பொருள். ர என்ற மெய்யெழுத்து 17 கலை களற்ற பரபிரும்மம். அதன் மீதுள்ள 'ஆ' பிராணன்.மாயை. மெய்யெழுத்தை உயிர் எழுத்துடன் இணைப்பது பிராணனுடன் சேர்ப்பதாகும். பேரொளிமயமான 'ர' உடன் 'ஆ' என்று உயிரூட்டி 'ம' என்ற மங்களகரமான மாயை சேர்க்க ராம் என்ற பீஜம் -மாயையுடன் கூடிய பரப்பிரும்மம் என்றுகும். சிவன் ஸூரியன், சந்திரன் என்ற மூவர் வடிவிலுள்ள புருஷன். அதன் பேரொளி என்ற பிரகிருதியுடன் கூடியவன் எனலாம். பிரகிருதியும் புருஷனும் மாயையுடன் கூடிய பிரும்மத்தின் விகல்ப வடிவம். பிந்துவும் நாதமும், அக்னி- ஸூரிய கலைகள், அக்னியும் ஸோமனுமான ஜகத் என அனைத்தும் ராம பீஜத்தில் நிலை பெற்றுள்ளன. ஆலம் விதையினுள் பெரும் ஆலமரம் விரிவடைய இருப்பது போல் சராசரமான இந்த உலகமும் ராம பீஜத்தினுள் அடங்கியுள்ளது மாயை கலப்பில்லாத ராம பீஜம் பரம் பொருளே. (4-11)*

मुक्तिदं साधकानां च मकारो मुक्तिदो मतः॥ १२

मारूपत्वादतो रामो भुक्तिमुक्तिफलप्रदः।
आद्यो रा तत्पदार्थः स्यान्मकारस्त्वंपदार्थवान्॥ १३

तयोः संयोजनमसीत्यर्थे तत्त्वविदो विदुः।

ராம என்ற இரண்டக்ஷரமந்திரத்தில் மகாரம் லக்ஷ்மீரூபம் முக்தி தரும். ராம என்பது புக்தி எனும் இம்மைச் சுகத்தையும் முக்தியையும் தரவல்லது. தத்த்வமஸி என்ற மஹா வாக்யத்தில் 'ரா' என்பது 'தத்' 'ம' என்பது 'த்வம்' இரண்டையும் இணைக்க 'அஸி' நேரும். அது நீயாக உள்ளாய் என்பது நிரூபிக்கப் பெறும். (12-13)

नमस्त्वमर्थो विज्ञेयो रामस्तत्पदमुच्यते ॥ १४

असीत्यर्थे चतुर्थी स्यादेवं मन्त्रेषु योजयेत् ।
तत्त्वमस्यादिवाक्यं तु केवलं मुक्तिदं यतः ॥ १५

भुक्तिमुक्तिप्रदं चैतत्तस्मादप्यतिरिच्यते ।
मनुष्वेतेषु सर्वेषामधिकारोऽस्ति देहिनाम् ॥ १६

मुमुक्षूणां विरक्तानां तथा चाश्रमवासिनाम् ।
प्रणवत्वात् सदा ध्येयो यतीनां च विशेषतः ॥
राममन्त्रार्थविज्ञानी जीवन्मुक्तो न संशयः ॥ १७

ராமாய நம: எனும் போது த்வம் என்பதன் பொருள் கொண்டது நம: . 'அஸி' என்பதை நான்காம் வேற்றுமை (ராமாய) குறிக்கும். தத்வமஸி என்ற வாக்யம் முக்தி மட்டும் தரும். ராமாய நம: என்பது பக்தியையும் முக்தியையும் தரும். இந்த மந்திரங்களில் மனிதனுகப் பிறந்தவரனைவருக்கும் தகுதி உண்டு. முக்தியை நாடுபவர், பற்றற்றவர், துறவிகள் என அனைவரும் பிரணவமாக இதனை மனனம் செய்வர். ராம மந்திரத்தைப் பொருளறிந்து ஜபிப்பவன் ஜீவன் முக்தனுவான். (14-17)

विद्याध्ययनफलम्

य इमामुपनिषदमधीते सोऽग्निपूतो भवति । स वायुपूतो भवति । सुरापानात् पूतो भवति । स्वर्णस्तेयात् पूतो भवति । ब्रह्महत्यायाः पूतो भवति । स राममन्त्राणां कृतपुरश्चरणो रामचन्द्रो भवति ॥ १८ ॥ तदेतदृचाभ्युक्तम्—

सदा रामोऽहमस्मीति तत्त्वतः प्रवदन्ति ये ।
न ते संसारिणो नूनं राम एव न संशयः ॥
ॐ सत्यमित्युपनिषत् ॥ १९

இந்த உபனிஷத்தை ஓதியவன் நெருப்பாலும் வாயுவாலும் தூய்மை பெறுகிறான். கள்குடி, தங்கத்திருட்டு, பிரும்மஹத்தி, முதலிய பாபங்கள் நீங்கப் பெறுகிறான். ராம மந்திரத்தை புரச்சரணம் செய்து ஸித்தி பெற்றவன் ராமனே ஆகிறான் வேதமும் இதை விளக்குகிறது. ராமோ ஹம் -ராமனே நான் என எப்போதும் மெய்யாகக் கூறுபவன் ராமனேயாவான். பிறவித்துயர் அவனுக்கு இல்லை. இது ஸத்யமே என உபநிஷத் கூறுகிறது.

—★—

श्रीरामधामस्तवः

श्रीतारकब्रह्मानन्दसरस्वती विरचितः

ஸ்ரீ ராம தாமஸ்தவம்

ஸ்ரீ தாரகப்ரும்ஹானந்த ஸரஸ்வதி இயற்றியது

இந்த துதியை இயற்றியவர் தென்னாட்டில் 18வது நூற்ருண்டில் வாழ்ந்தவர். இவரது குரு ஸ்ரீ ராம சந்திராச்ரமீ. இவர் சிறந்த அத்வைத வேதாந்த பண்டிதர். ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ர ராம ஸ்தோத்திரத்தின் ஸ்ரீ சங்கரபாஷ்யத்தின் மீது உரை எழுதியவர். கல்பதரு - பரிமளம் என்ற பிரும்ம ஸூத்ர விரிவுரைகளைச் சுருக்கித் தந்தவர். தைத்திரீய உபநிஷத்தின் வித்யாரண்ய பாஷ்யத்தின் உட்பொருளைச் சுருக்கி எழுதியவர். ஸ்ரீ ராமனை பரப்பிரும்மமாக ஸகுண - நிர்க்குண நிலைகளிலும் வேறுபட்ட நிலையிலும் ஒரே பொருளாகத் தான் கண்டு, தைத்திரீயோபநிஷத்தின் உட்பொருளைத் தெளிவாக உணர்ந்ததை 38 சுலோகங்களில் தானே விரிவுரையும் அளித்து விளக்குகிறுர்.

வேதாந்தரீதியில் ராமாயணத்தின் மீது அவர் தருகிற விளக்கம் பின் வருமாறு-

1. ஸீதை - ஜீவாத்மா. ஸ்ரீ ராமன் பரமாத்மா. ஜீவன் பரமாத்மாவை உணர்ந்து அவருடன் இணைந்து ஒருமை உணர்ந்த நிலையிலும் மாயை மானைக்கண்டு மயங்கி தன் நிலை இழந்து பரமாத்மா விடமிருந்து பிரிகிறுள்.

2. ஸீதை ராவணனுல் பறிக்கப்படுவது- தன் நிலை இழந்த ஜீவன் தன் பகுத்தறிவென்ற விவேகமிழந்து ராவணனை இனம் காணுமல் அவனது பிடியில் சிக்குகிறுள்.

3. ராவணனது பிடியில் சிக்கிய ஸீதையை ஜடாயு எவ்வளவு முயன்றும் காக்க முடியவில்லை. ஆத்மா இது, ஆத்மா அல்லாதது அது என்ற விவேகத்தை இழந்த ஜீவன் கருமங்களின் உதவியால் தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள முடிவதில்லை.

4. அசோக வனத்தில் ஸீதை துயருற்றுள். இயற்கையின் விரிவான ஐந்து பூதங்களாலான உடலில் உள்நுழைந்து, அதுவே

தான் என மயங்கிய ஜீவன் ஸம்ஸாரத்துயரனைத்திற்கும் உட்பட நேர்கிறது.

5. அசோக வனத்தில் அரக்கிகள் சீதைக்குக் கேடுநேரா வண்ணம் காக்கின்றனர். கண்காது முதலிய பொறிகள் ஜீவனுக்கு தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ள உதவி, ஜீவன் தான் வெளிப்படாமல். உணரப்பெறுமல் இருக்கும் நிலை இது. ஆதி பௌதிக தாபத்திற்கு உட்படும் நிலை.

6. சில ராக்ஷஸிகள் ஸீதையை மிரட்டிக்கலக்குவது ஜீவனுக்கு ஆத்யாத்மிக துயரத்தை தருவதாகும்.

7. ஸ்ரீ ராமன் ஸீதையைத் தேடிக் காண முயல்வது தன்னிலை பெறத் துடிக்கிற ஜீவனுக்காக பரப்பிரும்மமே கருணையால் ஏற்கிற ஸங்கல்பமாகும்.

8. ஸீதையின் இருப்பிடத்தைக் கண்டு பிடித்த ஹனுமான் அவளது அருகில் வருவது, பரப்பிரும்ம நிலை உணர அக்கரை கொண்டவனருகே பிரும்மத்தின் நிலை அறிந்த ஆசாரியன் வருகையாகும்.

9. ஸீதைக்கு ஹனுமான் ஆறுதலளிப்பது, ஆசாரியன் ஜீவ - பரமாத்ம நிலை பற்றித் தருகிற தத்துவ விளக்கம்.

10. ஹனுமான் அசோக வனத்தை அழித்தது, பிரும்ம உணர்விற்கெதிரான முன்வினை அழித்தலாகும்.

11. ஹனுமான் அரக்கர்களை அழித்தது, முன் வினைப்பயனுக உள்ளத்தில் பதிந்த துர்வாஸனை -துஷ்டஸம்ஸ்காரத்தை அகற்றியது.

12. ஸேநாபதிகளை அழித்தது, நிலையின்றிப்பரவி ஓடுகிற இந்திரியங்களை அடக்கியதாகும்.

13. மந்திரி குமாரர்களை அழித்தது, எல்லையற்று விரிந்திருந்த ஸம்ஸார பந்தத்தை விலக்கியதாகும்.

14. அக்ஷகுமாரன் தான் உள்ளத்தில் வேர் ஊன்றிய காமம்.

இவற்றை ஆசாரியனுன ஹனுமான் தன் தனித்த வழிகாட்டு முறையால் விலக்குகிருர்.

15. இந்திரஜித், கோபம் பேராசை மதிமயக்கம் முதலியவற்றின் மாற்றுருவம். ராவணன் தான் எல்லாவற்றிற்கும் மூலமான அறியாமை. விபீஷணன் அறியாமை அகன்று ஆத்மா - அநாத்மா பற்றிய விவேகம் பெற்ற நிலை.

16. ஸீதா ராம பட்டாபிஷேகம் என்பது ஜீவன் தான் பிரும்மமே என்று பெற்ற ஸாக்ஷாத்கார உணர்வால் பேரானந்தப் பெருநிலை பெறுவது.

இந்த அடிப்படையில் தைத்திரீய உபநிஷத்தின் சிக்ஷாவல்லீ, பிருகுவல்லீ, ஆனந்த வல்லீ என்ற பகுதிகளின் விளக்கமாக இந்த ஸ்தவம் அமைந்துள்ளது. சிறிதளவேனும் அப்பகுதிகளில் பயிற்சி பெற்றவருக்கு இது இனியது.

நூலாசிரியரே இங்கு உரையாசிரியர். உரைக்கு விநாயகரை மங்களம் அளிக்க வேண்டுகிறார்.

यस्यैकदन्तस्य परात्ममूर्तेः सङ्कल्पमात्रेण भवन्त्यभीष्टाः ।
तस्मै नमः सोमशिवैकभक्तिध्यानैकनिष्ठाय जगद्धिताय ॥ १

யஸ்யைகதந்தஸ்ய பராத்மமூர்தே: ஸங்கல்பமாத்ரேண பவந்த்யபீஷ்டா: ।
தஸ்மை: நம: ஸோமசிவைகபக்தித்யானைகநிஷ்டாய ஜகத்திதாய ॥ 1

ஒரு தந்தமுள்ள விநாயகர் பரபிரும்ம வடிவினர். அவரது ஸங்கல்பமே நாம் விரும்பியதைப் பெறுவதற்கான உபாயம். அவர் உலகிற்கு நலம் புரிபவர். அம்பிகையுடன் கூடிய சிவபெருமானிடம் தனித்த பக்தி கொண்டு அவர்களைத் தியானிப்பதிலேயே முழுவதும் ஈடுபட்டவர். அவருக்கு நமஸ்காரம்.

சிவனே பரப்பிரும்மம். அவரை அக்னி வாயு இந்திரன் முதலானவருக்குச் சுட்டிக் காட்டியவள் உமை என்ற அம்பிகை. உலகின் நன்மை உலகின் மூலப்பொருள் உருவிலுள்ள உமாமகேச்வரர் அருளால் பெறத் தக்கது. உலகின் நன்மைக்காக ஒரு தந்தத்தை இழந்து மற்றொரு தந்தத்தால் உலகைக் காக்கிற அந்த ஏகதந்தர். அவர் மனம் உலகம் நலம் பெற வேண்டுமென்ற திட எண்ணம் (ஸங்கல்பம்) கொண்டது. உலகம் தான் விரும்புவதனைத்தையும் பெற்று விடுகிறது. மங்களம் திசது நோ விநாயக:

இது உரையாசிரியராகத் தாரகப் பிரும்மானந்தர் இயற்றிய மங்கள சுலோகம்.

आलिङ्ग्य सीतामखिलात्मकां स्वां
संविन्मयीं भास्वरवर्ग गात्राम् ।
आनन्दयन् लोकगुरुः प्रशान्तः
श्रीरामचन्द्रो जयति प्रभुर्नः ॥ १

ஆலிங்க்ய ஸீதாமகிலாத்மகாம் ஸ்வாம்
ஸம்விந்மயீம் பாஸ்வரவர்க காத்ராம் ।
ஆநந்தயந் லோககுரு: ப்ரசாந்த:
ஸ்ரீராமசந்த்ரோ ஜயதி ப்ரபுர்ந: ॥ 1

குரு வந்தனத்துடன் நூலைத் துவக்குகிறார். ராமரே குரு. யோகிகள் எப்போதும் பேரானந்தமும் பேருணர்வும் வடிவாகக் கொண்ட பரப் பிரும்மத்திடம் மனோலயம் கொண்டு ஆனந்திப்பதால் 'ராம' எனப் பரபிரும்மத்தைப் பெயரிட்டு அழைப்பர். மனத்திற்கு இதமளிப்பதில் சந்திரனாக இருப்பதால் அவர் சீர்மிக்க ராம சந்திரர். (ஸ்ரீ ராமசந்த்ரர்) அவரே எங்களது மேலாளுனர் (பிரபு) .அவர் தன் சித் - ஸம்வித் எனும் பேருணர்வு என்ற சக்தி வடிவினளான ஸீதையை அணைத்து அமர்ந்துள்ளார். ஸீதை பரப்பிரும்மத்தின் வெளிப்பாடானதனைத்தின் வடிவினள். பிரும்மத்தை விட்டு அவரது சக்தி பிரிந்திருக்க மாட்டாள். பிரபு என்று தன் விருப்பப்படி ஆக்கி அழித்து மாற்றுபவரானதால் அவரது பிரபு சக்தியாக மந்திரசக்தியாக உத்ஸாஹ சக்தியாக, இச்சா சக்தியாக, ஜ்ஞானசக்தியாக, கிரியா சக்தியாகப் பல வடிவங்களேற்றவள் ஸீதை. ராக்ஷஸர்கள் தன் கர்வத்தால் இவருடன் மோதி மரணத்தை அடைவதால் ராமரான பிரபுவிற்கு சக்தி அவள்.

தர்ம மார்க்கத்திற்கு வழிகாட்டி நடைமுறை பழக்கி தெளிந்த உள்ளத்தில் ஆத்மாவைக் காணச் செய்து, பக்தியுடன் தியானிக்க பரப்பிரும்மம் எடுத்த ஸீதாராம வடிவம் பற்றின்மையையும் பேராற்றலையும் அளித்து கடைத் தேற 'கரையேற'ச் செய்வதால் ராமனின் நாமம் தாரகமாகிறது. அவ்வகையில் அவர் லோககுரு ஆகிறார். ஸம்ஸாரம் எனும்

ஆழ்கடலிலிருந்து மீண்டும் கரையேறச் செய்கிறார். குரு- நன்மை தருகிற அரும் பெரும் பொருளை, அறியாமையை அகற்றி வழிகாட்டிக் காணச் செய்கிறார்.

ஸீதை ஆசாரியரின் தக்ஷிணா என்ற உபதேசசக்தியாக இணைந்து அமர்ந்துள்ளாள். அதற்காகப் பேரொளிமிக்க அக்ஷரவடிவினளாகிறாள் - பாஸ்வரவர்ணகாத்ரா. மாத்ருகா வர்ண ரூபிணீ என்று அம்பிகையைக் குறிப்பிடுவர். விளக்கவிருக்கிற பொருளுக்கு ஆதாரமே சொல் (சப்தம்) தானே! சொல் வடிவில் தான் விளக்கவிருப்பதைச் சீடனின் மனத்தில் பதிப்பர். உபதேசித்ததைப் புரிந்து கொள்வதும் சப்த வடிவில் தான். உள்ளுணர்விலும் ஓரளவு சப்தம் துலங்கும். அதனால் சப்தத்தைச் சக்தியாக பொருளைச் சிவனாக (பரம்பொருளாக) இணைந்திருப்பதை वागर्थाविव संपृक्तौ எனக் கவிகள் உணர்ந்தானந்திப்பர்.

ஸீதை வித்யாஸ்வரூபிணீ. சீர்மிக்க ராமனாகிய சந்திரன் (ஸ்ரீ ராம சந்த்ர:) ஸீதையை அணைத்திருப்பதால் பேரமைதி கொண்டுள்ளார். அறிய வேண்டியதோ அடைய வேண்டியதோ ஏதுமில்லை என நன்கு உணர்ந்ததால் உள்ளம் அமைதி நிறைந்துள்ளது. (ப்ரசாந்த:)அவர் எனது பிரபு.குரு. அவர் சீருடன் விளங்குகிறார். (1)

इन्दुकोटिसदृशाननद्युतिं
बिम्बकान्ति रुचिराधरं गुरुम् ।
अङ्गगामिमिथिलाधिपात्मजं
रामचन्द्रमहमाश्रये परम् ॥ २

இந்துகோடிஸத்ருசாநநத்யுதிம் பிம்பகாந்தி ருசிராதரம் குரும் ।
அங்ககாமிமிதிலாதிபாத்மஜம் ராமசந்த்ரமஹமாச்ரயே பரம் ॥ 2

குரு வந்தனம் தொடர்கிறது. அவர் அருளால் அவர் தாள் பணிகிறவனே அவரை உணரமுடியும். அவரது அருள் பெற உள்ளத்தில் அவரைக் கண்டு வணங்க வேண்டும். அவரது தோற்றத்தை முன்னதாகக் கண்டவனே உருவகப்படுத்த முடியும். இவ்வகையான நடைமுறை எளிதல்ல. குருவாக

உள்ளத்தில் அவரது வரைபடம் அமைப்போம். அது செயற்கையானதெனினும் எளிய உபாயம்.

கோடிக் கணக்கான சந்திரர்களின் இனிய பேரொளி கொண்ட முகம் கொண்டவர். கோவைப் பழத்தை வெல்கிற - ஒளியால் மனத்தைக் கவர்கிற உதட்டழகர், மாட்சிமையால் பெரியவர் - குரு. மிதிலை நகரத்ததிபரான ஜனகரின் மகளை - ஸீதையை, மடியில் அமர்த்திக் கொண்டவர். இவரே தான் எண்ணத்திற்கும் வாக்கிற்கும் அப்பாற்பட்ட பரமபுருஷன். அந்த ராமசந்திரரைச் சரணடைகிறேன்.

பெருவெளியில் பேரொளியாகத் துலங்குகிற வெளிச்சத்தைக் காண இயலாது. அதனையே பிரதிபலிப்பால் தன் வீட்டறையினுள் உள்ள பொருளைத் துலக்கக் காணும் போது வெளிச்சத்தைக் கண்டேன் என உணர்ந்து வெளிச்சத்தை உருவகப்படுத்த முடிகிறது. அந்த வெளிச்சத்தை மேலும் தெளிவாக உணர சிகப்பும் மஞ்சளுமான நிறம் கொண்ட பொருள் நன்கு காண்பதால் வெளிச்சத்தைப் பற்றிய உருவகம் திடப்படுகிறது.

ராமனிடம் முக சந்திர ஒளி, அவரது உதட்டின் செவ்வொளி, மடியில் அமர்ந்த பல நிறத்து ஆடை அணிகளால் துலங்குகிற ஸீதையின் நிற ஒளி என உருவகப்படுத்தி இது தான் அந்த குரு என்று காணலாம்.(2)

चन्द्ररश्मिसदृशाननप्रभं सुन्दरं मदनमोहनं प्रभुम् ।
कण्ठलम्बिवरहार भूषणं चिन्तयामि रघुनाथविग्रहम् ।। ३

சந்த்ரரச்மிஸத்ருசாநநப்ரபம் ஸுந்தரம் மதநமோஹநம் ப்ரபும் ।
கண்டலம்பிவரஹார பூஷணம் சிந்தயாமி ரகுநாதவிக்ரஹம் ॥ 3

ராமன் அயோத்தியில் தசரதரின் புதல்வராக ரகு குலத்தின் நாதனாக வடிவெடுத்தவர் எனக் கேட்டு உள்ளம் அந்நிலையை ஊகித்துக் காண்கிறது. அவரது முக ஒளி சந்திரனின் கதிர்களின் ஒளியோடு ஒத்துள்ளது. அழகியது.அழகு என்பது மனம் காண்கிற சித்திரம். அதனை வரைந்து காட்ட முடியாது. என் மனம் அவரை அழகானவரென ஏற்று விட்டது. அவ்வழகு

மன்மதனையும் காமவசப்படுத்தும். அந்தப் பேராளுமை (பிரபுத் தன்மை) நன்கு உணர முடிகிறது. அணிக்கு அணி சேர்ப்பது போல் சிறந்த ஹாரங்களும் கழுத்தில் தொங்குகின்றன. அந்த மனம் வரைந்த சித்திர வடிவை உள்ளத்தில் காண்கிறேன்.(3)

इन्द्रवन्द्यवरपादपङ्कजं भक्तहृद्गत तमोरविं प्रभुम् ।
सन्ततं शरणमात्मदं परं चिन्तयामि रघुनन्दनं गुरुम् ।। ४

இந்த்ரவந்த்யவரபாதபங்கஜம் பக்தஹ்ருத்கத தமோரவிம் ப்ரபும் ।
ஸந்ததம் சரணமாத்மதம் பரம் சிந்தயாமி ரகுநந்தநம் குரும் ॥ 4

மனித இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற நினைவிற்கிடையே, என் உள்ளத்தில் குடியிருக்கிற ராமனின் திருவடித் தாமரைகளை இந்திரன் வணங்கி நிற்பதும் தெரிகிறது. அவரைக் காணப் பல பக்தர்கள் - முன் இவரது திருவடிகளைச் சார்ந்திருக்கிற பக்திச் சுவை கண்டவர்கள் - தன் உள்ளத்து இருட்டைப் போக்குகிற சூர்யனாக, அதில் பேராளுமை பெற்றவராக இவரைக் காண்கின்றனர். தன்னை அண்டியவரைப் பாதுகாப்பவரான அந்த ரகு வம்சத்தை ஆனந்தமடையச் செய்கிற குருவை உள்ளத்தில் காண்கிறேன்.(4)

माहात्म्यं तस्य रामस्य यस्यैवेदं जगद्गुरो ।
स गुरुः स परं ब्रह्म सोऽहमस्मि सदाशिवः ।। ५

மாஹாத்ம்யம் தஸ்ய ராமஸ்ய யஸ்யைவேதம் ஜகத்குரோ ।
ஸ குரு: ஸ பரம் ப்ரஹ்ம ஸோऽஹமஸ்மி ஸதாசிவ: ॥ 5

இவ்வுலகம் ராமனைச் சார்ந்தது. அதன் தோற்றமும் காப்பும் மறைவும் அவர் வசமுள்ளன. அவரே பெருமான். அவரே பரப்பிரும்மம். அந்த ஸதா சிவர். மூலப்பொருளே நான் (என் ஆத்மா). சிறப்பும் செயலும் குறிப்பீடுமற்றிருந்த அந்த பரப்பொருள், என்றோ எதற்காகவோ செயல்படத் தொடங்கியது. அந்த ஸங்கல்பம் கொண்டதன் வடிவே ஸதாசிவர் - என்றும் எதிலும் எப்போதும் மங்களமானவர்.

இஷ்டதைவமான ராமனையே குருவாகக் கண்டு வணங்கிய கவி துதிக்க உதவுகிற வாக்கு - பொருள் இணைப்பைச் சீரமைக்கிற ஸரஸ்வதியை வாக்குதேவியை வணங்குகிறார்.

यस्याः प्रसादेन परोऽवबुद्धः
स्वात्माऽपि देवात्मतयाऽनुभूतः ।
तस्यै नमो वेदशिरोऽवगम्य-
ब्रह्मात्मिकायै श्रुतिशास्त्रदेव्यै ।। ६

யஸ்யா: ப்ரஸாதேந பரோऽவபுத்த:
ஸ்வாத்மாऽபி தேவாத்மதயாऽநுபூத: ।
தஸ்யை நமோ வேதசிரோऽவகம்ய-
ப்ரஹ்மாத்மிகாயை ச்ருதிசாஸ்த்ரதேவ்யை ॥ 6

வாக்கிற்கெட்டாததை வாக்கிற்கு எட்டும்படி அருகில் கொணர்பவள் சப்தமும் பொருளுமான வாக்தேவி. உலகம் தோன்று முன்னரே வேதமும் உபநிஷத்தும் சாஸ்திரங்களுமாகத் தோன்றி சப்தபிரபஞ்சத்தைத் தன் வடிவமாகக் கொண்ட பரம் பொருள். தன்னை உணரத் தன்னால் தன்னிடமிருந்து தானாகத் தோன்றவிருக்கிற உலகிற்கு வழி காட்டியது. வேத சாஸ்திரங்களாகத் தோன்றிய தேவசக்தியே (தேவியே) பரம்பொருளின் ஒரு வெளிப்பாடு. காணப்பெறுகிற உலகத்தை விட வேறுபட்ட ஜீவன் என்ற பரமாத்ம நிலையின் பிரதிபலிப்பு உணரப் பெற்றது. உடலும் இந்திரியங்களும் மனமும் புத்தியுமே ஜடசேதனப் பொருட்களின் உண்மை நிலை என்று பரவலாக இருந்த அறியாமையை "தேவனான ஆத்மா என்று ஒன்று உண்டு அதுவே நித்யப் பொருள்" என்ற உள்ளறிவு அகற்றியது. இதனை உபநிஷத் தெளிவாக உணரச் செய்தது. அந்தத் தூய அறிவே பிரும்மஜ்ஞானமாகும். அவ்வடிவில் வேதம் சாஸ்திரம் என உருக் கொண்ட தேவ சக்திக்கு வணக்கம். இது பிரும்ம வித்யையாகிற வேதமாதாவிற்குச் செய்கிற வணக்கம்.6

अङ्के यस्याः शयानस्य मृत्युर्नास्तीति निश्चयः ।
श्रुतिं तां सन्ततं देवीं ध्यायामि परमात्मना ।। ७

அங்கே: யஸ்யா: சயாநஸ்ய ம்ருத்யுர்நாஸ்தீதி நிச்சய: ।
ச்ருதிம் தாம் ஸந்ததம் தேவீம் த்யாயாமி பரமாத்மநா ॥ 7

இந்த பிரும்ம வித்யையைத் தனித்துப் போதிப்பது உபநிஷத் என்ற வேதப்பகுதி. உபநிஷத்தை நன்கு ஆராய்ந்து ஆழ்ந்த உண்மை நிலையைக் கண்டவன் உபநிஷத் என்ற தாயின் மடியில் பயமின்றி படுத்திருக்கிற பாலன். அந்தத் தாயின் பாதுகாப்பால் மரணம் அவனை நெருங்குவதில்லை. அந்த உபநிஷத் எனும் தாயை பரபிரும்மம் என்ற உள்ளுணர்வுடன் தியானிக்கிறேன்.

மரணம் என்பது அறியாமையின் விளைவே, ஆத்மா தான் நான்; இந்த உடலோ மனமோ மற்றதோ அல்ல என்ற உண்மையை அறியாததால் ஆத்மாவான தான் அழிவற்றவன் என உணராமல் உடல் முதலியவை அழிந்ததும் தான் அழிந்து விட்டதாக உணர்ந்து துயருக்குள்ளாவது அறியாமை தானே. நானே பிரும்மம் என்ற உணர்வு அழிவின்மையை உணர்த்தும். *(7)*

நூல் நன்மை பயப்பதாக இடையூறின்றி நிறைவுற உதவுபவர் விக்னேசுவரர்.

यस्य प्रसादेन भवन्ति लोकाः ऐश्वर्यशास्त्रार्थपरात्मसिद्धाः ।
तस्मै नमो विश्वहिते रताय विघ्नेश्वरायाखिललोककर्त्रे ॥ ८

யஸ்ய ப்ரஸாதேந பவந்தி லோகா: ஐச்வர்யசாஸ்த்ரார்தபராத்மஸித்தா: ।
தஸ்மை நமோ விச்வஹிதே ரதாய விக்நேச்வராயாகிலலோககர்த்ரே ॥8

செய்கிற செயலின் நிறைவே ஸித்தியாகும். நிறைவுறத் தடையாகப் பல இடையூறுகள் தோன்றலாம். அவை முன் செய்த வினையின் பின் விளைவாகலாம். அவை காரியத்தைக் கெடுப்பவை (விக்னங்கள்). அவை பரப்பொருளின் பேராளுமையையும் அவற்றை விளக்குகிற சாஸ்திர நுட்பத்தையும் பெறுவதில் இடையூறாகி பரமாத்மாவை உணர முடியாமற் செய்கின்றன. உலகை ஆட்டிப்படைக்கிறவர் விக்னேசுவரர். அதனால் உலகிற்கு நலம் புரிவதில் ஆர்வ மிக்கவர். அவர் அருளால் உலகம் பரமாத்மாவை இடையூறின்றி காணும். அவருக்கு வந்தனம். *(8)*

ஸ்ரீ ராமசந்திராச்ரமீ என்ற ராமன் பெயரைக் கொண்டவர் தான் இந்த நூலாசிரியரின் குரு. அவருடைய பெயரை

நேரிடையாகக் குறிப்பிடாமல் ராகவா நந்த குரு எனக் குறிப்பிட்டு வணங்குகிறார்.

सिद्धासनं प्राप्य जितेन्द्रिया ये
सत्यात्मबुद्ध्या सकलं विलाप्य ।
तिष्ठन्ति तत्वे सहजप्रबोधे
तान् राघवानन्दगुरून्नमामि ॥ ९

ஸித்தாஸநம் ப்ராப்ய ஜிதேந்த்ரியா யே
ஸத்யாத்மபுத்த்யா ஸகலம் விலாப்ய ।
திஷ்டந்தி தத்வே ஸஹஜப்ரபோதே
தாந் ராகவாநந்தகுரூந்நமாமி ॥ 9

இந்திரியங்களின் போக்கைக் கட்டுப்படுத்தி வென்றவர் என் குரு ஸ்ரீ ராகவா நந்த குரு (ஸ்ரீ ராமசந்திரர்) ஸித்தா ஸனத்தில் அமர்ந்து ஸத்யமான பரமாத்மாவைத் தெளிவுடன் உணர்ந்து காட்சிப் பொருளான உடல், இந்திரியம் முதலியவற்றையும் வெளியே உள்ள காட்சிப் பொருளையும் அவற்றின் விரிவுடன் ஆத்மதத்துவத்தில் எவ்வகை வேறுபாடுமற்றதாக, லயமடையச் செய்தவர். நம் அறிவைப் போன்று அவரது அறிவு செயற்கையாக பண்படுத்தப்பட்டதல்ல. இயல்பாக அமைந்த தத்வஜ் ஞானத்தில் நிலை கொண்டவர். அவரை வணங்குகிறேன். (9)

जन्मकोटिभिरनुष्ठिताखिलध्यानकर्मपरमेश्वरेक्षणैः ।
कृत्स्नदृश्यगतदोषचिन्तनं बुद्धिमानथ करोति तत्त्वतः ॥ १०

ஜந்மகோடிபிரநுஷ்டிதாகிலத்யாநகர்மபரமேச்வரேக்ஷணை: ।
க்ருத்ஸ்நத்ருச்யகததோஷசிந்தநம் புத்திமாநத கரோதி தத்த்வத: ॥ 10

ஸ்ரீ ராம பரமாத்மாவைக் காணத் தகுதிதேவை. கோடிக்கணக்கான பிறவிகளில் தியானம், வழிபாடு, பரமேசுவரனை உணர்கிற தெளிவு முதலியவற்றால் காட்சிப் பொருளனைத்திலும் உள்ள பிரும்மநிலைக்கு உதவாத குறைகளிருப்பதை ஆராய்தலே இந்த அறிவாளி செய்வான்.

காட்சிக்கு உட்படுகிற வெளிப் பொருளனைத்திலும் மாறுபாடடைதல், துயர் விளைவித்தல், பிறவி - மரணத் தொடரைத் தொடரச் செய்தல் முதலிய குறைகள் எப்போதும் உண்டு. இவற்றைத் தவிர்க்க தியானம், ஜபம், பரமேசுவர தரிசனம் முதலியவை எப்போதும் உதவும். நுண்ணறிவுள்ளவன் இவற்றின் உதவியால் தத்துவ ஜ்ஞானம் பெறுவான்.(10)

यद्यदल्पमिह किञ्चिदीक्षते तत्तदेव परिणामि नश्वरम्।
निश्चिनोति परिमार्गयत्यतो नित्यवस्तु किमिहेति तत्त्वतः ॥ ११

யத்யதல்பமிஹ கிஞ்சிதீக்ஷதே தத்ததேவ பரிணாமி நச்வரம்।
நிச்சிநோதி பரிமார்கயத்யதோ நித்யவஸ்து கிமிஹேதி தத்த்வத: ॥ 11

நாம் பழகிவருகிற உலகில் நாம் காண்பது மிக அல்பமே. அவையனைத்தும் மாறுபாட்டிற்கு உட்படுகிறது. மாறுபாட்டின் எல்லையாக அழிவை அடைகிறது. இவற்றில் ஏதேனும் நிலைத்து - நாசமடையாத - மாறுபாடடையாத பொருள் உள்ளதா எனத் தேடி அந்த நித்யப்பொருள் எது எனக் கண்டு பிடிக்கிறான். தத்வ ஆராய்ச்சி முறையில் நித்யாநித்ய வஸ்து விசாரம் என்ற முதற்படி இது.

ஆகாசம் காலம் திக்குகள் ஆத்மா என்ற சில நித்தியப் பொருட்கள் உள்ளன. ஆனால் ஆத்மாவிடமிருந்து ஆகாசம் தோன்றிற்று. ஆகாசத்திலிருந்து வாயு, வாயுவிடமிருந்து அக்னி அக்னியிடமிருந்து ஜலம். ஜலத்திலிருந்து பூமி, பூமியிடமிருந்து பயிர்கள் என தைத்திரீய உபநிஷத் கூறும் (2-1) இவற்றின் கூட்டால் உலகம் தோன்றுகிறதெனில் ஆத்மாவைத் தவிர மற்றதனைத்தும் மாறுபாட்டிற்கு உட்படுவதே. அதனால் நிலைத்த இருக்கை கொண்டதல்ல. அந்த ஆத்மா எது என அறிஞன் ஆராயத் தொடங்குகிறான். தன் அறிவும் ஆராய்வும் அளவிற்குட்பட்டதென உணர்ந்து வழிதேடுகிறான். 11

आत्मज्ञानं कारणं वेदवाक्यात्
श्रुत्वा बन्धध्वंससाध्यस्य सिद्ध्यै।
तच्च ज्ञानं वेदवाक्यैकलभ्यं
मत्वा धीरो देशिकेन्द्रं वरिष्ठम्॥ १२

गत्वा शान्तस्तस्य सेवां प्रयुञ्जन्
तिष्ठेत्तस्मै देशिको वाक्यजातम् ।
आदिश्यादौ बोधयेत्तत्त्वमर्थं
श्रुत्या युक्त्या स्वानुभूत्या तथैव ।। १३

ஆத்மஜ்ஞாநம் காரணம் வேதவாக்யாத்
ச்ருத்வா பந்தத்வம் ஸஸாத்யஸ்ய ஸித்த்யை ।
தச்ச ஜ்ஞாநம் வேதவாக்யைகலப்யம்
மத்வா தீரோ தேசிகேந்த்ரம் வரிஷ்டம் ॥ 12

கத்வா சாந்தஸ்தஸ்ய ஸேவாம் ப்ரயுஞ்ஜந்
திஷ்டேத்தஸ்மை தேசிகோ வாக்யஜாதம் ।
ஆதிச்யாதௌ போதயேத்தத்த்வமர்தம்
ச்ருத்யா யுக்த்யா ஸ்வாநுபூத்யா ததைவ ॥ 13

பிறப்பிறப்புத் தொடரில் சிக்கிக் கொள்வது ஸம்ஸார பந்தமாகும். அந்த சிக்கலிலிருந்து விடுபடுவதே முக்தி - மோக்ஷம் என்பது .சிக்கலிலிருந்து விடுபட வேதம் கூறுகிற ஒரே உபாயம்- அவ்வழி உணர நல்ல குருவை நாடுவாய் என முண்டகோபநிஷத் கூறும். (1-2-12) அந்த விடுதலை செயற்கையாக அமையப் பயன் தராது. அது தாற்காலிகம். நிலைத்த விடுதலையே (முக்தியே) நாம் தேடுகிற ஸித்தி. அதற்கான உபாயம் உபநிஷத்துகளில் பொதிந்துள்ளது. அங்கு மட்டுமே கிட்டக் கூடியது. அதனை நாமே படித்து அறிய இயலாது. அதற்கென அதனை வழிவழியாக குருபரம்பரை முறையில் கற்றுணர்ந்து அனுபவிக்கிற சிறந்த வழிகாட்டியை அடைய வேண்டும்.12

அறிவை நல்வழியில் செலுத்த வல்லவனே தீரன். புலனடக்கமும் மன அடக்கமும் பயின்று தேர்ந்ததன் விளைவாக சாந்தி என்ற அமைதி பெற்றவனே குரு காட்டுகிற வழியைப் பின்பற்றுவான். குருவிற்குச் செய்கிற பணிவிடையால் அவரது உபதேசத்தில் அக்கரை அதிகமாகும். அவ்வுபதேசம் தன் உள்ளத்தில் பதிகிறவரை அவன் குருவின் அருகில் வசிக்க வேண்டும். அக்கரையும் பக்தியும் மிகுந்து தன்னை அணுகி நிற்கிற

சிஷ்யனிடம் அவருக்குப் பரிவு மிகுந்து உபதேசிப்பார். உபநிஷத்துகளைக் கசடறக் கேட்டறிந்து (சிரவணம்) அதனை முன்னும் பின்னும் தன் அறிவைக் காட்டி (யுக்தி) ஆராய்வான். அவ்வாறு ஆராய்ந்து கண்டது தன் அனுபவத்திற்கு வருவதை (ஸ்வாநுபூதி) உணர்வான். அந்தப் பேருணர்வு பெற்று கண்ட பிரும்மமே ராமன் எனும் தாம -பேரிருக்கை எனக் காண்பான். அந்த தாம -பேரிருக்கையாக, பேருணர்வாக, பேரானந்தமாகக் காட்சி தருவதைக் காண்பான். இருக்கிற பொருள் மறையும். இருக்கை (ஸத்) மறையாது. உணரப் பெறுவது மாறும். உணர்வு (சித்) மாறுபாடு அடையாது. ஆனந்தம் தரும் பொருள் மாறும், மறையும். ஆனந்தம் மாறாது. மறையாது. அந்த ஸத் - சித் - ஆனந்தமே ''பரம் தாம''. உலகில் ''பரந்தாமன்'' எனச் செல்லப் பெயரிட்டு ஸ்ரீ ராமனை அழைப்போம். 13

(தைத்திரீய உபநிஷத்தின் சிக்ஷாவல்லி என்ற பகுதியின் உட்பொருளை ஸ்ரீ ராமனிடம் இதுகாறும் பொறுத்திப் பார்த்தோம். இனி ஆனந்தவல்லி என்ற இரண்டாம் பகுதியை ராமனோடு பொறுத்திப் பார்போம்)

श्रुतं ब्रह्म सत्यं यदादौ प्रधानं
तदन्ते पुनर्ब्रह्मवाक्ये महेशम् ।
परं श्रूयते सेन्द्रदेवाद्यवेद्यं
समस्तं यतो यच्च सर्वं यदन्तम् ॥ १४

ச்ருதம் ப்ரஹ்ம ஸத்யம் யதாதௌ ப்ரதாநம்
ததந்தே புநர்ப்ரஹ்மவாக்யே மஹேசம் ।
பரம் ச்ரூயதே ஸேந்த்ரதேவாத்யவேத்யம்
ஸமஸ்தம் யதோ யச்ச ஸர்வம் யதந்தம் ॥ 14

வேதம் (உபநிஷத்) மூலம் நாம் கேட்டறிந்த பிரும்மம் முக்காலத்திலும் அழிவுறாத ஸத்யப் பொருள். ஸத்யம், ஜ்ஞானம், அநந்தம் என அதனைக் குறிப்பிடுவர். அது தான் நாம் அறிய வேண்டிய முக்கியப் பொருள் (பிரதானம்). அதனை உணர்வதாலேயே அதாகிவிடுவர். அந்த ஆத்மாவிடமிருந்து தான் ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பூமி என அனைத்தும்

வெளியாயின. அவை அனைத்துமே அந்த பிரும்மத்தால் வாழ்ந்து உலகமாக விரிந்து பல தோற்றங்களைப் பெற்றன. பின் ஒவ்வொன்றும் தன் மூலப்பொருளில் அடங்க ஆகாசமும் பராகாசமான பிரும்மத்தில் ஒடுங்கியது. பேருண்மையும் பேருணர்வும் வரையற்ற நிலையுமான (அந்த ஒடுக்கத்திற்கும் அப்பாலுள்ள) பெருநிலையே பிரும்மம். அது தான் பேராளுமை பெற்றது (மஹேசம்). இந்திரனும் அக்னியும் வாயுவும் ஏனைய தேவர்களும் கூடத்தம் தமது (அளவிற்குட்பட்ட) பேரறிவால் அதை உணர முடியவில்லை என ஒதுங்கி நின்றனர். காட்சிக்கு உட்படுவதும் உட்படாததுமான அனைத்தும் அதிலிருந்து தான் தோன்றின (யத:). ஜ்ஞானியின் உணர்வில் காணப்படுவதனைத்தும் பிரும்மமே (யத்ச). எனக் காணப்படுவது .தோன்றிய பொருளனைத்தும் கரைந்து மறைவது அதனிடமே (யதந்தம்). அறிஞரின் உள்ளத்திலும் ஸூரிய மண்டலத்தினுள்ளும் அதுவே தியானிக்கப் பெறுகிறது. அன்னமய கோசத்தை நன்கு முழுவதும் ஆராய்ந்த பிறகும் ஆராய்ந்தறிய இயலாத பகுதி (புச்சம்- வால்) உள்ளதெனக் கண்டு, வரிசையாக அன்னமய கோசத்தினுள் படல் படலாக உள்ள பிராணமய கோசம், மனோமயகோசம் விஜ்ஞானமய கோசம், ஆனந்த மயகோசம் என அனைத்தையும் ஆராய்ந்த பிறகும் கண்டுபிடிக்க இயலாதெனக் கண்ட வால் (புச்சம்) உண்டெனக் கண்டு தளர்ந்து அது தான் பிரும்மம்; அது தான் ஆராய்வின் இறுதிநிலை என உபநிஷத் கூறும். (14)

यद्ब्रह्मादौ सूचितं ब्रह्मवाक्ये
यद्व्याख्यातं सत्यभूतं यदृग्भिः ।
प्रत्यग्भूतं यच्च सर्वस्य जन्तोः
तद्भूमाख्यं रामधाम प्रपद्ये ॥ १५

தத்ப்ரஹ்மாதௌ ஸூசிதம் ப்ரஹ்மவாக்யே
யத்வ்யாக்யாதம் ஸத்யபூதம் யத்ருக்பி: ।
ப்ரத்யக்பூதம் யச்ச ஸர்வஸ்ய ஜந்தோ:
தத்பூமாக்யம் ராமதாம ப்ரபத்யே ॥ 15

பிரும்மம் என்பது என்ன? என்பது ஆராய்விற்கு எடுத்துக் கொண்ட விஷயம். உபநிஷத் அதனை விளக்க ''ஸத்யம் ஜ்ஞானம் அனந்தம் பிரும்ஹ'' என முதல் குறிப்பு தருகிறது. அந்த ஸத்தியப் பொருள் எது என ஆராய்கையில் அன்னமயம் பிராணமயம், மனோமயம், விஜ்ஞான மயம், ஆனந்த மயம் என்ற முடிவுகள். ஒவ்வொன்றிலும் குறைகண்டு அவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டதொன்றே பிரும்மம் எனக் காண்கிறான். அன்னமயம் முதலியவற்றிலுள்ள குறை - அது ஸத்யமல்ல; முக்காலத்திலும் பாதிப்புறாதது அல்ல. அறியாமையின் கலப்பிருப்பதால் ஜ்ஞானமுமல்ல. இறுதி- முடிவு காணப்படுவதால் அநந்தமுமல்ல என ஒதுக்கி ஸத்யமாயும் ஜ்ஞானமாயும் அநந்தமாயுமுள்ளதே பிரும்மமாக இருக்கமுடியும் எனத் தேரும். அது வெளிப்படையான இந்திரியம் முதலியவற்றின் காட்சிக்கு உட்படாதது; உணர்ச்சிகளனைத்தையும் அகற்றிப் பழகியவனது உள்ளுணர்வில் மட்டும் துலங்குவது அது; உயிரினமனைத்திலும் அது உள்ளது. ஆனால் ஓரிரு ஜ்ஞானிகள் மட்டும் அது இருப்பதை உணர்வர்.

உயிரினமனைத்திலும் சேதனசக்தியாகக் காணப்படுவது போல் ஜடப்பொருளிலும் ஜடசக்தியாக அது உள்ளது. ஆக அது எல்லாமாயுமுள்ள பெரும்பொருள். அதனைத் தவிர வேறொன்றில்லை. அதனை பூமா என உபநிஷத் கூறும்.

உலகில் உள்ள பொருட்களனைத்திலும் ஐந்து நிலைகள் உண்டு. அது இருக்கிறது (அஸ்தி). அது தன் தனித் தன்மையால் தானே புலப்படுகிறது. (பாதி). அது உயிரினத்தை ஈர்க்கிறது. (ப்ரியம்). அதற்கு ஒரு உருவம் (ரூபம்) உண்டு. அதற்கொரு பெயர் (நாமம்) உண்டு. அந்த உருவமும் பெயரும்மாறுபடக் கூடியதானதால் பிரும்மத்தைக் குறிப்பிடுபவை அல்ல. முதலிலுள்ள மூன்றும் (அஸ்தி பாதி ப்ரியம்) பிரும்மத்தின் நிலை. ஆக அனைத்தும் பிரும்மமாக ஜ்ஞானிகளால் காணப்பெறுகிறது. அதுவே ''பூமா''. அதுவே ஸ்ரீ ராமன் என்ற தாம. அதனை நான் அண்டி நிற்கிறேன். 15

यद्विज्ञानात्सर्वकामाप्तिरुक्ता यस्माज्जातं सूक्ष्मभूतं समस्तम् ।
यद्बोधार्थं कल्पिताः पञ्च कोशाः कोशातीतं रामधाम प्रपद्ये ।। १६

யத்விஜ்ஞாநாத் ஸர்வகாமாப்திருக்தா
யஸ்மாஜ்ஜாதம் ஸூக்ஷ்மபூதம் ஸமஸ்தம் ।
யத்போதார்தம் கல்பிதா: பஞ்ச கோசா:
கோசாதீதம் ராமதாம ப்ரபத்யே ॥ 16

பிரும்மத்தை உணர்பவன் விரும்பியதனைத்தையும் பெறுவான் என உபநிஷத் கூறும். "सोऽश्नुते सर्वान् कामान् सह । ब्रह्मणा विपश्चितेति" என விரும்புவதைப் பெறுவேன் என முனைபவனுக்கு அந்தந்த விருப்பம் நிறைவுறலாம். இனி எதனையும் விரும்பாதிருக்கிற மனநிறைவு கிட்டாது. ஆனால் பிரும்மத்தை உணர்ந்தவனுக்கு எல்லாமான தொன்றைத்தானாகக் கண்டதால் விருப்பம் என ஒன்று தோன்றுவதற்கே இடமில்லை. அதனால் நிலைத்த மன நிறைவு கொண்டவன் அவன். பூமா என்ற பெரும் பொருளிலிருந்தே அனைத்தும் வெளிப்பட்டது. ஆராய ஆராய நுட்பமானது அனைத்தும் அதன் நுட்பமான மேனிலையை உணரும் போது தன் நுட்பத்தன்மையை இழந்து ஸ்தூலப் பொருளாகி விடுகிறது. நுட்பத்திலும் நுட்பமெனக் கண்டுணர்ந்த ஆனந்தமயனும் பிரும்மத்தை உணர்ந்ததும் ஸ்தூலப் பொருளாகி விடுவான். பிரும்மத்தை விட மேலானதோ நுட்பமானதோ எதுவுமில்லை.

பரம ஸூக்ஷ்ம நிலையைக் கண்டறிவதற்கே அன்னமயம் முதலிய ஐந்து கோசங்களை ஆராய்வர். இவை படிகளே தவிர அடைய வேண்டிய உயர்நிலை அல்ல. இந்த ஐந்து கோசங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டது அந்த பிரும்மம். திருமணத்தன்று வானில் நட்சத்திர மண்டலத்திற்கப்பாற்பட்ட ஸப்தருஷி மண்டலத்தின் இடையே வஸிஷ்ட நட்சத்திரத்திற்கருகே அவரது பத்தினியான அருந்ததியைக் காண்பது முக்கியச் சடங்காகும். எல்லாமே நட்சத்திர வடிவிலிருப்பதால் அருந்ததியை வேறுபடுத்திக் காண்பது எளிதல்ல. அதனால் ஏழு நட்சத்திரக்குவியலைக்காட்டி இது அல்ல; இது அல்ல என விலக்கிக் கடைசியில் அருந்ததியைச் சுட்டிக் காணச் செய்வர். அது போன்று ஓரளவு அறிமுகமாயுள்ள அன்னமய கோசத்தையே பிரும்மமாகக் காட்டிப்பின் அக்கோசத்தை விட வேறுபட்டதும் கோசத்தால் பாதுகாக்கப்

பெறுவதுமான உட்பொருளைப் பிராணமயனுக உபநிஷத் அறிமுகப்படுத்தும். எல்லாவற்றிற்கும் மூலமான பிரும்மத்தை உணர்ந்ததும் அதனை மறைக்க ஆடை சட்டை உறை போன்றதே ஆனந்தம் விஜ்ஞானம் மனம் பிராணன் அன்னமயன் என்ற ஐந்து கோசங்கள் என தெளிவாக உணர்ந்ததும் பிரும்மத்தை உணர அமைக்கப்பட்ட படிகளே என்பது உணரப் பெறும். இது கோசம் என இதனை அகற்றியதும் இதுவரை காணப்படாதிருந்த அது புலப்படும். அந்தப் பேரொளியை- பெரும் பொருளை ஸ்ரீ ராமனைச் சரணடைகிறேன்.

காதணி, வளை, காப்பு, சிலம்பு, மோதிரம் என்று எளிதில் தனித் தனியாகத் தன்னை அடையாளம் காட்டிக் கொண்டிருந்த நகைகள் மூசையிலிட்டு நெருப்பில் காய்ச்சி உருக்கியதும் உருவகம் பெறாத தங்கம் என்ற மூல நிலையைப் பெறுவது போல கோசங்களுக்கப்பாற்பட்ட பிரும்ம நிலை உணரப் பெறுகிறது.16

सत्तास्फूर्ती यत्र विभ्रान्तिमेतः
    यस्मिन्नेतद्बंभ्रमीतीह विश्वम् ।
यच्चादृश्यं नीडशून्यं न सङ्कि
    दृष्टे यस्मिन् बाध्यते भीतिहेतुः ।
यस्याज्ञानाद्भीतियुक्ताश्च देवाः
    तद्भूमाख्यं रामधाम प्रपद्ये ॥ १७

ஸத்தாஸ்பூர்தீ யத்ர விப்ராந்திமேத:
    யஸ்மிந்நேதத் பம்ப்ரமீதீஹ விச்வம் ।
யச்சாத்ருச்யம் நீடசூந்யம் ந ஸங்கி
    த்ருஷ்டே யஸ்மிந் பாத்யதே பீதிஹேது: ।
யஸ்யாஜ்ஞாநாத்பீதியுக்தாச்ச தேவா:
    தத்பூமாக்யம் ராமதாம ப்ரபத்யே ॥ 17

பிரும்மம் என்பது பரமமான ஸத். நான் உள்ளேன். குடம் உள்ளது. அக்னி உள்ளதென உணரும் போது நானும் குடமும் அக்னியும் குறுகிய அபர ஸத். அவ்வாறு நேரிடையாகவோ ஊகம் முதலியவற்ருலோ உணர்வது ஸ்பூர்த்தி (காட்சி)

எனப்படும். இவை பிரும்ம உணர்வை நேரிடையாகப் பெற்றவனிடம் பயன்பாடின்றி ஓய்வடைகின்றன. பிரும்ம உணர்வில் அது இது என்ற வேறுபாட்டுணர்வு இடம்பெறுது. இந்த உலகம் நேரிடைக் காட்சி முதலியவற்றால் மெய்யானதெனக் கண்டதனைத்தும் பிரும்மானுபவத்தில் நிலை பெறுமல் ஆட்டம் கண்டு விடும். தோற்றத்தில் மெய்ப் பொருளாயிருந்ததும் காணுமற் போகும்.

மனத்தாலோ புத்தியாலோ சித்தத்தாலோ அஹங்காரத்தாலோ எட்ட முடியாதது. மனமும் ஏனையதும் அதது அததாகச் செயலாற்ற உதவுவது அது. நம் உள்ளறிவிற்கு எட்டாதது. நாம் காண்கிற பொருளனைத்திற்கும், உருவம், சுவை, மணம் முதலியதற்கும் ஆதாரமாக ஒரு பொருள் தேவை. ஆதாரமின்றி அவை உணரப் பெறுவதில்லை. சுவையையும், மணத்தையும், நிறத்தையும் உணர ஒரு மாம்பழம் தேவை. சுவை முதலியவற்றிற்கு அது ஆதாரம். பிரும்மத்திற்கு ஒரு ஆதாரமில்லை. அது எதனுடனும் ஒட்டுவதில்லை. அதனைக் குறிப்பிட்டு உருவகப்படுத்த சொல் இல்லை. (அநிருக்தம்) அதனைக் கண்டுணர்ந்தவனுக்கு மரணம் ஜனனம் முதலியவை பயம் தருவதில்லை. அதனைச்சரியாக உணராத வாயுவும் ஸூரியனும் அக்னியும் இந்திரனும், ஏன் யமனும்! கூடப் பயந்து நடுங்குகின்றனர். தம்மை யாரோ ஆட்டிப் படைக்கின்றனரே என. அந்தப் பெருநிலையாகிய ராமனைச் சரணடைகிறேன். 17

यस्यानन्दस्यांशमग्राश्च देवाः
यस्यानन्दो भुज्यते वीत तृष्णैः ।
यच्चैतन्यं सर्वभूतान्तरस्थं
यश्चादित्ये गीयते वेदवाक्यैः ।
यच्चैकत्वं ब्रह्मणः साक्षिणोक्तं
तद्ब्रह्माख्यं रामधाम प्रपद्ये ॥ १८

யஸ்யாநந்தஸ்யாம்சமக்நாச்ச தேவா:
யஸ்யாநந்தோ புஜ்யதே வீத த்ருஷ்ணை: ।
யச்சைதந்யம் ஸர்வபூதாந்தரஸ்தம்
யச்சாதித்யே கீயதே வேதவாக்யை: ॥

யச்சைகத்வம் ப்ரஹ்மண: ஸாக்ஷிணேக்தம்
தத்பூமாக்யம் ராமதாம ப்ரபத்யே ॥ 18

பெருங்கடலில் ஆழ்ந்த மீன்களும் ஏனையவையும் கடலின் அம்சமே. அவ்வாறு பிரும்மத்தின் அம்சங்களே தேவர்கள். பிரும்மத்தின் உருவகம் அது ஆனந்தமென அந்த ஆனந்தத்தின் திவிலைகளையே தேவர்கள் பெறுகின்றனர் உபநிஷத் இவ்வாறு விளக்கம் தரும். வாலிபம் நல்ல கல்வி, அழகு, நினைத்ததை நிறைவுறச் செய்கிற ஆற்றல், உடல்வலிவு, திடம் முதலியவை பெறுவதே மனிதனின் ஆனந்தநிலை. நற்கருமங்களைப் புரிந்து தேவர் நிலை பெற்றவர் (கர்ம தேவர்) இதனை விட நூறுமடங்கு பெறுவர். தேவர் தேவ குருவான பிருஹஸ்பதி பிரஜாபதி பிரும்மா என வரிசையில் மேன் மேல் நிலைபெற்றவர் இதே வரிசையில் நூறு நூறு மடங்கு அதிக ஆனந்தம் பெறுவர். ஆனால் வேதமோதி அதன் படி நடந்து பண்பட்டு காமத்தின் வசப்படாத அந்தணரும் பன்மடங்கு பெருகிய பிரும்மாவின் ஆனந்தத்தைப் பூமியில் வாழ்ந்தவாறே பெறுவார் என உபநிஷத் விளக்கும். அந்தப் பேரானந்தமே பிரும்மம்.

அந்த பேரானந்த நிலையே உயிரின மனைத்திற்கும் உள்ளே உள்ள உள்ளுணர்வு (சைதன்யம்) ஆகும். இதுவே ஸூரியனிடமுள்ளது என உபநிஷத் கூறும். ஸூரியனை இயக்குகிற சித்சக்தியே பூச்சி - புழுக்களையும் இயக்குகிறது. அதுவே அனைத்திற்கும் அததை அததாக இயக்குகிற அந்தர்யாமி. பூமியைப் பூமியாக ஜலத்தை ஜலமாகச் செயல்பட உள்ளிருந்து அதனதன் இயல்பாக நின்று கட்டுப்படுத்துகிறது. அவ்வியல்பால் நடைபெறுகிற செயலனைத்தின் ஸாக்ஷி அதுவே. அதுவே பூமா. அதுவே ஸ்ரீ ராமன். அவரைச் சரணடைகிறேன். 18

यस्माच्छब्दाः शक्तिशून्या निवृत्ताः ।
तद्भूमाख्यं रामधाम प्रपद्ये ॥ १९

யஸ்மாச்சப்தா: சக்திசூந்யா நிவ்ருத்தா: ।
தத்பூமாக்யம் ராமதாம ப்ரபத்யே ॥ 19

மனத்தால் நாம் நினைப்பதே வாக்கால் சொல் வடிவில் வெளிப்படுகிறது. அதுவே உடலின் செயலாக நிறைவுறுகிற

தென்பர். மனமே அதனை உருவகப்படுத்த முடியாது என்ற நிலையில் சொல்லும் செயலிழந்து தோற்றுத் திரும்புகிறது. குறிப்பிட்ட அளவில் குறிப்பிட்ட காலவரைக்குட்பட்டதைத் தான் மனமும் சொல்லும் தீண்டும். அதற்கப்பாற்பட்டதை இவ்விரண்டும் எட்டிப் பார்ப்பதில்லை. அந்த பூமா- அந்த ராமனை அண்டி நிற்கிறேன். (19)

यत्राम्नायो वर्ततेऽमुख्यवृत्त्या
यच्चाग्राह्यं बुद्धिवृत्त्यात्मभूतम् ।
यं चानन्दं प्राप्य विद्वानभीतः
तद्भूमाख्यं रामधाम प्रपद्ये ।। २०

யத்ராம்நாயோ வர்ததேऽமுக்யவ்ருத்த்யா
யச்சாக்ராஹ்யம் புத்திவ்ருத்த்யாத்மபூதம் ।
யம் சாநந்தம் ப்ராப்ய வித்வாநபீத:
தத்பூமாக்யம் ராமதாம ப்ரபத்யே ॥ 20

வேதமும் தன்னால் நேரிடையாக பிரும்மத்தைச் சுட்டிக் காட்ட முடியாதெனக் கூறுகிறது. சொல்லின் நேர்ப்பொருளாக இல்லாமல் மேனேக்காகக் கூறும். அப்படி வேதத்தால் விளக்கப் பெறுகிற பரம் பொருளை ஆத்மாவாக இந்த ஸ்தூல அறிவாற்றல் உணரச் செய்யாது. ஆனால் அது தான் ஆனந்தம் என ஜ்ஞானி உணர்வான். அவனிடமுள்ள பேருணர்வாகிய பிரஜ்ஞானம் அதற்கு உதவுகிறது அவ்வுணர்வைப் பெற்றவன் தானும் பிரும்மமாகி விடுவதால் எதனிடமும் பயப்படுவதில்லை. அதுவே பூமா எனும் ஸ்ரீ ராமனாகிய பெருநிலை. அதனைச் சார்ந்துள்ளேன். 20

यस्मिन् ज्ञाते पुण्यपापे च न स्तः
यस्मिन्दृष्टे विश्वमेतद्धि दृष्टम् ।
ध्येयं यच्च ब्रह्मविद्भिः प्रशान्तैः
तद्भूमाख्यं रामधाम प्रपद्ये ।। २१

யஸ்மிந் ஜ்ஞாதே புண்யபாபே ச ந ஸ்த:
யஸ்மிந்த்ருஷ்டே விச்வமேதத்தி த்ருஷ்டம் ।

த்யேயம் யச்ச ப்ரஹ்மவித்பி: ப்ரசாந்தை:
　　தத்பூமாக்யம் ராமதாம ப்ரபத்யே ॥ 21

அந்த ராமன் என்ற பெருநிலையுணர்ந்தவனுக்கு உடலும் உள்ளமும் ஆத்மநிலையிழந்து ஜடநிலை பெறுவதால் அவற்றின் செயல் புண்ணியமாகவோ பாபமாகவோ மாறுவதில்லை. முன் புரிந்த புண்ய பாபங்களும் இவனிடம் ஒட்டுவதில்லை. அதனால் இன்ப துன்ப உணர்வில்லை. நீர் என்ற ஆதார நிலை உணர்ந்ததும், பனி, மேகம், ஆறு, குளம், குட்டை, கடல் என்ற வேற்றுமைகள் மறைவது போல், ராமன் என்ற பிரும்மத்தைக் கண்டதும் எல்லாம் கண்டதாயிற்று. உடல் உள்ள அமைதி பெற்ற பிரும்ம ஜ்ஞானிகள் ராமனையே பிரும்மமாக பிரும்மத்தையே ராமனாக உள்ளத்தில் உருவகப்படுத்துகின்றனர். அந்த ராமன் என்ற பேரொளியை- பூமாவைச் சரணடைகிறேன். (21)

त्यागो यस्मै वर्तते वेदवाक्ये यद्विज्ञाने साधनं योगमाहुः ।
केचित्सांख्याः सांख्यमेवाद्रियन्ते तद्भूमाख्यं रामधाम प्रपद्ये ।।२२

த்யாகோ யஸ்மை வர்ததே வேதவாக்யே
　　யத்விஜ்ஞாநே ஸாதநம் யோகமாஹு: ।
கேசித்ஸாங்க்யா: ஸாங்க்யமேவாத்ரியந்தே
　　தத்பூமாக்யம் ராமதாம ப்ரபத்யே ॥ 22

எந்தச் செயலிலும் தன் நலனை குறித்து ஈடுபடாமல் ஈசன் காட்டிய வழி என அவனுக்கு அர்பணமாக ஈடுபடுவது என்ற தன்னலத் தியாகமே பிரும்மத்தை உணர ஸாதனம் என்பர். சித்தத்தைச் சலியாமல் யோகப்பயிற்சியால் நிலை நிறுத்தி உள்ளத்தில் பிரும்மத்தை உணர்வதாகிய யோகமே பிரும்ம உணர்வின் ஸாதனம் என்பர். சிரவணம், மனனம், நிதித்தியாஸனம் என்ற பிரும்ம வித்தைக்கான பயிற்சி முறைகளால் பிரும்மத்தை உணரலாம் என்பர். எவ்வகையிலேனும் அந்த பிரும்மம் ஒன்றைத் தவிர வேறொன்றைக் காணாத பூமதிருஷ்டியே உருவான ஸ்ரீ ராமன் என்ற பெருநிலையைச் சார்ந்துள்ளேன். (22)

अन्यो माता मेयमन्यद्धि यत्र पश्यन्नेवेत्येवमुक्तं हि लक्ष्म ।
विश्रम्यास्ते यत्र सत्ये परस्मिन् तद्भूमाख्यं रामधाम प्रपद्ये ॥ २३

அந்யோ மாதா மேயமந்யத்தி யத்ர
பச்யந்நேவேத்யேவமுக்தம் ஹி லக்ஷ்ம ।
விச்ரம்யாஸ்தே யத்ர ஸத்யே பரஸ்மிந்
தத்பூமாக்யம் ராமதாம ப்ரபத்யே ॥ 23

ஒன்றை அளவிட அளவிடுபவனும் அளவிடப்படுவதும் அளவீடும் தேவை. (திரிபுடீ) அளவிடுபவனுக்கும் அளவீட்டிற்கும் வேறுபட்டதே அளவிடப்படுவது. தனிப்பட்டு வேறொன்றிருப்பதை உணராதிருப்பதே- எல்லாம் அதே என்பதே பூமநிலே. இங்கே காண்பவனே காணப்படுபவனுதலால் காட்சியும் அதுவே ஆகித் திரிபுடி மறைகிறது. அந்தப் பேருண்மைப் பொருளே பூமா என்ற ஸ்ரீ ராமன் என்ற பேரொளி. அதனேச் சரணடைகிறேன. 23

यद्विज्ञानात्सत्यवादित्वमेति
यस्मात्सत्याज्जायते चातिवादी ।
यस्मिंल्लब्धे नास्ति कर्तव्य बुद्धिः
तद्भूमाख्यं रामधाम प्रपद्ये ॥ २४

யத்விஜ்ஞாநாத்ஸத்யவாதித்வமேதி
யஸ்மாத்ஸத்யாஜ்ஜாயதே சாதிவாதீ ।
யஸ்மிம்ல்லப்தே நாஸ்தி கர்தவ்ய புத்தி:
தத்பூமாக்யம் ராமதாம ப்ரபத்யே ॥ 24

பிரும்மத்தை உணர்ந்தவன் அதைத் தவிர வேறொன்றில் ஈடுபடமாட்டான். அவன் கூறுவதனைத்தும் பிரும்மத்தைப் பற்றியே இருக்கும். அதனுல் அவன் ஸத்யத்தையே பேசுவான். அதனுல் பாமரனுலும் உணரப் பெறுகிற ஸ்தூல - ஸூக்ஷ்ம - காரணப் பொருளேப் பற்றிப் பேசாமல் இவற்றைக் கடந்த மெய்ப்பொருளேப் பற்றி மட்டும் பேசுவான். பிரும்மத்தை அறிந்தவன் பெறத்தக்கவற்றில் மேலானதை ஏற்கனவே பெற்றுள்ளதால் மற்றொன்றை நாடிச் செயல் புரியமாட்டான். அந்த பூமாவான ராமதாமத்தைச் சரணடைகிறேன். 24

कोशजातमपनीय बुद्धिमान्ब्रह्मरूपमनवद्यमीक्षते ।
सादरं सकलमानशेषिणा ब्रह्म पुच्छमिति वाक्यमानतः ॥ २५

கோசஜாதமபநீய புத்திமாந்
ப்ரஹ்மரூபமநவத்யமீக்ஷதே ।
ஸாதரம் ஸகலமாநசேஷிணா
ப்ரஹ்ம புச்சமிதி வாக்யமாநத: ॥ 25

அன்னம் முதலிய ஐந்து கோசங்களிலும் ஆத்மாவின் பிரதிபலிப்புண்டு. அன்னமயன் பிராணமயன் என்றவாறு பெயர்க் குறிப்பீடும் உண்டு. ஆனால் அந்த பிரதிபலிப்பு உணர்கிறவரை மெய்ப்பொருள். முக்காலத்திலும் மெய்ப்பொருளல்ல. கோச ஆராய்வில் ஈடுபட்ட அறிஞன் குறைகாண இயலாத கடைப்பொருளும் மெய்ப்பொருளுமான பிரும்மத்தைக் காண்கிறான். அது தான் அன்னமய ஆத்மா என்றவாறு அந்தந்த கோசத்தில் பிரதிபலித்தது. அவற்றில் குறைகள் (அவத்யம்) காணப்பட்டது. ஐந்து கோசங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட நிலையில் அதில் குறையேதுமில்லை. (அநவத்யம்). தன்னுள் ஸாக்ஷியாக, அந்தர்யாமியாகக் காணப்படுவதும் அதுவே. உடலிலிருந்து தனிப்பட்டது போன்று வால் வெளியே நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் பிரும்மமே இது காறும் உடல் முதலியவையாகக் காட்சிதந்து, அதற்குப்புறம்பாகவும் தானுள்ளதைத் தானே காட்டிக் கொள்கிறது. உபநிஷத்தும் இதனையே பல வாக்கியங்களால் நம்மிடம் கரிசனத்தால் அடிக்கடி நினைவூட்டுகிறது. (25)

अन्नं बाह्यं नाहमस्मीति सिद्धं
तद्वद्देहो नाहमस्म्यन्नकार्यम् ।
नाहं देही तत्र यच्च प्रसिद्धं
तेषां साक्षी सद्घनोऽहं परात्मा ॥ २६

அந்நம் பாஹ்யம் நாஹமஸ்மீதி ஸித்தம்
தத்வத்தேஹோ நாஹமஸ்ம்யந்நகார்யம் ।
நாஹம் தேஹீ தத்ர யச்ச ப்ரஸித்தம்
தேஷாம் ஸாக்ஷீ ஸத்கநோऽஹம் பராத்மா ॥ 26

नाहं श्रोत्रं त्वक् च चक्षुर्न चाहं
जिह्वा घ्राणं पाणिपादं तथैव ।
पायूपस्थं वाङ्मनः प्राणवर्गो
नाहं तेषां दृश्यतुच्छत्वहेतोः ॥ २७

நாஹம் ச்ரோத்ரம் த்வக் ச சக்ஷுர்ந சாஹம்
ஜிஹ்வா க்ராணம் பாணிபாதம் ததைவ ।
பாயூபஸ்தம் வாங்மந: ப்ராணவர்கோ
நாஹம் தேஷாம் த்ருச்யதுச்சத்வஹேதோ: ॥ 27

नाहंकारो वापि वृत्तिस्तदीया
विद्याविद्ये नापि सत्वं रजश्च ।
मूलाविद्या नापि माया तथैव
तेषामेषामागमापाय हेतोः ॥ २८

நாஹம்காரோ வாபி வ்ருத்திஸ்ததீயா
வித்யாவித்யே நாபி ஸத்வம் ரஜச்ச ।
மூலாவித்யா நாபி மாயா ததைவ
தேஷாமேஷாமாகமாபாய ஹேதோ: ॥ 28

உணவாலான இரத்தம், தசை, கொழுப்பு, எலும்பு என்ற பொருட்களாலான உடலைத்தவிரத் தான் தனித்தில்லை என்று அன்னமய கோசத்தைத் தானாக நினைத்த நான், பின்னர் ஆராய்ந்து இந்த உடலைக் கொண்டு பார்வை மணம் முதலியவற்றை உணரச் செய்கிற கண்ணும் காதும் மூக்கும் இயங்குமாறு செய்கிற பிராணனே நான் என நினைத்தேன். உயிரிருந்தும் இந்த இந்திரியங்களையும் உடலையும் இயக்குகிற மனமே நான் என்றேன். பின்னர் மனம் நாடியதையும் சீர்தூக்கி ஏற்கத்தக்க அறிவே நான்; அறிவாளியாக இருப்பதே எனது சிறப்பெனக் கண்டேன். புலனுக்கு உட்படுவதனைத்தும் மெய்ப் பொருளல்ல. புலனை இயக்குவதே மெய்ப்பொருள். மெய்ப்பொருளல்லாதது மதிப்பிற்குரியதல்ல எனக் கண்டேன். அறிவையும் கட்டுப்படுத்துகிற அஹங்காரம் என்று ஒன்று. பற்பல முன்

பிறவிகளில் பெற்ற அனுபவத்தால் என் பெற்ரோர், சூழ்நிலை இவற்ருல் பாதிப்புரு தனி இயல்பது. நான் பொது மனிதனல்ல. நான் தனிமனிதன். இந்த அஹங்காரம் தனக்குரியதைத் தேர்ந்தெடுக்கத் தனித்த மமகாரத்தைக் கொண்டது. இவ்வாறு காணச் செய்த அவித்யை, அதனைக்காண உதவிய வித்யை ஸத்வஸ்வரூபமான அதைக் காண்பதில் தடுமாறச் செய்த ரஜோ குணம், வெளி உலகத் தொடர்புள்ளதே ஆத்மா என்ற தவருக எண்ணச் செய்த மூலாஜ்ஞானம், உலகிலுள்ள அனைவரையும் இந்த மூல அஜ்ஞானத்திற்குட்படச் செய்த ஈசனின் சக்தி, நான் தான் என உலகை ஆட்படுத்துகிற மாயை, அதன் விளைவாக இதுதான் நான் எனக் கொண்டிருந்ததில் இது நானல்ல என்ற மாற்றுணர்வையும் தருவது ஒன்று உண்டு எனத் தெளிவாகிறது. (26,27.28)

दृष्टे हेयात्मन्यात्मनैवात्मभूते
सर्वं दृश्यं बाध्यते ब्रह्मरूपे ।
यत्र त्वस्येत्यस्ति चात्र प्रमाणं
सिद्धान्तः स्यादागमापायितैषाम् ॥ २९

த்ருஷ்டே ஹேயாத்மந்யாத்மநைவாத்மபூதே
ஸர்வம் த்ருச்யம் பாத்யதே ப்ரஹ்மரூபே ।
யத்ர த்வஸ்யேத்யஸ்தி சாத்ர ப்ரமாணம்
ஸித்தாந்த: ஸ்யாதாகமாபாயிதைஷாம் ॥ 29

தன் உடலுக்குள்ளேயே தன் ஆத்மா எனக் காட்சி தருவதே பிரும்மம் என சிரவண - மனன - நிதித்யாஸன - ப்ரத்யக்தர்சனங்களால் உணர்ந்ததும் இதுவரை வேற்றுப் பொருளாகக் காட்சி தந்ததனைத்தும் மறைய - இவனது பார்வையில் அனைத்தும் ஆத்மா தான் என்ற நுண்ணறிவு நிலைபெறுகிறது, நடுவில் தோன்றியதனைத்தும் நடுவிலேயே மறைந்துவிடுகிறது. இதனை உபநிஷத்வாக்கியம் திடப்படுத்துகிறது. (பிருஹதா. 4-5-15) (29)

मायी यद्वन्मायया विश्वमेतत्
सृष्ट्वा तच्च स्वात्मनैवात्ति काले ।

अण्डे पिण्डे तद्वदेवाभिमानी
खेलत्यात्मा संविदेकस्वभावः ॥ ३०

மாயீ யத்வந்மாயயா விச்வமேதத்
ஸ்ருஷ்ட்வா தச்ச ஸ்வாத்மநைவாத்தி காலே ।
அண்டே பிண்டே தத்வதேவாபிமாநீ
கேலத்யாத்மா ஸம்விதேகஸ்வபாவ: ॥ 30

இந்திர ஜாலவித்யைக்காரனிடம் ஜாலம் காட்டுகிற குச்சியைத் தவிர வேறு பொருளில்லை, அதைக் கொண்டு அறிவாளியான நம் முன் பல மாயக்காட்சிகளைக் காட்டி நம்பச்செய்கிறான். அது போல இந்த ஆத்மாவும் தானே தன்னைக்காட்டிலும் வேறுபட்டதாகத் தன்னிடமிருந்தே பலவற்றை வெளிப்படுத்தி (படைத்து) தான் எல்லாவற்றின் ஸமஷ்டியான. அண்டத்தில் தனித்தவனாகக் காட்சி தந்து விளையாடுகிறான். வியஷ்டி எனும் அந்த தனிப் பொருளும் அவனே. எல்லாவற்றின் கூட்டுப்பொருள் (ஸமஷ்டி) ஆனவனுமவனே. இந்த அவனது விளையாட்டே உலகின் செயலாக உலகின் காப்பாளனான ஈசனின் செயலாக வடிவெடுக்கிறது. அண்டமெனும் சராசரத் தொகையும் பிண்டமெனும் சிறிதும் பெரிதுமான தனித்தனி ஜடசேதனப் பொருளும் அவனே. இவ்விளையாட்டில் மிகவும் ஈடுபட்டவனாயினும் சேதன சக்தியைத் தன் இயல்பாகக் கொண்டு ஒருவன் மட்டுமாகவும் அவனைக் காணலாம். அவன் எதிலும் ஒட்டுவதில்லை. படைப்பிலும், காப்பிலும், லயத்திலும் தன் விருப்பப்படி தானே செயலாற்றுகிறான். அதற்கான உபகரணங்களை அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. (30)

स्वप्नद्रष्टा यद्वदेवात्मदोषात्
स्वप्ने सर्वं मानमेयादि भिन्नम् ।
पश्यन्नास्ते तद्वदेवात्र साक्षी
तिष्ठत्यात्मा सच्चिदेकस्वभावः ॥ ३१

ஸ்வப்ந த்ரஷ்டா யத்வதேவாத்மதோஷாத்
ஸ்வப்நே ஸர்வம் மாநமேயாதி பிந்நம் ।

பச்யந்நாஸ்தே தத்வதேவாத்ர ஸாக்ஷீ
திஷ்டத்யாத்மா ஸச்சிதேகஸ்வபாவ: ॥ 31

அது கனவு. அதில் கனவு காண்பவன் வீடுகட்டுகிறான். அதில் கட்டுபவனும் அவனே. கட்டப்படுகிற வீடும் அவனே. அதற்கு உதவுகிற கொத்தனார், தச்சன், செங்கல், மரம், உளி, கரணை, அளவுகோல், அளவு, சுண்ணாம்பு, சிமெண்டு, நீர், வெயில், காற்று, மழை, கட்டுமானம் என எல்லாம் அவனே. அவனைத்தவிர அங்கு வேறொன்று எதுவுமில்லை. அந்த கனவின் அனுபவ நேரத்தில் அனைத்தும் ஸத்தியமே. விழித்தெழுந்ததும் அத்தனையும் பொய்க் காட்சி. அதே போன்று பேரிருக்கையாகவும் (ஸத்) பேருணர்வாயும் (சித்) உள்ள ஆத்மாவே எல்லாவற்றையும் ஸாக்ஷியாகத் தூர நின்று காண்பவனே (கனவுக் காட்சிப் பொருள் போல்) காட்சிப் பொருளாகவும் முன் நிற்கிறான். அவன் தான் ஸ்ரீராமன். (31)

दृश्यदूरगतमात्मनाऽच्युतं
भावयन्नखिलमात्मनि स्वके ।
दृश्यवर्गरहितः पुनर्भवे
भूतभाविकृतवर्जितः स्वयम् ॥ ३२

த்ருச்யதூரகதமாத்மநாऽச்யுதம்
பாவயந்நகிலமாத்மநி ஸ்வகே ।
த்ருச்யவர்கரஹித: புநர்பவே
பூதபாவிக்ருதவர்ஜித: ஸ்வயம் ॥ 32

காட்சிப் பொருளை விட்டுத் தூர விலகி, ஆத்ம நிலையிலிருந்து எவ்வகையிலும் விலகாமல் எல்லாவற்றையும் தன்னுள் துலங்குகிற ஸாக்ஷியான ஆத்மாவாகத் தெளிந்த உள்ளத்தில் பாவனை செய்து, நான் தான் அந்த எதனைவிட்டும் வழுவாத ஆத்மா என்ற உறுதியுடன் முக்காலத்திலும் வினைத்தொடர்பற்றவனாக, வேறுபாட்டுணர்வற்றவனாக ஆவான் (32)

परमपुरुषरूपे भूम्नि भूते परेशे
परिमितमिह किञ्चिद् भाति यन्नास्ति तत्र ।
इतिमतिरहमस्मि ब्रह्म साक्षाच्चिदात्मा
विगलितमदमानी राजते सार्वभौमः ॥ ३३

பரமபுருஷரூபே பூம்நி பூதே பரேசே
பரிமிதமிஹ கிஞ்சித் பாதி யந்நாஸ்தி தத்ர ।
இதிமதிரஹமஸ்மி ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாச்சிதாத்மா
விகலிதமதமாநீ ராஜதே ஸார்வபௌம: ॥ 33

இது அது என்ற வேறுபாடற்ற நிலை பூமா. ஆறும், குட்டையும், வாய்க்காலும், மழை நீரும், சாக்கடையும் என்ற நீர் நிலைகள் அனைத்தும் தம் தம் நிலை இழந்து கடலாகியது போன்றது. நகரின் வெளி, (ஆகாசம்) ஊரின் வெளி, கிராமத்தின் வெளி, வீட்டின் வெளி, தோட்டத்தின் வெளி என்றிருந்த நிலையிழந்து பெரு வெளியாக - பிரகாசமாக உள்ள வெளி இது. அளவீடும் குறுக்கீடும் தனிச்சிறப்புமற்ற பரவெளி. அவ்வாறு காண்கிற பூம நிலையில், தான் ஒருவன் என்றில்லாமல் தானே அது என்ற எண்ணம், திடமான பாவனை ஸர்வம் கலு இதம் ப்ரும்ஹ, அஹம் ப்ரம்ஹாஸ்மி என்ற பாவனை (கலப்பில்லாமல்) ஏற்பட ஸார்வபௌமனாக எல்லாமான ஸ்வப்ரகாச சைதன்யமாகிறான். (33)

समरसपरिपूर्णः स्वच्छचैतन्यसिन्धुः
शमदमशरदिन्दुज्योतिरानन्दपूरः ।
जलनिधिशयनश्रीस्तुष्टिगाम्भीर्यशीलः
स्वयमहमिति बुद्धिर्जायते नैव देही ॥ ३४

ஸமரஸபரிபூர்ண: ஸ்வச்சசைதந்யஸிந்து:
சமதமசரதிந்துஜ்யோதிராநந்தபூர: ।
ஜலநிதிசயந ஸ்ரீஸ்துஷ்டிகாம்பீர்யசீல:
ஸ்வயமஹமிதி புத்திர்ஜாயதே நைவ தேஹீ ॥ 34

அணுவிலும் மஹத்திலும் ஸமமாக நிறைந்துள்ளவன், ஆசை, வேட்கை, வெறுப்பு என்ற மனக்குழப்பமற்று தெளிந்த

கடலானவன், புலனடக்கம் உள்ளத்தடக்கம் என்ற சரத் காலத்துச் சந்திரனின் இனிய ஒளி கொண்டவன், ஆனந்த வெள்ளக்காடானவன். ஆழ்கடலில் பள்ளி கொண்ட ஸ்ரீமன் நாராயணனுகத் திகழ்பவன். உள்ளத்து நிறைவும் ஆழமும் கொண்டவன், தான் ஒரு ஜீவன் என்றெண்ணுமல் தானே பரமாத்மா என உணர்ந்தவன். இவனே ஆத்மஜ்ஞானீ. (34)

यत्र भाति सकलं जगच्चलं भित्तिचित्रमिव बुद्बुदोपमम् ।
सद्घनं सुखचिदात्मकं परं भूमरूपमहमस्मि तत्सदा ।। ३५

யத்ர பாதி ஸகலம் ஜகச்சலம்
பித்திசித்ரமிவ புத்புதோபமம் ।
ஸத்கநம் ஸுகசிதாத்மகம் பரம்
பூமரூபமஹமஸ்மி தத்ஸதா ॥ 35

அந்த பூமானந்த அனுபவம் பெற்றவன் காண்கிற உலகக்காட்சி இது. உலகமனைத்தும் நிலையற்றது, கணத்தில் மாறுபாடடையக் கூடியது. சுவற்றில் எழுதிய சித்திரம். சுவற்றின் நிலையை ஒட்டியசித்திரம். சுவர் பூமா. ஜீவன் சித்திரம், நீர் மேல் குமிழி, காற்றில் உடைபட்டுச் சிதறிக் காற்றுடனே நீருடனே, சேர்ந்து மறையும். அதற்குப் புறம்பான நானே பேரிருக்கை செறிந்தது. அழியாதது. ஆனந்தமும் பேருணர்வுமே வடிவானது. அந்த பூமாவே நான் .எப்போதும் அப்படியே (35)

प्रत्यक्तत्वतमोमोहतापसन्तापकृद्रविः ।
उदेति खे स्वके नित्यं सदानन्दप्रकाशकः।। ३६

ப்ரத்யக்தத்வதமோமோஹதாபஸந்தாபக்ருத்ரவி: ।
உதேதி கே ஸ்வகே நித்யம் ஸதாநந்தப்ரகாசக: ॥ 36

வெளியுலகத் தொடற்பற்ற உள்நோக்கில் புலப்படுகிற ஆத்மதத்வத்தை அறிய இயலாதபடி மறைத்த அநாதியான மூலாஜ்ஞான இருளையும் மதிமயக்கத்தையும் துயரையும் வாட்டி அகற்றுகிற சூரியன். இவனைக்கண்டதும் அறியாமை இருள் தானே விலகும். இதற்கெனத் தனி முயற்சி தேவையில்லை. அதன் ஒளி தன் பேரிருக்கை நிலையையும் பேரானந்த நிலையையும்

வெளியே பிரகாசிக்கச் செய்யும். அது உதிக்கிற இடம் தன் உள்ளத்துப் பரவெளி. (36)

स्वात्मगामि तमोजालमापीयायं विधुः सदा ।
कं वर्धयन् विवेकः स्वे काशते कोशदूरतः ॥ ३७

ஸ்வாத்மகாமி தமோஜாலமாபீயாயம் விது: ஸதா ।
கம் வர்தயந் விவேக: ஸ்வே காசதே கோசதூரத: ॥ 37

அந்த அஜ்ஞான இருள் மறையுமிடமும் அந்த ஆத்மா துலங்கும் பரவெளியே. அங்கு ஆத்ம விவேகம் என்ற சந்திரன் அந்த இருளை விழுங்கி மறைவடையச் செய்கிறுன். அந்த சந்திரன் ஐந்து கோசங்களின் வெளியே, அவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டுத் தன் வெளியில் துலங்குகிறுன் (37)

संपूज्य सीतापतिमाविरासीत्
स्वानन्दसाम्राज्यमनामयं तत् ।
सर्वज्ञता शान्तिरसात्मनिष्ठे
त्यागो विरागः परमः पराचि ॥ ३८

ஸம்பூஜ்ய ஸீதாபதிமாவிராஸீத்
ஸ்வாநந்தஸாம்ராஜ்யமநாமயம் தத் ।
ஸர்வஜ்ஞதா சாந்திரஸாத்மநிஷ்டே
த்யாகோ விராக: பரம: பராசி ॥ 38

பரந்தாமனை - பூமாவான அந்தஸீதாபதியை வழிபட்டுக் கொண்டிருந்த எனக்கு ஆத்மானந்தம் என்ற ஸாம்ராஜ்யம் கிட்டியது. எல்லாமறிந்த ஸர்வஜ்ஞ நிலை கிட்டியது. எல்லாமான பிரும்மமானதால் அந்தப் பேரறிவிற் கெட்டாததெதுவுமில்லை சாந்தி எனும் உள்ளத்து நிறைவாகிற பழச்சாற்றை அனுபவிக்கிற ஆத்மானுபவம் கிட்டியது. வெளிப்பொருள் நாட்டமகன்றது. பற்றின்மையின் எல்லை கிட்டியது.(தைத்திரீயோபநிஷத்ஸாரச்சுருக்கமான ஸ்ரீ ராமன் என்ற பரந்தாமனின் துதி இது. (38)

श्रीरामकर्णामृतम्

"ஸ்ரீராமகர்ணாமிருதம்"

प्रथम आश्वासः

முதல் ஆச்வாஸம்

श्रीरामं त्रिजगद्गुरुं सुरवरं सीतामनोनायकं
श्यामाङ्गं शशिकोटिमञ्जुवदनं वक्षोल्लसत्कौस्तुभम् ।
सौम्यं सत्वगुणोत्तमं सुसरयूतीरे वसन्तं प्रभुं
त्रातारं सकलार्थसिद्धिसहितं वन्दे रघूणां पतिम् ।। १

ஸ்ரீராமம் த்ரிஜகத்குரும் ஸுரவரம் ஸீதாமநோநாயகம்
ச்யாமாங்கம் சசிகோடிமஞ்ஜுவதநம் வக்ஷோல்லஸத்கௌஸ்துபம் ।
ஸௌம்யம் ஸத்வகுணோத்தமம் ஸுஸரயூதீரே வஸந்தம் ப்ரபும்
த்ராதாரம் ஸகலார்தஸித்திஸஹிதம் வந்தே ரகூணாம் பதிம் ॥ 1

ரகுவம்சத்தின் தலைவனான ஸ்ரீ ராமனை வந்தனம் செய்கிறேன். அவர் மூவுலகின் குரு. தேவர்களில் சிறந்தவர், ஸீதா தேவியின் மனத்திற்குப் பிடித்த நாதன், நீலமேனியர். கோடி சந்திரர்களைப் போன்று அழகிய முகம் உள்ளவர், மார்பில் கௌஸ்துபம் துலங்குபவர், இனிய தோற்றமுள்ளவர், ஸத்வகுணத்தால் சிறந்தவர், நல்ல ஸரயூ நதிக்கரையில் உள்ள பெருமான். அனைவரையும் காப்பவர். மனம் விரும்பியதனைத்தையும் நிறைவுறச் செய்பவர்.(1)

श्रीराघवं दशरथात्मजमप्रमेयं
सीतापतिं रघुवरान्वयरत्नदीपम् ।
आजानुबाहुमरविन्ददलायताक्षं
रामं निशाचरविनाशकरं नमामि ।। २

ஸ்ரீராகவம் தசரதாத்மஜமப்ரமேயம்
ஸீதாபதிம் ரகுவராந்வயரத்நதீபம் ।
ஆஜாநுபாஹுமரவிந்ததலாயதாக்ஷம்
ராமம் நிசாசரவிநாசகரம் நமாமி ॥ 2

ஸ்ரீ ராகவனை வணங்குகிறேன். தசரதரின் புதல்வர், மதிப்பீட்டிற்கு உட்படாதவர். ஸீதையின் கணவர். ரகு குலத்தின் ரத்தின விளக்கு. முழங்கால் வரை நீண்ட கைகள் உள்ளவர், தாமரை இதழ் போன்ற கண்கள் கொண்டவர், இரவில் அலைகிற அரக்கரை அழித்தவர். (2)

श्रीरामं बलवैरिनीलचिकुरं स्मेराननं श्यामलं
कर्णान्तायतलोचनं सुरवरं कारुण्यपाथोनिधिम् ।
शोणाम्भोरुहपादपल्लवयुगं क्षोणीतनूजायुतं
राजत्कुण्डलगण्डभागयुगलं रामं सदाऽहं भजे ॥ ३

ஸ்ரீராமம் பலவைரிநீலசிகுரம் ஸ்மேராநநம் ச்யாமலம்
கர்ணாந்தாயதலோசநம் ஸுரவரம் காருண்யபாதோநிதிம் ।
சோணாம்போருஹபாதபல்லவயுகம் க்ஷோணீதநூஜாயுதம்
ராஜத்குண்டலகண்டபாகயுகலம் ராமம் ஸதாऽஹம் பஜே ॥ 3

ராமனை எப்போதும் நான் நாடி நிற்கிறேன். இந்திர நீலரத்ன ஒளி கொண்ட கேசங்கள் கொண்டவர். புன்னகைக்கிற முகமுள்ளவர். நீலமேனியர், காதுகள் வரை நீண்ட கண்கள் உள்ளவர், தேவர்களில் உத்தமர். கருணைக்கடல், செந்தாமரை போன்ற மென்மை மிக்க திருவடி கொண்டவர், பூமியின் மகளுடன் கூடியவர், குண்டலங்கள் ஒளிர்கிற இரு கன்னங்கள் உள்ளவர். (3)

श्रीरामं जगदेकवीरममलं सीतामनोरञ्जनं
कौसल्यावरनन्दनं रघुपतिं काकुत्स्थवंशोद्भवम् ।
लोकानामभिराममङ्गलधनव्यापारपारायणं
वन्देऽहं जनघोरपापनिकरध्वंसं विभुं राघवम् ॥ ४

ஸ்ரீராமம் ஜகதேகவீரமமலம் ஸீதாமநோரஞ்ஜநம்
கௌஸல்யாவரநந்தநம் ரகுபதிம் காகுத்ஸ்தவம்சோத்பவம் ।
லோகாநாமபிராமமங்கலதநவ்யாபாரபாராயணம்
வந்தேऽஹம் ஜநகோரபாபநிகரத்வம்ஸம் விபும் ராகவம் ॥ 4

ரகு குலத்தைச் சார்ந்த ராமனை வணங்குகிறேன். உலகில் தனிச் சிறப்புற்றவர், அப்பழுக்கற்றவர், ஸீதையின் மனத்தைக் கவர்ந்தவர், கௌஸல்யையின் சிறந்த புதல்வர், ரகுநாதர், காகுத்ஸ்த வம்சத்திலுதித்தவர், உலகம் நாடுகிற மங்களப் பொருளை அளிப்பதில் முனைந்தவர், மக்களின் கோரத் தீவினைக் கூட்டத்தை அழிப்பவர், சிறந்த பெருமான். (4)

श्रीरामं जगदीश्वरं जनकजाजानिं जनानन्दनं
जन्तूनां जनकं जनार्तिहरणं लोकेश्वरं शाश्वतम् ।
जाबालादिमुनीश्वरैः परिवृतं जाज्वल्यमानं सदा
जङ्घालं जमदग्निसूनुहरणं जातानुकम्पं भजे ॥ ५

ஸ்ரீராமம் ஜகதீச்வரம் ஜநகஜாஜாநிம் ஜநாநந்தநம்
ஜந்தூநாம் ஜநகம் ஜநார்திஹரணம் லோகேச்வரம் சாச்வதம் ।
ஜாபாலாதிமுநீச்வரை: பரிவ்ருதம் ஜாஜ்வல்யமாநம் ஸதா
ஜங்காலம் ஜமதக்நிஸூநுஹரணம் ஜாதாநுகம்பம் பஜே ॥ 5

ஸ்ரீ ராமன் பரிவு மிக்கவர். அவரை அண்டி நிற்கிறேன். உலகின் மேலாளர், ஜனகரின் புதல்வியின் கணவர், மக்களை மகிழ்விப்பவர், உயிரினத்தின் தந்தை, மக்களின் துயர் நீக்குபவர், உலகின் மேலாளர், நிலைத்திருப்பவர், ஜாபாலி முதலிய சிறந்த முனிவர்களால் சூழப் பெற்றவர், எப்போதும் ஒளிர்பவர், நீண்ட கணுக்கால் உள்ளவர், ஜமதக்னியின் புதல்வரான பரசுராமரை வென்றவர். (5)

श्रीरामो रघुनायको रघुवरो राजीवनेत्राश्रितो
राजेन्द्रो रघुपुङ्गवो रघुकुलोत्तंसो रघूणां पतिः ।
रामो राक्षसनाशनोऽमितबलो राकेन्दुपूर्णाननो
राजत्किङ्किणिकङ्कणाङ्कितकरो रामस्सदा पातु नः ॥ ६

ஸ்ரீராமோ ரகுநாயகோ ரகுவரோ ராஜீவநேத்ராஞ்சிதோ
ராஜேந்த்ரோ ரகுபுங்கவோ ரகுகுலோத்தம்ஸோ ரகூணாம் பதி: ।
ராமோ ராக்ஷஸநாசநோऽமிதபலோ ராகேந்துபூர்ணாநநோ
ராஜத்கிங்கிணிகங்கணாங்கிதகரோ ராமஸ்ஸதா பாது ந: ॥ 6

ஸ்ரீ ராமன் என்னை எப்போதும் காக்கட்டும். ரகு குலத்தின் நாயகர். அதில் சிறந்தவர், தாமரைக் கண்ணர், அரசர்களில் மேலானவர், ரகு குலத்தின் காளை போன்றவர், ரகு குலத்தின் தலையணி, ரகுக்களின் நாதர், ராக்ஷஸர்களை அழித்தவர், வலிவுமிக்கவர், பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகம் கொண்டவர், கிங்கிணி ஒலி கொண்ட கங்கணம் பூண்டவர்.(6)

श्रीरामचन्द्र करुणाकर राघवेन्द्र
राजेन्द्रचन्द्र रघुवंशसमुद्रचन्द्र ।
सुग्रीवनेत्रयुगलोत्पलपूर्णचन्द्र
सीतामनःकुमुदचन्द्र नमो नमस्ते ॥ ७

ஸ்ரீராமசந்த்ர கருணாகர ராகவேந்த்ர
ராஜேந்த்ரசந்த்ர ரகுவம்சஸமுத்ரசந்த்ர ।
ஸுக்ரீவநேத்ரயுகலோத்பலபூர்ணசந்த்ர
ஸீதாமந: குமுதசந்த்ர நமோ நமஸ்தே ॥ 7

சந்திரனைப் போன்ற ராம! கருணை புரிபவரே! ரகு குலத்தவரின் தலைவரே! அரசர்களில் சிறந்தவரில் சிறந்தவரே! ரகு வம்சமெனும் கடலில் தோன்றுகிற சந்திரனே! ஸுக்ரீவனின் இருகண்களாகிய அல்லிப் பூவை மலர்விக்கிற சந்திரனே! ஸீதையின் மனமாகிய ஆம்பலை மலர்விக்கிற சந்திரனே! வணக்கம், உமக்கு வணக்கம். (7)

श्रीरामं करुणाकरं गुणनिधिं सीतापतिं शाश्वतं
पारावारगभीरमब्जनयनं प्रावृड् (भ्राजद्)घनश्यामलम् ।
वीरश्रेष्ठमनामयं विजयिनं विश्वप्रकाशात्मकं
घोरारिप्रकराधिकप्रहरणं कोदण्डरामं भजे ॥ ८

ஸ்ரீராமம் கருணாகரம் குணநிதிம் ஸீதாபதிம் சாச்வதம்
பாராவாரகபீரமப்ஜநயநம் ப்ராவ்ருட் (ப்ராஜத்) கநச்யாமலம் ।
வீரச்ரேஷ்டமநாமயம் விஜயிநம் விச்வப்ரகாசாத்மகம்
கோராரிப்ரகராதிகப்ரஹரணம் கோதண்டராமம் பஜே ॥ 8

கோதண்டத்தால் அழகிய ராமனை வணங்குகிறேன். கருணை புரிபவர், குணங்களின் இருப்பிடம், ஸீதையின் கணவர், எப்போதும் நிலைத்தவர். கடல் போன்று ஆழம் உணர இயலாதவர், தாமரைக் கண்ணர், கார்மேக மேனி வண்ணம் கொண்டவர், வீரர்களில் மிகச் சிறந்தவர், குறையற்றவர், வெற்றி வீரர், உலகை ஒளிரச் செய்பவர், கோரர்களான எதிரிக் கூட்டத்தை அடித்து மாய்ப்பவர்.(8)

श्रीरामचन्द्रेति सलक्ष्मणेति नीलोत्पलश्यामलकोमलेति ।
आक्रोशतामस्त्वधुनैव जिह्वा सीतापते राघव राघवेति ॥ ९

ஸ்ரீராமசந்த்ரேதி ஸலக்ஷ்மணேதி நீலோத்பலச்யாமலகோமலேதி ।
ஆக்ரோசதாமஸ்த்வதுநைவ ஜிஹ்வா ஸீதாபதே ராகவ ராகவேதி ॥ 9

ஸ்ரீ ராம சந்திர! லக்ஷ்மணனுடன் கூடியவரே! நீல அல்லி போன்ற மேனி வண்ணமும் மென்மையும் கொண்டவரே! ஸீதையின் கணவரே! ராகவ! ராகவ! என என் நாக்கு உரத்தகுரலில் கூப்பிடட்டும். (9)

श्रीरामचन्द्रे रमतां मनो मे रमाङ्गवामे विपदां विरामे ।
जितारिरामे प्रणतारिरामे गुणाभिरामे भुवनैकरामे ॥ १०

ஸ்ரீராமசந்த்ரே ரமதாம் மநோ மே ரமாங்கவாமே விபதாம் விராமே ।
ஜிதாரிராமே ப்ரணதாரிராமே குணாபிராமே புவநைகராமே ॥ 11

ஸ்ரீ ராம சந்திரனிடம் என் மனம் இன்பம் துய்க்கட்டும்! அவர் லக்ஷ்மியை (ஸீதையை) இடப்புறத்தில் கொண்டவர். நெருக்கடிகளைத் தீர்ப்பவர், எதிரிகளை வென்று மகிழ்விப்பவர், தன் திருவடிவணங்கி நிற்கிற எதிரியை மகிழ்விப்பவர்.குணங்களால் கவர்பவர். உலகைத் தனியே கவர்பவர். (10)

श्रीरामचन्द्र रघुपुङ्गव राजवर्य
राजेन्द्रराज सुरनायक राघवेश ।
राजाधिराज रघुनन्दन रामभद्र
दासोऽस्म्यहं च भवतः शरणागतोऽस्मि ॥ ११

ஸ்ரீராமசந்த்ர ரகுபுங்கவ ராஜவர்ய
ராஜேந்த்ரராஜ ஸுரநாயக ராகவேச ।
ராஜாதிராஜ ரகுநந்தந ராமபத்ர
தாஸோऽஸ்ம்யஹம் ச பவத: சரணாகதோऽஸ்மி ॥ 11

சந்திரனைப் போன்ற ஸ்ரீ ராம! ரகுக்களில் சிறந்தவரே! அரசர்களின் முன் நிற்பவரே! பேரசருக்கும் அரசே! தேவர்த் தலைவரே! ராகவ! ஈச! சக்ரவர்த்தியே! ரகு குலத்தவரை மகிழ்விப்பவரே! மங்களமான ராம! நான் உம்மைச் சரணடைந்துள்ளேன். தாஸனாக உள்ளேன்.(11)

श्रीरामं सरसीरुहाक्षममलं दूर्वाङ्कुरश्यामलं
विद्युत्कोटिनिभप्रभाम्बरधरं वीरासनाधिष्ठितम् ।
वामाङ्कोपरि संस्थितां जनकजामालिङ्ग्य तां बाहुना
तत्वं चापरपाणिना मुनिगणानाज्ञापयन्तं भजे ॥ १२

ஸ்ரீராமம் ஸரஸீருஹாக்ஷமமலம் தூர்வாங்குரச்யாமலம்
வித்யுத்கோடிநிபப்ரபாம்பரதரம் வீராஸநாதிஷ்டிதம் ।
வாமாங்கோபரி ஸம்ஸ்திதாம் ஜநகஜாமாலிங்க்ய தாம் பாஹுநா
தத்வம் சாபரபாணிநா முநிகணாநாஜ்ஞாபயந்தம் பஜே ॥ 12

தாமரைக் கண்ணரும் அப்பழுக்கற்றவரும் அருகம்புல் வண்ணம் கொண்டவரும் கோடி மின்னற் கொடிகளின் ஒளி கொண்ட ஆடையினரும், வீராஸனத்தில் அமர்ந்தவரும் தன் இடது மடியில் அமர்ந்துள்ள ஸீதையைக் கையால் அணைத்திருப்பவரும் மற்றொரு கையால் முனிவர்களுக்குத் தத்துவ விளக்கம் தருபவருமான ராமனைச் சரணடைகிறேன். (12)

श्रीरामः सकलेश्वरो मम पिता माता च सीता मम
भ्राताऽजश्च सखा प्रभञ्जनसुतः पत्नी विरक्तिः प्रिया ।
विश्वामित्रविभीषणप्रभृतयो मित्राणि बोधः सुतो
भक्तिः श्रीहरिसङ्गता रतिसुखं वैकुण्ठमस्मत्पदम् ॥ १३

ஸ்ரீராம: ஸகலேச்வரோ மம பிதா மாதா ச ஸீதா மம
ப்ராதாऽஜச்ச ஸகா ப்ரபஞ்ஜநஸுத: பத்நீ விரக்தி: ப்ரியா ।
விச்வாமித்ரவிபீஷணப்ரப்ருதயோ மித்ராணி போத: ஸுதோ
பக்தி: ஸ்ரீஹரிஸங்கதா ரதிஸுகம் வைகுண்டமஸ்மத்பதம் ॥ 13

ஸ்ரீ ராமன் உலகனைத்தின் ஈசன், என் தந்தை. ஸீதை என் தாய். பிரும்மா என் உடன் பிறந்தவர். ஹனுமான் என் நண்பர். விரக்தி (பற்றின்மை) யே என் இனியாள். விச்வாமித்ரர், விபீஷணன் முதலானோர் நண்பர்கள். ஜ்ஞானமே புதல்வன். ஹரியிடம் வைத்த பக்தி தான் இன்பம். வைகுண்டமே நாமடைகிற இடம்.(13)

श्रीरामामलपुण्डरीकनयन श्रीराम सीतापते
गोविन्दाच्युत नन्दनन्दन मुकुन्दानन्द दामोदर ।
विष्णो राघव वासुदेव नृहरे देवौघचूडामणे
संसारार्णवकर्णधारक हरे कृष्णाय तुभ्यं नमः ॥ १४

ஸ்ரீராமாமலபுண்டரீகநயந ஸ்ரீராம ஸீதாபதே
கோவிந்தாச்யுத நந்தநந்தந முகுந்தாநந்த தாமோதர ।
விஷ்ணோ ராகவ வாஸுதேவ ந்ருஹரே தேவௌகசூடாமணே
ஸம்ஸாரார்ணவகர்ணதாரக ஹரே க்ருஷ்ணாய துப்யம் நம: ॥ 14

ஸ்ரீ ராம! தூய தாமரைக் கண்ணா! ஸீதையின் கணவரே! கோவிந்த! அச்யுத! நந்தனின் புதல்வரே! முகுந்த! ஆனந்த! தாமோதர! விஷ்ணோ! ராகவ! வாஸுதேவ! நரஸிம்ஹ! தேவர் கூட்டத்தின் தலையணியே! ஸம்ஸாரக் கடலைக் கடக்கச் செய்கிற மாலுமியே! ஹரியே! கிருஷ்ண! உமக்கு வணக்கம். 14

रामं लक्ष्मणपूर्वजं रघुवरं सीतापतिं सुन्दरं
काकुत्स्थं करुणाकरं गुणनिधिं विप्रप्रियं धार्मिकम्।
राजत्कुण्डलमण्डिताननरुचिं रात्रिंचरध्वंसिनं
शम्पाकोटिसमानकान्तिविलसन्मायामृगघ्नं भजे ॥ १५

ராமம் லக்ஷ்மணபூர்வஜம் ரகுவரம் ஸீதாபதிம் ஸுந்தரம்
காகுத்ஸ்தம் கருணாகரம் குணநிதிம் விப்ரப்ரியம் தார்மிகம் ।
ராஜத்குண்டலமண்டிதாநநருசிம் ராத்ரிம்சரத்வம்ஸிநம்
சம்பாகோடிஸமாநகாந்திவிலஸந்மாயாம்ருகக்நம் பஜே ॥ 15

லக்ஷ்மணனின் அண்ணனான ராமன், ரகுக்களில் சிறந்தவர், ஸீதையின் கணவர், அழகர், காகுத்த வம்சத்தினர், கருணை புரிபவர், குணங்களின் சேமிப்பிடம், அந்தணரிடம் அன்பு கொண்டவர், அறவழி நடப்பவர், அழகிய குண்டலங்களால் ஒளிர்கிற முகம் உள்ளவர், அரக்கரை அழித்தவர், கோடி மின்னலொளியுடன் அலைந்த மாயமானை அழித்தவர். இவரை வழிபடுகிறேன். (15)

रामं रत्नकिरीटकुण्डलधरं केयूरहारान्वितं
सीतालङ्कृत वामभागममलं सिंहासनस्थं प्रभुम्।
सुग्रीवादिसमस्तवानरनुतं संसेव्यमानं सदा
विश्वामित्रपराशरादिमुनिभिः संस्तूयमानं भजे ॥ १६

ராமம் ரத்நகிரீடகுண்டலதரம் கேயூரஹாராந்விதம்
ஸீதாலங்க்ருத வாமபாகமமலம் ஸிம்ஹாஸநஸ்தம் ப்ரபும் ।
ஸுக்ரீவாதிஸமஸ்தவாநரநுதம் ஸம்ஸேவ்யமாநம் ஸதா
விச்வாமித்ரபராசராதிமுநிபி: ஸம்ஸ்தூயமாநம் பஜே ॥ 16

ரத்தின கிரிடம், குண்டலம், கேயூரம், ஹாரம் அணிந்தவர், ஸீதையால் இடது மடியை அழகுபடுத்திக் கொண்டவர், ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்த பிரபு, ஸுக்ரீவன் முதலிய வானரர் அனைவராலும் வழிபட்டுத் துதிக்கப் பெற்றவர், விச்வாமித்ரர் பராசரர் முதலான மஹரிஷிகளால் துதிக்கப் பெறுபவர், இவரை வழிபடுகிறேன். (16)

रामः सीतासमेतो निवसतु हृदये सानुजं राममीडे
रामेण क्षीणपापस्त्रिविधमपि कृतं कर्म रामाय दद्याम् ।
रामादन्यं न जाने न हि किमपि महारामनाम्नः समानं
रामे पश्यामि विश्वं भुवनमनुदिनं पाहि मां वीरराम ॥ १७

ராம: ஸீதாஸமேதோ நிவஸது ஹ்ருதயே ஸாநுஜம் ராமமீடே
ராமேண க்ஷீணபாபஸ்த்ரிவிதமபி க்ருதம் கர்ம ராமாய தத்யாம் ।
ராமாதந்யம் ந ஜாநே ந ஹி கிமபி மஹாராமநாம்ந: ஸமாநம்
ராமே பச்யாமி விச்வம் புவநமநுதிநம் பாஹி மாம் வீரராம ॥ 17

ஸீதையுடன் ராமன் என் உள்ளத்தில் வசிக்கட்டும். தம்பியான லக்ஷ்மணனுடன் கூடிய ராமனுக்குப் பணிவிடை புரிவேன். ராமனால் தீவினைகள் அழிந்தன. மனம் வாக்கு மற்றும் உடல் செய்கிற பணிகளை ராமனுக்கு அளிப்பேன். ராமனைத் தவிர வேறொருவரை அறியேன். பெரியோரான ராமனின் பெயருக்கு ஈடான எதுவுமில்லை. ராமனிடம் உலகையே காண்கிறேன். வீர ராம! என்னைத் தினமும் காப்பாய். (17)

रामं राजशिखामणिं रघुपतिं देवारिदर्पापहं
लोकानां हितकारिणं गुणनिधिं कारुण्यपुण्योदयम् ।
मुक्ताविद्रुमरत्नशोभिततनुं सौन्दर्यहस्ताम्बुजं
कौसल्यातनयं भजामि सततं श्रीजानकीनायकम् ॥ १८

ராமம் ராஜசிகாமணிம் ரகுபதிம் தேவாரிதர்பாபஹம்
லோகாநாம் ஹிதகாரிணம் குணநிதிம் காருண்யபுண்யோதயம் ।
முக்தாவித்ருமரத்நசோபிததநும் ஸௌந்தர்யஹஸ்தாம்புஜம்
கௌஸல்யாதநயம் பஜாமி ஸததம் ஸ்ரீஜாநகீநாயகம் ॥ 18

ராமன் அரசர்களுள் சிகாமணி, ரகு குலத் தலைவர், அரக்கரின் கொழுப்பை அடக்கியவர், உலகுக்கு இதமளிப்பவர், குணங்களின் இருப்பிடம், கருணையின் புனிதமான வெளியாகுமிடம், முத்து பவழம் முதலிய ரத்னங்களால் ஒளிர்கிற மேனியர், அழகு மிக்க தாமரை போன்ற கைகள் உள்ளவர் கௌஸல்யையின் புதல்வர், ஜானகியின் மணாளரான இவரை எப்போதும் வழிபடுகிறேன். (18)

रामं वीरासनस्थं हृदयगतकरोदञ्चितज्ञानमुद्रं
जानुन्यासक्तहस्तं क्षितिवरतनयाभूषितं वामभागे ।
षट्कोणे व्याहरन्तं पवनसुतयुतं मानसे मानयन्तं
सुग्रीवे सेव्यमाने दृढशरधनुषा दक्षिणे लक्ष्मणेन ॥ १९

ராமம் வீராஸநஸ்தம் ஹ்ருதயகதகரோதஞ்சிதஜ்ஞாநமுத்ரம்
ஜாநுந்யாஸக்தஹஸ்தம் க்ஷிதிவரதநயாபூஷிதம் வாமபாகே ।
ஷட்கோணே வ்யாஹரந்தம் பவநஸுதயுதம் மாநஸே மாநயந்தம்
ஸுக்ரீவே ஸேவ்யமாநே த்ருடசரதநுஷா தக்ஷிணே லக்ஷ்மணேந ॥

வீராஸனத்தில் அமர்ந்த ராமன் மார்பளவில் உயர்த்திய கையில் ஜ்ஞான முத்திரையைக் காட்டுபவர். மற்றொருகையை முழங்கால் மீது வைத்தவர், இடது புறத்தில் ஸீதையால் அழகானவர், ஆறு கோணங்களுள்ள மனத்தினுள் ஹனுமானுடன் பேசி அவரை மதிப்பவர், ஸுக்ரீவன் பணிவிடைபுரிய திடமாக வில்லேந்திய லக்ஷ்மணனை வலப்புறத்தில் கொண்ட ராமனை வணங்குகிறேன் 19

रामं सौमित्रिमित्रं रघुपतिममलं रामचन्द्रं रमेशं
रम्यं श्रीराघवेशं शुभललितमुखं शुद्धसत्वं सुवीरम् ।
सीतासौन्दर्यपात्रं सुरमुनिविनुतं नीलमिन्दीवराभं
वन्दे वन्दारुपालं रजनिचरहरं रम्यकोदण्डरामम् ॥ २०

ராமம் ஸௌமித்ரிமித்ரம் ரகுபதிமமலம் ராமசந்த்ரம் ரமேசம்
ரம்யம் ஸ்ரீராகவேசம் சுபலலிதமுகம் சுத்தஸத்வம் ஸுவீரம் ।
ஸீதாஸௌந்த்ர்யபாத்ரம் ஸுரமுநிவிநுதம் நீலமிந்தீவராபம்
வந்தே வந்தாருபாலம் ரஜநிசரஹரம் ரம்யகோதண்டராமம் ॥ 20

லக்ஷ்மணனின் அன்பர், ரகு நாதன், தூயவர், லக்ஷ்மியின் மணாளரே ராம சந்திரனவர், அழகர், ரகு குலத்தில் தோன்றிய ஈசன், மங்களமான அழகிய முகம் கொண்டவர், தூய ஸத்வகுண மிக்கவர், நல்லவீரன், ஸீதையின் அழகிற் கேற்றவர், தேவர் மற்றும் முனிவரால் துதிக்கப் பெற்றவர், நீல அல்லி போன்ற ஒளியுள்ளவர், வணங்கி நிற்பவரைக் காப்பவர், அரக்கர்களை

அழிப்பவர், அழகிய வில்லால் அழகியவர். இவரை வணங்குகிறேன்.(20)

राम चन्दनशीतलं क्षितिसुतामोहाकरं श्रीकरं
वैदेहीनयनारविन्दमिहिरं सम्पूर्णचन्द्राननम् ।
राजानं करुणासमेतनयनं सीतामनःस्यन्दनं
सीतादर्पणचारुगण्डललितं वन्दे सदा राघवम् ॥ २१

ராமம் சந்தநசீதலம் க்ஷிதிஸுதாமோஹாகரம் ஸ்ரீகரம்
வைதேஹீநயநாரவிந்தமிஹிரம் ஸம்பூர்ணசந்த்ராநநம் ।
ராஜாநம் கருணாஸமேதநயநம் ஸீதாமந: ஸ்யந்தநம்
ஸீதாதர்பணசாருகண்டலலிதம் வந்தே ஸதா ராகவம் ॥ 21

சந்தனம் போன்று குளிர்ந்தவர், பூமியின் மகளான ஸீதையின் மனத்தை மயக்கியவர், செல்வமளிப்பவர், ஸீதையின் முகத்தாமரையை மலர்விப்பவர், பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகம் கொண்டவர், கருணை ததும்புகிற கண்களுள்ள அரசன், ஸீதையின் மனத்தை நெகிழ்விப்பவர், ஸீதையின் கண்ணாடி போன்ற கன்னத்தில் பிரதிபலிப்பவர், அந்த ராகவனை எப்போதும் வணங்குகிறேன். 21

रामं श्यामाभिरामं रविशशिनयनं कोटिसूर्यप्रकाशं
दिव्यं दिव्यास्त्रपाणिं शरमुखशरधिं चारुकोदण्डहस्तम् ।
कालं कालाग्निरुद्रं रिपुकुलदहनं विघ्नविच्छेद दक्षं
भीमं भीमाट्टहासं सकलभयहरं रामचन्द्रं भजेऽहम् ॥ २२

ராமம் ச்யாமாபிராமம் ரவிசசிநயநம் கோடிஸூர்யப்ரகாசம்
திவ்யம் திவ்யாஸ்த்ரபாணிம் சரமுகசரதிம் சாருகோதண்டஹஸ்தம் ।
காலம் காலாக்நிருத்ரம் ரிபுகுலதஹநம் விக்நவிச்சேத தக்ஷம்
பீமம் பீமாட்டஹாஸம் ஸகலபயஹரம் ராமசந்த்ரம் பஜேऽஹம் ॥ 22

கார்மேக வண்ணத்தால் அழகியவர், ஸூரியனையும் சந்திரனையும் கண்களாகக் கொண்டவர், கோடி சூர்ய ஒளி கொண்டவர். தெய்வத் தன்மை கொண்டவர், தெய்வத் தன்மை

கொண்ட அஸ்திரங்களைக் கையில் கொண்டவர், அம்புகள் நிறைந்த அம்புறாத் தூணி கொண்டவர், அழகிய வில்லேந்தியவர், விரட்டுபவர், பிரளயகால அக்னி போல் பயம் தருபவர். எதிரிகளை அழிப்பவர், இடையூறுகளை நீக்கவல்லவர், பயம் தருபவர், பயமுறுத்துகிற அட்டஹாஸச் சிரிப்பு கொண்டவர், பய மனைத்தையும் நீக்குபவர், அந்த ராம சந்திரனை நான் வழிபடுகிறேன். (22)

रामचन्द्र चरितं कथामृतं लक्ष्मणाग्रज गुणानुकीर्तनम् ।
राघवेश तव पादसेवनं सम्भवन्तु मम जन्मजन्मनि ।। २३

ராமசந்த்ர சரிதம் கதாம்ருதம் லக்ஷ்மணாக்ரஜ குணாநுகீர்தநம் ।
ராகவேச தவ பாதஸேவநம் ஸம்பவந்து மம ஜந்மஜந்மநி ॥ 23

ராகவ! ஈச! ராமசந்திர! லக்ஷ்மணனின் அண்ணனே! அமுதமான கதைக் கேட்பது, உம்புகழ் பாடுவது உம் திருவடி வழிபாடு இவை எனக்கு ஒவ்வொரு பிறவியிலும் கிட்டட்டும். (23)

रामो मत्कुलदैवतं सकरुणं रामं भजे सादरं
रामेणाखिलघोरपापरहितो रामाय तस्मै नमः ।
रामान्नास्ति जगत्त्रयैकसुलभो रामस्य दासोऽस्म्यहं
रामे प्रीतिरतीव मे कुलगुरो श्रीराम रक्षस्व माम् ।। २४

ராமோ மத்குலதைவதம் ஸகருணம் ராமம் பஜே ஸாதரம்
ராமேணாகிலகோரபாபரஹிதோ ராமாய தஸ்மை நம: ।
ராமாந்நாஸ்தி ஜகத்த்ரயைகஸுலபோ ராமஸ்ய தாஸோऽஸ்ம்யஹம்
ராமே ப்ரீதிரதீவ மே குலகுரோ ஸ்ரீராம ரக்ஷஸ்வ மாம் ॥ 24

ராமன் என் குல தெய்வம். பரிவுமிக்க ராமனை அக்கரையுடன் வழிபடுகிறேன். ராமனால் கோரமான தீவினைகள் விலகின. அந்த ராமனுக்கு வந்தனம். ராமனை விட மூவுலகிலும் எளிதில் கிடைப்பவர் வேறெவருமில்லை. நான் ராமனின் தாஸன். எனக்கு ராமனிடம் பிரியம் அதிகம். ஸ்ரீ ராம! என்னைக் காப்பீர். (24)

श्रीरामचन्द्र तव कीर्तिसुरद्रुमस्य
तारागणः सुमनसः फलमिन्दुबिम्बम् ।
मूलं महाफणिपदं गगनं च मध्यं
सर्वा दिशो भुवनमण्डलमालवालम् ॥ २५

ஸ்ரீராமசந்த்ர தவ கீர்திஸுரத்ருமஸ்ய
தாராகண: ஸுமநஸ: பலமிந்துபிம்பம் ।
மூலம் மஹாபணிபதம் ககநம் ச மத்யம்
ஸர்வா திசோ புவநமண்டலமாலவாலம் ॥ 25

ஸ்ரீ ராம சந்திர! உம் புகழெனும் கற்பக மரத்திற்கு நக்ஷத்திரங்களே பூக்கள். சந்திர பிம்பமே பழம். ஆதிசேஷனிருப்பிடமே வேர். வானமே நடுப்பகுதி. எல்லா திக்குகளும் உலகனைத்தும் பாத்தி. 25

वैदेहीं मुदिताभिजातपुलकां गाढं समालिङ्गयन्
वामेन स्तनचूचुकं पुलकितं वामं करेण स्पृशन् ।
तत्वं दक्षिणपाणिना कलितया चिन्मुद्रया बोधयन्
रामो मारुतसेवितः स्मरतु मां साम्राज्यसिंहासने ॥ २६

வைதேஹீம் முதிதாபிஜாதபுலகாம் காடம் ஸமாலிங்கயந்
வாமேந ஸ்தநசூசுகம் புலகிதம் வாமம் கரேண ஸ்ப்ருசந் ।
தத்வம் தக்ஷிணபாணிநா கலிதயா சிந்முத்ரயா போதயந்
ராமோ மாருதஸேவித: ஸ்மரது மாம் ஸாம்ராஜ்யஸிம்ஹாஸநே ॥ 26

மகிழ்ச்சியால் புல்லரிப்பு கொண்ட ஸீதையை இறுக அணைத்துள்ளவராக, இடக் கரத்தால் புல்லரித்த வலது மார்பகத்தைத் தொடுபவராக வலது கையில் சின்முத்திரையுடன் தத்வ விளக்கம் தருபவராக ஹனுமான் வழிபட, ஸாம்ராஜ்ய ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்த ராமன் என்னை நினைக்கட்டும். 26

वामाङ्कस्थितजानकीं परिल(र)सत्कोदण्डदण्डं करे
चक्रं चोर्ध्वकरेण बाहुयुगले शङ्खं शरं दक्षिणे ।
बिभ्राणं जलजातपत्रनयनं भद्राद्रिमूर्ध्नि स्थितं
केयूरादिविभूषितं रघुपतिं रामं भजे श्यामलम् ॥ २७

வாமாங்கஸ்த்திதஜாநகீம் பரில(ர)ஸத்கோதண்டதண்டம் கரே
சக்ரம் சோர்த்வகரேண பாஹு¬யுகலே சங்கம் சரம் தக்ஷிணே ।
பிப்ராணம் ஜலஜாதபத்ரநயநம் பத்ராத்ரிமூர்த்நி ஸ்திதம்
கேயூராதிவிபூஷிதம் ரகுபதிம் ராமம் பஜே ச்யாமலம் ॥ 27

இடது மடியில் ஜானகி, அழகிய வில் இடது கையில், சக்கரமும் சங்கும் மேலிருகைகளில், அம்பு வலது கையில், இவ்வாறு பத்திராசலமலை மீது அமர்ந்தவர். கேயூரம் முதலியவற்றை அணிந்தவர், கார்மேக வண்ணரான ரகுபதியான ராமனை நான் வழிபடுகிறேன். (27)

वामे भूमिसुता पुरस्तु हनुमान्पश्चात्सुमित्रासुतः
शत्रुघ्नो भरतश्च पार्श्वदलयोर्वाय्वादिकोणेष्वपि ।
सुग्रीवश्च विभीषणश्च युवराट् तारासुतो जाम्बवान्
मध्ये नीलसरोजकोमलरुचिं रामं भजे श्यामलम् ॥ २८

வாமே பூமிஸு¬தா புரஸ்து ஹநுமாந் பச்சாத் ஸு¬மித்ராஸு¬த:
சத்ருக்நோ பரதச்ச பார்ச்வதலயோர்வாய்வாதிகோணேஷ்வபி ।
ஸு¬க்ரீவச்ச விபீஷணச்ச யுவராட் தாராஸு¬தோ ஜாம்பவாந்
மத்யே நீலஸரோஜகோமலருசிம் ராமம் பஜே ச்யாமலம் ॥ 28

இடது மடியில் ஸீதை, முன் ஹனுமான், பின் லக்ஷ்மணன், சத்துருக்னனும் பரதனும் இருபுறங்களில், வடமேற்கு முதலிய மூலைகளில் ஸு¬க்ரீவன், விபீஷணன், யுவராஜனான அங்கதன் மற்றும் ஜாம்பவான். நடுவில் நீல அல்லி ஒளியுடன் மேக வண்ணத்துடனுள்ள ராமனை ஸேவிக்கிறேன். (28)

वैदेहीसहितं सुरद्रुमतले हैमे महामण्डपे
मध्ये पुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम् ।
अग्रे वाचयति प्रभञ्जनसुते तत्त्वं मुनिभ्यः परं
व्याख्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम् ॥२९

வைதேஹீஸஹிதம் ஸு¬ரத்ருமதலே ஹைமே மஹாமண்டபே
மத்யே புஷ்பகமாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸு¬ஸ்திதம் ।
அக்ரே வாசயதி ப்ரபஞ்ஜநஸு¬தே தத்த்வம் முநிப்ய: பரம்
வ்யாக்யாந்தம் பரதாதிபி: பரிவ்ருதம் ராமம் பஜே ச்யாமலம் ॥29

கற்பக மரத்தடியில் தங்க மண்டபத்தில் புஷ்பகத்தின் நடுவே ரத்தினங்களாலான வீராஸனத்தின் மீது ஸீதையுடன் அமர்ந்திருப்பவர், முன் ஹனுமான் அமர்ந்திருக்க முனிவருக்குத் தத்துவ விளக்கம் தருபவர். பரதர் முதலானவர் சூழ உள்ள சியாமளனை ராமனை ஸேவிக்கிறேன் (29)

वैदेहीं परिरभ्य जातपुलकां लज्जावतीं सुस्मितां
काञ्चीनूपुरहारकङ्कणलसत्कर्णावतंसोज्ज्वलाम् ।
कस्तूरीघनसारचर्चितकुचां चन्द्राननां श्यामलं
कन्दर्पाधिकसुन्दरं रघुपतिं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ ३०

வைதேஹீம் பரிரப்ய ஜாதபுலகாம் லஜ்ஜாவதீம் ஸுஸ்மிதாம்
காஞ்சீநூபுரஹாரகங்கணலஸத்கர்ணவதம்ஸோஜ்ஜ்வலாம் ।
கஸ்தூரீகநஸாரசர்சிதகுசாம் சந்த்ராநநாம் ச்யாமலம்
கந்தர்பாதிகஸுந்தரம் ரகுபதிம் ஶ்ரீராமசந்த்ரம் பஜே ॥ 30

புல்லரிப்புடன் வெட்கப்புன்னகையுடன் இடுப்பணி, காலணி, ஹாரம், வளை, காதணி இவற்றால் அழகுற்றவளும், மார்பில் கஸ்தூரி பச்சை கற்பூரங்களால் பூசப் பெற்றவளுமான ஸீதையை அணைத்தவராக கார்மேக வண்ணராக, மன்மதனை விட அழகராக விற்றிருக்கிற ரகுபதியான ஸ்ரீ ராம சந்திரனை ஸேவிக்கிறேன். 30

वैदेहीरमणं विभीषणविभुं विष्णुस्वरूपं हरिं
विश्वोत्पत्तिविपत्तिपोषणकरं विद्याधरैरर्चितम् ।
वैरिध्वंसकरं विरिञ्चिजनकं विश्वात्मकं व्यापकं
व्यासाङ्गीरसनारदादिविनुतं वन्दामहे राघवम् ॥ ३१

வைதேஹீரமணம் விபீஷணவிபும் விஷ்ணுஸ்வரூபம் ஹரிம்
விச்வோத்பத்திவிபத்திபோஷணகரம் வித்யாதரைரர்சிதம் ।
வைரித்வம்ஸகரம் விரிஞ்சிஜநகம் விச்வாத்மகம் வ்யாபகம்
வ்யாஸாங்கீரஸநாரதாதிவிநுதம் வந்தாமஹே ராகவம் ॥ 31

ஸீதையை மகிழ்விப்பவர், விபீஷணனின் யஜமானன் விஷ்ணுவின் வடிவம், பாபத்தைப் போக்குபவர், உலகைத்

தோற்றுவித்துக் காத்து மறைப்பவர், வித்யாதரர்களால் வழிபடப் பெறுபவர். எதிரிகளை அழிப்பவர், பிரும்மாவைத் தோன்றச் செய்தவர், உலகமாகப் பரவி நிற்பவர், வியாஸர் ஆங்கிரஸர் நாரதர் முதலானவரால் துதிக்கப் பெற்றவர், அந்த ராகவனை வணங்குவோம். 31

मैथिल्या नगरे विवाहसमये कल्याणवेद्यन्तरे
सामन्ते विमलेन्दुरत्नखचिते पीठे वसन्तौ शुभे ।
शृण्वन्तौ निगमार्थवेदिविदुषामाशीर्गिरो राजितौ
पायास्तां सुवधूवरौ रघुपती श्रीजानकीराघवौ ॥ ३२

மைதில்யா நகரே விவாஹஸமயே கல்யாணவேத்யந்தரே
ஸாமந்தே விமலேந்துரத்நகசிதே பீடே வஸந்தௌ சுபே ।
ச்ருண்வந்தௌ நிகமார்தவேதிவிதுஷாமாசீர்கிரோ ராஜிதௌ
பாயாஸ்தாம் ஸுவதூவரௌ ரகுபதீ ஸ்ரீஜாநகீராகவௌ ॥ 32

மிதிலை நகரில் திருமண விழாவில் மங்களமான மேடையின் நடுவே அழகிய முத்து முதலிய ரத்தினங்கள் பதிந்த மங்கள பீடத்தில் அமர்ந்துள்ள ஸீதாராமர்கள் வேதம் முற்று முணர்ந்த வேதியர்களின் வாழ்த்தொலிகளைக் கேட்பவர்களாக மணப்பெண்ணும் மணமகனுமானவர்கள், நம்மைக் காப்பாற்றட்டும். (32)

असितकमलभासा भासयन्तं त्रिलोकं
दशरथकुलदीपं दैवताम्भोजभानुम् ।
दिनकरकुलबालं दिव्यकोदण्डपाणिं
कनकखचितरत्नालङ्कृतं राममीडे ॥ ३३

அஸிதகமலபாஸா பாஸயந்தம் த்ரிலோகம்
தசரதகுலதீபம் தைவதாம்போஜபாநும் ।
திநகரகுலபாலம் திவ்யகோதண்டபாணிம்
கநககசிதரத்நாலங்க்ருதம் ராமமீடே ॥ 33

ராமனை நான் துதிக்கிறேன் நீலத்தாமரை ஒளியால் மூவுலகையும் ஒளிரச் செய்பவர், தசரதரின் குலவிளக்கு,

தேவர்களெனும் தாமரைகளை மலரச் செய்கிற ஸூரியன், சூர்யவம்சத்திலுதித்த பாலன், தெய்வத் தன்மை மிக்க கோதண்டமேந்தியவன், தங்கத்தில் இழைத்த ரத்ன அணிகள் பூண்டவன். (33)

सुस्निग्धं नीलकेशं स्फुरमधुरमुखं सुन्दरभ्रूललाटं
दीर्घाक्षं चारुनासापुटममलमणिश्रेणिकादन्तपङ्क्तिम् ।
बिम्बोष्ठं कम्बुकण्ठं कठिनतरमहोरस्कमाजानुबाहुं
मुष्टिग्राह्यावलग्नं पृथुजघनमुदारोरुजङ्घांघ्रिमीडे ॥ ३४

ஸுஸ்நிக்தம் நீலகேசம் ஸ்புரமதுரமுகம் ஸுந்தரப்ரூலலாடம்
தீர்காக்ஷம் சாருநாஸாபுடமமலமணிச்ரேணிகாதந்தபங்க்திம் ।
பிம்போஷ்டம் கம்புகண்டம் கடிநதரமஹோரஸ்கமாஜாநுபாஹும்
முஷ்டிக்ராஹ்யாவலக்நம் ப்ருதுஜகநமுதாரோருஜங்காங்க்ரிமீடே ॥

மழமழப்பு மிக்கமேனி, கருங்கேசங்கள் பளிச்செனத் தெரிகிற இனிய முகம், அழகிய புருவமும் நெற்றியும், நீண்ட கண்கள், அழகிய மூக்கு, ரத்னவரிசை போன்ற பற்கள், கோவை போன்ற உதடு, சங்கு போன்ற கழுத்து, மிகக் கடினமான மார்பு, முழங்கால்கள் வரை நீண்ட கைகள், கைப்பிடிக்குள் அடங்குகிற இடுப்பு, பருத்த புட்டம், நீண்ட தொடை, கணைக்கால், பாதங்கள் என்ற அழகிய வடிவழகு கொண்ட ராமனைத் துதிக்கிறேன். (34)

वन्दामहे महेशानचण्डकोदण्डखण्डनम् ।
जानकीहृदयानन्दचन्दनं रघुनन्दनम् ॥ ३५

வந்தாமஹே மஹேசாநசண்டகோதண்டகண்டநம் ।
ஜாநகீஹ்ருதயாநந்தசந்தநம் ரகுநந்தநம் ॥ 35

மஹேசுவரரின் முரட்டு வில்லை ஒடித்தவரும் ஜானகியின் உள்ளத்தை மகிழ்விப்பவரும் ரகுகுலத்தை மகிழ்விப்பவருமான ராமனைவணங்குவோம். (35)

जानाति राम तव नामरुचिं महेशो
जानाति गौतमसती चरणप्रभावम् ।
जानाति दोर्बलपराक्रममीशचापो
जानात्यमोघपटुबाणगतिं पयोधिः ॥ ३६

ஜாநாதி ராம தவ நாமருசிம் மஹேசோ
ஜாநாதி கௌதமஸதீ சரணப்ரபாவம் ।
ஜாநாதி தோர்பலபராக்ரமமீசசாபோ
ஜாநாத்யமோகபடுபாணகதிம் பயோதி: ॥ 36

ராம! உன்நாமத்தின் இனிப்பை மஹேசுவரன் அறிவார். உம் திருவடியின் பெருமையை அஹல்யை அறிவாள். உம் தோள் வலிமையை சிவனது வில் அறியும். உம் அம்பின் வேகத்தைக் கடல் அறியும். (36)

दिव्यस्यन्दनमध्यगं रणरणच्चापान्वितं भीषणं
कालाग्निप्रतिमानबाणकलितं घोरास्त्रतूणीद्वयम् ।
सुग्रीवाङ्गदरावणानुजमरुत्पुत्रादिसंसेवितं
रामं राक्षसवीरकोटिहरणं रक्ताम्बुजाक्षं भजे ॥ ३७

திவ்யஸ்யந்தநமத்யகம் ரணரணச்சாபாந்விதம் பீஷணம்
காலாக்நிப்ரதிமாநபாணகலிதம் கோராஸ்த்ரதூணீத்வயம் ।
ஸுக்ரீவாங்கதராவணாநுஜமருத்புத்ராதிஸம்ஸேவிதம்
ராமம் ராக்ஷஸவீரகோடிஹரணம் ரக்தாம்புஜாக்ஷம் பஜே ॥ 37

வானுலகிலிருந்து வந்த தேர் மீதமர்ந்தவர். போர்க்களத்தில் ஒலிக்கின்ற வில்லுள்ளவர். பயமுறுத்துபவர். பிரளய கால நெருப்பு போன்ற அம்பால் அழகர், கோரமான அம்புகள் நிறைந்த இரு அம்புறாத் தூணி கொண்டவர், ஸுக்ரீவன், அங்கதன், விபீஷணன், அனுமான் முதலியவரால் ஸேவை செய்யப் பெற்றவர். கோடிக்கணக்கான அரக்க வீரர்களை அழித்தவர், செந்தாமரைக் கண்ணர், அந்த ராமனை வழிபடுகிறேன். (37)

ब्रह्माद्यामरसिद्धजन्मभवनं यन्नाभिपङ्केरुहं
श्रीनिर्वाणनिकेतनं यदुदरं लोकैकशय्यागृहम् ।
यद्वक्षः कमलाविलासभवनं यन्नाम मन्त्रं सतां
वासागारमखण्डमण्डलनिधिः पायात्स वो राघवः ॥ ३८

ப்ரஹ்மாத்யாமரஸித்தஜந்மபவநம் யந்நாபிபங்கேருஹம்
ஸ்ரீநிர்வாணநிகேதநம் யதுதரம் லோகைகசய்யாக்ருஹம் ।
யத்வக்ஷ: கமலாவிலாஸபவநம் யந்நாம மந்த்ரம் ஸதாம்
வாஸாகாரமகண்டமண்டலநிதி: பாயாத்ஸ வோ ராகவ: ॥ 38

இவரது தாமரை போன்ற தொப்புள் பிரும்மா முதலிய தேவர் தோன்றிய இடம். இவரது வயிறு உலகமனைத்தும் உறங்கும் சயனகிருஹம் (நிம்மதி தருமிடம்). இவரது மார்பு லக்ஷ்மி விளையாடுமிடம், இவரது பெயர் ஜபிக்கும் மந்திரம். இவர் பெருஞ் செழிப்புள்ள நல்லோர் தங்குமிடம். அந்த ராகவன் காப்பாராக! (38)

शृङ्गारं क्षितिनन्दिनीविहरणे वीरं धनुर्भञ्जने
कारुण्यं बलिभञ्जनेऽद्भुतरसं सिन्धौ गिरिस्थापने ।
हास्यं शूर्पणखामुखे भयवहे बीभत्समन्यामुखे
रौद्रं रावणमर्दने मुनिजने शान्तं वपुः पातु नः ॥ ३९

ச்ருங்காரம் க்ஷிதிநந்திநீவிஹரணே வீரம் தநுர்பஞ்ஜநே
காருண்யம் பலிபஞ்ஜநேऽத்புதரஸம் ஸிந்தௌ கிரிஸ்தாபநே ।
ஹாஸ்யம் சூர்பணகாமுகே பயவஹே பீபத்ஸமந்யாமுகே
ரௌத்ரம் ராவணமர்தநே முநிஜநே சாந்தம் வபு: பாது ந: ॥ 39

ஸீதையுடன் உல்லாஸமாக இருக்கையில் சிருங்காரமும், வில்லை ஒடித்ததில் வீரமும், காக்கையை அடக்கியதில் கருணையும், கடல்மீது மலைகளை அடுக்கியதில் அத்புதமும் (வியப்பும்) சூர்ப்பணகை மூக்கில் ஹாஸ்யமும் மற்ற மாதரின் முகத்தில் வெறுப்பும், ராவணனை அழித்ததில் ரௌத்திரமும் முனிவர்களிடம் சாந்தமும் ரஸமாக வெளிப்படுத்திய ராமனின் திருமேனி நம்மைக் காக்கட்டும். (39)

माता रामा मत्पिता रामचन्द्रो
भ्राता रामो मत्सखा राघवेशः ।
सर्वस्वं मे रामचन्द्रो दयालुः
नान्यं दैवं नैव जाने न जाने ॥ ४०

மாதா ராமா மத்பிதா ராமசந்த்ரோ
ப்ராதா ராமோ மத்ஸகா ராகவேச: ।
ஸர்வஸ்வம் மே ராமசந்த்ரோ தயாலு:
நாந்யம் தைவம் நைவ ஜானே ந ஜானே ॥ 40

என் தாய் ராமன். என் தந்தை ராம சந்திரன், என் உடன் பிறந்தவன் ராமன். என் நண்பர் ராமன். எனது உடமையனைத்தும் பரிவுமிக்க ராமனே. வேறு தெய்வத்தை அறிந்தேனில்லை! அறிந்தேனில்லை! (40)

मूले कल्पद्रुमस्याखिलमणिविलसद्रत्न सिंहासनस्थं
कोदण्डद्वन्द्व बाणैर्ललितकरयुगेनार्पितं लक्ष्मणेन ।
वामाङ्कन्यस्तसीतं भरतधृतमहामौक्तिकच्छत्रकान्तिं
शत्रुघ्नं चामराभ्यां विलसितमनिशं रामचन्द्रं भजेऽहम् ॥ ४१

மூலே கல்பத்ருமஸ்யாகிலமணிவிலஸத்ரத்ந ஸிம்ஹாஸநஸ்தம்
கோதண்டத்வந்த்வ பாணைர்லலிதகரயுகேநார்பிதம் லக்ஷ்மணேந ।
வாமாங்கந்யஸ்தஸீதம் பரதத்ருதமஹாமௌக்திகச்சத்ரகாந்திம்
சத்ருக்நம் சாமராப்யாம் விலஸிதமநிசம் ராமசந்த்ரம் பஜேऽஹம்॥41

கற்பக மரத்தினடியில் ரத்னங்களனைத்தாலும் நன்கு ஒளிர்கிற ரத்ன ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்தவர், லக்ஷ்மணன் அளித்த வில்லும் அம்புகளும் கொண்ட இருகைகளுள்ளவர், இடது மடியில் ஸீதையை அமர்த்தியிருப்பவர், பரதனால் தாங்கப்பெற்ற முத்துக் குடையின் கீழ் ஒளிர்பவர், இருசாமரங்கள் வீசுகிற சத்ருக்னனுடன் உள்ள ராம சந்திரனை எப்போதும் ஸேவை செய்கிறேன். 41

वामे कोदण्डदण्डं निजकरकमले दक्षिणे बाणमेकं
पश्चाद्भागे च नित्यं दधदभिमतं साचितूणीरभारम् ।
वामेऽवामे लसद्भ्यां सह मिलिततनुं जानकीलक्ष्मणाभ्यां
रामं श्यामं भजेऽहं प्रणतजनमनःखेदविच्छेददक्षम् ॥ ४२

வாமே கோதண்டதண்டம் நிஜகரகமலே தக்ஷிணே பாணமேகம்
பச்சாத்பாகே ச நித்யம் தததபிமதம் ஸாசிதூணீரபாரம் ।
வாமேऽவாமே லஸத்ப்யாம் ஸஹ மிலிததநும் ஜாநகீலக்ஷ்மணாப்யாம்
ராமம் ச்யாமம் பஜேऽஹம் ப்ரணதஜநமந: கேதவிச்சேததக்ஷம் ॥ 42

இடது கையில் வில்கழி, வலதுகையில் ஓர் அம்பு, முதுகில் சாய்த்து வைத்துள்ள அம்புறுத் தூணிச் சுமை, இடதுபுறம் ஸீதையாலும் வலது புறம் லக்ஷ்மணனாலும் இணையப் பெற்றவர், தன்னை வணங்குகிற மக்களின் உள்ளத்துத் துயரை அகற்றுவதில் வல்லவர். அந்த கார்மேனியரான ராமனை ஸேவிக்கிறேன். (42)

अम्भोधरश्यामलमम्बुजाक्षं धनुर्धरं वीरजटाकलापम् ।
पार्श्वद्वये लक्ष्मणमैथिलीभ्यां निषेव्यमाणं प्रणमामि रामम् ॥ ४३

அம்போதரச்யாமலமம்புஜாக்ஷம்
தநுர்தரம் வீரஜடாகலாபம் ।
பார்ச்வத்வயே லக்ஷ்மணமைதிலீப்யாம்
நிஷேவ்யமாணம் ப்ரணமாமி ராமம் ॥ 43

ராமன் நீருண்ட மேகம் போல் வண்ணம் கொண்டவர், தாமரைக் கண்ணர், வில்லாளி வீரம் மிகுந்த சடைமுடியுள்ளவர், இருபுறமும் லக்ஷ்மணனும் ஸீதையும் பணிவிடை புரிய நிற்கிற ராமனை வணங்குகிறேன். (43)

कोदण्डदीक्षागुरुमप्रमेयं सलक्ष्मणं दाशरथिं दयालुम् ।
आजानुबाहुं जगदेकवीरं अनाथनाथं रघुनाथमीडे ॥ ४४

கோதண்டதீக்ஷாகுருமப்ரமேயம் ஸலக்ஷ்மணம் தாசரதிம் தயாலும் ।
ஆஜாநுபாஹும் ஜகதேகவீரம் அநாதநாதம் ரகுநாதமீடே ॥ 44

வில்வித்யையின் தீக்ஷை அளிக்கிற குரு, அளவிட்டிற்குட்படாதவர், லக்ஷ்மணனோடு கூடியவர், பரிவுமிக்கவர், நீண்ட தோளுள்ளவர், உலகின் தனிச் சிறப்புள்ள வீரன் எளியவருக்குத் துணை நிற்பவர். அந்த ரகுநாதனைத் துதிக்கிறேன். (44)

कर्पूराङ्गविलेपनं रघुवरं राजीवनेत्रं प्रभुं
कस्तूरीनिकराकृतिं खरधृतिप्रध्वंसिनं श्रीहरिम् ।
कन्दर्पायुतकोटिसुन्दरतनुं कामारिसेव्यं गुरुं
कान्ताकामदमप्रमेयममलं सीतासमेतं भजे ॥ ४५

கர்பூராங்கவிலேபநம் ரகுவரம் ராஜீவநேத்ரம் ப்ரபும்
கஸ்தூரீநிகராக்ருதம் கரத்ருதிப்ரத்வம்ஸிநம் ஸ்ரீஹரிம் ।
கந்தர்பாயுதகோடிஸுந்தரதநும் காமாரிஸேவ்யம் குரும்
காந்தாகாமதமப்ரமேயமமலம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 45

ஸீதையுடனுன ரகுவீரனை ஸேவிக்கிறேன். உடல் முழுவதும் கர்பூரம் பூசியவர், தாமரைக் கண்ணர், பேராளுனர், கஸ்தூரிக் குவியல் போன்ற வண்ணம் கொண்டவர், கரனின் உறுதியைக் குலைத்தவர், ஸ்ரீ ஹரி பல்லாயிரம் கோடி மன்மதரைவிட அழகர், காமனின் எதிரியான சிவனுல் வழிபடப் பெற்றவர். பேராசான், தன் மனைவியின் விருப்பத்தை நிறைவுறச் செய்பவர், மதிப்பிட இயலாதவர், தூயவர். (45)

नीलाब्द(ब्ज)बृन्दसदृशं परिपूर्णदेहं
दिक्पालकादिसुरसेवितपादपद्मम् ।
पीताम्बरं कनककुण्डलशोभिताङ्गं
सीतापतिं रघुपतिं सततं भजामि ॥ ४६

நீலாப்த(ப்ஜ)ப்ருந்தஸத்ருசம் பரிபூர்ணதேஹம்
திக்பாலகாதிஸுரஸேவிதபாதபத்மம் ।
பீதாம்பரம் கநககுண்டலசோபிதாங்கம்
ஸீதாபதிம் ரகுபதிம் ஸததம் பஜாமி ॥ 46

நீலநிற அல்லிக் குவியல் போன்றவர், பூர்ண வடிவம் கொண்டவர், திக்பாலகர் முதலான தேவர்களால் திருவடிகளில் வணங்கப் பெற்றவர். செம்மஞ்சள் நிற ஆடையினர், தங்கக் குண்டலம் அணிந்தவர், ஸீதையின் கணவர். அந்த ரகுபதிக்கு எப்போதும் ஸேவை செய்கிறேன். (46)

भर्गब्रह्मसुरेन्द्रमुख्यदिविजप्राञ्चत्किरीटाग्रसं-
सर्गानेकमणिप्रभाकरसहस्राभं पदाम्भोरुहे ।
दुर्गासन्ततसंस्तुताङ्घ्रिकमलं दुर्वारकोदण्डिनं
गङ्गासंस्फुटमौलिमानसहरं कल्याणरामं भजे ।। ४७

பர்கப்ரஹ்மஸுரேந்த்ரமுக்யதிவிஜப்ராஞ்சத்கிரீடாக்ரஸம்-
ஸர்காநேகமணிப்ரபாகரஸஹஸ்ராபம் பதாம்போருஹே ।
துர்காஸந்ததஸம்ஸ்துதாங்க்ரிகமலம் துர்வாரகோதண்டிநம்
கங்காஸம்ஸ்புடமௌலிமாநஸஹரம் கல்யாணராமம் பஜே ॥47

கல்யாண (மங்கள) ராமனை வழிபடுகிறேன். தன் திருவடி அருகே சிவன், பிரும்மா, இந்திரன் முதலான தேவர்களின் கிரீடங்களின் நுனி கூடியதால் எழுந்த பல ரத்ன ஒளி கூடி ஆயிரம் ஸூர்யர்களின் ஒளி கொண்டவர், துர்க்கையால் எப்போதும் வழிபடப் பெற்ற திருவடி கொண்டவர், தடுக்க இயலாத வில் கொண்டவர், கங்கையைச் சிரஸில் கொண்ட சிவனது உள்ளத்தைக் கவர்பவர். (47)

अग्रे प्राञ्जलिमाञ्जनेयमनिशं वीरं च तारासुतं
पार्श्वे पङ्क्तिमुखानुजं परिसरे सुग्रीवमग्रासने ।
पश्चाल्लक्ष्मणमन्तिके जनकजां मध्ये स्थितं राघवं
चिन्तातूलिकया लिखन्ति सुधियश्चित्तेषु पीताम्बरम् ।। ४८

அக்ரே ப்ராஞ்ஜலிமாஞ்ஜநேயமநிசம் வீரம் ச தாராஸுதம்
பார்ச்வே பங்க்திமுகாநுஜம் பரிஸரே ஸுக்ரீவமக்ராஸநே ।
பச்சால்லக்ஷ்மணமந்திகே ஜநகஜாம் மத்யே ஸ்திதம் ராகவம்
சிந்தாதூலிகயா லிகந்தி ஸுதியச்சித்தேஷு பீதாம்பரம் ॥ 48

முன்னால் கைகூப்பியுள்ள அனுமானும் பக்கத்தில் வீரனான அங்கதனும், விபீஷணனும், முன்னுள்ள ஆஸனத்தில் ஸுக்ரீவனும், பின்னால் லக்ஷ்மணனும் அருகில் ஸீதையும் இருக்க நடுவில் பீதாம்பரம் உடுத்திய ராமன் அமர்ந்திருப்பதை கற்பனை (எண்ணம்) என்ற தூரிகையால் அறிஞர் உள்ளங்களில் வரைகின்றனர். (48)

क्षीराम्भोनिधिमध्यवर्तिनि सिते द्वीपे सुवर्णाचले
रत्नोल्लासितकल्पभूरुहतले जाम्बूनदे मण्डपे ।
तेजोभ्राजितवेदिके सुरुचिरे माणिक्यसिंहासने
हेमाम्भोरुहकर्णिकोपरितले वीरासनस्थं भजे ।। ४९

க்ஷீராம்போநிதிமத்யவர்திநி ஸிதே த்வீபே ஸுவர்ணாசலே
ரத்நோல்லாஸிதகல்பபூருஹதலே ஜாம்பூநதே மண்டபே ।
தேஜோப்ராஜிதவேதிகே ஸுருசிரே மாணிக்யஸிம்ஹாஸநே
ஹேமாம்போருஹகர்ணிகோபரிதலே வீராஸநஸ்தம் பஜே ॥ 49

பாற்கடலின் நடுவிலுள்ள சுவேத துவீபத்தில் மேருமலையில் ரத்ன ஒளி கொண்ட கற்பக மரத்தடியில் தங்கமண்டபத்தில் ஒளிமிக்க மேடையில் அழகிய மாணிக்ய ரத்னத்தாலான ஸிம்ஹாஸனத்தில் தங்கத் தாமரையின் மொட்டின் மீது வீராஸனத்தில் அமர்ந்த ராமனை வழிபடுகிறேன். (49)

दोर्दण्डैककमण्डलीकृत महाकोदण्डचण्डाशुगैः
निर्घातै रविकोटितुल्यनिशितैर्ब्रह्मादिमुख्यस्तुतैः ।
सुग्रीवादिसमस्तवानरवरानाज्ञापयन्तं गिरा
तत्त्वं ताडय ताडयेत्यनुपदं श्रीरामचन्द्रं भजे ।। ५०

தோர்தண்டைககமண்டலீக்ருத மஹாகோதண்டசண்டாசுகை:
நிர்காதை ரவிகோடிதுல்யநிசிதைர் ப்ரஹ்மாதிமுக்யஸ்துதை: ।
ஸுக்ரீவாதிஸமஸ்தவாநரவராநாஜ்ஞாபயந்தம் கிரா
தத்த்வம் தாடய தாடயேத்யநுபதம் ஸ்ரீராமசந்த்ரம் பஜே ॥ 50

ஒவ்வொரு கையிலும் வளைக்கப் பெற்ற பெரும் வில்லிலிருந்து பாய்ந்து வருகிற அம்புகள் கோடி ஸூரிய ஒளி கொண்டவை. அவற்றை பிரும்மாதியர் பாராட்டுகின்றனர். நீ தாக்குவாய்! நீ தாக்குவாய் என ஸுக்ரீவன் முதலியவான ரத்தலைவர்களை உரக்கத் தூண்டுகிற அந்த (போர்க்களத்து) ராமனை வழிபடுகிறேன். (50)

भूकम्पं जनयन्नभो विदलयन्नम्भोनिधिं क्षोभयन्
दैतेयांश्च विमर्दयन् गिरिवरान् भिन्दन् दिशः पूरयन् ।
वैदेहीमपि मोदयन् सकलगीर्वाणान् शिरः कम्पयन्
कल्याणो रघुरामबाणविलसत्कोदण्डचण्डध्वनिः ॥ ५१

பூகம்பம் ஜநயந்நபோ விதலயந்நம்போநிதிம் க்ஷோபயந்
தைதேயாம்ச்ச விமர்தயந் கிரிவராந் பிந்தந் திச: பூரயந் ।
வைதேஹீமபி மோதயந் ஸகலகீர்வாணாந் சிர: கம்பயந்
கல்யாணோ ரகுராமபாணவிலஸத்கோதண்டசண்டத்வநி: ॥ 51

ரகு ராமனின் அம்புகள் பூட்டிய வில்லின் பேரொலி, பூமியை நடுங்கச் செய்கிறது. வானைப் பிளக்கிறது. கடலைக் கலக்குகிறது. அஸுரர்களை அழிக்கிறது. மலைகளைச் சிதறச் செய்கிறது. திக்குகளை நிரப்புகிறது. ஸீதையை மகிழ்விக்கிறது. வானவர்களனைவரைத் தலையாட்டச் செய்கிறது. (51)

विमलकमलनेत्रं विस्फुरन्नीलगात्रं
तपनकुलपवित्रं दानवध्वान्तमित्रम् ।
भुवनशुभचरित्रं भूमिपुत्रीकलत्रं
दशरथवरपुत्रं नौमि रामाख्यमित्रम् ॥ ५२

விமலகமலநேத்ரம் விஸ்புரந்நீலகாத்ரம்
தபநகுலபவித்ரம் தாநவத்வாந்தமித்ரம் ।
புவநசுபசரித்ரம் பூமிபுத்ரீகலத்ரம்
தசரதவரபுத்ரம் நௌமி ராமாக்யமித்ரம் ॥ 52

அவர் தசரதரின் சிறந்த புதல்வர். ராமன் என்ற நண்பர். தூய தாமரைக் கண்ணர். பளபளக்கிற கார்மேக மேனியர். சூரிய குலத்தைத்தூயதாக்கியவர். அரக்கர்கள் என்ற இருட்டிற்கு ஸூரியன், உலகத்திற்கு மங்களமான நடைமுறை கொண்டவர், பூமியின் மகளை மனைவியாக கொண்டவர், அவரைத் துதிக்கிறேன். (52)

जननी जानकी साक्षाज्जनको रघुनन्दनः।
लक्ष्मणो मित्रमस्माकं को विचारः कुतो भयम् ॥
(जनको रामचन्द्रो मे जननी जनकात्मजा।
हनुमत्प्रमुखास्सर्वे हरयो मम बान्धवाः ॥) ५३

ஜநநி ஜாநகீ ஸாக்ஷாஜ்ஜநகோ ரகுநந்தந: ।
லக்ஷ்மணோ மித்ரமஸ்மாகம் கோ விசார: குதோ பயம் ॥
(ஜநகோ ராமசந்த்ரோ மே ஜநநீ ஜநகாத்மஜா ।
ஹநுமத்ப்ரமுகாஸ்ஸர்வே ஹரயோ மம பாந்தவா: ॥) 53

எமக்குத் தாய் ஜானகி. தந்தை ரகுநந்தனன். நண்பர் லக்ஷ்மணன். எதைப் பற்றிக்கவலை! எதைப்பற்றிப்பயம்! (தந்தை ராம சந்திரன். தாய் ஜனகரின் புதல்வி. ஹனுமான் முதலிய வானரர் அனைவரும் என் நண்பர்கள்). (53)

जगति विशदमन्त्रं जानकीप्राणमन्त्रं
विबुधविनुतमन्त्रं विश्वविख्यातमन्त्रम् ।
दशरथसुतमन्त्रं दैत्यसंहारमन्त्रं
रघुपतिनिजमन्त्रं रामरामेति मन्त्रम् ॥ ५४

ஜகதி விசதமந்த்ரம் ஜாநகீப்ராணமந்த்ரம்
விபுதவிநுதமந்த்ரம் விச்வவிக்யாதமந்த்ரம் ।
தசரதஸுதமந்த்ரம் தைத்யஸம்ஹாரமந்த்ரம்
ரகுபதிநிஜமந்த்ரம் ராமராமேதி மந்த்ரம் ॥ 54

ராம ராம எனும் மந்திரம் அது. ரகுபதியின் உரிமைப் பொருளான மந்திரம். உலகில் தெளிவாகத் தெரிந்த மந்திரம். ஜானகியின் உயிர்க்குயிரான மந்திரம். தேவர்களால் பாடப் பெறுகிற மந்திரம். உலகம் முழுவதிலும் நன்கு புகழ் பெற்ற மந்திரம். தசரதரின் புதல்வரின் மந்திரம். அரக்கர்களை அழித்த மந்திரம். (54)

सीताया दक्षिणे पार्श्वे लक्ष्मणस्य च पार्श्वतः ।
तन्मध्ये राघवं वन्दे धनुर्बाणधरं हरिम् ॥ ५५

ஸீதாயா தக்ஷிணே பார்ச்வே லக்ஷ்மணஸ்ய ச பார்ச்வத: ।
தந்மத்யே ராகவம் வந்தே தநுர்பாணதரம் ஹரிம் ॥ 55

ஸீதையின் வலப்புறத்தில் லக்ஷ்மணனின் இடப்புறத்தில் நடுவில் வில்லும் அம்பும் ஏந்திய ஹரியான ராகவனை வணங்குகிறேன். (55)

चन्द्रोपमं मलयचन्दनचर्चिताङ्गं
मन्दारपुष्पभरपूजित पादपद्मम् ।
ब्रह्मेन्द्रवन्द्यमनिशं मुनिवृन्दसेव्यं
वन्देऽरविन्दनयनं रघुरामचन्द्रम् ॥ ५६

சந்த்ரோபமம் மலயசந்தநசர்சிதாங்கம்
மந்தாரபுஷ்பபரபூஜித பாதபத்மம் ।
ப்ரஹ்மேந்த்ரவந்த்யமநிசம் முநிவ்ருந்தஸேவ்யம்
வந்தேऽரவிந்தநயநம் ரகுராமசந்த்ரம் ॥ 56

தாமரைக் கண்ணரான ரகுராம சந்திரனை வணங்குகிறேன். சந்திரன் போன்றவர், மலயமலைச் சந்தனத்தை உடல் முழுவதும் பூசியவர், மந்தார (கற்பக) ப்பூக்களால் திருவடித் தாமரைகளில் வழிபடப் பெற்றவர், பிரும்மாவாலும் இந்திரனாலும் வணங்கப் பெற்றவர், முனிவர் கூட்டத்தால் வழிபடப் பெற்றவர். (56)

ब्रह्मामृतानन्दफलप्रदायिनं वेदान्तविज्ञानसुगन्धपुष्पितम् ।
सीताशुभाङ्गाचितबाहुशाखिनं श्रीरामकल्पद्रुममाश्रयामः ॥ ५७

ப்ரஹ்மாம்ருதாநந்தபலப்ரதாயிநம்
வேதாந்தவிஜ்ஞாநஸுகந்தபுஷ்பிதம் ।
ஸீதாசுபாங்காசிதபாஹுசாகிநம்
ஸ்ரீராமகல்பத்ருமமாச்ரயாம: ॥ 57

பிரும்மானந்தமெனும் அமுதத்தைப் பயனாகத் தருவது. வேதாந்த விளக்கம் என்ற நறுமணப்பூ கொண்டது. ஸீதையின் மங்களமான அவயவங்களைக் கிளைகளாகக் கொண்டது; இந்த ஸ்ரீ ராமன் என்ற கற்பகமரத்தை அண்டி நிற்கிறோம். (57)

कनकनिकषभासा सीतयालिङ्गिताङ्गो
नवकुवलयधामश्यामवर्णोऽभिरामः ।
अभिनवयुतविद्युन्नन्दितो मेघषण्डः
शमयतु मम तापं सर्वदा रामचन्द्रः ॥ ५८

கநகநிகஷபாஸா ஸீதயாலிங்கிதாங்கோ
நவகுவலயதாமச்யாமவர்ணோऽபிராம: ।
அபிநவயுதவித்யுந்நந்திதோ மேகஷண்ட:
சமயது மம தாபம் ஸர்வதா ராமசந்த்ர: ॥ 58

உறைத்த தங்கம் போன்ற ஒளி கொண்ட ஸீதையால் அணைக்கப் பெற்றவர், புதிய அல்லிப் பூக்களின் வண்ணம் கொண்ட அழகர், புதிய மின்னற் கொடி படர்ந்த மேகக் குவியல் போன்றவர், இந்த ராம சந்திரன் என் தாபத்தை எப்போதும் அகற்றட்டும். (58)

अलं शास्त्राभ्यासैरलमसकृदाम्नायपठनैः
अलं तीर्थस्नानैरलमखिलयागव्रतजपैः ।
अलं योगाभ्यासैरलमपि महापातकधिया
यदस्माकं रामस्मरणमहिमा सा विजयते ॥ ५९

அலம் சாஸ்த்ராப்யாஸைரலமஸக்ருதாம்நாயபடநை:
அலம் தீர்தஸ்நாநைரலமகிலயாகவ்ரதஜபை: ।
அலம் யோகாப்யாஸைரலமபி மஹாபாதகதியா
யதஸ்மாகம் ராமஸ்மரணமஹிமா ஸா விஜயதே ॥ 59

சாஸ்திரங்களைக் கற்றது போதும். வேதம் ஓதியது போதும். நல்ல தீர்த்தங்களில் நீராடியது போதும். வேள்வி நோன்பு ஜபம் செய்தது போதும். யோகப் பயிற்சிகள் போதும். பெரும் பாபத்திடம் பயந்தது போதும். நம்மிடம் ராமனை நினைப்பது என்ற பெருநிலை உள்ளது. (59)

सीतामनोमानसराजहंस संसारसंतापहर क्षमालो ।
श्रीराम दैत्यान्तक शान्तरूप श्रीतारकब्रह्म नमो नमस्ते ॥ ६०

ஸீதாமநோமாநஸராஜஹம்ஸ ஸம்ஸாரஸந்தாபஹர க்ஷமாலோ ।
ஸ்ரீராம தைத்யாந்தக சாந்தரூப ஸ்ரீதாரகப்ரஹ்ம நமோ நமஸ்தே ॥ 60

ஸீதையின் மனமாகிய மானஸ ஓடையில் ராஜஹம்ஸமாக உலாவுபவரே! பிறவித் தாபத்தை அகற்றுபவரே! பொறுமை மிக்கவரே! அஸுரர்களை அழித்தவரே! சாந்த வடிவினரே! ஓங்கார வடிவிலுள்ள பரம் பொருளே! ஸ்ரீ ராம! உமக்கு வணக்கம்! வணக்கம்! (60)

कदा वा साकेते विमलसरयूतीरपुलिने
समासीनः श्रीमद्रघुपतिपदाब्जे हृदि भजन् ।
अये राम स्वामिन् जनकतनयावल्लभ विभो
प्रसीदेति क्रोशन्निमिषमिव नेष्यामि दिवसान् ॥ ६१

கதா வா ஸாகேதே விமலஸரயூதீரபுலிநே
ஸமாஸீந: ஸ்ரீமத்ரகுபதிபதாப்ஜே ஹ்ருதி பஜந் ।
அயே ராம ஸ்வாமிந் ஜநகதநயாவல்லப விபோ
ப்ரஸீதேதி க்ரோசந்நிமிஷமிவ நேஷ்யாமி திவஸாந் ॥ 61

அயோத்தியில் தூயஸரயூ ஆற்றங்கரையில் அமர்ந்து சீர்மிக்க ரகுபதியின் திருவடித் தாமரையை உள்ளத்தில் பதித்து ஏ ராம! ஸ்வாமி! ஜனகரின் புதல்வியின் மணாளரே! பெருமானே! அருள்புரிவாய் என கூறிக் கொண்டு எப்போது நாட்களை நிமிஷம் போல் கழிப்பேன்? (61)

कदा वा साकेते तरुणतुलसीकाननवने
निविष्टं तं पश्यन् सुरुचिर विशालोर्ध्वतिलकम् ।
अये सीतानाथ स्मृतिजनपते दानवजयिन्
प्रसीदेति क्रोशन्निमिषमिव नेष्यामि दिवसान् ॥ ६२

கதா வா ஸாகேதே தருணதுலஸீகாநநவநே
நிவிஷ்டம் தம் பச்யந் ஸுருசிர விசாலோர்த்வதிலகம் ।
அயே ஸீதாநாத ஸ்ம்ருதிஜநபதே தாநவஜயிந்
ப்ரஸீதேதி க்ரோசந்நிமிஷமிவ நேஷ்யாமி திவஸாந் ॥ 62

ஸாகேத நகரில் இளம் துளசிக் காட்டில் பரந்த ஊர்த்துவ திலகத்துடன் அழகுற்று விளங்குகிற அவரைக் கண்டு கொண்டு ஏ! ஸீதை நாத! நினைக்கிற மக்களின் தலைவரே! அரக்கரை வென்றவரே! அருள் புரிவீர் எனக் கதறிக் கொண்டே நாட்களை நொடிப் பொழுதாக எப்போது கழிப்பேன். (62)

कदा वा साकेते मणिखचितसिंहासनतले
समासीनं रामं जनकतनयालिङ्गिततनुम् ।
अये सीताराम त्रुटितहरधन्विन् रघुपते
प्रसीदेति क्रोशन्निमिषमिव नेष्यामि दिवसान् ।। ६३

கதா வா ஸாகேதே மணிகசிதஸிம்ஹாஸநதலே
ஸமாஸீநம் ராமம் ஜநகதநயாலிங்கிததநும் ।
அயே ஸீதாராம த்ருடிதஹரதந்விந் ரகுபதே
ப்ரஸீதேதி க்ரோசந்நிமிஷமிவ நேஷ்யாமி திவஸாந் ॥ 63

ஸாகேத நகரில் ரத்தினம் பதித்த ஸிம்ஹாஸனத்தில் ஸீதையை அணைத்து அமர்ந்துள்ள ராமனை ஏ! ஸீதாராம! சிவனின் வில்லை ஒடித்தவரே! ரகுபதியே! அருள்வீர்! எனக் கதறிக் கொண்டே நொடிப் பொழுதாக நாட்களைக் கழிப்பேன்? (63)

मार्गे मार्गे शाखिनां रत्नवेदी वेद्यां वेद्यां किन्नरीवृन्दगीतम् ।
गीते गीते मञ्जुलालापगोष्ठी गोष्ठ्यां गोष्ठ्यां त्वत्कथा रामचन्द्र ।। ६४

மார்கே மார்கே சாகிநாம் ரத்நவேதீ
வேத்யாம் வேத்யாம் கிந்நரீவ்ருந்தகீதம் ।
கீதே கீதே மஞ்ஜுலாலாபகோஷ்டீ
கோஷ்ட்யாம் கோஷ்ட்யாம் த்வத்கதா ராமசந்த்ர ॥ 64

ராமசந்திர! வழிநெடுக மரங்களின் அடியில் ரத்தின மேடை, ஒவ்வொரு மேடையைச் சுற்றிலும் கின்னரிகளின் இனிய கீதம், பாட்டின் இடையே இனிய அரட்டை அரங்கம், ஒவ்வொரு அரங்கத்திலும் உம்மைப் பற்றிய பேச்சு. (64)

वृक्षे वृक्षे वीक्षिताः पक्षिसङ्घाः
सङ्घे सङ्घे मञ्जुलामोदवाक्यम् ।
वाक्ये वाक्ये मञ्जुलालापगोष्ठी
गोष्ठ्यां गोष्ठ्यां त्वत्कथा रामचन्द्र ॥ ६५

வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே வீக்ஷிதா: பக்ஷிஸங்கா:
ஸங்கே ஸங்கே மஞ்ஜுலாமோதவாக்யம் ।
வாக்யே வாக்யே மஞ்ஜுலாலாபகோஷ்டீ
கோஷ்ட்யாம் கோஷ்ட்யாம் த்வத்கதா ராமசந்த்ர ॥ 65

ராமசந்திர! ஒவ்வொரு மரத்திலும் பறவைக் கூட்டம். ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் பாராட்டுச் சொற் பொழிவு. ஒவ்வொரு பேச்சிலும் இனிய அரட்டை. ஒவ்வொரு அரட்டையிலும் உம் கதை. (65)

श्वेतपुष्पकमारुह्य सीतया सह राघव ।
सुग्रीवादिभवद्भक्तैर्मनोमध्ये रमस्व मे ॥ ६६

ச்வேதபுஷ்பகமாருஹ்ய ஸீதயா ஸஹ ராகவ ।
ஸுக்ரீவாதிபவத்பக்தைர்மநோமத்யே ரமஸ்வ மே ॥ 66

வெண்ணிற புஷ்பக வானத்தேரில், ஸீதையுடனும் ஸுக்ரீவன் முதலிய உம் பக்தர்களுடனும் ஏறி அமர்ந்து என் மன வெளியில் உலாவுவாய். (66)

दोर्भिः खड्गत्रिशूलं डमरुमसिधनुश्चारुबाणं कुठारं
शङ्खं चक्रं च खेटं हलमुसलगदाभिण्डिपालं च पाशम् ।
विद्युद्वह्नी च मुष्टिं त्वभयवरकरं बिभ्रतं शुभ्रवर्णं
वन्दे रामं त्रिनेत्रं सकलरिपुकुलं मर्दयन्तं प्रतापैः ॥ ६७

தோர்பி: கட்கத்ரிசூலம் டமருமஸிதநுச்சாருபாணம் குடாரம்
சங்கம் சக்ரம் ச கேடம் ஹலமுஸலகதாபிண்டிபாலம் ச பாசம் ।
வித்யுத்வஹ்நீ ச முஷ்டிம் த்வபயவரகரம் பிப்ரதம் சுப்ரவர்ணம்
வந்தே ராமம் த்ரிநேத்ரம் ஸகலரிபுகுலம் மர்தயந்தம் ப்ரதாபை: ॥ 67

எதிரிகள் அனைவரையும் தன் பிரதாபத்தால் அழிக்கின்ற ராமன், கைகளில் கத்தி, திரிசூலம், உடுக்கு, பட்டாக்கத்தி, வில், அழகியபாணம், கோடரி, சங்கு, சக்கரம், கேடயம், கலப்பை, உலக்கை, கதை, எறிவேல், பாசம், மின்னற்கொடி, முஷ்டி, அபய ஹஸ்தம் - வரதஹஸ்தம் எனும் முத்திரைகள், இவற்றை ஏந்தியவர். தூய வெண்ணிற முள்ளவர். இந்த முக்கண்ணரான (சிவனான) ராமனை வணங்குகிறேன். (67)

दुरिततिमिरचन्द्रो दुष्टकञ्जातचन्द्रः
सुरकुवलयचन्द्रः सूर्यवंशाब्धिचन्द्रः ।
स्वजननिवहचन्द्रः शत्रुराजीवचन्द्रः
प्रणतकुमुदचन्द्रः पातु मां रामचन्द्रः ॥ ६८

துரிததிமிரசந்த்ரோ துஷ்டகஞ்ஜாதசந்த்ர:
ஸுரகுவலயசந்த்ர: ஸூர்யவம்சாப்திசந்த்ர: ।
ஸ்வஜநநிவஹசந்த்ர: சத்ருராஜீவசந்த்ர:
ப்ரணதகுமுதசந்த்ர: பாது மாம் ராமசந்த்ர: ॥ 68

பாபமெனும் இருட்டிற்குச் சந்திரன். துஷ்டனை தாமரைக்கு ச் சந்திரன் (மலராமல் செய்பவன்) தேவர்களான அல்லியை மலரச் செய்கிற சந்திரன், ஸூரிய வம்சம் என்ற கடலைப் பொங்கச் செய்கிற சந்திரன். தன் மக்கள் கூட்டத்தை இன்புறச் செய்கிற சந்திரன், எதிரித் தாமரையைக் குவியச் செய்கிற சந்திரன், தன்னை வணங்கி நிற்பவரான ஆம்பலை மலர்விக்கிற சந்திரன். அந்த ராமசந்திரன் என்னைக் காக்கட்டும். (68)

कल्याणदं कौशिकयज्ञपालं कलानिधिं काञ्चनशैलधीरम् ।
कञ्जातनेत्रं करुणासमुद्रं काकुत्स्थरामं कलयाम चित्ते ॥ ६९

கல்யாணதம் கௌசிகயஜ்ஞபாலம் கலாநிதிம் காஞ்சநசைலதீரம் ।
கஞ்ஜாதநேத்ரம் கருணாஸமுத்ரம் காகுத்ஸ்தராமம் கலயாம சித்தே ॥

மங்களங்களை அளிப்பவர், விசுவாமித்திரரின் வேள்வியைக் காத்தவர், கலைகளின் பொக்கிஷம், மேருபோன்று

தீரமாக அசையாமல் நிற்பவர், தாமரைக் கண்ணர், கருணைக் கடல், இந்த ககுத்த வம்சத்து ராமனை உள்ளத்தில் கொள்வோம். (69)

वाल्मीकिस्मृतिमन्दरेण मथितस्सीतारमासम्भवः
सुग्रीवामरभूरुहोऽङ्गदगजः सौमित्रिचन्द्रोदयः ।
वातोत्पन्नमणिर्विभीषणसुधः पौलस्त्यहालाहलः
श्रीरामायणदुग्धवार्धिरमलो भूयात्सुखश्रेयसे ॥ ७०

வால்மீகிஸ்ம்ருதிமந்தரேண மதிதஸ் ஸீதாரமாஸம்பவ:
ஸுக்ரீவாமரபூருஹோऽங்கதகஜ: ஸௌமித்ரிசந்த்ரோதய: ।
வாதோத்பந்நமணிர்விபீஷணஸுத: பௌலஸ்த்யஹாலாஹல:
ஸ்ரீராமாயணதுக்தவார்திரமலோ பூயாத்ஸுகச்ரேயஸே ॥ 70

ஸ்ரீ ராமாயணம் என்ற பாற்கடல், வால்மீகியின் நினைவு என்ற மந்தர மலையால்கடையப் பெற்றது. ஸீதை என்ற லக்ஷ்மி அதில் தோன்ற ஸுக்ரீவன் என்ற கற்பகமரம், அங்கதன் என்ற ஐராவதம், லக்ஷ்மணன் என்ற சந்திரனின் உதயம், ஹனுமான் என்ற கௌஸ்துப ரத்தினம், விபீஷணன் என்ற அமுதம், ராவணன் என்ற ஆலாஹல விஷம் என எல்லாம் அதில் தோன்றின. அது நம் இன்பத்திற்கும் மேன்மைக்கும் பயன்படட்டும். 70

रघुनन्दन एव दैवतं नो रघुवंशोद्भव एव दैवतं नः ।
भरताग्रज एव दैवतं नो भगवान् राघव एव दैवतं नः ॥ ७१

ரகுநந்தந ஏவ தைவதம் நோ ரகுவம்சோத்பவ ஏவ தைவதம் ந: ।
பரதாக்ரஜ ஏவ தைவதம் நோ பகவாந் ராகவ ஏவ தைவதம் ந: ॥ 71

ரகுக்களை மகிழ்விப்பவர் எம் தெய்வம். ரகுவம்சத்தில் தோன்றியவர் எம் தெய்வம். பரதனின் அண்ணன் எமது தெய்வம். பகவான் ராமனே எம் தெய்வம். (71)

उत्फुल्लामल कोमलोत्पलदल श्यामाय रामामन-
श्चन्द्राय प्रशमाय निर्मलगुणारामाय रामात्मने ।

ध्यानारूढमुनीन्द्रमानससरोहंसाय संसारवि-
ध्वंसायाद्भुततेजसे रघुकुलोत्तंसाय पुंसे नमः ॥ ७२

உத்புல்லாமல கோமலோத்பலதல ச்யாமாய ராமாமந-
ச்சந்த்ராய ப்ரசமாய நிர்மலகுணாராமாய ராமாத்மநே ।
த்யாநாரூடமுநீந்த்ரமாநஸஸரோஹம்ஸாய ஸம்ஸாரவி-
த்வம்ஸாயாத்புததேஜஸே ரகுகுலோத்தம்ஸாய பும்ஸே நம: ॥ 72

ரகுகுலத்தின் தலையணியாகத் தோன்றிய ராமன் என்ற வியப்பிற்குரிய பேரொளிக்கு நமஸ்காரம். நன்கு மலர்ந்த மென்மை மிக்க தளமுள்ள அல்லிப்பூ போன்ற கருநீலவண்ணம் கொண்டது, ஸீதையின் மனத்திற்கு சந்திரன் போன்று இதமானது. பேரமைதி கொண்டது. தூயகுணங்களின் தோட்டம், தியானத்தில் அமர்ந்த முனிவரின் மனமாகிய ஓடையில் ஹம்ஸமாக உலாவுவது. பிறப்பிறப்புத் தளையை நீக்குவது. (72)

राजीवायतलोचनं रघुवरं नीलोत्पलश्यामलं
मन्दाराञ्चितमण्डपे सुललिते सौवर्णके पुष्पके ।
आस्थाने नवरत्नराजिखचिते सिंहासने संस्थितं
सीतालक्ष्मणलोकपालसहितं वन्दे मुनीन्द्रास्पदम् ॥ ७३

ராஜீவாயதலோசநம் ரகுவரம் நீலோத்பலச்யாமலம்
மந்தாராஞ்சிதமண்டபே ஸுலலிதே ஸௌவர்ணகே புஷ்பகே ।
ஆஸ்தாநே நவரத்நராஜிகசிதே ஸிம்ஹாஸநே ஸம்ஸ்திதம்
ஸீதாலக்ஷ்மணலோகபாலஸஹிதம் வந்தே முநீந்த்ராஸ்பதம் ॥ 73

மந்தாரப் பூவால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற புஷ்பக விமானத்துத் தங்க ஆஸ்தான மண்டபத்தில் நவரத்னங்கள் பதித்த ஸிம்ஹாஸனத்தில் ஸீதை, லக்ஷ்மணர், பிரும்மா முதலிய உலகத் காவலர் சூழ அமர்ந்திருப்பவரும், முனிவரில் சிறந்தவர்களின் தங்குமிடமும் தாமரை போன்ற விரிந்த கண்களுள்ளவரும் நீல அல்லி போன்று கருநீல வண்ணம் கொண்டவருமான ரகுவரனை வந்தனம் செய்கிறேன். (73)

वल्लीप्रवालनवपल्लवपादपद्मं
कञ्जेक्षणं जलजनीलसरोरुहाभम् ।
सीमन्तिनीनयनमोहनमूलमन्त्रं
रामं नमामि मुनिमानसराजहंसम् ॥ ७४

வல்லீப்ரவாலநவபல்லவபாதபத்மம்
கஞ்ஜேக்ஷணம் ஜலஜநீலஸரோருஹாபம் ।
ஸீமந்திநீநயநமோஹநமூலமந்த்ரம்
ராமம் நமாமி முநிமாநஸராஜஹம்ஸம் ॥ 74

பவழக் கொடியின் இளந்துளிர் போன்ற திருவடித் தாமரையுள்ளவரும் தாமரைக் கண்ணரும், நீரில் மலர்ந்த அல்லிப் பூ போன்ற ஒளி கொண்டவரும், பெண்களின் கண்களை மயக்குவதற்கான மூல மந்திரமானவரும், முனிவரின் மனமாகிய மானஸ ஓடையில் உள்ள ராஜஹம்ஸமுமான ராமனை வந்தனம் செய்கிறேன். (74)

अलं विवादेन न मानुषोऽयं रामात्मना राक्षसमर्दनाय ।
भुजङ्गशय्यां परिमुच्य साक्षान्नारायणो भूतलमाजगाम ॥ ७५

அலம் விவாதேந ந மாநுஷோऽயம் ராமாத்மநா ராக்ஷஸமர்தநாய ।
புஜங்கசய்யாம் பரிமுச்ய ஸாக்ஷாந்நாராயணோ பூதலமாஜகாம ॥ 75

விவாதம் போதும். இவர் மனிதரல்ல. அரக்கர்களை அழிக்க பாம்புப் படுக்கையை விட்டு நாராயணன் ராமராகப் பூமியை வந்தடைந்தார். (75)

लोकत्राणानुकारी दशवदनशिरः पङ्क्तिविच्छेदकारी
लङ्कालङ्कारहारी भृगुतनयमनस्सर्वगर्वापहारी ।
सीतासीमन्तकारी मणिमयमुकुटो दिव्यकोदण्डधारी
श्रीरामः पापहारी शमयतु दुरितं भूमिभारापहारी ॥ ७६

லோகத்ராணாநுகாரீ தசவதநசிர:பங்க்திவிச்சேதகாரீ
லங்காலங்காரஹாரீ ப்ருகுதநயமநஸ்ஸர்வகர்வாபஹாரீ ।

ஸீதாஸீமந்தகாரீ மணிமயமுகுடோ திவ்யகோதண்டதாரீ
ஸ்ரீராம: பாபஹாரீ சமயது துரிதம் பூமிபாராபஹாரீ ॥ 76

பாபத்தைப் போக்குபவரும் பூமியின் சுமையைக் குறைத்தவருமான ஸ்ரீ ராமன் பாபத்தைச் சமனம் செய்யட்டும். உலகைக் காத்தவர், ராவணனின் தலைவரிசையை வெட்டிச் சாய்த்தவர், லங்கையின் அழகைப்பறித்தவர். பரசுராமரின் மனத்திலிருந்த செருக்கனைத்தையும் அகற்றியவர். ஸீதையின் ஸீமந்தத்தை (வகிட்டை) அழகுபடுத்தியவர், ரத்ன கிரீடமுள்ளவர், தெய்விக வில்லை ஏந்தியவர். (76)

ब्रह्मादि योगिमुनि पूजितसिद्धमन्त्रं
दारिद्र्यदु:ख भवरोग विनाशमन्त्रम् ।
संसार सागर समुत्तरणैकमन्त्रम्
वन्दे महाभयहरं रघुराममन्त्रम् ॥ ७७

ப்ரஹ்மாதி யோகிமுநி பூஜிதஸித்தமந்த்ரம்
தாரித்ர்யது:க பவரோக விநாசமந்த்ரம் ।
ஸம்ஸார ஸாகர ஸமுத்தரணைகமந்த்ரம்
வந்தே மஹாபயஹரம் ரகுராமந்த்ரம் ॥ 77

ரகுராமன் என்ற மந்திரம் பிரும்மா முதலியவராலும் யோகிகளாலும் முனிவர்களாலும் வழிபடப் பெற்று ஸித்தியான மந்திரம், ஏழ்மை, துன்பம், பிறப்புத் தொடர் இவற்றை அழிக்கிற மந்திரம், ஸம்ஸாரக் கடலைக் கடக்கச் செய்கிற ஒரே மந்திரம். எல்லா பயங்களையும் போக்கவல்லது. (77)

शत्रुच्छेदैकमन्त्रं सरसमुपनिषद्वाक्यसंपूज्यमन्त्रं
संसारोत्तारमन्त्रं समुचितसमये सङ्गनिर्वाणमन्त्रम् ।
सर्वैश्वर्यैकमन्त्रं व्यसनभुजगसन्दष्टसन्त्राणमन्त्रं
जिह्वा श्रीराममन्त्रं जपतु जपतु मे जन्मसाफल्य मन्त्रम् ॥ ७८

சத்ருச்சேதைகமந்த்ரம் ஸரஸமுபநிஷத்வாக்யஸம்பூஜ்யமந்த்ரம்
ஸம்ஸாரோத்தாரமந்த்ரம் ஸமுசிதஸமயே ஸங்கநிர்வாணமந்த்ரம் ।
ஸர்வேச்வர்யைகமந்த்ரம் வ்யஸநபுஜங்கஸந்த்ருஷ்டஸந்த்ராணமந்த்ரம்
ஜிஹ்வா ஸ்ரீராமமந்த்ரம் ஜபது ஜபது மே ஜந்மஸாபல்ய மந்த்ரம் ॥

எனது நாக்கு ஸ்ரீ ராம மந்திரத்தை எப்போதும் ஜபிக்கட்டும். எதிரியை அழிக்க வல்ல ஒரே மந்திரம். சுவையுடன் உபநிஷத்து வாக்கியங்கள் பூஜிக்கிற மந்திரம், உரிய வேளையில் வெளிப் பொருளுடன் ஒட்டுவதை நீக்குகிற மந்திரம், எல்லா ஐச்வரியங்களையும் அளிக்கிற ஒரே மந்திரம், கெட்டப் பழக்கம் என்ற பாம்பால் கடிக்கப் பெற்றவனுக்கான காப்பு மந்திரம், (பிறப்பை) வாழ்வைப் பயனுள்ளதாக்குகிற மந்திரம். (78)

आकर्णमारूढधनुर्गुणाढ्यं ब्रह्मास्त्रमुण्डीकृतराक्षसेन्द्रम् ।
रथाधिरूढं रणरङ्गधीरं रामं भजे रक्तसरोरुहाक्षम् ॥ ७९

ஆகர்ணமாரூடதநுர்குணாட்யம்
ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமுண்டீக்ருதராக்ஷஸேந்த்ரம் ।
ரதாதிரூடம் ரணரங்கதீரம்
ராமம் பஜே ரக்தஸரோருஹாக்ஷம் ॥ 79

சிவந்த தாமரைக் கண்ணரான ராமனை அண்டி நிற்கிறேன். வில்லில் காதுவரை இழுக்கத்தக்கவாறு நாணேற்றியவர். ராக்ஷஸத் தலைவனான ராவணனை பிரும்மாஸ்திரத்தால் தலையறுத்து முண்டமாக்கியவர், ரதத்தின் மீதேறிப் போரரங்கில் தீரத்துடன் நின்றவர். 79

एतौ तौ दशकण्ठकण्ठकदलीकान्तारकान्तिच्छिदौ
वैदेहीकुचकुम्भकुङ्कुमरजःपङ्कारुणालङ्कृतौ ।
विश्वत्राणनिदान साधुसरसप्रारम्भयूपौ भुजौ
देयास्तामुरुविक्रमौ रघुपतेः श्रेयांसि भूयांसि नः ॥ ८०

ஏதௌ தௌ தசகண்டகண்டகதலீகாந்தாரகாந்திச்சிதௌ
வைதேஹீகுசகும்பகுங்குமரஜ:பங்காருணாலங்க்ருதௌ ।
விச்வத்ராணநிதாந ஸாதுஸரஸப்ராரம்பயூபௌ புஜௌ
தேயாஸ்தாமுருவிக்ரமௌ ரகுபதே: ச்ரேயாம்ஸி பூயாம்ஸி ந: ॥ 80

ரகுபதியின் ஆற்றல் மிக்க அந்த இருகைகள் பல நன்மைகளை நமக்கு அளிக்கட்டும். ராவணனின் கழுத்துகளை வாழைத் தோட்டத்தைப் போல் வெட்டிச் சிதைத்தவை,

சீதையின் மார்பகத்தில் ஒட்டிய குங்குமப்பூச் சாந்து ஒட்டியுள்ளதால் சிவந்து அழகாக இருப்பவை. உலகைக் காக்கும் வேள்வியில் முதலில் நாட்டிய யூபஸ்தம்பமானவை. (80)

वामाङ्कोपरि संस्थितावनिसुतामामुक्तभूषोज्ज्वलां
पश्यन्तं परिपूर्णचन्द्रवदनं भ्राजत्किरीटोज्ज्वलम् ।
आसीनं नवरत्नराजिखचिते सिंहासने राघवं
सुग्रीवाङ्गदलक्ष्मणानिलसुतैरासेव्यमानं भजे ॥ ८१

வாமாங்கோபரி ஸம்ஸ்திதாவநிஸுதாமாமுக்தபூஷோஜ்ஜ்வலாம்
பச்யந்தம் பரிபூர்ணசந்த்ரவதநம் ப்ராஜத்கிரீடோஜ்ஜ்வலம் ।
ஆஸீநம் நவரத்நராஜிகசிதே ஸிம்ஹாஸநே ராகவம்
ஸுக்ரீவாங்கதலக்ஷ்மணாநிலஸுதைராஸேவ்யமாநம் பஜே ॥81

ராமன் நவரத்ன வரிசை பதித்த ஸிம்ஹாஸனத்தின் மீதமர்ந்துள்ளார். ஸுக்ரீவன், அங்கதன், லக்ஷ்மணன், அனுமான் இவர்களால் பணிவிடைபுரியப் பெற்றவர். இடது மடிமீது அமர்ந்துள்ள நகைகள் பூண்டு அழகிய ஸீதையைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர். பூர்ண சந்திரனை ஒத்த முகமுள்ளவர். ஒளிர்கிற கிரீடத்தால் ஒளிர்பவர். அவரை அண்டி நிற்கிறேன். (81)

जानक्याः कमलामलाञ्जलिपुटे याः पद्मरागायिताः
न्यस्ता राघवमस्तके तु विलसत्कुन्दप्रसूनायिताः ।
स्रस्ताः श्यामलकायकान्तिकलिता या इन्द्रनीलायिताः
मुक्तास्ताश्शुभदा भवन्तु भवतां श्रीरामवैवाहिकाः ॥ ८२

ஜாநக்யா: கமலாமலாஞ்ஜலிபுடே யா: பத்மராகாயிதா:
ந்யஸ்தா ராகவமஸ்தகே து விலஸத்குந்தப்ரஸூநாயிதா: ।
ஸ்ரஸ்தா: ச்யாமலகாயகாந்திகலிதா யா இந்த்ரநீலாயிதா:
முக்தாஸ்தாச்சுபதா பவந்து பவதாம் ஸ்ரீராமவைவாஹிகா: ॥ 82

ஸ்ரீ ராமனின் திருமணத்தின் போது முத்துக்கள் ஜானகியின் தூயகரதல தாமரை மீது வைக்கப்பட்டதும் பத்மராக ரத்னங்களாயின. ராமனின் சிரஸின் மீது வைக்கப்பட முல்லைப்

பூவாயின. அங்கிருந்து நழுவி மேனியின் மீது அவை விழ இந்திர நீல ரத்னங்களாயின. அவை நமக்கு மங்களம் அளிக்கட்டும். (82)

नित्यं श्रीराममन्त्रं निरुपममधिकं नीतिसुज्ञानमन्त्रं
सत्यं श्रीराममन्त्रं सदमलहृदये सर्वदाऽऽरोग्यमन्त्रम् ।
स्तुत्यं श्रीराममन्त्रं सुललितसुमनः सौख्यसौभाग्यमन्त्रं
पठ्यं श्रीराममन्त्रं पवनजवरदं पातु मां राममन्त्रम् ॥ ८३

நித்யம் ஸ்ரீராமமந்த்ரம் நிருபமமதிகம் நீதிஸுஜ்ஞாநமந்த்ரம்
ஸத்யம் ஸ்ரீராமமந்த்ரம் ஸதமலஹ்ருதயே ஸர்வதாऽऽரோக்யமந்த்ரம் ।
ஸ்துத்யம் ஸ்ரீராமமந்த்ரம் ஸுலலிதஸுமநஸ்ஸௌக்யஸௌபாக்யமந்த்ரம்
பட்யம் ஸ்ரீராமமந்த்ரம் பவநஜவரதம் பாது மாம் ராமமந்த்ரம் ॥ 83

ராம மந்திரம் என்னைக் காக்கட்டும். ஈடிணையற்றது அது. நேர்மையும் நல்லறிவும் வடிவானது. உண்மையாக அது நல்லோரின் தூய உள்ளத்தில் காணப்படுகிறது. எப்போதும் நோயின்மை அளிப்பது. துதிக்க உகந்தது. எளிமையும் நல்மனமும் இன்பமும் ஸௌபாக்யமும் தருவது. ஹனுமானின் விருப்பத்தை அளிப்பது. தினமும் படிக்கத் தக்கது. (83)

व्यामोहप्रशमौषधं मुनिमनोवृत्तिप्रवृत्त्यौषधं
दैत्योन्मूलकरौषधं भवभयप्रध्वंसनैकौषधम् ।
भक्तानन्दकरौषधं त्रिभुवने सञ्जीवनैकौषधं
श्रेयः प्राप्तिकरौषधं पिब मनः श्रीरामनामौषधम् ॥ ८४

வ்யாமோஹப்ரசமௌஷதம் முநிமநோவ்ருத்திப்ரவ்ருத்யௌஷதம்
தைத்யோந்மூலகரௌஷதம் பவபயப்ரத்வம்ஸநைகௌஷதம் ।
பக்தாநந்தகரௌஷதம் த்ரிபுவநே ஸஞ்ஜீவநைகௌஷதம்
ச்ரேய: ப்ராப்திகரௌஷதம் பிப மந: ஸ்ரீராமநாமௌஷதம் ॥ 84

ஸ்ரீ ராமனின் நாமம் ஒரு அருமருந்து. மதிக்கலக்கத்தைப் போக்கும். முனிவரின் மனப்போக்கை நேரான வழியில் கொண்டு செல்வது. அரக்கர்களை அழிப்பது, பிறப்பிறப்புத் தொடரிலுள்ள பயத்தை அழிப்பது. பக்தருக்கு ஆனந்தமளிப்பது. மூவுலகிலும் உயிரை மீட்டுத்தருவது. மேனிலையடைச் செய்வது, மனமே! நீ அதைப் பருகுவாய். (84)

ध्यायेत्प्रातः सुरेशं रविकुलतिलकं रञ्जितानन्तलोकं
बालं बालारुणाक्षं भवमुखविनुतं भावगम्यं भवघ्नम् ।
दीप्यन्तं स्वर्णक्लृप्तैर्मणिगणनिकरैर्भूषणैरुज्ज्वलाङ्गं
कौसल्यादेहजातं मम हृदयगतं राममीषत्स्मितास्यम् ॥ ८५

த்யாயேத்ப்ராத: ஸுரேசம் ரவிகுலதிலகம் ரஞ்ஜிதாநந்தலோகம்
பாலம் பாலாருணாக்ஷம் பவமுகவிநுதம் பாவகம்யம் பவக்நம் ।
தீப்யந்தம் ஸ்வர்ணக்லுப்தைர்மணிகணநிகரைர்பூஷணைருஜ்ஜ்வலாங்கம்
கௌஸல்யாதேஹஜாதம் மம ஹ்ருதயகதம் ராமமீஷத்ஸ்மிதாஸ்யம் ॥ 85

பால ராமனைக் காலையில் தியானிக்க வேண்டும். தேவர்களின் தலைவர். ஸூரிய குலத்தின் திலகம். உலகனைத்தையும் தன்பால் ஈர்ப்பவர். இளஞ் சூரியனைப் போன்ற கண்கள் உள்ளவர். சிவன் முதலானோரால் துதிக்கப் பெறுபவர். அந்தரங்கத்தில் உணரத்தக்கவர். பிறவிநோய் தீர்ப்பவர். தங்கத்தில் ரத்னங்கள் பதித்த ஆபரணங்களால் ஒளி மிக்க மேனியர். கௌஸல்யையின் வயிற்றில் தோன்றியவர், என் உள்ளத்திலிருப்பவர், சிறிது புன்னகையுடன் உள்ள முகமுள்ளவர். (85)

मध्याह्ने रामचन्द्रं मणिगणललितं मन्दहासावलोकं
मार्तण्डानेकभासं मरकतनिकराकारमानन्दमूर्तिम् ।
सीतावामाङ्कसंस्थं सरसिजनयनं पीतवासो वसानं
वन्देऽहं वासुदेवं वरशरधनुषं मानसे मे विभान्तम् ॥ ८६

மத்யாஹ்நே ராமசந்த்ரம் மணிகணலலிதம் மந்தஹாஸாவலோகம்
மார்தண்டாநேகபாஸம் மரகதநிகராகாரமாநந்தமூர்திம் ।
ஸீதாவாமாங்கஸம்ஸ்தம் ஸரஸிஜநயநம் பீதவாஸோ வஸாநம்
வந்தேऽஹம் வாஸுதேவம் வரசரதநுஷம் மாநஸே மே விபாந்தம் ॥

நடுப்பகலில் என் உள்ளத்தில் ஒளி வீசுகின்ற வில் - அம்பு ஏந்திய வாஸுதேவனை ராமசந்திரனை வணங்குகின்றேன். ரத்னங்கள் அணிந்து அழகானவர். புன்சிரிப்புள்ள பார்வை

உள்ளவர். பல சூரியர்களின் ஒளியுள்ளவர், மரகத ரத்ன வண்ணம் கொண்டவர். ஆனந்த வடிவினர், ஸீதையை இடதுமடி மீது கொண்டவர். தாமரைக் கண்ணர். செம்மஞ்சளாடையுடுத்தியவர். (86)

ध्यायेद्रामं सुधांशुं नतसकलभवारण्यतापप्रहारं
श्यामं शान्तं सुरेन्द्रं सुरमुनिविनुतं कोटिसूर्यप्रकाशम् ।
सीतासौमित्रिसेव्यं सुरनरसुगमं दिव्यसिंहासनस्थं
सायाह्ने रामचन्द्रं स्मितरुचिरमुखं सर्वदा मे प्रसन्नम् ॥ ८७

த்யாயேத்ராமம் ஸுதாம்சும் நதஸகலபவாரண்யதாபப்ரஹாரம்
ச்யாமம் சாந்தம் ஸுரேந்த்ரம் ஸுரமுநிவிநுதம் கோடிஸூர்யப்ரகாசம் ।
ஸீதாஸௌமித்ரிஸேவ்யம் ஸுரநரஸுகமம் திவ்யஸிம்ஹாஸநஸ்தம்
ஸாயாஹ்நே ராமசந்த்ரம் ஸ்மிதருசிரமுகம் ஸர்வதா மே ப்ரஸந்நம் ॥ 87

மாலையில் எப்போதும் என் முன் அருள்பாலிப்பவர், ராமன் என்ற சந்திரன். தன்னை வணங்கியவரின் பிறப்பிறப்புத் தொடர்பாகிய காட்டின் கொடுமையை அகற்றுபவர். நீலமேனியர், அமைதி கொண்டவர். தேவர்களின் தலைவர், தேவர்ஷிகளால் துதிக்கப் பெறுபவர். கோடி ஸூரிய ஒளி கொண்டவர். ஸீதையாலும் லக்ஷ்மணனாலும் பணிவிடை செய்யப் பெறுபவர், தேவர்களாலும் மனிதர்களாலும் எளிதில் அணுகத் தக்கவர். தெய்விக மிக்க ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்தவர். புன்சிரிப்பால் அழகிய முகம் உள்ளவர். (87)

केयूराङ्गदकङ्कणैर्मणिगणैर्वैरोचमानं सदा
राकापर्वणि चन्द्रकोटिसदृशं छत्रेण वै राजितम् ।
हेमस्तम्भसहस्रषोडशयुते मध्ये महामण्डपे
देवेशं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम् ॥ ८८

கேயூராங்கதகங்கணைர்மணிகணைர்வைரோசமாநம் ஸதா
ராகாபர்வணி சந்த்ரகோடிஸத்ருசம் சத்ரேண வை ராஜிதம் ।
ஹேமஸ்தம்பஸஹஸ்ரஷோடசயுதே மத்யே மஹாமண்டபே
தேவேசம் பரதாதிபி: பரிவ்ருதம் ராமம் பஜே ச்யாமலம் ॥ 88

பரதன் முதலானோர் சுற்றி நிற்க நடுவில் உள்ள சியாமளத் திருமேனி கொண்ட ராமனை வழிபடுகிறேன். கேயூரம், தோள்வளை, காப்பு, ரத்னமாலை இவற்றால் ஒளியுடன் துலங்குபவர், பூர்ணிமையின் பூர்ண சந்திரர்களின் கோடியின் ஒளி கொண்டவர். குடையால் அழகுற விளங்குபவர். 16 ஆயிரம் தூண்கள் கொண்ட பெருமண்டபத்தின் நடுவில் தேவர்களின் ஈசனாகத்துலங்குபவர். (88)

विहाय कोदण्डमिमं मुहूर्तं गृहाण पाणौ मणिचारुवेणुम् ।
मायूरबर्हं च निजोत्तमाङ्गे सीतापते राघव रामचन्द्र ॥ ८९

விஹாய கோதண்டமிமம் முஹூர்தம்
க்ருஹாண பாணௌ மணிசாருவேணும் ।
மாயூரபர்ஹம் ச நிஜோத்தமாங்கே
ஸீதாபதே ராகவ ராமசந்த்ர ॥ 89

ஸீதாபதியான ராகவ! ராமசந்திர! சிறிது நேரம் வில்லை அகற்றி விட்டுக்கையில் ரத்னம் பதித்த புல்லாங்குழலையும் தலையில் மயில்தோகையையும் ஏற்பீர்! 89

शुद्धान्ते मातृमध्ये दशरथपुरतः सञ्चरन्तं परं तं
काञ्चीदामानुविद्धं प्रतिमणिविलसत्किङ्किणीनिक्वणाङ्गम् ।
फाले मुक्ताललामं पदयुगनिनदन्नूपुरं चारुहासं
बालं रामं भजेऽहं प्रणतजनमनः खेदविच्छेददक्षम् ॥ १०

சுத்தாந்தே மாத்ருமத்யே தசரதபுரத: ஸஞ்சரந்தம் பரம் தம்
காஞ்சீதாமானுவித்தம் ப்ரதிமணிவிலஸத்கிங்கிணீநிக்வணாங்கம் ।
பாலே முக்தாலலாமம் பதயுகநிநதந்நூபுரம் சாருஹாஸம்
பாலம் ராமம் பஜேऽஹம் ப்ரணதஜநமந: கேதவிச்சேததக்ஷம் ॥ 90

தசரதரின் முன் தாய்களின் இடையே அந்தப் புரத்தில் உலாவுகிற பரனை பாலராமனை வழிபடுகிறேன். காஞ்சி எனும் இடுப்பணி பூண்டவன். ரத்ன அணிகளிடையே கொஞ்சுகிற சதங்கை ஒலிக்க நெற்றியில் முத்துத் தொங்கட்டானும், இரு

சரணங்களில் கொஞ்சும் சதங்கைகளும் கொண்டு அழகாகச் சிரிப்பவன். வணங்குபவரின் மனத்துயரை அகற்றுவதில் வல்லவன் அவன். (90)

सम्पूर्णचन्द्रवदनं सरसीरुहाक्षं
माणिक्यकुण्डलधरं मुकुटाभिरामम् ।
चाम्पेयगौरवसनं शरचापहस्तं
श्रीरामचन्द्रमनिशं मनसा स्मरामि ॥ ९१

ஸம்பூர்ணசந்த்ரவதநம் ஸரஸீருஹாக்ஷம்
மாணிக்யகுண்டலதரம் முகுடாபிராமம் ।
சாம்பேயகௌரவஸநம் சரசாபஹஸ்தம்
ஶ்ரீராமசந்த்ரமநிசம் மநஸா ஸ்மராமி ॥ 91

பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகமுள்ளவர், தாமரைக் கண்ணர். மாணிக்ய குண்டலம் தரித்தவர், கிரீடத்தால் அழகியவர், சம்பகப்பூ போன்ற வெண்ணிறைஆடை உடுத்தியவர், வில்லும் அம்பும் கையில் கொண்டவர், இந்த ஸ்ரீ ராம சந்திரனை எப்போதும் மனத்தால் நினைக்கிறேன். (91)

इन्द्रनीलमणिसन्निभदेहं वन्द्यमानमसकृन्मुनिबृन्दैः ।
लम्बमानतुलसीवनमालं चिन्तयामि सततं रघुवीरम् ॥ ९२

இந்த்ரநீலமணிஸந்நிபதேஹம் வந்த்யமாநமஸக்ருந்முநிப்ருந்தை: ।
லம்பமாநதுலஸீவநமாலம் சிந்தயாமி ஸததம் ரகுவீரம் ॥ 92

ரகுவீரனை எப்போதும் நினைத்துக் கொள்கிறேன். இந்திர நீலரத்னம் போன்ற மேனி வண்ணம் கொண்டவர், முனிவர் கூட்டத்தால் அடிக்கடி வணங்கப் பெறுபவர், துளஸீமாலையும் வனமாலையும் பூண்டவர். (92)

रामचन्द्र दयासान्द्र रघुवीर नृपोत्तम ।
लोचनाभ्यां कृपापूरपूर्णाभ्यां मां विलोकय ॥ ९३

ராமசந்த்ர தயாஸாந்த்ர ரகுவீர ந்ருபோத்தம ।
லோசநாப்யாம் க்ருபாபூரபூர்ணாப்யாம் மாம் விலோகய ॥ 93

பரிவால் கனிந்தவரே! ராமசந்திர! ரகுவீர! சிறந்த அரசரே! கருணை வெள்ளம் பெருகுகிற இருகண்களால் என்னைப்பார்ப்பீர். (93)

रामेति वर्णद्वयमादरेण सदा स्मरन् मुक्तिमुपैति जन्तुः ।
कलौ युगे कल्मषमानसानामन्यत्र धर्मे खलु नाधिकारः ॥ ९४

ராமேதி வர்ணத்வயமாதரேண ஸதா ஸ்மரந் முக்திமுபைதி ஜந்து: ।
கலௌ யுகே கல்மஷமாநஸாநாமந்யத்ர தர்மே கலு நாதிகார: ॥ 94

மனிதனுகப் பிறந்தவன் ராம என்ற இரு எழுத்துக்களை அக்கரையுடன் நினைக்க முக்தி பெறுகிறான். கலியுகத்தில் மாசுற்ற மனமுள்ளவருக்கு வேறு பூஜை செய்யத் தகுதி இல்லை! (94)

भक्तप्रियं भक्तसमाधिगम्यं चिन्ताहरं चिन्तित कामधेनुम् ।
सूर्येन्दुकोटिद्युतिभास्वरं तं रामं भजे राघवरामचन्द्रम् ॥ ९५

பக்தப்ரியம் பக்தஸமாதிகம்யம் சிந்தாஹரம் சிந்தித காமதேநும் ।
ஸூர்யேந்துகோடித்யுதிபாஸ்வரம் தம் ராமம் பஜே ராகவராமசந்த்ரம் ॥

ரகுகுலத்தில் தோன்றிய ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். பக்தரிடம் பிரியமுள்ளவர். பக்தரின் ஆழ்ந்த சித்தத்தில் உணரப் பெறுபவர். கவலையை அகற்றுபவர், பெற நினைத்ததை உடன் வழங்குகிற காமதேனு. (95)

सकलभुवनरत्नं सर्वशास्त्रार्थरत्नं
समरविजयरत्नं सच्चिदानन्दरत्नम् ।
दशमुखहररत्नं दानवारातिरत्नं
रघुकुलनृपरत्नं पातु मां रामरत्नम् ॥ ९६

ஸகலபுவநரத்நம் ஸர்வசாஸ்த்ரார்தரத்நம்
ஸமரவிஜயரத்நம் ஸச்சிதாநந்தரத்நம் ।
தசமுகஹரரத்நம் தாநவாராதிரத்நம்
ரகுகுலந்ருபரத்நம் பாது மாம் ராமரத்நம் ॥ 16

எல்லா உலகிற்குமான ரத்னம், எல்லா சாஸ்திரங்களின் உட்பொருளான ரத்னம், போரில் வெற்றி தருகிற ரத்னம், ராவணனை அழித்த ரத்னம், அரக்கரின் எதிரியான ரத்னம், ரகு குலத்தரசருள் ரத்னம், அந்த ராமர் என்ற ரத்னம் என்னைக் காக்கட்டும். (96)

मातुः पार्श्वे चरन्तं मणिमयशयने मञ्जुभूषाञ्चिताङ्गं
मन्दं मन्दं पिबन्तं मुकुलितनयनं स्तन्यमन्यस्तनाग्रम् ।
अङ्गुल्यग्रैः स्पृशन्तं सुखपरवशया सुस्मितालिङ्गिताङ्गं
गाढं गाढं जनन्या कलयतु हृदयं मामकं रामबालम् ॥ ९७

மாது: பார்ச்வே சரந்தம் மணிமயசயநே மஞ்ஜுபூஷாஞ்சிதாங்கம்
மந்தம் மந்தம் பிபந்தம் முகுலிதநயநம் ஸ்தந்யமந்யஸ்தநாக்ரம் ।
அங்குல்யக்ரை: ஸ்ப்ருசந்தம் ஸுகபரவசயா ஸுஸ்மிதாலிங்கிதாங்கம்
காடம் காடம் ஜநந்யா கலயது ஹ்ருதம் மாமகம் ராமபாலம் ॥97

ராமன் என்னொரு பாலன் என் உள்ளத்தை அழகுபடுத்தட்டும். தன் தாயின் அருகே நடமாடுபவன், ரத்னம் பதித்த படுக்கையில் அழகிய நகைகள் பூண்டு அழகாய் படுத்திருப்பவன்.ஒருமார்பகத்தில் உள்ளபாலை மெள்ள மெள்ள கண்களைக் குவித்துக் கொண்டு பருகுபவன். இரண்டாவது மார்பகத்தின் நுனியை விரல் நுனியால் தொட்டுக் கொண்டிருப்பவன். அந்த இன்பத்தில் பரவசப்பட தாயால் இறுக இறுக அணைக்கப் பெற்றவன். (97)

रामाभिरामं नयनाभिरामं वाचाभिरामं वदनाभिरामम् ।
सर्वाभिरामं च सदाभिरामं वन्दे सदा दाशरथिं च रामम् ॥ ९८

ராமாபிராமம் நயநாபிராமம் வாசாபிராமம் வதநாபிராமம் ।
ஸர்வாபிராமம் ச ஸதாபிராமம் வந்தே ஸதா தாசரதிம் ச ராமம் ॥ 98

ராமன் என்ற பெயரால் அழகன், கண்களால் அழகன், கொஞ்சு மொழியால் அழகன், முகத்தால் அழகன், எல்லாவற்றாலும் அழகன், எப்போதும் அழகன். அந்த தசரதரின் புதல்வன் ராமனை எப்போதும் வந்தனம் செய்கிறேன். (98)

जय जय रघुराम श्रीमुखाम्भोजभानो
जय जय रघुवीर श्रीमदम्भोजनेत्र ।
जय जय रघुनाथ श्रीकराभ्यार्चिताङ्घ्रे
जय जय रघुवर्य श्रीश कारुण्यसिन्धो ।। ९९

ஜய ஜய ரகுராம ஸ்ரீமுகாம்போஜபாநோ
ஜய ஜய ரகுவீர ஸ்ரீமதம்போஜநேத்ர ।
ஜய ஜய ரகுநாத ஸ்ரீகராப்யார்சிதாங்க்ரே
ஜய ஜய ரகுவர்ய ஸ்ரீச காருண்யஸிந்தோ ॥ 99

லக்ஷ்மி (ஸீதை) யின் முகத் தாமரைக்கு ஸூரியனே! ஜய! ஜய! (ஓங்கி நிற்பீர்) சீர்மிக்க தாமரைக் கண்ணரே! ரகுவீர! ஜய! ஜய! லக்ஷ்மி (ஸீதை) யின் கைகளால் திருவடிகளில் அர்ச்சிக்கப் பெற்றவரே! ரகுநாத! ஜய! ஜய! கருணைக் கடலே! லக்ஷ்மியின் (ஸீதையின்) மணாளரே! ரகுவீர! ஜய! ஜய!.(99)

जय जय वरशङ्खश्रीगदाचक्रधारिन्
जय जय निजदासप्राप्यदुर्लभ्यकाम ।
त्रिभुवनमय सर्वप्राणिभावज्ञ विष्णो
शरणमुपगतोऽहं सर्वदा त्वां शरण्यम् ।। १००

ஜய ஜய வரசங்கஸ்ரீகதாசக்ரதாரிந்
ஜய ஜய நிஜதாஸப்ராப்யதுர்லப்யகாம ।
த்ரிபுவநமய ஸர்வப்ராணிபாவஜ்ஞ விஷ்ணோ
சரணமுபகதோऽஹம் ஸர்வதா த்வாம் சரண்யம் ॥ 100

உயர்ந்த சங்கத்தையும் சீர்மிக்க கதையையும் சக்ரத்தையும் தரித்திருப்பவரே! ஜய! ஜய! (வெல்க! வெல்க!) கிடைப்பதற்கரிய விருப்பத்தையும் தன் தாஸனைப் பெறச் செய்பவரே! ஜய! ஜய! மூவுலகவடிவினரே! உயிரினமனைத்தின் கருத்தறிந்தவரே! எல்லாவற்றிலும் உள்ளிருக்கிற பரவி நிற்கிற விஷ்ணுவே! அடைக்கலமடைந்தவரின் நலனைக் காக்கிற உம்மை எப்போதும் அடைக்கலமாக அடைந்தேன். (100)

इक्ष्वाकुनन्दनं सुग्रीवपूजितं
त्रैलोक्यरक्षकं सत्यसन्धं सदा ।
राघवं रघुपतिं राजीवलोचनं
रामचन्द्रं भजे राघवेन्द्रं भजे ॥ १०१

இக்ஷ்வாகுநந்தநம் ஸுக்ரீவபூஜிதம்
த்ரைலோக்ய ரக்ஷகம் ஸத்யஸந்தம் ஸதா ।
ராகவம் ரகுபதிம் ராஜீவலோசநம்
ராமசந்த்ரம் பஜே ராகவேந்த்ரம் பஜே ॥ 101

இக்ஷ்வாகு குலத்தை மகிழ்விப்பவர். ஸுக்ரீவனால் பூஜிக்கப் பெற்றவர். மூவுலகைக் காப்பவர். எப்போதும் உண்மையில் உறுதியாக நிற்பவர். ரகு குலத்தலைவர், தாமரைக் கண்ணர், அந்த ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். ரகுகுலத்தலைவரை வழிபடுகிறேன். (101)

श्रीरामेत्येकदा वक्तुं मनो यस्य प्रवर्तते ।
वैकुण्ठवासिनस्तस्य कुलमेकोत्तरं शतम् ॥ १०२

ஶ்ரீராமேத்யேகதா வக்தும் மநோ யஸ்ய ப்ரவர்ததே ।
வைகுண்டவாஸிநஸ்தஸ்ய குலமேகோத்தரம் ஶதம் ॥ 102

ஸ்ரீ ராம! என ஒரு தடவை கூற மனம் முன்வந்தால் அவனது குலம் 101 தலை முறைக்கு வைகுண்டத்தில் வசிக்கும். (102)

वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे ।
वेदः प्राचेतसादासीत् साक्षाद् रामायणात्मना ॥ १०३

வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தசரதாத்மஜே ।
வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மநா ॥ 103

வேதத்தால் உணரத்தக்க பரமபுருஷன் தசரதரின் புதல்வராகத் தோன்றியதும் வேதம் ராமாயணம் என்ற உருவில் வால்மீகியிடமிருந்து நேராக வெளியானது. (103)

राशब्दोच्चारमात्रेण मुखान्निर्यान्ति पातकाः ।
पुनः प्रवेशभीत्या च मकारस्तु कपाटवत् ॥ १०४

ராசப்தோச்சாரமாத்ரேண முகாந்நிர்யாந்தி பாதகா: ।
புந: ப்ரவேசபீத்யா ச மகாரஸ்து கபாடவத் ॥ 104

'ரா' என்று உச்சரித்ததும் அவன் வாய்வழியே பாபங்கள் வெளியேறும் .மறுபடி பாபங்கள் உள்நுழையாதவாறு 'ம' என்பது கதவைப் போன்று தடுக்கும். (104)

श्रीरामायणमादिकाव्यमृषिणा वाल्मीकिना निर्मितं
वेदान्तार्थविशारदैरनुदिनं स्तुत्यं सुरैरर्चितम् ।
श्रोतॄणामघनाशनं सुरतरोस्तुल्यं तु मुक्तिप्रदं
ये शृण्वन्ति पठन्ति रामचरितं ते यान्ति विष्णोः पदम् ॥ १०५

ஸ்ரீராமாயணமாதிகாவ்யம்ருஷிணா வால்மீகிநா நிர்மிதம்
வேதாந்தார்தவிசாரதைரநுதிநம் ஸ்துத்யம் ஸுரைரர்சிதம் ।
ச்ரோத்ருணாமகநாசநம் ஸுரதரோஸ்துல்யம் து முக்திப்ரதம்
யே ச்ரண்வந்தி படந்தி ராமசரிதம் தே யாந்தி விஷ்ணோ: பதம் ॥

ஸ்ரீ ராமாயணம் என்ற முதல் காவியம் வால்மீகி ருஷியால் இயற்றப்பட்டது. வேதத்தின் முடிவான உபநிஷத்தின் பொருளறிஞர்களால் தினமும் துதிக்கப் பெற்று படிக்கப் பெறுகிறது. கேட்பவரின் பாபத்தை நீக்கவல்லது. கற்பக விருக்ஷத்திற்கு ஈடானது. முக்தி அளிப்பது, ராமனின் சரிதத்தைப் படிப்பவரும் கேட்பவரும் விஷ்ணுவின் ஸ்தானத்தை அடைவர். (105)

द्वितीयाश्वासः

'இரண்டாம் ஆச்வாஸம்'

श्रीरामं जनकक्षितीश्वरसुतावक्त्राम्बुजाहारिणं
श्रीमद्भानुकुलाब्धिकौस्तुभमणिं श्रीरत्नवक्षःस्थलम् ।
श्रीकण्ठाद्यमरौघरत्न मुकुटालङ्कारपादाम्बुजं
श्रीवत्सोज्ज्वलमिन्द्रनीलसदृशं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ १

ஸ்ரீராமம் ஜநகக்ஷிதீச்வரஸுதாவக்த்ராம்புஜாஹாரிணம்
ஸ்ரீமத்பாநுகுலாப்திகௌஸ்துபமணிம் ஸ்ரீரத்நவக்ஷ:ஸ்தலம் ।
ஸ்ரீகண்டாத்யமரௌகரத்ந முகுடாலங்காரபாதாம்புஜம்
ஸ்ரீவத்ஸோஜ்ஜ்வலமிந்த்ரநீலஸத்ருசம் ஸ்ரீராமசந்த்ரம் பஜே ॥1

ஸ்ரீ ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். அந்த ராமர் ஜனக மகாராஜனின் மகளின் முகத் தாமரையை உட்கொள்பவர். சீர் மிக்க ஸூர்ய குலமாகிய பாற்கடலில் உதித்த கௌஸ்துப மணி. லக்ஷ்மியை மார்பில் ரத்னமாகத் தரித்தவர், சிவன் முதலான தேவர் கூட்டத்தின் கிரீடங்களின் மீது அலங்காரமாக ஏற்கப்பெற்ற திருவடி கொண்டவர். ஸ்ரீவத்ஸமருவால் ஒளிமிக்கவர். இந்திர நீல ரத்னம் போன்ற மேனி வண்ணம் கொண்டவர். (1)

श्रीरङ्गेशपदाब्जलग्नहृदयं श्रीशङ्खचक्रान्वितं
श्रीमन्निर्जरपादपस्फुटपदं श्रीसिंहपीठस्थितम् ।
श्रीवैकुण्ठसहस्रमस्तकलसद्भोगासने शायिनं
श्रीभूमीसुतया युतं श्रितनिधिं श्रीराममूर्तिं भजे ॥ २

ஸ்ரீரங்கேசபதாப்ஜலக்நஹ்ருதயம் ஸ்ரீசங்கசக்ராந்விதம்
ஸ்ரீமந்நிர்ஜரபாதபஸ்புடபதம் ஸ்ரீஸிம்ஹபீடஸ்திதம் ।
ஸ்ரீவைகுண்டஸஹஸ்ரமஸ்தகலஸத்போகாஸநே சாயிநம்
ஸ்ரீபூமீஸுதயா யுதம் ச்ரிதநிதிம் ஸ்ரீராமமூர்திம் பஜே ॥ 2

ஸ்ரீ ரங்கநாதரின் திருவடித் தாமரையில் சிக்கிய உள்ளம் உள்ளவர். சங்கும் சக்ரமும் கொண்டவர், தேவர்களின்

கற்பகமரத்தை ஒத்த திருவடி கொண்டவர், ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்தவர், ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் ஆயிரம் தலையுள்ள ஆதிசேஷனின் உடலாகிய ஆஸனத்தில் சயனித்திருப்பவர், ஸ்ரீ தேவி, பூதேவிகளுடன் இணைந்தவர், அண்டினவருக்கு செல்வநிதியாயிருப்பவர். அந்த ஸ்ரீ ராமமூர்த்தியை வழிபடுகிறேன். (2)

आनन्दकन्दमरुणाधरमम्बुजाक्षं
आपीतवस्त्रमतसीकुसुमोज्ज्वलाङ्गम् ।
अक्षान्तवर्णमकलंकममेयमाद्यं
सीतापतिं रघुपतिं शरणागतोऽस्मि ॥ ३

ஆநந்தகந்தமருணாதரமம்புஜாக்ஷம்
ஆபீதவஸ்த்ரமதஸீகுஸுமோஜ்ஜ்வலாங்கம் ।
அக்ஷாந்தவர்ணமகலங்கமமேயமாத்யம்
ஸீதாபதிம் ரகுபதிம் சரணாகதோऽஸ்மி ॥

ஆனந்தத்தை விளைவிக்கிற கிழங்கு, செவ்வுதடுள்ளவர், தாமரைக் கண்ணர், செம்மஞ்சளாடையுடுத்தியவர், ஞாழல் பூ போன்ற மேனி வண்ணம் கொண்டவர், 'அ முதல் 'க்ஷ' வரையுள்ள எழுத்து வடிவினர், களங்கமற்றவர், மதிப்பிட இயலாதவர், மூத்தவர், ஸீதையின் கணவர், அந்த ரகுபதியைச் சரணடைகிறேன். (3)

साकेते नवरत्नपङ्क्तिखचिते चित्रध्वजालङ्कृते
वामे स्वर्णमये दलाष्टललिते पद्मे विमानोत्तमे ।
आसीनं भरतादिसोदरजनैः शाखामृगैः किन्नरैः
दिक्पालैर्मुनिपुङ्गवैर्नृपगणैः संसेव्यमानं भजे ॥ ४

ஸாகேதே நவரத்நபங்க்திகசிதே சித்ரத்வஜாலங்க்ருதே
வாமே ஸ்வர்ணமயே தலாஷ்டலலிதே பத்மே விமாநோத்தமே ।
ஆஸீநம் பரதாதிஸோதரஜநை: சாகாம்ருகை: கிந்நரை:
திக்பாலைர்முநிபுங்கவைர்நருபகணை: ஸம்ஸேவ்யமாநம் பஜே ॥ 4

அயோத்தியில், ஒரு சிறந்த விமானம் - நவரத்ன வரிசை பதித்த அழகிய தங்கத்தாலானது. அதில் ஒரு எட்டுதளத் தாமரை, அதன் மீது பரதர் முதலிய உடன் பிறந்தோர், வானரர்கள், கின்னரர்கள், திக்பாலகர்கள், முனிவர்கள், பேரரசர்கள் இவர்கள் வழிபட அமர்ந்துள்ள ராமனை வழிபடுகிறேன். (4)

कन्दर्पायुतकोटिकोटितुलितं कालाम्बुदश्यामलं
कम्बुग्रीवमुदारकौस्तुभधरं कर्णावतंसोत्पलम् ।
कस्तूरीतिलकोज्ज्वलं स्मितयुतं चिन्मुद्रयालङ्कृतं
सीतालक्ष्मणवायुपुत्रसहितं सिंहासनस्थं भजे ॥ ५

கந்தர்பாயுதகோடிகோடிதுலிதம் காலாம்புதச்யாமலம்
கம்புக்ரீவமுதாரகௌஸ்துபதரம் கர்ணவதம்ஸோத்பலம் ।
கஸ்தூரீதிலகோஜ்ஜ்வலம் ஸ்மிதயுதம் சிந்முத்ரயாலங்க்ருதம்
ஸீதாலக்ஷ்மணவாயுபுத்ரஸஹிதம் ஸிம்ஹாஸநஸ்தம் பஜே ॥ 6

ஸிம்ஹாஸனத்தின் மீதமர்ந்துள்ள ராமனை வழிபடுகிறேன். அவர் பத்தாயிரம் கோடி மன்மதர்களுக்கு ஈடானவர். கார்மேக வண்ணர், சங்கு போன்ற கழுத்துள்ளவர், சிறந்த கௌஸ்துபத்தை அணிந்தவர், அல்லிப்பூவைக் காதில் அணிந்தவர், கஸ்துரியாலான திலகத்தால் ஒளிர்பவர், புன் சிரிப்புள்ளவர், சின் முத்ரை காட்டுபவர், ஸீதா, லக்ஷ்மணர், ஹனுமான் இவர்களுடன் கூடியவர். (5)

वराभयं दिव्यरथाङ्गशङ्खं सकौस्तुभं वेष्टितपीतवस्त्रम् ।
किरीटहाराङ्गद कुण्डलाङ्गं श्रीवत्सचिह्नं शिरसा नमामि ॥ ६

வராபயம் திவ்யரதாங்கசங்கம்
ஸகௌஸ்துபம் வேஷ்டிதபீதவஸ்த்ரம் ।
கிரீடஹாராங்கத குண்டலாங்கம்
ஸ்ரீவத்ஸசிந்ஹம் சிரஸா நமாமி ॥ 6

வரம், அபயம், சக்ரம், சங்கு ஏந்தியவர், கௌஸ்துபமணிந்தவர், பீதாம்பரமுடுத்தியவர், கிரீடம், ஹாரம்,

தோள்வளை, குண்டலம் இவற்றை அணிந்தவர், ஸ்ரீ வத்ஸம் எனும் அடையாளம் கொண்டவர், இந்த ராமரைத் தலையால் வணங்குகிறேன். (6)

दिगम्बरं किङ्किणिमेखलोज्ज्वलं ललाटपर्यन्त विलम्बितालकम् ।
कलद्वचस्कं कमनीयनूपुरं तं बालरामं शिरसा नमामि ॥ ७

திகம்பரம் கிங்கிணிமேகலோஜ்ஜ்வலம்
லலாடபர்யந்த விலம்பிதாலகம் ।
கலத்வசஸ்கம் கமநீயநூபுரம்
தம் பாலராமம் சிரஸா நமாமி ॥ 7

ஆடையின்றி இருப்பவர், கிங்கிணி ஒலி கொண்ட இடுப்பணி கொண்டவர், நெற்றிவரை புரள்கிற முன்னுச்சி மயிர் கொண்டவர், மழலையாகப் பேசுபவர், அழகிய சிலம்பணி பூண்டவர், அந்த பாலராமனைத் தலையால் வணங்குகிறேன். (7)

मन्दारमूले मणिपीठसंस्थं सुधाप्लुतं दिव्यविराट्स्वरूपम् ।
सबिन्दुनादान्तकलान्ततुर्य मूर्तिं भजेऽहं रघुवंशरत्नम् ॥ ८

மந்தாரமூலே மணிபீடஸம்ஸ்தம்
ஸுதாப்லுதம் திவ்யவிராட்ஸ்வரூபம் ।
ஸபிந்துநாதாந்தகலாந்ததுர்ய
மூர்திம் பஜேऽஹம் ரகுவம்சரத்நம் ॥ 8

மந்தாரமரத்தடியில் ரத்ன பீடத்தின் மீது அமர்ந்தவர், அமுதத்தில் மிதப்பவர், தெய்வத்தன்மை மிக்க விராட் வடிவிலிருப்பவர், பிந்து, நாதம், கலை, துரீயம் (நான்காம் நிலை) இவற்றின் வடிவில் தோன்றுபவர், ரகுவம்சத்தின் ரத்னமான அவரை வழிபடுகிறேன். (8)

अनर्घ्यमाणिक्यविराजमानश्रीपादुकालङ्कृतशोभनाभ्याम् ।
अशेषबृन्दारकवन्दिताभ्यां नमो नमो रामपदाम्बुजाभ्याम् ॥ ९

அநர்க்யமாணிக்யவிராஜமாந
ஸ்ரீபாதுகாலங்க்ருதசோபநாப்யாம் ।

அசேஷப்ருந்தாரகவந்திதாப்யாம்
நமோ நமோ ராமபதாம்புஜாப்யாம் ॥ 9

ஸ்ரீ ராமனின் திருவடித் தாமரைகளுக்கு வணக்கம்! வணக்கம்! அவை விலை மதிக்க இயலாத மாணிக்கக் கல்லால் அழகிய திருப்பாதுகைகளால் அழகுற்றவை. தேவரனைவராலும் வழிபடப்பெறுபவை. (9)

ध्वजाम्बुजच्छत्ररथाङ्गशङ्ख दम्भोलिपाशाङ्कुशमत्स्यचिह्नम् ।
ब्रह्मेन्द्रदेवादिकिरीटकोटिसङ्घर्षिपादाम्बुजयुग्ममीडे ॥ १०

த்வஜாம்புஜச்சத்ரரதாங்கசங்க
தம்போலிபாசாங்குசமத்ஸ்யசிஹ்நம் ।
ப்ரஹ்மேந்த்ரதேவாதிகிரீடகோடி
ஸங்கர்ஷிபாதாம்புஜயுக்மமீடே ॥ 10

திருவடித்தாமரை இரண்டையும் வணங்குகிறேன். கொடி, தாமரை, குடை, சக்ரம், சங்கு, வஜ்ராயுதம், பாசம், துரட்டி, மீன் இவற்றின் வடிவில் ரேகைகள் கொண்டவை, பிரும்மா, இந்திரன், தேவர்கள் முதலானோரின் கிரீடமுனையுடன் உராய்ந்துள்ளவை அவை. (10)

ललाटदेशोज्ज्वलबालभूषणं सताण्डवं व्याघ्रनखाङ्ककन्धरम् ।
दिगम्बरं शोभितबर्बरालकं श्रीबालरामं शिरसा नमामि ॥ ११

லலாடதேசோஜ்ஜ்வலபாலபூஷணம்
ஸதாண்டவம் வ்யாக்ரநகாங்ககந்தரம் ।
திகம்பரம் சோபிதபர்பராலகம்
ஸ்ரீபாலராமம் சிரஸா நமாமி ॥ 11

ஸ்ரீ பால ராமனைத் தலையால் வணங்குகிறேன். அவர் நெற்றியில் சிசுக்களுக்குரிய சுட்டி அணிந்தவர். குதித்தாடுபவர், புலிநகப் பதக்கம் கொண்ட மாலையினைக் கழுத்தில் பூண்டவர். ஆடையற்றவர், பறக்கிற முன்னுச்சி மயிரால் அழகானவர். (11)

शताष्टदिव्यस्थलमूर्तिवन्दितं शतक्रतुब्रह्ममरुद्गणार्चितम् ।
शशाङ्कवैश्वानरभानुमण्डलस्थितं भजेऽहं रघुवंशवर्धनम् ।। १२

சதாஷ்டதிவ்யஸ்தலமூர்திவந்திதம்
சதக்ரதுப்ரஹ்மமருத்கணார்சிதம் ।
சசாங்கவைச்வாநரபாநுமண்டல
ஸ்திதம் பஜேऽஹம் ரகுவம்சவர்தநம் ॥ 12

108 திவ்ய க்ஷேத்திரங்களில் வணங்கப்பெறுபவர், இந்திரன், பிரும்மா, மருத் என்ற தேவ கணத்தினர் இவர்களால் அர்ச்சிக்கப் பெற்றவர், அக்னி - சந்திர - ஸூர்யமண்டலங்களில் அமர்ந்தவர், ரகுவம்சத்தை வளர்ப்பவர், இவரை வழிபடுகிறேன். (12)

कर्णान्तविश्रान्तधनुर्गुणाङ्कं कलम्बलक्षीकृतराक्षसेश्वरम् ।
वृद्धश्रवःस्यन्दनमध्यसंस्थं रूक्षेक्षणं राममहं नमामि ।। १३

கர்ணாந்தவிச்ராந்ததநுர்குணாங்கம்
கலம்பலக்ஷீக்ருதராக்ஷஸேச்வரம் ।
வ்ருத்தச்ரவஸ்ஸ்யந்தநமத்யஸம்ஸ்தம்
ரூக்ஷேக்ஷணம் ராமமஹம் நமாமி ॥ 13

ராமனை நான் வந்தனம் செய்கிறேன். காதுவரை இழுக்கப் பெற்ற வில்லின் நாணுள்ளவர், ராக்ஷஸ அரசனான ராவணனை அம்பிற்கு இலக்காக்கியவர், இந்திரனின் தேரின் நடுவே அமர்ந்தவர், வரண்ட பார்வையுள்ளவர். (போர்க்களத்தில் இவ்வாறு காட்சி தருபவர்.)(13)

सुत्राम नीलोत्पल नीलमेघश्रीनिर्जिताङ्गं सुतया धरण्याः ।
युक्तं सुरेन्द्रावनमानसं तं रामं भजे राक्षसवंशनाशम् ।। १४

ஸுத்ராம நீலோத்பல நீலமேக
ஸ்ரீநிர்ஜிதாங்கம் ஸுதயா தரண்யா: ।
யுக்தம் ஸுரேந்த்ராவநமாநஸம் தம்
ராமம் பஜே ராக்ஷஸவம்சநாசம் ॥ 14

ராக்ஷஸ வம்சத்தை அழித்த அந்த ராமனை வழிபடுகிறேன். அவர் இந்திர நீல ரத்னம், அல்லி, கார்மேகம் இவற்றின் வண்ணத்தை வென்ற மேனி வண்ணம் கொண்டவர், பூமியின் மகளுடன் கூடியவர், தேவேந்திரனைக் காக்க முனைந்தவர். (14)

राकाचन्द्रनिभाननं रतिपतिद्वेषिप्रियं राक्षसा-
धीशग्रीवविभेदनस्फुटपटुप्रख्यातबाणोज्ज्वलम् ।
रत्नालङ्कृत पादुकाञ्चितपदाम्भोजं रमावल्लभं
रागद्वेषविहीनचित्तसुलभं रामं भजे तारकम् ॥ १५

ராகாசந்த்ரநிபாநநம் ரதிபதித்வேஷிப்ரியம் ராக்ஷஸா-
தீசக்ரீவவிபேதநஸ்புடபடுப்ரக்யாதபாணோஜ்ஜ்வலம் ।
ரத்நாலங்க்ருத பாதுகாஞ்சிதபதாம்போஜம் ரமாவல்லபம்
ராகத்வேஷிவிஹீநசித்தஸுலபம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 15

(துன்பக் கடலிலிருந்து) கரையேற செய்வதால் அவர் தாரகர், அந்த தாரக ராமனை நான் வழிபடுகிறேன். பௌர்ணமியின் சந்திரன் போன்ற முகமுள்ளவர். மன்மதனின் எதிரிக்குப் பிரியமானவர். ராக்ஷஸ அரசனான ராவணனின் கழுத்தை வெட்டுவதில் அப்பட்டமாகத் தெரிகிற ஆற்றலுள்ள அம்பால் பிரகாசிப்பவர், ரத்னம் இழைத்த பாதுகையை அணிந்த அழகான திருவடித்தாமரைகள் கொண்டவர். லக்ஷ்மியின் (ஸீதையின்) மணாளர். பற்றும் வெறுப்புமற்ற உள்ளத்தினருக்கு எளியவர். (15)

आलोलस्फुटरत्नकुण्डलधरं चाविस्मितालङ्कृतं
आधारादिकचक्रमण्डलगतं चानन्दकन्दाङ्कुरम् ।
आविर्भूतकृपातरङ्गजलधिं चाक्षान्तवर्णाश्रयं
आपन्नार्तिनिदाघमेघसमभं रामं भजे तारकम् ॥ १६

ஆலோலஸ்புடரத்நகுண்டலதரம் சாவிஸ்மிதாலங்க்ருதம்
ஆதாராதிகசக்ரமண்டலகதம் சாநந்தகந்தாங்குரம் ।
ஆவிர்பூதக்ருபாதரங்கஜலதிம் சாக்ஷாந்தவர்ணாச்ரயம்
ஆபந்நார்திநிதாகமேகஸமபம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 16

தாரகரான ராமனை வழிபடுகிறேன். அவர் ஆடுகின்ற ஒளிமிக்க ரத்ன குண்டலம் தரித்தவர், வியப்புற அவசியமிராதவாறு அணிகள் பூண்டவர். மூலாதாரம் முதலிய ஆறு சக்கிர மண்டலத்தில் இருப்பவர், ஆனந்தக் கிழங்கிலிருந்து வெளியான முளை, கருணை அலை பாய்கிற கடல், 'அ'முதல் 'க்ஷ'வரையான அக்ஷரங்களில் இருப்பவர், ஆபத்தில் சிக்கியவரின் துயராகிய வெயிலின் தாபத்தை மேகமாகி அடக்குபவர். (16)

साकेतान्तरतारमण्डपमहामाणिक्यसिंहासने
तन्मध्येऽष्टदलाम्बुजे स्फुटतरे चित्कर्णिके संस्थितम् ।
सौमित्र्यम्बुजमित्रसूनुभरतश्रीवायुपुत्रैर्वृतं
मुद्रालङ्कृतपाणिसारसमजं रामं भजे तारकम् ॥ १७

ஸாகேதாந்தரதாரமண்டபமஹாமாணிக்யஸிம்ஹாஸநே
தந்மத்யே஽ஷ்டதலாம்புஜே ஸ்புடதரே சித்கர்ணிகே ஸம்ஸ்திதம் ।
ஸௌமித்ர்யம்புஜமித்ரஸூநுபரதஸ்ரீவாயுபுத்ரைர்வ்ருதம்
முத்ராலங்க்ருதபாணிஸாரஸமஜம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 17

அந்த தாரக ராமரை வழிபடுகிறேன். ஸாகேத நகரின் ஓங்கார மண்டபத்தில் மாணிக்கத்தாலான பெரும் ஸிம்ஹாஸனத்தில் அதன் நடுவே உள்ள எட்டு தளத் தாமரையின் நடுவில் ஞான மொட்டின் மீது அமர்ந்தவர், லக்ஷ்மணன், ஸுக்ரீவன், பரதன், அனுமான் இவர்களால் சூழப்பெற்றவர், சின் முத்ரை காட்டுகிற தாமரை இதழ் போன்ற கைகள் உள்ளவர், பிறவாதவர். (17)

विराजमानोज्ज्वलपीतवासं
विशालवक्षःस्थलकौस्तुभश्रियम् ।
भजे किरीटाङ्गदरत्नकुण्डलं
नमस्तुलस्याऽमलमालयाऽङ्कितम् ॥ १८

விராஜமாநோஜ்ஜ்வலபீதவாஸம்
விசாலவக்ஷ: ஸ்தலகௌஸ்துபச்ரியம் ।

பஜே கிரீடாங்கதரத்நகுண்டலம்
நமஸ்துலஸ்யாऽமலமாலயாऽங்கிதம் ॥ 18

பீதாம்பரம் உடுத்திப் பிரகாசிப்பவர், விரிந்த மார்பின் இடையே கௌஸ்துபத்தை அழகாகப் பூண்டவர், கிரீடம் தோள்வளை, ரத்ன குண்டலம் தரித்தவர், துளஸியின் தூயமாலை அணிந்தவர், இவரை வழிபடுகிறேன். (18)

मूलादिषट्सरसिजान्त सहस्रपद्म
पत्रान्तरालनिलयं भवबन्धनाशम् ।
नादान्तचन्द्रगलितामृतसिक्तरूपं
नादान्तनादमहिमास्पदराममीडे ॥ १९

மூலாதிஷட்ஸரஸிஜாந்த ஸஹஸ்ரபத்ம
பத்ராந்தராலநிலயம் பவபந்தநாசம் ।
நாதாந்தசந்த்ரகலிதாம்ருதஸிக்தரூபம்
நாதாந்தநாதமஹிமாஸ்பதராமமீடே ॥ 19

ராமனைத் துதிக்கிறேன். மூலாதாரம், ஸ்வாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாஹதம், விசுத்தி, ஆஜ்ஞா என்ற சக்கிரங்களிலிருந்து ஸஹஸ்ராரகமலம் வரை ஒவ்வொரு தளத்தின் இடையே துலங்குபவர், ஸம்ஸார பந்தத்தை மறையச் செய்பவர், நாதம் முதலிய ஸ்தானங்களுக்கப்பாற்பட்ட பிரும்மரந்திரத்தினருகே உள்ள சந்திரனிலிருந்து கசிகிற அமுதமானவர், நாதாந்தம் வரை ஒலிக்கிற ஒலியின் ஸூக்ஷ்மநாதத்தின் சிறப்பான இடம். (19)

वन्दे वरप्रदमहावरदानगर्व
लङ्काधिनाथकुलपर्वतनाशवज्रम् ।
तं रावणानुजमरुत्सुतभानुसूनु
दिक्पालसोदरगणैः परिसेव्यमानम् ॥ २०

வந்தே வரப்ரதமஹாவரதாநகர்வ
லங்காதிநாதகுலபர்வதநாசவஜ்ரம் ।

தம் ராவணானுஜமருத்ஸுதபானுஸூனு-

திக்பாலஸோதரகணை: பரிஸேவ்யமானம் ॥ 20

வரமளிக்கிற பிரும்மாவின் பெரும் வரம் பெற்றுச் செருக்குற்ற லங்கையரசனாகிய பெருமலையை வஜ்ரமாகிச் சிதைத்தவர், ராவணனின் தம்பியான விபீஷணன், வாயுகுமாரனான ஹனுமான், ஸுக்ரீவன், திக்பாலகர்கள், உடன் பிறந்தவர்கள் இவர்களால் பணிவிடை செய்யப் பெற்றவர். அவரை வணங்குகிறேன்.(20)

अज्ञानगाढतिमिरापहभानुमूर्तिं

आरक्तचारुनयनाम्बुजमादिबीजम् ।

अम्भोधिमध्यवटपत्रशयानमादि-

मध्यान्तशून्यमखिलास्पदरामचन्द्रम् ॥ २१

அஜ்ஞானகாடதிமிராபஹபானுமூர்திம்

ஆரக்தசாருநயநாம்புஜமாதிபீஜம் ।

அம்போதிமத்யவடபத்ரசயாநமாதி-

மத்யாந்தசூந்யமகிலாஸ்பதராமசந்த்ரம் ॥ 21

அறியாமையாகிய கனத்த இருளைப் போக்குகிற ஸூரியன், சிறிது சிவந்த அழகிய தாமரைக் கண்ணர், உலகின் மூலமான விதை, கடலின் நடுவே ஆலிலை மீது படுத்திருப்பவர், ஆதியும் நடுவும் முடிவுமற்றவர், அனைத்தின் ஆதாரம், அந்த ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (21)

सुधासमुद्रान्तविराजमानद्वीपे सिते चन्दनपारिजाते ।

महासने पन्नगतल्पमध्ये निषण्णमीडे रघुवंशरत्नम् ॥ २२

ஸுதாஸமுத்ராந்தவிராஜமாநத்வீபே ஸிதே சந்தநபாரிஜாதே ।

மஹாஸநே பந்நகதல்பமத்யே நிஷண்ணமீடே ரகுவம்சரத்நம் ॥

அமுதக் கடலின் ஓரத்தில் உள்ள சுவேதத்வீபத்தில் சந்தான பாரிஜாதக் காட்டில், பேராஸனத்தில் பாம்புப்படுக்கை இடையே அமர்ந்திருக்கிற ரகுவம்சத்தின் ரத்னத்தைத் துதிக்கிறேன். (22)

स्मितानने पद्मदलायतेक्षणं
विनीलमाणिक्यजिताङ्गशोभितम् ।
जटाकिरीटं शरचापलाञ्छनं
नमाम्यहं भानुकुलाब्धिकौस्तुभम् ॥ २३

ஸ்மிதாநநம் பத்மதலாயதேக்ஷணம்
விநீலமாணிக்யஜிதாங்கசோபிதம் ।
ஜடாகிரீடம் சரசாபலாஞ்சநம்
நமாம்யஹம் பாநுகுலாப்திகௌஸ்துபம் ॥ 23

புன்னகை துலங்கும் முகமுள்ளவரும், தாமரை இதழ் போன்ற நீண்ட கண்களுள்ளவரும். நீல ரத்னத்தையும் மாணிக்கத்தையும் தோற்கச் செய்கிற மேனியழகரும், சடையைக் கிரீடமாகக் கொண்டவரும், வில்லையும் அம்பையும் அடையாளமாகக் கொண்டவரும், ஸூர்ய வம்சமெனும் திருப்பாற்கடலில் தோன்றிய கௌஸ்துபமுமான ராமனை நான் வணங்குகிறேன். (23)

प्रसूनबाणाङ्कितमिक्षुचापं चक्राब्जपाशाङ्कुशवंशनालम् ।
वरं करैरष्टभिरर्कवर्णं श्रीकृष्णरूपं प्रणमामि रामम् ॥ २४

ப்ரஸூநபாணாங்கிதமிக்ஷுசாபம்
சக்ராப்ஜபாசாங்குசவம்சநாலம் ।
வரம் கரைரஷ்டபிரர்கவர்ணம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணரூபம் ப்ரணமாமி ராமம் ॥ 24

பூவாலான அம்பு, கரும்பாலான வில், சக்ரம், தாமரை (சங்கு) பாசம், அங்குசம், புல்லாங்குழல், குச்சி, என எட்டு கைகளில் ஆயுதமேந்திய ஸ்ரீ கிருஷ்ணவடிவிலுள்ள ராமனை வணங்கி நிற்கிறேன். (24)

बाहूरुपादोदरवक्त्रलोचनं दीप्तप्रचण्डानलदुर्निरीक्ष्यम् ।
अशेषवृन्दारकनागगोचरं भजामि ते राघव विश्वरूपम् ॥ २५

பாஹூருபாதோதரவக்த்ரலோசநம் தீப்தப்ரசண்டாநலதுர்நிரீக்ஷ்யம் ।
அசேஷப்ருந்தாரகநாககோசரம் பஜாமி தே ராகவ விச்வரூபம் ॥

ராகவ! உன் விச்வரூபத்தைத் தரிசிக்கிறேன். கைகள், தொடை, சரணம், வயிறு, வாய், கண் என அனைத்தும் கொழுந்து விட்டெரிகிற அக்கினி போல் காண இயலாதது. தேவர்களுக்கும் நாகர்களுக்கும் மட்டும் புலப்படுவது. (25)

सहस्रनेत्रानन पादबाहुमनन्तवीर्यं रविकोटि तुल्यम् ।
स्रक्चन्दनालङ्कृतदिव्यदेहं भजाम्यहं ते हरिविश्वरूपम् ॥ २६

ஸஹஸ்ரநேத்ராநந பாதபாஹு-
மநந்தவீர்யம் ரவிகோடி துல்யம் ।
ஸ்ரக்சந்தநாலங்க்ருததிவ்யதேஹம்
பஜாம்யஹம் தே ஹரிவிச்வரூபம் ॥ 26

ஆயிரக்கணக்கில் கண்களும் முகங்களும் கால்களும், கைகளும் கொண்டதும், எல்லையற்ற ஆற்றல் கொண்டதும் கோடி ஸூர்யஒளி கொண்டதும், பூமாலைகள், சந்தனப்பூச்சு இவற்றால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற தெய்வத் திருமேனி கொண்ட நாராயணனின் விச்வரூபமுமாக உம்மை வழிபடுகிறேன். (26)

कदम्बकोदण्डगदाब्जसंयुतं दंष्ट्राकरालाङ्क धनञ्जयाननम् ।
पीतांशुकं स्वर्णकिरीटकुण्डलं भजामि ते राघव विश्वरूपम् ॥ २७

கதம்பகோதண்டகதாப்ஜஸம்யுதம்
தம்ஷ்ட்ராகராலாங்க தநஞ்ஜயாநநம் ।
பீதாம்சுகம் ஸ்வர்ணகிரீடகுண்டலம்
பஜாமி தே ராகவ விச்வரூபம் ॥ 27

ராகவ! கடம்பப் பூவாலான அம்பு, வில், கதை, தாமரை ஏந்தியதும், தெற்றிப்பற்களால் பயங்கரமான நெருப்பைக் கக்குகிற வாய்களுடையதும், பீதாம்பரம் தரித்ததுமான உம் விச்வரூபத்தை வழிபடுகிறேன். (27)

कोदण्डमिक्षुजनितस्मरपञ्चबाणं
शङ्खं रथावयवमङ्कुशपाशवेणुम् ।
हस्ताष्टके नवमणिद्युतिमुद्वहन्तं
प्रद्युम्नकृष्णमनिशं भज रामचन्द्रम् ॥ २८

கோதண்டமிக்ஷுஜநிதஸ்மரபஞ்சபாணம்
சங்கம் ரதாவயவமங்குசபாசவேணும் ।
ஹஸ்தாஷ்டகே நவமணித்யுதிமுத்வஹந்தம்
ப்ரத்யும்நக்ருஷ்ணமநிசம் பஜ ராமசந்த்ரம் ॥ 28

பிரத்யும்ன (மன்மத) வடிவில் உள்ள கிருஷ்ணனாக, ராமனை வழிபடுகிறேன். கரும்பு வில், பூவாலான ஐந்து பாணங்கள், சங்கு சக்கிரம். துரட்டி, பாசம், புல்லாங்குழல் (இருகைகளில்) இவற்றை எட்டு கைகளில் ஏந்தி ஒன்பது ரத்தின ஒளியை வெளியிடுபவர் அவர். (28)

सीतालोकनतत्परं मणिनिधिं व्याख्यानमुद्राञ्चितं
वामे जानुनि लम्बहस्तमनिशं वीरासने संस्थितम् ।
मूले कल्पतरोरनादिमुनिभिः ब्रह्मादिभिः सेवितं
मुक्ताहारकिरीटकुण्डलधरं मूर्धाभिषिक्तं भजे ॥ २९

ஸீதாலோகநதத்பரம் மணிநிதிம் வ்யாக்யாநமுத்ராஞ்சிதம்
வாமே ஜாநுநி லம்பஹஸ்தமநிசம் வீராஸநே ஸம்ஸ்திதம் ।
மூலே கல்பதரோரநாதிமுநிபி: ப்ரஹ்மாதிபி: ஸேவிதம்
முக்தாஹாரகிரீடகுண்டலதரம் மூர்தாபிஷிக்தம் பஜே ॥ 29

வீராஸனத்தில் அமர்ந்துள்ள ராமன் எனும் ரத்ன நிதி. ஸீதையைப் பார்ப்பதில் முனைந்தவர், விளக்கவுரை வழங்குகிற முத்ரையை (சின் முத்திரையை) அடையாளமாகக் கொண்டவர், இடது முழங்காலின் மீது தொங்குகிற கையுடன், கல்பக மரத்தினடியில் அமர்ந்தவர், ஆதியற்ற முனிவர்களாலும் பிரும்மாதியராலும் வழிபடப்பெற்றவர், முத்தாரம், கிரீடம், குண்டலமணிந்தவர், பட்டாபிஷேகமாகியவர். இவரை அடைகிறேன். (29)

यद्रूपमानन्दकरं मुनीनां यद्बाणमाखण्डलशत्रुनाशनम् ।
यद्दैवतं सर्वजनान्तरस्थं तत्सर्वरूपं रघुनाथमीडे ॥ ३०

யத்ரூபமாநந்தகரம் முநீநாம் யத்பாணமாகண்டலசத்ருநாசநம் ।
யத்தைவதம் ஸர்வஜநாந்தரஸ்தம் தத்ஸர்வரூபம் ரகுநாதமீடே ॥

முனிவருக்கு இவரது உருவழகு ஆனந்தமளிக்கிறது. இவரது அம்பு இந்திரனின் எதிரிகளை அழிக்கிறது. இவர் எல்லோர் உள்ளங்களிலும் அமர்ந்திருப்பவர். இந்த எல்லாமான ரகுநாதரை நான் துதிக்கிறேன். (30)

नादं नादविलीनचित्तपवनं नादान्ततत्त्वप्रियं
नामाकारविवर्जितं नवघनश्यामाङ्गनादप्रियम् ।
नादाम्भोजमरन्दमत्तविलसद्भृङ्गं नदान्तस्थितं
नादान्तध्रुवमण्डलाब्जरुचिरं रामं भजे तारकम् ॥ ३१

நாதம் நாதவிலீநசித்தபவநம் நாதாந்ததத்த்வப்ரியம்
நாமாகாரவிவர்ஜிதம் நவகநச்யாமாங்கநாதப்ரியம் ।
நாதாம்போஜமரந்தமத்தவிலஸத்ப்ருங்கம் நதாந்தஸ்திதம்
நாதாந்தத்ருவமண்டலாப்ஜருசிரம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 31

நாத வடிவினர், நாதத்தில் கரைந்த சித்தமும் பிராண வாயுவுமானவர், நாதம் ஈறுன தத்துவ உணர்வில் நாட்டமுள்ளவர், பெயரும் வடிவுமற்றவர், புதிய மேகத்தைப் போன்ற கருவண்ணம் கொண்டவர், நாதத்தை விரும்புபவர், நாதமெனும் தாமரையிலுள்ள தேனைப் பருகி மதர்த்துப் பறக்கிற தேனீ, நாதத்தினுள் இருப்பவர், நாதாந்தத்தில் உணரப் பெறுகிற துருவ மண்டலம் எனும் ஸஹஸ்ரார கமலத்தில் ஒளிர்பவர், அந்த தாரக ராமரை வணங்குகிறேன். (தாரகர் -ஓங்காரவடிவினர், பிறவிக்கடலின் கரை சேர்ப்பவர் - கடக்கச் செய்பவர்.) (31)

नानाभूतहृदब्जपद्मनिलयं नामोज्ज्वलाभूषणं
नामस्तोत्रपवित्रितत्रिभुवनं नारायणाष्टाक्षरम् ।
नादान्तेन्दुगलत्सुधाप्लुततनुं नानात्मचिन्मात्रकं
नानाकोटियुगान्तभानुसदृशं रामं भजे तारकम् ॥ ३२

நாநாபூதஹ்ருதப்ஜபத்மநிலயம் நாமோஜ்ஜ்வலாபூஷணம்
நாமஸ்தோத்ரபவித்ரிதத்ரிபுவநம் நாராயணாஷ்டாக்ஷரம் ।
நாதாந்தேந்துகலத்ஸுதாப்லுததநும் நாநாத்மசிந்மாத்ரகம்
நாநாகோடியுகாந்தபாநுஸத்ருசம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 32

பலவகைப்பட்ட உயிரினத்தின் உள்ளத் தாமரையில் மறைந்திருப்பவர், திருநாமம் என்ற ஒளிமிக்க ஆபரணம் கொண்டவர், நாமத்தாலும் துதியாலும் மூவுலகையும் தூயதாக்கியவர், ஓம் நமோ நாராயணாய எனும் எட்ட க்ஷரமந்திரமுள்ளவர், நாதாந்தத்தில் சந்திர கலையிலிருந்து சிந்துகிற அமுதத்தில் நீராடியவர், பல உயிரினத்திடமும் பேருணர்வாகத் துலங்குபவர். பிரளய காலத்துப் பல கோடி ஸூரியர்களுக்கு ஒப்பானவர், அந்த தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன்.(32)

खश्यामं खगवाहनं खगरिपुं खाद्यादिभूतात्मकं
खातीतं खगमं खतत्परपदं खद्योतकोट्युज्ज्वलम् ।
खावाच्यं खगकेतनं खगमनं खर्वाटशृङ्गालयं
खारार्यं च खरन्ध्रपीठनिलयं रामं भजे तारकम् ॥ ३३

கச்யாமம் ககவாஹநம் ககரிபும் காத்யாதிபூதாத்மகம்
காதீதம் ககமம் கதத்பரபதம் கத்யோதகோட்யுஜ்ஜ்வலம் ।
காவாச்யம் கககேதநம் ககமநம் கர்வாடச்ருங்காலயம்
காரார்யம் ச கரந்த்ரபீடநிலயம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 33

வானைப் போல் கருத்தவர், பறவையை வாஹனமாகக் கொண்டவர், காக்கையின் எதிரி, ஆகாசம் முதலிய ஐம்பூத வடிவினர், ஆகாசத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர், வான் வழியே செல்பவர், ஆகாசத்தின் மீது தனக்கு இடம் கொண்டவர், கோடிக்கணக்கான மின்மினிப்பூச்சி ஒளி கொண்டவர், கண் முதலிய பொறிகளால் (சப்தத்தால்) விளக்க இயலாதவர், கருடனைக் கொடியாகக் கொண்டவர், வான்வழியே நடமாடுபவர், மேருமலை(கைலாஸமலை)யின் சிகரத்தில் இருப்பவர், திரேதாயுகத்தைச் சார்ந்தவர், பிரும்மரந்திரபீடத்தில் அமர்ந்தவர்,அந்த தாரக ராமரை வழிபடுகிறேன். (33)

वेद्यं वेदगुरुं विरिञ्चिजनकं वेदान्तमूर्तिस्फुरद्
वेदं वेदकलापमूलमहिमाधारान्तकन्दाङ्कुरम् ।
वेदीशृङ्गसमान शेषशयनं वेदान्त वेद्यात्मकं
वेदःराधितपादपङ्कजमहं रामं भजे तारकम् ॥ ३४

வேத்யம் வேதகுரும் விரிஞ்சிஜநகம் வேதாந்தமூர்திஸ்புரத்
வேதம் வேதகலாபமூலமஹிமாதாராந்தகந்தாங்குரம் ।
வேதீச்ருங்கஸமாந சேஷசயநம் வேதாந்த வேத்யாத்மகம்
வேதாராதிதபாதபங்கஜமஹம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 34

உள்ளுணர்வால் உணரத்தக்கவர், வேதத்தின் குரு, பிரும்மாவைத் தோற்றுவித்தவர், உபநிஷத்தின் வடிவில் வேதத்தை விளக்கியவர், வேதங்களின் மூலமான பெருநிலேக்கு ஆதாரமான முடிவிலுள்ள கிழங்கிலிருந்து வெளிப்பட்ட முளே, வேதத்தின் கொடுமுடி போன்ற சேஷன் மீது படுத்திருப்பவர், வேதாந்தத்தால் உணரத்தக்க ஆத்மாவானவர், வேதத்தால் திருவடிகளில் வழிபடப்பெற்றவர், அந்த தாரக ராமரை வழிபடுகிறேன். (34)

मूलाधारधनञ्जयस्फुटपटुज्वालासमालिङ्गितं
मूर्धन्यान्तशशाङ्कमण्डलगतं क्षीराभिषेकप्रियम् ।
मुक्ताशोभितमौलिभिर्मुनिवरैराराधितं भावये
प्रख्यातैस्त्रिगुणैर्जनाधिपगणैः शाखामृगैः सेवितम् ॥ ३५

மூலாதாரதநஞ்ஜயஸ்புடபடுஜ்வாலாஸமாலிங்கிதம்
மூர்தந்யாந்தசசாங்கமண்டலகதம் க்ஷீராபிஷேகப்ரியம் ।
முக்தாசோபிதமௌலிபிர்முநிவரைராராதிதம் பாவயே
ப்ரக்யாதைஸ்த்ரிகுணைர்ஜநாதிபகணை: சாகாம்ருகை: ஸேவிதம் ॥

மூலாதரத்திலுள்ள குண்டலினி நெருப்பின் பெரும் ஜ்வாலேயால் சூழப்பெற்றவர், சிரஸின் எல்லேயான சந்திர மண்டலத்திலுள்ளவர், பாலில் நீராட விரும்புபவர், முத்துக்களால் விளங்குகிற சிரசுடனுள்ள சிறந்த முனிவர்களால் ஆராதிக்கப் பெற்றவர், ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற

முக்குணங்களுள்ள, அரசர் கூட்டத்தாலும் வானரர்களாலும் வழிபடப்பட்ட அவரை சித்தத்தினுள் கொள்கிறேன். (35)

ताराकारविमानमध्यनिलयं तत्वत्रयाराधितं
तत्त्वाधीश्वरयोगनिर्गुणमहासिद्धैः समाराधितम् ।
तत्सङ्गं तरुणेन्दुशेखरसखं तारत्रयान्तर्गतं
तप्तस्वर्णकिरीटकुण्डलयुगं रामं भजे तारकम् ॥ ३६

தாராகாரவிமாநமத்யநிலயம் தத்வத்ரயாராதிதம்
தத்த்வாதீச்வரயோகநிர்குணமஹாஸித்தை: ஸமாராதிதம் ।
தத்ஸங்கம் தருணேந்துசேகரஸகம் தாரத்ரயாந்தர்கதம்
தப்தஸ்வர்ணகிரீடகுண்டலயுகம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 36

ஓங்காரவடிவிலுள்ள விமானத்தின் நடுவிலுள்ளவர், ஸத், சித், ஆனந்தம் என்ற மூன்று தத்துவ நிலைகளால் உணரப் பெறுபவர், தத்துவஜ்ஞானிகளான - ஸகுண - நிர்குண நிலை அறிந்த ஸித்தர்களால் வழிபடப்பெற்றவர், தத் என்ற பரபிரும்மத்துடன் ஒட்டியவர், சந்திர சேகரரான சிவபெருமானின் தோழர், பிரணவத்தின் பிரிவான அ, உ, ம என்பதில் அடங்கியவர், பழுக்கக் காய்ச்சிய தங்கத்தால் அமைந்த (தூய தங்கத்தாலான) கிரீடமும் குண்டலமும் கொண்டவர். அந்த தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (36)

तारं तारकमण्डलोपरिलसज्ज्योतिस्फुरत्तारका-
तीतं तत्त्वमसीतिवाक्यमहिमाधारं तडित्सन्निभम् ।
तत्वज्ञानपवित्रित त्रिभुवनं तारासनान्तर्गतं
तारान्तध्रुवमण्डलाब्जरुचिरं रामं भजे तारकम् ॥ ३७

தாரம் தாரகமண்டலோபரிலஸஜ்ஜ்யோதி: ஸ்புரத்தாரகா-
தீதம் தத்த்வமஸீதிவாக்யமஹிமாதாரம் தடித்ஸந்நிபம் ।
தத்வஜ்ஞாநபவித்ரித த்ரிபுவநம் தாராஸநாந்தர்கதம்
தாராந்தத்ருவமண்டலாப்ஜருசிரம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 37

ஓங்காரமானவர், நட்சத்திர மண்டலத்தின் மேலுள்ள பேரொளியுடன் விளங்குகிற நட்சத்திரங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர், ''தத் த்வம் அஸி'' என்ற மஹாவாக்யத்தின் பெருமைக்கு ஆதாரமானவர், மின்னல் போன்றவர், தத்துவ ஜ்ஞானத்தால் மூவுலகையும் தூயதாக்கியவர், சந்திரமண்டலத்தினுள்ளிருப்பவர், நட்சத்திரங்களுக் கெல்லையான துருவமண்டலமாகிய தாமரையில் இனிதமர்ந்தவர். அந்த தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (37)

कस्तूरीघनसारकुङ्कुमलसच्छ्रीचन्दनालङ्कृतं
कन्दर्पाधिकसुन्दरं घननिभं काकुत्स्थवंशध्वजम् ।
कल्याणाम्बरवेष्टितं कमलया युक्तं कलावल्लभं
कल्याणाचलकार्मुकप्रियसखं कल्याणरामं भजे ॥ ३८

கஸ்தூரீகநஸாரகுங்குமலஸச்ச்ரீசந்தநாலங்க்ருதம்
கந்தர்பாதிகஸுந்தரம் கநநிபம் காகுத்ஸ்தவம்சத்வஜம் ।
கல்யாணாம்பரவேஷ்டிதம் கமலயா யுக்தம் கலாவல்லபம்
கல்யாணாசலகார்முகப்ரியஸகம் கல்யாணராமம் பஜே ॥ 38

கஸ்தூரி, பச்சைகற்பூரம், குங்குமப்பூ இவை கலந்த சந்தனம் பூசியவர், மன்மதனை விட அழகர், மேகம் போன்றவர், காகுத்தவம்சத்தின் கொடி, மங்கள ஆடை உடுத்தியவர், லக்ஷ்மியுடன் கூடியவர், கலைகளில் தேர்ந்தவர், மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமானின் நண்பர். அந்த மங்கள ராமனை வழிபடுகிறேன். (38)

मज्जीवं मदनुग्रहं मदधिपं मद्भावनं मत्सखं
मत्तातं मम सद्गुरुं मदहरं मोहान्धविच्छेदनम् ।
मत्पुण्यं मदनेकबान्धवजनं मज्जीवनं मन्निधिं
मत्सिद्धिं मम सर्वकर्मसुकृतं रामं भजे तारकम् ॥ ३९

மஜ்ஜீவம் மதநுக்ரஹம் மததிபம் மத்பாவநம் மத்ஸகம்
மத்தாதம் மம ஸத்குரும் மதஹரம் மோஹாந்தவிச்சேதநம் ।
மத்புண்யம் மதநேகபாந்தவஜநம் மஜ்ஜீவநம் மந்நிதிம்
மத்ஸித்திம் மம ஸர்வகர்மஸுக்ருதம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥39

என் ஜீவன், எனக்கு அருள் புரிபவர், என் தலைவர், என்னை உருவாக்கியவர் (என்னையே நினைப்பவர்) என் நண்பர், என் தந்தை, என் நல்ல குரு, செருக்கை நீக்கியவர், மோஹம் எனும் இருட்டை அகற்றியவர், என் புண்ணியம், என்னை வாழ்விப்பவர், என் பொக்கிஷம், என் தேர்ச்சி, என் புண்யச் செயலனைத்துமான அந்த தாரக ராமனை, வழிபடுகிறேன். (39)

नित्यं नीरजलोचनं निरुपमं नीवारशूकोपमं
निर्भेदानुभवं निरन्तरगुणं नीलाङ्गरागोज्ज्वलम् ।
निष्पापं निगमागमार्चितपदं नित्यात्मकं निर्मलं
निष्पुण्यं निखिलं निरञ्जनपदं रामं भजे तारकम् ॥ ४०

நித்யம் நீரஜலோசநம் நிருபமம் நீவாரசூகோபமம்
நிர்பேதாநுபவம் நிரந்தரகுணம் நீலாங்கராகோஜ்ஜ்வலம் ।
நிஷ்பாபம் நிகமாகமார்சிதபதம் நித்யாத்மகம் நிர்மலம்
நிஷ்புண்யம் நிகிலம் நிரஞ்ஜநபதம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 40

அழிவற்றவர், தாமரைக் கண்ணர், ஈடற்றவர், நெல் நுனி போன்றவர், வேற்றுமையற்ற உள்ளுணர்வானவர், நீக்கமற நிறைந்திருப்பவர், நீலநிறப்பூச்சு பூசிக் கொண்டவர், பாபமற்றவர், வேதங்களாலும் ஆகமங்களாலும் திருவடிகளில் அர்ச்சிக்கப் பெறுபவர், நித்யமான வடிவினர், தூயவர், புண்யமற்றவர், எல்லாமானவர், கருமைபடாத இடம், இந்த தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (40)

ध्याये त्वां हृदयाम्बुजे रघुपतिं विज्ञानदीपाङ्कुरं
हंसोहंसपरम्परादिमहिमाधारं जगन्मोहनम् ।
हस्ताम्भोजगदाब्जचक्रमतुलं पीताम्बरं कौस्तुभं
श्रीवत्सं पुरुषोत्तमं मणिनिभं रामं भजे तारकम् ॥ ४१

த்யாயே த்வாம் ஹ்ருதயாம்புஜே ரகுபதிம் விஜ்ஞாநதீபாங்குரம்
ஹம்ஸோஹம்ஸபரம்பராதிமஹிமாதாரம் ஜகந்மோஹநம் ।
ஹஸ்தாம்போஜகதாப்ஜசக்ரமதுலம் பீதாம்பரம் கௌஸ்துபம்
ஸ்ரீவத்ஸம் புருஷோத்தமம் மணிநிபம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥

தாரகரான ராம! உம்மை என் உள்ளத்தாமரையில் தியானத்தால் காண்கிறேன். ரகுபதி, நுண்ணறிவெனும் தீபத்தின் சுடர், ஹம்ஸ: ஸோஹம் என்ற எண்ண வரிசையின் பெருமைக்கு ஆதாரம், உலகைக்கவர்பவர், கைகளில் தாமரை, கதை, சங்கு, சக்ரம் கொண்டவர், ஈடற்றவர், செம்மஞ்சளாடை உடுத்தியவர், கௌஸ்துபத்தையும் ஸ்ரீவத்ஸத்தையும் அடையாளமாகக் கொண்டவர், புருஷர்களில் சிறந்தவர், ரத்ன ஒளி கொண்டவர், அந்த தாரக ராமரை வழிபடுகிறேன். (41)

सत्यं ज्ञानमनन्तमच्युतमजं चाव्याकृतं तत्परं
कूटस्थादिसमस्तसाक्षिमनघं साक्षाद्विराट्तत्वदम् ।
वेद्यं विश्वमयस्वलीनभुवनस्वाराज्यसौख्यप्रदं
पूर्णं पूर्णतरं पुराणपुरुषं रामं भजे तारकम् ॥ ४२

ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தமச்யுதமஜம் சாவ்யாக்ருதம் தத்பரம்
கூடஸ்தாதிஸமஸ்தஸாக்ஷிமநகம் ஸாக்ஷாத்விராட்தத்வதம் ।
வேத்யம் விச்வமயஸ்வலீநபுவநஸ்வாராஜ்யஸௌக்யப்ரதம்
பூர்ணம் பூர்ணதரம் புராணபுருஷம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 42

அவரே ஸத்யமும், ஜ்ஞானமும். எல்லையற்றவர், பிறரை நழுவவிடாதவர், (தன் நிலைநழுவாதவர்)பிரித்தாராய இயலாதவர், மேலான தத் (அது) ஆனவர், எல்லா கூட்டுப் பொருளுக்கும் முன் உள்ளவர், எல்லாவற்றிற்கும் முதல்வர், எல்லாவற்றிற்கும் ஸாக்ஷி, குறையற்றவர், விராட் எனும் மூல தத்துவ நிலையை அளிப்பவர், உணரத்தக்கவர், தன்னுள் கரைந்த மூவுலகத்திற்கும் தனித்தன்மையும் இன்பமும் தருபவர், நிறைந்தவர், மிகவும் நிறைந்தவர், எல்லாவற்றிற்கும் முந்திய ஆத்மா, அந்த தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (42)

रामं राक्षसवंशनाशनकरं राकेन्दुबिम्बाननं
रक्षोऽरिं रघुवंशवर्धनकरं रक्ताधरं राघवम् ।
राधाद्यात्मनिवासिनं रविनिभं रम्यं रमानायकं
रन्ध्रान्तर्गतशेषशायिनमहं रामं भजे तारकम् ॥ ४३

ராமம் ராக்ஷஸவம்சநாசநகரம் ராகேந்துபிம்பாநநம்
ரக்ஷோऽரிம் ரகுவம்சவர்தநகரம் ரக்தாதரம் ராகவம் ।
ராதாத்யாத்மநிவாஸிநம் ரவிநிபம் ரம்யம் ரமாநாயகம்
ரந்த்ராந்தர்கதசேஷசாயிநமஹம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 43

ராமன், ராக்ஷஸ வம்சத்தையே அழித்தவர், பௌர்ணமி சந்திரபிம்பம் போன்ற முகமுள்ளவர், அரக்கரின் எதிரி, ரகுவம்சத்தை வளர்த்தவர், சிவந்த உதடுள்ளவர், ரகுவம்சத்தவர், விசாகம் முதலிய நக்ஷத்திரங்களின் வடிவில் உள்ளவர், ஸூரியனைப்போன்றவர், அழகர், லக்ஷ்மியின் நாதர், குகையினுள் சேஷன் மீது படுத்திருப்பவர், இந்த தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (43)

ताराकारं निखिलनिलयं तत्त्वमस्यादिलक्ष्यं
शब्दावाच्यं त्रिगुणरहितं व्योममङ्गुष्ठमात्रम् ।
निर्वाणाख्यं सुगुणमगुणं व्योमरन्ध्रान्तरस्थं
सौषुम्नान्तप्रणवसहितं रामचन्द्रं भजेऽहम् ॥ ४४

தாராகாரம் நிகிலநிலயம் தத்த்வமஸ்யாதிலக்ஷ்யம்
சப்தாவாச்யம் த்ரிகுணரஹிதம் வ்யோமமங்குஷ்டமாத்ரம் ।
நிர்வாணாக்யம் ஸுகுணமகுணம் வ்யோமரந்த்ராந்தரஸ்தம்
ஸௌஷும்நாந்த:ப்ரணவஸஹிதம் ராமசந்த்ரம் பஜேऽஹம் ॥

நக்ஷத்திரம் போன்றவர் (ஓங்கார வடிவினர்) எல்லாமும் ஒடுங்குமிடம், தத்வம் அஸி முதலிய மஹாவாக்யங்களின் உட்பொருள், சொல்லால் உணர இயலாதவர், ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணங்களற்றவர், வானமானவர், கட்டைவிரல் அளவுள்ளவர், உடலற்ற (கோசங்களற்ற) நிலையிலுள்ளவர், நற்குணம் உள்ளவர், குணச் சிறப்பில்லாதவர். வான் எனும் பெருவெளியின் உள்ளே இருப்பவர். ஸுஷும்நாநாடியின் உள்ளே இருப்பவர், ஓங்காரத்துடன் கூடிய அந்த ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (44)

मुक्तेर्मूलं मुनिवरहृदानन्दकन्दं मुकुन्दं
कूटस्थाख्यं सकलवरदं सर्वचैतन्यरूपम् ।
नादातीतं कमलनिलयं नादनादान्ततत्त्वं
नादातीतं प्रकृतिरहितं रामचन्द्रं भजेऽहम्॥ ४५

முக்தேர்மூலம் முநிவரஹ்ருதாநந்தகந்தம் முகுந்தம்
கூடஸ்தாக்யம் ஸகலவரதம் ஸர்வசைதந்யரூபம் ।
நாதாதீதம் கமலநிலயம் நாதநாதாந்தத்த்வம்
நாதாதீதம் ப்ரக்ருதிரஹிதம் ராமசந்த்ரம் பஜேऽஹம் ॥ 45

முக்தியின் மூலகாரணம், சிறந்த முனிவர்களின் இதயத்தினுள் பதிந்த ஆனந்தத்தின் ஆணிவேர், முக்தி தருபவர், எல்லாவற்றிற்கும் மூலப்பொருள், விரும்பியதனைத்தையும் தருபவர், சைதன்யமனைத்தின் வடிவமானவர், நாதத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர். தாமரையில் இருப்பவர், நாதம் நாதாந்தம் எனும் தத்துவ வடிவினர். நாத நிலை கடந்தவர். மூலப்பொருளற்றவர், அந்த ராம சந்திரனை நான் வழிபடுகிறேன் (45)

निजानन्दाकारं निगमतुरगाराधितपदं
परब्रह्मानन्दं परमपदयुगं पापहरणम् ।
कृपापारावारं परमपुरुषं पद्मनिलयं
भजे रामं श्यामं प्रकृतिरहितं निर्गुणमहम्॥ ४६

நிஜாநந்தாகாரம் நிகமதுரகாராதிதபதம்
பரப்ரஹ்மாநந்தம் பரமபதயுகம் பாபஹரணம் ।
க்ருபாபாராவாரம் பரமபுருஷம் பத்மநிலயம்
பஜே ராமம் ச்யாமம் ப்ரக்ருதிரஹிதம் நிர்குணமஹம் ॥ 46

மெய்ப் பொருளுணர்வால் ஏற்படுகிற பிரம்மானந்த வடிவினர். வேதமெனும் குதிரையால் திருவடி வணங்கப்பெற்றவர். பரபிரும்மானந்தமாயிருப்பவர், உலக வெளிக்கப்பாற்பட்ட இடத்தில் திருவடிகொண்டவர்.

பாபத்தைப் போக்குபவர், கருணைக்கடல், தாமரையில் வசிப்பவர், கருமேனியர், உலக மூலப்பொருளான பிரகிருதியுடன் இணையாதவர், பெருமான், குணச்சிறப்பற்றவர் அந்த ராமரை வழிபடுகிறேன். (46)

श्रीमद्वैकुण्ठनाथं सुरमुनि मुकुटज्योतिषं स्वर्णपीठं
नीलाङ्गं चन्द्रवक्त्रं मणिमयमुकुटं बाणकोदण्डहस्तम् ।
पद्माक्षं पापनाशं प्रणवमयमहारत्न सिंहासनस्थं
श्रीसीतावामभागं श्रितजनवरदं रामचन्द्रं भजेऽहम् ॥ ४७

ஸ்ரீமத்வைகுண்டநாதம் ஸுரமுநி முகுடஜ்யோதிஷம் ஸ்வர்ணபீடம்
நீலாங்கம் சந்த்ரவக்த்ரம் மணிமயமுகுடம் பாணகோதண்டஹஸ்தம் ।
பத்மாக்ஷம் பாபநாசம் ப்ரணவமயமஹாரத்ந ஸிம்ஹாஸநஸ்தம்
ஸ்ரீஸீதாவாமபாகம் ச்ரிதஜநவரதம் ராமசந்த்ரம் பஜேऽஹம் ॥

சீருடைய வைகுண்டத்தின் நாதன், தேவர்கள், முனிவர்கள் இவர்களது சிரஸில் (கிரீடத்தில்)ஒளியாகத் துலங்குபவர், தங்கபீடத்தில் அமர்ந்தவர், நீலமேனியர், சந்திரனைப் போன்ற முகமுள்ளவர், ரத்னகிரீடம் தரிப்பவர், அம்பும் வில்லும் கொண்ட கையுள்ளவர், தாமரைக் கண்ணர். பாபத்தை அழிப்பவர், ஓங்கார ரத்ன ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்தவர், ஸ்ரீ ஸீதையை இடப்புறத்தில் கொண்டவர், அண்டிய மக்கள் விரும்பியதை வழங்குபவர், அந்த ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (47)

साकेते मणिमण्डपे सुरतरुप्रान्ते विमानान्तरे
पद्मे चाष्टदलोज्ज्वले नुतमहासौधे सुधापा(मा)न्विते ।
सव्ये सूर्यजरावणानुजमरुत्पुत्रानुजैः सेवितं
मध्ये वासवनीलकोमलनिभं रामं भजे तारकम्॥ ४८

ஸாகேதே மணிமண்டபே ஸுரதருப்ராந்தே விமாநாந்தரே
பத்மே சாஷ்டதலோஜ்ஜ்வலே நுதமஹாஸௌதே ஸுதாபா(மா)ந்விதே ।
ஸவ்யே ஸூர்யஜராவணாநுஜமருத்புத்ராநுஜை: ஸேவிதம்
மத்யே வாஸவநீலகோமலநிபம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 48

ஸாகேத நகரில் கற்பக மரத்தினடியில் மணி மண்டபத்தில் விமானத்தின் நடுவே எட்டுதளத் தாமரை மீது பெரும் உப்பரிகையின் அடியில், தேவர்கள் சூழ, இடப்புறத்தில் சுக்ரீவன், விபீஷணன், அனுமார், தம்பிகள் இவர்கள் பணிவிடை புரிய, நடுவில், இந்திர நீல ரத்னம் போன்ற வண்ணமும் மென்மையும் ஒளியும் கொண்ட தாரகராமனை வழிபடுகிறேன். *(48)*

हृदयकुहरमध्ये द्योतितं मन्त्रसारं
निगमम(नि)यमगम्यं वेदशास्त्रैरचिन्त्यम् ।
हरिहरविधिवन्द्यं हंसमन्त्रान्तरस्थं
दशरथसुतमीडे दैवतं देवतानाम् ॥ ४९

ஹ்ருதயகுஹரமத்யே த்யோதிதம் மந்த்ரஸாரம்
நிகமம(நி)யமகம்யம் வேதசாஸ்த்ரைரசிந்த்யம் ।
ஹரிஹரவிதிவந்த்யம் ஹம்ஸமந்த்ராந்தரஸ்தம்
தசரதஸுதமீடே தைவதம் தேவதாநாம் ॥ 49

இதய குகையின் நடுவில் துலங்குபவர், மந்திரங்களின் ஸாரமானவர், வேதநியமங்களால் உணரத்தக்கவர், வேதத்தாலும் சாஸ்திரங்களாலும் ஆராய இயலாதவர், ஹரி, ஹரன், பிரும்மா இவர்களால் வணங்கப்பெற்றவர். ஹம்ஸமந்திரத்தின் நடுவில் இருப்பவர், தேவர்களுக்கும் தேவர், இந்த தசரதரின் புதல்வரைத் துதிக்கிறேன். *(49)*

देवेन्द्रनीलनवमेघनिविर्जिताङ्गं
पूर्णेन्दुबिम्बवदनं शरचापहस्तम् ।
सीतासमेतमनिशं शरणं शरण्यं
चेतो मदीयमभिवाञ्छति रामचन्द्रम् ॥ ५०

தேவேந்த்ரநீலநவமேகநிவிர்ஜிதாங்கம்
பூர்ணேந்துபிம்பவதநம் சரசாபஹஸ்தம் ।
ஸீதாஸமேதமநிசம் சரணம் சரண்யம்
சேதோ மதீயமபிவாஞ்சதி ராமசந்த்ரம் ॥ 50

இந்திர நீல ரத்னத்தையும் கார்மேகத்தையும் மேனியழகால் வென்றவர், பூர்ணசந்திரன் போன்ற முகமுள்ளவர், வில்லும் அம்பும் ஏந்தியவர், எப்போதும் ஸீதையோடு கூடியவர், சரண்புகுந்தார்க்கு இனியவர், அந்த ராமசந்திரனை என் உள்ளம் சரணமடைய விருப்புகிறது. (50)

ओतप्रोतसमस्तवस्तुनिचयं चौङ्कारबीजाक्षरं
ओङ्कारप्रकृतिं षडक्षरहितं चौङ्कारकन्दाङ्कुरम् ।
ओङ्कारस्फुटभूर्भुवःसुवरिधिं चौघत्रयाराधितं
ओङ्कारोज्ज्वलसिंहपीठनिलयं रामं भजे तारकम् ॥ ५१

ஓதப்ரோதஸமஸ்தவஸ்துநிசயம் சௌங்காரபீஜாக்ஷரம்
ஓங்காரப்ரக்ருதிம் ஷடக்ஷரஹிதம் சௌங்காரகந்தாங்குரம் ।
ஓங்காரஸ்ப்புடபூர்புவ:ஸுவ ரிதிம் சௌகத்ரயாராதிதம்
ஓங்காரோஜ்ஜ்வலஸிம்ஹபீடநிலயம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 51

ஊடும் பாவுமாகப் பொருளனைத்திலும் கலந்துள்ளவர். ஓங்காரத்தைப் பீஜாக்ஷரமாகக் கொண்டவர், ஓங்காரத்தின் மூலகாரணமானவர், (ஓங்காரத்தை மூலப்பொருளாகக் கொண்டு உலகைப் படைத்தவர்.) ஆறக்ஷரம் கொண்ட (ஓம் ராமாய நம:) மந்திரஜபத்தால் நலம் வழங்குபவர், ஓங்காரமெனும் கிழங்கின் முளையாக வெளிவந்தவர், ஓங்காரத்தால் வெளியான பூ: புவ: ஸுவ: என்ற வியாஹ்ருதியாக (மூவுலகமாக) இருப்பவர், குரு பரம குரு பரமேஷ்டி குரு என்ற மூன்று குருக் கூட்டத்தால் ஆராதிக்கப் பெற்றவர், ஓங்காரத்தால் ஒளிர்கிற ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்தவர், இந்த தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (51)

साकेते धवले सुरद्रुमतले सौधे विमानान्तरे
आदिक्षान्तसमस्तवर्णकमले दिव्ये मृगेन्द्रासने ।
ओङ्कारोज्ज्वलकर्णिके सुरसरिन्मध्ये सदेवान्तरे
व्यस्तं व्यासमुनीश्वराद्यभिनुतं रामं भजे तारकम्॥ ५२

ஸாகேதே தவலே ஸு॰ரத்ருமதலே ஸௌதே விமாநாந்தரே
ஆதிக்ஷாந்தஸமஸ்தவர்ணகமலே திவ்யே ம்ருகேந்த்ராஸநே ।
ஓங்காரோஜ்ஜ்வலகர்ணிகே ஸு॰ரஸரிந்மத்யே ஸதேவாந்தரே
வ்யஸ்தம் வ்யாஸமுநீச்வராத்யபிநுதம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 52

ஸாகேத நகரில் கற்பக மரத்தடியில் மாளிகையின் நடுவில் விமானத்தில் 'அ'முதல் 'க்ஷ' வரையான மாத்ரு காக்ஷரங்களைத் தளத்தில் கொண்ட தாமரையின் ஓங்காரமாகிய மொக்கின் மீது கங்கையின் நடுவே தேவர் குழுமிய ஸபையில் அமர்ந்தவர், வியாஸர் முதலிய சிறந்த முனிவர் முதலானோரால் வணங்கப்பெற்றவர், இந்த தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (52)

कोदण्डदीक्षागुरुमादिमूलं
गुणाश्रयं चन्दन कुङ्कुमाङ्कम् ।
सलक्ष्मणं सर्वजनान्तरस्थं
परात्परं राममहं नमामि ॥ ५३

கோதண்டதீக்ஷாகுருமாதிமூலம்
குணாச்ரயம் சந்தந குங்குமாங்கம் ।
ஸலக்ஷ்மணம் ஸர்வஜநாந்தரஸ்தம்
பராத்பரம் ராமமஹம் நமாமி ॥ 53

வில்வித்தையில் தீக்ஷை அளிக்கிற (கூட நின்று வழிகாட்டுகிற) குரு, உலகின் மூலப் பொருள், முக் குணங்களின் ஆதாரம், சந்தன - குங்குமப்பூ பூச்சு பூசியவர், லக்ஷ்மணனுடன் கூடியவர், எல்லாமக்களின் உள்ளத்திலுள்ளவர், மேலானவருக்கும் மேலானவர், அந்த ராமனை நான் வணங்குகிறேன். (53)

मूलाधारसरोरुहे हुतवहस्थाने त्रिकोणान्तरे
कन्दे कुण्डलिकासुषुप्तिपटलीवासान्तवर्णाश्रये ।
बालार्कप्रतिमं सु(व)राभयकरं पाशाङ्कुशालङ्कृतं
भूतत्वाश्रयमादिपूरुषमजं रामं भजे तारकम् ॥ ५४

மூலாதாரஸரோருஹே ஹுதவஹஸ்தாநே த்ரிகோணாந்தரே
கந்தே குண்டலிகாஸுஷுப்திபடலீவாஸாந்தவர்ணாச்ரயே ।
பாலார்கப்ரதிமம் ஸு(வ)ராபயகரம் பாசாங்குசாலங்க்ருதம்
பூதத்வாச்ரயமாதிபூருஷமஜம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 54

மூலாதாரமெனும் தாமரையில் அக்னிகுண்டத்தில் முக்கோணத்தின் நடுவே, குண்டலினியிலுள்ள ஸுஷுப்தி (ஆழ்ந்த துக்கத்திலுள்ள) கடைசி எழுத்துக்களை (ச. ஷ. ஸ. ஹ) ஆதாரமாகக் கொண்ட குண்டலினீயின் மூலமான கிழங்கில் அமர்ந்தவர், இளஞ்சூரியனைப் போன்றவர், வர - அபய முத்ரை கொண்ட கைகளுள்ளவர். (தேவர்களுக்கு அபயமளிப்பவர்) பாசமும் அங்குசமும் ஏந்தியவர், பூமிதத்துவத்தின் ஆதாரநிலை, ஆதிபுருஷர், பிறவாதவர், அந்த தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (54)

स्वाधिष्ठान सरोरुहे प्रविलसद्बालान्तवर्णाश्रयं
ब्रह्मग्रन्थिमहोन्नते करतले श्रीकुण्डिकामालिकाम् ।
पीठे रत्ननिभं वराभयकरं वाणीयुतं बिभ्रतं
सर्वं सर्वगमिन्दिरासहचरं रामं भजे तारकम् ॥ ५५

ஸ்வாதிஷ்டாந ஸரோருஹே ப்ரவிலஸத்பாலாந்தவர்ணாச்ரயம்
ப்ரஹ்மக்ரந்திமஹோந்நதே கரதலே ஸ்ரீகுண்டிகாமாலிகாம் ।
பீடே ரத்நநிபம் வராபயகரம் வாணீயுதம் பிப்ரதம்
ஸர்வம் ஸர்வகமிந்திராஸஹசரம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 55

(அடுத்து) 'ஸ்வாதிஷ்டானம்' எனும் தாமரை. அதில் ब முதல் ल வரை எழுத்துகளைக் கொண்ட ஆறிதழ்கள், இதன் இறுதியில் 'பிரும்மகிரந்தி' என்ற முடிச்சு. அங்கு கைகளில் கெண்டி, ஜபமாலை, வரம், அபயம் என்ற நான்கையும் ஏந்தி ஸரஸ்வதி சக்தியால் ரத்ன ஒளியுடன் பீடத்தின் மீதமர்ந்து லக்ஷ்மியைத் துணை கொண்டு எங்கும் பரவியவராக எல்லாமானவராக உள்ள தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (55)

डाफान्त्याक्षरपङ्कजे दशदले माणिक्यसम्पूरिते
विष्णुग्रन्थिमये वराभयकरं चाशङ्खचक्रान्वितम् ।
मार्ताण्डद्युति मञ्जुनाभमतुलं पीताम्बरं कौस्तुभं
सर्वं सर्वगमिन्दिरासहचरं रामं भजे तारकम् ॥ ५६

டாபாந்த்யாக்ஷரபங்கஜே தசதலே மாணிக்யஸம்பூரிதே
விஷ்ணுக்ரந்திமயே வராபயகரம் சாசங்கசக்ராந்விதம் ।
மார்தாண்டத்யுதி மஞ்ஜுநாபமதுலம் பீதாம்பரம் கௌஸ்துபம்
ஸர்வம் ஸர்வகமிந்திராஸஹசரம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 56

*மாணிக்யத்தால் நிரப்பப்பட்ட **மணிபூரக** சக்ரம் ड முதல் फ வரையுள்ள பத்து அக்ஷரங்கள் கொண்டது. விஷ்ணு கிரந்தியுடன் இணைந்த அதில், வரம் அபயம் சங்கு சக்கரம் ஏந்திய நான்கு கைகளுள்ளவர், ஸூரிய ஒளியுள்ளவர், அழகிய தொப்புளுள்ளவர், இணையற்றவர், பீதாம்பரம் அணிந்தவர். கௌஸ்துபம் மார்பில்; எல்லாமானவர், எங்கும் உள்ளவர், லக்ஷ்மியின் துணைவர், அந்த தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (56)*

हृत्पद्मे विलयार्ककोटिसदृशे कण्ठान्तवर्णोज्ज्वले
प्राणान्तप्रणवान्तरे च विलसद्बोधार्ण पीठान्तरे ।
सूर्ये हंसमये सदाशिवपदं कोदण्डदीक्षागुरुं
वासामोक्ष रमासमेतमनिशं रामं भजे तारकम् ॥ ५७

ஹ்ருத்பத்மே விலயார்ககோடிஸத்ருசே கண்டாந்தவர்ணோஜ்ஜ்வலே
ப்ராணாந்தப்ரணவாந்தரே ச விலஸத்போதார்ண பீடாந்தரே ।
ஸூர்யே ஹம்ஸமயே ஸதாசிவபதம் கோதண்டதீக்ஷாகுரும்
வாஸாமோக்ஷ ரமாஸமேதமநிசம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 57

*क முதல் ठ வரை உள்ள பன்னிரண்டு எழுத்துக்கள் கொண்ட இதயத்திலுள்ள **அநாஹத** சக்ரம், பிரளய காலத்து ஸூரியர்களின் கோடியின் ஒளி கொண்டது. பிராண சக்தி (யம்) யின் முடிவிடம். ஓங்காரத்தின் நடு இடம். அதன் நடுவில் ஜ்ஞான சக்தி அக்ஷரமான 'ர'வாலான பீடம், அங்கு ஹம்ஸஸ்வரூபியான*

ஸூர்யன் துலங்குகிருர். அந்த ஸ்தானத்தில் வில்வித்யையின் தீக்ஷா குருவான ராமர் மோக்ஷ லக்ஷ்மிஸமேதராக ஸதாசிவ நிலை பெற்றவராக தாரகராக உள்ளார். அவரை வழிபடுகிறேன்.(57)

साक्षात्षोडश दिव्यपत्रकमले जीवात्मसंस्थापिते
 रुद्रग्रन्थिमये मनोन्मनिपथे जालन्ध्रपीठान्तरे ।
शुभ्रज्योतिमयं शरीरसहितं संस्थं सुधाशीतलं
 शब्दब्रह्मनिवासभूतवदनं रामं भजे तारकम् ।। ५८

ஸாக்ஷாத்ஷோடச திவ்யபத்ரகமலே ஜீவாத்மஸம்ஸ்தாபிதே
ருத்ரக்ரந்திமயே மநோந்மநிபதே ஜாலந்த்ரபீடாந்தரே ।
சுப்ரஜ்யோதிமயம் சரீரஸஹிதம் ஸம்ஸ்தம் ஸுதாசீதலம்
சப்தப்பரஹ்மநிவாஸபூதவதநம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 58

அதன் மீது பதினாறிதழ் தாமரை (விசுத்தி) ஜீவாத்மாவின் நிலை உணரப்படுமிடம். ருத்ரக்ரந்தி உள்ள இடம். மனோன்மனீ சக்தியின் வழி. ஜாலந்தரபீடம் உள்ளது. அதன் நடுவில் தூயஜ்யோதியே சரீரம் கொண்டு அமுதம் போல் குளிந்தவராக, சப்தபிரும்மத்தின் இருப்பிடமான வாய்களுக்கு ஆதாரமான முகம் கொண்டவராக உள்ள தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (58)

भ्रूमध्ये निगमागमोज्वलपदे चन्द्रे त्रिमार्गान्तरे
 निर्द्वन्द्वे निखिलार्थ तत्वविलसत्सूक्ष्मे सुषुम्नोन्मुखे ।
आसीनं प्रलयार्कभासुरपदं ज्योतिः स्वरूपात्मकं
 कर्णानाञ्चितमोक्षलक्ष्मिसहितं रामं भजे तारकम् ।। ५९

ப்ரூமத்யே நிகமாகமோஜ்ஜ்வலபதே ஜ்யோதி: ஸ்வரூபாத்மகம்
நிர்த்வந்த்வே நிகிலார்த தத்வவிலஸத்ஸூக்ஷ்மே ஸுஷும்நோந்முகே ।
ஆஸீநம் ப்ரலயார்கபாஸுரபதம் ஜ்யோதி: ஸ்வரூபாத்மகம்
கர்ணாஞ்சிதமோக்ஷலக்ஷ்மிஸஹிதம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 59

புருவத்தின் நடுவில் வேதமும் ஆகமங்களும் பாராட்டுகிற ஆஜ்ஞா சக்ரம். சந்திரன் இடைபிங்களை ஸுஷும்னை என்ற மூன்று சக்கிரங்களில் உலாவுமிடம். துவந்துவ உணர்வு அற்ற

இடம். எல்லா தத்துவங்களும் ஸூக்ஷ்மநிலை பெற்று ஸுஷும்னையில் இணையுமிடம். அதில் பிரளய காலத்து ஸூர்ய ஒளியுடன் ஜோதி வடிவில், உலகத் தொடர்பற்ற மோக்ஷலக்ஷ்மியுடன் உள்ள தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (59)

शीर्षाम्भोरुहकर्णिके निरुपमे श्रीषोडशान्ते शशि-
प्रख्यातामृतवार्धि वीचिलहरीनिर्वाण पीठान्तरे ।
शब्दब्रह्मपरं चराचरगुरुं तेजः परं शाश्वतं
सत्यासत्यमगोचरं हृदि सदा सीतासमेतं भजे ॥ ६०

சீர்ஷாம்போருஹகர்ணிகே நிருபமே ஸ்ரீஷோடசாந்தே சசி-
ப்ரக்யாதாம்ருதவார்தி வீசிலஹரீநிர்வாண பீடாந்தரே ।
சப்தப்ரஹ்மபரம் சராசரகுரும் தேஜ: பரம் சாச்வதம்
ஸத்யாஸத்யமகோசரம் ஹ்ருதி ஸதா ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 60

சிரஸினுள் ஸஹஸ்ராரத்தாமரை, ஈடிணையற்றது. ஷோடசாந்தம் எனப்படுவது. (ஆஜ்ஞை வரை ஆறு, பிந்து, அர்த்த சந்திரன், ரோதினீ, நாதம், நாதாந்தம், சக்தி, வியாபிகா, ஸமநா, உன்மனீ, மஹாபிந்து எனப் பத்து இவற்றின் எல்லை ஷோடசாந்தமாகும்.) சந்திரன் என்ற அமுதகிரணன். அவனிருக்குமிடம். அமுதக்கடல், அதன் அலை மோதுமிடம். சிவசக்திஸம்மேளனஸ்தானம். அது ஒரு உயர்ந்த பீடம். அங்கு பரப்ரும்மம். சப்தப்பிரும்மமாகக் காட்சி தருகிறது. அசைவன - அசையாதன என்ற உலகனைத்தின் குருவான ராமன், ஸத்ய - அஸத்ய வடிவினராக, புலப்படாத ஸூக்ஷ்மப் பொருளாக உள்ளார். ஸீதாஸமேதனான அந்த ராமனை எப்போதும் வழிபடுகிறேன். (60)

साकेते रविकोटिसन्निभमहाहर्म्ये सुसिंहासने
नानारत्नविनिर्मिते मुनिजनाकीर्णे सदानन्दने ।
देवाधीश्वरपङ्कजे निवसितं वामाङ्कसीतोज्ज्वलं
देवेन्द्रोपलनीलकोमलनिभं रामं भजे तारकम् ॥ ६१

ஸாகேதே ரவிகோடிஸந்நிபமஹாஹர்ம்யே ஸுஸிம்ஹாஸநே
நாநாரத்நவிநிர்மிதே முநிஜநாகீர்ணே ஸதாநந்தநே ।

தேவாதீச்வரபங்கஜே நிவஸிதம் வாமாங்கஸீதோஜ்ஜ்வலம்
தேவேந்த்ரோபலநீலகோமலநிபம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 61

ஸாகேத நகரில் கோடி ஸூர்யஒளியுள்ள பெரும் மாளிகையில் நல்ல ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்துள்ளவர். ஸிம்ஹாஸனம் பலரத்னங்கள் பதித்தது. சுற்றி முனிவர் கூட்டம். எப்போதும் மகிழ்ச்சி பரவி நிற்குமிடம். நடுவே பிரம்மரந்திரத்தில் ஸஹஸ்ரார கமலத்தில் இடது மடியில் ஒளிமிக்க ஸீதையுடன் இந்திர நீலரத்ன வண்ணம் கொண்ட மேனியுடன் அமர்ந்துள்ள தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (61)

साकेते नगरे समस्तसुखदे हर्म्येन्दुकोटिद्युते
नक्षत्रग्रहपङ्क्तिलग्नशिखरे चान्तर्यपङ्केरुहे ।
वाल्मीकात्रिपराशरादिमुनिभिः संसेव्यमानं स्थितं
सीतालङ्कृतवामभागमनिशं रामं भजे तारकम् ॥ ६२

ஸாகேதே நகரே ஸமஸ்தஸுகதே ஹர்ம்யேந்துகோடித்யுதே
நக்ஷத்ரக்ரஹபங்க்திலக்நசிகரே சாந்தர்யபங்கேருஹே ।
வால்மீகாத்ரிபராசராதிமுநிபி: ஸம்ஸேவ்யமாநம் ஸ்திதம்
ஸீதாலங்க்ருதவாமபாகமநிசம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 62

ஸாகேத நகரில் எல்லா இன்பங்களையும் அளிக்கவல்லதும், கோடி சந்திர ஒளி கொண்டதுமான மாளிகை, நக்ஷத்ர வரிசையையும் கிரகங்களின் வரிசையையும் தொடுமளவு வானளாவி உள்ளது. அதன் நடுவிலுள்ள பத்மாஸனத்தில் அமர்ந்துள்ளவர், வால்மீகி, பராசரர் முதலான முனிவர்களால் வழிபடப் பெற்றவர், ஸீதையை இடது பாகத்தில் கொண்டவர், அந்த தாரக ராமனை எப்போதும் வழிபடுகிறேன். (62)

वन्दे राममनादिपूरुषमजं वन्दे रमानायकं
वन्दे हारकिरीटकुण्डलधरं देवेन्द्र नीलद्युतिम् ।
वन्दे चाप कदम्बकोज्ज्वलकरं वन्दे जगन्मङ्गलं
वन्दे पङ्क्तिरथात्मजं मम गुरुं वन्दे सदा राघवम् ॥ ६३

வந்தே ராமமநாதிபூருஷமஜம் வந்தே ரமாநாயகம்
வந்தே ஹாரகிரீடகுண்டலதரம் தேவேந்த்ர நீலத்யுதிம் ।
வந்தே சாப கதம்பகோஜ்ஜ்வலகரம் வந்தே ஜகந்மங்களம்
வந்தே பங்க்திரதாத்மஜம் மம குரும் வந்தே ஸதா ராகவம் ॥

ஆதியற்ற புருஷன், பிறவாதவர், லக்ஷ்மியின் நாதர், ஹாரம், கிரீடம், குண்டலமணிந்தவர், இந்திர நீலரத்ன ஒளி கொண்டவர், வில்லும் அம்பும் கைகளில் ஏந்தியவர். உலகிற்கு மங்களமானவர், தசரதரின் புதல்வர். என் குரு, அந்த ராமனை எப்போதும் வணங்குகிறேன். (63)

वन्दे शौनकगौतमाद्यभिनुतं वन्दे घनश्यामलं
वन्दे तारकपीठमध्यनिलयं वन्दे जगन्नायकम् ।
वन्दे भक्तजनौघदेवविटपं वन्दे धनुर्वल्लभं
वन्दे तत्त्वमसीति वाक्यजनकं वन्दे सदा राघवम् ॥ ६४

வந்தே சௌநககௌதமாத்யபிநுதம் வந்தே கநச்யாமலம்
வந்தே தாரகபீடமத்யநிலயம் வந்தே ஜகந்நாயகம் ।
வந்தே பக்தஜநௌகதேவவிடபம் வந்தே தநுர்வல்லபம்
வந்தே தத்த்வமஸீதி வாக்யஜநகம் வந்தே ஸதா ராகவம் ॥ 64

சௌனகர், கௌதமர் முதலானோரால் துதிக்கப் பெற்றவர், மேகவண்ணர், ஆஜ்ஞா சக்ரத்திலுள்ள தாரகபீடத்தில் நடுவிலுள்ளவர், உலகின் நாயகர், பக்தர்களான மக்கள் கூட்டத்திற்குக் கற்பக மரம், வில்லில் வல்லவர், தத்த்வம் அஸி என்ற வாக்கியம் தோன்றக் காரணமானவர். அந்த ராகவனை எப்போதும் வணங்குகிறேன். (64)

वन्दे सूर्यशशाङ्कलोचनयुगं वन्दे जगत्पावनं
वन्दे पत्रसहस्रपद्मनिलयं वन्दे पुरारिप्रियम् ।
वन्दे राक्षसवंशनाशनकरं वन्दे सुधाशीतलं
वन्दे देवकपीन्द्रकोटिविनुतं वन्दे सदा राघवम् ॥ ६५

வந்தே ஸூர்யசசாங்கலோசநயுகம் வந்தே ஜகத்பாவநம்
வந்தே பத்ரஸஹஸ்ரபத்மநிலயம் வந்தே புராரிப்ரியம் ।
வந்தே ராக்ஷஸவம்சநாசநகரம் வந்தே ஸுதாசீதலம்
வந்தே தேவகபீந்த்ரகோடிவிநுதம் வந்தே ஸதா ராகவம் ॥65

ஸூர்யனையும் சந்திரனையும் இருகண்களாகக் கொண்டவர், உலகைத் தூயதாக்குபவர், ஸஹஸ்ரார கமலத்தில் அமர்ந்தவர், சிவனது அன்புக்குரியவர், ராக்ஷஸ வம்சத்தை அழித்தவர், அமுதம் போல் குளிர்ந்தவர், தேவர்களாலும் வானரத்தலைவர்களாலும் துதிக்கப் பெற்றவர். அந்த ராகவனை எப்போதும் வணங்குகிறேன். (65)

वन्दे सागरगर्वभङ्गविशिखं वन्दे जगज्जीवनं
वन्दे कौशिकयागरक्षणकरं वन्दे गुरुणां गुरुम् ।
वन्दे बाणशरासनोज्ज्वलकरं वन्दे जटावल्कलं
वन्दे लक्ष्मणभूमिजान्वितकरं वन्दे सदा राघवम् ॥ ६६

வந்தே ஸாகரகர்வபங்கவிசிகம் வந்தே ஜகஜ்ஜீவநம்
வந்தே கௌசிகயாகரக்ஷணகரம் வந்தே குருணும் குரும் ।
வந்தே பாணசராஸநோஜ்ஜ்வலகரம் வந்தே ஜடாவல்கலம்
வந்தே லக்ஷ்மணபூமிஜாந்விதகரம் வந்தே ஸதா ராகவம் ॥ 66

கடலின் செருக்கை அடக்கிய பாணம் உள்ளவர், உலகை வாழவைப்பவர், விசுவாமித்ரரின் வேள்வியைக் காத்தவர், குருக்களுக்குக் குரு. அம்பும் வில்லும் ஒளிர்கிற கைகளுள்ளவர், சடைமரவுரி அணிந்தவர், லக்ஷ்மணனுடனும் ஸீதையுடனும் கைகளால் இணைந்தவர், அந்த ராகவனை எப்போதும் வணங்குகிறேன். (66)

वन्दे पाण्डुर पुण्डरीकनयनं पूर्णेन्दुबिम्बाननं
वन्दे कम्बुगलं कराब्जयुगलं वन्दे ललामोज्ज्वलम् ।
वन्दे पीतदुकूलमम्बुदनिभं वन्दे जगन्मोहनं
वन्दे कारणमानुषोज्ज्वलतनुं वन्दे सदा राघवम् ॥ ६७

வந்தே பாண்டுர புண்டரீகநயநம் பூர்ணேந்துபிம்பாநநம்
வந்தே கம்புகளம் கராப்ஜயுகளம் வந்தே லலாமோஜ்வலம் ।
வந்தே பீததுகூலமம்புதநிபம் வந்தே ஜகந்மோஹநம்
வந்தே காரணமாநுஷோஜ்ஜ்வலதநும் வந்தே ஸதா ராகவம் ॥

வெண் தாமரை போன்ற கண்களுள்ளவர், பூர்ணசந்திர பிம்பம் போன்ற முகமுள்ளவர், சங்கு போன்ற கழுத்துள்ளவர், தாமரை போன்ற இருகைகளுள்ளவர், பளபளக்கிற நெற்றியுள்ளவர், செம்மஞ்சளாடை அணிந்தவர், மேகவண்ணர், உலகைப் பரவசப்படுத்துபவர், மனித இனத்தின் மூலகாரணமான மனித உடலேற்றவர், அந்த ராகவனை வணங்குகிறேன். (67)

वन्दे नीलसरोजकोमलरुचिं वन्दे जगद्वन्दितं
वन्दे सूर्यकुलाब्धिकौस्तुभमणिं वन्दे सुराराधितम् ।
वन्दे पातकपञ्चकप्रहरणं वन्दे जगत्कारणं
वन्दे विंशतिपञ्चतत्त्वरहितं वन्दे सदा राघवम् ॥ ६८

வந்தே நீலஸரோஜகோமலருசிம் வந்தே ஜகத்வந்திதம்
வந்தே ஸூர்யகுலாப்திகௌஸ்துபமணிம் வந்தே ஸுராராதிதம் ।
வந்தே பாதகபஞ்சக ப்ரஹரணம் வந்தே ஜகத்காரணம்
வந்தே விம்சதிபஞ்சதத்த்வரஹிதம் வந்தே ஸதா ராகவம் ॥ 68

நீல அல்லியின் வண்ணமும் மென்மையும் கொண்டவர், உலகால் வணங்கப் பெற்றவர். ஸூர்யவம்சம் எனும் கடலில் விளைந்த கௌஸ்துப ரத்னம், தேவர்களால் ஆராதிக்கப் பெற்றவர், அந்தணர் கொலை, கள்குடித்தல், தங்கத்திருட்டு, குருதாரகமனம், இந்நான்கு பாபங்கள் செய்தவருடன் கூட்டுறவு என்ற ஐந்து பாபங்களை அகற்றுபவர், உலகின் மூலப் பொருள். இருபத்தைந்து தத்துவங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவர். (பூதங்கள் 5, பூத குணங்கள் 5, கர்ம - ஜ்ஞானேந்திரியங்கள் 10, அஹங்காரம், புத்தி, மனம், சித்தம் மூல ப்ரக்ருதி என 25) அந்த ராகவனை எப்போதும் வணங்குகிறேன். (68)

वन्दे साधकवर्गकल्पकतरुं वन्दे त्रिमूर्त्यात्मकं
वन्दे नादलयान्तकस्थलगतं वन्दे त्रिवर्णा(र्गा)त्मकम् ।
वन्दे रागविहीनचित्तसुलभं वन्दे सभानायकं
वन्दे पूर्णदयामृतार्णवमहं वन्दे सदा राघवम् ॥ ६९

வந்தே ஸாதகவர்ககல்பகதரும் வந்தே த்ரிமூர்த்யாத்மகம்
வந்தே நாதலயாந்தகஸ்தலகதம் வந்தே த்ரிவர்ண(ர்கா)த்மகம் ।
வந்தே ராகவிஹீநசித்தஸுலபம் வந்தே ஸபாநாயகம்
வந்தே பூர்ணதயாம்ருதார்ணவமஹம் வந்தே ஸதா ராகவம் ॥

ஸாதகர்களின் ஸாதனை பலனைத் தருகிற கல்பக மரம், மும்மூர்த்திகளின் வடிவம், நாதம் முதலிய ஸூக்ஷ்ம நிலைகள்லயமடையுமிடம், அறம் பொருள் இன்பம் என்ற புருஷார்த்த வடிவம், பற்றற்ற மனத்தினருக்கு எளிதில் கிட்டுபவர், ஸபையின் நாதர், தயை நிரம்பிய அமுதக்கடல், அந்த ராகவனை எப்போதும் வணங்குகிறேன். (69)

वन्दे सात्त्विकतत्त्वमुद्रित तनुं वन्दे सुधादायकं
वन्दे चारुचतुर्भुजं मणिनिभं वन्दे षडध्व(ब्ज)स्थितम् ।
वन्दे ब्रह्मपिपीलिकादिनिलयं वन्दे विराड्विग्रहं
वन्दे पन्नगतल्पशायिनमहं वन्दे सदा राघवम् ॥ ७०

வந்தே ஸாத்விகதத்த்வமுத்ரித தநும் வந்தே ஸுதாதாயகம்
வந்தே சாருசதுர்புஜம் மணிநிபம் வந்தே ஷடத்வ(ப்ஜ)ஸ்திதம்।
வந்தே ப்ரஹ்மபிபீலிகாதிநிலயம் வந்தே விராட்விக்ரஹம்
வந்தே பந்நகதல்பசாயிநமஹம் வந்தே ஸதா ராகவம் ॥ 70

ஸத்வ குணமிக்க நிலையை அடையாளமிட்ட மேனி கொண்டவர், அமுதமளிப்பவர், அழகிய நான்குகைகள் உள்ளவர், ரத்ன ஒளி கொண்டவர், ஆறுஆதாரத் தாமரைகளில் அமர்ந்தவர், (வர்ணாத்த்வா, தத்வாத்த்வா, புவனாத்த்வா, பதாத்த்வா, மந்த்ராத்வா, கலாத்த்வா என்ற 6 உபாஸநாமார்க்கங்களில் அமர்ந்தவர்.) பிரும்மா முதல்

எறும்புவரையுள்ளதனைத்திலும் உயிராயிருப்பவர். விராட்புருஷர், பாம்புப் படுக்கையில் படுத்திருப்பவர், இந்த ராகவனை எப்போதும் வழிபடுகிறேன். (70)

अयोध्यपुरमण्डपे स्फुरितसिंहपीठे स्थितं
वसिष्ठमुनिगौतमैर्भृगुशुकादिसंसेवितम् ।
दिनेशसुतरावणानुजसहोदराद्यावृतं
भजामि रघुनन्दनं प्रणवबीज सारात्मकम् ।। ७१

அயோத்யபுரமண்டபே ஸ்புரிதஸிம்ஹபீடே ஸ்திதம்
வஸிஷ்டமுநிகௌதமைர்ப்ருகுசுகாதிஸம்ஸேவிதம் ।
திநேசஸுதராவணாநுஜஸஹோதராத்யாவ்ருதம்
பஜாமி ரகுநந்தநம் ப்ரணவபீஜ ஸாராத்மகம் ॥ 71

அயோத்தியாபுரமண்டபத்தில் ஒளிர்கிற ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்தவர், வஸிஷ்டர், கௌதமர், பிருகு, சுகர் முதலானமுனிவர்களால் வழிபடப் பெற்றவர், ஸுக்ரீவன், விபீஷணன், தனது உடன் பிறந்தவர் முதலானோரால் சூழப் பெற்றவர், ரகுகுலத்தை மகிழ்விப்பவர், ஓங்கார பீஜத்தின் ஸாரமானவர்,அந்த ராமனை நமஸ்கரிக்கிறேன்.) (71)

विलोलमणिमण्डलं विमलचन्द्रबिम्बाननं
विखण्डितदशाननं विततचापबाणोज्ज्वलम् ।
विमोहितजगत्त्रयं विकचपद्मपत्रेक्षणं
विभीषणसुरक्षितं विजयराममीडे हरिम् ।। ७२

விலோலமணிமண்டலம் விமலசந்த்ரபிம்பாநநம்
விகண்டிததசாநநம் விததசாபபாணோஜ்ஜ்வலம் ।
விமோஹிதஜகத்த்ரயம் விகசபத்மபத்ரேக்ஷணம்
விபீஷணஸுரக்ஷிதம் விஜயராமமீடே ஹரிம் ॥ 72

ஆடுகின்ற ரத்ன அணிகள் பூண்டவர், தூய சந்திர பிம்பம் போன்ற முகமுள்ளவர், ராவணனை அழித்தவர், வில்லும் அம்பும் ஏந்தித்துலங்குபவர், மூன்று உலகையும் கவர்ந்தவர், மலர்ந்த

தாமரை இதழ் போன்ற கண்களுள்ளவர், விபீஷணனை நன்கு பாதுகாத்தவர், அந்த விஜய ராமப் பெருமானைத் துதிக்கிறேன். (72)

चलत्कनक कुण्डलोल्लसितदिव्यगण्डस्थलं
चराचरजगन्मयं चरणपद्मगङ्गाश्रयम् ।
चतुर्विधफलप्रदं चरमपीठ मध्यस्थितं
चिदंशमखिलास्पदं दशरथात्मजं चिन्तये ॥ ७३

சலத்கநக குண்டலோல்லஸிததிவ்யகண்டஸ்தலம்
சராசரஜகந்மயம் சரணபத்மகங்காச்ரயம் ।
சதுர்விதபலப்ரதம் சரமபீட மத்யஸ்திதம்
சிதம்சமகிலாஸ்பதம் தசரதாத்மஜம் சிந்தயே ॥ 73

ஆடுகின்ற தங்கக் குண்டலத்தால் அழகுற்றக் கழுத்துப்பகுதி கொண்டவர், அசைவதும் அசையாததுமான உலகின் வடிவம், கங்கை பெருகுகிற தாமரை போன்ற திருவடிகள் கொண்டவர், அறம் பொருள் இன்பம் முக்தி என்ற நான்கையும் அருள்பவர், மேலான ஸஹஸ்ராரத்தின் நடுவில் அமர்ந்தவர், சித் சக்தி வடிவினர், அனைத்திற்கும் ஆதாரமானவர், அந்த தசரதரின் புதல்வரை தியானிக்கிறேன். (73)

सनन्दनमुनिप्रियं सकलवर्णवेदात्मकं
समस्तनिगमागम स्फुरिततत्त्वसिंहासनम् ।
सहस्रनयनाब्जजाद्यमरवृन्दसंसेवितं
समष्टिपुरवल्लभं दशरथात्मजं चिन्तये ॥ ७४

ஸநந்தநமுநிப்ரியம் ஸகலவர்ணவேதாத்மகம்
ஸமஸ்தநிகமாகம ஸ்புரிதத்த்வஸிம்ஹாஸநம் ।
ஸஹஸ்ரநயநாப்ஜஜாத்யமரவ்ருந்தஸம்ஸேவிதம்
ஸமஷ்டிபுரவல்லபம் தசரதாத்மஜம் சிந்தயே ॥ 74

ஸநந்தனர் என்ற முனிவருக்குப் பிரியமானவர், எல்லா எழுத்துக்களும் வேதங்களுமே வடிவானவர், எல்லா

வேதங்களும் ஆகமங்களும் குறிப்பிடுகிற தத்வங்களாகிய ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்தவர், இந்திரன் பிரும்மா முதலிய தேவர் கூட்டத்தால் வழிபடப் பெற்றவர், ஸமஷ்டிபுரமெனும் அயோத்திக்கு இனியவர். இந்த தசரதரின் புதல்வரைத் தியானிக்கிறேன். (74)

अनर्घ्यमणिपूरकोल्लसितदिव्यतेजः परं
अनाहतसरोरुहस्फुरितहंसनादान्वितम् ।
अनन्तदलपङ्कजस्फुटमृगाङ्कबिम्बामृता-
प्लुताङ्गमखिलास्पदं दशरथात्मजं चिन्तये ॥ ७५

அநர்க்யமணிபூரகோல்லஸிததிவ்யதேஜ: பரம்
அநாஹதஸரோருஹஸ்புரிதஹம்ஸநாதாந்விதம் ।
அநந்ததலபங்கஜஸ்புடம்ருகாங்கபிம்பாம்ருதா-
ப்லுதாங்கமகிலாஸ்பதம் தசரதாத்மஜம் சிந்தயே ॥ 75

விலை மதிப்பிட இயலாத ரத்னங்கள் நிறைந்த மணிபூரகத்தில் துலங்குகிற பேரொளி, அநாஹதத் தாமரையில் துலங்குகிற ஹம்ஸ ஒலியாயுள்ளவர், எண்ணற்ற தளங்களுள்ள தாமரை (ஸஹஸ்ராரம்) யில் துலங்குகிற சந்திரபிம்பத்திலிருந்து ஒழுகுகிற அமுத வெள்ளத்தில் நீராடுபவர், அனைத்திற்கும் ஆதாரமானவர், அந்த தசரதரின் புதல்வரைத் தியானிக்கிறேன். (75)

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिकाल विलसत्तत्वात्मचिन्मात्रकं
चैतन्यात्मकमादिपापरहितं भूम्यादि तन्मात्रकम् ।
शाम्भव्यादिसमस्तयोगकुलकं संख्यादितत्त्वात्परं
शब्दावाच्यमहं नमामि सततं व्युत्पत्तिनाशात्परम् ॥ ७६

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திகால விலஸத்தத்வாத்மசிந்மாத்ரகம்
சைதந்யாத்மகமாதிபாபரஹிதம் பூம்யாதி தந்மாத்ரகம் ।
சாம்பவ்யாதிஸமஸ்தயோககுலகம் ஸங்க்யாதிதத்த்வாத்பரம்
சப்தாவாச்யமஹம் நமாமி ஸததம் வ்யுத்பத்திநாசாத்பரம் ॥ 76

விழிப்பு, கனவு, தூக்கம் என்ற நிலைகளில் தத்துவப் பொருளான பேருணர்வாயிருப்பவர், சேதஞசக்தியிருப்பவர், அநாதியான அவித்யை எனும் பாபமற்றவர், பூமி, ஜலம், அக்னி, வாயு, ஆகாசம் என்ற பூதஸூக்ஷ்ம நிலையான தன்மாத்ரமாயிருப்பவர், சாம்பவீ முதலிய யோக முத்ரைகளால் உணரப் பெறுபவர், எண்ணிக்கைக்கு உட்படுகிறதத்வத்திற்கு அப்பாற்படுபவர். சொல்லால் விளக்க இயலாதவர், உற்பத்தியும் நாசமும் அற்றவர். இந்த ராமனை எப்போதும் வணங்குகிறேன். (76)

ध्याये त्वां नवविद्रुमस्फुटतनुं बर्हालसन्मेचकं
नासारञ्जितमौक्तिकं परिलसत्पीताम्बरं कौस्तुभम् ।
वेणूकम्बुरथाङ्गपाशपरिघप्रासेक्षुचापाशुगं
श्रीरामं नवमन्मथाधिपमहं षट्कोणचक्रस्थितम् ।। ७७

த்யாயே த்வாம் நவவித்ருமஸ்புடதநும் பர்ஹாலஸந்மேசகம்
நாஸாரஞ்ஜிதமௌக்திகம் பரிலஸத்பீதாம்பரம் கௌஸ்துபம் ।
வேணூகம்புரதாங்கபாசபரிகப்ராஸேக்ஷுசாபாசுகம்
ஶ்ரீராமம் நவமந்மதாதிபமஹம் ஷட்கோணசக்ரஸ்திதம் ॥ 77

ராம! உம்மைத் தியானிக்கிறேன். நீர் புதிய பவழம் போல் பளிச்செனத் துலங்குபவர், மயில் தோகையால் அழகியவர், மூக்கில் முத்தணிந்தவர், பீதாம்பரம் உடுத்தியவர், கௌஸ்துப மணிந்தவர், புல்லாங்குழல், சங்கு, சக்ரம், பாசம், குண்டாந்தடி, கத்தி, கரும்புவில், அம்பு ஏந்தியவர், புதிய மன்மதனுக்கும் மேலாளர், ஆறு கோண சக்ரத்தின் மீதமர்ந்தவர். (77)

साकेते नगरे समस्तमहिमाधारे जगन्मोहनं
रत्नस्तम्भसहस्रमण्डपमहासिंहासने साम्बुजे ।
विश्वामित्रवसिष्ठगौतमशुकव्यासादिभिर्मौनिभिः
ध्येयं लक्ष्मणलोकपालसहितं सीतासमेतं भजे ।। ७८

ஸாகேதே நகரே ஸமஸ்தமஹிமாதாரே ஜகந்மோஹநம்
ரத்நஸ்தம்பஸஹஸ்ரமண்டபமஹாஸிம்ஹாஸநே ஸாம்புஜே ।

விச்வாமித்ரவஸிஷ்டகௌதமசுகவ்யாஸாதிபிர்மௌநிபி:
த்யேயம் லக்ஷ்மணலோகபாலஸஹிதம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥78

எல்லாப் பெருமைகளுக்கும் இருப்பிடமான அயோத்தி நகரில், உலகினரைக் கவர்பவர், ரத்னத்தூண்கள் ஆயிரம் கொண்ட மஹாமண்டபத்தில் ஸிம்ஹாஸனத்தின் நடுவில் உள்ள தாமரையில் அமர்ந்துள்ளவர், விச்வாமித்ரர், வஸிஷ்டர், கௌதமர், சுகர், வியாஸர் முதலிய முனிவர்களால் தியானிக்கப் பெறுபவர். லக்ஷ்மணனுடனும் திக்பாலர்களுடனும் ஸீதையுடனும் கூடிய அந்த ராமரை வழிபடுகிறேன். (78)

एकान्ते कमले जले विकसिते चन्द्रीकृतस्थापिते
स्थाने तारकमण्टपे तनुबिलव्याप्ते सुधामण्डपे ।
अब्जार्कानलमण्डलोपरि महाश्रीषोडशान्ते सदा
नादान्ते जनकात्मजान्वितमहं रामं भजे तारकम् ।। ७९

ஏகாந்தே கமலே ஜலே விகஸிதே சந்த்ரீக்ருதஸ்தாபிதே
ஸ்தாநே தாரகமண்டபே தநுபிலவ்யாப்தே ஸுதாமண்டபே ।
அப்ஜார்காநலமண்டலோபரி மஹாஸ்ரீஷோடசாந்தே ஸதா
நாதாந்தே ஜநகாத்மஜாந்விதமஹம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 79

தனிமையில் நீரினுள் மலர்ந்த தாமரையில் ராமசந்திரனால் அசையாமல் வைக்கப்பட்டதில் ஓங்கார மண்டபத்தில் மெல்லிய துவாரமுள்ள அமுத மண்டபத்தில் சந்திரமண்டலம், ஸூரியமண்டலம், அக்னி மண்டலம் இவற்றிற்கும் மேல், மஹா ஷோடசாந்தஸ்தலத்தில் நாதாந்தத்தில் துலங்குகிற ஸீதையுடனான தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (79)

साकेते मणिमण्टपे सुरतरुप्रान्तेऽष्टवर्णोल्लसत्-
पत्रे तारककर्णिके प्रविलसत्कल्पप्रसूनाश्रिते ।
पद्मे वेदचतुष्कमण्डलसिते नादान्त शय्यातले
तं सेवे ध्रुवमण्डलेन्दुविगलत्पीयूषधाराप्लु(मृ)तम् ।। ८०

ஸாகேதே மணிமண்டபே ஸுரதருப்ராந்தேऽஷ்டவர்ணோல்லஸத்
பத்ரே தாரககர்ணிகே ப்ரவிலஸத்கல்பப்ரஸூநாஞ்சிதே ।
பத்மே வேதசதுஷ்கமண்டலஸிதே நாதாந்த சய்யாதலே
தம் ஸேவே த்ருவமண்டலேந்துவிகலத்பீயூஷதாராப்லு(ம்ரு)தம் ॥ 80

அயோத்தியில், மணிமண்டபத்தில், கற்பக மரத்தடியில் எட்டக்ஷரங்கள் கொண்ட தளங்களுள்ள ஓங்கார மொக்கிலுள்ள கற்பக மரப்பூக்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற நான்கு வேதங்களின் ஓதலால் ஒளிபெற்ற நாதாந்தத்தின் மீதுள்ள ஸஹஸ்ரார கமலத்தில் துருவமண்டலத்தருகிலுள்ள சந்திர மண்டலத்திலிருந்து ஒழுகுகிற அமுத தாரையில் நனைந்த அந்த ராமரை வழிபடுகிறேன். (80)

ध्याये त्वां रविमण्डलेन्दुधवले पद्मे निषण्णं हरिं
स्वर्णाभं करशङ्खचक्रललितं पीताम्बरं कौस्तुभम् ।
स्वर्णश्मश्रुनखालकं ललनया युक्तं किरीटाङ्गदं
हारालङ्कृतवक्षसं पदयुगं श्रीपादुकालङ्कृतम् ॥ ८१

த்யாயே த்வாம் ரவிமண்டலேந்துதவலே பத்மே நிஷண்ணம் ஹரிம்
ஸ்வர்ணாபம் கரசங்கசக்ரலலிதம் பீதாம்பரம் கௌஸ்துபம் ।
ஸ்வர்ணச்மச்ருநகாலகம் லலநயா யுக்தம் கிரீடாங்கதம்
ஹாராலங்க்ருதவக்ஷஸம் பதயுகம் ஸ்ரீபாதுகாலங்க்ருதம் ॥ 81

சூர்ய மண்டலம் போலும் சந்திர மண்டலம் போலும் துலங்குகிற தாமரை மீதமர்ந்த ஹரி, தங்க நிறமுள்ளவர், சங்கும், சக்ரமும் ஏந்திய கைகளுள்ளவர், பீதாம்பரமும், கௌஸ்துபமும்அணிந்தவர், தங்கநிறமுள்ள மீசை, நகம், முன்னுச்சிமயிர் கொண்டவர், தேவியுடன் கூடியவர், கிரீடம், தோள்வளை, ஹாரம் அணிந்தவர், பாதுகையணிந்த திருவடி கொண்டவர், இவரை தியானிக்கிறேன். (81)

वसन्ताक्षराख्ये चतुः पत्रपद्मे
त्रिकोणान्तकण्ठे धरातत्त्वयुक्ते ।
वराभीतिपाशाङ्कुशं विद्रुमाभं
गजाश्वे निषण्णं भजे रामचन्द्रम् ॥ ८२

வஸந்தாக்ஷராக்யே சது:பத்ரபத்மே
 த்ரிகோணாந்தகண்டே தராதத்த்வயுக்தே ।
வராபீதிபாசாங்குசம் வித்ருமாபம்
 கஜாச்வே நிஷண்ணம் பஜே ராமசந்த்ரம் ॥ 82

யானை மீதும் குதிரை மீதும் அமர்ந்தவர். வ. ச. ஷ. ஸ என்ற நான்கு எழுத்துள்ள நான்கு இதழ் கொண்ட தாமரை மீது, முக்கோணத்தின் இடையே, பூமி பீஜம்(லம்)எழுதப் பெற்றதில் வரம், அபயம், பாசம், அங்குசம் ஏந்திய நான்கு கைகளுள்ளவராக, பவழ நிறத்தில் உள்ள ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (82)

बलान्ताक्षराभ्यां च षट्पत्रपद्मे
 लसत्तोयतत्त्वे वराभीतिहस्ते ।
महाकुण्डिकां चाक्षमालां वहन्तं
 चतुर्वक्त्ररूपं भजे रामचन्द्रम् ॥ ८३

பலாந்தாக்ஷராப்யாம் ச ஷட்பத்ரபத்மே
 லஸத்தோயதத்த்வே வராபீதிஹஸ்தே ।
மஹாகுண்டிகாம் சாக்ஷமாலாம் வஹந்தம்
 சதுர்வக்த்ரரூபம் பஜே ராமசந்த்ரம் ॥ 83

ब முதல் ल வரையிலான ஆறு அக்ஷரங்கள் கொண்ட ஆறிதழ் தாமரை மீது ஜலதத்வம் (வம்) துலங்குவதில் அமர்ந்தவர், வரம், அபயம், கெண்டி, ஜபமாலை கொண்ட நான்கு கைகளும் நான்கு முகங்களும் கொண்ட ராமனை வழிபடுகிறேன். (83)

डफान्ताक्षराभ्यां मणिव्रातपूरे
 रथाङ्गाब्जहस्तं महेन्द्रोपलाङ्गम् ।
लसद्वह्नितत्त्वं निषण्णं गदाङ्कं
 महाविष्णुरूपं भजे रामचन्द्रम् ॥ ८४

டபாந்தாக்ஷராப்யாம் மணிவ்ராதபூரே
ரதாங்காப்ஜஹஸ்தம் மஹேந்த்ரோபலாங்கம் ।

லஸத்வஹ்நிதத்வம் நிஷண்ணம் கதாங்கம்
மஹாவிஷ்ணுரூபம் பஜே ராமசந்த்ரம் ॥ 84

ड முதல் फ வரை பத்து எழுத்துக்கள் கொண்ட மணிபூரகத்தில் சக்ரமும் தாமரையும் கதையும் ஏந்திய கைகளுடன், நீலரத்ன வண்ணரான ராமன் அமர்ந்துள்ளார். அக்னி தத்வம் (ரம்) துலங்குகிறது. மஹாவிஷ்ணு வடிவிலுள்ள அந்த ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன்.(84)

कठान्ताक्षराख्ये जगत्प्राणतत्वे
वराभीतिहस्तं त्रिशूलं दधानम् ।
उमानाथमब्जारिखण्डोज्ज्वलाङ्गं
स्मरारिस्वरूपं भजे रामचन्द्रम् ॥ ८५

கடாந்தாக்ஷராக்யே ஜகத்ப்ராணதத்வே
வராபீதிஹஸ்தம் த்ரிசூலம் ததாநம் ।
உமாநாதமப்ஜாரிகண்டோஜ்ஜ்வலாங்கம்
ஸ்மராரிஸ்வரூபம் பஜே ராமசந்த்ரம் ॥ 85

क முதல் ठ வரையுள்ள பன்னிரண்டு அக்ஷரங்களுள்ள தளங்களுள்ள வாயுதத்வத்தாலான (யம்) தாமரையில் அமர்ந்தவர். வரம், அபயம், திரிசூலம் ஏந்திய உமையின் கணவரான சிவனின் வடிவம் கொண்டவர். சந்திரனின் துண்டைத் தலையில் தரித்தவர், மன்மதனின் எதிரி, அந்த ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (85)

विशुद्धाख्यपद्मे नभस्तत्वरम्ये
अरूपं निरूपं समस्तेषु वासम् ।
विशिष्टं मनोगम्यमेकं त्वनादिं
भजे जीवजीवात्मरामं च रामम् ॥ ८६

விசுத்தாக்யபத்மே நபஸ்தத்வரம்யே
அரூபம் விரூபம் ஸமஸ்தேஷு வாஸம் ।
விசிஷ்டம் மநோகம்யமேகம் த்வநாதிம்
பஜே ஜீவஜீவாத்மராமம் ச ராமம் ॥ 86

விசுத்தி என்ற தாமரை ஆகாச தத்துவ (ஹம்) வடிவானது. அதில் வடிவற்றவராக, அழகிய வடிவினராக, எங்கும் வசிப்பவராக, தனிப் பெருமை கொண்டவராக, மனத்தால் உணரத்தக்கவராக, தனி ஒருவராக, அநாதியாக ஜீவனிமுடம் ஜீவாத்மாவிடமும் விளையாடுபவராக உள்ள ராமனை வழிபடுகிறேன். (86)

द्विपत्राब्जमध्ये मनस्तत्वगम्ये
जगत्कारणं ज्योतिरानन्दरूपम् ।
लसद्भावविष्णुं मनोभावदीपं
परात्मस्वरूपं भजे रामचन्द्रम् ॥ ८७

த்விபத்ராப்ஜமத்யே மநஸ்தத்வகம்யே
ஜகத்காரணம் ஜ்யோதிராநந்தரூபம் ।
லஸத்பாவவிஷ்ணும் மநோபாவதீபம்
பராத்மஸ்வரூபம் பஜே ராமசந்த்ரம் ॥ 87

இருதளங்களுள்ள ஆஜ்ஞை என்ற தாமரையில் மனஸ்தத்வத்தால் உணரத்தக்கவர், உலகின் மூலப்பொருள், ஜ்யோதியாயும் ஆனந்தமாயும் துலங்குபவர், உள்ளத்தால் விஷ்ணு என உணரப்பெற்றவர், மனத்தின் எண்ணத்தைத் தீபமாக விளக்குபவர், பரமாத்மா, அந்த ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன் (87)

सदानन्ददेवे सहस्रारपद्मे
गलच्चन्द्रपीयूषधारावृतान्ते ।
स्थितं राममूर्तिं निषेवे निषेवे
ऽन्यदैवं न सेवे न सेवे न सेवे ॥ ८८

ஸதாநந்ததேவே ஸஹஸ்ராரபத்மே
கலச்சந்த்ரபீயூஷதாராவ்ருதாந்தே ।
ஸ்திதம் ராமமூர்திம் நிஷேவே நிஷேவே
ऽந்யதைவம் ந ஸேவே ந ஸேவே ந ஸேவே ॥ 88

ஆனந்தம் எப்போதும் துலங்குகிற ஸஹஸ்ரார பத்மத்தில் மேலுள்ள சந்திர மண்டலத்திலிருந்து அமுதத் தாரை கசிகிறது. அங்குள்ள ராமனின் வடிவை நான் வழிபடுகிறேன். அவரையே வழிபடுகிறேன். வேறு தெய்வத்தை வழிபட மாட்டேன்; வழிபடமாட்டேன்; வழிபடமாட்டேன்; (88)

सुधाब्जासितद्वीपमध्ये विमाने
सुपर्वाणिवृक्षोज्ज्वले शेषतल्पे ।
निषण्णं रमाङ्कं निषेवे निषेवे
ऽन्यदैवं न सेवे न सेवे न सेवे ॥ ८९

ஸுதாப்ஜாஸிதத்வீபமத்யே விமாநே
ஸுபர்வாணவ்ருக்ஷோஜ்ஜ்வலே சேஷதல்பே ।
நிஷண்ணம் ரமாங்கம் நிஷேவே நிஷேவே
ऽந்யதைவம் ந ஸேவே ந ஸேவே ந ஸேவே ॥ 89

அமுதக்கடலின் நடுவேயுள்ள சுவேதத் வீபத்தின் நடுவிலுள்ள விமானத்தில் கற்பக மரங்கள் சூழ்ந்த சேஷனாகிய படுக்கையில் அமர்ந்த லக்ஷ்மீமணாளனை வழிபடுகிறேன். வழிபடுகிறேன். வழிபடுகிறேன். வேறு தைவத்தை வழிபடமாட்டேன்; வழிபடமாட்டேன்; வழிபடமாட்டேன். (89)

चिदंशं सदानन्दमानन्दकन्दं
सुषुम्नाख्यरन्ध्रान्तरालं च हंसम् ।
सचक्रं सशङ्खं सपीताम्बराङ्कं
परं चान्यदैवं न जाने न जाने ॥ ९०

சிதம்சம் ஸதாநந்தமாநந்தகந்தம்
ஸுஷும்நாக்யரந்த்ராந்தராலம் ச ஹம்ஸம் ।
ஸசக்ரம் ஸசங்கம் ஸபீதாம்பராங்கம்
பரம் சாந்யதைவம் ந ஜாநே ந ஜாநே ॥ 90

பேருணர்வும் பேரானந்தமுமாக ஸுஷும்நாதுவாரத்தின் நடுவே அமர்ந்த ஹம்ஸம், சங்கு, சக்ரம், பீதாம்பரம் அணிந்தவர், இந்த தேவனைத்தவிர மற்றவரை நான் அறியேன்! அறியேன். (90)

सुपर्वाण वृक्षोज्ज्वलस्वर्णपीठे
वनौकादिभिर्मौनिभिः सेव्यमानम् ।
स्थितं पुष्पवृष्ट्यावृतं राममूर्तिं
सदा भूमिजायुक्तमीडे हृदन्ते ॥ ९१

ஸுபர்வாண வ்ருக்ஷோஜ்ஜ்வலஸ்வர்ணபீடே
வநௌகாதிபிர்மௌநிபி: ஸேவ்யமாநம் ।
ஸ்திதம் புஷ்பவ்ருஷ்ட்யாவ்ருதம் ராமமூர்திம்
ஸதா பூமிஜாயுக்தமீடே ஹ்ருதந்தே ॥ 91

கற்பக மரங்களுக்கிடையே துலங்குகிற தங்க பீடத்தில் காட்டுவாசிகளான முனிவர்களாலும் வானரர்களாலும் வழிபடப் பெற்றவர். பூமாரி பொழியப் பெற்றவர், ஸீதையுடன் கூடிய அந்த ராமமூர்த்தியை உள்ளத்தினுள் கண்டு துதிக்கிறேன். (91)

करे दिव्यचक्रं परे चारुशङ्खं
गले तारहारं ललाटे ललामम् ।
भुजङ्गे निषण्णं परानन्दरूपं
सदा भूमिजायुक्तमीडे हृदन्ते ॥ ९२

கரே திவ்யசக்ரம் பரே சாருசங்கம்
கலே தாரஹாரம் லலாடே லலாமம் ।
புஜங்கே நிஷண்ணம் பராநந்தரூபம்
ஸதா பூமிஜாயுக்தமீடே ஹ்ருதந்தே ॥ 92

திவ்யமான சக்ரத்தையும் அழகிய சங்கையும் கைகளில் கொண்டவர், கழுத்தில் நக்ஷத்ரமாலையையும் நெற்றியில் பொட்டும் கொண்டவர். பாம்பின் மீதமர்ந்தவர், பேரானந்த வடிவினர், பூமியின் மகளின் கணவர், இவரை எப்போதும் உள்ளத்தில் கண்டு துதிக்கிறேன். (92)

चतुर्वेदकूटोल्लसत्कारणाख्ये
स्फुरद्दिव्यवैमानिके भोगितल्पे ।
परन्धाममूर्तिं निषण्णं निषेवे
ऽन्यदैवं न सेवे न सेवे न सेवे ॥ ९३

சதுர்வேதகூடோல்லஸத்காரணாக்யே
ஸ்புரத்திவ்யவைமாநிகே போகிதல்பே ।
பரந்தாமமூர்திம் நிஷண்ணம் நிஷேவே
ऽந்யதைவம் ந ஸேவே ந ஸேவே ந ஸேவே ॥ 93

நான்கு வேதங்கள் மீது துலங்குபவர், உலகின் காரணப் பொருள், திவ்ய விமானத்தில் சேஷதல்பத்தில் அமர்ந்த பரந்தாமன். அவரை வழிபடுவேன். மற்ற தேவரை வழிபட மாட்டேன். (3) (93)

लसद्दिव्यशेषाचले योगपीठे
सदानन्दवैमानिके मासहायम् ।
मुनीनां हृदानन्दमोङ्कारगम्यं
सदा भूमिजायुक्तमीडे हृदन्ते ॥ ९४

லஸத்திவ்யசேஷாசலே யோகபீடே
ஸதாநந்தவைமாநிகே மாஸஹாயம் ।
முநீநாம் ஹ்ருதாநந்தமோங்காரகம்யம்
ஸதா பூமிஜாயுக்தமீடே ஹ்ருதந்தே ॥ 94

திவ்யமான சேஷாசலத்தில் ஆனந்தவிமானத்தில் யோக பீடத்தில் லக்ஷ்மியைத் துணையாகக் கொண்டமர்ந்துள்ளவர், முனிவர்களின் உள்ளத்தில் ஆனந்தமாகக் காட்சி தருபவர். ஓங்காரத்தால் உணரப் பெறுபவர், பூமியின் மகளுடன் கூடிய அவரை உள்ளத்தினுள் எப்போதும் உணர்கிறேன். (94)

मनःस्थं मनोऽन्तस्थमाद्यन्तरूपं
महाचिन्तवर्जं च मध्यस्थमीशम् ।

मनोबुद्ध्यहङ्कारचित्तादिसाक्षिं
परस्वप्रकाशं भजे रामचन्द्रम् ॥ ९५

மந:ஸ்தம் மநோऽந்தஸ்தமாத்யந்தரூபம்
மஹாசிந்தவர்ஜம் ச மத்யஸ்தமீசம் ।
மநோபுத்த்யஹங்காரசித்தாதிஸாக்ஷிம்
பரஸ்வப்ரகாசம் பஜே ராமசந்த்ரம் ॥ 95

மனத்திலிருப்பவர், மனத்தினுட்பகுதியில் இருப்பவர், ஆதியும் அந்தமுமானவர், பெருஞ்சிந்தனையற்றவர், நடுநிலையிலுள்ள ஈசன், மனம், புத்தி, அஹங்காரம், சித்தம் இவற்றின் செயற்பாட்டிற்கு ஸாக்ஷி, தன்னொளியால் மேலாகத் துலங்குபவர், அந்த ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (95)

परानन्दवस्तु स्वरूपादि साक्षिं
परब्रह्म गम्यं परं ज्योतिमूर्तिम् ।
पराशक्तिमित्रप्रियाराधिताङ्घ्रिं
परन्धामरूपं भजे रामचन्द्रम् ॥ ९६

பராநந்தவஸ்து ஸ்வரூபாதி ஸாக்ஷிம்
பரப்ரஹ்ம கம்யம் பரம் ஜ்யோதிமூர்திம் ।
பராசக்திமித்ரப்ரியாராதிதாங்க்ரிம்
பரந்தாமரூபம் பஜே ராமசந்த்ரம் ॥ 96

பேரானந்தப் பொருள், ஆதியும் ஸாக்ஷியுமாயிருப்பவர். பரம்பொருள், பெரும் ஜோதி வடிவில் உணரத்தக்கவர். பராசக்தியின் பிரியனான சிவனால் வழிபடப் பெற்றவர். பரந்தாமன், அந்த ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (96)

परं पवित्रं परवासुदेवं परात्परं तं परमेश्वराख्यम् ।
गुणत्रयाराधित मूलकन्दमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥ ९७

பரம் பவித்ரம் பரவாஸுதேவம் பராத்பரம் தம் பரமேச்வராக்யம் ।
குணத்ரயாராதித மூலகந்தமாதித்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத் ॥

அனைத்திற்கும் மேலானவர், தூயவர், பரவாஸுதேவர், மேலானவருக்கும் மேலானவர், பரமேசுவரன் எனப் பெயர்பெற்றவர், ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணமுள்ளவராலும் வழிபடப் பெற்ற மூலப் பொருள், இருளுக்கப்பாலுள்ள ஸூரியனின் ஒளி கொண்டவர். (அவரை வழிபடுகிறேன்.) (97)

साकेते गुरुगन्धधूपनिबिडे माणिक्यदीपान्विते
कस्तूरीघनसारकुङ्कुमरसप्राचुर्यसारोज्ज्वले ।
नानापुष्पवितान पङ्क्तिरुचिरे सौवर्णसिंहासने
वासं मन्मथमन्मथं मणिनिभं रामं भजे तारकम् ॥ ९८

ஸாகேதே குருகந்ததூபநிபிடே மாணிக்யதீபாந்விதே
கஸ்தூரீகநஸாரகுங்குமரஸப்ராசுர்யஸாரோஜ்ஜ்வலே ।
நாநாபுஷ்பவிதாந பங்க்திருசிரே ஸௌவர்ணஸிம்ஹாஸநே
வாஸம் மந்மதமந்மதம் மணிநிபம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 98

அயோத்தியில் நறுமணதூபம் நிறைந்ததும் மாணிக்கத்தீப ஒளி நிறைந்ததும் கஸ்தூரி, பச்சை கர்பூரம், குங்குமப்பூ, இவற்றின் நறுமணம் கொண்டதும், பலவகைப்பட்ட பூப்பந்தல்களால் அழகுற்றதுமான தங்க ஸிம்ஹாஸனத்தின் மீதமர்ந்த மன்மதனுக்கும் மன்மதனை ரத்ன ஒளி கொண்ட தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (98)

भङ्गोत्तुङ्गमयामृताब्धिलहरीमध्ये विराड्विग्रहे
द्वीपे निर्जरपादपैः परिवृते कर्पूरदीपोज्ज्वले ।
ओङ्कारान्तरमन्दिरे मणिमये शेषान्तराशायिनं
लक्ष्मीयुक्तमसारचित्सुखपदं रामं भजे तारकम् ॥ ९९

பங்கோத்துங்கமயாம்ருதாப்திலஹரீமத்யே விராட்விக்ரஹே
த்வீபே நிர்ஜரபாதபை: பரிவ்ருதே கர்பூரதீபோஜ்ஜ்வலே ।
ஓங்காராந்தரமந்திரே மணிமயே சேஷாந்தராசாயிநம்
லக்ஷ்மீயுக்தமஸாரசித்ஸுகபதம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 99

அலைமோதுகிற அமுதக்கடலலையின் இடையே விராட்புருஷ வடிவிலுள்ள தீவு, கற்பக மரங்கள் நிறைந்தது, கர்பூர தீபத்தால் ஒளிர்கிற அதன் நடுவிலுள்ள ரத்னமயமான ஓங்கார மண்டபத்தில் ரத்னப்படுக்கையில் சேஷன் மீது படுத்துள்ளவரும், லக்ஷ்மியுடன் கூடியவரும் பேரிருக்கையும் பேருணர்வும் பேரானந்தமுமான தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (99)

वैकुण्ठे नगरे सुरद्रुमतले स्वानन्दवप्रान्तरे
नानारत्न विनिर्मितास्फुटपटुप्राकारसंवेष्टिते ।
सौधेन्दूपलशेषतल्पललिते नीलोत्पलाच्छादिते
पर्यङ्के शयिनं रमादिसहितं रामं भजे तारकम् ॥ १००

வைகுண்டே நகரே ஸுரத்ருமதலே ஸ்வாநந்தவப்ராந்தரே
நாநாரத்ந விநிர்மிதாஸ்புடபடுப்ராகாரஸம்வேஷ்டிதே ।
ஸௌதேந்தூபலசேஷதல்பலலிதே நீலோத்பலாச்சாதிதே
பர்யங்கே சயிநம் ரமாதிஸஹிதம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 100

வைகுண்டத்தில் கற்பகமரத்தடியில், ஸ்வாநந்தமதிலினுள், பல ரத்னங்கள் பதிந்த ஒளிர்மிக்க பிராகாரத்தின் இடையே சந்திரகாந்தப் பாறை மீதுள்ள சேஷப்படுக்கை. அல்லிப் பூ பரப்பப்பட்டுள்ளது. அங்கு லக்ஷ்மி முதலானோருடன் சயனித்துள்ள தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். 100

वैकुण्ठे पुटभेदने मणिमयप्रान्तेन्दुसिंहासने
अक्षान्तान्तसरोरुहे शशिगलत्पीयूषवार्यन्तरे ।
चन्द्रार्कानलभानुमण्डलयुते शेषाहितल्पान्तरे
वासं वासवनीलकोमलनिभं रामं भजे तारकम् ॥ १०१

வைகுண்டே புடபேதநே மணிமயப்ராந்தேந்துஸிம்ஹாஸநே
அக்ஷாந்தாந்தஸரோருஹே சசிகலத்பீயூஷவார்யந்தரே ।
சந்த்ரார்காநலபாநுமண்டலயுதே சேஷாஹிதல்பாந்தரே
வாஸம் வாஸவநீலகோமலநிபம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 101

வைகுண்டத்தில் ரத்னமயமான சந்திர மண்டல ஸிம்ஹாஸனத்தில் அகாரம் முதல் க்ஷகாரம் வரையான 50 தளங்களுள்ள தாமரை மீது, சந்திரமண்டலத்திலிருந்து கசிகிற அமுதநீரின் நடுவே, சந்திர, ஸூர்ய, அக்னிமண்டலங்களாலான சேஷப் பாம்புப் படுக்கையில் அமர்ந்த இந்திர நீலவண்ணரான தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (101)

क्षीराब्धौ शशिशङ्खमौक्तिकलसद्द्वीपे सुधर्मान्तरे
बिन्दौ सार्धकलान्विते परिलसन्नागान्तरे संस्थितम् ।
कोटीराङ्गदहारकुण्डलमणिग्रैवेयहारोज्ज्वलं
श्रीवत्साञ्चितमिन्द्रनीलसदृशं रामं भजे तारकम्।। १०२

க்ஷீராப்தௌ சசிசங்கமௌக்திகலஸத்த்வீபே ஸுதர்மாந்தரே
பிந்தௌ ஸார்தகலாந்விதே பரிலஸந்நாகாந்தரே ஸம்ஸ்திதம் ।
கோடீராங்கதஹாரகுண்டலமணிக்ரைவேயஹாரோஜ்ஜ்வலம்
ஸ்ரீவத்ஸாஞ்சிதமிந்த்ரநீலஸத்ருசம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 102

பாற்கடலின் நடுவே சந்திரனும் சங்கும் முத்தும் போலத் துலங்குகிற சுவேதத்வீபம். அதன் நடுவில் ஸுதர்மஸபை, ஒன்றரை கலையுள்ள பிந்து, அதன் நடுவில் ஆதிசேஷன் மீது அமர்ந்தவர். கிரீடம், தோள்வளை, ஹாரம், குண்டலம், ரத்னத்தாலான அட்டிகை இவை பூண்டவர், ஸ்ரீ வத்ஸமருவால் அடையாளமிடப்பட்டவர், இந்திர நீல வண்ணர், அந்த தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (102)

साकेतेऽनलचन्द्रभानु विलसत्षट्चक्रबिन्दुस्थितं
बालार्कद्युतिभासुरं करतले पाशाङ्कुशौ बिभ्रतम् ।
बाणं चापयुतं विशालनयनं स्मेराननाम्भोरुहं
स्त्रीपुंरूपधरं विलाससदनं रामं भजे तारकम् ।। १०३

ஸாகேதேऽநலசந்த்ரபாநு விலஸத்ஷட்சக்ரபிந்துஸ்திதம்
பாலார்கத்யுதிபாஸுரம் கரதலே பாசாங்குசௌ பிப்ரதம் ।
பாணம் சாபயுதம் விசாலநயநம் ஸ்மேராநநாம்போருஹம்
ஸ்த்ரீபும்ரூபதரம் விலாஸஸதநம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 103

அயோத்தியில் அக்னி - சந்திர - ஸூரிய மண்டலங்களுக்கிடையே விளங்குகிற சக்ரங்களில் பிந்துவில் அமர்ந்தவர், இளஞ்சூரியனைப் போன்ற ஒளி கொண்டவர். கைகளில் பாசம், அங்குசம், அம்பு, வில் ஏந்தியவர், விரிந்த கண்களுள்ளவர், புன்னகையுள்ள முகமாகிய தாமரை கொண்டவர், ஆணும் பெண்ணுமாயிருப்பவர், உல்லாசத்தின் இருப்பிடம், அந்த தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன்.(103)

अर्धं रक्तवदर्धनीलरुचिरं अर्धेन्दु चूडार्चितं
अर्धं रत्नकिरीटकुण्डलधरं ताटङ्कमर्धं धनुः ।
शङ्खं चक्रगदाब्ज संयुतकरं ध्येयं सदा वैष्णवं
पाशं चाङ्कुशबाणसन्धृतकरं रामं भजे तारकम् ॥ १०४

அர்தம் ரக்தவதர்தநீலருசிரம் அர்தேந்து சூடார்சிதம்
அர்தம் ரத்நகிரீடகுண்டலதரம் தாடங்கமர்தம் தநு: ।
சங்கம் சக்ரகதாப்ஜ ஸம்யுதகரம் த்யேயம் ஸதா வைஷ்ணவம்
பாசம் சாங்குசபாணஸந்த்ருதகரம் ராமம் பஜே தாரகம் ॥ 104

(ஆண் - பெண் வடிவில்) ஒருபாதி சிவந்தது, ஒருபாதி அழகிய நீல வண்ணம் கொண்டது. ஒருபாதி சந்திரனைச் சூடியது, மற்றொருபாதி ரத்ன கிரீடமும், குண்டலமும் அணிந்தது. தாடங்கமணிந்ததொன்று. மற்றொருபாதி வில், சங்கு, சக்ரம், கதை, தாமரை ஏந்தியது. விஷ்ணுவின் அம்சம் கொண்டது, மற்றொன்று பாசம் அங்குசம் பாணம் ஏந்தியது. இந்த தாரக ராமனை வழிபடுகிறேன். (104)

सहस्रपत्राम्बुजकर्णिकान्तः ज्योतिः प्रकाशं परमादिमूलम् ।
तेजोमयं जन्मजराविहीनं श्रीराघवं नित्यमहं नमामि ॥ १०५

ஸஹஸ்ரபத்ராம்புஜகர்ணிகாந்த: ஜ்யோதி: ப்ரகாசம் பரமாதிமூலம் ।
தேஜோமயம் ஜந்மஜராவிஹீநம் ஸ்ரீராகவம் நித்யமஹம் நமாமி ॥

ஸஹஸ்ராரத் தாமரையின் நடுவே மொக்கின் மீது பேரொளி கொண்ட உலகின் ஆதிகாரணமான பொருள். பிறப்பும் முதுமையுமற்றது. அந்த ராகவனை எப்போதும் நான் வணங்குகிறேன். (105)

सकलभुवनरत्नं सच्चिदानन्दरत्नं
सकलहृदयरत्नं सूर्य बिम्बान्तरत्नम् ।
विमलसुकृतरत्नं वेदवेदान्तरत्नं
पुरहरजपरत्नं पातु मां रामरत्नम् ॥ १०६

ஸகலபுவநரத்நம் ஸச்சிதாநந்தரத்நம்
ஸகலஹ்ருதயரத்நம் ஸூர்ய பிம்பாந்தரத்நம் ।
விமலஸுக்ருதரத்நம் வேதவேதாந்தரத்நம்
புரஹரஜபரத்நம் பாது மாம் ராமரத்நம் ॥ 106

உலகனைத்தின் ரத்னம், பேரிருக்கையும் பேருணர்வும் பேரானந்தமுமான ரத்னம். எல்லோர் உள்ளத்திலும் துலங்குகிற ரத்னம். ஸூர்யபிம்பத்தின் நடுவிலுள்ள ரத்னம், தூய நற்பணியின் விளைவான ரத்னம். வேதத்திலும் உபநிஷத்திலும் காணப்படுகிற ரத்னம். சிவன் ஜபிக்கிற மந்திரவடிவான ரத்னம், அந்த ராமன் என்ற ரத்னம் என்னைக் காக்கட்டும்.(106)

इक्ष्वाकुवंशार्णवजातरत्नं सीताङ्गनायौवनभाग्यरत्नम् ।
वैकुण्ठरत्नं जनभाग्यरत्नं श्रीरामरत्नं शिरसा नमामि ॥ १०७

இக்ஷ்வாகுவம்சார்ணவஜாதரத்நம் ஸீதாங்கநாயௌவநபாக்யரத்நம் ।
வைகுண்டரத்நம் ஜநபாக்யரத்நம் ஸ்ரீராமரத்நம் சிரஸா நமாமி ॥

இக்ஷ்வாகு வம்சமாகிய கடலில் தோன்றிய ரத்தினம், ஸீதை என்ற பெண்ணின் யௌவனத்திற்குக் கிட்டிய பாக்ய ரத்னம். வைகுண்டத்தின் ரத்னம். மக்களின் பாக்யமாகிய ரத்னம், அந்த ஸ்ரீ ராமன் என்ற ரத்னத்தை சிரஸால் வணங்குகிறேன். (107)

निगमशिखररत्नं निर्मलानन्दरत्नं
निरुपमगुणरत्नं नादनादान्तरत्नम् ।
दशरथकुलरत्नं द्वादशान्तस्थरत्नं
पशुपतिजपरत्नं पातु मां रामरत्नम् ॥ १०८

நிகமசிகரரத்நம் நிர்மலாநந்தரத்நம்
நிருபமகுணரத்நம் நாதநாதாந்தரத்நம் ।
தசரதகுலரத்நம் த்வாதசாந்தஸ்தரத்நம்
பசுபதிஜபரத்நம் பாது மாம் ராமரத்நம் ॥ 108

வேதத்திதின் முடியிலுள்ள ரத்னம், தூய பேரானந்த ரத்னம், ஈடற்ற குணங்களாலான ரத்னம், நாதத்தின் மீதும் நாதாந்தத்தின் மீதும் துலங்குகிற ரத்னம், தசரதரின் குலத்து ரத்னம், துவாதசாந்தமெனும் ஸஹஸ்ராரத்திலுள்ள ரத்னம், சிவனது ஜபத்தின் ரத்னம், அந்த ராமன் என்ற ரத்னம் என்னைக் காக்கட்டும். (108)

शतमखनुतरत्नं षोडशान्तस्थरत्नं
मुनिजनजपरत्नं मुख्यवैकुण्ठरत्नम् ।
निरुपमगुणरत्नं नीरजान्तस्थरत्नं
परमपदविरत्नं पातु मां रामरत्नम् ॥ १०९

சதமகநுதரத்நம் ஷோடசாந்தஸ்தரத்நம்
முநிஜநஜபரத்நம் முக்யவைகுண்ட ரத்நம் ।
நிருபமகுணரத்நம் நீரஜாந்தஸ்தரத்நம்
பரமபதவிரத்நம் பாது மாம் ராமரத்நம் ॥ 109

இந்திரனால் துதிக்கப் பெற்ற ரத்னம், ஷோடசாந்தத்திலுள்ள ரத்னம், முனிவர் கூட்டம் ஜபிக்கிற ரத்னம், சிறப்புற்ற வைகுண்டத்து ரத்னம். ஈடிணையற்ற குணங்களின் ரத்னம். தாமரையின் நடுவேயுள்ள ரத்னம், பரமபதத்து ரத்னம், அந்த ராமன் எனும் ரத்னம் என்னைக் காக்கட்டும். (109)

सकलसुकृतरत्नं सत्यवाक्यार्थरत्नं
शमदमगुणरत्नं शाश्वतानन्दरत्नम् ।
प्रणयनिलयरत्नं प्रस्फुटज्योतिरत्नं
परमपदविरत्नं पातु मां रामरत्नम् ॥ ११०

ஸகலஸுக்ருதரத்நம் ஸத்யவாக்யார்தரத்நம்
சமதமகுணரத்நம் சாச்வதாநந்தரத்நம் ।
ப்ரணயநிலயரத்நம் ப்ரஸ்புடஜ்ஜ்யோதிரத்நம்
பரமபதவிரத்நம் பாது மாம் ராமரத்நம் ॥ 110

அனைத்து புண்யத்தின் பயனான ரத்னம், ஸத்யவாக்கின் (வேதத்தின்) பொருளான ரத்னம், மனவடக்கம் புலனடக்கம் என்ற குணவடிவான ரத்னம், நிலைத்த பேரானந்தமாகிய ரத்னம். அன்பின் இருப்பிடமான ரத்னம், நன்கு ஒளிர்கிற ஜோதியாகிய ரத்னம், பரமபதம் என்ற ரத்னம், அந்த ராம ரத்னம் என்னைக் காக்கட்டும் (110)

निखिलनिलयमन्त्रं नित्यतत्वाख्यमन्त्रं
भवकुलहरमन्त्रं भूमिजाप्राणमन्त्रम् ।
पवनजनुतमन्त्रं पार्वतीमोक्षमन्त्रं
पशुपति निजमन्त्रं पातु मां राममन्त्रम् ॥ १११

நிகிலநிலயமந்த்ரம் நித்யதத்வாக்யமந்த்ரம்
பவகுலஹரமந்த்ரம் பூமிஜாப்ராணமந்த்ரம் ।
பவநஜநுதமந்த்ரம் பார்வதீமோக்ஷமந்த்ரம்
பசுபதி நிஜமந்த்ரம் பாது மாம் ராமமந்த்ரம் ॥ 111

உலகின் இருப்பிடமான மந்திரம், நித்யதத்வம் எனும் மந்திரம், பிறப் பிறப்புத் தொடரை அகற்றுகிற மந்திரம், பூமியின் மகளான ஸீதையின் உயிரான மந்திரம், வாயு குமாரனான அனுமானால் துதிக்கப் பெற்ற மந்திரம், பார்வதி முக்திக்கான மந்திரம் . சிவன் தனக்கெனக் கொண்ட மந்திரம், அந்த ராம மந்திரம் என்னைக் காக்கட்டும். (111)

प्रणवनिलयमन्त्रं प्राणनिर्याणमन्त्रं
प्रकृतिपुरुषमन्त्रं ब्रह्मरुद्रेन्द्रमन्त्रम् ।
प्रकटदुरितरागद्वेषनिर्नाशमन्त्रं
रघुपतिनिजमन्त्रं राम रामेति मन्त्रम् ॥ ११२

ப்ரணவநிலயமந்த்ரம் ப்ராணநிர்யாணமந்த்ரம்
ப்ரக்ருதிபுருஷமந்த்ரம் ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரமந்த்ரம் ।
ப்ரகடதுரிதராகத்வேஷநிர்நாசமந்த்ரம்
ரகுபதிநிஜமந்த்ரம் ராம ராமேதி மந்த்ரம் ॥ 112

ஓங்காரம் ஒடுங்குகிற மந்திரம், உயிர் நீங்கும்போது உதவுகிற மந்திரம், பிரகிருதி - புருஷ ஆராய்விற்குரிய மந்திரம், பிரும்மாவும், ருத்ரனும் இந்திரனும் ஜபிக்கிற மந்திரம், வெளிப்படையான பாபம், ஆசை, வெறுப்பு இவற்றை அழிக்கிற மந்திரம், ரகுநாதனின் தனிப்பட்ட ராம ராம எனும் மந்திரம். (112)

दशरथसुतमन्त्रं दैत्यसंहारमन्त्रं
विबुधविनुतमन्त्रं विश्वविख्यातमन्त्रम् ।
मुनिगणनुतमन्त्रं मुक्तिमार्गैकमन्त्रं
रघुपति निज मन्त्रं राम रामेति मन्त्रम् ॥ ११३

தசரதஸுதமந்த்ரம் தைத்யஸம்ஹாரமந்த்ரம்
விபுதவிநுதமந்த்ரம் விச்வவிக்யாதமந்த்ரம் ।
முநிகணநுதமந்த்ரம் முக்திமார்கைகமந்த்ரம்
ரகுபதி நிஜ மந்த்ரம் ராம ராமேதி மந்த்ரம் ॥ 113

தசரதரின் புதல்வரின் மந்திரம், அசுரர்களை அழிக்கிற மந்திரம், தேவராலும் துதிக்கப் பெறுகிற மந்திரம், உலகில் புகழ்பெற்ற மந்திரம், முனிவர் கூட்டத்தால் துதிக்கப் பெற்ற மந்திரம், முக்திவழிக்கான ஒரே மந்திரம், ரகுபதியின் தனி மந்திரமான ராம ராம என்ற மந்திரம். (113)

संसारसागर भयापह विश्वमन्त्रं
साक्षान्मुमुक्षुजनसेवितसिद्धमन्त्रम्
सारङ्गहस्त मुखहस्त निवास मन्त्रं
कैवल्यमन्त्रमनिशं भज राममन्त्रम् ॥ ११४

ஸம்ஸாரஸாகர பயாபஹ விச்வமந்த்ரம்
ஸாக்ஷாந்முமுக்ஷுஜநஸேவிதஸித்தமந்த்ரம் ।
ஸாரங்கஹஸ்த முகஹஸ்த நிவாஸ மந்த்ரம்
கைவல்யமந்த்ரமநிசம் பஜ ராமமந்த்ரம் ॥ 114

ஸம்ஸாரக் கடல் பற்றிய பயத்தைப் போக்குகிற பொது மந்திரம், நேரிடையாக முக்தியை நாடுபவரால் ஏற்கப்பெற்ற பயனுள்ள மந்திரம், மானேந்திய சிவனது வாயிலும் (ஜபமாக) கையிலும் (ஜபமாலையாக) உள்ள மந்திரம், முக்திக்குரிய மந்திரம், இந்த ராம மந்திரத்தை இரவும் பகலும் ஜபிப்பாய். (114)

जयतु जयतु मन्त्रं जन्म साफल्यमन्त्रं
जननमरणभेदक्लेशविच्छेदमन्त्रम् ।
सकलनिगममन्त्रं सर्वशास्त्रैकमन्त्रं
रघुपतिनिजमन्त्रं राम रामेति मन्त्रम् ॥ ११५

ஜயது ஜயது மந்த்ரம் ஜந்ம ஸாபல்யமந்த்ரம்
ஜநநமரணபேதக்லேசவிச்சேதமந்த்ரம் ।
ஸகலநிகமமந்த்ரம் ஸர்வசாஸ்த்ரைகமந்த்ரம்
ரகுபதிநிஜமந்த்ரம் ராம ராமேதி மந்த்ரம் ॥ 115

பிறவியைப் பயனுள்ளதாக்குகிற மந்திரம் பிறப்புமிறப்புமாகிய துன்பத்தை விலக்குகிற மந்திரம், வேதங்கள் அனைத்தும் கூறுகிற மந்திரம், எல்லா சாஸ்திரங்களும் கூறுகிற மந்திரம், ரகுபதியின் தனி மந்திரம் ராம ராம என்பது. (115)

अज्ञानसम्भवभवाम्बुधिबाडवाग्निं
अव्यक्ततत्त्वनिकरप्रणवाधिरूढम् ।
सीतासमेतमनुजेन हृदन्तराले
प्राणप्रयाण समये मम सन्निधत्ताम् ॥ ११६

அஜ்ஞாநஸம்பவபவாம்புதிபாடவாக்நிம்
அவ்யக்ததத்த்வநிகரப்ரணவாதிரூபம் ।
ஸீதாஸமேதமநுஜேந ஹ்ருதந்தராலே
ப்ராணப்ரயாண ஸமயே மம ஸந்நிதத்தாம் ॥ 116

அறியாமையால் நேர்கிற பிறப்பிறப்புத் தொடராகிற கடலுக்கு வடவைத் தீ, விளக்கப் பெறாத தத்துவங்களிலும் பிரணவத்திலும் அடங்கியவர், ஸீதையுடனும் லக்ஷ்மணனுடனும் கூடியவர், இவர் என் இறுதி வேளையில் என் உள்ளத்தினுள் முன் நிற்கட்டும். (116)

तृतीयाश्वासः

மூன்றாவது ஆச்வாஸம்

श्रीरामं शिवचापभङ्गनिपुणं सीताङ्गनावल्लभं
सुत्रामार्चितपादपद्मयुगलं सूर्येन्दुनेत्रोज्ज्वलम् ।
कर्पूराङ्गविलेपनं घनरुचिं कारुण्यपाथोनिधिं
वन्दे कल्पतरुप्रवेशितलसत्सिंहासनाधिष्ठितम्।। १

ஶ்ரீராமம் சிவசாபபங்கநிபுணம் ஸீதாங்கநாவல்லபம்
ஸுத்ராமார்சிதபாதபத்மயுகலம் ஸூர்யேந்துநேத்ரோஜ்ஜ்வலம் ।
கர்பூராங்கவிலேபநம் கநருசிம் காருண்யபாதோநிதிம்
வந்தே கல்பதருப்ரவேசிதலஸத்ஸிம்ஹாஸநாதிஷ்டிதம் ॥ 1

சிவனின் வில்லை முறித்த நிபுணர், ஸீதை எனும் பெண் மணிக்கு இனியவர், இந்திரனால் திருவடிகளில் வணங்கப்பெற்றவர், ஸூரியனையும் சந்திரனையும் கண்ணாகக் கொண்டு பிரகாசிப்பவர், பச்சைகர்பூரத்தை உடலில் பூசியவர், மேக ஒளிகொண்டவர், கருணைக் கடல், கற்பகமரங்கள் சூழ்ந்த சோலையிலுள்ள ஸிம்ஹாஸனத்தின் மீதமர்ந்தவர். அவரை வணங்குகிறேன். (1

श्रीरामः शितिकन्धरस्य धनुषः संभेदनात् प्रापितां
सीतां काञ्चनसन्निभां परिणतामाकल्परत्नोज्ज्वलाम् ।
वामाङ्कोपरि लज्जया नतमुखीमालोक्य दिव्यासने
श्रीमद्भानुशशाङ्ककोटिनिवहः पायात्स वो राघवः ।। २

ஶ்ரீராம: சிதிகந்தரஸ்ய தநுஷ: ஸம்பேதநாத் ப்ராபிதாம்
ஸீதாம் காஞ்சநஸந்நிபாம் பரிணதாமாகல்பரத்நோஜ்ஜ்வலாம் ।
வாமாங்கோபரி லஜ்ஜயா நதமுகீமாலோக்ய திவ்யாஸநே
ஶ்ரீமத்பாநுசசாங்ககோடிநிவஹ: பாயாத்ஸ வோ ராகவ: ॥ 2

சிவனின் வில்லை முறித்ததால் கிட்டிய ஸீதை தங்கம் போன்ற மேனியுள்ளவள், ரத்ன ஆபரணம் பூண்டவள். அவளை

மணந்த ராமன் வெட்கமுற்றுத் தலைகுனிந்த அவளை இடது மடியில் அமர்த்திச் சிம்மாஸனத்தில் அமர்ந்துள்ளார். கோடி ஸூர்ய சந்திர ஒளி கொண்ட அந்த ராகவன் நம்மைக் காக்கட்டும். (2)

श्रीरामं भुवनैकसुन्दरतनुं धाराधरश्यामलं
राजीवायतलोचनं रघुवरं राकेन्दुबिम्बाननम् ।
कोदण्डादिनिजायुधाश्रितभुजैर्भान्तं विदेहात्मजा-
धीशं भक्तजनावनं रघुवरं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ ३

ஸ்ரீராமம் புவநைகஸுந்தரதநும் தாராதரச்யாமலம்
ராஜீவாயதலோசநம் ரகுவரம் ராகேந்துபிம்பாநநம் ।
கோதண்டாதிநிஜாயுதாச்ரிதபுஜைர்பாந்தம் விதேஹாத்மஜா-
தீசம் பக்தஜநாவநம் ரகுவரம் ஸ்ரீராமசந்த்ரம் பஜே ॥ 3

உலகிலேயே ஒரு அழகர், மேகம் போன்ற கருநீல வண்ணம் கொண்டவர், தாமரை போன்று அகன்ற கண்களுள்ளவர், ரகுவம்சத்தினரில் சிறந்தவர், பூர்ண சந்திரனையொத்த முகமுள்ளவர், வில் முதலிய தன் ஆயுதங்களைக் கைகளில் ஏந்தியவர், விதேஹ அரசரின் மகளின் மணாளர், பக்த மக்களைக் காப்பவர், அந்த ஸ்ரீராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (3)

आरामं वैभवानामभिनवसुपथं हारकेयूरकान्तं
हासोल्लासाभिरामं मणिमयमुकुटं मङ्गलानां निवासम् ।
मन्दारारामसीमान्तरमणिभवनाधिष्ठितं शिष्टसेव्यं
सल्लापानन्द सिन्धु प्रणवमभिनिशं रामचन्द्रं भजेऽहम् ॥ ४

ஆராமம் வைபவாநாமபிநவஸுபதம் ஹாரகேயூரகாந்தம்
ஹாஸோல்லாஸாபிராமம் மணிமயமுகுடம் மங்கலாநாம் நிவாஸம் ।
மந்தாராராமஸீமாந்தரமணிபவநாதிஷ்டிதம் சிஷ்டஸேவ்யம்
ஸல்லாபாநந்த ஸிந்து ப்ரணவமபிநிசம் ராமசந்த்ரம் பஜேऽஹம் ॥ 4

பெருமையின் தங்குமிடம், புதிய நல்வழி செல்பவர், ஹாரத்தாலும் தோள்வளையாலும் அழகர், சிரிப்பாலும்

உல்லாஸத்தாலும் கவர்பவர், ரத்னகிரீடமணிந்தவர், மங்களங்களின் இருப்பிடம், மந்தாரத் தோட்டத்தின் இடையேயுள்ள ரத்ன மாளிகையில் இருப்பவர், நல்வழி செல்வோரால் வழிபடப் பெறுபவர், ஸல்லாபத்தால் ஆனந்தக்கடலில் ஆழ்த்துபவர், இந்த ராமசந்திரனை எப்போதும் நான் வழிபடுகிறேன். (4)

रामं राजशिखामणिं रघुवरं राकेन्दुबिम्बाननं
राजीवायतलोचनं रणहतानेकासुरं राघवम् ।
सीताचारुपयोधराञ्चितलसत्काश्मीरगन्धार्चितं
राजत्कुण्डलमण्डितं शुभकरं रामाभिरामं भजे ॥ ५

ராமம் ராஜசிகாமணிம் ரகுவரம் ராகேந்துபிம்பாநநம்
ராஜீவாயதலோசநம் ரணஹதாநேகாஸுரம் ராகவம் ।
ஸீதாசாருபயோதராஞ்சிதலஸத்காச்மீரகந்தார்சிதம்
ராஜத்குண்டலமண்டிதம் சுபகரம் ராமாபிராமம் பஜே ॥ 5

அரசர்களின் தலையணியானவர், ரகுவம்சத்தினரில் சிறந்தவர், பூர்ணசந்திரனுக்கொப்பான முகம் உள்ளவர், தாமரை இதழ் போன்று விரிந்த கண்களுள்ளவர், போரில் பல அஸுரர்களை மாய்த்தவர், ரகுவம்சத்தினர், ஸீதையின் அழகிய மார்பகத்தில் பூசப்பெற்ற குங்குமப்பூ - சந்தனப் பூச்சால் பூசப்பெற்றவர். அழகிய குண்டலமணிந்தவர். மங்களம் புரிபவர், அந்த ராமன் என்ற அழகனை வழிபடுகிறேன். (5)

रामं कोमलनीलमेघविलसद्गात्रं पयोजाननं
काकुत्स्थं दशकण्ठबाहुविदलत्कोदण्डबाणान्वितम् ।
पापघ्नं विशदायताक्षियुगलं सौमित्रिसंसेवितं
भक्तानां परमौषधं मुनिवरैः संस्तूयमानं भजे ॥ ६

ராமம் கோமலநீலமேகவிலஸத்காத்ரம் பயோஜாநநம்
காகுத்ஸ்தம் தசகண்டபாஹுவிதலத்கோதண்டபாணாந்விதம் ।
பாபக்நம் விசதாயதாக்ஷியுகலம் ஸௌமித்ரிஸம்ஸேவிதம்
பக்தாநாம் பரமௌஷதம் முநிவரை: ஸம்ஸ்தூயமாநம் பஜே ॥ 6

மென்மை மிக்க கார்மேகம் போன்ற மேனி கொண்டவர், தாமரை போன்ற முகமுள்ளவர், கருத்த வம்சத்தினர், ராவணனின் கைகளைச் சிதைத்த வில்லும் அம்பும் கொண்டவர், பாபத்தை நீக்குபவர், தெளிந்த நீண்ட இரு கண்களுள்ளவர், லக்ஷ்மணனால் பணிவிடை செய்யப்பெற்றவர், பக்தர்களுக்குச் சிறந்த மருந்து, சிறந்த முனிவர்களால் துதிக்கப் பெறுபவர், அவரை வழிபடுகிறேன். (6)

रामं श्यामलमेघकोमलरुचिं राकेन्दुबिम्बाननं
रक्षोघ्नं रविजार्चितं रघुवरं रत्नोज्ज्वलत्कुण्डलम् ।
राजीवाक्षममानुषं रणबलोदग्रं रमानुग्रहं
राजेन्द्रं रमणीयरूपमसकृद्ध्यायेज्जगन्मोहनम् ॥ ७

ராமம் ச்யாமலமேககோமலருசிம் ராகேந்துபிம்பாநநம்
ரக்ஷோக்நம் ரவிஜார்சிதம் ரகுவரம் ரத்நோஜ்ஜ்வலத்குண்டலம் ।
ராஜீவாக்ஷமமாநுஷம் ரணபலோதக்ரம் ரமாநுக்ரஹம்
ராஜேந்த்ரம் ரமணீயரூபமஸக்ருத்த்யாயேஜ்ஜகந்மோஹநம் ॥ 7

மென்மை மிக்க கருமேக வண்ணம் கொண்டவர், பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகமுள்ளவர், அரக்கர்களை அழித்தவர், சுக்ரீவனால் வழிபடப்பெற்றவர், ரகுகுலத்தில் சிறந்தவர், ரத்னங்களால் ஒளிர்கிற குண்டலம் பூண்டவர், தாமரைக் கண்ணர், மனித நிலைக்கு மாறுபட்டவர், போரில் வலிமையுடன் முன் நிற்பவர், லக்ஷ்மியைக் கைபிடித்தவர், அரசர்களில் சிறந்தவர், வடிவழகு மிக்கவர், உலகத்தாரைக் கவர்பவர், அவரை அடிக்கடித் தியானிக்கிறேன். (7)

रामं रम्यगुणं रमापतिसमं राकाशशाङ्काननं
राजन्यं रमणीयरूपममलं रामाभिरामं हरिम् ।
राजाराधितपादपद्ममनिशं राजन्यविद्रावितं
राकेन्दुप्रतिमं धराकुचयुगे विन्यस्तहस्तं भजे ॥ ८

ராமம் ரம்யகுணம் ரமாபதிஸமம் ராகாசசாங்காநநம்
ராஜந்யம் ரமணீயரூபமமலம் ராமாபிராமம் ஹரிம் ।

ராஜாராதிதபாதபத்மமநிசம் ராஜந்யவித்பாஸிதம்
ராகேந்துப்ரதிமம் தராகுசயுகே விந்யஸ்தஹஸ்தம் பஜே ॥ 8

அழகிய குணமுள்ளவர், லக்ஷ்மிபதிக்கொப்பானவர், பூர்ண சந்திரமுகமுள்ளவர், பேரரசர், வடிவழகு மிக்கவர், தூயவர், பெண்களின் மனத்தைக் கவர்பவர், ஹரி, அரசர்களால் தாமரை போன்ற திருவடிகளில் வழிபடப்பெற்றவர், அரசர்களின் கூர்மைமிக்க அறிவால் ஒளிர்பவர், பூதேவியின் (ஸீதையின்) மார்பகத்தில் கைவைத்துள்ளவர், பூர்ண சந்திரனுக் கொப்பானவர்,இவரை வழிபடுகிறேன். (8)

रामं कौशिकगौतमप्रियकरं सीतापतिं सानुजं
रक्षोघ्नं वनवासिनं गुणनिधिं विघ्नघ्नमाप्तार्कजम् ।
सेतोर्बन्धनधीरवानरबलं धिक्कुम्भकर्णेन्द्रजित्—
पङ्क्तिग्रीवमवद्विभीषणमजं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ ९

ராமம் கௌசிககௌதமப்ரியகரம் ஸீதாபதிம் ஸாநுஜம்
ரக்ஷோக்நம் வநவாஸிநம் குணநிதிம் விக்நக்நமாப்தார்கஜம் ।
ஸேதோர்பந்தநதீரவாநரபலம் திக்கும்பகர்ணேந்த்ரஜித்—
பங்க்திக்ரீவமவத்விபீஷணமஜம் ஸ்ரீராமசந்த்ரம் பஜே ॥ 9

கௌசிகருக்கும் கௌதமருக்கும் உதவியவர், ஸீதையின் கணவர், தம்பியான லக்ஷ்மணனுடன் கூடியவர், அரக்கர்களைக் கொன்றவர், காட்டில் வசித்தவர், சிறந்த குணங்கள் உள்ளவர், தடைகளை அகற்றுபவர், ஸுக்ரீவனின் நண்பர்,ஸேதுவில் அணைகட்டுவதில் தீரர்களான வானரர்களின் படையுடன் கூடியவர், கும்பகர்ணனையும் இந்திரஜித்தையும் ராவணனையும் தாழ்வடையச் செய்தவர், விபீஷணனைக் காத்தவர், பிறவாதவர், அந்த ராம சந்திரனை வழிபடுகிறேன். (9)

रामं कोमलनीलनीरदनिभं नीलालकालङ्कृतं
कट्यां शोभित किङ्किणीझणझणध्वानैरुपेतं शिशुम् ।
कण्ठालम्बितरक्षुनिर्मलनखं कञ्जाक्षमञ्जच्छविं
भास्वन्तं मकुटाङ्गदादिविविधाकल्पं सदाऽहं भजे ॥ १०

ராமம் கோமலநீலநீரசநிபம் நீலாலகாலங்க்ருதம்
கட்யாம் சோபித கிங்கிணீஜணஜணத்வாநைருபேதம் சிசும்।
கண்டாலம்பிதரக்ஷாநிர்மலநகம் கஞ்ஜாக்ஷமப்ஜச்சவிம்
பாஸ்வந்தம் மகுடாங்கதாதிவிவிதாகல்பம் ஸதாऽஹம் பஜே॥ 10

மென்மை மிக்க கார்மேகம் போன்றவர், கருங்கேசங்களால் அழகர், இடுப்பில் சதங்கை ஒலி கொண்ட இடுப்புச் சங்கிலி பூண்ட குழந்தை ராமன், புலிநக அணியை கழுத்தில் கொண்டவர், தாமரைக் கண்ணர், சந்திரனின் ஒளிகொண்டவர், மகுடம், தோள்வளை முதலிய பல அணிகள் பூண்டவர், அவரை எப்போதும் வழிபடுகிறேன். (10)

रामं सीतासमेतं विमलरविशताभासमानं रसार्द्रं
श्यामं देदीप्यमानस्मितरुचिरमुखं कुण्डलोद्भासिगण्डम् ।
श्रीवत्सं श्रीनिवासं सुरतरुविलसद्रत्नसिंहासनस्थं
दिव्याकल्पोज्ज्वलाङ्गं दिविजपतिनुतं सन्ततं तं भजेऽहम् ।। ११

ராமம் ஸீதாஸமேதம் விமலரவிசதாபாஸமாநம் ரஸார்த்ரம்
ச்யாமம் தேதீப்யமாநஸ்மிதருசிரமுகம் குண்டலோத்பாஸிகண்டம்।
ஸ்ரீவத்ஸம் ஸ்ரீநிவாஸம் ஸுரதருவிலஸத்ரத்நஸிம்ஹாஸநஸ்தம்
திவ்யாகல்போஜ்ஜ்வலாங்கம் திதிஜபதிநுதம் ஸந்ததம் தம் பஜேऽஹம்॥ 11

ஸீதையுடன் கூடியவர், நூறு ஸூர்யர்களைப் போல் பிரகாசிப்பவர், மனோபாவங்களால் நனைந்தவர், கருநிறம் கொண்டவர், பளிச்செனத் தெரிகிற புன்சிரிப்பால் அழகிய முகம் கொண்டவர், குண்டலத்தின் ஒளிபடர்ந்த கன்னமுள்ளவர், ஸ்ரீவத்ஸம் கொண்டவர், லக்ஷ்மியை மார்பில் அமர்த்திக் கொண்டவர், கற்பக மரங்கள் சூழ்ந்த ரத்ன ஸிம்ஹாஸனத்திலுள்ளவர், திவ்ய ஆபரணங்களால் ஒளிமிக்க மேனி உள்ளவர், விபீஷணனால் துதிக்கப் பெற்றவர், இவரை நான் வழிபடுகிறேன். (11)

जलनिधिकृतसेतुं देवतानन्दहेतुं
दशमुखमुखरक्षोदारवैधव्यहेतुम् ।

मुनिजननिवहानां मुक्तिसौख्यादिहेतुं
रघुवरकुलकेतुं कीर्तये धर्महेतुम् ॥ १२

ஜலநிதிக்ருதஸேதும் தேவதாநந்தஹேதும்
தசமுகமுகரக்ஷோதாரவைதவ்யஹேதும் ।
முநிஜநநிவஹாநாம் முக்திஸௌக்யாதிஹேதும்
ரகுவரகுலகேதும் கீர்தயே தர்மஹேதும் ॥ 12

கடலில் பாலம் கட்டியவர், தேவர்களின் ஆனந்தத்திற்குக் காரணம், ராவணன் முதலிய அரக்கர் மனைவியரை விதவையாக்கியவர், முனிவர்களுக்கு முக்தி ஸுகமளித்தவர், ரகுவம்சத்தினரின் தேர்க் கொடி, தர்மத்தின் காரணமானவர், அந்த ராமரைப் பாடுகிறேன். (12)

सकलगुणनिधानं योगिभिः स्तूयमानं
भजतु सुरविमानं रक्षितेन्द्रादिमानम् ।
महितवृषभयानं सीतया शोभमानं
स्मरतु हृदयभानु ब्रह्म रामाभिरामम् ॥ १३

ஸகலகுணநிதாநம் யோகிபி: ஸ்தூயமாநம்
பஜது ஸுரவிமாநம் ரக்ஷிதேந்த்ராதிமாநம் ।
மஹிதவ்ருஷபயாநம் ஸீதயா சோபமாநம்
ஸ்மரது ஹ்ருதயபாநு ப்ரஹ்ம ராமாபிராமம் ॥ 13

எல்லா சிறப்புகளுக்கும் இருப்பிடம், யோகிகளால் பாடப்பெறுபவர், தேவர்களால் மதிக்கப் பெறுபவர், இந்திரன் முதலானோரின் பெருமையைக் காப்பவர், சிவனைப் பெருமைப்படுத்தியவர், ஸீதையால் விளங்குபவர், இதயத்தில் ஸூர்யனாக ஒளிர்பவர், பரம்பொருளான அழகர்களில் அழகரான ராமனை நினைக்கட்டும். (13)

वरगुणमणिसिन्धुर्मैथिलीप्राणबन्धुः
कनकशिखरिधैर्यो भूतमोभानुसूर्यः ।

दशरथनृपरत्नो देवताग्रैकगण्यो
भजितभुवनभद्रः पातु मां रामभद्रः ॥ १४

வரகுணமணிஸிந்துர்மைதிலீப்ராணபந்து:
கநகசிகரிதைர்யோ பூதமோபாநுஸூர்ய: ।
தசரதந்ருபரத்நோ தேவதாக்ரைககண்யோ
பஜிதபுவநபத்ர: பாது மாம் ராமபத்ர: ॥ 14

சிறந்த நற்குணக்கடல், மைதிலியின் உயிர் காப்பவர், மேருமலை போன்று உறுதி கொண்டவர், பூமியிலுள்ள (அறியாமை) இருட்டிற்கு ஸூரியன்,. தசரத அரசன் பாதுகாத்த ரத்னம், தேவர்களின் முன் நிற்பவர், உலகின் நலனைப் பேணுபவர், அந்த ராமபத்ரர் என்னைக் காப்பாராக? (14)

त्रिदशकुमुदचन्द्रो दानवाम्भोजचन्द्रो
दुरिततिमिरचन्द्रो योगिनां ज्ञानचन्द्रः ।
प्रणतनयनचन्द्रो मैथिलीनेत्रचन्द्रो
दशमुखरिपुचन्द्रः पातु मां रामचन्द्रः ॥ १५

த்ரிதசகுமுதசந்த்ரோ தாநவாம்போஜசந்த்ரோ
துரிததிமிரசந்த்ரோ யோகிநாம் ஜ்ஞாநசந்த்ர: ।
ப்ரணதநயநசந்த்ரோ மைதிலீநேத்ரசந்த்ரோ
தசமுகரிபுசந்த்ர: பாது மாம் ராமசந்த்ர: ॥ 15

தேவர்களாகிய ஆம்பல் பூக்களுக்கு சந்திரன் (மலரச்செய்பவபர்) அரக்கர்களாகிய தாமரைக்குச் சந்திரன் (வாடச்செய்பவர்.) கெட்டசெயலாகிற இருளுக்கு சந்திரன். யோகிகளுக்கு ஜ்ஞானமாகிய சந்திரன், வணங்கியவரின் கண்களுக்கு சந்திரன் (குளிர்ச்சி தருபவர்) ஸீதையின் கண்களுக்கு சந்திரன் (இதம் தருபவர்.) ராவணன் என்ற எதிரிக்கு சந்திரன் (வாட்டம் தருபவர்.) அந்த ராமனாகிய சந்திரன் என்னைக் காக்கட்டும். (15)

स्वयुवतिकुलचन्द्रं बन्धुदुग्धाब्धिचन्द्रं
सुजनकुमुदचन्द्रं वैरिवक्त्राब्जचन्द्रम् ।
विकसितमुखचन्द्रं व्याप्तसत्कीर्तिचन्द्रं
सकलभुवनचन्द्रं सन्ततं रामचन्द्रम् ॥ १६

ஸ்வயுவதிகுலசந்த்ரம் பந்துதுக்தாப்திசந்த்ரம்
ஸுஜநகுமுதசந்த்ரம் வைரிவக்த்ராப்ஜசந்த்ரம் ।
விகஸிதமுகசந்த்ரம் வ்யாப்தஸத்கீர்திசந்த்ரம்
ஸகலபுவநசந்த்ரம் ஸந்ததம் ராமசந்த்ரம் ॥ 16

தன் யுவதிக் கூட்டத்திற்கு (ஸீதைக்கு தேவப்பெண்களுக்கு) சந்திரன், உறவினராகிய பாற்கடலில் வெளியான சந்திரன், நல்லோராகிய ஆம்பலுக்கு சந்திரன் (பொங்கவைப்பவர்) சத்துருக்களின் முகத்தாமரைகளை வாடவைக்கிற சந்திரன், மலர்ந்த சந்திரன் போன்ற முகமுள்ளவர், நற்புகழ் எனும் சந்திரனுகப் பரவிநிற்பவர், உலகமனைத்திற்கும் இதம் தரும் சந்திரன், அந்தராமசந்திரனை வணங்குகிறேன்.(16)

भेतालं दशकण्ठकण्ठकदलीकन्दर्पदर्पापहं
श्रीकण्ठाकृतिमाप्लुवन्तममलं घोरासुरप्राणहम् ।
बाणं प्रत्युपसंहरन्तमतुलं बाणासनोद्यत्करं
वन्देऽरातिभयापहं मुनिनुतं रामं घनश्यामलम् ॥ १७

பேதாலம் தசகண்டகண்டகதலீகந்தர்பதர்பாபஹம்
ஸ்ரீகண்டாக்ருதிமாப்லுவந்தமமலம் கோராஸுரப்ராணஹம் ।
பாணம் ப்ரத்யுபஸம்ஹரந்தமதுலம் பாணாஸநோத்யத்கரம்
வந்தேऽராதிபயாபஹம் முநிநுதம் ராமம் கநச்யாமலம் ॥ 17

ராவணனின் கழுத்தாகிய வாழைமரத்தின் அழகுச் செருக்கைக் குலைக்கிற வேதாளம், ஸ்ரீ கண்டனாகிய சிவனின் வடிவை நீராட்டுபவர், மாசற்றவர், கோர அஸுரர்களின் உயிரைப் பறிப்பவர், ஏவிய அம்பைத் திரும்ப அழைத்து

ஒடுக்கியும் அம்பை எய்வதில் முன்னிட்டு நின்றும் எதிரிகளுக்கு பயம் தருபவர், முனிவர்களால் துதிக்கப் பெறுபவர், மேகவண்ணர், அந்த ராமனை வணங்குகிறேன்.(17)

आकर्णान्तगुणोल्लसच्छरमजं कल्पान्तकालोपमं
नेत्रान्तारुणतां वहन्तमनिशं प्रह्लाददं नाकिनाम् ।
पौलस्त्यासुरदृष्टिचञ्चलकरं शस्त्रास्त्रसन्धायिनं
बाणानेकविचित्रहस्तकुशलं श्रीवीररामं भजे ॥ १८

ஆகர்ணாந்தகுணோல்லஸச்சரமஜம் கல்பாந்தகாலோபமம்
நேத்ராந்தாருணதாம் வஹந்தமநிசம் ப்ரஹ்லாததம் நாகிநாம் ।
பௌலஸ்த்யாஸுரத்ருஷ்டிசஞ்சலகரம் சஸ்த்ராஸ்த்ரஸந்தாயிநம்
பாணாநேகவிசித்ரஹஸ்தகுசலம் ஸ்ரீவீரராமம் பஜே ॥ 18

காதுவரை நாணை இழுத்து அம்பை எறிபவர், பிறவாதவர், கல்ப முடிவில் உலகை அழிக்கிற யமன் போன்றவர், கண்ணின் ஓரம் சிவந்தவர், தேவர்களுக்கு ஆனந்தமளிப்பவர், ராவணனின் பார்வையைப் பறபறக்கச் செய்பவர், ஆயுதங்களையும் அஸ்திரங்களையும் ஏவுவதில் வியப்பதற்குரியவராக உள்ளவர். அந்த வீர ராமனை வழிபடுகிறேன். (18)

स हि माता स हि तातः स हि मम तनयः स एव सोदर्यः ।
(न हि माता न हि तातो न हि मम तनयो न चैव सोदर्यः ।)
इति मम कुटिले मृत्यौ रघुपतिरयमेव बन्धुरासन्नः ॥ १९

ஸ ஹி மாதா ஸ ஹி தாத: ஸ ஹி மம தநய: ஸ ஏவ ஸோதர்ய: ।
(ந ஹி மாதா ந ஹி தாதோ ந ஹி மம தநயோ ந சைவ ஸோதர்ய: ।)
இதி மம குடிலே ம்ருத்யௌ ரகுபதிரயமேவ பந்துராஸந்ந: ॥ 19

அவரே தாய். அவரே தந்தை, அவரே என் மகன், அவரே என் உடன் பிறந்தவர், (எனக்கு வேறு தாயோ தந்தையோ, மகனோ உடன்பிறந்தவரோ இல்லை.) என் மரண நெருக்கடியில் ரகுபதியான இவரே அருகிலுள்ள உறவினர். (19)

देवेन्द्रेण समर्पिते ध्वजयुते तत्स्यन्दने संस्थितं
सोत्कण्ठं सुरवैरिवीर्यविभवं ज्ञात्वा भुजास्फालनम् ।
कृत्वा सूतयुतो दशाननहरं तूणीरसंस्थं शरं
हृत्वा ज्यानिनदात्करोति भयदं श्रीवीररामं भजे ॥ २०

தேவேந்த்ரேண ஸமர்பிதே த்வஜயுதே தத்ஸ்யந்தநே ஸம்ஸ்திதம்
ஸோத்கண்டம் ஸுரவைரிவீர்யவிபவம் ஜ்ஞாத்வா புஜாஸ்பாலநம் ।
க்ருத்வா ஸூதயுதோ தசாநநஹரம் தூணீரஸம்ஸ்தம் சரம்
ஹ்ருத்வா ஜ்யாநிநதாத்கரோதி பயதம் ஸ்ரீவீரராமம் பஜே ॥ 20

(ராவணனுடன் போர் புரிகையில்) இந்திரன் மாதலி என்ற ஸாரதியுடன் போர்க்கொடியுடன் அனுப்பிய தேரில் அமர்ந்து பெரும் ஆர்வத்துடன் இந்திர சத்ருவான ராவணனின் போர்த்திறமையறிந்து தோள்தட்டி ராவணனை அழிக்கவல்ல அம்பை அம்புறுத்தூணியிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்து நாணொலி கிளப்பி எதிரிக்குப் பயம் விளைவிக்கிற ஸ்ரீ வீர ராமனை வழிபடுகிறேன். (20)

रुचिरमणिकिरीटं सुन्दरभ्रूललाटं
कनकरुचिरचेलं काशसद्भोगखेलम् ।
विमलजलदनीलं कुण्डलोद्भासिकर्णं
रघुकुलजनिरत्नं सन्ततं चिन्तयामि ॥ २१

ருசிரமணிகிரீடம் ஸுந்தரப்ரூலலாடம்
கநகருசிரசேலம் காசஸத்போககேலம் ।
விமலஜலதநீலம் குண்டலோத்பாஸிகர்ணம்
ரகுகுலஜநிரத்நம் ஸந்ததம் சிந்தயாமி ॥ 21

அழகிய ரத்னங்கள் பதித்த கிரீடமணிந்தவர், அழகிய புருவமும் நெற்றியுமுள்ளவர், தங்கநிற ஆடையுடுத்தியவர், வானத்திலுள்ளவர் உணர்கிற வீர விளையாட்டுள்ளவர், தூயமேகவண்ணர், குண்டலத்தால் அழகிய காதுள்ளவர், ரகுகுலத்தில் பிறந்த ரத்னம். அவரை எப்போதும் உள்ளத்தில் கொள்கிறேன்.(21)

श्रीवत्साङ्कमुदारकौस्तुभलसत्पीताम्बरालङ्कृतं
नानारत्न विराजमानमुकुटं नीलाम्बुदश्यामलम् ।
कस्तूरीघनसारचर्चिततनुं मन्दारमालाधरं
कन्दर्पायुतसुन्दरं रघुपतिं सीतासमेतं भजे ॥ २२

ஸ்ரீவத்ஸாங்கமுதாரகௌஸ்துபலஸத்பீதாம்பராலங்க்ருதம்
நாநாரத்ந விராஜமாநமுகுடம் நீலாம்புதச்யாமலம் ।
கஸ்தூரீகநஸாரசர்சிததநும் மந்தாரமாலாதரம்
கந்தர்பாயுதஸுந்தரம் ரகுபதிம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 22

ஸ்ரீ வத்ஸ மரு உள்ளவர், பெருமைமிக்க கௌஸ்துபமும் பீதாம்பரமுமணிந்தவர், பல ரத்னங்கள் பதித்த அழகிய கிரீடமுள்ளவர். கார்மேகவண்ணர், கஸ்தூரியும் பச்சைகற்பூரமும் அரைத்து மேனியில் பூசிக் கொண்டவர், மந்தாரமாலை அணிந்தவர், பத்தாயிரம் மன்மதர் போன்று அழகானவர், ஸீதையுடன் கூடிய ரகுபதியை வழிபடுகிறேன். (22)

यन्नामैव सहस्रनामसदृशं यन्नाम वेदैः समम्
यन्नामाङ्कितवाक्यमासुरबलस्त्रीगर्भविच्छेदकम् ।
यन्नाम श्वपचार्यभेदरहितं मुक्तेः सदा दायकं
यन्नाम्ना रघुरामनाम रमणं श्रीरामनामामृतम् ॥ २३

யந்நாமைவ ஸஹஸ்ரநாமஸத்ருசம் யந்நாம வேதை: ஸமம்
யந்நாமாங்கிதவாக்யமாஸுரபலஸ்த்ரீகர்பவிச்சேதகம் ।
யந்நாம ச்வபசார்யபேதரஹிதம் முக்தே: ஸதா தாயகம்
யந்நாம்நா ரகுராமநாம ரமணம் ஸ்ரீராமநாமாம்ருதம் ॥ 23

(விஷ்ணுவின்) ஆயிரம் நாமங்களுக்கு ஈடானது அவரது திருநாமம். அது வேதத்திற்கு ஈடானது. அவரது பெயர் கொண்ட வாக்யம் அஸுரப்படையின் பெண்மக்களின் கருக்களைச் சிதைக்கவல்லது. இவன் நாயாடி, இவன் உயர்குலத்தோன் என்ற வேற்றுமையின்றி எப்போதும் முக்தி தருவது. அவரது பெயர் ரகுராமர், ராமர், என ஸ்ரீ ராம நாமம் அமுதம். மனத்திற்கு இனியது. (23)

रामं राक्षसमर्दनं रघुवरं दैतेयविध्वंसिनं
सुग्रीवेप्सितराज्यदं सुरपतिं दैत्यान्तकं शार्ङ्गिणम् ।
भक्तानामभयप्रदं भयहरं पापौघविध्वंसिनं
सामीरिस्तुतपादपद्मयुगलं सीतासमेतं भजे ।। २४

ராமம் ராக்ஷஸமர்தநம் ரகுவரம் தைதேயவித்வம்ஸிநம்
ஸுக்ரீவேப்ஸிதராஜ்யதம் ஸுரபதிம் தைத்யாந்தகம் சார்ங்கிணம் ।
பக்தாநாமபயப்ரதம் பயஹரம் பாபௌகவித்வம்ஸிநம்
ஸாமீரிஸ்துதபாதபத்மயுகலம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 24

ராக்ஷஸர்களை அழிப்பவர், ரகுவம்சத்தினரில் சிறந்தவர், அஸுரர்களை அழிப்பவர், ஸுக்ரீவன் விரும்பிய அரசாட்சியை வழங்கியவர், தேவர்களின் நாயகர், அஸுரர்களுக்கு யமன், சார்ங்க வில்லாளர், பக்தருக்கு அபயமளிப்பவர், பயம் நீக்குபவர், பாபக்குவியலை அழிப்பவர், வாயு குமாரனுன அனுமானுல் துதிக்கப்பெற்ற இரு திருவடித்தாமரை கொண்டவர், ஸீதையுடனுள்ள அந்த ராமனை வழிபடுகிறேன். (24)

रामं रक्तसरोरुहाक्षममलं लङ्काधिनाथान्तकं
कौसल्यानयनोत्सुकं रघुवरं नागेन्द्रतल्पस्थितम् ।
वैदेहीकुचकुम्भकुङ्कुमरजोऽलङ्कारकारं हरिं
मायामानुषविग्रहं रघुपतिं सीतासमेतं भजे ।। २५

ராமம் ரக்தஸரோருஹாக்ஷமமலம் லங்காதிநாதாந்தகம்
கௌஸல்யாநயநோத்ஸுகம் ரகுவரம் நாகேந்த்ரதல்பஸ்திதம் ।
வைதேஹீகுசகும்பகுங்குமரஜோऽலங்காரகாரம் ஹரிம்
மாயாமாநுஷவிக்ரஹம் ரகுபதிம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 25

செந்தாமரைக் கண்ணர், மாசற்றவர், லங்கையின் அரசனுக்கு யமன், கௌஸல்யையின் கண்களுக்கு ஆர்வமளிப்பவர், ரகுகுலத்தவரில் சிறந்தவர். ஆதிசேஷசயனத்திலிருப்பவர், ஸீதையின் மார்பகத்தைக் குங்குமப்பூச்சால் அழகுபடுத்துபவர், ஹரி, மாயையால்

மனிதவேஷம் பூண்டவர், ரகுத்தலைவர், ஸீதையுடனுள்ள அந்த ராமனை வழிபடுகிறேன்.(25)

रामं हेमतटित्प्रभांशुकधरं वीरासने संस्थितं
बालं नीलमणिप्रभं मधुरिपुं दैत्येन्द्रगर्वापहम् ।
विश्वामित्रवसिष्ठवानरवरैः संसेव्यमानं सदा
नित्यं भास्करचन्द्रकोटिसदृशं सीतासमेतं भजे ।। २६

ராமம் ஹேமதடித்ப்ரபாம்சுகதரம் வீராஸநே ஸம்ஸ்திதம்
பாலம் நீலமணிப்ரபம் மதுரிபும் தைத்யேந்த்ரகர்வாபஹம் ।
விச்வாமித்ரவஸிஷ்டவாநரவரை: ஸம்ஸேவ்யமாநம் ஸதா
நித்யம் பாஸ்கரசந்த்ரகோடிஸத்ருசம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 26

தங்க மின்னல் போன்ற ஒளிமிக்க மேலாடை உடுத்தியவர், வீராஸனத்தில் அமர்ந்த பாலர், இந்திர நீல ரத்ன ஒளி கொண்டவர், மது என்ற அசுரனின் எதிரி, அசுரர்களின் செருக்கை அடக்கியவர், விசுவாமித்ரர், வஸிஷ்டர், வானரத்தலைவர்கள் இவர்களால் வழிபடப்பெற்றவர், எப்போதும் கோடி ஸூர்ய - சந்திர ஒளி கொண்டவர், அந்த ஸீதையுடன் உள்ள ராமனை வழிபடுகிறேன். (26)

शत्रुघ्नो व्यजनाङ्कितोऽपि भरतः पार्श्वद्वये पश्चिमे
छत्रं चामर संयुतं कलितवान् संसेवते लक्ष्मणः ।
मूले कल्पतरोर्विमानविलसन्माणिक्यसिंहासने
पद्मास्यं मुनिसेवितं रघुपतिं सीतासमेतं भजे ।। २७

சத்ருக்நோ வ்யஜநாங்கிதோऽபி பரத: பார்ச்வத்வயே பச்சிமே
சத்ரம் சாமர ஸம்யுதம் கலிதவாந் ஸம்ஸேவதே லக்ஷ்மண: ।
மூலே கல்பதரோர்விமாநவிலஸந்மாணிக்யஸிம்ஹாஸநே
பத்மாஸ்யம் முநிஸேவிதம் ரகுபதிம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 27

சத்ருக்னனும் பரதனும் இருமருங்கிலும் நின்று விசிற, பின் நின்று லக்ஷ்மணன் சாமரத்துடன் குடைபிடிக்க, கற்பக மரத்தடியில் விமானத்தில் ஸீதையுடன் அமர்ந்துள்ள

முனிவர்களால் துதிக்கப் பெற்ற தாமரை முகத்தினரான ரகுபதியை வழிபடுகிறேன். (27)

वामाङ्कोपरि तप्तकाञ्चननिभासीतासमालोकितं
हस्ताभ्यां धृतछत्रचामरधृता सौमित्रिणा सेवितम् ।
नित्यं पूजितपादपद्मयुगलं देवैः सुरेन्द्रादिभिः
सेव्यं मानुषराक्षसैः कपिवरैः श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ २८

வாமாங்கோபரி தப்தகாஞ்சநநிபா ஸீதாஸமாலோகிதம்
ஹஸ்தாப்யாம் த்ருதசத்ரசாமரத்ருதா ஸௌமித்ரிணா ஸேவிதம் ।
நித்யம் பூஜிதபாதபத்மயுகலம் தேவை: ஸுரேந்த்ராதிபி:
ஸேவ்யம் மாநுஷராக்ஷஸை: கபிவரை: ஸ்ரீராமசந்த்ரம் பஜே ॥ 28

இடது மடியில் அமர்ந்த தங்கமேனியாளன் ஸீதையை உற்று நோக்குபவர், இருகைகளிலும் குடையும் சாமரமும் ஏந்திய லக்ஷ்மணனால் பணிவிடை செய்யப்பெற்றவர், தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்களாலும் மனிதர்களாலும் அரக்கர்களாலும் வானரத்தலைவர்களாலும் வழிபடப்பெறுகிற ஸ்ரீ ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (28)

कस्तूरीतिलकं कपीन्द्रहरणं कारुण्यवारान्निधिं
क्षीराम्भोधिसुतामुखाब्जमधुपं कल्याणरामं विधिम् ।
कौसल्यानयनोत्सुकं कपिवरत्राणं महापौरुषं
कामारिप्रियमर्ककोटिसदृशं सीतासमेतं भजे ॥ २९

கஸ்தூரீதிலகம் கபீந்த்ரஹரணம் காருண்யவாராந்நிதிம்
க்ஷீராம்போதிஸுதாமுகாப்ஜமதுபம் கல்யாணராமம் விதிம் ।
கௌஸல்யாநயநோத்ஸுகம் கபிவரத்ராணம் மஹாபௌருஷம்
காமாரிப்ரியமர்ககோடிஸத்ருசம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 29

கஸ்தூரிப் பொட்டிட்டுக் கொண்டவர், வானரத் தலைவனை வாலியைக் கொன்றவர், கருணைக்கடல், பாற்கடலின் மகளான லக்ஷ்மியின் முகத்தாமரையிலுள்ள தேனைப்பருகுபவர், மங்களம் தருகிற ராமன், விதியாகக்

கட்டுப்படுத்துபவர், கௌஸல்யையின் கண்களுக்கு தன்னைக் காண ஆர்வமளிப்பவர், வானரத்தலைவனுன ஸுக்ரீவனைக் காத்தவர், எம்பெருமான், மன்மதனின் எதிரியான சிவனின் நண்பர், கோடி ஸூர்ய ஒளி கொண்டவர், ஸீதையுடன் கூடிய அந்த ராமனை வழிபடுகிறேன். (29)

विद्युत् कोटि दिवाकरद्युतिनिभं श्रीकौस्तुभालङ्कृतं
योगीन्द्रैः सनकादिभिः परिवृतं कैलासनाथप्रियम् ।
मुक्तारत्नकिरीटकुण्डलधरं ग्रैवेयहारान्वितं
वैदेहीकुचसन्निवासमनिशं सीतासमेतं भजे ॥ ३०

வித்யுத் கோடி திவாகரத்யுதிநிபம் ஸ்ரீகௌஸ்துபாலங்க்ருதம்
யோகீந்த்ரை: ஸநகாதிபி: பரிவ்ருதம் கைலாஸநாதப்ரியம் ।
முக்தாரத்நகிரீடகுண்டலதரம் க்ரைவேயஹாராந்விதம்
வைதேஹீகுசஸந்நிவாஸமநிசம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 30

கோடி மின்னலுக்கும் கோடி ஸூர்யர்களுக்கும் ஒப்பான ஒளிகொண்டவர், லக்ஷ்மியாலும் கௌஸ்துபத்தாலும் அலங்கரிக்கப் பெற்றவர். சிறந்த யோகிகளான ஸனகர் முதலானோரால் சூழப்பெற்றவர், கைலாஸபதியான சிவனுக்குப் பிரியமானவர், முத்தும் ரத்னங்களும் பதித்த கிரீடம் குண்டலம் தரித்தவர், கண்டாபரணமணிந்தவர், வைதேஹியின் மார்பகத்தில் மனம் செலுத்தியவர், ஸீதையுடன் உள்ள அந்த ராமனை வழிபடுகிறேன். (30)

मेघश्यामलमम्बुजातनयनं विस्तीर्णवक्षःस्थलं
बाहुद्वन्द्वविराजितं सुवदनं शोणाङ्घ्रिपङ्केरुहम् ।
नानारत्नविचित्र भूषणयुतं कोदण्डबाणाङ्कितं
त्रैलोक्यप्रतिमानसुन्दरतनुं सीतासमेतं भजे ॥ ३१

மேகச்யாமலமம்புஜாதநயநம் விஸ்தீர்ணவக்ஷ:ஸ்தலம்
பாஹுத்வந்த்வவிராஜிதம் ஸுவதநம் சோணாங்க்ரிபங்கேருஹம் ।
நாநாரத்நவிசித்ர பூஷணயுதம் கோதண்டபாணாங்கிதம்
த்ரைலோக்யப்ரதிமாநஸுந்தரதநும் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 31

மேக வண்ணர், தாமரைக் கண்ணர், அகன்ற மார்புள்ளவர், இருதோள்களுள்ளவர், அழகிய முகமுள்ளவர், சிவந்த தாமரை போன்ற திருவடி கொண்டவர், பல ரத்னங்களால் அழகுற்ற அணிகள் கொண்டவர், வில்லும் அம்பும் ஏந்தியவர், மூவுலகும் மதிக்கத்தக்க மேனி அழகுள்ளவர், ஸீதையுடனுள்ள அந்த ராமனை வழிபடுகிறேன். (31)

विद्युत्कोटिसहस्रभानुसदृशं सिंहासने संस्थितं
मूले कल्पतरोर्महामणिमये भान्तं परेशं विभुम्।
सुग्रीवाङ्गदजाम्बवादिहरिभिः संसेव्यमानं हरिं
शम्भुब्रह्मसुरादिभिः परिवृतं सीतासमेतं भजे ॥ ३२

வித்யுத்கோடிஸஹஸ்ரபாநுஸத்ருசம் ஸிம்ஹாஸநே ஸம்ஸ்திதம்
மூலே கல்பதரோர்மஹாமணிமயே பாந்தம் பரேசம் விபும்।
ஸுக்ரீவாங்கதஜாம்பவாதிஹரிபி: ஸம்ஸேவ்யமாநம் ஹரிம்
சம்புப்ரஹ்மஸுராதிபி: பரிவ்ருதம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 32

கோடி மின்னலுக்கும் சூரியர்களுக்கும் ஒப்பானவர், கற்பகமரத்தடியில் ரத்னஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்தவர், பேராளுனர், பெருமான், ஸுக்ரீவன், அங்கதன், ஜாம்பவான் முதலிய வானரர்களால் பணிவிடை செய்யப் பெற்ற ஹரி, சிவன் பிரும்மா முதலிய தேவர்களால் சூழப்பெற்றவர். அந்த ஸீதாராமனை வழிபடுகிறேன். (32)

(दिव्या)विद्यारण्ययतीन्द्रनामनगरे मध्ये महामण्डपे
स्वर्णस्तम्भसहस्रषोडशयुते मन्दारमूलाश्रिते।
नानारत्नविचित्र निर्मलमहासिंहासने संस्थितं
सीतालक्ष्मणसेवितं रघुपतिं सीतासमेतं भजे ॥ ३३

திவ்யா(வித்யா)ரண்யயதீந்த்ரநாமநகரே மத்யே மஹாமண்டபே
ஸ்வர்ணஸ்தம்பஸஹஸ்ரஷோடசயுதே மந்தாரமூலாச்ரிதே।
நாநாரத்நவிசித்ர நிர்மலமஹாஸிம்ஹாஸநே ஸம்ஸ்திதம்
ஸீதாலக்ஷ்மணஸேவிதம் ரகுபதிம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 33

திவ்யா (வித்யா) ரண்யம் (வித்யாரண்யர்)என்ற துறவியரசரால் அமைக்கப் பெற்ற நகரில் மந்தார மரத்தடியில் ஆயிரம் தங்கத்தூண்கள் கொண்ட மஹாமண்டபத்தின் நடுவில் பல ரத்னங்களால் அழகுடன் அமைக்கப்பெற்ற மாசற்ற பெரும் ஸிம்ஹாஸனத்தில் ஸீதையாலும் லக்ஷ்மணனாலும் பணிவிடை செய்யப்பெற்று அமர்ந்துள்ள ஸீதாராமரை வழிபடுகிறேன். (33)

यत्पादाम्बुजसम्भवा त्रिपथगा भागीरथी मुक्तिदा
लोकानां हतकिल्बिषा भगवती मन्दाकिनी शाम्भवी ।
लोके भाति सरस्वती सुरनदी पूर्णेन्दुकान्तिप्रथा
तं विष्णुं भरताग्रजं रघुवरं सीतासमेतं भजे ॥ ३४

யத்பாதாம்புஜஸம்பவா த்ரிபதகா பாகீரதீ முக்திதா
லோகாநாம் ஹதகில்பிஷா பகவதீ மந்தாகிநீ சாம்பவீ ।
லோகே பாதி ஸரஸ்வதீ ஸுரநதீ பூர்ணேந்துகாந்திப்ரபா
தம் விஷ்ணும் பரதாக்ரஜம் ரகுவரம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 34

மூவுலகிலும் ஓடுகிற பகீரதனின் பெண்ணான முக்தி தருகிற கங்கை, உலகின் பாபத்தைப் போக்குகிற சிவனைச் சார்ந்த பகவதி மந்தாகினி, பூர்ணசந்திர ஒளி கொண்ட தேவநதியான ஸரஸ்வதி, இவை இவரது திருவடியில் தோன்றியவை. அந்த விஷ்ணுவே பரதனின் அண்ணனான ரகுவரனான ஸீதாராமன். அவரை வழிபடுகிறேன். (34)

यत्पादाम्बुजरेणुना मुनिसती मुक्तिं गता यन्महा-
पुण्यं पातकनाशने त्रिजगतां भाति स्मृता पावनी ।
स्मृत्वा राघवमप्रमेयममलं पूर्णेन्दुमन्दस्मितं
तं रामं सरसीरुहाक्षममलं सीतासमेतं भजे ॥ ३५

யத்பாதாம்புஜரேணுநா முநிஸதீ முக்திம் கதா யந்மஹா-
புண்யம் பாதகநாசநே த்ரிஜகதாம் பாதி ஸ்ம்ருதா பாவநீ ।
ஸ்ம்ருத்வா ராகவமப்ரமேயமமலம் பூர்ணேந்துமந்தஸ்மிதம்
தம் ராமம் ஸரஸீருஹாக்ஷமமலம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 35

இவரது திருவடித்தூசியால் முனிவரின் பத்னியான அகல்யை முக்திபெற்ருள். திருவடித்தூசியே மிகப்புனிதமானது. பாபத்தைப் போக்குவது, மூவுலகிலும் புகழ்பெற்றது. அதனை நினைத்தாலே தூய்மை பெறுவர். அந்த ராமன் மதிப்பிட இயலாதவர். மாசற்றவர், பூர்ணசந்திரன் போன்ற இனிய புன்னகை உள்ளவர், தாமரைக் கண்ணர், ஸீதா ஸமேதரான அவரை வழிபடுகிறேன். (35)

वैदेहीकुचमण्डलाग्र विलसन्माणिक्यहस्ताम्बुजं
काञ्चीकङ्कणहारनूपुरलसत्केयूरहारान्वितम् ।
दिव्यश्रीमणिकुण्डलोज्ज्वलमहाभूषासहस्रान्वितं
वीरं श्रीरघुवीरपुङ्गवं गुणनिधिं सीतासमेतं भजे ॥ ३६

வைதேஹீகுசமண்டலாக்ர விலஸந்மாணிக்யஹஸ்தாம்புஜம்
காஞ்சீகங்கணஹாரநூபுரலஸத்கேயூரஹாராந்விதம் ।
திவ்யஶ்ரீமணிகுண்டலோஜ்ஜ்வலமஹாபூஷாஸஹஸ்ராந்விதம்
வீரம் ஶ்ரீரகுவீரபுங்கவம் குணநிதிம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 36

வைதேஹியின் மார்பகத்தின் மீது மாணிக்யம் பூண்ட தாமரை போன்ற கையை வைத்திருப்பவர், இடுப்பணி, கங்கணம், ஹாரம், சிலம்பு, கேயூரம், ரத்னகுண்டலம், முதலிய பேராபரணங்கள் ஆயிரமணிந்தவர், ரகுவீரர், குணங்களின் நிதி, வீரர், ஸீதையுடனுள்ளவர், அவரை வழிபடுகிறேன். (36)

वैदेहीकुचमण्डलोपरिलसन् माणिक्यहारावली
मध्यस्थं नवनीतकोमलरुचिं नीलोत्पलश्यामलम् ।
कन्दर्पायुतकोटिसुन्दरतनुं पूर्णेन्दुबिम्बाननं
कौसल्याकुलभूषणं रघुपतिं सीतासमेतं भजे ॥ ३७

வைதேஹீகுசமண்டலோபரிலஸந் மாணிக்யஹாராவலீ
மத்யஸ்தம் நவநீதகோமலருசிம் நீலோத்பலஶ்யாமலம் ।
கந்தர்பாயுதகோடிஸுந்தரதநும் பூர்ணேந்துபிம்பாநநம்
கௌஸல்யாகுலபூஷணம் ரகுபதிம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 37

ஸீதையின் மார்பகத்திலுள்ள மாணிக்க ஹாரவரிசையின் மீது கைவைத்து அணைத்துக் கொண்டவர், வெண்ணெய்போன்ற மென்மை மிக்க மேனியர், நீல அல்லி நிறம் கொண்டவர், பல்லாயிர மன்மதரின் அழகு கொண்ட மேனியர், பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகமுள்ளவர், கௌசல்யையின் குலத்தை அலங்கரிப்பவர், ஸீதாஸமேதரான அந்த ரகுபதியை வழிபடுகிறேன். (37)

वैदेहीयुतवामभागमतुलं वन्दारुमन्दारकं
वन्दे प्रस्तुतकीर्तिवासिततरुच्छायानुकारिप्रभम् ।
वैदेहीकुचकुङ्कुमाङ्कितमहोरस्कं महाभूषणं
वेदान्तैरुपगीयमानमसकृत्सीतासमेतं भजे ॥ ३८

வைதேஹீயுதவாமபாகமதுலம் வந்தாருமந்தாரகம்
வந்தே ப்ரஸ்துதகீர்திவாஸிததருச்சாயாநுகாரிப்ரபம் ।
வைதேஹீகுசகுங்குமாங்கிதமஹோரஸ்கம் மஹாபூஷணம்
வேதாந்தைருபகீயமாநமஸக்ருத்ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 38

ஸீதையை இடது புறத்தில் கொண்டவர், ஈடிணையற்றவர், வணங்குபவரின் கற்பகமரம், நன்கு பரவிய புகழால் மணக்கிற மரத்து நிழலில் அதற்கேற்ற ஒளியுடன் அமர்ந்துள்ளவர், வைதேஹியின் மார்பகத்தில் பூசப்பெற்ற குங்குமப்பூச்சாந்து ஒட்டிய மார்புள்ளவர், பெரும் ஆபரணங்கள் பூண்டவர், உபநிஷத்துகளால் பெருமதிப்புடன் அடிக்கடி குறிப்பிடப் பெறுபவர், அந்த ஸீதாராமனை வழிபடுகிறேன். (38)

वैदहीस्तनकुम्भसम्भ्रमपरीरम्भावृतं सिन्धुगं
राकाचन्द्रनिभाननं रघुवरं राजीवपत्रेक्षणम् ।
प्रावृण्मेघनिभद्युतिं स्मितयुतं हारावलीभूषितं
श्रीरामं प्रणमामि भक्तजनताचिन्तामणिं सन्ततम्॥ ३९

வைதேஹீஸ்தநகும்பஸம்ப்ரமபரீரம்பாவ்ருதம் ஸிந்துகம்
ராகாசந்த்ரநிபாநநம் ரகுவரம் ராஜீவபத்ரேக்ஷணம் ।
ப்ராவ்ருண்மேகநிபத்யுதிம் ஸ்மிதயுதம் ஹாராவலீபூஷிதம்
ஸ்ரீராமம் ப்ரணமாமி பக்தஜநதாசிந்தாமணிம் ஸந்ததம் ॥ 39

வைதேஹியின் மார்பகத்தைப் பரபரப்புடன் அணைத்துக் கொள்பவர், கடலின் நடுவே இருப்பவர், பூர்ண சந்திரனைப் போன்ற முகமுள்ளவர், ரகுவரர், தாமரைக் கண்ணர், கார்மேக வண்ணர், புன்சிரிப்புள்ளவர், ஹாரவரிசையை அணிந்தவர், பக்தமக்களுக்குச் சிந்தாமணி, அந்த ஸ்ரீ ராமரை எப்போதும் வழிபடுகிறேன். (39)

वैदेहीरमणं हिरण्यतिलकं विश्वम्भरापालकं
वर्षिष्ठं विविधायुधेषु निपुणं विद्वज्जनश्रीकरम् ।
विद्यावासगृहं वियच्चरनुतं विद्युत्प्रकाशाम्बरं
विप्रत्राणविधेयमादिपुरुषं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ ४०

வைதேஹீரமணம் ஹிரண்யதிலகம் விச்வம்பராபாலகம்
வர்ஷிஷ்டம் விவிதாயுதேஷு நிபுணம் வித்வஜ்ஜநஸ்ரீகரம் ।
வித்யாவாஸக்ருஹம் வியச்சரநுதம் வித்யுத்ப்ரகாசாம்பரம்
விப்ரத்ராணவிதேயமாதிபுருஷம் ஸ்ரீராமசந்த்ரம் பஜே ॥ 40

ஸீதையுடன் உல்லாஸத்துடனிருப்பவர், தங்கப்பொட்டிட்டவர், பூமியைக் காப்பவர், பல ஆயுதங்களில் தேர்ந்த முதியவர், பேரறிஞர்களுக்குச் செல்வமளிப்பவர், கல்வியின் இருப்பிடம், வானவரால் துதிக்கப்பெற்றவர், மின்னல் போன்ற ஒளி மிக்க ஆடையணிந்தவர், அந்தணரைக் காப்பதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர், ஆதிபுருஷர், அந்த ஸ்ரீராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (40)

वैदेहीवशवर्तिनं रणजितं रत्नाकरागारिणं
पंक्तिग्रीवमदापहं पटुभुजं पद्मासकोटिप्रभम् ।
विष्णुं जिष्णुमवार्यशौर्यनिलयं नीलाम्बुदश्यामलं
रत्नालङ्करणान्वितं रघुपतिं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ ४१

வைதேஹீவசவர்திநம் ரணஜிதம் ரத்நாகராகாரிணம்
பங்க்திக்ரீவமதாபஹம் படுபுஜம் பத்மாப்தகோடிப்ரபம் ।
விஷ்ணும் ஜிஷ்ணுமவார்யசௌர்யநிலயம் நீலாம்புதச்யாமலம்
ரத்நாலங்கரணாந்விதம் ரகுபதிம் ஸ்ரீராமசந்த்ரம் பஜே ॥ 41

வைதேஹிக்கு வசப்படுபவர், போரில் வெல்பவர், கடலில் வசிப்பவர், ராவணனின் திமிரை அடக்கியவர், சுறுசுறுப்புடன் இயங்குகிற கைகளுள்ளவர், ஸூரியகோடி ஒளிகொண்டவர், எதிலும் உள்ளவர், வெற்றிபெறுபவர், தடுக்க இயலாத சூரத்தன்மையின் இருப்பிடம், கார்மேக வண்ணர், ரத்ன அணிகள் கொண்டவர், ரகுபதியான அந்த ஸ்ரீராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். *(41)*

देवानां हितकारिणं सुभुवने कृत्वाऽवतारं ध्रुवं
रामं कौशिकयज्ञविघ्नदनुजघ्नं ताटकासंहरम् ।
नित्यं गौतमपत्निशापदलनश्रीपादरेणुं शुभं
शम्भोरुत्कटचापखण्डनमहासत्त्वं भजे राघवम् ॥ ४२

தேவாநாம் ஹிதகாரிணம் ஸுபுவநே க்ருத்வாऽவதாரம் த்ருவம்
ராமம் கௌசிகயஜ்ஞவிக்நதநுஜக்நம் தாடகாஸம்ஹரம் ।
நித்யம் கௌதமபத்நிசாபதலநஸ்ரீபாதரேணும் சுபம்
சம்போருத்கடசாபகண்டநமஹாஸத்த்வம் பஜே ராகவம் ॥ 42

தேவர்களுக்கு நலம் புரிபவர், இந்த சிறந்த பூமியில் அவதரித்த ராமர், விச்வாமித்ரரின் வேள்விக்கு தடைசெய்த அரக்கர்களை அழித்தவர், தாடகையை மாய்த்தவர், கௌதமரின் மனைவியின் சாபக்கேட்டை அகற்றிய திருவடித்தூசியைக் கொண்டவர், மங்களமானவர், சிவனின் வலிவுமிக்க வில்லைத் துண்டாக்கிய பெரும் வலிவு கொண்டவர், அந்த ராகவனை வழிபடுகிறேன். *(42)*

राजीवनेत्र रघुपुङ्गव रामभद्र
राकेन्दुबिम्बसदृशानन नीलगात्र ।
रामाभिराम रघुवंशसमुद्भव त्वं
श्रीरामचन्द्र मम देहि करावलम्बम् ॥ ४३

ராஜீவநேத்ர ரகுபுங்கவ ராமபத்ர
ராகேந்துபிம்பஸத்ருசாநந நீலகாத்ர ।

ராமாபிராம ரகுவம்சஸமுத்பவ த்வம்
ஸ்ரீராமசந்த்ர மம தேஹி கராவலம்பம் ॥ 43

தாமரைக் கண்ணரே! ரகுகுலத்தின் காளேயே! மங்கள ராம! பூர்ணசந்திரனுக்கு ஈடான முகமுள்ளவரே! நீலமேனியரே! ராம! அழகரே! ரகுகுலத்தோன்றலே! ஸ்ரீ ராமசந்திர! நீர் எனக்குக் கைத்தாங்கல் தருவீர். (43)

मुकुररुचिरगण्डं पुण्डरीकाभतुण्डं
करिकरभुजदण्डं रौद्रतेजोऽग्निकुण्डम् ।
नमितभुवनषण्डं भेदितोग्रारिमुण्डं
गुणनिकरकरण्डं नौमि रामप्रचण्डम् ॥ ४४

முகுரருசிரகண்டம் புண்டரீகாபதுண்டம்
கரிகரபுஜதண்டம் ரௌத்ரதேஜோऽக்நிகுண்டம் ।
நமிதபுவநஷண்டம் பேதிதோக்ராரிமுண்டம்
குணநிகரகரண்டம் நௌமி ராமப்ரசண்டம் ॥ 44

முகம் பார்க்கிற கண்ணாடி போன்ற கன்னமுள்ளவர், தாமரை போன்ற முகமுள்ளவர், தும்பிக்கை போன்ற கைகளுள்ளவர், உக்ரமான தேஜஸ்ஸைத் தாங்குகிற அக்னிகுண்டமானவர், உலகங்கள் அனேத்தையும் வணங்கச் செய்பவர், உக்கிரனை எதிரியின் தலேயை வெட்டிச் சாய்த்தவர், குணக்குவியலே வைக்கிற கிண்ணம், அந்த உக்ரராமனே துதிக்கிறேன். (44)

कोदण्डकाण्डविनिवेशितबाहुदण्डं
आखण्डलाद्यमरवर्षित पुष्पवर्षम्।
आयोधनस्थितिरजःपरिधूसराङ्गं
अव्यूतिदं रघुवरेन्द्रमरिप्रभेदम् ॥ ४५

கோதண்டகாண்டவிநிவேசிதபாஹுதண்டம்
ஆகண்டலாத்யமரவர்ஷித புஷ்பவர்ஷம் ।

ஆயோதநஸ்திதிரஜ:பரிதூஸராங்கம்

அவ்யூதிதம் ரகுவரேந்த்ரமரிப்ரபேதம் ॥ 45

வில்லின் தண்டில் தடிபோன்றகை வைத்திருப்பவர், இந்திரன் முதலான தேவரால் பூமாரிபொழியப்பெற்றவர், போர்க்களத்தின் புழுதிபடிந்த மேனியர், எதிரிக்கு இடமளிக்காதவர், எதிரியை அழித்தவர், அந்த ராமனை வழிபடுகிறேன்.(45)

सेव्यं श्रीराममन्त्रं श्रवणशुभकरं श्रेष्ठसुज्ञानमन्त्रं

स्तव्यं श्रीराममन्त्रं नरकदुरितदुर्वारनिर्घातमन्त्रम् ।

भव्यं श्रीराममन्त्रं भजतु भजतु संसारनिस्तारमन्त्रं

दिव्यं श्रीराममन्त्रं दिवि भुवि विलसन्मोक्षरक्षैकमन्त्रम् ॥ ४६

ஸேவ்யம் ஸ்ரீராமமந்த்ரம் ச்ரவணசுபகரம் ச்ரேஷ்டஸுஜ்ஞாநமந்த்ரம்

ஸ்தவ்யம் ஸ்ரீராமமந்த்ரம் நரகதுரிததுர்வாரநிர்காதமந்த்ரம் ।

பவ்யம் ஸ்ரீராமமந்த்ரம் பஜது பஜது ஸம்ஸாரநிஸ்தாரமந்த்ரம்

திவ்யம் ஸ்ரீராமமந்த்ரம் திவி புவி விலஸந்மோக்ஷரக்ஷைகமந்த்ரம் ॥ 46

ஸ்ரீராமமந்திரம் ஸேவிக்கத்தக்கது. கேட்பதால் மங்களம் அளிப்பது, பேரறிவு வழங்குவது, துதிக்கத் தக்கது, தடுக்க இயலாத நரகவாதனையை நீக்கி மங்களம் தருவது, ஸம்ஸாரக் கடலைத் தாண்டச்செய்வது, தெய்வத்தன்மை மிக்கது, பூமியில் முக்திக்கும் காப்புக்கும் உரிய ஒரே மந்திரம், அதனை வழிபட துதிக்க ஏற்றது. (46)

आजानुबाहुमरविन्ददृशं शुभाङ्गं

राजाधिराजमघराजितमः पतङ्गम् ।

श्रीजानकीमुखसरोरुहमत्तभृङ्गं

श्रीमानितं हृदि भजामि कृपान्तरङ्गम् ॥ ४७

ஆஜாநுபாஹுமரவிந்தத்ருசம் சுபாங்கம்

ராஜாதிராஜமகராஜிதம:பதங்கம் ।

ஸ்ரீஜாநகீமுகஸரோருஹமத்தப்ருங்கம்

ஸ்ரீமாநிதம் ஹ்ருதி பஜாமி க்ருபாந்தரங்கம் । 47

முழங்கால்வரை நீண்ட கரங்களுள்ளவர், தாமரைக் கண்ணர், மங்கள வடிவினர், அரசருக்கும் பேரரசர், பாபக்குவியலாகிற இருளுக்கு சூரியன், ஜானகியின் முகத்தாமரையை அணுகுகிற மதர்த்த வண்டானவர், சீரால் மதிக்கப் பெற்றவர், கருணை உள்ளம் கொண்டவர், அவரை உள்ளத்தில் வழிபடுகிறேன். (47)

एकेन बाणमपरेण करेण चापं

हर्षं वहन्तमसमानजटाशिरस्कम् ।

सीतासहायमनुजेन सहाचरन्तं

श्रीरामचन्द्रमनिशं कलयामि चित्ते ॥ ४८

ஏகேந பாணமபரேண கரேண சாபம்

ஹர்ஷம் வஹந்தமஸமாநஜடாசிரஸ்கம் ।

ஸீதாஸஹாயமநுஜேந ஸஹாசரந்தம்

ஸ்ரீராமசந்த்ரமநிசம் கலயாமி சித்தே ॥ 48

ஒரு கையால் அம்பும் மற்றொரு கையால் வில்லும் ஏந்தி மகிழ்பவர், கலைந்த சடைமுடியுள்ளவர், ஸீதையின்துணைவர், தம்பியுடன் உலாவுபவர், அந்த ஸ்ரீராமசந்திரனை எப்போதும் சித்தத்தில் நினைக்கிறேன். (48)

आमीलयन्दशशिरोवदनाम्बुजातं

उन्मीलयन् जनकजानयनोत्पले च ।

आनन्दयन्सकलजीव चकोरराशिं

श्रीरामचन्द्रमनिशं कलयामि चित्ते ॥ ४९

ஆமீலயந்தசசிரோவதநாம்புஜாதம்

உந்மீலயந் ஜநகஜாநயநோத்பலே ச ।

ஆநந்தயந்ஸகலஜீவ சகோரராசிம்

ஸ்ரீராமசந்த்ரமநிசம் கலயாமி சித்தே ॥ 49

ராவணனின் முகத்தாமரைகளைக் குவியச் செய்பவர், ஜானகியின் முகமாகிய அல்லியை மலரச் செய்பவர், எல்லா உயிரினமாகிய சகோரப் பறவைக் கூட்டத்தை ஆனந்தமடையச் செய்பவர், அந்த ராமசந்திரனை உள்ளத்தில் கொள்வேன். (49)

रामं पुराणपुरुषं रमणीयवेषं
राजाधिराजमुकुटार्चितपादपीठम् ।
सीतापतिं सुनयनं जगदेकवीरं
श्रीरामचन्द्रमनिशं कलयामि चित्ते ॥ ५०

ராமம் புராணபுருஷம் ரமணீயவேஷம்
ராஜாதிராஜமுகுடார்சிதபாதபீடம் ।
ஸீதாபதிம் ஸுநயநம் ஜகதேகவீரம்
ஸ்ரீராமசந்த்ரமநிசம் கலயாமி சித்தே ॥ 50

ராமன் காலத்திற்கப்பாற்பட்ட மாமனிதர், அழகிய வேஷம் கொண்டவர், பேரரசர்களால் பாதபீடத்தில் கிரீடம் படிய வணங்கப் பெற்றவர், ஸீதையின் பதி, கண்ணழகர், உலகின் தனித்த வீரர், அந்த ராமசந்திரனை உள்ளத்தில் கொள்கிறேன். (50)

सिंहासनस्थं सुरसेवितव्यं रत्नाङ्कितालङ्कृतपादपद्मम् ।
सीतासमेतं शशिसूर्यनेत्रं रामं भजे राघवरामचन्द्रम् ॥ ५१

ஸிம்ஹாஸநஸ்தம் ஸுரஸேவிதவ்யம் ரத்நாங்கிதாலங்க்ருதபாதபத்மம் ।
ஸீதாஸமேதம் சசிஸூர்யநேத்ரம் ராமம் பஜே ராகவராமசந்த்ரம் ॥ 51

ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்தவர், தேவர்களால் வழிபடத்தக்கவர், ரத்னம்பதித்த காலணி பூண்டவர், ஸீதையுடன் கூடியவர், சந்திர ஸூர்யர்களைக் கண்களாகக் கொண்டவர், அந்த ராகவரான ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (51)

सुग्रीवमित्रं शुभनामरूपं लङ्काहरं राक्षसवंशनाशम् ।
वेदाश्रयाङ्गं विपुलायताक्षं रामं भजे राघवरामचन्द्रम् ॥ ५२

ஸுக்ரீவமித்ரம் சுபநாமரூபம் லங்காஹரம் ராக்ஷஸவம்சநாசம் ।
வேதாச்ரயாங்கம் விபுலாயதாக்ஷம் ராமம் பஜே ராகவராமசந்த்ரம் ॥ 52

ஸுக்ரீவனின் நண்பர், மங்களமான வடிவும் பெயரும் கொண்டவர், லங்கையை அழித்தவர், ராக்ஷஸவம்சத்தை அழித்தவர், வேதத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டவடிவம் கொண்டவர், நீண்ட கண்களுள்ளவர், ராகவனும் ராமசந்திரனுமான அந்த ராமனை வழிபடுகிறேன். (52)

अनन्तकीर्तिं वरदं प्रसन्नं पद्मासनं सेवकपारिजातम् ।
राजाधिराजं रघुवीरकेतुं रामं भजे राघवरामचन्द्रम् ।। ५३

அநந்தகீர்திம் வரதம் ப்ரஸந்நம் பத்மாஸநம் ஸேவகபாரிஜாதம் ।
ராஜாதிராஜம் ரகுவீரகேதும் ராமம் பஜே ராகவராமசந்த்ரம் ॥ 53

எல்லையற்ற புகழுள்ளவர், விரும்பியதை வழங்குபவர், தெளிந்த தோற்றமுள்ளவர், தாமரை மீது அமர்ந்தவர், பணிபுரிபவருக்குப் பாரிஜாதம் என்ற கற்பக மரமானவர், பேரரசர்களுக்கும் அரசர், ரகுவீரன் எனக்கொடி நாட்டியவர், அந்த ராமனை, ராகவனை, ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (53)

पद्मासनस्थं सुरसेवितव्यं पद्मालयानन्दकटाक्षवीक्षम् ।
गन्धर्वविद्याधरगीयमानं रामं भजे राघवरामचन्द्रम् ।। ५४

பத்மாஸநஸ்தம் ஸுரஸேவிதவ்யம் பத்மாலயாநந்தகடாக்ஷவீக்ஷம் ।
கந்தர்வவித்யாதரகீயமாநம் ராமம் பஜே ராகவராமசந்த்ரம் ॥ 54

தாமரை மீதமர்ந்தவர், தேவர்களால் வழிபடப் பெறுபவர், தாமரையில் குடியிருக்கிற லக்ஷ்மிக்கு ஆனந்தமளிக்கிற கடைக்கண்பார்வை கொண்டவர், கந்தர்வராலும் வித்யாதரராலும் பாடப்பெறுபவர், அந்த ராமனை, ராகவனை ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (54)

अचिन्त्यमव्यक्तमनन्तरूपं अद्वैतमानन्दमनादिगम्यम्।
पुण्यस्वरूपं पुरुषोत्तमाख्यं रामं भजे राघवरामचन्द्रम् ।। ५५

அசிந்த்யமவ்யக்தமநந்தரூபம் அத்வைதமாநந்தமநாதிகம்யம் ।
புண்யஸ்வரூபம் புருஷோத்தமாக்யம் ராமம் பஜே ராகவராமசந்த்ரம் ॥55

எண்ணத்திற்கு உட்படாதவர், இன்னுறென வெளிப்படாதவர், எல்லையற்ற வடிவுள்ளவர், அத்வைதப் பொருள், ஆனந்தப் பொருள், ஆதியற்ற வேதத்தால் காணப்பெறுபவர், புண்யவடிவினர், புருஷோத்தமர் எனப் பெயர் பெற்றவர், அந்த ராமனை ராகவனை ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (55)

मन्दस्मितं कुण्डलगण्डभागं पीताम्बरं भूषणभूषिताङ्गम् ।
नीलोत्पलाङ्गं भुवनैकमित्रं रामं भजे राघव रामचन्द्रम् ॥ ५६

மந்தஸ்மிதம் குண்டலகண்டபாகம் பீதாம்பரம் பூஷணபூஷிதாங்கம் ।
நீலோத்பலாங்கம் புவநைகமித்ரம் ராமம் பஜே ராகவ ராமசந்த்ரம் ॥ 56

மென் புன்னகை கொண்டவர், பீதாம்பரம் தரித்தவர், கன்னத்தில் துலங்குகிற குண்டலமுள்ளவர், நகைகள் பூண்டவர், நீல அல்லி போன்ற மேனிவண்ணம் கொண்டவர், உலகின் தனி நண்பன், அந்த ராமனை ராகவனை ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (56)

डिण्डीरहास मणिकुण्डलचारुकर्ण
दोर्दण्ड शौर्यजितखण्डनशौर्यधीर ।
कोदण्डकाण्डपरिमण्डित पार्थिवेन्द्र
वेतण्डयान जय राघव रामचन्द्र ॥ ५७

டிண்டீரஹாஸ மணிகுண்டலசாருகர்ண
தோர்தண்ட சௌர்யஜிதகண்டநசௌர்யதீர ।
கோதண்டகாண்டபரிமண்டித பார்திவேந்த்ர
வேதண்டயாந ஜய ராகவ ராமசந்த்ர ॥ 57

நுரை போன்று சிரிப்பவரே! ரத்னகுண்டலத்தால் அழகிய காதுள்ளவரே! தடிபோன்ற கைகளின் சூரத்தன்மையால் அஸுரரின் சூரத்தன்மையை வென்றவரே! வில்லின் தண்டழகால் அழகுற்ற பேரரசரே! யானையின் மீதமர்ந்து செல்பவரே! ராகவ! ராமசந்திர! வெல்வீர். (57)

लोकान् सप्त निनादयन् हरिहयाश्वं भ्रामयन्निन्धयन्
सप्ताख्ये भुवने प्रकम्पमुदयन् सप्तार्णवान् घूर्णयन् ।
उन्मूलानि रसातलानि जनयन् सप्तापि पृथ्वीधरान्
सुश्रीराघवबाहुदण्डविदलत्कोदण्डचण्डध्वनिः ॥ ५८

லோகாந் ஸப்த நிநாதயந் ஹரிஹயாச்வம் ப்ராமயந்நிந்தயந்
ஸப்தாக்யே புவநே ப்ரகம்பமுதயந் ஸப்தார்ணவாந் கூர்ணயந் ।
உந்மூலாநி ரஸாதலாநி ஜநயந் ஸப்தாபி ப்ருத்வீதராந்
ஸுஸ்ரீராகவபாஹுதண்டவிதலத்கோதண்டசண்டத்வநி: ॥ 58

சீர்மிக்க ராகவனின் கையில் துலங்குகிற வில்லின் பேரொலி, ஏழு உலகங்களையும் எதிரொலிக்கச் செய்கிறது. ஸூரியனின் குதிரைகளை தடுமாறச் செய்கிறது. ஏழுலகங்களையும் பற்றி எரித்து நடுங்கச் செய்கிறது. ஏழு கடல்களையும் அலைமோதச் செய்கிறது. பாதாளத்தை வேருடன் கெல்லி எறிகிறது, ஏழுகுலபர்வதங்களையும் தடம் பெயரச் செய்கிறது, (58)

ब्रह्माण्डं दलयन् वियद्विदलयन् भोगीशभोगस्थले
सन्त्रासं जनयन् समुद्रपटलीतोयं समुद्वेलयन् ।
दिक्पालानतिक्षोभयन् कुलगिरीन् दीर्णत्वमापादयन्
नक्षत्राणि च पातयन् विलसते शौरेर्धनुर्ज्यारवः ॥ ५९

ப்ரஹ்மாண்டம் தலயந் வியத்விதலயந் போகீசபோகஸ்தலே
ஸந்த்ராஸம் ஜநயந் ஸமுத்ரபடலீதோயம் ஸமுத்வேலயந் ।
திக்பாலாநதிக்ஷோபயந் குலகிரீந் தீர்ணத்வமாபாதயந்
நக்ஷத்ராணி ச பாதயந் விலஸதே சௌரேர்தநுர்ஜ்யாரவ: ॥ 59

சௌரியின் வில்லின் நாணொலி, பிரும்மாண்டத்தை பிளந்தது, ஆகாயத்தை துண்டாக்கியது, நாகராஜனின் உடல் கிடக்குமிடத்தில் (பாதாளத்தில்) நடுக்கம் ஏற்படச் செய்தது. கடலின் அலைவரிசையை கடுமையாக எழச்செய்தது, திக்பாலகர்களைக் குழப்பியது, குலபர்வதங்களை வெடிக்கச் செய்தது, நக்ஷத்திரங்களைக் கீழே தள்ளியது. (59)

यश्चण्डगाम्भीर्य धनुर्वितेजोभूमण्डलीत्राण कृतावतारः ।
आखण्डलाद्यैरमरैरुपास्यः कोदण्डपाणिः कुलदैवतं नः ॥ ६०

யச்சண்டகாம்பீர்ய தநுர்விதேஜோபூமண்டலீத்ராண க்ருதாவதார: ।
ஆகண்டலாத்யைரமரைருபாஸ்ய: கோதண்டபாணி: குலதைவதம் ந: ॥

துண்டாடப் பெருத கம்பீரமுள்ள வில்லாளி, வலிவிழந்த பூமண்டலத்தைக் காக்க அவதாரமெடுத்தவர், இந்திரன் முதலான தேவரால் வழிபடப்பெற்றவர், இந்த கோதண்டத்தைக் கையில் கொண்ட ராமன் எம் குலதெய்வம். (60)

वैदेह्या सह राजमानमनिशं सौवर्णसिंहासने
मन्दारद्रुमवाटिकान्तरमहाश्रीचन्द्रकान्तालये ।
कैकेयीजनिमाञ्जनेयसहितं सौमित्रिणा सेवितं
मेघश्याममुदारहासवदनं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ ६१

வைதேஹ்யா ஸஹ ராஜமாநமநிசம் ஸௌவர்ணஸிம்ஹாஸநே
மந்தாரத்ருமவாடிகாந்தரமஹா ஸ்ரீசந்த்ரகாந்தாலயே ।
கைகேயீஜநிமாஞ்ஜநேயஸஹிதம் ஸௌமித்ரிணா ஸேவிதம்
மேகச்யாமமுதாரஹாஸவதநம் ஸ்ரீராமசந்த்ரம் பஜே ॥ 61

மந்தாரத் தோட்டத்தினுள் உள்ள சந்திரகாந்தக் கற்களாலான வானமாளிகையில் தங்கச் சிம்மாஸனமேறி, வைதேகியுடன் எப்போதும் விளங்குபவர், பரதன், ஆஞ்ஜநேயர், லக்ஷ்மணன் இவர்களால் பணிவிடை செய்யப்பெற்றவர், மேகவண்ணர், மேலான புன் சிரிப்புள்ள முகமுள்ளவர், இந்த ராமனை வழிபடுகிறேன். (61)

वैदेह्या पुलकाङ्कुरार्चिततनुर्व्यालम्बहस्ताम्बुजः
हस्तेमोदितरत्नकङ्कणरवः कल्पद्रुमाणां वने ।
पादाभ्यां मणिपादुकाद्युतिकरं प्रेङ्खन्नखाभ्यां चरन्
इष्टालापसुधारसं दिशतु मे श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ ६२

வைதேஹ்யா புலகாங்குரார்சிததநுர்வ்யாலம்பஹஸ்தாம்புஜ:
ஹஸ்தேமோதிதரத்நகங்கணரவ: கல்பத்ருமாஞ்ஜும் வநே।
பாதாப்யாம் மணிபாதுகாத்யுதிகரம் ப்ரேங்கந்நகாப்யாம் சரந்
இஷ்டாலாபஸுதாரஸம் திசது மே ஸ்ரீராமசந்த்ரம் பஜே ॥ 62

வைதேஹியின் புல்லரிக்கின்ற மேனிமீது தாமரை போன்ற கைகளைத் தொங்கவிட்டவர், கைகளில் மகிழ்ச்சியால் ஏற்பட்ட குலுக்கலில் ரத்ன கங்கண ஒலி எழுப்புபவர், ஒளி வீசுகிற நகங்கள் கொண்ட திருவடிகளால் ரத்னபாதுகை ஒளியுடன் உலாவுபவர், இவர் எனக்கு அன்பனுடன் கூட அரட்டையடிப்பதாகிற அமுத ரஸத்தை அளிக்கட்டும். ஸ்ரீராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (62)

वामाङ्कस्थितजानकीकुचयुगे विस्रस्तहस्ताम्बुजं
उज्जृम्भाननपङ्कजं परिलसद्बिम्बाधरम् ।
सत्तारेण विशिष्ट कङ्कणरवे ओङ्कार शब्दाश्रये
भान्तं शारदचन्द्रहासमनिशं वन्दे सदा राघवम् ॥ ६३

வாமாங்கஸ்திதஜாநகீகுசயுகே விஸ்ரஸ்தஹஸ்தாம்புஜம்
உஜ்ஜ்ரும்பாநநபங்கஜம் பரிலஸத்விஸ்பஷ்டபிம்பாதரம்।
ஸத்தாரேண விசிஷ்ட கங்கணரவே ஓங்கார சப்தாச்ரயே
பாந்தம் சாரதசந்த்ரஹாஸமநிசம் வந்தே ஸதா ராகவம் ॥ 63

இடது மடியில் அமர்ந்துள்ள வைதேஹியின் மார்பகத்தின் மீது தாமரை போன்ற கைகளைத் தொங்கவிட்டவர், கொட்டாவி விடுகிற முகத்தாமரை கொண்டவர், கோவைப்பழம் போன்று பளிச்செனச் சிவந்த உதட்டுடன் கூடியவர், கைகளிலுள்ள கங்கணங்கள் ஓம் என ஒலிக்க சரத் காலத்துச் சந்திரன் போல் வெண்சிரிப்பு சிரிக்கிற ராகவனை எப்போதும் வழிபடுகிறேன். (63)

वैदेहीसहितं सुलक्ष्मणयुतं कैकासुतं सानुगं(जं)
सुग्रीवं च विभीषणानिलसुतौ नीलं नलं साङ्गदम् ।

विश्वामित्रवसिष्ठ गौतमभरद्वाजानुसंसेवितं
रामं मारुति सेवितं स्मर मनः साम्राज्यसिंहासने ॥ ६४

வைதேஹீஸஹிதம் ஸுலக்ஷ்மணயுதம் கைகாஸுதம் ஸாநுகம்(ஜம்)
ஸுக்ரீவம் ச விபீஷணாநிலஸுதௌ நீலம் நலம் ஸாங்கதம் ।
விச்வாமித்ரவஸிஷ்ட கௌதமபரத்வாஜாநுஸம்ஸேவிதம்
ராமம் மாருதி ஸேவிதம் ஸ்மர மந: ஸாம்ராஜ்யஸிம்ஹாஸநே ॥ 64

மனமே! ஸீதை, லக்ஷ்மணன், பரதன், சத்ருக்னன், ஸுக்ரீவன், விபீஷணன், ஹனுமான், நீலன், நலன், அங்கதன், விசுவாமித்ரர், வஸிஷ்டர், கௌதமர், பரத்வாஜர், இவர்களால் ஸேவிக்கப் பெற்ற ராமனே மனமாகிய ஸாம்ராஜ்யத்தின் ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்த்தித் தியானிப்பாய். (64)

रामः प्राञ्जलिमग्रतोऽनिलसुतं सौभ्रात्रमादर्शयन्
छत्राचामरयुग्मभासितकरान् पश्चात्स्थले पार्श्वयोः ।
वामाङ्केऽवनिजां विभीषणमुखान् सम्भावयन् बोधयन्
धीमुद्राकरतत्त्वरूपमवतात् साम्राज्यसिंहासने ॥ ६५

ராம: ப்ராஞ்ஜலிமக்ரதோऽநிலஸுதம் ஸௌப்ராத்ரமாதர்சயந்
சத்ராசாமரயுக்மபாஸிதகராந் பச்சாத்ஸ்தலே பார்ச்வயோ: ।
வாமாங்கேऽவநிஜாம் விபீஷணமுகாந் ஸம்பாவயந் போதயந்
தீமுத்ராகரதத்த்வரூபமவதாத் ஸாம்ராஜ்யஸிம்ஹாஸநே ॥ 65

தன் முன் கை கூப்பிய ஹனுமான், பின்னும் இருபுறங்களிலும் குடை, சாமரம் ஏந்தியிருக்கிற மூன்று உடன்பிறந்தவர்கள். இவர்களிடம் இனிய ஸகோதரத் தன்மையை வெளிப்படுத்துபவர், இடது புறத்தில் ஸீதை, வீபீஷணன் முதலியவரைப் பாராட்டி ஞானமுத்திரை கொண்ட கையால் தத்துவ விளக்கம் தருபவர். ஸாம்ராஜ்ய ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்த அவர் நம்மைக் காக்கட்டும். (65)

पौगण्डे हितबालकैः परिवृतः पूर्णेन्दुकान्ताननः
प्रीत्या बद्धविचित्रहेमवसने संसक्तकाञ्चीगुणः ।

आजानुप्रविलम्बि बाहुयुगलः श्यामाम्बुभृद्विग्रहः
भ्रातृव्यानुचरश्चराचरगुरुः पायात्स वो राघवः ॥ ६६

பௌகண்டே ஹ்ருதபாலகை: பரிவ்ருத: பூர்ணேந்துகாந்தாநந:
ப்ரீத்யா பத்தவிசித்ரஹேமவஸநே ஸம்ஸக்தகாஞ்சீகுண: ।
ஆஜாநுப்ரவிலம்பி பாஹுயுகல: ச்யாமாம்புப்ருத்விக்ரஹ:
ப்ராத்ருவ்யாநுசரச்சராசரகுரு: பாயாத்ஸ வோ ராகவ: ॥ 66

சிறு வயதில் குமரப்பருவத்தில் சிறுவரால் சூழப்பெற்று, பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகமுள்ளவராக, விரும்பிக் கட்டிக் கொண்ட தங்க ஆடை மீது இடுப்புச்சங்கிலி அணிந்தவராக, முழங்கால் வரை தொங்குகிற இருகைகளுள்ளவராக, கார்மேக வண்ணராக சகோதரர்கள் பின்தொடர வருகிற அசைவதும் அசையாததுமான உலகின் குருவான ராகவன் நம்மைக் காக்கட்டும். (66)

वैदेहीरमणीयवक्त्रवनजप्रद्योतखद्योतनं
केलीसद्मनि रत्नदीपकलिकाकान्ते वसन्तं हरिम्।
सौरभ्यप्रसवप्रयुक्तविलसच्छायान्तरे शायिनं
श्रीमन्तं रघुवंशदीपकमणिं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ ६७

வைதேஹீரமணீயவஸ்த்ரவநஜப்ரத்யோதகத்யோதநம்
கேலீஸத்மநி ரத்நதீபகலிகாகாந்தே வஸந்தம் ஹரிம் ।
ஸௌரப்யப்ரஸவப்ரயுக்தவிலஸச்சாயாந்தரே சாயிநம்
ஸ்ரீமந்தம் ரகுவம்சதீபகமணிம் ஸ்ரீராமசந்த்ரம் பஜே ॥ 67

ஸீதையின் அழகிய முகத்தாமரையை மலரச் செய்கிற சூர்யன், விளையாட்டு வீட்டில், ரத்ன தீப ஒளியருகெ அமர்ந்த ஹரி, மணமிக்க பூக்கள் கொண்ட மரத்தின் நிழலில் படுத்திருப்பவர், சீர்மிக்கவர், ரகுவம்சத்தை ஒளிரச் செய்கிற ரத்தினம், அந்த ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (67)

रामो बद्धपयोनिधिर्गुणनिधिर्गत्वाऽथ पारेऽम्बुधेः
लङ्कां प्राप्य सकुम्भकर्णदनुजं हत्वा रणे रावणम्।

तत्रास्थाप्य विभीषणं पुनरगात्सीतापतिः पुष्पकं
चारूढः पुनरागतः स भृतवान् धात्रीमजः पातु नः ॥ ६८

ராமோ பத்தபயோநிதிர்குணநிதிர்கத்வாத பாரேऽம்புதே:
லங்காம் ப்ராப்ய ஸகும்பகர்ணதநுஜம் ஹத்வா ரணே ராவணம் ।
தத்ராஸ்தாப்ய விபீஷணம் புநரகாத்ஸீதாபதி: புஷ்பகம்
சாரூட: புநராகத: ஸ ப்ருதவாந் தாத்ரீமஜ: பாது ந: ॥ 68

கடலுக்கு அணையிட்டவர், குணங்களின் இருப்பிடம், இந்த ராமன் கடலைக் கடந்து அக்கரையில் லங்கையை அடைந்ததும் கும்பகர்ணனுடன் ராவணனைக் கொன்று விபீஷணனை அங்கு நிலைக்கச் செய்து, புஷ்பகமேறி மறுபடி அயோத்தி வந்து பூமியை ஆண்ட பிறவாத ராமன் நம்மைக் காக்கட்டும். (68)

रत्नोल्लसज्ज्वलित कुण्डलगण्डभागं
कस्तूरिकातिलक शोभितफालभागम् ।
कर्णान्तदीर्घनयनं करुणाकटाक्षं
श्रीरामचन्द्र मुखमात्मनि सन्निधत्ताम्॥ ६९

ரத்நோல்லஸஜ்ஜ்வலித குண்டலகண்டபாகம்
கஸ்தூரிகாதிலக சோபிதபாலபாகம் ।
கர்ணாந்ததீர்கநயநம் கருணாகடாக்ஷம்
ஸ்ரீராமசந்த்ர முகமாத்மநி ஸந்நிதத்தாம் ॥ 69

ரத்னங்களால் ஒளிமிக்க குண்டலத்தின் ஒளியைக் கன்னப்புறத்தில் பெற்றது, கஸ்தூரி திலகத்தால் துலங்குகிற நெற்றியுடையது. காதுவரை நீண்ட கண்களுள்ளது கருணைமிக்க கடைக்கண் பார்வையுள்ளது, அந்த ஸ்ரீராமசந்திரனின் முகம் என் உள்ளத்தில் துலங்கட்டும். (69)

हेलाभग्नशशाङ्कशेखरधनुर्भूमण्डलाखण्डल
श्रेणीमौलि लसद्विनूत्नमणिभिर्दीप्ताङ्घ्रिपङ्केरुहः ।
कल्याणं जनयत्यखण्डविभवः कल्याणलीलोत्सवे
मार्तण्डान्वयमण्डनश्च भवतादाविः स रामः सदा ॥ ७०

ஹேலாலக்நசசாங்கசேகரதநுர்பூமண்டலாகண்டல
ச்ரேணீமௌலி லஸத்விநூத்நமணிபிர்தீப்தாங்க்ரிபங்கேருஹ:।
கல்யாணம் ஜநயத்யகண்டவிபவ: கல்யாணலீலோத்ஸவே
மார்தண்டாந்வயமண்டநச்ச பவதாதாவி: ஸ ராம: ஸதா ॥ 70

விளையாட்டாக, சிவனின் வில்லை ஒடித்தவர், பூமண்டலத்தின் பேரரசர்களின் மகுடங்களின் ரத்ன ஒளிவீசிய திருவடித் தாமரையுள்ளவர், துண்டாடப்பெறாத பெருமையுள்ளவர், மங்களமானலீலைகளில் ஈடுபட்டவர், ஸூர்யவம்சத்தை அழகுறச் செய்தவர், அந்த ராமன் மங்களத்தை விளைவிக்கிறார். நம்முன் எப்போதும் தோன்றட்டும். (70)

विद्युत्स्फुरन्मकरकुण्डलदीप्तचारु
गण्डस्थलं मणिकिरीटविराजमानम् ।
पीताम्बरं जलदनीलमुदारकीर्तिं
श्रीरामचन्द्रमनिशं कलयामि चित्ते ॥ ७१

வித்யுத்ஸ்புரந்மகரகுண்டலதீப்தசாரு
கண்டஸ்தலம் மணிகிரீடவிராஜமாநம் ।
பீதாம்பரம் ஜலதநீலமுதாரகீர்திம்
ஸ்ரீராமசந்த்ரமநிசம் கலயாமி சித்தே ॥ 71

மின்னல் போன்று ஒளிர்கிற மகர குண்டலங்களால் ஒளிமிக்க கன்னப்புறம் கொண்டவர், ரத்னகிரீடத்தால் அழகுற்றவர், பீதாம்பரம் தரித்தவர், மேகம் போன்று கருநீல மேனியுள்ளவர், பெரும்புகழுள்ளவர், அந்த ராமசந்திரனை உள்ளத்தில் தியானிக்கிறேன். (71)

करतलधृतचापं कालमेघस्वरूपं
सरसिजलदलनेत्रं चारुहासं सुगात्रम् ।
विचिनुत वनवासे विक्रमोदग्रवेषं
प्रणमत रघुनाथं जानकीप्राणनाथम् ॥ ७२

கரதலத்ருதசாபம் காலமேகஸ்வரூபம்
ஸரஸிஜலதலநேத்ரம் சாருஹாஸம் ஸுகாத்ரம் ।
விசிநுத வநவாஸே விக்ரமோதக்ரவேஷம்
ப்ரணமத ரகுநாதம் ஜாநகீப்ராணநாதம் ॥ 72

கைத் தலத்தால் வில்லை ஏந்தியவர், கார்மேக வண்ணர், தாமரைக் கண்ணர், அழகாகச் சிரிப்பவர், அழகிய மேனியுள்ளவர், விக்ரமத்தால் உக்ர வேஷம் கொண்டவர், ஜானகியின் பிராணநாதர், அந்த ரகுநாதரை வணங்குவீர். (72)

यः पृथ्वीभरवारणाय दिविजैः संप्रार्थितश्चिन्मयः
सञ्जातः पृथिवीतले रविकुले मायामनुष्योऽव्ययः ।
निश्चक्रं हतराक्षसं पुनरगाद् ब्रह्मत्वमद्य स्थिरां
कीर्तिं पापहरां विधाय जगतां तं जानकीशं भजे ॥ ७३

ய: ப்ருத்வீபரவாரணாய திவிஜை: ஸம்ப்ரார்திதஶ்சிந்மய:
ஸஞ்ஜாத: ப்ருதிவீதலே ரவிகுலே மாயாமநுஷ்யோऽவ்யய: ।
நிச்சக்ரம் ஹததராக்ஷஸம் புநரகாத் ப்ரஹ்மத்வமத்ய ஸ்திராம்
கீர்திம் பாபஹராம் விதாய ஜகதாம் தம் ஜாநகீசம் பஜே ॥ 73

பூமியின் பாரம் நீங்கத் தேவர்களால் வேண்டப்பட்டு பேரறிவு வடிவினரான விஷ்ணு மாயையால் மனிதவடிவமேற்று பூமியில் ஸூர்யவம்சத்தில் தோன்றினார். குறையேதுமில்லாத அவர் சிறிதும் மீதமுறாதபடி ராக்ஷஸர்களை அழித்து மறுபடி தன் பிரும்ம நிலை பெற்றார். உலகின் பாபத்தை நீக்கவல்ல திடமான புகழை பரப்பினார். அந்த ஜானகீசனை வழிபடுகிறேன். (73)

विश्वोद्भवस्थितिलयादिषु हेतुमेकं
मायाश्रयं विगतमायमचिन्त्यमूर्तिम् ।
आनन्दसान्द्रममलं निजबोधरूपं
सीतापतिं विदिततत्त्वमहं नमामि ॥ ७४

விச்வோத்பவஸ்திதிலயாதிஷு ஹேதுமேகம்
மாயாச்ரயம் விகதமாயமசிந்த்யமூர்திம் ।

ஆநந்தஸாந்த்ரமமலம் நிஜபோதரூபம்

ஸீதாபதிம் விதிததத்த்வமஹம் நமாமி ॥ 74

உலகின் தோற்றத்திற்கும் காப்பிற்கும் மறைவிற்கும் ஒரே காரணமானவர். மாயையின் தொடர்பற்ற அவர் மாயையால் பணியாற்றினார். அவரது வடிவம் ஆராய இயலாதது. ஆனந்தத்தின் செறிவு, மாசில்லாதது. ஆத்மஜ்ஞான வடிவிலுள்ளது. தத்துவமுணர்ந்த அந்த ஸீதாபதியை நான் வணங்குகிறேன். *(74)*

श्रीरामं नवरत्न कुण्डलधरं श्रीरामरक्षामणिं

श्रीरामं च सहस्रभानुसदृशं श्रीरामचन्द्रोदयम् ।

श्रीरामं श्रुतकीर्तिमाकरमहं श्रीराममुक्तिप्रदं

श्रीरामं रघुनन्दनं भयहरं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ ७५

ஸ்ரீராமம் நவரத்ந குண்டலதரம் ஸ்ரீராமரக்ஷாமணிம்

ஸ்ரீராமம் ச ஸஹஸ்ரபாநுஸத்ருசம் ஸ்ரீராமசந்த்ரோதயம் ।

ஸ்ரீராமம் ச்ருதகீர்திமாகரமஹம் ஸ்ரீராமமுக்திப்ரதம்

ஸ்ரீராமம் ரகுநந்தநம் பயஹரம் ஸ்ரீராமசந்த்ரம் பஜே ॥ 75

நவரத்னங்கள் பதித்த குண்டலம் தரித்தவர், ஸ்ரீராமர் என்ற ரக்ஷாரத்னம், ஆயிரம் ஸூரியர்களுக்கொப்பான ஒளி கொண்டவர், ஸ்ரீராமன் என்ற சந்திரோதயமானவர், நாடெங்கும் பரவிய புகழ் உள்ளவர், ஸ்ரீராமன் என்ற முக்தி அளிக்கிற சுரங்கம், ராமன் என்ற பயம் போக்குகிற ரகுநந்தனன். இந்த ஸ்ரீராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (75)

रामः पातु सदैव मामरिभयाद्रामं सदा भावये

रामेणैव हृतं महत्तरतमो रामाय नित्यं नमः ।

रामान्नास्ति परं पदं सुललितौ रामस्य पादौ भजे

रामे प्रीतिरचञ्चलाऽस्तु मम हे श्रीराम मां पालय ॥ ७६

ராம: பாது ஸதைவ மாமரிபயாத்ராமம் ஸதா பாவயே

ராமேணைவ ஹ்ருதம் மஹத்தரதமோ ராமாய நித்யம் நம: ।

ராமாந்நாஸ்தி பரம் பதம் ஸுலலிதௌ ராமஸ்ய பாதௌ பஜே

ராமே ப்ரீதிரசஞ்சலாऽஸ்து மம ஹே ஸ்ரீராம மாம் பாலய ॥ 76

ராமன் என்னை எப்போதும் சத்ருபயத்திலிருந்து காக்கட்டும். ராமனையே எப்போதும் சிந்திப்பேன். ராமனாலேயே பெரும் உள்ளத்திருள் அகற்றப் பெற்றது. ராமனுக்கு எப்போதும் வணக்கம். ராமனைவிடப் பெரும் பேறு வேறொன்றில்லை. ராமனின் மென்மைமிக்க திருவடிகளை வழிபடுகிறேன். ராமனிடம் அசையாத பக்தி எனக்கு இருக்கட்டும். ஸ்ரீ ராம! என்னைக் காப்பீர். (76)

रामिन्दीवरश्यामं राजीवायत लोचनम् ।
ज्याघोषनिर्जितारातिं जानकीरमणं भजे ॥ ௭௭

ராமமிந்தீவரச்யாமம் ராஜீவாயத லோசநம் ।

ஜ்யாகோஷநிர்ஜிதாராதிம் ஜாநகீரமணம் பஜே ॥ 77

அல்லி போன்ற நீலவண்ணரும், தாமரை போன்று அகன்ற கண் உள்ளவரும் நாணொலியாலேயே எதிரிகளை வென்றவரும் ஜானகியின் மணாளருமானவரை வழிபடுகிறேன். (77)

हत्वा युद्धे दशास्यं त्रिभुवनविषमं वामहस्तेन चापं
भूमावष्टभ्य तिष्ठन्नितरकरधृतं भ्रामयन्बाणमेकम् ।
आरक्तोपान्तनेत्रः शरदलितवपुः कोटिसूर्यप्रकाशो
वीरश्रीबन्धुराङ्गस्त्रिदशपतिनुतः पातु मां वीररामः ॥ ௭௮

ஹத்வா யுத்தே தசாஸ்யம் த்ரிபுவநவிஷமம் வாமஹஸ்தேந சாபம்

பூமாவஷ்டப்ய திஷ்டந்நிதரகரத்ருதம் ப்ராமயந்பாணமேகம் ।

ஆரக்தோபாந்தநேத்ர: சரதலிதவபு: கோடிஸூர்யப்ரகாசோ

வீரஸ்ரீபந்துராங்கஸ்த்ரிதசபதிநுத: பாது மாம் வீரராம: ॥ 78

மூவுலகுடனும் ஒத்துவராத ராவணனைப் போரில் அழித்து, இடது கையால் வில்லைப் பூமியில் ஊன்றி, மற்ற கையால் அம்பைச் சுழற்றுபவர், சிவந்த கண்ணோரம் உள்ளவர், அம்பால் துளைக்கப்பட்ட உடற்பகுதியுள்ளவர், கோடி ஸூர்ய ஒளி

கொண்டவர், வீரலக்ஷ்மியால் அணைக்கப்பெற்றவர், இந்திரனுல் துதிக்கப்பெற்றவர், இந்த வீரராமர் என்னைக் காக்கட்டும். (78)

युद्धे सन्नद्धशस्त्रं कपिवरभयदं कुम्भकर्णं सुरारिं
बाणेनैकेन सद्यः प्रकटितहुतभुग्विश्वरोषारुणाक्षम् ।
हत्वा कृत्वा प्रमोदं सुरकपिविततेर्मौनिवृन्दैकसेव्यो
वीरश्रीबन्धुराङ्गस्त्रिदशपतिनुतः पातु मां वीररामः ॥ ७९

யுத்தே ஸந்நத்தசஸ்த்ரம் கபிவரபயதம் கும்பகர்ணம் ஸுராரிம்
பாணேனைகேந ஸத்ய: ப்ரகடிதஹுதபுக்விச்வரோஷாருணாக்ஷம் ।
ஹத்வா க்ருத்வா ப்ரமோதம் ஸுரகபிவிததேர்மௌநிவ்ருந்தைகஸேவ்யோ
வீரஸ்ரீபந்துராங்கஸ்த்ரிதசபதிநுத: பாது மாம் வீரராம: ॥ 79

போரில் ஆயுதம் பூண்டு ஸுக்ரீவனைப் பயமடையச் செய்த அரக்கனுன கும்பகர்ணன் நெருப்பு போன்ற கோபத்தால் சிவந்த கண்களுடன் எதிர்த்தபோது அவனை உடன் ஒரே அம்பால் கொன்று, தேவர்களுக்கும் வானரர் கூட்டத்திற்கும் மகிழ்ச்சி அளித்து முனிவர் கூட்டத்தால் வழிபடப்பெற்ற வீரராமன் வீரலக்ஷ்மியால் அணைக்கப்பெற்றவராக இந்திரனுல் துதிக்கப்பெற்றவராக என்னைக் காக்கட்டும். (79)

दैतेयोदग्रसेव्यं पटुतरविशिखं भीषणं घोरनादं
देवेन्द्रस्तूयमानः स्फुटवरनिकरानन्धकादींश्च हत्वा ।
दिक्पालान् प्राप्य भोगान् मणिरुचिसुभगान् दिक्षु तान् दापयित्वा
वीरश्रीबन्धुराङ्गस्त्रिदशपतिनुतः पातु मां वीर रामः ॥ ८०

தைதேயோதக்ரஸேவ்யம் படுதரவிசிகம் பீஷணம் கோரநாதம்
தேவேந்த்ரஸ்தூயமாந: ஸ்புடவரநிகராநந்தகாதீம்ச்ச ஹத்வா ।
திக்பாலாந் ப்ராப்ய போகாந் மணிருசிஸுபகாந் திக்ஷு தாந் தாபயித்வா
வீரஸ்ரீபந்துராங்கஸ்த்ரிதசபதிநுத: பாது மாம் வீரராம: ॥ 80

கொடிய ஆயுதம் கொண்ட பயங்கரமாக கர்ஜிக்கிற கொடிய அஸுரக் கூட்டத்தையும் அவர்களின் முன்நிற்கிற அந்த காஸுரன் முதலியவர்களையும் கொன்று, இந்திரனுல் துதிக்கப்

பெற்றவராக, அந்தந்த திக்குகளிலுள்ள திக்பாலகர்களுக்கு ரத்ன ஒளியால் அழகிய போகப்பொருட்களை வழங்கி வீரலக்ஷ்மியால் அணைக்கப்பெற்றவரும் இந்திரனால் பாராட்டப்பெற்றவருமான வீரராமன் என்னைக் காக்கட்டும். (80)

कौसल्यावीरगर्भाम्बुधिघनविलसत्पूर्णचन्द्र प्रतापः
मौनीन्द्रस्वान्त पद्मप्रविमलतरणिर्धर्मनैपुण्यरूढः ।
मारीचं राक्षसेन्द्रं निजशरदहनायाहुतिं कल्पयित्वा
वीरश्रीबन्धुराङ्गस्त्रिदशपतिनुतः पातु मां वीररामः ॥ ८१

கௌஸல்யாவீரகர்பாம்புதிகநவிலஸத்பூர்ணசந்த்ர ப்ரதாப:
மௌநீந்த்ரஸ்வாந்த பத்மப்ரவிமலதரணிர்தர்மநைபுண்யரூட: ।
மாரீசம் ராக்ஷஸேந்த்ரம் நிஜசரதஹநாயாஹுதிம் கல்பயித்வா
வீரஸ்ரீபந்துராங்கஸ்த்ரிதசபதிநுத: பாது மாம் வீரராம: ॥ 81

கௌஸல்யையின் வீரத்தன்மை மிக்கக் கருவறை எனும் கடலில் மேகங்களிடையே துலங்குகிற பூர்ணசந்திரனின் ஒளிகொண்டவர், சிறந்த முனிவர்களின் உள்ளமாகிய தாமரையை மலரச்செய்கிற சூரியன், தர்மயுக்திகளில் ஆழ்ந்தவர், மாரீசனைத் தன் பாண நெருப்பிற்கு ஆஹுதியாக்கி வீரலக்ஷ்மியால் அணைக்கப்பெற்று இந்திரனால் பாராட்டப்பெற்ற வீரராமன் என்னைக் காக்கட்டும். (81)

यो दण्डकारण्य निशाचरेन्द्रान् कोदण्डलीलाविषयीचकार ।
वेतण्डशुण्डायतबाहुदण्डः कोदण्डपाणिः कुलदैवतं नः ॥ ८२

யோ தண்டகாரண்ய நிசாசரேந்த்ராந் கோதண்டலீலாவிஷயீசகார ।
வேதண்டசுண்டாயதபாஹுதண்ட: கோதண்டபாணி: குலதைவதம் ந:॥

தண்டகாரண்யத்து ராக்ஷஸ வீரர்களை வில்லின் விளையாட்டிற்குரியதாக்கினார். யானையின் துதிக்கை போன்ற தடித்த கைகளுள்ளவர். அந்த கோதண்டபாணியே எம்குல தெய்வம்.(81)

तरुणौ रूपसम्पन्नौ सुकुमारौ महाबलौ ।
पुण्डरीकविशालाक्षौ चीरकृष्णाजिनाम्बरौ ॥ ८३

फलमूलाशनौ दान्तौ तापसौ धर्मचारिणौ ।
रक्षः कुलनिहन्तारौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ ८४

தருணௌ ரூபஸம்பந்நௌ ஸுகுமாரௌ மஹாபலௌ ।
புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ ॥ 83

பலமூலாசநௌ தாந்தௌ தாபஸௌ தர்மசாரிணௌ ।
ரக்ஷ:குலநிஹந்தாரௌ ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥ 84

ராமனும் லட்சுமணனும் இளவயதினர், அழகு நிறைந்தவர்கள், மென்மை மிக்கவர்கள், பெரும்வலிவு கொண்டவர்கள், தாமரை இதழ் போன்று அகன்ற கண்கள் உள்ளவர்கள், மரவுரியும் மான்தோலும் உடுத்தியவர்கள். பழமும், கிழங்கும் உண்பவர்கள், பணிவுமிக்கவர்கள், தவம்புரிபவர்கள், தர்மவழிநடப்பவர்கள், ராக்ஷஸ குலத்தையே அழிப்பவர்கள். (83-84)

कल्याणानां निदानं कलिमलदहनं पावनं पावनानां
पाथेयं यन्मुमुक्षोः सपदि परमप्राप्तये प्रस्थितस्य ।
विश्रामस्थानमेकं कविवरवचसां जीवनं सज्जनानम्
बीजं धर्मद्रुमस्य प्रभवति भवतां भूतये रामनाम ॥ ८५

கல்யாணாநாம் நிதாநம் கலிமலதஹநம் பாவநம் பாவநாநாம்
பாதேயம் யந்முமுக்ஷோ: ஸபதி பரமப்ராப்தயே ப்ரஸ்திதஸ்ய ।
விச்ராமஸ்தாநமேகம் கவிவரவசஸாம் ஜீவநம் ஸஜ்ஜநாநாம்
பீஜம் தர்மத்ருமஸ்ய ப்ரபவதி பவதாம் பூதயே ராமநாம ॥ 85

ராமனின் நாமம், மங்கள நிகழ்ச்சிகளுக்குக் காரணம், கலியின் மாசை எரித்தழிப்பது. தூயவற்றிற்கும் தூயது. முக்தியை நாடிப்பர நிலையடையப் புறப்பட்டவருக்குக் கட்டுச்சோறு. நல்ல கவியின் சொல்வன்மைக்கு ஓய்விடம். நல்லோரின் உயிர்க்காப்பு.

தர்மம் என்ற மரத்தின் விதை, இந்த ராம நாமம் நமக்கு மங்களமாக அமைகிறது. (85)

कौसल्यानयनेन्दुं दशरथमुखारविन्दमार्तण्डम् ।
सीतामानसहंसं रामं राजीवलोचनं वन्दे ॥ ८६

கௌஸல்யாநயநேந்தும் தசரதமுகாரவிந்தமார்தாண்டம் ।
ஸீதாமாநஸஹம்ஸம் ராமம் ராஜீவலோசநம் வந்தே ॥ 86

கௌஸல்யையின் கண்களுக்குச் சந்திரன், தசரதரின் முகமாகிய தாமரையை மலரச் செய்கிற ஸூரியன், ஸீதையின் மனமாகிய மானஸ ஓடையில் நீந்துகிற ஹம்ஸம், தாமரைக் கண்ணனை அந்த ராமனை வணங்குகிறேன். (86)

दीर्घबाहुमरविन्दलोचनं दीनवत्सलमनाथरक्षणम् ।
दीक्षितं सकललोकरक्षणे दैवतं दशरथात्मजं भजे ॥ ८७

தீர்கபாஹுமரவிந்தலோசநம் தீநவத்ஸலமநாதரக்ஷணம் ।
தீக்ஷிதம் ஸகலலோகரக்ஷணே தைவதம் தசரதாத்மஜம் பஜே ॥ 87

நீண்ட கைகளுள்ளவர், தாமரைக் கண்ணர், எளியவரின் அன்பர், நாதனற்றவரின் காப்பாளர், உலகனைத்தையும் காக்க முனைந்தவர், தெய்வமான அந்த தசரதரின் புதல்வரை வழிபடுகிறேன். (87)

सत्येन लोकाञ्जयति दीनान्दानेन राघवः ।
गुरुं शुश्रूषया वीरो धनुषा युधि शात्रवान् ॥ ८८

ஸத்யேந லோகாஞ்ஜயதி தீநாந்தாநேந ராகவ: ।
குரும் சுச்ரூஷயா வீரோ தநுஷா யுதி சாத்ரவாந் ॥ 88

ராகவன் ஸத்யத்தால் உலகை வெல்கிறார். எளியவரைத் தானத்தாலும் குருவைப்பணிவிடையாலும் எதிரிகளைப் போரில் வில்லாலும் வெல்கிறார். (88)

भर्जनं भवबीजानामार्जनं सुखसम्पदाम् ।
तर्जनं यमदूतानां रामरामेति गर्जनम् ॥ ८९

பர்ஜநம் பவபீஜாநாமார்ஜநம் ஸுகஸம்பதாம் ।
தர்ஜநம் யமதூதாநாம் ராமராமேதி கர்ஜநம் ॥ 89

ராமராம என்று கர்ஜிப்பது பிறப்பிறப்புத்தளைக்கான விதைகளை (முளைக்காதிருக்க) வறுத்துவிடுகிறது. இன்பத்தையும் செல்வத்தையும் சேமித்துத் தருகிறது. யமதூதர்களை விரட்டுகிறது. (89)

(सकृत्प्रणतरक्षी यः साक्षी यस्य विभीषणः ।
सापराधाप्रतीकारः स श्रीरामो गतिर्मम ।।)
न जाने जानकीजाने राम त्वन्नामवैभवम् ।
स वेत्ति भगवान्शम्भुः वाल्मीकिर्वेत्ति वा न वा ।। ९०

(ஸக்ருத்ப்ரணதரக்ஷீ ய: ஸாக்ஷீ யஸ்ய விபீஷண: ।
ஸாபராதாப்ரதீகார: ஸ ஸ்ரீராமோ கதிர்மம ॥)
ந ஜாநே ஜாநகீஜாநே ராம த்வந்நாமவைபவம் ।
ஸ வேத்தி பகவாந்சம்பு: வால்மீகிர்வேத்தி வா ந வா ॥ 90

(ஒரு தடவை வணங்குபவரையும் காப்பவர் ராமன். அதற்கு ஸாக்ஷி விபீஷணன். தவறிழைத்தவன் அதற்குப்பரிகாரம் தேடவேண்டாம். அந்த ஸ்ரீராமன் எனக்குக் கதி.)

ஜானகியின் மணாளரே! உம் நாமத்தின் பெருமையை நான் அறியேன். அந்த பகவான் சிவன் அறிவார். வால்மீகி அறிவாரோ அறியமாட்டாரோ? (90)

कृत्याकृत्यविवेकहीनमनसां हत्यादिभिर्जीविनां
अत्यन्तं बहुतारकं तनुभृतामत्यन्त रम्भादिना ।
सत्यानन्दमयं समस्त निगमस्तुत्यास्पदं सम्पदां
स्थानं श्रीरघुरामनाम विमलं नित्यं स्मरन्मुच्यते ।। ९१

க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகஹீநமநஸாம் ஹத்யாதிபிர்ஜீவிநாம்
அத்யந்தம் பஹுதாரகம் தநுப்ருதாமத்யந்த ரம்பாதிநா ।
ஸத்யாநந்தமயம் ஸமஸ்த நிகமஸ்துத்யாஸ்பதம் ஸம்பதாம்
ஸ்தாநம் ஸ்ரீரகுராமநாம விமலம் நித்யம் ஸ்மரந்முச்யதே ॥ 91

ஸ்ரீ ரகுராமனின் நாமம், செய்யத்தக்கது இது, செய்யத்தகாதது இது எனப்பகுத்தறியாமல் கொலைமுதலியதைச் செய்து உயிர் வாழ்கிற மக்களுக்கும் கடைத்தேற மிகவும் உதவுகிறது, அந்த ராமநாமம் பேருண்மையும் பேரானந்தமுமானது. எல்லா வேதங்களின் துதிக்கும் உரியது. பெருஞ்செல்வத்தை அளிப்பது. மாசற்றது. இதனை எப்போதும் நினைக்க முக்திபெறுவர். (91)

साकेते स्वनिकेतने सुरतरोर्मूले लसद्वेदिके
हैमे रत्नमये दधानमपरं हस्ताम्बुजं जानुनि ।
सीतां पार्श्वगतां सरोरुहकरां विद्युन्निभां राघवं
पश्यन्तं परिपूर्णचन्द्रवदनं भास्वत्किरीटं भजे ॥ ९२

ஸாகேதே ஸ்வநிகேதநே ஸுரதரோர்மூலே லஸத்வேதிகே
ஹைமே ரத்நமயே ததாநமபரம் ஹஸ்தாம்புஜம் ஜாநுநி ।
ஸீதாம் பார்ச்வகதாம் ஸரோருஹகராம் வித்யுந்நிபாம் ராகவம்
பச்யந்தம் பரிபூர்ணசந்த்ரவதநம் பாஸ்வத்கிரீடம் பஜே ॥ 92

அயோத்தியின் தன் மாளிகையில் மேடையால் அழகிய கற்பக மரத்தடியில் தங்க ஆஸனத்தின் மீது ஒருகையை முழங்கால் மீது ஊன்றி அருகிலுள்ள தாமரை ஏந்திய மின்னலை ஒத்த வைதேஹியைப் பார்க்கிறவரும் பூர்ணசந்திரனை ஒத்த முகமுள்ளவரும், ஒளிமிக்க கிரீடம் கொண்டவருமான, ராமனை வழிபடுகிறேன்.(92)

विद्युद्वर्णोपमाङ्गीं विकचदलमुखीं विद्रुमाभाधरोष्ठीं
वेतण्डौद्धत्यकुम्भप्रतिकुचयुगलां वेदिमध्यावतंसाम् ।
श्यामाभां फुल्लपद्मच्छदनिभनयनां चारुहासां सुनासां
सीतां श्रीरामदेवीं श्रितजनवरदां चिन्तयेऽनन्तमूर्तिम् ॥९३

வித்யுத்வர்ணோபமாங்கீம் விகசதலமுகீம் வித்ருமாபாதரோஷ்டீம்
வேதண்டௌத்தத்யகும்பப்ரதிகுசயுகலாம் வேதிமத்யாவதம்ஸாம் ।
ச்யாமாபாம் புல்லபத்மச்சதநிபநயநாம் சாருஹாஸாம் ஸுநாஸாம்
ஸீதாம் ஸ்ரீராமதேவீம் ச்ரிதஜநவரதாம் சிந்தயேऽநந்தமூர்திம் ॥ 93

மின்னல் போன்ற மேனியொளி கொண்டவள், மலர்ந்த தாமரை போன்ற முகமுள்ளவள், பவழம் போன்ற உதடுள்ளவள், யானைமத்தகம் போன்ற மார்பகமுள்ளவள், கஷ்டப்பட்டு உணரத்தக்க இடையுள்ளவள், கார்மேக நிறமுள்ளவள், மலர்ந்த தாமரை இதழ் போன்ற கண்களுள்ளவள், அழகாகச்சிரிப்பவள் அழகிய மூக்குள்ளவள், ஸ்ரீராமனின் இனிய தேவி, அந்த ஸீதையை வழிபடுகிறேன். (93)

माणिक्यमञ्जीरपदारविन्दां रामार्कवत्फुल्लमुखारविन्दाम् ।
भक्तप्रदातृत्वकरारविन्दां देवीं भजे राघववल्लभां ताम् ॥ ९४

மாணிக்யமஞ்ஜீரபதாரவிந்தாம் ராமார்கவத்புல்லமுகாரவிந்தாம் ।
பக்தப்ரதாத்ருத்வகராரவிந்தாம் தேவீம் பஜே ராகவவல்லபாம் தாம் ॥ 94

ரத்னச் சிலம்பு பூண்ட திருவடித் தாமரை கொண்டவள், ராமன் என்ற சூரியனால் மலர்ந்த முகத்தாமரை உள்ளவள், பக்தருக்கு வாரிவழங்குகிற தாமரை போன்ற கைகளுள்ளவள், ராகவனின் இனியாளான அந்த தேவியை வழிபடுகிறேன். (94)

जयतु विजयकारी जानकीमोदधारी
तपनकुलविहारी दण्डकारण्यचारी ।
दशवदनकुठारी दैत्यविच्छेदकारी
मणिमुकुटकधारी चण्डकोदण्डधारी ॥ ९५

ஜயது விஜயகாரீ ஜாநகீமோததாரீ
தபநகுலவிஹாரீ தண்டகாரண்யசாரீ ।
தசவதநகுடாரீ தைத்யவிச்சேதகாரீ
மணிமுகுடகதாரீ சண்டகோதண்டதாரீ ॥ 95

வெற்றி வீரர், ஸீதையை மகிழ்விப்பவர், ஸூரிய குலத்தில் விளையாடுபவர், தண்டகாரண்யத்தில் நடமாடுபவர், ராவணனுக்குக் கோடரி, அஸுரர்களை அழிப்பவர், ரத்னகிரீடம் தரித்தவர், உக்ரமான வில்லை ஏந்தியவர் விளங்கட்டும். (95)

चेतःस्थितं चिन्तितचिन्तनीयं चिन्ताहरं चिन्तितपारिजातम् ।
अचिन्तनीयं बहु चिन्तयेऽहं त्वामेव रामं भुवनाभिरामम्॥ ९६

சேத:ஸ்திதம் சிந்திதசிந்தநீயம் சிந்தாஹரம் நிந்திதபாரிஜாதம் ।
அசிந்தநீயம் பஹு[~] சிந்தயேऽஹம் த்வாமேவ ராமம் புவநாபிராமம் ॥ 96

உலகத்தைக்கவர்கிற ராமனாகிய உம்மையே நான் சிந்திக்கிறேன். நீரே உள்ளத்திலுள்ளவர். நினைத்து நினைத்துப் பார்க்கத் தக்கவர், கவலையைப் போக்குபவர், நினைத்ததும் பாரிஜாதம் என்ற கற்பக மரமாகி விரும்பியதை வழங்குபவர். வேறுபல சிந்திப்பதற்கவசியமில்லை. (96)

साकेते शरदिन्दु कुन्दधवले सौधे महामण्डपे
पर्यस्तागरुधूपधूमपटले कर्पूरदीपोज्ज्वले ।
सुग्रीवाङ्गद वायुपुत्रसहितं सौमित्रिणा सेवितं
लीलामानुषविग्रहं रघुपतिं रामं भजे श्यामलम् ॥ ९७

ஸாகேதே சரதிந்து குந்ததவலே ஸௌதே மஹாமண்டபே
பர்யஸ்தாகருதூபதூமபடலே கர்பூரதீபோஜ்ஜ்வலே ।
ஸு~க்ரீவாங்கத வாயுபுத்ரஸஹிதம் ஸௌமித்ரிணா ஸேவிதம்
லீலாமாநுஷவிக்ரஹம் ரகுபதிம் ராமம் பஜே ச்யாமலம் ॥ 97

அயோத்தியில் சரத் காலத்து சந்திரன் போன்றும் முல்லை போன்றும் வெளுத்த மாளிகையில் அதில் தூபமிட்டு புகைபடர்ந்ததும் கர்பூர தீபத்தால் பிரகாசிப்பதுமான பெருமண்டபத்தில் ஸு~க்ரீவன், அங்கதன், அனுமான் லக்ஷ்மணன் இவர்களுடன் விளையாட்டாக மனித உடல் ஏற்ற கார்மேனியரான ராமனை வழிபடுகிறேன். (97)

रामः पिता राघव एव माता रामोऽथ बन्धुश्च सखा सखी वा ।
रामो गुरुर्मे परमं च दैवं रामं विना नान्यमहं स्मरामि ॥ ९८

ராம: பிதா ராகவ ஏவ மாதா ராமோऽத பந்துச்ச ஸகா ஸகீ வா ।
ராமோ குருர்மே பரமம் ச தைவம் ராமம் விநா நாந்யமஹம் ஸ்மராமி ॥

ராமனே தாய்; ராமனே தந்தை; ராமனே உறவினர், சினேகிதர், சினேகிதியும். ராமனே குரு; பெரும் தெய்வம்; ராமனைத் தவிர வேறொன்றையும் நினைக்க மாட்டேன். (98)

या कृपा मुनिसन्त्राणे या कृपा कपि॰ायके ।
या विभीषणरक्षायां सा राम मम दीयताम्।। ९९

யா க்ருபா முநிஸந்த்ராணே யா க்ருபா கபிநாயகே ।
யா விபீஷணரக்ஷாயாம் ஸா ராம மம தீயதாம் ॥ 99

ராம! முனிவரைக் காப்பாற்றுவதிலும், ஸுக்ரீவனிடமும் விபீஷணனைக் காப்பதிலும் காட்டிய பரிவை எனக்கும் அளிப்பீர். (99)

दयानिधे राघव रामचन्द्र निरस्य पापानि ममाबलानि ।
त्वय्येव भक्तिं सुदृढां प्रयच्छ सैव प्रसूते ह्यखिलानभीष्टान् ।।१००

தயாநிதே ராகவ ராமசந்த்ர
நிரஸ்ய பாபாநி மமாபலாநி ।
த்வய்யேவ பக்திம் ஸுத்ருடாம் ப்ரயச்ச
ஸைவ ப்ரஸூதே ஹ்யகிலாநபீஷ்டாந் ॥ 100

தயா நிதியே! ராகவ! ராமசந்த்ர! வலிவற்ற என் பாபங்களை நீக்கி. உம்மிடமே திடமான பக்தியை அளிப்பீர்! அந்த பக்தியே விரும்பியதனைத்தையும் வழங்கும். (100)

अक्षीणबाणतूणीरः समारोपितकार्मुकः ।
दशग्रीवशिरोहर्ता श्रीरामः शरणं मम ।। १०१

அக்ஷீணபாணதூணீர: ஸமாரோபிதகார்முக: ।
தசக்ரீவசிரோஹர்தா ஸ்ரீராம: சரணம் மம ॥ 101

குறையாத அம்புகளுடன் கூடிய அம்புறாத்தூணி உள்ளவரும், நாணேற்றிய வில் கொண்டவரும், ராவணனின் தலைகளை அறுத்தவருமான ஸ்ரீராமனே எனக்குப்புகலிடம். (101)

श्रीराम मे त्वं हि पिता च माता श्रीराम मे त्वं हि सुहृच्च बन्धुः ।
श्रीराम मे त्वं हि गुरुर्गरिष्ठः श्रीराम मे त्वं हि समस्तमेव ॥ १०२

ஸ்ரீராம மே த்வம் ஹி பிதா ச மாதா
ஸ்ரீராம மே த்வம் ஹி ஸுஹ்ருச்ச பந்து: ।
ஸ்ரீராம மே த்வம் ஹி குருர் கரிஷ்ட:
ஸ்ரீராம மே த்வம் ஹி ஸமஸ்தமேவ ॥ 102

ஸ்ரீராம! நீரே என் தந்தை, தாய், நண்பர், உறவினர், நீரே மிகப்பெரிய குரு; ஸ்ரீராம! நீரே அனைத்துமாவீர். (102)

पटुतरजलवाहध्वानमादाय चापं
पवनजवनवेगं बाणमाकृष्य तूणात् ।
अभयवचनदायी सानुजः सर्वतो मे
रणहरदनुजेन्द्रो रामचन्द्रः सहायः ॥ १०३

படுதரஜலவாஹத்வாநமாதாய சாபம்
பவநஜவநவேகம் பாணமாக்ருஷ்ய தூணாத் ।
அபயவசநதாயீ ஸாநுஜ: ஸர்வதோ மே
ரணஹரதநுஜேந்த்ரோ ராமசந்த்ர: ஸஹாய: ॥ 103

சுறு சுறுப்பு மிக்க மேக ஒலி கொண்ட வில் ஏந்தி, வாயுவைப் போல் சீறுகிற அம்பை அம்புறாத் தூணியிலிருந்து எடுத்து, போரில் அரக்கர் அரசனை அழித்த ராமனே தன் தம்பியுடன், எனக்கு எல்லாவற்றிலிருந்தும் அபயமளிப்பவராகத் துணைநிற்பவர். (103)

कौसल्यालसदालवालजनितः सीतालतालिङ्गितः
सिक्तः पङ्क्तिरथेन सोदरमहाशाखाभिरत्युन्नतः ।
रक्षस्तीक्ष्णनिदाघपाटनपटुश्छायाभिरानन्दकृत्
यच्छन् वाञ्छित सत्फलानि भवतु श्रीरामकल्पद्रुमः ॥१०४

கௌஸல்யாலஸதாலவாலஜநித: ஸீதாலதாலிங்கித:
ஸிக்த: பங்க்திரதேந ஸோதரமஹாசாகாபிரத்யுந்நத: ।

ரக்ஷஸ்தீக்ஷ்ணநிதாகபாடநபடுச்சாயாபிராநந்தக்ருத்
யச்சந் வாஞ்சித ஸத்பலாநி பவது ஸ்ரீராமகல்பத்ரும: ॥ 104

கௌஸல்யை என்ற அழகான பாத்தியிலிருந்து தோன்றியது; ஸீதை எனும் கொடி சுற்றியது. தசரதரால் நீர் பாய்ச்சப் பெற்றது; தம்பிகளான பெருங்கிளைகளுடன் கூடியது, அரக்கராகிய கொடும் கோடையை அழிப்பதில் தேர்ந்தது, நிழலால் மகிழச் செய்வது, அந்த ராமன் என்ற கற்பக மரம் விரும்பிய கனிந்த பழங்களைத் தருவதாகட்டும். (104)

निगमशिशिररत्नं नित्यमाशास्यरत्नं
जननुतनृपरत्नं जानकीरूपरत्नम् ।
भुवनवलयरत्नं भूभुजामेकरत्नं
रघुकुलवररत्नं पातु मां रामरत्नम् ॥ १०५

நிகமசிசிரரத்நம் நித்யமாசாஸ்யரத்நம்
ஜநநுதந்ருபரத்நம் ஜாநகீரூபரத்நம் ।
புவநவலயரத்நம் பூபுஜாமேகரத்நம்
ரகுகுலவரரத்நம் பாது மாம் ராமரத்நம் ॥ 105

வேதங்களைக் குளிர்விக்கிற ரத்னம், தினமும் வேண்டப் பெறுகிற ரத்னம், மக்களால் புகழப்பெற்ற ராஜரத்னம், ஜானகியின் அழகுக்கேற்ற ரத்னம், பூமண்டலத்தின் ரத்னம், அரசர்களுக்குள் ஒரே ரத்னம், ரகுகுலத்தின் சிறந்த ரத்னம், அந்த ராமன் என்ற ரத்னம் என்னைக் காக்கட்டும். (105)

विशालनेत्रं परिपूर्णगात्रं
सीताकलत्रं सुरवैरिजैत्रम् ।
कारुण्यपात्रं जगतः पवित्रं
श्रीरामरत्नं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ १०६

விசாலநேத்ரம் பரிபூர்ணகாத்ரம்
ஸீதாகலத்ரம் ஸுரவைரிஜைத்ரம் ।

காருண்யபாத்ரம் ஜகத: பவித்ரம்

ஸ்ரீராமரத்நம் ப்ரணதோऽஸ்மி நித்யம் ॥ 106

அகன்ற பார்வையுள்ளது, நிறைவுற்ற மேனி உள்ளது, ஸீதையை மனைவியாகக் கொண்டது, தேவர்களின் எதிரிகளாகிய அசுர ராக்ஷதர்களை வெல்வது, கருணையின் இருப்பிடம், உலகில் தூய பொருள், அந்த ஸ்ரீராமன் என்ற ரத்னத்தை எப்போதும் வணங்குகிறேன். (106)

श्रीरामचन्द्रः श्रितपारिजातः समस्तकल्याणगुणाभिरामः ।
सीतामुखाम्भोरुहचञ्चरीको निरन्तरं मङ्गलमातनोतु ॥ १०७

ஸ்ரீராமசந்த்ர: ச்ரிதபாரிஜாத: ஸமஸ்தகல்யாணகுணாபிராம: ।

ஸீதாமுகாம்போருஹசஞ்சரீகோ நிரந்தரம் மங்கலமாதநோது ॥ 107

அண்டியவருக்குப் பாரிஜாதம் என்ற கற்பகமரம், எல்லா மங்கள குணங்களாலும் மனத்தைக் ஈர்ப்பவர், ஸீதையின் முகமாகிய தாமரையைச் சுற்றுகிற தேனீ, அவர் எப்போதும் மங்களம் புரியட்டும். (107)

इन्दीवरदलश्यामः पुण्डरीकनिभेक्षणः ।
धृतकोदण्डतूणीरो राम एव गतिर्मम ॥ १०८

இந்தீவரதலச்யாம: புண்டரீகநிபேக்ஷண: ।

த்ருதகோதண்டதூணீரோ ராம ஏவ கதிர்மம ॥ 108

அல்லி இதழ் போன்று கருநீலநிறம் கொண்டவர், தாமரை போன்ற கண்களுள்ளவர், வில்லும் அம்புறாத்துணியும் ஏந்தியவர், அந்த ராமனே எனக்கு கதி. (108)

इच्छामो हि महाबाहुं रघुवीरं महाबलम् ।
गजेन महता यान्तं रामं छत्रावृताननम् ॥ १०९

இச்சாமோ ஹி மஹாபாஹும் ரகுவீரம் மஹாபலம் ।

கஜேந மஹதா யாந்தம் ராமம் சத்ராவ்ருதாநநம் ॥ 109

பெருந் தோளரும் ரகுக்களில் வீரரும் வலிவுமிக்கவரும் பெரும் யானை மீதமர்ந்து செல்பவரும் குடையால் முகம்

மறைக்கப்பட்டவருமான ராமனை நாங்கள் (எம் அரசராகக் காண) விரும்புகிறோம். (109)

रामो नाम बभूव हुं तदबला सीतेति हुं तौ पितुः
वाचा पञ्चवटीवने विहरतस्तामाहरद्रावणः ।
निद्रार्थं जननी कथामिति हरेर्हुङ्कारतः शृण्वता
सौमित्रे क्व धनुर्धनुरिति व्यग्रा गिरः पातु नः ॥ १११०

ராமோ நாம பபூவ ஹும் ததபலா ஸீதேதி ஹும் தௌ பிது:
வாசா பஞ்சவடீவநே விஹரதஸ்தாமாஹரத்ராவண: ।
நித்ரார்தம் ஜநநீ கதாமிதி ஹரேர்ஹுங்காரத: ச்ருண்வதா
ஸௌமித்ரே க்வ தநுர்தநுரிதி வ்யக்ரா கிர: பாது ந: ॥ 110

ராமர் என்றொருவர் இருந்தார்.

உம்!

அவரது மனைவி ஸீதை என்பவள்.

உம்!

அவ்விருவரும் தந்தையின் சொல்லால் பஞ்சவடிக் காட்டில் உலாவினர். அவளை ராவணன் அபஹரித்துச் சென்றான்.

இவ்வாறு தாய் கூறிய கதையை உம் உம் எனக் கேட்ட கண்ணன் ''லக்ஷ்மண! எங்கே வில்? எங்கே வில்? எனப்பரபரப்புடன் கூறிய சொற்கள் நம்மைக் காக்கட்டும் (யசோதை கண்ணனுக்குச் சொன்ன தொட்டில் கதை.) (110)

श्रीरामचन्द्रेति दयापरेति
भक्तप्रियेति भवबन्धन मोचनेति ।
नाथेति नागशयनेति सदा स्तुवन्तं
मां पाहि भीतमनिशं कृपणं कृतघ्नम् ॥ १११

ஸ்ரீராமசந்த்ரேதி தயாபரேதி
பக்தப்ரியேதி பவபந்தந மோசநேதி ।

நாதேதி நாகசயநேதி ஸதா ஸ்துவந்தம்

மாம் பாஹி பீதமநிசம் க்ருபணம் க்ருக்நம் ॥ 111

ஸ்ரீராமசந்திர! தயை மிக்கவரே! பக்தனுக்கு இனியவரே! பிறவிக்கட்டை நீக்குபவரே! நாத! பாம்பின் மீது படுத்தவரே! என எப்போதும் துதிக்கிற பயந்த செய்நன்றி மறந்த என்னை எப்போதும் காப்பீர்! (111)

रामचन्द्रचरितामृतपानं सोमपानशतकोटिसमानम् ।
सोमपानशतकोटिभिरेव जन्म नैति रघुनायक नाम्ना ॥ ११२

ராமசந்த்ரசரிதாம்ருதபாநம் ஸோமபாநசதகோடிஸமாநம் ।

ஸோமபாநசதகோடிபிரேவ ஜந்ம நைதி ரகுநாயக நாம்நா ॥ 112

ராமசரிதம் என்ற அமுதத்தைப் பருகுவது (வேள்வியில்) நூறு கோடி ஸோமபானத்திற்கு ஈடானது. நூறுகோடி ஸோமபானம் செய்தவனும் மறுபடி பிறப்பான். ரகுநாதரின் நாமத்தால் மறுபிறப்பில்லை. (112)

राम राम दयासिन्धो रामनाथ जगत्पते ।
त्वत्पादकमलासक्तिर्भवेज्जन्मनि जन्मनि ॥ ११३

ராம ராம தயாஸிந்தோ ராமநாத ஜகத்பதே ।

த்வத்பாதகமலாஸக்திர்பவேஜ்ஜந்மநி ஜந்மநி ॥ 113

ராம! ராம! கருணைக் கடலே! ராமநாத! உலகின் தலைவரே! உன் திருவடிகளில் ஈடுபாடு ஒவ்வொரு பிறவியிலும் தொடரட்டும். (113)

श्रीराघवं रामचन्द्रं रावणारिं रमापतिम् ।
राजीवलोचनं रामं तं वन्दे रघुनायकम् ॥ ११४

ஸ்ரீராகவம் ராமசந்த்ரம் ராவணாரிம் ரமாபதிம் ।

ராஜீவலோசநம் ராமம் தம் வந்தே ரகுநாயகம் । 114

ஸ்ரீ ராகவனை, ராமசந்திரனை, ராவணனின் எதிரியை, லக்ஷ்மியின் மணாளரை, தாமரைக் கண்ணரை, ரகுநாயகனை ராமனை வணங்குகிறேன். (114)

यत्पादपङ्कजरजः श्रुतिभिर्विमृग्यं
यन्नाभिपङ्कजभवः कमलासनः स्यात् ।
यन्नामसाररसिको भगवान् पुरारिः
तं रामचन्द्रमनिशं हृदि भावयामि ।। ११५

யத்பாதபங்கஜரஜ: ச்ருதிபிர்விம்ருக்யம்
யந்நாபிபங்கஜபவ: கமலாஸந: ஸ்யாத் ।
யந்நாமஸாரரஸிகோ பகவாந் புராரி:
தம் ராமசந்த்ரமநிசம் ஹ்ருதி பாவயாமி ॥ 115

இவரது திருவடித் தூசியை வேதமும் தேடிப்பெறும். இவரது தாமரை போன்ற தொப்புளில் பிரும்மா தோன்றினார். இவரது நாமத்தின் ஸாரத்தை ரஸிப்பவர் பகவான் சிவன். இந்த ராமசந்திரனை எப்போதும் உள்ளத்தில் கொள்கிறேன். (115)

यस्यावतारचरितानि विरिञ्चलोके
गायन्ति नारदमुखा भवपद्मजाद्याः ।
आनन्दजाश्रुपरिषिक्तकुचाग्रसीमा
वागीश्वरी च तमहं शरणं प्रपद्ये ।। ११६

யஸ்யாவதாரசரிதாநி விரிஞ்சலோகே
காயந்தி நாரதமுகா பவபத்மஜாத்யா: ।
ஆநந்தஜாச்ருபரிஷிக்தகுசாக்ரஸீமா
வாகீச்வரீ ச தமஹம் சரணம் ப்ரபத்யே ॥ 116

பிரும்ம லோகத்தில் இவரது அவதார வரலாற்றை நாரதர் சிவன் பிரும்மா முதலானோர் பாடுகின்றனர். ஸரஸ்வதியும் ஆனந்தக் கண்ணீரால் மார்பகம் நனைந்தவளாக இதனைப்பாடுகிறாள். அவரை நான் சரணமடைகிறேன். (166)

रामचन्द्रचरणारविन्दयोः अन्तरङ्गचरभृङ्गलीलया ।
तत्र सन्ति च रसाश्चतुर्विधाः माकरन्दरस एव पङ्कजे ।। ११७

ராமசந்த்ரசரணாரவிந்தயோ: அந்தரங்கசரப்ருங்கலீலயா ।
தத்ர ஸந்தி ச ரஸாச்சதுர்விதா: மாகரந்தரஸ ஏவ பங்கஜே ॥ 117

தாமரையில் தேனின் சுவைமட்டுமே! ராமசந்திரனின் சரணத்தாமரைகளில் உள்ளமாகிற வண்டின் விளையாட்டால் நான்கு விதச்சுவைகள் கிட்டுகின்றன. (நான்கு வித புருஷார்த்தங்களே அச்சுவைகள்) (177)

नानादिव्यास्त्रतेजः स्फुरदमितभुजः शत्रुसंहारधीरः
कौटिल्यद्योतमान भ्रुकुटियुतमुखं धारयन्नम्बुदाभः ।
तूणीरद्युस्तवेगोल्लसित शरवरैः ताडयित्वा दशास्यं
वीरश्रीबन्धुराङ्गस्त्रिदशपतिनुतः पातु मां वीररामः ॥ ११८

நாநாதிவ்யாஸ்த்ரதேஜ: ஸ்புரதமிதபுஜ: சத்ருஸம்ஹாரதீர:
கௌடில்யத்யோதமாந ப்ருகுடியுதமுகம் தாரயந்நம்புதாப: ।
தூணீரத்யுஸ்தவேகோல்லஸித சரவரை: தாடயித்வா தசாஸ்யம்
வீரஸ்ரீபந்துராங்கஸ்த்ரிதசபதிநுத: பாது மாம் வீரராம: ॥ 118

வீர ராமன் பல திவ்ய சக்தி படைத்த அஸ்திரவலிவு துடிக்கிற கைகள் உள்ளவராக எதிரியை அழிப்பதில் தீரராக, வளைந்து காணப்பெறுகிற புருவங்கள் கொண்ட முகத்துடன் கார்மேக வண்ணனாக, அம்புறாத் தூணியிலிருந்து வேகமாக எடுத்த சிறந்த அம்பால் ராவணனை அடித்து வீரலக்ஷ்மியால் அணைக்கப்பெற்றவராக, இந்திரனால் துதிக்கப்பெறுகிறார். இவர் என்னைக் காக்கட்டும். (118)

जातिभ्रष्टोऽपि पापी परधनपरदारेषु नित्योद्यतो यो
वा स्तेयी ब्रह्महन्ता पितृवधनिरतो योगिवृन्दापकारी ।
ध्येयं कर्णामृतं यः पठति हि सततं रामचन्द्रस्य भक्तो
योगीन्द्रैरप्यलभ्यं पदमपि लभते सर्व देवैश्च सेव्यम् ॥ ११९

ஜாதிப்ரஷ்டோऽபி பாபீ பரதநபரதாரேஷு நித்யோத்யதோ யோ
வாऽஸ்தேயீ ப்ரஹ்மஹந்தா பித்ருவதநிரதோ யோகிவ்ருந்தாபகாரீ ।

த்யேயம் கர்ணாம்ருதம் ய: படதி ஹி ஸததம் ராமசந்த்ரஸ்ய பக்தோ

யோகீந்த்ரைரப்யலப்யம் பதமபி லபதே ஸர்வ தேவைச்ச ஸேவ்யம் ॥119

ஜாதி முறையிலிருந்து நழுவியவன், பாபி, பிறரது செல்வத்திலும் பிறரது மனைவிகளிடத்திலும் பேராசை கொண்டவன், திருடன், பிராமணனைக் கொன்றவன், தந்தையைக் கொல்ல முனைந்தவன், யோகிகளுக்குத் துன்பம் தந்தவன், இத்தகைய பாபியும் ராமசந்திரனின் இந்த கர்ணாமிருதத்தைப் படிக்க அந்த பக்தன் யோகிகளில் சிறந்தவர்களுக்கும் கிட்டாததும் தேவர்களால் விரும்பப்படுவதுமான பெருநிலையைப் பெறுவான். (119)

—★—

चतुर्थ आश्वासः

நான்காம் ஆச்வாஸம்

श्रीरामं जनकात्मजाकुचतटीश्रीगन्धपङ्कोल्लसद्
वक्षोवीथिमुदारमाश्रितमुनिं प्रादुर्भवत्कल्पकम् ।
ब्रह्मेशानमुखामरस्तुतमजं ब्रह्माण्डभाण्डाधिपं
वन्दे कोसलकन्यकासुतमहं वाराशिगर्वापहम्।। १

ஸ்ரீராமம் ஜநகாத்மஜாகுசதடீஸ்ரீகந்தபங்கோல்லஸத்
வக்ஷோவீதிமுதாரமாச்ரிதமுநிம் ப்ராதுர்பவத்கல்பகம் ।
ப்ரஹ்மேசாநமுகாமரஸ்துதமஜம் ப்ரஹ்மாண்டபாண்டாதிபம்
வந்தே கோஸலகந்யகாஸுதமஹம் வாராசிகர்வாபஹம் ॥ 1

ஜனகரின் பெண்ணின் மார்பகத்திலுள்ள நறுமணப்பூச்சு ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிற மார்புள்ளவர், பெரும் வள்ளல், முனிவர்களால் நாடப்பெற்றவர், கற்பகமரமாகத் தோன்றுபவர், பிரும்மா சிவன் முதலான தேவர்களால் துதிக்கப் பெறுபவர், பிரும்மாண்டம் எனும் சொத்தின் உடமையாளர், கோஸல அரசனின் பெண்ணான கௌஸல்யையின் புதல்வர், கடலின் செருக்கை அடக்கியவர், அந்த ஸ்ரீ ராமனை வணங்குகிறேன். (1)

साकेते मणिनिर्मिते प्रविलसत्सौधायुतानां शते
अन्तर्गेहमतीतभानुनिलये चञ्चत्पताकोज्ज्वले ।
हर्म्ये भर्मघणंघणाघनरवद्घण्टाशतैरावृते
दोलातल्प विहारिणं रघुपतिं सीतासमेतं भजे ।। २

ஸாகேதே மணிநிர்மிதே ப்ரவிலஸத்ஸௌதாயுதாநாம் சதே
அந்தர்கேஹமதீதபாநுநிலயே சஞ்சத்பதாகோஜ்ஜ்வலே ।
ஹர்ம்யே பர்மகணம்கணாகநரவத்கண்டாசதைராவ்ருதே
தோலாதல்ப விஹாரிணம் ரகுபதிம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 2

ரத்னங்களால் அமைக்கப் பெற்ற ஆயிரக்கணக்கான மாளிகைகள் கொண்ட ஸாகேத நகரில் மாளிகையினுள்

ஸாகேதத்தில் அழகிய தங்கத்தாலான வியக்கத்தக்க மாளிகை, கோடிக் கணக்கான ரத்னங்கள் இழைத்தது. அழகிய துணிகளால் அழகுற்றது. ஆயிரக் கணக்கான தங்கத் தூண்கள் கொண்டது. வானத்தின் நக்ஷத்ரப் பாதைவரை உயர்ந்தது. வானிலும் ஸ்வர்கத்திலும் படர்ந்தது. அதில் ஆனந்தமாக மென் சிரிப்புடன் அமர்ந்துள்ள ஸீதை உடனுள்ள ரகுபதியான ராமனை வழிபடுகிறேன். (4)

साकेते मणितोरणाञ्चितलसद्वीथीशतप्राङ्गणे
सानन्दं भरतादिभिः सहचरैरत्यन्तमोदान्वितैः ।
क्रीडन्तं मणिकन्दुकैः करगतैरन्योन्यमत्युज्ज्वलैः
पौरस्त्री नयनोत्सवैः प्रतिदिनं पूज्यं भजे राघवम् ॥ ५

ஸாகேதே மணிதோரணாஞ்சிதலஸத்வீதீசதப்ராங்கணே
ஸாநந்தம் பரதாதிபி: ஸஹசரைரத்யந்தமோதாந்விதை: ।
க்ரீடந்தம் மணிகந்துகை: கரகதைரந்யோந்யமத்யுஜ்ஜ்வலை:
பௌரஸ்த்ரீநயநோத்ஸவை: ப்ரதிதிநம் பூஜ்யம் பஜே ராகவம் ॥ 5

ஸாகேதத்தில் ரத்னதோரணங்கள் கட்டப்பட்டுள்ள பல வீதிகளையொட்டியுள்ள மைதானத்தில் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடனுள்ள பரதன் முதலான கூட்டாளிகளுடன் ரத்னப்பந்துகளைக் கைகளால் எறிந்து அந்நாட்டுப் பெண்மகளிர் அனைவரும் அதனை உற்றுப் பார்த்து மகிழும்படி விளையாடுகிற மதிக்கத் தக்க ராமனை வழிபடுகிறேன். (5)

साकेते कनकाद्रि शृङ्गघटिते कल्पद्रुमैरावृते
वैडूर्यादिमणीन्द्रकान्तिघटिते देवेन्द्रनीलोज्ज्वले ।
कुर्वन्तं मणिनायकं मणिगृहे माणिक्यपीठे भजे
पुत्रौ मन्मथसुन्दरौ कुशलवौ संसेव्यपादाविभौ ॥ ६

ஸாகேதே கநகாத்ரி ச்ருங்ககடிதே கல்பத்ருமைராவ்ருதே
வைடூர்யாதிமணீந்த்ரகாந்திகடிதே தேவேந்த்ரநீலோஜ்ஜ்வலே ।
குர்வந்தம் மணிநாயகம் மணிக்ருஹே மாணிக்யபீடே பஜே
புத்ரௌ மந்மதஸுந்தரௌ குசலவௌ ஸம்ஸேவ்யபாதாவிபௌ ॥

ஸாகேத்தில் ஒரு ரத்னமாளிகை, மேருவின் கொடுமுடி போன்ற கோபுரமுள்ளது. கல்பக மரத் தோட்டத்தின் நடுவில் உள்ளது. வைடூர்யம், இந்திர நீலம் முதலிய கற்கள் பதித்தது. அதன் நடுவே மாணிக்கத்தாலான ஆஸனத்தில் அமர்ந்த ராமன், யானை போன்ற தன் இருபுதல்வர்களான குசனும் லவனும் தன் திருவடி வழிபட மகிழ்ந்துள்ளார். அவரை வழிபடுகிறேன். (6)

साकेते जननीकरार्पित लसत्कस्तूरीकासुन्दरे
फाले मौक्तिकजालकं शशिनिभं स्वर्णाङ्कितं वर्तुलम् ।
चूडालम्बमनोज्ञहारकलितं बिभ्राणमत्युज्ज्वलं
रामं कोसलपुत्रिकावरसुतं सीतासमेतं भजे ॥ ௭

ஸாகேதே ஜநநீகரார்பித லஸத்கஸ்தூரீகாஸுந்தரே
பாலே மௌக்திகஜாலகம் சசிநிபம் ஸ்வர்ணாங்கிதம் வர்துலம் ।
சூடாலம்பமநோஜ்ஞஹாரகலிதம் பிப்ராணமத்யுஜ்ஜ்வலம்
ராமம் கோஸலபுத்ரிகாவரஸுதம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 7

ஸாகேதத்தில் பாலராமன் தன் நெற்றியில் தாயான கௌஸல்யையால் கஸ்தூரி திலகம் இடப்பட்டவர். முத்தாலான ஹாரம் தங்கத்தால் கட்டியது ஒளியுடன் கேசமுடிப்பில் வட்டமாகத் தொங்குகிறது. ஸீதையுடன் அமர்ந்துள்ள கௌஸல்யையின் புதல்வரான ராமனை வழிபடுகிறேன். (7)

साकेते सरयूजलेऽतिविमले प्रोत्फुल्ल पद्माङ्किते
दिव्यश्री शतकोटि नृत्यरुचिरे स्वर्गापगासुन्दरे ।
पश्यन्तीषु सुराङ्गनासु शपथं क्रीडन्तमुर्वीसुतां
बाहुभ्यां विमलोदकेन रुचिरं सीतासमेतं भजे ॥ ௮

ஸாகேதே ஸரயூஜலேऽதிவிமலே ப்ரோத்புல்ல பத்மாங்கிதே
திவ்யஸ்ரீ சதகோடி ந்ருத்யருசிரே ஸ்வர்காபகாஸுந்தரே ।
பச்யந்தீஷு ஸுராங்கநாஸு சபதம் க்ரீடந்தமுர்வீஸுதாம்
பாஹுப்யாம் விமலோதகேந ருசிரம் ஸீதாஸமேதம் பஜே ॥ 8

ஸரயூநதி கங்கை போன்று அழகியது. தெளிந்து மாசற்றது. மலர்ந்த தாமரை கொண்டது. தேவப்பெண்கள் கோடிக்கணக்கில் நீராடுவதால் மனத்தைக்கவர்வர். அவர்கள் பார்த்திருக்க ஸீதையுடன் நீரில் விளையாடுகிற ராமனை வழிபடுகிறேன். (8)

कदा सुरतरुस्थले कनकमण्डपे पुष्पके
वरासनमुपेयिवान् वसुदलारविन्दोज्ज्वले ।
करेण हृदयस्पृशा कलितमुद्रचिन्मुद्रिकः
मम स्फुटतु वासनामनिशमात्तवीरासनः ॥ ९

கதா ஸுரதருஸ்தலே கநகமண்டபே புஷ்பகே
வராஸநமுபேயிவாந் வஸுதலாரவிந்தோஜ்ஜ்வலே ।
கரேண ஹ்ருதயஸ்ப்ருசா கலிதமுத்ரசிந்முத்ரிக:
மம ஸ்புடது வாஸநாமநிசமாத்தவீராஸந: ॥ 9

வீராஸனத்தில் அமர்ந்த ஸ்ரீ ராமன் கற்பக மரத்தடியிலுள்ள தங்கமண்டபத்தில் புஷ்பக விமானத்தில் எட்டு தளங்களுள்ள தாமரைப்பூமீது உயர்ந்த ஆஸனத்தில் அமர்ந்துள்ளார். தன் கையால் மார்பைத் தொட்டு சின் முத்ரை இட்டு என் கெட்ட எண்ணத்தொடரை என்று அகற்றுவார்? (9)

नदीरमणबन्धनं मतिमतामुदारं धनं
जगद्विहितरन्धनं सकलकाम निष्पन्दनम् ।
विलिप्तहरिचन्दनं विनुतयातसंक्रन्दनं
भजामि रघुनन्दनं पवननन्दनस्यन्दनम् ॥ १०

நதீரமணபந்தநம் மதிமதாமுதாரம் தநம்
ஜகத்விஹிதரந்தநம் ஸகலகாம நிஷ்பந்தநம் ।
விலிப்தஹரிசந்தநம் விநுதயாதஸங்க்ரந்தநம்
பஜாமி ரகுநந்தநம் பவநநந்தநஸ்யந்தநம் ॥ 10

அவர் கடலைக் கட்டியவர், அறிவாளிகளின் பெருஞ்செல்வம், உலகைப் பக்குவப்படுத்தியவர், விருப்பம்

அனைத்தையும் சொரிபவர், சந்தனம் பூசியவர், இந்திரனை துதித்து வெளியேறச் செய்தவர், அனுமானை வாகனமாகக் கொண்டவர், ரகுகுலத்தின் செல்லப்பிள்ளை, அவரை வழிபடுகிறேன். (10)

रक्ताम्भोरुहलोचनं कुवलयश्यामं कपोले धनुः-
कोटिन्यस्तकराम्बुजं धृततनुत्राणं जटामण्डितम् ।
जेतारं खरदूषणत्रिशिरसामाबद्धगोधाङ्गुलि-
त्राणं मार्गणपूर्णतूणयुगलं कोदण्डरामं भजे ॥ ११

**ரக்தாம்போருஹலோசநம் குவலயச்யாமம் கபோலே தநு:-
கோடிந்யஸ்தகராம்புஜம் த்ருததநுத்ராணம் ஜடாமண்டிதம் ।
ஜேதாரம் கரதூஷணத்ரிசிரஸாமாபத்தகோதாங்குலி-
த்ராணம் மார்கணபூர்ணதூணயுகலம் கோதண்டராமம் பஜே ॥ 11**

செந்தாமரைக் கண்ணர், அல்லிபோல் கருத்தவர், கன்னத்தில் வில்லின் நுனியைக் கையால் தாங்கியவர், கவசம் பூண்டவர், சடையால் அழகர், கரன் தூஷணன் திரிசிரஸ் என்ற அரக்கர்களை வென்றவர், கைவிரல்களில் உடும்புத் தோலால் கவசமிட்டவர், அம்புகள் நிறைந்த இரு அம்புறாத்தூணிகள் கொண்டவர், அந்த கோதண்டராமனை வழிபடுகிறேன். (11)

श्रीमत्कल्पद्रुमूले सकलमणिमये मण्टपे पुष्पकाख्ये-
तन्मध्ये सूर्यबिम्बद्युति सरसिरुहे शोभमानेऽष्टपद्मे ।
पश्यन्निष्टां जनकतनयां वामभागोपसेव्यां
सौमित्रिं भानुपुत्रं पवनसुतयुतं पातु मां रामचन्द्रः ॥ १२

**ஸ்ரீமத்கல்பத்ருமூலே ஸகலமணிமயே மண்டபே புஷ்பகாக்யே
தந்மத்யே ஸூர்யபிம்பத்யுதி ஸரஸிருஹே சோபமாநேऽஷ்டபத்மே ।
பச்யந்நிஷ்டாம் ஜநகதநயாம் வாமபாகோபஸேவ்யாம்
ஸௌமித்ரிம் பாநுபுத்ரம் பவநஸூதயுதம் பாது மாம் ராமசந்த்ர: ॥**

சீர்மிக்க கற்பக மரத்தடியில் புஷ்பகம் எனும் மண்டபத்தின் நடுவில் சூர்யபிம்பம் போன்ற ஒளிகொண்ட

எட்டுதளத்தாமரையாலான ஆஸனத்தில் தன் இடப்புறத்தில் அமர்ந்துள்ள அன்புக்குரிய ஸீதையை பார்த்துக் கொண்டு, லக்ஷ்மணனும் ஸுக்ரீவனும், ஆஞ்சநேயரும் சூழ அமர்ந்துள்ள ராமசந்திரன் என்னைக் காக்கட்டும். (12)

विनीलजलदोपमं विमलचन्द्रबिम्बाननं
विनिद्रमणिकुण्डलं विकचपुण्डरीकेक्षणम् ।
विभिन्नदनुजाधिपं विधृतबाणबाणासनं
विभीषणवरप्रदं विजयराममीडेऽनिशम् ॥ १३

விநீலஜலதோபமம் விமலசந்த்ரபிம்பாநநம்
விநித்ரமணிகுண்டலம் விகசபுண்டரீகேக்ஷணம் ।
விபிந்நதநுஜாதிபம் வித்ருதபாணபாணாஸநம்
விபீஷணவரப்ரதம் விஜயராமமீடேऽநிசம் । 13

நல்ல கார்மேகவண்ணர், மாசற்ற சந்திரபிம்பம் போன்ற முகமுள்ளவர், ஆடுகின்ற ரத்ன குண்டலங்கள் பூண்டவர், மலர்ந்த தாமரைக் கண்ணர், அரக்கர்களைச் சிதறச்செய்தவர், அம்பும் வில்லும் ஏந்தியவர், விபீஷணனுக்கு வரமளித்தவர், அந்த விஜய ராமனை எப்போதும் துதிக்கிறேன். (13)

राजद्राजीवनेत्रं रघुकुलतिलकं रञ्जिताशेषलोकं
वामाङ्कालोकिसीतं वरकरधनुषी कुण्डलोद्दीप्तगण्डम् ।
श्यामं शान्तं प्रसन्नं दरहसितमुखं वज्रसिंहासनस्थं
रामं राजत्किरीटं रविशतविशदं राजराजेशमीडे ॥ १४

ராஜத்ராஜீவநேத்ரம் ரகுகுலதிலகம் ரஞ்ஜிதாசேஷலோகம்
வாமாங்காலோகிஸீதம் வரகரதநுஷீ குண்டலோத்தீப்தகண்டம் ।
ச்யாமம் சாந்தம் ப்ரஸந்நம் தரஹஸிதமுகம் வஜ்ரஸிம்ஹாஸநஸ்தம்
ராமம் ராஜத்கிரீடம் ரவிசதவிசதம் ராஜராஜேசமீடே ॥ 14

அழகிய தாமரைக் கண்ணர், ரகுகுலத்தின் திலகம், உலகனைத்தையும் தன் நடைமுறையால் ஈர்ப்பவர், இடதுமடியில் அமர்ந்த ஸீதையைப் பார்ப்பவர், கையில் வில்லேந்தியவர்,

குண்டல ஒளியால் அழகான கன்னமுள்ளவர், கருநீல வண்ணர், அமைதி கொண்டவர், தெளிந்தவர், சிறிது புன்னகை கொண்ட முகமுள்ளவர், வைரம் பதித்த ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்தவர், கிரீடமணிந்தவர், நூறு ஸூர்யர்கள் போல் ஒளிர்பவர், பேரரசர்களுக்கும் ஈசன், அவரைத் துதிக்கிறேன். (14)

भद्रां व्याख्यानमुद्रां करसरसिरुहे दक्षिणे धारयन्तं
सव्ये जानुन्युदारं करमपि च मुदा धारयन्तं स्फुरन्तम्।
पश्यन्तं वामभागे करधृतकमलां चित्रभूषाविशेषां
वैदेहीं काञ्चनाभां स्तनभरनमितां भावये रामचन्द्रम्॥ १५

பத்ராம் வ்யாக்யாநமுத்ராம் கரஸரஸிருஹே தக்ஷிணே தாரயந்தம்
ஸவ்யே ஜாநுந்யுதாரம் கரமபி ச முதா தாரயந்தம் ஸ்புரந்தம்।
பச்யந்தம் வாமபாகே கரத்ருதகமலாம் சித்ரபூஷாவிசேஷாம்
வைதேஹீம் காஞ்சநாபாம் ஸ்தநபரநமிதாம் பாவயே ராமசந்த்ரம்॥ 15

விரிவுரைக்கான முத்திரையை வலது கையால் காட்டிக் கொண்டு, இடது முழங்கால் மீது இடது கையை லாகவமாக வைத்துக் கொண்டு, இடப்புறத்தில் கையில் தாமரை ஏந்தி அழகிய அணிகள் அணிந்து தங்க ஒளியுடன் மார்பகச் சுமையால் முன்குனிந்து நிற்கிற ஸீதையைப் பார்த்துக் களிக்கிற ஸ்ரீ ராமசந்திரனை உள்ளத்திலுள் காண்கிறேன். (15)

विबुधविटपिमूले जानकीलक्ष्मणाभ्यां
सहितमनिलवेगं बाणमादाय चापम्।
बहुशरपटुतूणं रम्यपुष्पोपहारं
विबुधभरणचित्तं चिन्तये रामचन्द्रम्॥ १६

விபுதவிடபிமூலே ஜாநகீலக்ஷ்மணாப்யாம்
ஸஹிதமநிலவேகம் பாணமாதாய சாபம்।
பஹுசரபடுதூணம் ரம்யபுஷ்போபஹாரம்
விபுதபரணசித்தம் சிந்தயே ராமசந்த்ரம்॥ 16

கற்பகத்தின் அடியில் ஜானகியும் லக்ஷ்மணனும் உடன் நிற்க, வாயுவேகம் கொண்ட அம்பையும் வில்லையும் அம்புகள் நிறைந்த அம்புறாத்தூணியையும் ஏந்தி, அழகிய பூக்களை முன்காட்டி நிற்கிற தேவர்களின் காப்புக்கால தீர்மானத்தை உடைய ராமசந்திரனை ஸ்மரிக்கிறேன். (16)

जानाति राम तव चित्र गतिं हनूमान्
जानाति राम तव सख्यगतिं कपीशः ।
जानाति राम तव युद्धगतिं दशास्यो
जानाति राम धनदानुज एव सत्यम् ॥ १७

ஜாநாதி ராம தவ சித்த கதிம் ஹநூமாந்
ஜாநாதி ராம தவ ஸக்யகதிம் கபீச: ।
ஜாநாதி ராம தவ யுத்தகதிம் தசாஸ்யோ
ஜாநாதி ராம தநதாநுஜ ஏவ ஸத்யம் ॥ 17

ராம! உன் சித்தவேகத்தை அனுமான் அறிவார், உமது நட்பின் நடையை ஸுக்ரீவன் அறிவார், உமது போர் நடையை ராவணன் அறிவான், உமது உண்மைப் பேச்சை விபீஷணன் அறிவான். (17)

हे राम हे रमण हे जगदेकवीर
हे नाथ हे रघुपते करुणालवाल ।
हे जानकीरमण हे जगदेकबन्धो
मां पाहि दीनमनिशं कृपणं कृतघ्नम् ॥ १८

ஹே ராம ஹே ரமண ஹே ஜகதேகவீர
ஹே நாத ஹே ரகுபதே கருணாலவால ।
ஹே ஜாநகீரமண ஹே ஜகதேகபந்தோ
மாம் பாஹி தீநமநிசம் க்ருபணம் க்ருதக்நம் ॥ 18

ஹேராம! மனத்திற்கு இனியவரே! உலகின் தனிச் சிறப்புள்ள வீரரே! காப்பாளரே! ரகுபதியே! கருணைப் பெருக்கே!

ஜானகியின் மணாளரே! உலகின் ஒரே உறவினரே! எளியவனும் ஏழையும் நன்றியுணர்வில்லாதவனுமான என்னைக் காப்பீர். (18)

अयोध्यानाथ राजेन्द्र सीताकान्त जगत्पते ।
श्रीराम पुण्डरीकाक्ष रामचन्द्र नमोऽस्तु ते ॥ १९

அயோத்யாநாத ராஜேந்த்ர ஸீதாகாந்த ஜகத்பதே ।
ஸ்ரீராம புண்டரீகாக்ஷ ராமசந்த்ர நமோऽஸ்து தே ॥ 19

அயோத்தியின் நாதரே! அரசர்களில் சிறந்தவரே! ஸீதையின் மணாளரே! உலகின் நாதரே! ஸ்ரீ ராம! தாமரைக் கண்ணரே! ராமசந்திர! உமக்கு நமஸ்காரம். (19)

दक्षिणे लक्ष्मणो धन्वी वामतो जानकी शुभा ।
पुरतो मारुतिर्यस्य तं नमामि रघूत्तमम् ॥ २०

தக்ஷிணே லக்ஷ்மணோ தந்வீ வாமதோ ஜாநகீ சுபா ।
புரதோ மாருதிர்யஸ்ய தம் நமாமி ரகூத்தமம் ॥ 20

வலப்புறத்தில் வில்லேந்திய லக்ஷ்மணன், இடப்புறத்தில் மங்களரூபிணியான ஸீதை, முன்புறம் அனுமான், இக்கோலத்திலுள்ள ரகுக்களில் சிறந்தவரை வணங்குகிறேன். (20)

रामं राक्षसमर्दनं रघुपतिं शक्रारिविध्वंसिनं
सुग्रीवेप्सितराज्यदं सुरपतेः पुत्रान्तकं शार्ङ्गिणम् ।
भक्तानामभयप्रदं भयहरं पापौघविध्वंसिनं
सीतासेवितपादपद्मयुगलं रामं भजे श्यामलम् ॥ २१

ராமம் ராக்ஷஸமர்தநம் ரகுபதிம் சக்ராரிவித்வம்ஸிநம்
ஸுக்ரீவேப்ஸிதராஜ்யதம் ஸுரபதே: புத்ராந்தகம் சார்ங்கிணம் ।
பக்தாநாமபயப்ரதம் பயஹரம் பாபௌகவித்வம்ஸிநம்
ஸீதாஸேவிதபாதபத்மயுகலம் ராமம் பஜே ச்யாமலம் ॥ 21

அரக்கர்களை அழித்தவர், ரகுபதி, இந்திரனது எதிரிகளை அழிப்பவர், ஸுக்ரீவன் விரும்பிய அரசாட்சியை வழங்கியவர், இந்திரனின் மகனான வாலியை அழித்தவர், சார்ங்கவில்லாளர், பக்தருக்கு அபயமளிப்பவர், பயத்தை நீக்குபவர், பாபக்குவியலை அழித்தவர், ஸீதையால் இருதிருவடிகளிலும் வழிபடப் பெற்றவர், சியாமளர், அந்த ராமனை வழிபடுகிறேன். (21)

भवभयहरमेकं भानुकोटिप्रकाशं
करधृतशरचापं कालमेघावभासम् ।
कनकरुचिरवस्त्रं रत्नवत्कुण्डलाढ्यं
कमलविशदनेत्रं सानुजं राममीडे ॥ २२

பவபயஹரமேகம் பாநுகோடிப்ரகாசம்
கரத்ருதசரசாபம் காலமேகாவபாஸம் ।
கநகருசிரவஸ்த்ரம் ரத்நவத்குண்டலாட்யம்
கமலவிசதநேத்ரம் ஸாநுஜம் ராமமீடே ॥ 22

பிறவித் துயரை நீக்குபவர், கோடி ஸூரிய ஒளிகொண்டவர், கையில் வில்லும் அம்பும் ஏந்தியவர், கார்மேக வண்ணர், தங்க நூலால் மின்னுகிற ஆடை உடுத்தியவர், ரத்ன குண்டலமணிந்தவர், தாமரை இதழ் போன்று அகன்ற கண்ணுள்ளவர், தம்பியுடனுள்ள அந்த ராமனைத் துதிக்கிறேன். (22)

रामं श्यामपयोदनीलममलं राजीवनेत्रं सदाऽ
हल्याशापनिवारण प्रणयपादाम्भोजमुर्वीश्वरम् ।
विद्युत्कोटिसहस्र दीधिति लसत्कोटीरमुक्तोज्ज्वलं
ध्याये तारकनाममीश्वरसखं दैतेयवंशापहम् ॥ २३

ராமம் ச்யாமபயோதநீலமமலம் ராஜீவநேத்ரம் ஸதா-
ஹல்யாசாபநிவாரண ப்ரணயபாதாம்போஜமுர்வீச்வரம் ।
வித்யுத்கோடிஸஹஸ்ர தீதிதி லஸத்கோடீரமுக்தோஜ்ஜ்வலம்
த்யாயே தாரகநாமமீச்வரஸகம் தைதேயவம்சாபஹம் ॥ 23

கார்மேக வண்ணர், மாசற்றவர், தாமரைக் கண்ணர், அகலியையின் சாபக்கேட்டை நீக்க முனைந்த திருவடித் தாமரை கொண்டவர், பூமியின் ஈசன், கோடி மின்னல்கள் போல் மின்னுகிற கிரீடத்தால் ஒளிமிக்கவர், அந்த தாரகநாமம் கொண்ட ராமனை தியானிக்கிறேன் (23)

दशरथसुतमीशं दण्डकारण्यवासं
शतमखमणिनीलं जानकीप्राणलोलम् ।
सकलभुवनमोहं सन्नुतांभोददेहं
बहुलनुतसमुद्रं भावये रामभद्रम् ॥ २४

தசரதஸுதமீசம் தண்டகாரண்யவாஸம்
சதமகமணிநீலம் ஜாநகீப்ராணலோலம் ।
ஸகலபுவநமோஹம் ஸந்நதாம்போததேஹம்
பஹுலநுதஸமுத்ரம் பாவயே ராமபத்ரம் ॥ 24

தசரதரின் புதல்வர், ஈசன், தண்டகாரண்யத்தில் வஸிப்பவர், இந்திர நீலவண்ணர், ஜானகியின் உயிர்நிலை, உலகனைத்தையும் மயக்குபவர், வானிலிருந்து மழைகொட்ட இறங்குகிற மேக வண்ணர், கடலரசனால் பலதடவை வணங்கப் பெற்றவர், அந்த ராமபத்ரனை தியானிக்கிறேன். (24)

सर्यूतीरवने लतानिवसने सद्रत्नवेदीतटे
श्रीपर्यङ्कतले विदेहसुतया सार्धं परिक्रीडता ।
कस्तूरीघनसारचन्दनमिलद्गन्धोल्लसत्पावनी
पायान्मूर्तिरनामयी रघुपतेर्भद्रात्मिका नोऽनिशम् ॥ २५

ஸர்யூதீரவநே லதாநிவஸநே ஸத்ரத்நவேதீதடே
ஸ்ரீபர்யங்கதலே விதேஹஸுதயா ஸார்தம் பரிக்ரீடதா ।
கஸ்தூரீகநஸாரசந்தநமிலத்கந்தோல்லஸத்பாவநீ
பாயாந்மூர்திரநாமயீ ரகுபதேர்பத்ராத்மிகா நோऽநிசம் ॥ 25

ஸாயூ நதிக்கரையிலுள் காடு, அதில் கொடிவீடு, அதனுள் ரத்ன மேடை, அழகிய கட்டிலின் மீது ஸீதையுடன் விளையாடுகிற ரகுபதியின் மங்களமான குறையேதுமற்ற மூர்த்தி, கஸ்தூரி, பச்சைக்கர்பூரம், சந்தனம் இவை கலந்த நறுமணப்பூச்சு பூசிக் கொண்டது, அது நம்மை எப்போதும் காக்கட்டும். (25)

वैदेहीप्रियवल्लभं विजयिनं वातात्मजाधीश्वरं
वाणीवारिधि वानरादि विनुतं वन्दारु मन्दारकम् ।
विश्वामित्र वसिष्ठ वासवशिवा वागीश शश्वन्नुतं
देवेशं विनतात्मजाभिविनुतं वन्दे सदा राघवम् ॥ २६

வைதேஹீப்ரியவல்லபம் விஜயிநம் வாதாத்மஜாதீச்வரம்
வாணீவாரிதி வாநராதி விநுதம் வந்தாரு மந்தாரகம் ।
விச்வாமித்ர வஸிஷ்ட வாஸவசிவா வாகீச சச்வந்நுதம்
தேவேசம் விநதாத்மஜாபிவிநுதம் வந்தே ஸதா ராகவம் ॥ 26

வைதேகியின் இனிய கணவர், வெற்றிவீரர், அனுமானின் தலைவர், ஸரஸ்வதி, கடல், வானரர்கள் இவர்களால் துதிக்கப் பெற்றவர், வணங்குபவருக்கு மந்தாரம் போன்ற கற்பக மரம், விச்வாமித்ரர், வஸிஷ்டர், இந்திரன், பார்வதி, பிரும்மா, இவர்களால் அடிக்கடி துதிக்கப் பெற்றவர், தேவர்களின் தலைவர், கருடன் முதலானோரால் துதிக்கப்பெற்றவர், அந்த ராகவனை எப்போதும் வணங்குகிறேன்.(26)

विशालनेत्रं परिपूर्णगात्रं सीताकलत्रं सुरवैरिजैत्रम् ।
जगत्पवित्रं परमात्मतन्त्रं श्रीरामचन्द्रं प्रणमामि चित्ते ॥ २७

விசாலநேத்ரம் பரிபூர்ணகாத்ரம் ஸீதாகலத்ரம் ஸுரவைரிஜைத்ரம் ।
ஜகத்பவித்ரம் பரமாத்மதந்த்ரம் ஸ்ரீராமசந்த்ரம் ப்ரணமாமி சித்தே ॥ 27

அகன்ற கண்களுள்ளவர், புஷ்டிமிக்கமேனியுள்ளவர், ஸீதையை மனைவியாக பெற்றவர், தேவர்களின் எதிரிகளை அழித்தவர், உலகின் மங்கள வடிவினர், பரமாத்மாவாகச் செயல்படுவார். இந்த ஸ்ரீராம சந்திரனை உள்ளத்தால் வழிபடுகிறேன். (27)

सौमित्रिमानार्णवपूर्णचन्द्र सीतालसल्लोचनपूर्णचन्द्र ।
मारारिवक्त्राम्बुधिपूर्णचन्द्र संरक्ष मां राघव रामचन्द्र ॥ २८

ஸௌமித்ரிமாநார்ணவபூர்ணசந்த்ர ஸீதாலஸல்லோசநபூர்ணசந்த்ர ।
மாராரிவக்த்ராம்புதிபூர்ணசந்த்ர ஸம்ரக்ஷ மாம் ராகவ ராமசந்த்ர ॥ 28

லக்ஷ்மணனின் பெருமதிப்பாகிய கடலைப்பூரிக்கச் செய்கிற பூர்ண சந்திரரே! ஸீதையின் ஒளிமிக்க கண்களுக்கு இதமளிக்கிற சந்திரனே! சிவனின் முகமாகிற கடலைப் பொங்கச் செய்கிற சந்திரனே! ராமசந்திர! ராகவ! என்னைக் காப்பீர். (28)

यस्य किञ्चिदपि नो हरणीयं कर्म किञ्चिदपि नो चरणीयम् ।
रामनाम च सदा स्मरणीयं लीलया भवजलं तरणीयम् ॥ २९

யஸ்ய கிஞ்சிதபி நோ ஹரணீயம் கர்ம கிஞ்சிதபி நோ சரணீயம் ।
ராமநாம ச ஸதா ஸ்மரணீயம் லீலயா பவஜலம் தரணீயம் ॥ 29

எவருக்கும் உபகாரப் பொருள் கொணர வேண்டாம். எவருக்காகவும் தனிப்பணி புரிய வேண்டாம், ராமனின் நாமத்தை எப்போதும் நினைக்க வேண்டும், பிறவிக் கடலை எளிதில் கடக்க வேண்டும். (29)

रिङ्गमाणमभितो गृहाङ्गणे भृङ्गनीलमलकावृताननम् ।
मङ्गलप्रदममङ्गलापहं संगृहाण दशरथात्मजं हृदि ॥ ३०

ரிங்கமாணமபிதோ க்ருஹாங்கணே ப்ருங்கநீலமலகாவ்ருதாநநம் ।
மங்கலப்ரதமமங்கலாபஹம் ஸங்க்ருஹாண தசரதாத்மஜம் ஹ்ருதி ॥ 30

தசரதரின் புதல்வரான பாலராமன், மாளிகையின் அங்கணத்தில் ஊர்ந்து வருகிறார், கருவண்டு போன்ற நிறமுள்ளவர், முன்னுச்சிமயிரால் முகம் மறைக்கப் பெற்றவர், மங்களமளிப்பவர், அமங்களத்தை அகற்றுபவர், இவரை உள்ளத்தில் கொள்வாய். (30)

दनुजतिमिरभानुं तापसैश्चिन्त्यमानं
शमितकलुषचारं सेवके दुष्टदूरम् ।

दलितविषमसालं दण्डितारातिजालं
प्रणम शिखरिशत्रुं भव्यपाथोदगात्रम्॥ ३१

தநுஜதிமிரபாநும் தாபஸைச்சிந்த்யமாநம்
சமிதகலுஷசாரம் ஸேவகே துஷ்டதூரம் ।
தலிதவிஷமஸாலம் தண்டிதாராதிஜாலம்
ப்ரணம சிகரிசத்ரும் பவ்யபாதோதகாத்ரம் ॥ 31

அஸுர இருட்டை அகற்றுகிற ஸூரியன், தவம் செய்பவரால் தியானிக்கப் பெறுபவர், தனக்குப் பணிவிடை புரிபவரிடம் பாபத்தின் பின்விளைவை நீக்கியவர், துஷ்டருக்குத் தூரத்தில் இருப்பவர், வரிசையற்றிருந்த ஸாலமரங்களைச் சிதைத்தவர், எதிரிக் கூட்டத்தைத் தண்டித்தவர், மலைக்கு எதிரி, மங்களமான மேகம் போன்ற வடிவினர், இவரை வணங்குகிறேன். (31)

हे गोपालक हे दयाशरनिधे हे शम्भुचापाकृ(वृ)ते
हे दैत्यान्तक हे विभीषणदयापारीण हे भूपते ।
हे वैदेहसुतामनोज्ञविहृते हे कोटिमाराकृते
हे नव्याम्बुजनेत्र पालय परं जानामि न त्वां विना ॥ ३२

ஹே கோபாலக ஹே தயாசரநிதே ஹே சம்புசாபாக்ரு(வ்ரு)தே
ஹே தைத்யாந்தக ஹே விபீஷணதயாபாரீண ஹே பூபதே ।
ஹே வைதேஹஸுதாமநோஜ்ஞவிஹ்ருதே ஹே கோடிமாராக்ருதே
ஹே நவ்யாம்புஜநேத்ர பாலய பரம் ஜாநாமி ந த்வாம் விநா ॥32

ஏ கோபால! தயைக் கடலே! சிவனின் வில்லைத் துண்டித்தவரே! அஸுரரின் யமனே! விபீஷணரிடம் எல்லையற்ற பரிவுள்ளவரே! அரசே! வைதேஹியுடன் மனமகிழ்ந்து விளையாடுபவரே! கோடி மன்மதவடிவினரே! புதிய தாமரை போன்று கண்களுள்ளவரே! உம்மைத் தவிர வேறொரு காப்பாளரை அறியேன். (32)

साकेते प्रणवाब्ज रत्नखचिते सिंहासने संस्थितं
विश्वामित्रवशिष्ठगालवमुखैराशीर्भिरामोदितम् ।
पूज्यं पार्श्वगताब्जचारुनयनं विद्युच्चलच्चामरं
वन्दे कोमलसस्मिताननमिलारक्षावतीर्णं हरिम् ॥ ३३

ஸாகேதே ப்ரணவாப்ஜ ரத்நகசிதே ஸிம்ஹாஸநே ஸம்ஸ்திதம்
விச்வாமித்ரவசிஷ்டகாலவமுகைராசீர்பிராமோதிதம் ।
பூஜ்யம் பார்ச்வகதாப்ஜசாருநயநம் வித்யுச்சலச்சாமரம்
வந்தே கோமலஸஸ்மிதாநநமிலாரக்ஷாவதீர்ணம் ஹரிம் ॥ 33

ஸாகேதத்தில் ஓங்கார பத்மத்தின் மீது ரத்னம் பதித்த ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்து விச்வாமித்ரர், வஸிஷ்டர், காலவர் முதலிய முனிவரால் வாழ்த்தப் பெற்று, இடதுபுறத்தில் கண்ணழகியான ஸீதையைக் கொண்டவராக, மின்னல் போன்று சாமரம் வீசப்பெற, மென்மைமிக்க புன்னகையுள்ள பூமியைக் காக்கவந்த ஹரியை வணங்குகிறேன். (33)

नित्यं निर्जितपङ्कसम्भवमहोनेत्रश्रियं राघवं
रामं पर्वणि चन्द्रचारुवदनं दिक्पालकैः सेवितम् ।
कर्पूरागरुचन्दनार्द्रहृदयं मन्दारमालाङ्कितं
विद्युत्पुञ्जनिभाम्बरावृततनुं रामं भजे श्यामलम् ॥ ३४

நித்யம் நிர்ஜிதபங்கஸம்பவமஹோநேத்ரச்ரியம் ராகவம்
ராமம் பர்வணி சந்த்ரசாருவதநம் திக்பாலகை: ஸேவிதம் ।
கர்பூராகருசந்தநார்த்ரஹ்ருதயம் மந்தாரமாலாங்கிதம்
வித்யுத்புஞ்ஜநிபாம்பராவ்ருததநும் ராமம் பஜே ச்யாமலம் । 34

தாமரையின் ஒளியை வென்ற கண்ணழகர், பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகமுள்ளவர், திக்பாலர்களால் வழிபடப் பெற்றவர், கர்பூரம், சந்தனம் இவற்றின் ஈரமான பூச்சுள்ளவர், மந்தாரமாலே பூண்டவர், மின்னல் குவியல் போன்ற ஆடை அணிந்தவர், கார்மேகவண்ணர், அந்த ராகவனே எப்போதும் வழிபடுகிறேன். (34)

श्रीरामं कुशिकात्मजस्य वचनेनाकृष्य बाणासनं
मारीचं च सुबाहुकं शरयुगेनैवाहवे लीलया ।
घ्नन्तं सुन्दरकाकपक्षरुचिरं सौमित्रिणा संस्तुतं
पश्यामः कमलामुखे सकरुणं कालाम्बुदश्यामलम्।। ३५

ஸ்ரீராமம் குசிகாத்மஜஸ்ய வசநேநாக்ருஷ்ய பாணாஸநம்
மாரீசம் ச ஸுபாஹுகம் சரயுகேநைவாஹவே லீலயா ।
க்நந்தம் ஸுந்தரகாகபக்ஷருசிரம் ஸௌமித்ரிணா ஸம்ஸ்துதம்
பச்யாம: கமலாமுகே ஸகருணம் காலாம்புதச்யாமலம் ॥ 35

விச்வாமித்ரரின் சொல்படி, வில்லை இழுத்து, இருபாணங்களால் போரில் மாரீசனையும் ஸுபாஹுவையும் விளையாட்டாகத் தாக்கியவர், அழகிய காக்கை சிறகு போன்று கேசத்தைப் பின்னிக் கொண்டவர், லக்ஷ்மணரால் பாராட்டப் பெற்றவர், லக்ஷ்மியின் (ஸீதையின்) முகத்தில் பரிவு மிக்கவர், கார்மேக நீல வண்ணர், அந்த ராமரைக் காண்போம்.(35)

आनन्दरूपं वरदं प्रसन्नं सिंहासने सेवितपारिजातम् ।
नीलोत्पलाङ्गं भुवनैकमित्रं रामं भजे राघवरामचन्द्रम् ।। ३६

ஆநந்தரூபம் வரதம் ப்ரஸந்நம் ஸிம்ஹாஸநே ஸேவிதபாரிஜாதம் ।
நீலோத்பலாங்கம் புவநைகமித்ரம் ராமம் பஜே ராகவராமசந்த்ரம் ॥ 36

ஆனந்த வடிவினர், விரும்பியதை வழங்குபவர், தெளிந்தவர், ஸிம்ஹாஸனத்தில் பாரிஜாத மரத்தடியில் உள்ளவர், நீல அல்லிமேனியர், உலகின் ஒரே நண்பர், ராகவன், ராமசந்திரன், அந்த ராமரை வழிபடுகிறேன். (36)

युद्धे वसन्तमृदुरद्भुत बाणवर्षैः
रामःप्रहारसमये रजनीचराणाम् ।
रक्षानुकूल समयाय विभीषणाय
लङ्काधिपत्यमदिशद्रघुरामचन्द्रः ।। ३७

யுத்தே வஸந்தம்ருதுரத்புத பாணவர்ஷை:
ராம: ப்ரஹாரஸமயே ரஜநீசராணாம் ।
ரக்ஷாநுகூல ஸமயாய விபீஷணாய
லங்காதிபத்யமதிசத்ரகுராமசந்த்ர: ॥ 37

வஸந்த ருது போன்ற மென்மையுள்ள ராமன் போரில் அற்புதமான அம்பு மழையால் ராக்ஷஸர்களை அழித்தார். அனுகூல நேரத்தில் விபீஷணனுக்கு லங்கையின் ஆட்சியை அளித்தார். (37)

वेदान्तनादं सुकृतैक दासं हृताभिमानं त्रिदशप्रधाने ।
गजे(ते)न्द्रयानं विगतावसानं श्रीरामचन्द्रं सततं नमामि ॥ ३८

வேதாந்தநாதம் ஸுக்ருதைக தாஸம் ஹ்ருதாபிமாநம் த்ரிதசப்ரதாநே ।
கஜே(தே)ந்த்ரயாநம் விகதாவஸாநம் ஶ்ரீராமசந்த்ரம் ஸததம் நமாமி ॥38

உபநிஷத்தை ஒலிப்பவர், புண்யச் செயலுக்கு தாஸர், இந்திரனிடத்தில் மதிப்பிழந்தவர், யானை மீது உலா வருபவர், முடிவற்றவர், அந்த ஶ்ரீ ராமசந்திரனை எப்போதும் வணங்குகிறேன். (38)

श्रीरामचन्द्रं धृतचापसायकं नीलोत्पलाभं नलिनायतेक्षणम् ।
सौमित्रिणा सेवितपादपङ्कजं सीतासमेतं शरणं भजेऽहम् ॥ ३९

ஶ்ரீராமசந்த்ரம் த்ருதசாபஸாயகம்
நீலோத்பலாபம் நலிநாயதேக்ஷணம் ।
ஸௌமித்ரிணா ஸேவிதபாதபங்கஜம்
ஸீதாஸமேதம் சரணம் பஜேऽஹம் ॥ 39

வில்லும் அம்பும் ஏந்தியவர், நீல அல்லிபோன்ற மேனிவண்ணம் கொண்டவர், தாமரை இதழ் போன்ற விரிந்த நீண்ட கண்களுள்ளவர், லக்ஷ்மணனால் திருவடியில் வழிபடப் பெறுபவர், ஸீதையுடன் கூடிய அந்த ராமனை சரணமடைகிறேன். (39)

श्रीरामचन्द्र करुणाकर दीनबन्धो
सीतासमेत भरताग्रज राघवेश ।
पापार्तिभञ्जन भयातुरदीनबन्धो
पापाम्बुधौ पतितमुद्धर मामनाथम् ॥ ४०

ஸ்ரீராமசந்த்ர கருணாகர தீநபந்தோ
ஸீதாஸமேத பரதாக்ரஜ ராகவேச ।
பாபார்திபஞ்ஜந பயாதுரதீநபந்தோ
பாபாம்புதௌ பதிதமுத்தர மாமநாதம் ॥ 40

ஸ்ரீ ராமசந்திர! கருணை புரிபவரே! எளியவருக்கு உதவுபவரே! ஸீதையுடன் கூடியவரே! பரதனின் அண்ணனே! ராகவ! ஈச! பாபத்துயர் நீக்குபவரே! பயமுற்ற எளியவருக்கு உற்றுராக உதவுபவரே! பாபக் கடலில் மூழ்கியுள்ள காப்பாரற்ற என்னைக் கைதூக்கிவிடுவீர். (40)

इदं शरीरं शतसन्धिजर्जरं पतत्यवश्यं परिणामदुर्लभम् ।
किमौषधं पृच्छसि मूढ दुर्मते निरामयं रामकथामृतं पिब ॥ ४१

இதம் சரீரம் சதஸந்திஜர்ஜரம் பதத்யவச்யம் பரிணாமதுர்லபம் ।
கிமௌஷதம் ப்ருச்சஸி மூட துர்மதே நிராமயம் ராமகதாம்ருதம் பிப ॥

இவ்வுடல் ஆயிரம் மூட்டுகளில் தளர்ந்தது. மாறமாற அழியக்கூடியது. முட்டாளே! கெட்டபுத்தி உள்ளவனே! இதற்கு ஏது மருந்து? நோய் நீக்குகிற ராமகதை எனும் அமுதத்தைப் பருகுவாய்.! (41)

दशमुखगजसिंहं दैत्यगर्वादरंहं
कदन भयदहस्तं तारक ब्रह्मशास्तम् ।
मणिखचितकिरीटं मञ्जुलालापनादं
दशरथकुलचन्द्रं रामचन्द्रं भजेऽहम् ॥ ४२

தசமுககஜஸிம்ஹம் தைத்யகர்வாதரம்ஹம்
கதநபயதஹஸ்தம் தாரக ப்ரஹ்ம சஸ்தம் ।

மணிகசிதகிரீடம் மஞ்ஜுலாலாபநாதம்
தசரதகுலசந்த்ரம் ராமசந்த்ரம் பஜேऽஹம் । 42

ராவணன் என்ற யானைக்குச் சிங்கம், அஸுரரின் செருக்கை விழுங்குகிற வேகமுடையவர், அரக்கரை அழிக்கிற பயத்தைத் தருகிற கைகள் உள்ளவர், தாரகப் பிரும்மம் எனப் புகழப்பட்டவர், ரத்ன கிரீடமுள்ளவர், இனிது பேசுபவர், தசரதரின் குலத்தின் சந்திரன், அந்த ராமசந்திரனை நான் வழிபடுகிறேன். (42)

लङ्काविरामं रणरङ्गभीमं राजीवनेत्रं रघुवंशमित्रम् ।
कारुण्यमूर्तिं करुणाप्रपूर्तिं श्रीरामचन्द्रं शरणं प्रपद्ये ॥ ४३

லங்காவிராமம் ரணரங்கபீமம் ராஜீவநேத்ரம் ரகுவம்சமித்ரம் ।
காருண்யமூர்திம் கருணாப்ரபூர்திம் ஸ்ரீராமசந்த்ரம் சரணம் ப்ரபத்யே ॥43

லங்கையை முடித்தவர், போரரங்கில் பயம் தருபவர், தாமரைக் கண்ணர், ரகுகுலத்தின் நண்பர் (ஸூரியன்), கருணை வடிவினர், கருணையின் நிறைவிடம், அந்த ஸ்ரீ ராமசந்திரனைச் சரணடைகிறேன். (43)

श्रीरामचन्द्रमनिशं हृदिस्थितं
श्रीराममिन्दुवदनं प्रविभासम् ।
भावयामि निगमान्तनिवासं
भारतीपतिनुतं भववन्द्यम् ॥ ४४

ஸ்ரீராமசந்த்ரமநிசம் ஹ்ருதிஸ்திதம்
ஸ்ரீராமமிந்துவதநம் ப்ரவிபாஸம் ।
பாவயாமி நிகமாந்தநிவாஸம்
பாரதீபதிநுதம் பவவந்த்யம் ॥ 44

எப்போதும் உள்ளத்திலிருப்பவர், சந்திரனைப் போன்ற முகமுள்ளவர், பேரொளி கொண்டவர், உபநிஷத்தில் கூறப்பெறுபவர், பிரும்மாவால் துதிக்கப் பெறுபவர், சிவனால் வணங்கப் பெற்றவர், இந்த ராமசந்திரனை தியானிக்கிறேன். (44)

कौमारे रामचन्द्रः कमलमृदुपदा शोभयन् भूमिभागं
मातुश्चानन्दकारी मरकतनिकराकार इन्दीवराक्षः ।
उत्सङ्गे सन्निविष्टः पितुरमरवरैः स्तूयमानोपकारी
नानालङ्कारभूषः स्फुरतु मम सदा मायया राम ईशः ॥ ४५

கௌமாரே ராமசந்த்ர: கமலம்ருதுபதா சோபயந் பூமிபாகம்
மாதுச்சாநந்தகாரீ மரகதநிகராகார இந்தீவராக்ஷ: ।
உத்ஸங்கே ஸந்நிவிஷ்ட: பிதுரமரவரை: ஸ்தூயமாநோபகாரீ
நாநாலங்காரபூஷ: ஸ்புரது மம ஸதா மாயயா ராம ஈச: ॥ 45

இளம் வயதில், ராமசந்திரன் தாமரை போன்ற மென்மை மிக்க பாதங்களால் நடந்து பூமியை அலங்கரித்தவர், தாயை ஆனந்தப்படுத்தியவர், மரகத வண்ணம் கொண்ட மேனியுள்ளவர், தாமரைக் கண்ணர், தந்தையின் மடியில் அமர்பவர், தேவர்களில் சிறந்தவர்களால் தாம் செய்த உதவிபற்றிப் புகழப் பெற்றவர், பலவித ஆபரணங்கள் பூண்டவர், அந்த ஈசனை ராமன் என் உள்ளத்தில் துலங்கட்டும். (45)

सन्नद्धः कवची खड्गी चापबाणधरो युवा ।
गच्छन्ममाग्रतो नित्यं रामः पातु सलक्ष्मणः ॥ ४६

ஸந்நத்த: கவசீ கட்கீ சாபபாணதரோ யுவா ।
கச்சந்மமாக்ரதோ நித்யம் ராம: பாது ஸலக்ஷ்மண: ॥ 46

கவசம் பூண்டு கத்தி ஏந்தி அம்பும் வில்லும் ஏந்தி ஆயத்தமான யுவன், என் முன் லக்ஷ்மணனுடன் நடமாடுகிற ராமன் என்னை எப்போதும் காப்பாற்றட்டும். (46)

सुग्रीवमित्रं परमं पवित्रं सीताकलत्रं नवहेमसूत्रम् ।
कारुण्यपात्रं शतपत्रनेत्रं श्रीरामचन्द्रं शिरसा नमामि ॥ ४७

ஸுக்ரீவமித்ரம் பரமம் பவித்ரம் ஸீதாகலத்ரம் நவஹேமஸூத்ரம் ।
காருண்யபாத்ரம் சதபத்ரநேத்ரம் ஸ்ரீராமசந்த்ரம் சிரஸா நமாமி ॥47

ஸுக்ரீவனின் நண்பர், மிகவும் தூயவர், ஸீதையின் மணாளர், புதிய தங்க உபவீதம் பூண்டவர், கருணையின் இடம், தாமரைக் கண்ணர், இந்த ஸ்ரீ ராமசந்திரனைத் தலையால் வணங்குகிறேன். (47)

श्रीराघवेति रमणेति रघूद्वहेति
रामेति रावणहरेति रमाधवेति ।
साकेतनाथ सुमुखेति च सुव्रतेति
वाणी सदा वदतु राम हरे हरेति ॥ ४८

ஸ்ரீராகவேதி ரமணேதி ரகூத்வஹேதி
ராமேதி ராவணஹரேதி ரமாதவேதி ।
ஸாகேதநாத ஸுமுகேதி ச ஸுவ்ரதேதி
வாணீ ஸதா வதது ராம ஹரே ஹரேதி ॥ 48

ஸ்ரீ ராகவ! ரமண! ரகுகுலத்தைத் தூக்கிநிறுத்துபவரே! ராம! ராம! ராவணனைக் கொன்றவரே! லக்ஷ்மியின் மணாளரே! ஸாகேதத்தின் அரசே! ஸுமுகமானவரே! நல்லவிரதம் பூண்டவரே! ஹரே! ஹரே! என என் நாக்கு எப்போதும் கூறிக் கொண்டிருக்கட்டும். (48)

जयतु जयतु रामो जानकीवल्लभोऽयं
जयतु जयतु रामश्चन्द्रचूडार्चिताङ्घ्रिः ।
जयतु जयतु वाणीनाथनाथः परात्मा
जयतु जयतु रामो नाथनाथः कृपालुः ॥ ४९

ஜயது ஜயது ராமோ ஜாநகீவல்லபோऽயம்
ஜயது ஜயது ராமச்சந்த்ரசூடார்சிதாங்க்ரி: ।
ஜயது ஜயது வாணீநாதநாத: பராத்மா
ஜயது ஜயது ராமோ நாதநாத: க்ருபாலு: ॥ 49

ஜானகியின் மணாளனான ராமன் வெல்க! வெல்க! சிவனால் வழிபடப் பெறுகிற ராமன் வெல்க! வெல்க! பிரும்மாவின் நாதனும் பரமாத்மாவுமான ராமன் வெல்க! வெல்க!

காப்பாளருக்கும் காப்பாளரான கருணைமிக்க ராமன் வெல்க! வெல்க! (49)

वरं न याचे रघुनाथ युष्मत्पादाब्जभक्तिः सततं ममास्तु ।
इदं प्रियं नाथ वरं प्रयच्छ पुनः पुनस्त्वामिदमेव याचे ।। ५०

வரம் ந யாசே ரகுநாத யுஷ்மத்பாதாப்ஜபக்தி: ஸததம் மமாஸ்து ।
இதம் ப்ரியம் நாத வரம் ப்ரயச்ச புந: புநஸ்த்வாமிதமேவ யாசே ॥ 50

ரகுநாத! வேறு வரம் வேண்டேன், உமது திருவடிகளில் எப்போதும் எனக்கு பக்தி இருக்கட்டும்! இந்த வரத்தைத் தருவீர். இதனையே உம்மிடம் மறுபடி மறுபடி வேண்டுகிறேன். (50)

अम्भोधिरोषैररुणायमाने नाथस्य मृष्ट्वा नयने रघूणाम् ।
मरुद्गणैस्तत्क्षणमा नु शङ्के मन्दाकिनीमङ्गलसूत्रभङ्गः ।। ५१

அம்போதிரோஷைரருணாயமாநே
நாதஸ்ய ம்ருஷ்ட்வா நயநே ரகூணாம் ।
மருத்கணைஸ்தத்க்ஷணமா நு சங்கே
மந்தாகிநீமங்கலஸூத்ரபங்க: ॥ 51

கடலிடம் கோபத்தால் ரகுநாதனின் கண்கள் சிவக்க மருத்துக்கள் கங்கையின் மாங்கல்யம் அறுபடுமோ என சந்தேகித்தனர். (51)

अम्भोधिस्मयबन्धनेन जगदानन्देन भूपुत्रिका-
स्वान्ताम्भोभवबान्धवेन नतरक्षायत्तचित्तेन मे ।
कर्णालम्बितकुण्डलेन दिविषत्त्राणोद्यमेनाश्रित-
श्रेयः कल्पलतेव मे मतिरियं रामेण संवर्धताम् ।। ५२

அம்போதிஸ்மயபந்தநேந ஜகதாநந்தேந பூபுத்ரிகா-
ஸ்வாந்தாம்போபவபாந்தவேந நதரக்ஷாயத்தசித்தேந மே ।
கர்ணாலம்பிதகுண்டலேந திவிஷத்த்ராணோத்யமேநாச்ரித-
ச்ரேய:கல்பலதேவ மே மதிரியம் ராமேண ஸம்வர்ததாம் ॥ 52

கடலின் செருக்கைக் கட்டிப் போட்டவர், உலகிற்கு ஆனந்தம் தருபவர், பூமியின் புதல்வியின் உள்ளத் தாமரைக்கு ஸூரியனானவர், வணங்கியவரைக் காக்க முனைந்தவர், காதில் குண்டலம் தொங்கவிட்டவர். தேவரைக் காக்க முயன்றவர், அந்த ராமன் என்ற கற்பக மரத்துடன் ஒட்டிய கற்பகக் கொடியாக என் புத்தி வளரட்டும். (52)

रामादौ जननं कुमारगमनं यज्ञप्रतीपालनं
शापादुद्धरणं धनुर्विदलनं सीताङ्गनोद्वाहनम्।
लङ्कायां दहनं समुद्रतरणं सौमित्रिसंमोहनं
रक्षःसंहरणं स्वराज्यभवनं चैतद्धि रामायणम् ॥ ५३

ராமாதௌ ஜநநம் குமாரகமநம் யஜ்ஞப்ரதீபாலனம்
சாபாதுத்தரணம் தநுர்விதலநம் ஸீதாங்கநோத்வாஹநம் ।
லங்காயா தஹநம் ஸமுத்ரதரணம் ஸௌமித்ரிஸம்மோஹநம்
ரக்ஷ:ஸம்ஹரணம் ஸ்வராஜ்யபவநம் சைதத்தி ராமாயணம் ॥ 53

ராமன் பிறந்தது, குமாரவயதடைந்தது, வேள்வியைக் காத்தது, சாபத்தை நீக்கியது, வில்லை ஒடித்தது, ஸீதையை மணந்தது, லங்கையை எரித்தது, கடலைக் கடந்தது, லக்ஷ்மணன் மயங்கியது, அரக்கர்களை அழித்தது, தன் அரசைக் காத்தது, இதுதான் ராமாயணம். (53)

जन्मादौ क्रतुरक्षणं मुनिपतेः स्थाणोर्धनुर्भञ्जनं
वैदेहीग्रहणं पितुश्च वचनाद्धोराटवीगाहनम् ।
कोदण्डग्रहणं खरादिमथनं मायामृगच्छेदनं
बद्धाब्धिक्रमणं दशास्यनिधनं चैतद्धि रामायणम् ॥ ५४

ஜந்மாதௌ க்ரதுரக்ஷணம் முநிபதே: ஸ்தாணோர்தநுர்பஞ்ஜநம்
வைதேஹீக்ரஹணம் பிதுச்ச வசநாத்கோராடவீகாஹநம் ।
கோதண்டக்ரஹணம் கராதிமதநம் மாயாம்ருகச்சேதநம்
பத்தாப்திக்ரமணம் தசாஸ்யநிதநம் சைதத்தி ராமாயணம் ॥ 54

பிறந்தது, முனிவரின் நாதரின் வேள்வியைக் காத்தது, சிவனின் வில் முறித்தல், வைதேஹியை மணந்து, தந்தையின் சொல்லால் கோரக் காட்டில் நுழைந்தது; வில்லை ஏற்றது, கரன் முதனானோரை அழித்தது, மாயமானை வெட்டியது, கடலைக் கட்டித் தாண்டியது. ராவணனை அழித்தது, இதுவே ராமாயணம். (54)

पूर्वं रामतपोवनानुगमनं हत्वा मृगं काञ्चनं
वैदेहीहरणं जटायुमरणं सुग्रीवसम्भाषणम् ।
वालीनिग्रहणं समुद्रतरणं लङ्कापुरीदाहनं
पश्चाद्रावणकुम्भकर्णकदनं चैतद्धि रामायणम्॥ ५५

**பூர்வம் ராமதபோவநாநுகமநம் ஹத்வா ம்ருகம் காஞ்சநம்
வைதேஹீஹரணம் ஜடாயுமரணம் ஸுக்ரீவஸம்பாஷணம் ।
வாலீநிக்ரஹணம் ஸமுத்ரதரணம் லங்காபுரீதாஹநம்
பச்சாத்ராவணகும்பகர்ணகதநம் சைதத்தி ராமாயணம் ॥ 55**

முன் ராமன் தபோவனம் சென்றது, தங்கமானைக் கொன்றது, வைதேஹியைப் பறித்தது, ஜடாயுவின் மரணம், ஸுக்ரீவனுடன் உரையாடுதல், வாலியை அடக்கியது, கடலைக் கடந்தது, லங்கை நகரை எரித்தது, ராவணனையும் கும்பகர்ணனையும் அழித்தது, இதுவே ராமாயணம். (55)

शान्तं शारद चन्द्रकोटि सदृशं चन्द्राभिरामाननं
चन्द्रार्काग्नि विकासकुण्डलधरं चन्द्रावतंसस्तुतम् ।
वीणापुस्तक साक्षसूत्रविलसद्व्याख्यानमुद्राकरं
देवेशं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम् ॥ ५६

**சாந்தம் சாரத சந்த்ரகோடி ஸத்ருசம் சந்த்ராபிராமாநநம்
சந்த்ரார்காக்நி விகாஸகுண்டலதரம் சந்த்ராவதம்ஸஸ்துதம் ।
வீணாபுஸ்தகக ஸாக்ஷஸூத்ரவிலஸத்வ்யாக்யாநமுத்ராகரம்
தேவேசம் பரதாதிபி: பரிவ்ருதம் ராமம் பஜே ச்யாமலம் ॥ 56**

சாந்தர், சரத் காலத்து கோடி சந்திரனுக்கு ஒப்பானவர், சந்திரனைப் போன்று மனத்தைக் கவர்கிற முகம் கொண்டவர், சந்திரனும் ஸூரியனும் அக்னியும் போன்ற குண்டலமணிந்தவர், சிவனால் பாராட்டப் பெற்றவர், வீணை புத்தகம் ஜபமாலை விரிவுரை முத்திரை ஏந்தின கைகள் உள்ளவர், பரதன் முதலியவருடன் கூடிய தேவர்களின் ஈசர், கருமேனிகொண்ட அந்த ராமனை வழிபடுகிறேன். (56)

कृष्णं भीमधनुः कठोरनिनदं ब्रह्मादिसंवित्स्मयं
भास्वद्वाजिगतेन मार्गमनिशं शम्भोः शिरः कम्पनम्।
दिग्दन्तिस्खलनं कुलाद्रिचलनं सप्तार्णवोन्मीलनं
वैदेहीमदनं मदान्धदमनं त्रैलोक्यसम्मोहनम् ।। ५७

க்ருஷ்ணம் பீமதநு:கடோரநிநதம் ப்ரஹ்மாதிஸம்வித்ஸ்மயம்
பாஸ்வத்வாஜிகதேந மார்கமநிசம் சம்போ: சிர: கம்பநம் ।
திக்தந்திஸ்கலநம் குலாத்ரிசலநம் ஸப்தார்ணவோந்மீலநம்
வைதேஹீமதநம் மதாந்ததமநம் த்ரைலோக்யஸம்மோஹநம் ॥ 57

கருமேனியுள்ளவர், பயங்கரமான வில்லைக் கடோரமாக ஒலிக்கச் செய்தவர், பிரும்மாதியரின் அறிவிற்கும் வியப்பளிப்பவர், ஒளிமிக்க குதிரை மீதேறி ஸூர்யனின் பாதையில் ஸஞ்சரிப்பவர், சிவனைத் தலையாட்ட (பாராட்டச்) செய்பவர், திக்கஜங்களைத் தடுமாறச் செய்பவர், குலபர்வதங்களை நடுங்கச் செய்பவர், ஏழு கடல்களையும் மோதச் செய்பவர், வைதேஹியின் மன்மதன், செருக்கால் குருடரை அடக்குபவர், மூவுலகையும் கவர்பவர், இந்த ராமரை வழிபடுகிறேன். (57)

कञ्जातपत्रायतलोचनाय कर्णावतंसोज्ज्वलकुण्डलाय ।
कारुण्यपात्राय सुवंशजाय नमोऽस्तु रामाय सलक्ष्मणाय ।। ५८

கஞ்ஜாதபத்ராயதலோசநாய கர்ணாவதம்ஸோஜ்ஜ்வலகுண்டலாய ।
காருண்யபாத்ராய ஸுவம்சஜாய நமோऽஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணாய ।58

தாமரை இதழ் போன்ற நீண்ட கண்களுள்ளவர், காதில் செருகிய பூவும் குண்டலமும் கொண்டவர், கருணையின் இடம்,

நல்ல வம்சத்தில் பிறந்தவர், லக்ஷ்மணனுடன் கூடிய ராமனுக்கு நமஸ்காரம். (58)

विद्युन्निभाम्भोदसुविग्रहाय विद्याधरैः संस्तुतसद्गुणाय ।
वीरावताराय विराधहन्त्रे नमोऽस्तु रामाय सलक्ष्मणाय ॥ ५९

வித்யுந்நிபாம்போதஸுவிக்ரஹாய வித்யாதரை: ஸம்ஸ்துதஸத்குணாய ।
வீராவதாராய விராதஹந்த்ரே நமோऽஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணாய ॥ 59

மின்னல் கோடிட்ட மேகம் போன்ற அழகிய மேனி உள்ளவர். வித்யாதரர்களால் நற்குணங்களுக்காகப் பாராட்டப் பெற்றவர். வீரனாகத் தோன்றியவர். விராதனைக் கொன்றவர். அந்த லக்ஷ்மணனுடனுள்ள ராமனுக்கு வந்தனம். (59)

संसक्तदिव्यायुधकार्मुकाय समुद्रगर्वापहरायुधाय ।
सुग्रीवमित्राय सुरारिहन्त्रे नमोऽस्तु रामाय सलक्ष्मणाय ॥ ६०

ஸம்ஸக்ததிவ்யாயுதகார்முகாய ஸமுத்ரகர்வாபஹராயுதாய ।
ஸுக்ரீவமித்ராய ஸுராரிஹந்த்ரே நமோऽஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணாய ॥ 60

திவ்ய ஆயுதங்களையும் வில்லையும் மாட்டிக் கொண்டவர், கடலின் செருக்கை ஒடுக்குகிற ஆயுதம் கொண்டவர், ஸுக்ரீவனுக்கு நண்பர், அஸுரரை அழித்தவர், அந்த லக்ஷ்மணனுடன் கூடிய ராமனுக்கு வந்தனம். (60)

पीताम्बरालङ्कृतमध्यकाय पितामहेन्द्रामरवन्दिताय ।
पित्रे स्वभक्तस्य जनस्य मात्रे नमोऽस्तु रामाय सलक्ष्मणाय ॥६१

பீதாம்பராலங்க்ருதமத்யகாய பிதாமஹேந்த்ராமரவந்திதாய ।
பித்ரே ஸ்வபக்தஸ்ய ஜநஸ்ய மாத்ரே நமோऽஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணாய ॥

பீதாம்பரத்தை இடுப்பில் அணிந்தவர், பிரும்மா இந்திரன் முதலிய தேவர்களால் வணங்கப் பெற்றவர், தன்பக்தனுக்குத் தாயும் தந்தையுமானவர், அந்த லக்ஷ்மணனுடன் கூடிய ராமனுக்கு நமஸ்காரம். (61)

नमो नमस्तेऽखिलपूजिताय नमो नमश्चेन्दुनिभाननाय ।
नमो नमस्ते रघुवंशजाय नमोऽस्तु रामाय सलक्ष्मणाय ॥ ६२

நமோ நமஸ்தேऽகிலபூஜிதாய நமோ நமச்சேந்துநிபாநநாய ।
நமோ நமஸ்தே ரகுவம்சஜாய நமோऽஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணாய ॥ 62

எல்லோராலும் பூஜிக்கப் பெற்ற ராமனுக்கு வந்தனம், வந்தனம், சந்திரன் போன்ற முகமுள்ளவருக்கு வந்தனம், வந்தனம், ரகுவம்சத்தில் தோன்றியவருக்கு வந்தனம், வந்தனம். லக்ஷ்மணனுடன் கூடிய ராமனுக்கு நமஸ்காரம், (62)

इमानि पञ्चरत्नानि त्रिसन्ध्यं यः पठेन्नरः ।
सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति परमां गतिम् ॥ ६३

இமாநி பஞ்சரத்நாநி த்ரிஸந்த்யம் ய: படேந்நர: ।
ஸர்வபாபவிநிர்முக்த: ஸ யாதி பரமாம் கதிம் ॥ 63

இந்த ஐந்து (58-62) சுலோகங்களைத் தினமும் மூன்று ஸந்திவேளைகளிலும் படிப்பவன் பாபமனைத்தும் நீங்கி மேனிலை பெறுவான். (63)

श्रीरामः कल्पवृक्षो मे विरामः सकलापदः ।
अभिरामस्त्रिलोकानां रामः क्षेमं करोतु नः ॥ ६४

ஸ்ரீராம: கல்பவ்ருக்ஷோ மே விராம: ஸகலாபத: ।
அபிராமஸ்த்ரிலோகாநாம் ராம: க்ஷேமம் கரோது ந: ॥ 64

ஸ்ரீ ராமன் எனக்கு கற்பக மரம். எல்லா நெருக்கடிகளுக்கும் ஓய்விடம். மூவுலகுக்கும் மிக இனியவர், அந்த ராமன் நமக்கு நலம் வழங்கட்டும். (64)

हृदय सदयचित्तं चित्तनाथं गुणानां
उदधिमुदितनिम्नं निम्नगालङ्कृताङ्घ्रिम् ।
जनकपतितनूजास्वान्तकान्तोत्पलस्य
स्फुरणकरणचन्द्रं रामचन्द्रं भजेऽहम् ॥ ६५

ஹ்ருதய ஸதயசித்தம் சித்தநாதம் குணோநாம்
உததிமுதிதநிம்நம் நிம்நகாலங்க்ருதாங்க்ரிம் ।
ஜநகபதிதநூஜாஸ்வாந்தகாந்தோத்பலஸ்ய
ஸ்புரணகரணசந்த்ரம் ராமசந்த்ரம் பஜேऽஹம் ॥ 65

இதயமே! தயை மிக்க உள்ளம் உடையவர், சித்தத்தின் நாதர், குணக்கடல். கீழ்ப்பட்டவனை மேலோங்கச் செய்பவர், கங்கை எனும் ஆற்றால் திருவடி அலங்கரிக்கப் பெற்றவர், ஜனகரின் மகளின் உள்ளம் எனும் அழகிய அல்லியை மலரச் செய்கிற சந்திரன், அந்த ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (65)

वदतु वदतु वाणी राम रामेति नित्यं
जपतु जपतु नित्यं रामपादारविन्दम् ।
वदतु वदतु देहः चिन्तयेद्रामचन्द्रं
न भवतु मम पापं जन्मजन्मान्तरेषु ।। ६६

வதது வதது வாணீ ராம ராமேதி நித்யம்
ஜபது ஜபது நித்யம் ராமபாதாரவிந்தம் ।
வதது வதது தேஹ: சிந்தயேத்ராமசந்த்ரம்
ந பவது மம பாபம் ஜந்மஜந்மாந்தரேஷு ॥ 66

வாய் எப்போதும் ராம ராம என்று சொல்லட்டும்! சொல்லட்டும்! ராமனது திருவடித் தாமரை பற்றி எப்போதும் ஜபிக்கட்டும்! ஜபிக்கட்டும்! உடல் ராம எனக் கூறட்டும்! கூறட்டும்! ராமனை நினைக்கட்டும்! எப்பிறவியிலும் எனக்குப் பாபம் விளையாதிருக்கட்டும்! (66)

चापबाणधरः सीताकामदः कान्तिमान्नरः ।
सीतालक्ष्मणसंयुक्तः: पातु मां राघवेश्वरः ।। ६७

சாபபாணதர: ஸீதாகாமத: காந்திமாந்நர: ।
ஸீதாலக்ஷ்மணஸம்யுக்த: பாது மாம் ராகவேச்வர: ॥ 67

வில்லும் அம்பும் ஏந்தியவர், ஸீதை விரும்பியதை வழங்குபவர், பேரொளிமிக்க மாமனிதர். ஸீதையுடனும்

லக்ஷ்மணனுடனும் கூடியவர், அந்த ராகவேச்வரன் என்னைக் காக்கட்டும். (67)

प्रातः स्मरामि रघुनाथमुखारविन्दं
मन्दस्मितं मधुरभाषि विशालफालम् ।
कर्णावलम्बिचलकुण्डलगण्डभागं
कर्णान्तदीर्घनयनं नयनाभिरामम् ॥ ६८

ப்ராத: ஸ்மராமி ரகுநாதமுகாரவிந்தம்
மந்தஸ்மிதம் மதுரபாஷி விசாலபாலம் ।
கர்ணாவலம்பிசலகுண்டலகண்டபாகம்
கர்ணாந்ததீர்கநயநம் நயநாபிராமம் ॥ 68

(ஸுப்ரபாதம்) மென் சிரிப்புள்ளது, இனிது பேசுவது, விரிந்த நெற்றியுள்ளது, காதில் தொங்கி ஆடுகின்ற குண்டலத்தால் அழகிய கன்னப்பகுதி கொண்டது, காதுவரை நீண்ட கண்களுள்ளது. கண்களுக்கு இனியது, இந்த ராமனின் முகத்தாமரையைக் காலையில் நினைக்கிறேன். (68)

प्रातर्भजामि रघुनाथपदारविन्दं
रक्षोगणाय भयदं वरदं निजेभ्यः ।
यद्राजसंसदि विभिद्य महेशचापं
सीताकरग्रहणमङ्गलमाप सद्यः ॥ ६९

ப்ராதர்பஜாமி ரகுநாதபதாரவிந்தம்
ரக்ஷோகணாய பயதம் வரதம் நிஜேப்ய: ।
யத் ராஜஸம்ஸதி விபித்ய மஹேசசாபம்
ஸீதாகரக்ரஹணமங்கலமாப ஸத்ய: ॥ 69

ராக்ஷஸக் கூட்டத்திற்குப் பயமளிப்பது, தன்னவர் விரும்பியதைத் தருவது, அரசசபையில் சிவனின் வில்லை ஒடித்து உடன் ஸீதையின் கைகளைப் பற்றியது, இந்த ரகுநாதனின் திருவடித் தாமரைகளைக் காலையில் வழிபடுகிறேன். (69)

प्रातर्नमामि रघुनाथपदारविन्दं
पद्माङ्कुशादिशुभरेखशुभावहं मे ।
योगीन्द्रमानसमधुव्रतसेव्यमानं
शापापहं सपदि गौतमधर्मपत्न्याः ॥

ப்ராதர்நமாமி ரகுநாதபதாரவிந்தம்
பத்மாங்குசாதிசுபரேகசுபாவஹம் மே ।
யோகீந்த்ரமாநஸமதுவ்ரதஸேவ்யமாநம்
சாபாபஹம் ஸபதி கௌதமதர்மபத்ந்யா: ॥ 70

தாமரை அங்குசம் முதலிய சுபரேகைகள் கொண்டு மங்களமளிப்பது, சிறந்த யோகிகளின் மனமாகிய கருவண்டுகளால் சூழப்பெற்றது, கௌதமரின் தர்மபத்னியான அஹல்யையின் சாபக்கேட்டை நீக்கியது. அந்த ரகுநாதரின் திருவடித் தாமரையைக் காலையில் வணங்குகிறேன். (70)

प्रातर्वदामि वचसा रघुनाथनाम
वाग्दोषहारि सकलं कलुषं निहत्य ।
यत्पार्वती स्वपतिना सह मोक्तुकामा
प्रीत्या सहस्रहरिनामसमं जजाप ॥ ७१

ப்ராதர்வதாமி வசஸா ரகுநாதநாம
வாக்தோஷஹாரி ஸகலம் கலுஷம் நிஹத்ய ।
யத்பார்வதீ ஸ்வபதிநா ஸஹ மோக்துகாமா
ப்ரீத்யா ஸஹஸ்ரஹரிநாமஸமம் ஜஜாப । 71

வாக்கின் தவற்றை எல்லாப் பாபங்களேயும் அகற்றி நீக்குவது, பார்வதி தன் கணவருடன் கூடி முக்திபெற விரும்பி ஹரியின் ஆயிரம் நாமங்களுக்கு ஈடான ராமநாமத்தை ஜபித்தாள். அந்த ரகுநாதரின் நாமத்தை காலையில் கூறுகிறேன். (71)

प्रातः श्रये श्रुतिनुतां रघुनाथमूर्तिं
नीलाम्बुदोत्पलसितेतररत्ननीलाम् ।

आमुक्तमौक्तिकविशेष विभूषणाढ्यां
ध्येयां समस्तमुनिभिर्निजभृत्यमुख्यैः ॥ ७२

ப்ராத: ச்ரயே ச்ருதிநுதாம் ரகுநாதமூர்திம்
நீலாம்புதோத்பலஸிதேதரரத்நநீலாம் ।
ஆமுக்தமௌக்திகவிசேஷ விபூஷணாட்யாம்
த்யேயாம் ஸமஸ்தமுநிபிர்நிஜப்ருத்யமுக்யை: ॥ 72

வேதத்தால் துதிக்கப் பெற்ற ரகுநாதரின் அழகிய வடிவத்தைக் காலையில் அண்டி நிற்கிறேன். அது நீலோத்பலம், மேகம், நீலரத்னம், இவற்றை ஒத்த வண்ணம் கொண்டது, முத்து முதலிய சிறந்த ரத்ன ஆபரணங்களைச் சூடியது. முனிவரனைவராலும் ராமனுடைய பக்தர்களாலும், தியானிக்கத் தக்கது. (72)

यः श्लोकपञ्चकमिदं नियतः पठेत
नित्यं प्रभातसमये पुरुषः प्रबुद्धः ।
श्रीरामकिङ्करजनेषु स एव मुख्यो
भूत्वा प्रयाति हरिलोकमनन्यलभ्यम् ॥ ७३

ய: ச்லோகபஞ்சகமிதம் நியத: படேத
நித்யம் ப்ரபாதஸமயே புருஷ: ப்ரபுத்த: ।
ஸ்ரீராமகிங்கரஜநேஷு ஸ ஏவ முக்யோ
பூத்வா ப்ரயாதி ஹரிலோகமநந்யலப்யம் ॥ 73

இந்த (68-72) சுலோகங்களைத் தினமும் முறையுடன் காலையில் படிப்பவன், ஸ்ரீ ராமரின் ஏவலாளனது இடம் பெற்று மற்றவரால் அடைய இயலாத விஷ்ணு லோகத்தை அடைவான். (73)

किं मन्त्रैर्बहुभिश्च दुष्करफलैरायासदैस्तद्विदां
किंचिल्लोपविधानमात्रविफलैः संसारदुःखावहैः ।
एकः सन्नपि सर्वमन्त्रफलदो दोषोज्झितः सर्वदा
श्रीरामः शरणं ममेति परमो मन्त्रोऽयमष्टाक्षरः ॥ ७४

கிம் மந்த்ரைர்பஹுபிச்ச துஷ்கரபலைராயாஸதைஸ்தத்விதாம்
கிஞ்சில்லோபவிதாநமாத்ரவிபலை: ஸம்ஸாரது:கவஹை: ।
ஏக: ஸந்நபி ஸர்வமந்த்ரபலதோ தோஷோஜ்ஜித: ஸர்வதா
ஸ்ரீராம: சரணம் மமேதி பரமோ மந்த்ரோऽயமஷ்டாக்ஷர: ॥ 74

மற்ற மந்திரங்கள் பலனை எளிதில் தராதவை. ஆயாசம் தருபவை. சிறிது தவறினாலும் பயனற்றதாகுபவை. வாழ்வில் துன்பம் தருபவை, 'ஸ்ரீ ராம; சரணம்மம (ராமன் எனக்குப் புகலிடம்) என்ற எட்டக்ஷரங்களுள்ள மந்திரம், எல்லா மந்திரங்களின் பயனையும் எப்போதும் தரவல்லது. குறையற்றது. (74)

रामभद्राश्रयः साक्षाद्रामचन्द्रो न संशयः ।
तत्र कोदण्डतूणीरावत्र दण्डकमण्डलू ।। ७५

ராமபத்ராச்ரய: ஸாக்ஷாத்ராமசந்த்ரோ ந ஸம்சய: ।
தத்ர கோதண்டதூணீராவத்ர தண்டகமண்டலூ ॥ 75

ராமசந்திரனை அண்டியவன் ராமசந்திரனே. அங்கு வில்லும் அம்புறாத் தூணியும், இங்கு தண்டமும் கமண்டலுவும். (75)

रघुनाथ पदारविन्दयोस्ते भ्रमरीभूतमदान्धकारसूर्यः ।
अपराधशतालयं कलौ मामवगृह्णाति हि मङ्गलैः कटाक्षैः ।। ७६

ரகுநாத பதாரவிந்தயோஸ்தே ப்ரமரீபூதமதாந்தகாரஸூர்ய: ।
அபராதசதாலயம் கலௌ மாமவக்ருஹ்ணாதி ஹி மங்கலை: கடாக்ஷை: ॥ 76

ரகுநாத! உமது திருவடித் தாமரையை வண்டாகச் சுற்றி வருகிற என் செருக்காகிற இருளுக்குச் சூரியனான நீர் கலியில் ஆயிரம் தவறுகளின் இருப்பிடமான என்னை மங்களம் தருகிற கடாக்ஷத்தால் தாங்கிப் பிடிக்கிறீர். (76)

रामनाम तव नाम जपन्तः पामरा अपि तरन्ति भवाब्धिम्।
अङ्गसङ्गिभवदङ्गुलिमुद्रः किं विचित्रमतरत्कपिरब्धिम् ।। ७७

ராமநாம தவ நாம ஜபந்த: பாமரா அபி தரந்தி பவாப்திம் ।
அங்கஸங்கிபவதங்குலிமுத்ர: கிம் விசித்ரமதரத்கபிரப்திம் ॥ 77

உனது ராமநாமத்தை ஜபிக்கிற பாமரர்களும் பிறவிக் கடலைத் தாண்டுகிறனர். அந்த வானரரான அனுமான் உமது மேனியை அலங்கரித்த மோதிரத்தைக் கையில் கொண்டதால் கடலைத் தாண்டினூர் என்பதில் வியப்பதற்கு என்ன உள்ளது.?(77)

श्रीरामनामामृतमन्त्रबीजं सञ्जीवनं चेन्मनसि प्रतिष्ठम् ।
हालाहलं वा प्रलयानलं वा मृत्योर्मुखं वा वितथीकरोति ॥ ७८

ஸ்ரீராமநாமாம்ருதமந்த்ரபீஜம் ஸஞ்ஜீவநம் சேந்மநஸிப்ரதிஷ்டம் ।
ஹாலாஹலம் வா ப்ரலயாநலம் ம்ருத்யோர்முகம் வா விததீகரோதி ॥ 78

ஸ்ரீ ராமனின் நாமமாகிய அமுதம் மந்திரங்களின் விதையானது. அது வாழவைப்பது. அது மனத்திலிருந்தால் ஹாலாஹலத்தையோ பிரளய காலத்து நெருப்பையோ யமனின் வாயையோ பயனற்றதாக்கிவிடும். (78)

हा कृष्णाच्युत हा कृपालय हरे हा पाण्डवानां सखे
कासि कासि सुयोधनावरगतां हा रक्ष मां द्रौपदीम् ।
इत्युक्तौ क्षयवस्त्ररक्षणतनुर्योऽरक्षदाशु क्षणे-
नार्त्तत्राणपरायणः स भगवान्नारायणो मे गतिः ॥ ७९

ஹா க்ருஷ்ணச்யுத ஹா க்ருபாலய ஹரே ஹா பாண்டவாநாம் ஸகே
க்வாஸி க்வாஸி ஸுயோதநாவரகதாம் ஹா ரக்ஷ மாம் த்ரௌபதீம் ।
இத்யுக்தௌ க்ஷயவஸ்த்ரரக்ஷணதநுர்யோऽரக்ஷதாசு க்ஷணே-
நார்த்தத்ராணபராயண: ஸ பகவாந்நாராயணோ மே கதி: ॥ 79

கிருஷ்ண! அச்யுத! கருணையின் இருப்பிடமே! ஹரே! பாண்டவர்களின் நண்பரே! நீர் எங்கு உள்ளீர்? துர்யோதனின் தம்பியிடம் சிக்கிய என்னை- துரௌபதியைக் காப்பீர்'' என வேண்டியதும் குறைகிற ஆடையை நிரப்புபவராக நொடியில் எவர் காப்பாற்றினூரோ, துயருற்றவரைக் காக்க முனைந்த அந்த நாராயண பகவான் எனக்குப் புகலிடம். (79)

इन्दीवरदलश्याममिन्दुकोटिनिभाननम् ।
कन्दर्पकोटिलावण्यं वन्देऽहं रघुनन्दनम् ॥ ८०

இந்தீவரதலச்யாமமிந்துகோடிநிபாநநம் ।
கந்தர்பகோடிலாவண்யம் வந்தேऽஹம் ரகுநந்தநம் ॥ 80

நீல அல்லி நிறமுள்ளவர், கோடி சந்திரர்களுக்கொப்பான முகம் உள்ளவர், கோடி மன்மதர்களின் அழகு கொண்டவர், அந்த ரகுநந்தனனை நான் வணங்குகிறேன். (80)

किं योगशास्त्रैः किमशेषविद्यया किं यागगङ्गादिविशेषतीर्थैः ।
किं ब्रह्मचर्याश्रमसञ्चरेण भक्तिर्न चेत्ते रघुवंशकीर्त्याम् ॥ ८१

கிம் யோகசாஸ்த்ரை: கிமசேஷவித்யயா
கிம் யாககங்காதிவிசேஷதீர்தை: ।
கிம் ப்ரஹ்மசர்யாச்ரமஸஞ்சரேண
பக்திர்நசேத்தே ரகுவம்சகீர்த்யாம் ॥ 81

யோக சாஸ்திரத்தாலோ மந்திரங்களனைத்தாலோ, வேள்வி கங்கை முதலிய புனித நதிகளில் நீராடல், பிரும்மசரிய விரதம் முதலியவற்றாலோ ரகுநாதனின் பெருமையில் பக்தி இல்லாவிடில் ஆவதென்ன? (81)

हे राम भद्राश्रय हे कृपालो हे भक्तलोकैकशरण्यमूर्ते ।
पुनीहि मां त्वच्चरणारविन्दं जगत्पवित्रं शरणं ममास्तु ॥ ८२

ஹே ராம பத்ராச்ரய ஹே க்ருபாலோ ஹே பக்தலோகைகசரண்யமூர்தே ।
புநீஹி மாம் த்வச்சரணாரவிந்தம் ஜகத்பவித்ரம் சரணம் மமாஸ்து ॥ 82

ஹே ராம பத்திர! மங்களத்தின் இருப்பிடமே! கருணைமிக்கவரே! பக்தருலகத்திற்கு சரண் புகத்தக்க ஒரே இடமானவரே! என்னைக் காப்பீர். உலகைத் தூயதாக்குகிற உம் திருவடியே எனக்குப் புகலிடமாகட்டும். (82)

हे रामभद्राश्रय योगिचन्द्र प्रसन्नमूर्तौ परिदृश्यमाने ।
तापत्रयं नाशमुपैति पुंसां ममान्धकारं विनिहन्तु सद्यः ॥ ८३

ஹே ராமபத்ராச்ரய யோகிசந்த்ர ப்ரஸந்நமூர்த்தௌ பரித்ருச்யமாநே ।
தாபத்ரயம் நாசமுபைதி பும்ஸாம் மமாந்தகாரம் விநிஹந்து ஸத்ய: ॥ 83

ஹே ராம பத்திர! மங்களத்தின் இருப்பிடமே! யோகிகளில் சிறந்தவரே! உம் தெளிந்தவடிவம் புலப்பட ஆதிதைவிக, - ஆதிபௌதிக- ஆத்யாத்மிக தாபங்கள் மறையும். அது என் உள்ளத்து இருட்டை உடன் அகற்றட்டும். (83)

नीलाभ्रबृन्द निखिलेश जगन्निवास
राजीवनेत्र रमणीयगुणाभिराम ।
श्रीराम दैत्यकुलमर्दन रामचन्द्र
त्वत्पादपद्ममनिशं कलयामि चित्ते ॥ ८४

நீலாப்ரப்ருந்த நிகிலேச ஜகந்நிவாஸ
ராஜீவநேத்ர ரமணீயகுணாபிராம ।
ஸ்ரீராம தைத்யகுலமர்தந ராமசந்த்ர
த்வத்பாதபத்மமநிசம் கலயாமி சித்தே ॥ 84

கார்மேகக் குவியலே! அனைவரின் ஈச! உலகில் பரவியுள்ளவரே! தாமரைக் கண்ணரே! குணங்களால் மனத்தைக் கவர்பவரே! ஸ்ரீ ராம! அஸுரர்குலத்தை அழித்தவரே! ராமசந்திர! உம் திருவடித் தாமரையை எப்போதும் உள்ளத்தில் கொள்வேன். (84)

कुवलयदलनीलः पीतवासाः स्मितास्यो
विविधरुचिरभूषाभूषितो दिव्यमूर्तिः ।
दशरथकुलनाथो जानकीप्राणनाथो
निवसतु मम चित्ते सर्वदा रामचन्द्रः ॥ ८५

குவலயதலநீல: பீதவாஸா: ஸ்மிதாஸ்யோ
விவிதருசிரபூஷாபூஷிதோ திவ்யமூர்த்தி: ।
தசரதகுலநாதோ ஜாநகீப்ராணநாதோ
நிவஸது மம சித்தே ஸர்வதா ராமசந்த்ர: । 85

அல்லிதளம் போல் கருத்தவர், செம்மஞ்சளாடை உடுத்தியவர், புன்சிரிப்பவர், பல அழகிய அணிகள் பூண்டவர், தெய்வீக வடிவம் கொண்டவர், தசரதரின் குலத்தின் நாதர், ஜானகியின் உயிருக்குயிரான நாதர், அந்த ராமசந்திரன் எப்போதும் என் உள்ளத்தில் வசிக்கட்டும். (85)

सजलजलदनीलं सन्मुनिस्तुत्यलीलं
सुगमनिगममूलं यातुधानान्तकालम् ।
दशरथनृपबालं सत्कृपापूर्णलीलं
भजतु भुवनखेलं भक्तसंस्तुत्यशीलम् ॥ ८६

ஸஜலஜலதநீலம் ஸந்முநிஸ்துத்யலீலம்
ஸுகமநிகமமூலம் யாதுதாநாந்தகாலம் ।
தசரதந்ருபபாலம் ஸத்க்ருபாபூர்ணலீலம்
பஜது புவநகேலம் பக்தஸம்ஸ்துத்யசீலம் ॥ 86

நீருண்ட மேகம் போன்றவர், நல்ல முனிவர்களால் போற்றப் பெற்ற லீலைகளுள்ளவர், எளிதில் உணரப்பெறுகிற வேதத்தின் வேர், அரக்கர்களின் யமன், தசரத அரசரின் புதல்வர், நல்ல பரிவு நிறைந்த லீலைகள் கொண்டவர், உலகோடு விளையாடுபவர், பக்தர்களால் துதிக்கப் பெற்ற நன்னடைமுறை கொண்டவர், அவரை என் மனம் அடையட்டும். (86)

दशरथवरपुत्रं जानकीसत्कलत्रं
दशमुखहरदक्षं पद्मपत्रायताक्षम् ।
करधृतशरचापं चारुमुक्ताकलापं
रघुकुलनृपवर्यं राममीडे शरण्यम् ॥ ८७

தசரதவரபுத்ரம் ஜாநகீஸத்கலத்ரம்
தசமுகஹரதக்ஷம் பத்மபத்ராயதாக்ஷம் ।
கரத்ருதசரசாபம் சாருமுக்தாகலாபம்
ரகுகுலந்ருபவர்யம் ராமமீடே சரண்யம் ॥ 87

தசரதரின் நல்ல புதல்வர், ஜானகியின் நல்ல கணவர், ராவணனை அழிப்பதில் நிபுணர், அழகிய முத்தாபரணங்கள் பூண்டவர், ரகுகுலத்தரசர்களில் சிறந்தவர், சரண்புகத்தக்கவர். அந்த ராமரைத் துதிக்கிறேன். (87)

रामं वीरासनस्थं विमलरविनिभं भासमानस्वरूपं
श्यामं सीतासमेतं स्मित रुचिरमुखं कुण्डलोद्दीप्तगण्डम् ।
श्रीवत्स श्रीनिवासं सुरविटपितटन्यस्तसिंहासनस्थं
दिव्याकल्पोज्ज्वलाङ्गं दिविजपतिनुतं ध्यानयज्ञेन यक्ष्ये ।।८८

ராமம் வீராஸநஸ்தம் விமலரவிநிபம் பாஸமாநஸ்வரூபம்
ச்யாமம் ஸீதாஸமேதம் ஸ்மித ருசிரமுகம் குண்டலோத்தீப்தகண்டம்।
ஸ்ரீவத்ஸ ஸ்ரீநிவாஸம் ஸுரவிடபிதடந்யஸ்தஸிம்ஹாஸநஸ்தம்
திவ்யாகல்போஜ்ஜ்வலாங்கம் திவிஜபதிநுதம் த்யாநயஜ்ஞேந யக்ஷ்யே॥

வீராஸனத்தில் அமர்ந்தவர், மாசற்ற சூரியனுக்கு ஈடானவர், ஒளிமிக்க வடிவம் கொண்டவர், கருமேனியர், ஸீதையுடன் கூடியவர், புன் சிரிப்பால் அழகிய முகமுள்ளவர், குண்டல ஒளியால் பிரகாசிக்கிற கன்னமுள்ளவர், ஸ்ரீ வத்ஸத்தையும் லக்ஷ்மியையும் தாங்குபவர், கற்பக மரத்தடியில் அமைந்த ஸிம்ஹாஸனத்தில் இருப்பவர், இவரை தியானம் என்ற வேள்வியால் வழிபடுகிறேன். (88)

श्रीरामभद्राश्रयसद्गुरूणां पादारविन्दं भजतां नराणाम् ।
आरोग्यमैश्वर्यमनन्तकीर्तिमन्ते च विष्णोः पदमस्ति सत्यम्।।

ஸ்ரீராமபத்ராச்ரயஸத்குரூணாம் பாதாரவிந்தம் பஜதாம் நராணாம் ।
ஆரோக்யமைச்வர்யமநந்தகீர்திமந்தே ச விஷ்ணோ: பதமஸ்தி ஸத்யம் ॥

ஸ்ரீராம பத்ரரை அண்டிய நல்ல குருவின் திருவடித் தாமரையை வழிபடுகிற மனிதர்களுக்கு நோயின்மையும் மேலாண்மையும் எல்லையற்ற புகழும் இறுதியில் விஷ்ணு பதமும் உண்டு. இது உண்மை. (89)

रणहतदनुजेन्द्रो राजराजात्मचन्द्रः
समदरिपुमृगेन्द्रः सन्मनोऽम्भोधिचन्द्रः ।
ललितघननगेन्द्रो लक्ष्मणानन्दसान्द्रो
महितसुजनचन्द्रो मैथिलीप्राणचन्द्रः ॥ ९०

ரணஹததநுஜேந்த்ரோ ராஜராஜாத்மசந்த்ர:
ஸமதரிபும்ருகேந்த்ர: ஸந்மநோऽம்போதிசந்த்ர: ।
லலிதகநநகேந்த்ரோ லக்ஷ்மணாநந்தஸாந்த்ரோ
மஹிதஸுஜநசந்த்ரோ மைதிலீப்ராணசந்த்ர: ॥ 90

ஸ்ரீ ராமன் போரில் அரக்கர்களை அழித்தவர், அரசர்களுக்கு அரசர், சந்திரன் போன்றவர், கொழுத்த எதிரிகளைச் சிங்கமாக அழிப்பவர், நல்லோரின் மனமாகிய கடலைப் பொங்கி எழச்செய்கிற சந்திரன். எளிய மேகத்தைத் தாங்குகிற மலை, லக்ஷ்மணனுக்கு ஆனந்தத்தின் செரிவைத் தருபவர், நல்லோரைப் பெருமைப்படுத்துக்ற சந்திரன். மைதிலியின் உயிருக்குச் சந்திரன். (90)

नमः कोदण्डहस्ताय सन्धीकृतशराय च ।
दण्डिताखिलदैत्याय रामायापन्निवारिणे ॥ ९१

நம: கோதண்டஹஸ்தாய ஸந்தீக்ருதசராய ச ।
தண்டிதாகிலதைத்யாய ராமாயாபந்நிவாரிணே ॥ 91

கோதண்டத்தைக் கையில் கொண்டவரும் அம்பைப் பொறுத்தியுள்ளவரும் எல்லா அரக்கர்களையும் தண்டித்தவரும் ஆபத்தைத் தடுப்பவருமான ராமனுக்கு வந்தனம். (91)

न जानन् जानकीजानौ रामे तत्वमपि प्रभौ ।
धिक्कुर्याद्यमदूतान् स यो नरस्तत्वमीहते ॥ ९२

ந ஜாநந் ஜாநகீஜாநௌ ராமே தத்வமபி ப்ரபௌ ।
திக்குர்யாத்யமதூதாந் ஸ யோ நரஸ்தத்வமீஹதே ॥ 92

பிரபுவான ஜானகியின் மணாளனை ராமனது உண்மையான தத்துவமறியாதவன் கூட, யமதூதர்களை உதறித்தள்ளுவான். தத்வமறிய முற்பட்டவனைப் பற்றி என்ன கேள்வி?(92)

रामो मे हृदि सन्निधिं रमयतां रामं भजे दुष्कृतं
रामेणापहृतं नमो भगवते रामाय रामाच्छुभम्।
वक्ष्ये श्रीरघुनन्दनस्य सुकृतेर्दासोऽस्म्यहं सर्वदा
नित्यं कोसलकन्यकाप्रियसुते रामे मनो वर्तताम्।। ९३

ராமோ மே ஹ்ருதி ஸந்நிதிம் ரமயதாம் ராமம் பஜே துஷ்க்ருதம்
ராமேணாபஹ்ருதம் நமோ பகவதே ராமாய ராமாச்சுபம் ।
வக்ஷ்யே ஸ்ரீரகுநந்தநஸ்ய ஸுக்ருதேர்தாஸோऽஸ்ம்யஹம் ஸர்வதா
நித்யம் கோஸலகந்யகாப்ரியஸுதே ராமே மநோ வர்ததாம் ॥ 93

ராமன் என் உள்ளத்தில் இருப்பதை விரும்பட்டும். ராமனை வழிபடுகிறேன். ராமனால் என் பாபம் பறிக்கப்பட்டது. பகவானான ராமனுக்கு வந்தனம். ராமனிடமிருந்து மங்களம் பெருகட்டும். ரகுநந்தனன் என்ற நற்செயலாளருக்கு நான் எப்போதும் அடிமை. கோஸல அரசனின் மகளின் அன்புமிக்க புதல்வரிடம் என் மனம் இருக்கட்டும். (93)

कोदण्डनिर्मुक्त शराग्रखण्डनं
प्रचण्डविष्वग्भुजदण्डमण्डनम् ।
प्रचण्डचण्डांशुसमानमण्डनं
भजामि रामं रणरङ्गमण्डनम् ।। ९४

கோதண்டநிர்முக்த சராக்ரகண்டநம்
ப்ரசண்டவிஷ்வக்புஜதண்டமண்டநம் ।
ப்ரசண்டசண்டாம்சுஸமாநமண்டநம்
பஜாமி ராமம் ரணரங்கமண்டநம் ॥ 94

ராமன் கோதண்டத்திலிருந்து விடுபட்ட அம்பின் நுனியால் துண்டிப்பவர், வலிவு மிக்க தடிபோன்ற கையை மேனோக்கி

வைத்திருப்பவர், உக்ரமான ஸூரிய ஒளி கொண்ட ஆபரணங்கள் பூண்டவர், போரரங்கில் சிறப்பாகக் காட்சி தருபவர், அவரை நான் அடைந்துள்ளேன். (94)

सिंहासनस्थं मुनिसिद्धसेव्यं रक्तोत्पलालङ्कृतपादपद्मम् ।
सीतासमेतं शशिसूर्यनेत्रं रामं भजे राघवरामचन्द्रम् ॥ ९५

ஸிம்ஹாஸநஸ்தம் முநிஸித்தஸேவ்யம் ரக்தோத்பலாலங்க்ருதபாதபத்மம் ।
ஸீதாஸமேதம் சசிஸூர்யநேத்ரம் ராமம் பஜே ராகவராமசந்த்ரம் ॥ 95

ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்திருப்பவர், முனிவர்களாலும் சித்தர்களாலும் ஸேவிக்கப் பெறுபவர், செவ்வல்லியால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற திருவடி கொண்டவர், ஸீதையுடன் கூடியவர், சந்திரனையும் ஸூரியனையும் கண்களாகக் கொண்டவர், ராமன், ராகவன், ராமசந்திரன், இவரை அடைந்துள்ளேன். (95)

दयारूपे भूपे रघुकुलकलापे सुहृदये
भुजस्तम्भे दम्भेतरविजयगुम्भे विहरताम् ।
महावीरे धीरे दशरथकुमारे परिसरद्
गुणारामे रामे दशमुखविरामे मम मनः ॥ ९६

தயாரூபே பூபே ரகுகுலகலாபே ஸுஹ்ருதயே
புஜஸ்தம்பே தம்பேதரவிஜயகும்பே விஹரதாம் ।
மஹாவீரே தீரே தசரதகுமாரே பரிஸரத்
குணாராமே ராமே தச்முகவிராமே மம மந: ॥ 96

தயையின் வடிவானவர், பூமியை ஆள்பவர், ரகுவம்சத்தின் அணி, நல்லிதயம் உள்ளவர், தூண் போன்ற கைகளுள்ளவர், ஜம்பமில்லாத வெற்றியைக் கொண்டாடுபவர், மஹாவீரர், தீரர், தசரதரின் புதல்வர், நற்குணங்களின் தோட்டம். ராவணனை ஓயச் செய்தவர், அந்த ராமனுடன் என்மனம் சுற்றிவந்து உலாவட்டும். (96)

गतेष्वनेकेषु भवेषु पापव्रतेष्वमूर्तेषु न योगतीर्थैः ।
वित्रस्तसर्वेषु नृणां कुलेशे संजायते भक्तिरनन्तमीडे ॥ ९७

கதேஷ்வநேகேஷு பவேஷு பாபவ்ரதேஷ்வமூர்தேஷு ந யோகதீர்தை:।
வித்ரஸ்தஸர்வேஷு ந்ருணாம் குலேசே ஸஞ்ஜாயதே பக்திரநந்தமீடே ॥

பல பிறவிகள் கழிந்து, பாபங்கள் வலிவிழந்து உருவிழந்த பின், யோகத்தாலோ புனித நீராடலாலோ பிறரைப் பயமுறுத்தாமல், குலத்தலைவரான ராமனிடம் பக்தி உண்டாகிறது, அந்த முடிவற்ற ஸத்யப் பொருளைத் துதிக்கிறேன். (97)

श्रीरामभद्राश्रितयोगिवर्य पादाब्जयुग्मं सततं भजेऽहम्।
यच्चक्षुषी धाम जनप्रवेशं तच्चक्षुषी पश्यति यस्य चेतः ॥ ९८

ஶ்ரீராமபத்ராச்ரிதயோகிவர்ய பாதாப்ஜயுக்மம் ஸததம் பஜேऽஹம் ।
யச்சக்ஷுஷீ தாம ஜநப்ரவேசம் தச்சக்ஷுஷீ பச்யதி யஸ்ய சேத: ॥ 98

ஸ்ரீ ராம பத்ர! யோகிகளில் சிறந்தவரால் அண்டப் பெற்றவரே! உம் திருவடிகளை எப்போதும் புகலடைகிறேன். மக்களின் சென்றடையுமிடம். அந்த பரந்தாமனைப் பார்ப்பவையே கண்கள். அவரை உணர்கிற உள்ளம் கொண்டவரது கண்களே கண்கள். (98)

न ग्रस्तस्तमसा न चाह्नि मलिनो दर्शे नो कर्शितो
नैवास्तं गतवान् न चाङ्किततनुर्नो पाक्षिकश्रीरपि ।
लोकालोक नगेन्द्रलङ्घनविधौ नो पङ्गुभावङ्गतो
निर्दोषो गुणसागराद्रघुपतेस्तेजो यशश्चन्द्रमाः ॥ ९९

ந க்ரஸ்தஸ்தமஸா ந சாஹ்நி மலிநோ தர்சேந நோ கர்சிதோ
நைவாஸ்தம் கதவாந் ந சாங்கிததநுர்நோ பாக்ஷிகஶ்ரீரபி ।
லோகாலோக நகேந்த்ரலங்கநவிதௌ நோ பங்குபாவங்கதோ
நிர்தோஷோ குணஸாகராத்ரகுபதேஸ்தேஜோ யசச்சந்த்ரமா: ॥ 99

ரகுபதியின் பேரொளியும் புகழும் ஆற்றலுமான சந்திரன் கிரஹணமடைவதில்லை. பகலில் மறைவதில்லை. அமாவாசையில் இளைப்பதில்லை. அஸ்தமிப்பதில்லை. அதன் இடையே முயல் முதலிய கரும்புள்ளி இல்லை. (ஒரு பக்ஷத்தில் மங்கி) மற்றொரு பக்ஷத்தில் மட்டும் ஒளிபெற்றதில்லை. லோகாலோகம் என்ற

உலகின் வெளி விளிம்பிலுள்ள மலையைச் சுற்றுவதால் நொண்டியாவதில்லை. தோஷமற்றவன். குணக்கடலான ராமனிடமிருந்து வெளிப்பட்டவன். (99)

नागानामयुतं तुरङ्गनियुतं सार्धं रथानां शतं
पादाताः शतकोटियुद्ध दलिता नृत्यत्कबन्धो रणे ।
एवं कोटिसहस्रनर्तनविधौ चञ्चच्चलद्घण्टिका
यामार्धं परमात्मनो रघुपतेः कोदण्डघण्टारवः ॥ १००

**நாகாநாமயுதம் துரங்கநியுதம் ஸார்தம் ரதாநாம் சதம்
பாதாதா: சதகோடியுத்த தலிதா ந்ருத்யத்கபந்தோ ரணே ।
ஏவம் கோடிஸஹஸ்ரநர்தநவிதௌ சஞ்சச்சலத்கண்டிகா
யாமார்தம் பரமாத்மநோ ரகுபதே: கோதண்டகண்டாரவ: ॥** 100

யானைகள் 10000, குதிரைகள் லக்ஷம், தேர்கள் 150, நூறு கோடி காலாட்படை வீரர்கள், போரில் தலையில்லாத முண்டங்கள் நடமாடுகின்றன. ஆயிரம் கோடி முண்டங்களின் நடனம் அரையாமம் மட்டும் நடந்தது. அது வரை நடனத்திற்கு மணி ஓசை பரமாத்மாவான ரகுபதியின் வில்லில் கட்டிய மணி எழுப்பியது. (100)

भजेहं सदा राममिन्दीवराभं
भवारण्यदावानलाभाभिधेयम् ।
भवानीहृदा भावितानन्दरूपं
भवाभावहेतुं भवानीप्रसन्नम् ॥ १०१

**பஜேஹம் ஸதா ராமமிந்தீவராபம்
பவாரண்யதாவாநலாபாபிதேயம் ।
பவாநீஹ்ருதா பாவிதாநந்தரூபம்
பவாபாவஹேதும் பவாநீப்ரஸந்நம் ॥** 101

அல்லி போன்ற வண்ணம் கொண்ட ராமனை நான் எப்போதும் வழிபடுகிறேன். அவர், பிறவிக் கடலைக் காட்டுத்தீயாக எரிக்கிற நாமம் கொண்டவர், பார்வதியின்

உள்ளத்தால் உணரப் பெற்ற பேரானந்தவடிவினர், பிறவியற்ற நிலைக்குக் காரணமானவர், பார்வதிக்கு அருள் புரிந்தவர். (101)

सुरानीक दुःखौघनाशैक हेतुं
नराकारदेहं निराकारमीड्यम् ।
परेशं परानन्दरूपं वरेण्यं
हरिं राममीशं भजे भारनाशम् ॥ १०२

ஸுராநீக து:கௌகநாசைக ஹேதும்
நராகாரதேஹம் நிராகாரமீட்யம் ।
பரேசம் பராநந்தரூபம் வரேண்யம்
ஹரிம் ராமமீசம் பஜே பாரநாசம் ॥ 102

தேவர்களின் படையினரின் துயர்க்குவியலை அழித்தவர், மனித உடல் கொண்டவர், உருவற்றவர், துதிக்கு உரியவர், பேராளுனர், பேரானந்த வடிவினர், விரும்பத்தக்கவரில் சிறந்தவர், ஹரி, ராமன், சுமையைக் குறைக்கிற ஈசன், அவரை வழிபடுகிறேன். (102)

प्रपन्नाखिलानन्द दोहप्रपन्नं
प्रपन्नार्तिनिःशेषनाशाभिधानम् ।
तपोयोग योगीशभावाभिभाव्यं
कपीशादिमित्रं भजे रामचन्द्रम् ॥ १०३

ப்ரபந்நாகிலாநந்த தோஹப்ரபந்நம்
ப்ரபந்நார்திநி:சேஷநாசாபிதாநம் ।
தபோயோக யோகீசபாவாபிபாவ்யம்
கபீசாதிமித்ரம் பஜே ராமசந்த்ரம் ॥ 103

சரணடைந்தவருக்கு ஆனந்தப் பெருக்கை அளிப்பவர், புகலடைந்தவரின் துயரனைத்தையும் அழிக்கிற நாமப் பெருமை உள்ளவர், தபோயோகத்தில் ஆழ்ந்த சிறந்த யோகிகளின் உள்ளத்தால் உணரப் பெற்றவர், ஸுக்ரீவன் முதலானோரின் நண்பர், அந்த ராமசந்திரனைப் புகலடைகிறேன். (103)

स्फुरद्रत्न केयूर हाराभिरामं धराभारभूतासुरानीकदावम् ।
शरच्चन्द्रवक्त्रं लसत्पद्मनेत्रं दुरासाद्यपारं भजे रामचन्द्रम् ॥ १०४

ஸ்புரத்ரத்ந கேயூர ஹாராபிராமம்
தராபாரபூதாஸுராநீகதாவம் ।
சரச்சந்த்ரவக்த்ரம் லஸத்பத்மநேத்ரம்
துராஸாத்யபாரம் பஜே ராமசந்த்ரம் ॥ 104

ரத்னத்தாலான கேயூரம், ஹாரம் இவற்றின் ஒளியால் அழகானவர், பூமிக்குப் பாரமான அசுரக் கூட்டத்தைக் காட்டுத் தீயாக எரித்தவர், சரத் காலத்து சந்திரன் போன்று அழகிய முகம் உள்ளவர், தாமரைக் கண்களால் அழகர், எல்லை காண இயலாதவர், இந்த ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (104)

सुराधीशनीलाभनीलाङ्गकान्तिं
विराधादिरक्षोगणानीकनाशम् ।
किरीटादिशोभं पुरारातिलाभं
भजे रामचन्द्रं रघूनामधीन्द्रम्॥ १०५

ஸுராதீசநீலாபநீலாங்ககாந்திம்
விராதாதிரக்ஷோகணாநீகநாசம் ।
கிரீடாதிசோபம் புராராதிலாபம்
பஜே ராமசந்த்ரம் ரகூநாமதீந்த்ரம் ॥ 105

இந்திர நீலம் போன்ற நீலமேனியொளி கொண்டவர், விராதன் முதலிய அரக்கர் கூட்டத்தை அழித்தவர், கிரீடம் முதலியவற்றால் அழகுற்றவர், சிவனால் அடையப் பெற்றவர், ரகுக்களின் தலைவரான ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (105)

लसच्चन्द्रकोटिप्रकाशादि पीठे
समासीनमङ्के समादाय सीताम् ।
स्फुरद्धेमवर्णां लसत्कञ्जपुञ्जां
भजे रामचन्द्रं निवृत्त्यादितन्त्रम् ॥ १०६

லஸச்சந்த்ரகோடிப்ரகாசாதி பீடே
ஸமாஸீநமங்கே ஸமாதாய ஸீதாம் ।
ஸ்புரத்தேமவர்ணாம் லஸத்கஞ்ஜபுஞ்ஜாம்
பஜே ராமசந்த்ரம் நிவ்ருத்த்யாதிதந்த்ரம் ॥ 106

கோடி சந்திர ஒளி கொண்ட ஆதிபீடத்தில் தங்க நிற ஒளி கொண்டவளும், தாமரை மாலை அணிந்தவளுமான ஸீதையை மடியில் கொண்டவர், பற்றின்மை முதலியவற்றைச் செயல்முறையில் கொண்டவர், இந்த ராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன். (106)

सदा भोगभाजां सुदूरे विभान्तं
मुदा योगभाजामदूरे विभान्तम् ।
चिदानन्दकन्दं सदा राघवेशं
विदेहात्मजानन्दकन्दं प्रपद्ये ॥ १०७

ஸதா போகபாஜாம் ஸுதூரே விபாந்தம்
முதா யோகபாஜாமதூரே விபாந்தம் ।
சிதாநந்தகந்தம் ஸதா ராகவேசம்
விதேஹாத்மஜாநந்தகந்தம் ப்ரபத்யே ॥ 107

போகிகளுக்கு வெகுதூரத்தில் இருப்பவர், யோகிகளுக்கு அருகில் காட்சி தருபவர், பேருணர்வும் பேரானந்தமும் முளைவிடுகிற கிழங்கானவர், ரகுகுலத்தவரின் ஈசன், வைதேஹியின் ஆனந்தக் கிழங்கு. அந்த ராமனைச் சரணடைகிறேன். (107)

महायोगमायाविशेषानुयुक्तो
विभासीश लीलानराकारवृत्तिः ।
त्वदानन्दलीलाकथापूर्णकण्ठाः
सदानन्दरूपा भवन्तीह लोके ॥ १०८

மஹாயோகமாயாவிசேஷாநுயுக்தோ
விபாஸீச லீலாநராகாரவ்ருத்தி: ।

த்வதாநந்தலீலாகதாபூர்ணகண்டா:
ஸதாநந்தரூபா பவந்தீஹ லோகே ॥ 108

மாபெரும் யோகமாயையின் சிறப்புடன் கூடியவராக, விளையாட்டாக மனித வடிவில் நீர் காட்சி தருகிறீர். உமது ஆனந்த லீலை பற்றிய கதையைக் கூறுபவர், எப்போதும் பேரானந்த வடிவில் திளைக்கின்றனர்.(108)

यस्य प्राणनिवारणावनकृते स्यातां निदानौ विभोः
ऐन्द्र ध्वांक्षपतेः कृपा जलनिधौ कोपप्रसादौ मुदे ।
भूयाद् वासवनीलसन्निभतनुर्वामाङ्कसेव्यद्वधूः
सोऽयं दुष्टनिशाटपाटनपटुः श्रीराघवो नः सदा ॥ १०९

யஸ்ய ப்ராணநிவாரணாவநக்ருதே ஸ்யாதாம் நிதாநௌ விபோ:
ஐந்த்ர த்வாம்க்ஷபதே: க்ருபா ஜலநிதௌ கோபப்ரஸாதௌ முதே ।
பூயாத் வாஸவநீலஸந்நிபதநுர்வாமாங்கஸேவ்யத்வதூ:
ஸோऽயம் துஷ்டநிசாடபாடநபடு: ஸ்ரீராகவோ ந: ஸதா ॥ 109

உயிரை நீக்குவதிலும் காப்பதிலும் உள்ள திறமையைக் காட்டுகிற அடையாளம், இந்திரன் மகனை காகாஸுரனிடம் காட்டிய பரிவு, கடலிடம் காட்டிய கோபமும் பரிவும், அந்த பெருமையுள்ள ஸ்ரீ ராகவன், இந்திர நீல ரத்ன ஒளிகொண்ட மேனியுடன், இடது புறத்தில் மனைவியுடன் துஷ்ட அரக்கரின் அழிப்பில் தேர்ச்சி பெற்றவராக எப்போதும் நம் முன் காட்சி தரட்டும். (109)

दुष्टो वा कलुषात्मकोऽपि पिशुनो दुर्मार्गसञ्चारि वा
मातृघ्नोऽपि पितृघ्नवर्तनरतः सन्मौनिनिन्दापरः ।
योऽयं स्मृत्यमृतं मधुरसं वक्ता च श्रोता लिखेत्
स प्राप्नोति निरन्तरैहिकसुखं निर्वाण सौख्यं ततः ॥ ११०

துஷ்டோ வா கலுஷாத்மகோऽபி பிசுநோ துர்மார்கஸஞ்சாரி வா
மாத்ருக்நோऽபி பித்ருக்நவர்தநரத: ஸந்மௌநிநிந்தாபர: ।
யோऽயம் ஸ்ம்ருத்யம்ருதம் மதுரஸம் வக்தா ச ச்ரோதா லிகேத்
ஸ ப்ராப்நோதி நிரந்தரைஹிகஸுகம் நிர்வாண ஸௌக்யம் தத: ॥

துஷ்டனோ, மாசுள்ளவனோ, கருமியோ, கெட்டவழியில் நடப்பவனோ, தாயைக் கொன்றவனோ, தந்தையைக் கொன்றவனோ, முனிவரைப் பழிப்பவனோ, எவராயினும் நினைக்க இனிய உம் சரிதத்தைச் சொல்பவனும் கேட்பவனும் எழுதுபவனும் தடையற்ற இம்மைச் சுகமும் முக்தி ஸௌகமும் பெறுவான். *(110)*

* * *

श्रीरामभद्रदीक्षितकृतं

रामकर्णरसायनम्

ஸ்ரீ ராம பத்திரதீக்ஷிதர் இயற்றிய

ஸ்ரீ ராம கர்ண ரஸாயனம்

प्रथमो निष्यन्दः

முதல் நிஷ்யந்தம்

दिशतु स कुशलं जिते दशास्ये
विधिविहितस्तुतिवेदितस्वरूपः।
उपदिशति शिवो नृणां यदीयं
मनुमविमुक्तपुरे विमुक्तिहेतोः॥ १

திசது ஸ குசலம் ஜிதே தசாஸ்யே
விதிவிஹிதஸ்துதிவேதிதஸ்வரூப: ।
உபதிசதி சிவோ ந்ருணாம் யதீயம்
மநுமவிமுக்தபுரே விமுக்திஹேதோ: ॥ 1

காசியில் ராமனது திருநாமமாகிய மந்திரத்தைச் சிவபெருமான் மக்கள் முக்தி பெறுவதற்காக உபதேசிக்கிறார். ராவணன் வெல்லப்பட்டதும் பிரும்மாவின் துதியால் தன்னிலை விளக்கம் பெற்ற அந்த ராமர் நலம் வழங்கட்டும். (1)

विहितविधिमपास्यता निषिद्धा-
न्यपि चरताप्यकृताक्षनिग्रहेण ।
यदघमुपचितं मया यतिष्ये
रघुवरसंस्मरणेन तन्निमार्ष्टुम् ॥ २

விஹிதவிதிமபாஸ்யதா நிஷித்தா-
ந்யபி சரதாப்யக்ருதாக்ஷநிக்ரஹேண ।
யதகமுபசிதம் மயா யதிஷ்யே
ரகுவரஸம்ஸ்மரணேந தந்நிமார்ஷ்டும் ॥ 2

எனக்கென வகுக்கப் பெற்ற நடைமுறைகளிலிருந்து விலகி, தடை செய்யப்பெற்ற நடைமுறைகளைக் கையாண்டு, புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தாத என்னால் சேமிக்கப் பெற்ற பாபத்தைக் ரகுவரனின் ஸ்மரணத்தால் போக்கிக் கொள்ள முயல்வேன்.(2)

चिरपरिचितया मनो विकृष्टं
दिशि दिशि वासनया न मे नियाम्यम् ।
इति कवनपथेऽवतार्य राम-
स्मरणविधावनघे करोम्युपायम् ॥ ३

சிரபரிசிதயா மநோ விக்ருஷ்டம்
திசி திசி வாஸநயா ந மே நியாம்யம் ।
இதி கவநபதேऽவதார்ய ராம-
ஸ்மரணவிதாவநகே கரோம்யுபாயம் ॥ 3

வெகு நாட்களாகப் பழக்கப்படுத்தப்பட்ட வாஸனையால் திசை மாறித் திசை இழுத்துச் செல்லப்படுகிற மனம் கட்டுப்படுத்த இயலாததெனக் கண்டு குறையில்லாத ராமஸ்மரண வழியில் கவிபாட இறங்கி மனத்தை அடக்க உபாயத்தை ஏற்றுள்ளேன்.(3)

प्रकृतिरिति सरस्वतीति लक्ष्मी-
रिति गिरिजेति जगन्मयीति वा याम् ।
गदति मुनिगणः कवित्वसिद्ध्यै
कथमपि तां कलये विदेहकन्याम् ॥ ४

ப்ரக்ருதிரிதி ஸரஸ்வதீதி லக்ஷ்மீ-
ரிதி கிரிஜேதி ஜகந்மயீதி வா யாம் ।
கததி முநிகண: கவித்வஸித்த்யை
கதமபி தாம் கலயே விதேஹகந்யாம் ॥ 4

பிரகிருதி என்றும் ஸரஸ்வதீ, லக்ஷ்மீ, உமை, உலகமே வடிவானவள் என்றும் முனிவர் கூட்டம் கூறுகிற விதேக அரசரின் மகளைக் கவிபாடும் திறமை பெறத் தியானிக்கிறேன்.(4)

मधुरभणितये पतिव्रतानां
मकुटमणिं कलये महीकुमारीम् ।
पतिकृतरिपुपातनप्रतिज्ञा-
दलनभयादहितेऽप्यदत्तशापाम् ॥ ५

மதுரபணிதயே பதிவ்ரதாநாம்
மகுடமணிம் கலயே மஹீகுமாரீம் ।
பதிக்ருதரிபுபாதநப்ரதிஜ்ஞா-
தலநபயாதஹிதேऽப்யதத்தசாபாம் ॥ 5

பதிவிரதைகளுக்குள்ளே மகுடத்து ரத்தினமும் தன் கணவர் தன் எதிரிகளை மாய்ப்பதாக சொன்ன உறுதி மொழி சிதறி விடுமோ என்ற பயத்தில் தன்னிடம் நேர்மையற்று நடந்த ராவணனைச் சபிக்காதிருந்தவளுமான பூமியின் புதல்வியை உள்ளத்தில் காண்கிறேன்.(5)

हृदय विषयमेव सेवसे किं
यदयमुदग्रविषोपमः क्रमेण ।
मदयति च निहन्ति च प्रकामं
तदयनमेत्य गिरां भजस्व रामम् ॥ ६

ஹ்ருதய விஷயமேவ ஸேவஸே கிம்
யதயமுதக்ரவிஷோபம: க்ரமேண ।
மதயதி ச நிஹந்தி ச ப்ரகாமம்
ததயநமேத்ய கிராம் பஜஸ்வ ராமம் ॥ 6

இதயமே! வெளிப்பொருளையே நாடுகிறாயே? அது சிறிது சிறிதாகக் கொடிய விஷமாகக் கூடியது. முதலில் உணர் விழக்கச்

செய்யும், பின் முற்றிலும் அழித்துவிடும். வாக்கு சென்றடையுமிடமான ராமனைச் சரணடைவாய்.(6)

रघुवरचरणारविन्दभक्ति-
च्छलमकरन्दनिरन्तराभिषिक्ताः।
वकुलपरिमला गिरो मदीयाः
कविकुलकर्णरसायनानि सन्तु ॥ ७

ரகுவரசரணரவிந்தபக்தி-
ச்சலமகரந்தநிரந்தராபிஷிக்தா: ।
வகுலபரிமலா கிரோ மதீயா:
கவிகுலகர்ணரஸாயநாநி ஸந்து ॥ 7

என் சொற்கள் ரகுவரனின் திருவடித் தாமரைகளில் பக்தியைக் காரணமாக்கி வெளியாகிற மகரந்தத் துகள்களால் எப்போதும் நீராட்டப் பெற்றவை, மகிழம் பூவின் மணம் கொண்டவை. இவை கவிகளின் காதுகளுக்கு இனிய ரஸாயனமாகட்டும்.(7)

भरतविदितपादुकाप्रभावं
धरणिसुतादरणीयनामधेयम् ।
करतलधृतकार्मुकं पुमांसं
मरतकनीलशरीरमाश्रयामः॥ ८

பரதவிதிதபாதுகாப்ரபாவம்
தரணிஸுதாதரணீயநாமதேயம் ।
கரதலத்ருதகார்முகம் புமாம்ஸம்
மரதகநீலசரீரமாச்ரயாம: ॥ 8

பரதனால் உணரப் பெற்ற பாதுகையின் பெருமை கொண்டவர், பூமியின் புதல்வியான ஸீதையால் அன்புடன் கூறப் பெறுகிற திருநாமம் கொண்டவர், கையில் வில்லேந்தியவர்,

மரகத ரத்தினம் போன்று மேனி வண்ணம் கொண்டவர். அந்தப் பரமபுருஷனை அண்டி நிற்போம்.(8)

निटिलनयननिर्वृतिप्रदाख्यं
कुटिलनिशाचरकुम्भिनां मृगेन्द्रम् ।
कटिलसदसिमम्बुदाभमेकं
जटिलमुरीकृतचापबाणमीडे ॥ ९

நிடிலநயநநிர்வ்ருதிப்ரதாக்யம்
குடிலநிசாசரகும்பிநாம் ம்ருகேந்த்ரம் ।
கடிலஸதஸிமம்புதாபமேகம்
ஜடிலமுரீக்ருதசாபபாணமீடே ॥ 9

நெற்றிக் கண்ணரான சிவபெருமானுக்கு தன் நாமத்தால் அமைதி தருபவர். கொடும் அரக்கர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கமாகக் காட்சி தருபவர், இடுப்பில் உடைவாள் கொண்டவர், கார்மேக வண்ணத்தினர், வில்லும் அம்பும் ஏந்திய அந்தச் சடையுள்ளவரைத் துதிக்கிறேன்.(9)

निलयमखिलमङ्गलस्य रक्षो-
बलयवसप्रबलायितानलास्त्रम् ।
कलयति हृदयं विदेहकन्या-
वलयपदाङ्कितकन्धरं पुमांसम् ॥ १०

நிலயமகிலமங்கலஸ்ய ரக்ஷோ-
பலயவஸப்ரபலாயிததாநலாஸ்த்ரம் ।
கலயதி ஹ்ருதயம் விதேஹகந்யா-
வலயபதாங்கிதகந்தரம் புமாம்ஸம் ॥ 10

எல்லா மங்களங்களுக்கும் இருப்பிடம், அரக்கர் சேனையாகிய வைக்கோலை எரிக்கிற அக்னி அஸ்திரம், விதேகரின் மகளின் கைவளையல்களால் அடையாளம் பெற்றுள்ள

கழுத்துள்ளவர், அந்தப் பரமபுருஷனை என் உள்ளம் உருவகப்படுத்துகிறது.(10)

विमोहयति विष्टपत्रयजनान्गुणारोपण-
    क्षणत्रुटितचण्डिकारमणचापचण्डध्वनौ ।
जयत्यसकृदुन्मिषत्पुलकयोरपेतत्रपं
    परस्परनिरीक्षणं रघुवरक्षमाकन्ययोः।। ११

விமோஹயதி விஷ்டபத்ரயஜநாந்குணாரோபண-
    க்ஷணத்ருடிதசண்டிகாரமணசாபசண்டத்வநௌ ।
ஜயத்யஸக்ருதுந்மிஷத்புலகயோரபேதத்ரபம்
    பரஸ்பரநிரீக்ஷணம் ரகுவரக்ஷமாகந்யயோ: ॥ 11

நாண் பூட்டும் போது ஒடிந்த சிவனின் வில்லின் சத்தம் மூவுலகையும் கலக்கியது. அப்போது ரகுவரரும் பூமியின் புதல்வியும் அடிக்கடி மயிர் கூச்செறிய, நாணமகன்று ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டது சிறப்புடன் விளங்குகிறது.(11)

करोमि हृदयाम्बुजे कमपि वीरमम्भोनिधेः
    निबन्धनमबिन्धनज्वलनबन्धुतूणीशयम् ।
न कश्चिदपि दृश्यते जगति यस्य शक्तो जये
    स्मरप्रहितजानकीनयनपद्मबाणं विना ।। १२

கரோமி ஹ்ருதயாம்புஜே கமபி வீரமம்போநிதே:
    நிபந்தநமபிந்தநஜ்வலநபந்துதூணீசயம் ।
ந கச்சிதபி த்ருச்யதே ஜகதி யஸ்ய சக்தோ ஜயே
    ஸ்மரப்ரஹிதஜாநகீநயநபத்மபாணம் விநா ॥ 12

கடலைக் கட்டியவர், வடவை நெருப்பு போன்ற அம்புறுத்தூணி கொண்டவர், மன்மதன் ஏவிய ஜானகியின் பார்வையாகிற பாணத்தைத் தவிர வேறு எவரும் மூவுலகிலும் அவரை வெல்ல இயலாது. அத்தகைய ஒரு வீரரை உள்ளத் தாமரையில் கொள்கிறேன்.(12)

क एष दलदुत्पलद्युतिरुदारवेषोज्ज्वलः
स्वयं विशति मे मनस्त्वरितमाः परिज्ञायते ।
स एष ननु जानकीकुचतटीपटीरद्रव-
प्रसक्तघनवासनाघुमुघुमायमानः प्रभुः ॥ १३

க ஏஷ தலதுத்பலத்யுதிருதாரவேஷோஜ்ஜ்வல:
ஸ்வயம் விசதி மே மநஸ்த்வரிதமா: பரிஜ்ஞாயதே ।
ஸ ஏஷ நநு ஜாநகீகுசதடீபடீரத்ரவ-
ப்ரஸக்தகநவாஸநாகுமுகுமாயமாந: ப்ரபு: ॥ 13

மலர்கிற நீல அல்லி போன்ற ஒளி கொண்டவர், பெருமை மிக்க ஆடையணி பூண்டவர், யார் இவர்! என் உள்ளத்தினுள் வேகத்துடன் தானே நுழைகிறாரே! இவர் ஜானகியின் மார்பகத்துச் சந்தனப் பூச்சுடன் ஒட்டியதால் குமு குமு என மணக்கிற அந்தப் பிரபு அல்லவா? (13)

भजे शरधनुर्धरं विकटचित्रकूटाटवी-
चरं कमपि शंकरप्रणयिनीप्रियाख्यं प्रभुम् ।
स्फुटाकलितकुङ्कुमा वदति यस्य वक्षस्तटी
मृगेन्द्ररसितत्रसज्जनकजाहठालिङ्गनम् ॥ १४

பஜே சரதநுர்தரம் விகடசித்ரகூடாடவீ-
சரம் கமபி சங்கரப்ரணயிநீப்ரியாக்யம் ப்ரபும் ।
ஸ்புடாகலிதகுங்குமா வததி யஸ்ய வக்ஷஸ்தடீ
ம்ருகேந்த்ரரஸிதத்ரஸஜ்ஜநகஜாஹடாலிங்கநம் ॥ 14

அம்பும் வில்லும் ஏந்தியவர், அடர்ந்த சித்திர கூடத்துக் காட்டில் சுற்றி வருபவர், சிவனுக்கினியவளான உமை விரும்புகிற பெயர் கொண்டவர், பளிச்சென குங்குமப்பூக் குழம்பு பூசப்பட்ட அவரது மார்பு சிங்கக் கர்ஜனையால் பயந்த ஸீதை இறுக அணைத்துக் கொண்டதைக் காட்டுகிறது. அவரை அண்டி நிற்கிறேன். (14)

चिरस्य विधुरस्य मे विषयघर्मघोरातपैः
पयोदनिचयोदयप्रतिनिधिः किलेयं दशा ।
नराघमुषि राघवे यदधुना मनः प्रीयते
समस्तसुरमस्तकप्रणतिकर्मणि ब्रह्मणि ॥ १५

சிரஸ்ய விதுரஸ்ய மே விஷயகர்மகோராதபை:
பயோதநிசயோதயப்ரதிநிதி: கிலேயம் தசா ।
நராகமுஷி ராகவே யததுநா மந: ப்ரீயதே
ஸமஸ்தஸுரமஸ்தகப்ரணதிகர்மணி ப்ரஹ்மணி ॥ 15

வெளிப் பொருள் நாட்டமாகிற கொடும் வெயிலில் வெகுநாட்கள் வாடி நிற்கிற எனக்குப் பெருமேகக் கூட்டம் எதிரில் தோன்றியதற்கொப்பான நிலை இன்று ஏற்பட்டுள்ளது. தேவர்களனைவராலும் வணங்கப் பெற்ற பரம் பொருளும் மனிதனின் பாபக்குவியலை அகற்றுபவருமான ராகவனிடம் இப்போது என் மனம் அன்பால் நிறைவு காண்கிறதே? (15)

कटीघटितवल्कलं घनलसज्जटामण्डलं
करात्तशरकार्मुकं कमलपत्रमित्रेक्षणम् ।
तमालदलमेचकं धरणिकन्यकाकामुकं
तरङ्गितकृपारसं तरणिवंशदीपं भजे ॥ १६

கடீகடிதவல்கலம் கநலஸஜ்ஜடாமண்டலம்
கராத்தசரகார்முகம் கமலபத்ரமித்ரேக்ஷணம் ।
தமாலதலமேசகம் தரணிகந்யகாகாமுகம்
தரங்கிதக்ருபாரஸம் தரணிவம்சதீபம் பஜே ॥ 16

இடுப்பில் மரவுரி கட்டியவர், அடர்ந்த மேகம் போன்ற சடை மண்டலமுள்ளவர், கைகளில் அம்பும் வில்லும் ஏந்தியவர், தாமரை இதழுடன் நட்புள்ள கண்கள் கொண்டவர், பச்சிலை போன்ற அழகிய மேனி வண்ணம் கொண்டவர், பூமியின்

புதல்வியிடம் காதல் கொண்டவர், அலைபாய்கிற பரிவுப் பெருக்குள்ளவர், ஸுர்ய வம்சத்தின் ஒளி விளக்கானவர், அவரை வழிபடுகிறேன்.(16)

अचोदितकुलक्रमं पुनरपृष्टजातिक्रियं
नयानयविचारणाविधुरमस्तशङ्काकणम् ।
उपेयुषि विभीषणे झटिति दत्तमस्याभयं
मयेति समुदीरिता भगवतो गिरः पान्तु नः ॥ १७

அசோதிதகுலக்ரமம் புரநப்ருஷ்டஜாதிக்ரியம்
நயாநயவிசாரணாவிதுரமஸ்தசங்காகணம் ।
உபேயுஷி விபீஷணே ஜடிதி தத்தமஸ்யாபயம்
மயேதி ஸமுதீரிதா பகவதோ கிர: பாந்து ந: ॥ 17

குலவழி முறை கேட்காமல், ஜாதியும் தொழிலும் பற்றி வினவாமல், நட்பு கொள்வது ஏற்றதா, ஏற்கத்தகாததா என விசாரிக்காமல், துளி கூட ஐயமின்றி தன்னை வந்தடைந்த விபீஷணனிடம் உடன் இவனுக்கு என்னால் அபயமளிக்கப் பெற்றதென வெளிவந்த பகவானின் வாக்குகள் நம்மை காப்பாற்றட்டும். (17)

कह्लाराम्बुजगन्धिमन्दपवने खेलन्मृगालंकृते
कूजत्कोकिलबालचूतगहने कूले सरय्वाः शुभे ।
पश्यान्वेति शुकं शुकीति चुबुके गृह्णन्करेण प्रियां
चित्ते भाति स कोऽपि मे दशशिरोमत्तेभकण्ठीरवः॥ १८

கல்ஹாராம்புஜகந்திமந்தபவநே கேலந்ம்ருகாலங்க்ருதே
கூஜத்கோகிலபாலசூதகஹநே கூலே ஸரய்வா: சுபே ।
பச்யாந்வேதி சுகம் சுகீதி சுபுகே க்ருஹ்ணந்கரேண ப்ரியாம்
சித்தே பாதி ஸ கோऽபி மே தசசிரோமத்தேபகண்டீரவ: ॥ 18

ஸரயு நதியின் மங்களமான கரை, ஆம்பலும் தாமரையும் மென்காற்றை மணக்கச் செய்கின்றன. கூவுகின்ற குயில்களுடன் மாமரக் காடு கரை முழுவதிலும் அடர்ந்துள்ளது. மான்கள் விளையாடுகின்ற அந்தக் கரையில் ராவணனெனும் மதயானையை அடக்கிய சிங்கம் ஒன்று "ஆண் கிளியைப் பெண் கிளி தொடர்கிறது, பார்ப்பாய்" என அன்புக்கினியவளின் முகவாயைக் கையில் ஏந்தி காட்டுகிறது. அது என் உள்ளத்தில் காட்சி தருகிறது.(18)

माद्यत्केकिनि चित्रकूटकटके मन्दाकिनीमेदुरे
प्रत्यग्रप्रसवस्य केसरतरोः प्रच्छायशीते तले ।
कौशेयास्तरणे विदेहदुहितुः कुर्वाणमङ्के शिरो
नीलाम्भोदनिभं भजे रघुकुलप्राचीनभाग्यं प्रभुम् ॥ १९

மாத்யத்கேகிநி சித்ரகூலகடகே மந்தாகிநீமேதுரே
ப்ரத்யக்ரப்ரஸவஸ்ய கேஸரதரோ: ப்ரச்சாயசீதே தலே ।
கௌசேயாஸ்தரணே விதேஹதுஹிது: குர்வாணமங்கே சிரோ
நீலாம்போதநிபம் பஜே ரகுகுலப்ராசீநபாக்யம் ப்ரபும் ॥ 19

சித்திர கூடத்தின் தாழ்வரை, குயில்கள் மதர்த்துக் கூவுகின்றன. மந்தாகினியாற்றின் பசுமையால் புதிதாகப் பூத்துக் குலுங்குகிற புன்னை மரத்தின் நிழலின் தண்மை கொண்ட அடித்தளத்தில் பட்டு விரிப்பின் மீது ஸீதையின் மடியில் தலை வைத்துள்ள கார்மேக வண்ணரும் ரகு குலத்தின் பழைய பாக்கியமுமான பிரபுவை வழிபடுகிறேன். (19)

त्रस्तप्रस्थितहंसयूथमभितोनृत्यन्मयूरव्रजं
वल्मीकान्तरसंप्रविष्टभुजगं पङ्क्तीभवच्चातकम् ।
पुष्प्यन्नीपसिलिन्ध्रकेतकि जनस्थानाटवीमेयुषा
कालिम्ना मम केनचित्कवचितं चेतो विराधद्विषा ॥२०

த்ரஸ்தப்ரஸ்திதஹம்ஸயூதமபிதோந்ருத்யந்மயூரவ்ரஜம்
வல்மீகாந்தரஸம்ப்ரவிஷ்டபுஜகம் பங்க்தீபவச்சாதகம் ।
புஷ்ப்யந்நீபஸிலிந்த்ரகேதகி ஜநஸ்தாநாடவீமேயூஷா
காலிம்நா மம கேநசித்கவசிதம் சேதோ விராதத்விஷா ॥ 20

ஜனஸ்தானத்தின் காடு, பயந்து தாவி ஓடுகிற அன்னப் பறவைக் கூட்டம், சுற்றி மயில் கூட்டம் ஆடுகிறது. பாம்புகள் புற்றுகளின் உள் நுழைகின்றன. சாதகப் பட்சிகள் வரிசையாக வானில் பறக்கின்றன. கடம்பும் வாழையும் தாழையும் பூத்துக் குலுங்குகின்றன. விராதனின் எதிரியான ஒரு கருமை என் உள்ளத்திற்குக் கவசமாக நிற்கிறது. (ராமனை கரு மேகமாகக் கண்டதும் நிகழ்ந்தது இது.(20)

संरम्भस्खलितोत्तरीयमवनिन्यस्ताग्रपादं भुजा-
वुद्यम्य श्लथनीवि पुष्पनिचयं संगृह्णतीं जानकीम् ।
पश्यन्पञ्चवटीवने मुहुरपि प्रच्छन्न एवान्तिके
हस्तोपात्तधनुःशरः स्फुरतु मे चित्ते रघुग्रामणीः ॥ २१

ஸம்ரம்பஸ்கலிதோத்தரீயமவநிந்யஸ்தாக்ரபாதம் புஜா-
வுத்யம்ய ச்லதநீவி புஷ்பநிசயம் ஸம்க்ருஹ்ணதீம் ஜாநகீம் ।
பச்யந்பஞ்சவடீவநே முஹுரபி ப்ரச்சந்ந ஏவாந்திகே
ஹஸ்தோபாத்ததநு:சர: ஸ்புரது மே சித்தே ரகுக்ராமணீ: ॥ 21

பஞ்சவடிக் காட்டில் மேலாடை நழுவ, தரையில் கால் நுனியைப் பதித்து, கைகளை மேலே தூக்கி இடுப்பு ஆடைக்கச்சு நழுவப் பூக்களைப் பறிக்கிற ஜானகியை அருகில் மறைந்து நின்று அடிக்கடி பார்க்கிறவரும் அம்பையும் வில்லையும் கைகளில் ஏந்தியவருமான ரகு நாயகன் என் உள்ளத்தில் துலங்கட்டும்.(21)

निर्वृत्ते खरदूषणत्रिशिरसामुन्मूलनादाहवे
वैदेही परिषस्वजे सपदि यं मूर्ता जयश्रीरिव ।
उन्मीलत्पुलकश्रमाम्भसि धनुर्न्यस्तैकहस्ताम्बुजे
तस्मिन्सस्मितवक्त्रचन्द्रमसि मे देवे मनो धावति ॥२२

நிர்வ்ருத்தே கரதூஷணத்ரிசிரஸாமுந்மூலநாதாஹவே
வைதேஹீ பரிஷஸ்வஜே ஸபதி யம் மூர்தா ஜயஸ்ரீரிவ ।
உந்மீலத்புலகச்ரமாம்பஸி தநுர்ந்யஸ்தைகஹஸ்தாம்புஜே
தஸ்மிந்ஸஸ்மிதவக்த்ரசந்த்ரமஸி மே தேவே மநோ தாவதி ॥ 22

கரனேயும் தூஷணனேயும் திரிசிரனேயும் அழித்துப் போர் நின்றதும். வெற்றி லக்ஷ்மியே உருவெடுத்து வந்தாற் போன்ற ஸீதை இவரை அணைத்து நின்ருள். அதனுல் புல்லரிப்பும் களைப்பாலான வியர்வையும் வெளிப்பட, தாமரை போன்ற கையை வில்லின் மீது ஊன்றி. முகமாகிய சந்திரன் புன்சிரிப்புடன் மலர நிற்கிற அந்தத் தேவனிடம் என் மனம் பாய்ந்தோடுகிறது. (22)

पायात्पर्णकुटीगतो घनघटासिक्तावनीसौरभ-
घ्राणव्यापृतपुष्करद्विपकुले नीपप्रसूनाकुले ।
केकाकण्ठशिखण्डिताण्डवयुते खेलत्पुरोमारुते
नन्दन्प्रावृषि चित्रकूटकटके सीतासखो राघवः ॥ २३

பாயாத்பர்ணகுடீகதோ கநகடாஸிக்தாவநீஸௌரப-
க்ராணவ்யாப்ருதபுஷ்கரத்விபகுலே நீபப்ரஸூநாகுலே ।
கேகாகண்டசிகண்டிதாண்டவயுதே கேலத்புரோமாருதே
நந்தந்ப்ராவ்ருஷி சித்ரகூடகடகே ஸீதாஸகோ ராகவ: ॥ 23

சித்திரகூட மலேயின் தாழ்வரை. ஸீதையைத் துணையாகக் கொண்டு ஓலைக் குடிலில் ராகவன் பெரு மழைப் பருவத்தைக் கண்டு ரசிக்கிருர். அடர்ந்த மேகம் பொழிந்த மழையில் நனேந்த பூமியிலிருந்து வெளியாகிற நறுமணத்தை முகர்வதில், யானைக் கூட்டம் ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. கடம்பப்பூ தரையில் கொட்டிக் கிடக்கிறது. மயில்கள் ஆடிக்கொண்டுக் கேகா எனக் கூவுகின்றன. எதிர் காற்று விளையாடுகிறது. இதனை ராகவன் ரசித்துப் பார்க்கிருர். (23)

अर्धावर्तितमन्त्रमर्धविरतस्वाध्यायमर्धोज्झित-
ब्रह्मोपासनमर्धमुक्तहवनातिथ्यादिसर्वक्रियम् ।
दृष्ट्वा पञ्चवटीजुषो यमृषयः सार्थं तपो मेनिरे
कंदर्पायुतसुन्दरं व्रजति मे काकुत्स्थमेनं मनः ॥ २४

அர்தாவர்திதமந்த்ரமர்தவிரதஸ்வாத்யாயமர்தோஜ்ஜித-
ப்ரஹ்மோபாஸநமர்தமுக்தஹவநாதித்யாதிஸர்வக்ரியம் ।
த்ருஷ்ட்வா பஞ்சவடீஜுஷோ யம்ருஷய: ஸார்தம் தபோ மேநிரே
கந்தர்பாயுதஸுந்தரம் வ்ரஜதி மே காகுத்ஸ்தமேநம் மந: ॥ 24

பத்தாயிரம் மன்மதர்களின் அழகு கொண்ட ராமனைப் பஞ்சவடியில் வசிக்கிற ருஷிகள், கூறுகிற மந்திரத்தைப் பாதியில் நிறுத்துபவர்களாக, வேத மோதலைப் பாதியில் விட்டவர்களாக, ஸந்தியாவந்தனத்தில் பிரும்மோபாஸனத்தைப் பாதியில் விட்டவர்களாகக் கண்டு களித்து, தாம் இயற்றி வருகிற தவம் பயன் பெற்று விட்டதாகக் கருதினர். அந்த ககுத்தவம்சத்தானை என் மனம் நாடுகிறது.(24)

चारुस्मेरमुखाम्बजं चरणयोर्मञ्जुक्वणन्नूपुरं
चञ्चद्रत्नललन्तिकालिकलसत्कस्तूरिकाचित्रकम् ।
कान्तव्याघ्रनखानुबन्धिकनकग्रैवेयकालंकृतं
कौसल्याङ्कविभूषणं कुवलयश्यामं भजामः शिशुम् ॥२५

சாருஸ்மேரமுகாம்புஜம் சரணயோர்மஞ்ஜுக்வணந்நூபுரம்
சஞ்சத்ரத்நலலந்திகாலிகலஸத்கஸ்தூரிகாசித்ரகம் ।
காந்தவ்யாக்ரநகாநுபந்திகநகக்ரைவேயகாலங்க்ருதம்
கௌஸல்யாங்கவிபூஷணம் குவலயச்யாமம் பஜாம: சிசும் ॥ 25

கௌஸல்யையின் மடிக்கு அணியாக, நீல அல்லி போன்ற மேனி வண்ணம் கொண்ட சிசு படுத்திருக்கிறது. அழகிய புன்சிரிப்பு கொண்ட தாமரை போன்ற முகமுள்ளது, சரணங்களில் சிலம்புகள் இனிது ஒலிக்கின்றன. ரத்தினத்

தொங்கட்டான் அணிந்த நெற்றியில் கஸ்தூரீ திலகம் விளங்குகிறது. அழகிய புலி நகம் தொங்குகிற அழகிய தங்கக் கழுத்தாரம். இந்த அழகிய சிசுவை வழிபடுவோம். (25)

दत्वा पार्श्वजुषो विदेहदुहितुश्चापं कराम्भोरुहे
 गुल्फद्वन्द्वनिवेशितस्फिगवनौ कुर्वन्समे जानुनी ।
दृष्ट्या कूणितया कराम्बुजयुगन्यासक्तमूलाञ्चलं
 पश्यन्बाणमृजुर्न वेति हृदि मे वीरोऽयमारोहति ॥ २६

தத்வா பார்ச்வஜுஷோ விதேஹதுஹிதுச்சாபம் கராம்போருஹே
குல்பத்வந்த்வநிவேசிதஸ்பிகவநௌ குர்வந்ஸமே ஜாநுநீ ।
த்ருஷ்ட்யா கூணிதயா கராம்புஜயுகவ்யாஸக்தமூலாஞ்சலம்
பச்யந்பாணம்ருஜுர்ந வேதி ஹ்ருதி மே வீரோऽயமாரோஹதி ॥ 26

அருகில் அமர்ந்துள்ள வைதேஹியிடம் வில்லைக் கொடுத்துவிட்டு குதி கால்கள் மீது புட்டத்தை வைத்து தரையில் கணுக்கால்களைப் படிய வைத்து, தாமரை போன்ற இரு கைகளிலும் அம்பின் நுனியையும் அடியையும் பிடித்துக் கொண்டு கோணல் பார்வையால் அம்பு நேராக உள்ளதா இல்லையா எனக் காண்கிற இந்த வீரன் என் இதயத்தினுள் ஏறுகிறான். (26)

उन्मीलन्नवमल्लिकापरिमलोदञ्चद्द्विरेफारवै-
 रारण्ये तुलसीवने मुखरिते दृश्ये शुकश्यामले ।
शश्वल्लीनमयूरदृग्वलनया शश्वद्गृहीतं बला-
 ज्जानक्या सह चित्रकूटकटके देवं मनो धावति ॥ २७

உந்மீலந்நவமல்லிகாபரிமலோதஞ்சத்த்விரேபாரவை-
 ராரண்யே துலஸீவநே முகரிதே த்ருச்யே சுகச்யாமலே ।
சச்வல்லீநமயூரத்ருக்வலநயா சச்வத்க்ருஹீதம் பலாத்-
 ஜாநக்யா ஸஹ சித்ரகூடகடகே தேவம் மநோ தாவதி ॥ 27

சித்திர கூடத் தாழ்வரை. மலர்ந்த மல்லிகையின் நறுமணத்தால் ஈர்க்கப் பெற்ற வண்டினத்தின் ரீங்காரத்தால் காட்டிலுள்ள துளஸிக் காடு எதிரொலிக்க, கிளி போன்று பச்சையாகத் தெரிகிற காட்சி. மயிலின் கண்களின் அசைவுடன் ஒளிந்துள்ள ஜானகியால் வலிவுடன் பிடிக்கப்பட்ட தேவனை நோக்கி மனம் ஓடுகிறது. (27)

सीतादत्तकराम्बुजं पदयुगश्लिष्यन्मणीपादुकं
हर्षावेक्षिविहारबर्ह्युपसृताभ्यर्णं घटोघ्न्या गवा ।
स्वामिन्देव जयेति पञ्जरशुकस्वानोल्लसत्तोरणं
साकेताधिपतेरुषस्यवतु नः शय्यागृहान्निर्गमः ।। २८

ஸீதாதத்தகராம்புஜம் பதயுகச்லிஷ்யந்மணீபாதுகம்
ஹர்ஷாவேக்ஷிவிஹாரபர்ஹ்யுபஸ்ருதாப்யர்ணம் கடோத்ந்யா கவா ।
ஸ்வாமிந்தேவ ஜயேதி பஞ்ஜரசுகஸ்வாநோல்லஸத்தோரணம்
ஸாகேதாதிபதேருஷஸ்யவது ந: சய்யாக்ருஹாந்நிர்கம: ॥ 28

ஸீதை கைகொடுக்க, ரத்தின பாதுகையைக் கால்களில் இணைத்து விளையாட்டுக்கான மயில் மகிழ்ச்சியுடன் பார்க்க, குடம் பால் கறக்கின்ற பசு அருகேவர, எஜமானரே! தேவரே! ஜய எனக் கூண்டிலுள்ள கிளி வாயில் தோரணத்திலமர்ந்து வரவேற்க, ஸாகேத தேசத்தரசன் விடியற்காலையில் படுக்கையறையை விட்டு வெளியேறும் காட்சி நம்மைக் காப்பாற்றட்டும். (28)

पाणौ मुष्टिगृहीतपन्नगलतापर्णोच्चये बिभ्रतीं
वामे रत्नकरण्डकं तदपरे वीटीं विदेहात्मजाम् ।
पश्यन्कूजति पार्श्वतः कलरवे दृष्ट्या तिरश्चीनया
मन्दस्मेरमुखीं हृदि स्फुरति मे मञ्चाधिरूढो विभुः।।२९

பாணௌ முஷ்டிக்ருஹீதபந்நகலதாபர்ணோச்சயே பிப்ரதீம்
வாமே ரத்நகரண்டகம் ததபரே வீடீம் விதேஹாத்மஜாம் ।

பச்யந்கூஜதி பார்ச்வத: கலரவே த்ருஷ்ட்யா திரச்சீநயா
மந்தஸ்மேரமுகீம் ஹ்ருதி ஸ்புரதி மே மஞ்சாதிரூடோ விபு: ॥ 29

இடது கைப்பிடியில் வெற்றிலேக் குவியலேப் பிடித்துக் கொண்டு அதன் மீது ரத்தின காலாஞ்சியையும் வலதில் தாம்பூல வீடிகையையும் ஏந்தி வருகிற புன்சிரிப்புள்ள வைதேஹி அறையினுள் நுழைந்ததும் கூண்டுக் கிளி கூவ, மஞ்சத்திலமர்ந்த பிரபு குறுக்குப் பார்வையால் கண்டு ரசிக்கிருர். அந்த காட்சி என் உள்ளத்தில் ஒளிர்கிறது.(29)

शैलान्मत्तोऽवतरति करी ज्यास्वनैर्वारयैनं
सौमित्रे मा भवतु चकिता जानकीति प्रहिण्वन् ।
तज्ज्याघोषं मृगपतिरवं व्याहरन्वेपिताङ्ग्या
गाढाश्लिष्टो जनकसुतया कौसलेयोऽवतान्नः ॥ ३०

சைலாந்மத்தோऽவதரதி கரீ ஜ்யாஸ்வநைர்வாரயைநம்
ஸௌமித்ரே மா பவது சகிதா ஜாநகீதி ப்ரஹிண்வந் ।
தஜ்ஜ்யாகோஷம் ம்ருகபதிரவம் வ்யாஹரந்வேபிதாங்க்யா
காடாச்லிஷ்டோ ஜநகஸுதயா கௌஸலேயோऽவதாந்ந: ॥30

லக்ஷ்மணா! மதம் பிடித்த யானே மலேயிலிருந்து இறங்குகிறது. அதனே நாணொலியால் தடுப்பாய்! ஜானகி பயப்படப் போகிருள் என லக்ஷ்மணனே அனுப்பி விட்டு, லக்ஷ்மணனின் நாணொலியை சிங்கத்தின் குரல் என ராமன் கூற, உடல் நடுங்கப் பதறி வந்த ஜானகியால் இறுக அணேக்கப் பெற்ற கோஸலேயின் புதல்வர் நம்மைக் காப்பாற்றட்டும்.(30)

हंसी मन्दं चलति हरिणी वीक्षते लोललोलं
रम्यं कूजत्ययमिह पिको राजते बर्हिणोऽसौ ।
इत्याश्चर्याद्वनभुवि वधूं दर्शयन्तीं यदि त्वां
पश्याम्येतैरलमिति वदन्पातु नः कौसलेयः ॥ ३१

ஹம்ஸீ மந்தம் சலதி ஹரிணீ வீக்ஷதே லோலலோலம்

ரம்யம் கூஜத்யயமிஹ பிகோ ராஜதே பர்ஹிணோऽஸௌ ।
இத்யாச்சர்யாத்வநபுவி வதூம் தர்சயந்தீம் யதி த்வாம்
பச்யாம்யேதைரலமிதி வதந்பாது ந: கௌஸலேய: ॥ 31

அன்னப் பேடு மெள்ளச் செல்கிறது. பெண் மான் அலைபாய்கிற கண்களால் பார்க்கிறது. இங்கே குயில் இனிது கூவுகிறது. இந்த மயில் மிக அழகாக விளங்குகிறது என்று வியப்புடன் அவற்றைக் காட்டுகிற ஸீதையிடம், உன்னைக் காண்கிறேன். அதுவே போதும் என்று கூறுகிற கோஸலையின் புதல்வர் நம்மைக் காக்கட்டும்.(31)

देव त्वां रघुवीर नीरदनिभं सीतातडित्संगतं
कारुण्यामृतवर्षिणं कतिपये दृष्ट्वा मयूरा इव ।
किं नृत्यन्ति न चातका इव परे किं वा न माद्यन्त्यतः
स्वामिन्पालय पालयेत्यहमपि क्रोशामि मण्डूकवत् ॥ ३२

தேவ த்வாம் ரகுவீர நீரதநிபம் ஸீதாதடித்ஸங்கதம்
காருண்யாம்ருதவர்ஷிணம் கதிபயே த்ருஷ்ட்வா மயூரா இவ ।
கிம் ந்ருத்யந்தி ந சாதகா இவ பரே கிம் வா ந மாத்யந்த்யத:
ஸ்வாமிந்பாலய பாலயேத்யஹமபி க்ரோசாமி மண்டூகவத் ॥

ரகுவீரரே! ஸீதை என்ற மின்னற்கொடி இணைந்து காருண்ய நீர் பொழிகிற கார்மேகம் போன்ற உம்மைக் கண்டு சிலர் மயில்கள் போல் நர்த்தனம் புரிகின்றனரல்லவா? சாதகப் பறவைகள் போல் மதர்த்து நிற்கவில்லையா? நானும் தவளை போல் ஸ்வாமி! என்னைக் காப்பாற்று! எனக் கத்துகிறேன்.(32)

खेलत्केकिनि संचरन्मृगशिशौ चूतस्फुरद्वल्कले
नीपन्यस्तनिषङ्गधन्वनि जनस्थानोटजप्राङ्गणे ।
सीतां पुष्पसमित्कुशान्हृतवतीं संभावयन्तं दृशा
बद्धस्वस्तिकमेणचर्मणि घनच्छायं भजेयं प्रभुम् ॥ ३३

கேலத்கேகிநி ஸஞ்சரந்ம்ருகசிசௌ சூதஸ்புரத்வல்கலே
நீபந்யஸ்தநிஷங்கதந்வநி ஜநஸ்தாநோடஜப்ராங்கணே ।
ஸீதாம் புஷ்பஸமித்குசாந்ஹ்ருதவதீம் ஸம்பாவயந்தம் த்ருசா
பத்தஸ்வஸ்திகமேணசர்மணி கநச்சாயம் பஜேயம் ப்ரபும் ॥ 33

ஜனஸ்தானத்துக் குடிலின் முன் பகுதி. மயில்கள் விளையாடுகின்றன. மான் குட்டி உலாவுகிறது. மாமரத்தின் மீது மரவுரி தொங்குகிறது கடம்பு மரத்தின் மீது அம்புறாத்தூணியும் வில்லும் தொங்குகின்றன. மான் தோலைக் குறுக்கே உடுத்திய கார் மேக வண்ணரான பிரபு ராமன், பூவும் ஸமித்தும் தர்ப்பையும் கொணர்கிற ஸீதையைப் பார்வையால் பாராட்டுகிறார். அவரை வழிபடுவேன்.(33)

संप्राप्तो मृगयां विधाय नलिनीपत्राहृतैरम्बुभिः
संक्षाल्यांशुकपल्लवेन कुचयोः पादाब्जमुन्मार्जतीम् ।
मृष्टा नेह मनःशिलेति विसृतां रत्नाङ्गुलीयश्रियं
वैदेहीं प्रति दर्शयन्हृदि कृतव्याजो विभुः पातु नः ॥३४

ஸம்ப்ராப்தோ ம்ருகயாம் விதாய நலிநீபத்ராஹ்ருதைரம்புபி:
ஸம்க்ஷால்யாம்சுகபல்லவேந குசயோ: பாதாப்ஜமுந்மார்ஜதீம் ।
ம்ருஷ்டா நேஹ மந:சிலேதி விஸ்ருதாம் ரத்நாங்குலீயச்ரியம்
வைதேஹீம் ப்ரதி தர்சயந்ஹ்ருதி க்ருதவ்யாஜோ விபு: பாது ந: ॥

வேட்டையாடி விட்டு வந்தவரது திருவடிகளைத் தாமரை இலைகளில் ஏந்திக் கொணர்ந்த நீரால் அலம்பி முந்தானையால் துடைக்கிற ஸீதையிடம் இங்கு மனோசிலைப் பூச்சு இல்லை என விரித்து ரத்தின மோதிர அழகை மார்பில் மறை பொருளுடன் காட்டுகிற பிரபு நம்மைக் காக்கட்டும்.(34)

श्लथकचभरान्नैतद्भूमौ निपातय सुन्दरी-
त्युदितहसितं सव्रीडाया महीदुहितुर्दिशन् ।
वनतरुतले मल्लीपुष्पैः कृतं नवगर्भकं
दिनकरकुलोत्तंसो देवोऽधिरोहति मे मनः ॥ ३५

ச்லதகசபராந்நைதத்பூமௌ நிபாதய ஸுந்தரீ-
த்யுதிதஹஸிதம் ஸவ்ரீடாயா மஹீதுஹிதுர்திசந் ।
வநதருதலே மல்லீபுஷ்பை: க்ருதம் நவகர்பகம்
திநகரகுலோத்தம்ஸோ தேவோऽதிரோஹதி மே மந: ॥ 35

"அழகியே! உதிர்ந்த கேசக் கற்றைகளை இந்தத் தரையில் விழ்த்தாதே" எனக் கூறி, காட்டு மரத்தடியில் மல்லிகைப் பூக்களாலான புதிய பூங்கொத்தை (சரட்டை) நாணமுற்ற பூமியின் புதல்வியிடம் தருகிற ஸூர்யவம்சத்தின் சிறப்பு மிக்க தேவன் மனத்தின் மீது ஏறி அமர்கிறார். (35)

दलितदनुजाटोपे चापाधिरोपितसायके
मरकतमणिच्छायादायादकायमनोहरे(होभरे) ।
प्रणतजनताप्राणत्राणप्रवीणपराक्रमे
स्फुरति पुरतोऽस्माकं सीतापतौ दुरितं कुतः ॥ ३६

தலிததநுஜாடோபே சாபாதிரோபிதஸாயகே
மரகதமணிச்சாயாதாயாதகாயமநோஹரே (ஹோபரே) ।
ப்ரணதஜநதாப்ராணத்ராணப்ரவீணபராக்ரமே
ஸ்புரதி புரதோऽஸ்மாகம் ஸீதாபதௌ துரிதம் குத: ॥ 36

ஸீதையின் கணவர் அஸுரர்களின் செருக்கைச் சிதைத்தவர். மரகத ரத்ன ஒளிக்குப்பங்காளியான ஒளி கொண்டவர். தன்னை வணங்கியவரின் உயிரைக் காப்பதில் பராக்கிரமம் மிக்கவர். அவர் வில்லில் பூட்டிய அம்புடன் எதிரில் துலங்கும்போது நம்மிடம் பாபம் எப்படி நேரும்? (36)

अविदितनतक्लेशानीशानपास्य दिशामहो
सह परिहरन्कालीकेलीसखं मुरलीभृता ।
वनमृगपरीवारे वरेषुधनुर्धरे
कुवलयदलश्यामे रामे कुतूहलि मे मनः ॥ ३७

அவிதிதநதக்லேசாந்சாநபாஸ்ய திசாமஹோ
ஸஹ பரிஹரந்காலீகேலீஸகம் முரலீப்ருதா ।
வநம்ருகபரீவாரே வரேஷுதநுர்தரே
குவலயதலச்யாமே ராமே குதூஹலி மே மந: ॥ 37

வணங்கியவரின் துயரறியாத திக்பாலர்களையும் சிவனையும் விஷ்ணுவுடன் தவிர்த்துவிட்டு, காட்டு மிருகங்களைப் பரிவாரமாகக் கொண்டவரும் சிறந்த அம்புகளையும் வில்லையும் தாங்கியவரும் நீலோத்பலம் போன்ற வண்ணம் கொண்டவருமான ராமனிடம் என் மனம் ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. (37)

स्फटिकधवलान्मेघश्यामे गृहीतमृगानला-
द्धृतधनुरिषौ भूतेशानात्प्लवंगमसेविते ।
मतिरवतरत्यात्तव्याघ्राजिनाद्धृतवल्कले
शिखरितनयानाथात्पृथ्वीसुतापरिणेतरि ॥ ३८

ஸ்புடிகதவலாந்மேகச்யாமே க்ருஹீதம்ருகாநலாத்-
த்ருததநுரிஷௌ பூதேசாநாத்ப்லவங்கமஸேவிதே ।
மதிரவதரத்யாத்தவ்யாக்ராஜிநாத்த்ருதவல்கலே
சிகரிதநயாநாதாத்ப்ருத்வீஸுதாபரிணேதரி ॥ 38

படிகம் போன்ற தூய நிறம் கொண்டவரிடமிருந்து கார்மேக வண்ணனிடம், மானையும் நெருப்பையும் தாங்கியவரிடமிருந்து வில்லும் அம்பும் ஏந்தியவரிடம், பூதங்களின் ஈசரிடமிருந்து வானரர்களால் பணிவிடை செய்யப்பட்டவரிடம், புலித்தோலணிந்தவரிடமிருந்து, மரவுரி உடுத்தியவரிடம், மலைமகளின் நாதனிடமிருந்து பூமியின் புதல்வியை மணந்தவரிடம் புத்தி இறங்கி நிற்கிறது. (சிவனிடமிருந்து விலகி ராமனிடம் உள்ளம் பதிகிறது.) (38)

स्वच्छन्दं व्रजसुन्दरीजनविटाद्बद्धैकदारव्रते
लीलावेणुलसत्करात्त्रिभुवनत्राणाय चापस्पृशि ।

चौर्याकृष्टवधूजनात्परिणतौ कीटादिमुक्तिप्रदे
व्यावृत्तं मम यादवाद्रघुपतौ चेतः स्वयं धावति ॥ ३९

ஸ்வச்சந்தம் வ்ரஜஸுந்தரீஜநவிடாத் பத்நைகதாரவ்ரதே
லீலாவேணுலஸத்கராத் த்ரிபுவநத்ராணய சாபஸ்ப்ருசி ।
சௌர்யாக்ருஷ்டவதூஜநாத் பரிணதௌ கீடாதிமுக்திப்ரதே
வ்யாவ்ருத்தம் மம யாதவாத் ரகுபதௌ சேத:
ஸ்வயம் தாவதி॥

தன் விருப்பப்படி கோபிகளிடம் விடனுக இருப்பவரை விட்டு ஒரே மனைவி என்ற விரதம் பூண்டவரிடம், விளையாட்டாக புல்லாங்குழலைக் கையில் கொண்டவரிடம் இருந்து மூவுலகையும் காக்க வில்லேந்தியவரிடம், திருட்டுத் தனமாகப் பெண்களைப் பறித்தவரிடம் இருந்து புழு முதலானவற்றிற்கும் முக்தி தருபவரிடம் இவ்வாறு யாதவனுகிய கிருஷ்ணனிடமிருந்து ரகுபதியான ராமனிடம் என் மனம் பாய்ந்தோடுகிறது. (கிருஷ்ணனைக் காட்டிலும் ராமனிடம் எனக்குப் பக்தி அதிகம்.)(39)

कश्चिद्बालो मृत्तिकां भक्षयित्वा कश्चिद्वृद्धश्चूतमूले लुठित्वा ।
मां रक्षेच्चेन्मास्तु तद्यन्ममास्ते त्राता सीताकेलिलोलो युवैकः ॥ ४०

கச்சித்பாலோ ம்ருத்திகாம் பக்ஷயித்வா
கச்சத்வ்ருத்தச் சூதமூலே லுடித்வா ।
மாம் ரக்ஷேச்சேந்மாஸ்து தத்யந்மமாஸ்தே
த்ராதா ஸீதாகேலிலோலோ யுவைக: ॥ 40

மண்ணைத் தின்ற பாலனே, மாமரத்தினடியில் புரளும் கிழவனே என்னைக் காப்பாற்றக் கூடுமாயின் அந்தப் பாதுகாப்பு வேண்டாம். ஸீதையிடம் விளையாட்டில் ஈடுபட்டுள்ள ஒரு யுவன் எனக்குக் காப்பாளனுக உள்ளான்(40)

अभिमतफलसिद्ध्यै ध्यातुमेकं सुराणा-

मनुसरति मनो मे यावदाबद्धवेगम् ।
अपहरति निरुन्धन्नन्तरा तावदेत-
त्कपिकुलपरिरवारः कश्चिदम्भोदनीलः ॥ ४१

அபிமதபலஸித்த்யை த்யாதுமேகம் ஸுராணா-
மநுஸரதி மநோ மே யாவதாபத்தவேகம் ।
அபஹரதி நிருந்தந்நந்தரா தாவதேதத்-
கபிகுலபரிரவார: கச்சிதம்போதநீல: ॥ 41

நான் விரும்பியதைப் பெறுவதற்காக தேவர்களில் ஒருவரைப் பற்றி எண்ண என் மனம் வேகத்துடன் முனையும் போது, அதனை இடையில் தடுத்து வானரர் கூட்டம் சூழ்ந்த கார் மேக வண்ணன் ஒருவன் மனத்தைத் திருடிச் செல்கிறான். (41)

क्षणचलितनिरूढस्वर्णदीकर्णभूषे
परिहृतमयकन्यापत्रलेखप्रसङ्गे ।
विरचितसुरसुभ्रूविभ्रमप्रातिभाव्ये
कुतुकितमतिभव्ये क्वापि कालिम्नि चेतः ॥ ४२

க்ஷணசலிதநிரூடஸ்வர்ணதீகர்ணபூஷே
பரிஹ்ருதமயகந்யாபத்ரலேகப்ரஸங்கே ।
விரசிதஸுரஸுப்ரூவிப்ரமப்ராதிபாவ்யே
குதுகிதமதிபவ்யே க்வாபி காலிம்நி சேத: ॥ 42

ஒரு கருநிறமுள்ள பொருள். நொடிப் பொழுது ஓடி உடன் தடைபட்ட கங்கை போன்ற காதணி கொண்டது. மயனின் மகளான மந்தோதரியின் ஸுமங்கலிப் பூச்சை அழித்தது. தேவ மகளிரின் கேளிக்கை தொடரப் பொறுப்பேற்றது. மிக மங்களமான வடிவம். அதில் என் மனம் குதுகுதுப்புடன் ஆர்வம் காட்டுகிறது. (42)

कचभरनिटिलभ्रूकर्णदृङ्नासिकोष्ठ-

स्तनजघननितम्बं पश्यदन्याङ्गनानाम् ।
मलिनयति मनश्चेन्मन्मथस्तावता किं
विमलयितुमहल्यापावनोऽप्यस्ति वीरः ॥ ४३

கசபரநிடிலப்ருகர்ணத்ருங்நாஸிகோஷ்ட-
ஸ்தநஜகநநிதம்பம் பச்யதந்யாங்கநாநாம் ।
மலிநயதி மநச்சேந்மந்மதஸ்தாவதா கிம்
விமலயிதுமஹல்யாபாவநோऽப்யஸ்தி வீர: ॥ 43

பிற மங்கையரின் கேசபாரம், நெற்றி, புருவம், காது, கண், மூக்கு, உதடு, மார்பகம், இடுப்பு, புட்டம் இவற்றைக் காண முற்படுகிற மனத்தை மன்மதன் தூண்டித் தூய்மை கெடச் செய்வானாயின் கவலை ஏன்? அகலியையைத் தூய்மைப் படுத்திய அந்த வீரன் உள்ளானே! (43)

नवकुवलयदामश्यामलः कोमलाङ्ग्या
विरचितमधुरश्रीरेकया विद्युतेव ।
जलधर इव काले जृम्भमाणो मयूरं
कुतुकयति मनो मे कोऽपि कोदण्डभूषः ॥ ४४

நவகுவலயதாமச்யாமல: கோமலாங்க்யா
விரசிதமதுரஸ்ரீரேகயா வித்யுதேவ ।
ஜலதர இவ காலே ஜ்ரும்பமாணோ மயூரம்
குதுகயதி மநோ மே கோऽபி கோதண்டபூஷ: ॥ 44

மழை காலத் தொடக்கத்தில் கரு கருவென வானில் ஒரு மின்னலுடன்குமுறும் மேகம் மயிலை உசுப்பி விடுவதைப் போல், புதிய நீல ஆம்பல் போன்ற மேனி வண்ணம் கொண்டு வில்லை அணியாகக் கொண்ட ஒருவன் ஒரு அழகிய பெண்ணுடன் தோன்றி என்னை ஆர்வம் கொள்ளச் செய்கிறான். (44)

मनसि मम समिन्द्धे पुण्यभाजामवेक्ष्यः

कपिसदसि मुनीनां चेतसास्वादनीयः ।
जनकनृपतिकन्यासस्पृहालिङ्गनार्हः
श्रुतियुवतिकबर्याः कोऽपि सौरभ्यसारः ॥ ४५

மநஸி மம ஸமிந்த்தே புண்யபாஜாமவேக்ஷ்ய:
கபிஸதஸி முநீநாம் சேதஸாஸ்வாதநீய: ।
ஜநகந்ருபதிகந்யாஸஸ்ப்ருஹாலிங்கநார்ஹ:
ச்ருதியுவதிகபர்யா: கோऽபி ஸௌரப்யஸார: ॥ 45

புண்ணியம் செய்தவர்களால் மட்டும் வானரர்களுக்கிடையே காணத்தக்கவர். முனிவர்களால் உள்ளத்தில் சுவைக்கத்தக்கவர். ஜனக மஹாராஜனின் புதல்வியால் ஆசையுடன் தழுவத்தக்கவர், வேதம் எனும் யுவதியின் தலை முடியில் (உபநிஷத்தில்) நறுமண மிக்க பூச்செண்டாக உள்ளவர். என் மனத்தில் ஒளிர்கிறார். (45)

कुवलयदलनीलः कोऽपि रक्षोवधूनां
कुचगिरिषु निपातं बाष्पवृष्टेर्विधाता ।
निखिलभुवनचेतोबर्हिनृत्तैकहेतुः
शमयति मम तापं शार्ङ्गचापाम्बुवाहः ॥ ४६

குவலயதலநீல: கோऽபி ரக்ஷோவதூநாம்
குசகிரிஷு நிபாதம் பாஷ்பவ்ருஷ்டேர்விதாதா ।
நிகிலபுவநசேதோபர்ஹிந்ருத்தைகஹேது:
சமயதி மம தாபம் சார்ங்கசாபாம்புவாஹ: ॥ 46

அல்லி இதழ் போன்ற நீலவண்ணம் கொண்டது. அரக்கர் மகளிரின் மார்பகங்களில் கண்ணீர் மழை கொட்டச் செய்வது, உலகமனைத்தின் மனமாகிய மயிலாடச் செய்வது, சார்ங்கமெனும் வில்லேந்திய கருமேகம், அது என் உள்ளத் தாபத்தைச் சமனப்படுத்துகிறது. (46)

निगमशिखरिशृङ्गान्नित्यमागत्य खेलन्

मुनिजनहृदरण्ये मोहसारङ्गमुक्ते ।
दशवदनगजेन्द्रे दर्शिताघातलीलो
वशयति रघुसिंहो मानसं नः प्रसन्नः ॥ ४७

நிகமசிகரிச்ருங்காந்நித்யமாகத்ய கேலந்
முநிஜநஹ்ருதரண்யே மோஹஸாரங்கமுக்தே ।
தசவதநகஜேந்த்ரே தர்சிதாகாதலீலோ
வசயதி ரகுஸிம்ஹோ மாநஸம் ந: ப்ரஸந்ந: ॥ 47

ரகு குலத்திலுதித்த சிங்கம் அது. உபநிஷத்தெனும் கொடு முடியிலிருந்து தினமும் வந்து மோகமெனும் மான் கூட்டம் அகன்ற முனிவரின் மனமாகிய காட்டில் விளையாடுகிறது. ராவணனெனும் யானையிடம் தன் தாக்குதலை விளையாட்டாகக் காட்டுவது. அது அருள் கூர்ந்து நம் மனத்தை வசப்படுத்துகிறது. (47)

करयोः शरकार्मुकाभिरामं पदयोरश्मविवेककृत्परागम् ।
कलितेषुधिमंसयोः प्रभुं तं करुणापूर्णमपाङ्गयोरुपासे ॥ ४८

கரயோ: சரகார்முகாபிராம்
பதயோரச்மவிவேகக்ருத்பராகம் ।
கலிதேஷுதிமம்ஸயோ: ப்ரபும் தம்
கருணாபூர்ணமபாங்கயோருபாஸே ॥ 48

கடைக் கண்களில் கருணை நிரம்பிய பிரபு அவர். கைகளில் வில்லையும் அம்பையும் அழகாக ஏந்தியவர், கால்களில் கல்லைப் பெண்ணாக்குகிற தூசி கொண்டவர். தோள்களில் அம்புறாத்தூணி கொண்டவர். அவரை வழிபடுகிறேன். (48)

अवलम्ब्य शरासमद्रिसारं गुणमाकृष्य गुरुध्वनिं विमुञ्चन् ।
विशिखानहितेषु रुक्मपुङ्खान्विहरत्याहवसीम्नि वीररामः ॥ ४९

அவலம்ப்ய சராஸமத்ரிஸாரம்

குணமாக்ருஷ்ய குருத்வநிம் விமுஞ்சந் ।
விசிகாநஹிதேஷு ருக்மபுங்காந்
விஹரத்யாஹவஸீம்நி வீரராம: ॥ 49

வீரரான அந்த ராமன் மலையின் வலிவுள்ள வில்லைப் பிடித்து நாணை இழுத்து பேரொலி எழுப்பி, எதிரிகள் மீது தங்க பூண் போட்ட அம்புகளைச் செலுத்திப் போர்க் களத்தில் விளையாடுகிறார். (49)

चरमाङ्गनिबद्धचारुतूणं सुरमाङ्गल्यधुरीणचापबाणम् ।
अलिनीलमुपैति मानसं मे नलिनीनायकवंशभागधयेम् ॥ ५०

சரமாங்கநிபத்தசாருதூணம் ஸுரமாங்கல்யதுரீணசாபபாணம் ।
அலிநீலமுபைதி மாநஸம் மே நலிநீநாயகவம்சபாகதேயம் ॥ 50

தாமரையின் நாதனான ஸூரியனின் வம்சத்தின் பாக்கியமானது அது. முதுகில் அம்புறாத்தூணி பூட்டிக் கொண்டது. தேவர்களுக்கு மங்களம் தருவதில் முனைந்த வில்லும் அம்பும் ஏந்தியது. வண்டின் நீல நிறம் கொண்டது. என் மனம் அதனருகில் சென்று நிற்கிறது. (50)

दृशि कारुणिकः करे धनुष्मान्कुशिकापत्यमखस्य रक्षिता यः ।
रजनीचरतूलचण्डवातो भजनीयो मम सोऽयमेक एव ॥ ५१

த்ருசி காருணிக: கரே தநுஷ்மாந்குசிகாபத்யமகஸ்ய ரக்ஷிதா ய: ।
ரஜநீசரதூலசண்டவாதோ பஜநீயோ மம ஸோऽயமேக ஏவ ॥ 51

கண்களில் பரிவு மிக்கவர், கையில் வில்லேந்தியவர், கௌசிகரின் வேள்வியைப் பாதுகாத்தவர், ராக்ஷஸர் எனும் காய்ந்த புல்லைப் புயல் காற்றாக அகற்றுபவர். அவர் ஒருவரே என் வழிபாட்டிற்குரியவர். (51)

वदने शबरीफलाभिलाषं वचने सत्यधुराविराजमानम् ।

नयनेऽप्यनवेक्षितान्यदारं चरणे जीवलमाश्रये नृपालम् ।।५२

வதநே சபரீபலாபிலாஷம் வசநே ஸத்யதுராவிராஜமாநம் ।
நயநேப்யநவேக்ஷிதாந்யதாரம் சரணே ஜீவலமாச்ரயே ந்ருபாலம் ॥

அவர் அரசர், சபரீ அளித்த இலந்தையில் ஆசையை வாயிலும், உண்மை கூறுவதில் ஆர்வத்தைச் சொல்லிலும், பிறமகளிரை நோக்காமையைக் கண்களிலும் உயிரூட்டுவதில் ஆர்வத்தைக் கால்களிலும் கொண்டவர். அவரை அண்டி நிற்கிறேன். (52)

नवनीरदनीलमात्तचापं भवनीहाररविं शृणोतु लोकः ।
अवनीतनयासखं जगत्यां स्तवनीयं मम दैवमेकमेव ।। ५३

நவநீரதநீலமாத்தசாபம் பவநீஹாரரவிம் ச்ருணோது லோக: ।
அவநீதநயாஸகம் ஜகத்யாம் ஸ்தவநீயம் மம தைவமேகமேவ ॥53

உலகம் கேட்டுக் கொள்ளட்டும், புது மேகம் போல் நீலமேனி கொண்டவர். வில்லேந்தியவர், பூமியின் புதல்வியைத் துணைவியாகக் கொண்டவர், பிறப்பிறப்பெனும் பனிக்கு அவர் ஸூரியன். அந்தத் தெய்வமே என் துதிக்குரியது. (53)

भरिता दयया दृशोः सुराणां
परितापक्षतये गृहीतचापा ।
दुरितानि धुनोतु कापि लीला-
च्छुरिता भूमिसुताकुचाङ्गरागैः ।। ५४

பரிதா தயயா த்ருசோ: ஸுராணும்
பரிதாபக்ஷதயே க்ருஹீதசாபா ।
துரிதாநி துநோது காபி லீலாச்-
ச்சுரிதா பூமிஸுதாகுசாங்கராகை: ॥ 54

கண்களில் பரிவு நிறைந்தது. தேவர்களின் பரிதாப நிலையை நீக்க வில்லேந்தியது. பூமியின் புதல்வியின் மார்பகத்து நறுமணப் பூச்சைத் தன் மார்பில் அடையாளமாகக் கொண்டது. அந்த லீலை

வடிவம் என் பாபங்களைப் போக்கட்டும். (54)

सुरचारणसिद्धबद्धसेवः शरचापाभरणो नवाम्बुदश्रीः ।
अहिमांशुकुलार्णवेन्दुरेको महिमाऽन्तःकरणे ममाविरस्तु ॥ ५५

ஸுரசாரணஸித்தபத்தஸேவ:
சரசாபாபரணோ நவாம்புதஶ்ரீ: ।
அஹிமாம்சுகுலார்ணவேந்துரேகோ
மஹிமாऽந்த:கரணே மமாவிரஸ்து ॥ 55

ஸூரிய குலமாகிய பாற்கடலில் தோன்றிய சந்திரன், தேவரும் சாரணரும் ஸித்தரும் சேவித்தது. அம்பும் வில்லும் பூண்டது. புது மேக அழகும் கொண்டது. அந்த பெரும் பொருள் என் உள்ளத்தில் துலங்கட்டும். (55)

धनुषा सह सायकं दधाने जनुषा भूषितचण्डरश्मिवंशे ।
कुचनम्रमहीसुतानुरक्ते क्वचन न्यस्तमिदं महिम्नि चेतः॥ ५६

தநுஷா ஸஹ ஸாயகம் ததாநே
ஜநுஷா பூஷிதசண்டரச்மிவம்சே ।
குசநம்ரமஹீஸுதாநுரக்தே
க்வசந ந்யஸ்தமிதம் மஹிம்நி சேத: ॥ 56

வில்லுடன் அம்பும் ஏந்தியது. பிறப்பால் சூரிய வம்சத்தை அழகுபடுத்தியது. மார்பகம் கனத்த பூமியின் புதல்வியிடம் அன்பு மிக்கது. அந்தப் பேராற்றலிடம் ஒரு மூலையில் என் மனம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. (56)

भयकम्पितसागरप्रशस्ते मयकन्यातनुमण्डनासहिष्णौ ।
नवगारुडरत्नभासुरे स्यादवगाढं हृदयं क्वचित्प्रभौ मे ॥ ५७

பயகம்பிதஸாகரப்ரசஸ்தே
மயகந்யாதநுமண்டநாஸஹிஷ்ணௌ ।
நவகாருடரத்நபாஸுரே ஸ்யாத்

அவகாடம் ஹ்ருதயம் க்வசித் ப்ரபௌ மே ॥ 57

பயத்தால் நடுங்கிய கடலால் துதிக்கப் பெற்றவர். மயனின் பெண்ணுன மண்டோதரி அணிகள் பூணுவதைப் பொறுக்காதவர். புதிய மரகத ரத்தின ஒளி கொண்டவர். அந்தப் பெருமானிடம் என் மனம் ஆழப் பதிந்துள்ளது. (57)

निजनामरसज्ञनीलकण्ठं भजनाय प्लवगावृतोपकण्ठम् ।
बलयन्त्रितसिन्धुमन्तरेकं कलयन्नन्यमुपासितुं त्वरे कम् ॥५८

நிஜநாமரஸஜ்ஞநீலகண்டம் பஜநாய ப்லவகாவ்ருதோபகண்டம் ।
பலயந்த்ரிதஸிந்துமந்தரேகம் கலயந்நந்யமுபாஸிதும் த்வரே கம் ॥

அவரது பெயரின் சுவையைச் சிவனறிவார். வழிபடுவதற்கென வானரர்கள் அவரைச் சூழ்ந்துள்ளனர். வலிவால் கடலைக் கட்டுப்படுத்திய அவரைத் தவிர வேறெவரை உள்ளத்தில் வழிபட விரைவேன்? (58)

विकटभ्रुकुटिर्विलोकतेऽरीन्विशिखान्मुञ्चति विग्रहान्विभिन्ते ।
अनुलिम्पति शोणितैर्धरित्रीं रणरङ्गे रघुपुंगवः समिन्द्धे ॥ ५९

விகடப்ருகுடிர்விலோகதேऽரீந்
விசிகாந் முஞ்சதி விக்ரஹாந்விபிந்தே ।
அநுலிம்பதி சோணிதைர்தரித்ரீம்
ரணரங்கே ரகுபுங்கவ: ஸமிந்த்தே ॥ 59

ரகு குலத்தில் சிறந்த ராமன் போரரங்கில் புருவங்களை நெரித்து எதிரிகளை நோக்கிப் பாணங்களைவிட்டு உடல்களைச் சிதைத்துப் பூமியை இரத்தத்தால் பூசி உக்ரமாக நிற்கிறுர். (59)

स्मयमानमुखेन्दुरिन्द्रनीलद्युतिरम्भोजदलेक्षणो धनुष्मान् ।
तरलीकृतजानकीदृगन्तस्तरुणः कश्चन मे मनो धिनोति ॥६०

ஸ்மயமாநமுகேந்துரிந்த்ரநீலத்யுதிரம்போஜதலேக்ஷணோ தநுஷ்மாந் ।

தரலீக்ருதஜாநகீத்ருகந்தஸ்தருண: கச்சந மே மநோ திநோதி ॥ 60

(மறுபுறம்) சந்திரன் போன்ற முகத்தில் புன்சிரிப்புடன், நீல ரத்தின ஒளி கொண்டவராக, வில்லேந்தி, ஜானகியின் கடைக்கண்களை நீர் நிரம்பியவையாக்கிய ஒரு வாலிபர் என் மனத்தைத் தூண்டுகிறார். (60)

दलदुत्पलदामकोमलाङ्गी दशकण्ठायुरपायकालभङ्गी ।
मनसे मम रोचतेऽभिरूपा करुणा काचिदुपात्तबाणचापा ॥ ६१

தலதுத்பலதாமகோமலாங்கீ
தசகண்டாயுரபாயகாலபங்கீ ।
மநஸே மம ரோசதேऽபிரூபா
கருணா காசிதுபாத்தபாணசாபா ॥ 61

மலர்ந்த அல்லியாலான மாலை போல் மென்மை மிக்க உடலமைப்புள்ளதும் ராவணனின் உயிரைப் பிரிக்க யமனின் செயல் முறையுள்ளதும் வில்லும் அம்பும் ஏந்திய அழகிய வடிவேற்றதுமான கருணை என் உள்ளத்திற்குப் பிடித்துள்ளது. (61)

मौलौ निधेहि मकुटं त्यज बर्हिबर्हं
बाणं गृहाण धनुषा सह मुञ्च वेणुम् ।
शाखामृगैर्विहर संत्यज गोपबालान्
रामो यदूद्वह भव त्वमथाश्रये त्वाम् ॥ ६२

மௌலௌ நிதேஹி மகுடம் த்யஜ பர்ஹிபர்ஹம்
பாணம் க்ருஹாண தநுஷா ஸஹ முஞ்ச வேணும் ।
சாகாம்ருகைர்விஹர ஸந்த்யஜ கோபபாலாந்
ராமோ யதூத்வஹ பவ த்வமதாச்ரயே த்வாம் ॥ 62

யது குலத்தில் சிறந்த கண்ணா! மயில்தோகையை அகற்றிக் கிரீடத்தைத் தலையில் சூடுவாய்! புல்லாங்குழலை விட்டு வில்லுடன் அம்பை ஏந்துவாய்! கோபச்சிறுவர்களைக் கைவிட்டுக் குரங்குகளுடன் விளையாடுவாய்! ராமனாவாய்! அதன் பின் உன்னை

அண்டி நிற்பேன். (62)

कृष्णैकसूतरथकेतनभूतदूतः
सोऽनूरुसारथिरथात्मजमित्रभूतः ।
वाणीशयन्तृकरथस्य शरासभङ्क्ता
कश्चिन्मनो हरति कार्मुकभूषणो मे ॥ ६३

க்ருஷ்ணைகஸூதரதகேதநபூததூத:
ஸோऽநூருஸாரதிரதாத்மஜமித்ரபூத: ।
வாணீசயந்த்ருகரதஸ்ய சராஸபங்க்தா
கச்சிந்மநோ ஹரதி கார்முகபூஷணோ மே ॥ 63

கிருஷ்ணனையே ஸாரதியாகக் கொண்ட தேரின் கொடியாக விளங்குகிறவரை. (ஹனுமானைக்) தன் தூதனாக கொண்டவர். அருணனைச் சாரதியாகக் கொண்ட ஸூரியன் மகனான ஸுக்ரீவனின் நண்பரானவர். பிரும்மாவைத் தேரோட்டியாகக் கொண்ட திரிபுராரியான சிவனின் வில்லை ஒடித்தவர், வில்லை அணியாகக் கொண்ட ஒருவர் என் உள்ளத்தைக் கவர்கிறார். (63)

दृप्यद्दशाननकलत्रकठोरगर्भ-
विभ्रंशविभ्रमपरिस्फुटसाहसेन ।
घण्टा विलुण्ठयतु नः कलुषं रवेण
कोदण्डकोटिघटिता कुलदेवतायाः ॥ ६४

த்ருப்யத்தசாநநகலத்ரகடோரகர்ப-
விப்ரம்சவிப்ரமபரிஸ்புடஸாஹஸேந ।
கண்டா விலுண்டயது ந: கலுஷம் ரவேண
கோதண்டகோடிகடிதா குலதேவதாயா: ॥ 64

திமிர் பிடித்த ராவணனின் மனைவியின் கரு கலையும்படி என் குலதைவத்தின் வில்லின் நுனியில் கட்டிய மணி ஒலிக்கிறது.

அந்த ஒலி எம் பாபத்தை அகற்றட்டும். (64)

देवद्विषां विजयि देहभृतां शरण्यं
कारुण्यभूषितकटाक्षमुदग्रचापम् ।
टङ्कत्रुटन्मरकतोपलरत्ननीलं
धाम स्मरामि धरणीतनयासहायम् ॥ ६५

தேவத்விஷாம் விஜயி தேஹப்ருதாம் சரண்யம்
காருண்யபூஷிதகடாக்ஷமுதக்ரசாபம் ।
டங்கத்ருடந்மரகதோபலரத்நநீலம்
தாம ஸ்மராமி தரணீதநயாஸஹாயம் ॥ 65

தேவர்களின் எதிரியை அழிப்பது, மனிதருக்கு சரணமடைய ஏற்ற இடம். பரிவு மிக்க கடைக்கண் பார்வை கொண்டது. வலிவு மிக்க வில் ஏந்தியது. உளியால் பிளக்கப் பெற்ற மரகதக் கல் ஒளி கொண்டது. பூமியின் புதல்வியைத் துணையாகக் கொண்டது. அந்தப் பேரொளியை உள்ளத்தில் கொள்கிறேன். (65)

आस्ते कृतान्त इति पापिषु दण्डकारी-
त्याकर्णितेऽपि मुहुराप्तपरम्परायाः ।
रक्षिष्यतीति रघुनन्दनमेव साक्षा-
द्विश्वस्य केवलमहं न विचिन्तयामि ॥ ६६

ஆஸ்தே க்ருதாந்த இதி பாபிஷு தண்டகாரீ-
த்யாகர்ணிதேऽபி முஹுராப்தபரம்பராயா: ।
ரக்ஷிஷ்யதீதி ரகுநந்தநமேவ ஸாக்ஷாத்-
விச்வஸ்ய கேவலமஹம் ந விசிந்தயாமி ॥ 66

யமன் என்றொருவன் உள்ளான். பாபிகளைத் தண்டிப்பவன் என ஆப்தர்கள் பலர் கூறக் கேட்டிருந்தும் ரகு நந்தனன் காப்பாற்றுவான் என நம்பி வேறு சிந்தனையின்றி இருக்கிறேன். (66)

तिष्ठन्तु दारुणतरा निरयाः सहस्रं
तिष्ठन्तु घोरचरिता यमकिंकरा वा ।
पापात्मनोऽपि नियतं परिपालनाय
कोदण्डपाणिरिति कोऽपि ममास्ति नाथः ॥ ६७

திஷ்டந்து தாருணதரா நிரயா: ஸஹஸ்ரம்
திஷ்டந்து கோரசரிதா யமகிங்கரா வா ।
பாபாத்மநோऽபி நியதம் பரிபாலநாய
கோதண்டபாணிரிதி கோऽபி மமாஸ்தி நாத: ॥ 67

மிகக் கொடிய நரகங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கட்டும். கொடிய நடைமுறை கொண்ட யம கிங்கரர்களும் நிற்கட்டும். பாபமே வடிவான என்னைக் கட்டாயம் காப்பாற்ற கோதண்டபாணி என்ற என் நாதன் ஒருவன் உள்ளான். (67)

लीलोपात्तबलिप्रसूनमुकुलाः स्निग्धेन सौमित्रिणा
वैदेहीकरपल्लवात्तकलशीधाराम्बुसंवर्धिताः ।
दृष्टा वत्सलया दृशा रघुपतेः पुत्रा इव प्रत्यहं
प्रायः पञ्चवटीकुटीरतरवः प्रीणन्ति मे मानसम् ॥ ६८

லீலோபாத்தபலிப்ரஸூநமுகுலா: ஸ்நிக்தேந ஸௌமித்ரிணா
வைதேஹீகரபல்லவாத்தகலசீதாராம்புஸம்வர்திதா: ।
த்ருஷ்டா வத்ஸலயா த்ருசா ரகுபதே: புத்ரா இவ ப்ரத்யஹம்
ப்ராய: பஞ்சவடீகுடீரதரவ: ப்ரீணந்தி மே மாநஸம் ॥ 68

பஞ்சவடிக் குடிலருகே வளர்ந்த மரங்கள் அவை. அன்புமிக்க லக்ஷ்மணன் அவற்றின் பூக்களையும் மொட்டுக்களையும் மென்மையுடன் எடுப்பான். வைதேகியால் துளிர்போன்ற கைகளால் குடத்து நீர் மொண்டு ஊற்றி வளர்க்கப் பெற்றவை. புத்திரர்களாகப் பரிவு மிக்க கண்களால் ராமனால் பார்க்கப் பெற்றவை. அவை என் மனத்தை நிறைவடையச் செய்கின்றன. (68)

सौवर्णीमवसक्थिकामधिवसन्पार्श्वस्थपृथ्वीसुता-
हस्ताम्भोजयुगक्रमप्रसृतया जातिस्रजा दीर्घया ।
पाणिभ्यामधिवेष्टयन्कचभरं मौल्येकपार्श्वोचितं
देवो मे हृदि भाति दत्तनयनो दृश्ये तदेकस्तने ॥ ६९

ஸௌவர்ணீமவஸக்திகாமதிவஸந்பார்ச்வஸ்தப்ருத்வீஸுதா-
ஹஸ்தாம்போஜயுகக்ரமப்ரஸ்ருதயா ஜாதிஸ்ரஜா தீர்க்கயா ।
பாணிப்யாமதிவேஷ்டயந்கசபரம் மௌல்யேகபார்ச்வோசிதம்
தேவோ மே ஹ்ருதி பாதி தத்தநயநோ த்ருச்யே ததேகஸ்தநே ॥

ராமன் தங்கத்தாலான சிறு ஆஸனத்தின் மீதமர்ந்து. (தங்க ஜரிகையாலான ஆடையை தொடை வரை வரிந்து கட்டிக் கொண்டு) அருகிலமர்ந்துள்ள ஸீதையின் தாமரைக் கைகளால் தொடுக்கப்பட்ட நீண்ட ஜாதிப் பூ மாலையால் தலையின் ஒரு பக்கத்திலுள்ள கேசக் கற்றையைக் கட்டிக் கொண்டே பார்வைக்குக் கிட்டிய அவளது ஒரு மார்பகத்தில் கண் வைத்து ரஸிக்கிறார். அந்த தேவன் என் உள்ளத்தில் துலங்குகிறார். (69)

चापसंहितशरं चरमाङ्गे
बद्धतूणमुपनीवि कृपाणम् ।
वञ्चनामृगवधाय वनान्ते
संचरन्तमिनमन्तरुपासे ॥ ७०

சாபஸம்ஹிதசரம் சரமாங்கே
பத்ததூணமுபநீவி க்ருபாணம் ।
வஞ்சநாம்ருகவதாய வநாந்தே
ஸஞ்சரந்தமிநமந்தருபாஸே ॥ 70

வில்லின் பூட்டிய அம்பு. முதுகில் பிணைக்கப்பட்ட அம்புறாத்தூணி, இடுப்பில் கத்தி, இந்த கோலத்தில் வஞ்சனை செய்கிற மானைக் கொல்ல காட்டின் எல்லையில் சுற்றி வருகிற அந்தக் கதிரவனை உள்ளத்தில் வழிபடுகிறேன். (70)

कौणपाधिपकदर्थितामरीकाङ्क्षितप्रणयिबाणकार्मुकम् ।
कंचन श्रुतिकरण्डमौक्तिकं कालिमानमवलोकयामहे ॥ ७१

கௌணபாதிபகதர்திதாமரீகாங்க்ஷிதப்ரணயிபாணகார்முகம் ।
கஞ்சந ச்ருதிகரண்டமௌக்திகம் காலிமாநமவலோகயாமஹே ॥

அரக்கர் தலைவனை ராவணனால் அவமதிக்கப் பெற்ற தேவலோகத்துப் பெண்கள் விரும்பியதை அம்பாலும் வில்லாலும் கொண்டு சேர்த்ததும், வேதக் கூட்டத்தின் தலை முத்துமான ஒரு கரு நிறத்தைக் காண்கிறோம். (71)

जानकीस्तनतटान्तपालिकाजातुकुङ्कुमविभागपिञ्जरः।
दृश्यते हृदि दयाधुरंधरः कोऽपि कोसलकुलीनकुञ्जरः ॥ ७२

ஜாநகீஸ்தநதடாந்தபாலிகாஜாதுகுங்குமவிபாகபிஞ்ஜர: ।
த்ருச்யதே ஹ்ருதி தயாதுரந்தர: கோऽபி கோஸலகுலீநகுஞ்சர: ॥

ஜானகியின் மார்பகத்தை மூடுகிற ரவிக்கையில் ஒட்டிய குங்குமப் பூச்சாந்தால் சிவந்த மார்புள்ளதும் பரிவு காட்டுவதில் முன் நிற்பதுமான கோஸல குலத்து யானை ஒன்று உள்ளத்தினுள் நிற்கிறது. (72)

मामके हृदि महीकुमारिकाकामकेलिकुतुकी नृपात्मजः ।
आतनोति पदमस्त्रबन्धुरो नूतनोदयपयोदसुन्दरः ॥ ७३

மாமகே ஹ்ருதி மஹீகுமாரிகாகாமகேலிகுதுகீ ந்ருபாத்மஜ: ।
ஆதநோதி பதமஸ்த்ரபந்துரோ நூதநோதயபயோதஸுந்தர: ॥73

அஸ்திரங்களை ஏந்தியவரும் புதிதாகத் தோன்றுகிற மேகத்தைப் போல் அழகரும், பூமியின் புதல்வியுடன் காமக்கேளிக்கை புரிய ஆர்வமுள்ளவருமான அரச குமாரர் என் உள்ளத்தில் இடம்பிடித்துள்ளார். (73)

चन्द्रशेखरशरासनच्छिदाचातुरीचणकरारविन्दया ।
स्वीकृतं मम सुरानुकूलया लीलया हृदयमभ्रनीलया ॥ ७४

சந்த்ரசேகரசராஸநச்சிதாசாதுரீசணகராரவிந்தயா ।
ஸ்வீக்ருதம் மம ஸுராநுகூலயா லீலயா ஹ்ருதயமப்ரநீலயா ॥

சிவனின் வில்லை ஒடிப்பதில் திறமிக்க தாமரை போன்ற கைகளுள்ளதும், தேவர்களுக்கு இதமானதும் மேகம் போன்ற நீலமானதுமான ஒரு லீலை வடிவத்தால் என் உள்ளம் ஏற்கப்பட்டது. (74)

कौणपालिकदलीविषाणिना बाणचापपरिकर्मपाणिना ।
चण्डिकारमणचापखण्डने पण्डितेन मम मण्डितं मनः ॥ ७५

கௌணபாலிகதலீவிஷாணிநா பாணசாபபரிகர்மபாணிநா ।
சண்டிகாரமணசாபகண்டநே பண்டிதேந மம மண்டிதம் மந: ॥

அரக்கர் கூட்டமாகிய வாழைகளைச் சிதைப்பதும் அம்பும் வில்லும் அழகூட்டுகிற கைகளுள்ளதும் சிவனின் வில்லை ஒடிப்பதில் நிபுணமுமானதொன்றால் என் மனம் அழகுற விளங்குகிறது. (75)

कृत्तकीर्णकुटिलक्षपाचरे कृत्रिमेतरगिरामगोचरे ।
धावते हि कुलदेवतेति मे चित्तमेवमिदमुत्तमे नृणाम् ॥ ७६

க்ருத்தகீர்ணகுடிலக்ஷபாசரே
க்ருத்ரிமேதரகிராமகோசரே ।
தாவதே ஹி குலதேவதேதி மே
சித்தமேவமிதமுத்தமே ந்ருணாம் ॥ 76

மனிதர்களில் சிறந்த அவரிடம் குல தெய்வம் என என் உள்ளம் ஓடுகிறது. அவர் கோர அரக்கர்களை வெட்டிச் சிதைத்தவர். செயற்கையாக இராத வேத மொழிகளுக்கும் அகப்படாதவர். (76)

कालिकानिभरुचिः कनीयसा कान्तया च सह कल्पितासिका ।
कार्मुकाशुगलसत्कराम्बुजा काचिदस्ति करुणा गतिर्मम ॥ ७७

காலிகாநிப௱ருசி: கநீயஸா காந்தயா ச ஸஹ கல்பிதாஸிகா ।
கார்முகாசுகலஸத்கராம்புஜா காசிதஸ்தி கருணா கதிர்மம ॥ 77

கருணையே வடிவமான அது ஒன்றே எனக்குச் சென்றடையுமிடம். மேகக் கூட்டம் போன்ற நிறமுள்ளது. தம்பியுடனும் மனைவியுடனும் சேர்ந்தமர்ந்துள்ளது. வில்லும் அம்பும் பூண்ட கைகளுள்ளது. (77)

मामके मनसि धान्यमालिनीभूषणासहभुजोष्मशालिनी ।
सा चकास्ति शरचापधारिणी भानुमालिकुलभाग्यधोरणी ॥

மாமகே மநஸி தாந்யமாலிநீபூஷணாஸஹபுஜோஷ்மசாலிநீ ।
ஸா சகாஸ்தி சரசாபதாரிணீ பாநுமாலிகுலபாக்யதோரணீ ॥ 78

தான்யமாலினீ என்ற ராவணனின் மனைவி அணிகள் அணிவதைப் பொறுக்காத தோள் வலிவு கொண்டது. வில்லும் அம்பும் ஏந்தியது. ஸூரியனின் குலத்தின் பாக்கிய வரிசை அது. என் மனத்துள் துலங்குகிறது. (78)

याति तेजसि मनः सनातने दूतभूषितकिरीटिकेतने ।
यामिनीचरचमूभयंकरे जानकीनयनकेलिकिंकरे ॥ ७९

யாதி தேஜஸி மந: ஸநாதநே தூதபூஷிதகிரீடிகேதநே ।
யாமிநீசரசமூபயங்கரே ஜாநகீநயநகேலிகிங்கரே ॥ 79

அது எப்போதுமுள்ள பேரொளி. அர்ஜுனனின் கொடியை இதன் தூதர் அலங்கரிக்கிறார். அரக்கரின் படைக்குப் பயம் வழங்குவது. ஜானகியின் கண்ணுலான விளையாட்டின் அடிமை. அதனிடம் என் மனம் பதிகிறது. (79)

चङ्क्रमानुगतगन्धसिन्धुरा सिन्धुराजकृतसेतुबन्धना ।
वासना धृतशरासनाशुगा मेचका मनसि मे चकास्ति सा ॥ ८०

சங்க்ரமாநுகதகந்தஸிந்துரா ஸிந்துராஜக்ருதஸேதுபந்தநா ।
வாஸநா த்ருதசராஸநாசுகா மேசகா மநஸி மே சகாஸ்தி ஸா ॥

வில்லும் அம்பும் ஏந்திய அழகான அந்த உள்ளத்தின் உருவகம். தன் பீடுநடையில் யானையைத் தன்னைத் தொடரச் செய்வது. கடலரசனின் மீது ஸேதுவைக் கட்டியது. அது என் மனத்தில் துலங்குகிறது. (80)

वानरक्षपितराक्षसव्रजं दीनरक्षणविचक्षणं प्रभुम् ।
श्रीमदग्र्यशरचापमेति मे जामदग्न्यमदनिग्रहं मनः॥ ८१

வாநரக்ஷபிதராக்ஷஸவ்ரஜம் தீநரக்ஷணவிசக்ஷணம் ப்ரபும் ।
ஸ்ரீமதக்ர்யசரசாபமேதி மே ஜாமதக்ந்யமதநிக்ரஹம் மந: ॥ 81

துயருற்றவர்களைக் காப்பதில் நிபுணரான அந்தப் பெருமானை என் மனம் சரணடைகிறது. வானரர்களால் அரக்கர் கூட்டத்தை அழித்தவர். சிறந்த வில்லும் அம்பும் கொண்டவர். ஜமதக்னியின் புதல்வரான பரசுராமரின் செருக்கை அடக்கியவர். (81)

कण्ठेकालशरासभञ्जनचणं कल्याणनानागुणं
कारुण्याभरणं खरान्तकरणं कंजाभिरामेक्षणम् ।
पाणिद्वन्द्वगृहीतबाणधनुषं पाथोदनीलत्विषं
पौलस्त्यासुमुषं भजामि पुरुषं पार्श्वे वधूटीजुषम् ॥ ८२

கண்டேகாலசராஸபஞ்ஜநசணம் கல்யாணநாநாகுணம்
காருண்யாபரணம் கராந்தகரணம் கஞ்ஜாபிராமேக்ஷணம் ।
பாணித்வந்த்வக்ருஹீதபாணதநுஷம் பாதோதநீலத்விஷம்
பௌலஸ்த்யாஸுமுஷம் பஜாமி புருஷம் பார்ச்வே வதூடீஜுஷம்॥

கழுத்தில் கருமை கொண்ட சிவனின் வில்லை ஒடித்த நிபுணர், பல மங்கள குணங்கள் கொண்டவர். கருணையையே அணியாகப் பூண்டவர், கரனை மாய்த்தவர். தாமரை போன்ற அழகிய கண்கள் உள்ளவர். இரு கைகளிலும் வில்லும் அம்பும் ஏந்தியவர். மேகம் போன்ற நீலமேனி வண்ணம் கொண்டவர். புலஸ்தியர் புதல்வர்களான ராவணன் முதலானவரின் உயிரைப்

பறித்தவர். அருகில் மனைவியை அமர்த்திக் கொண்டவர். அந்தப் பெருமானை வழிபடுகிறேன். (82)

कुवलयदलनीलश्रीभृतां भूकुमारी-
कुचकलशविराजत्कुङ्कुमैरङ्कितानाम् ।
दशमुखभुजतेजोदर्पतूलानलानां
दशरथसुकृतानां दासभावं भजामः ॥ ८३

குவலயதலநீலஶ்ரீப்ருதாம் பூகுமாரீ-
குசகலசவிராஜத்குங்குமைரங்கிதாநாம் ।
தசமுகபுஜதேஜோதர்பதூலாநலாநாம்
தசரதஸுக்ருதாநாம் தாஸபாவம் பஜாம: ॥ 83

தசரதர் செய்த புண்ணியங்கள் அந்தப் பெருமானின் உருவைக் கொண்டன. அல்லியின் இதழின் நீல நிறத்தைக் கொண்டவை. பூமியின் புதல்வியின் மார்பகத்திலிட்ட குங்குமப்பூச் சாந்தின் பதிவடையாளம் கொண்டவை. ராவணனின் தோள் வலிவாகிய பஞ்சுப் பொதிக்கு நெருப்பானவை. அவற்றின் தாஸனுகிற நிலையை அடைந்துள்ளோம். (83)

करधृतशरचापः कान्तिमत्पङ्कजाक्षो
निहितशरधिरंसे नीरदस्निग्धनीलः ।
वनमृगपरिवारो वन्दनीयो मुनीनां
मदयति हृदयं मे मैथिलीप्राणनाथः ॥ ८४

கரத்ருதசரசாப: காந்திமத்பங்கஜாக்ஷோ
நிஹிதசரதிரம்ஸே நீரதஸ்நிக்தநீல: ।
வநம்ருகபரிவாரோ வந்தநீயோ முநீநாம்
மதயதி ஹ்ருதயம் மே மைதிலீப்ராணநாத: ॥ 84

மைதிலியின் உயிரின் நாதன். வில்லையும் அம்பையும் கைகளில் ஏந்தியவர். ஒளி மிக்க தாமரை போன்றழகிய கண்களுள்ளவர். தோளில் அம்புறுத்தூணி பூண்டவர், மேகம் போன்று பசுமை நிறைந்த நீல வண்ணத்தினர். காட்டு விலங்குகளையே பரிவாரமாகக் கொண்டவர். முனிவர்களால் வணங்கத்தக்கவர். அவர் என் உள்ளத்தை ஆனந்த நிறைவால் மதர்க்கச் செய்கிறார். (84)

मघवदुपलनीले मण्डलीकृत्य चापं
मुहुरभिदशकण्ठं मुञ्चतीषुप्रपञ्चम् ।
रणधरणिरजोभिर्धूसरे वासरेश-
प्रभवकुलभवानामुत्तमे चित्तमेति ॥ ८५

மகவதுபலநீலே மண்டலீக்ருத்ய சாபம்
முஹுரபிதசகண்டம் முஞ்சதீஷுப்ரபஞ்சம் ।
ரணதரணிரஜோபிர்தூஸரே வாஸரேச-
ப்ரபவகுலபவாநாமுத்தமே சித்தமேதி ॥ 85

இந்திர நீலக் கல்லின் வண்ணம் கொண்டவர், வில்லை வளைத்து ராவணன் மீது அம்புத்திரளை அடிக்கடி செலுத்துபவர். போர்க்களத்துத் தூசுகளின் மாசு படிந்தவர். ஸூரிய குலத்தில் தோன்றியவர்களில் மிக மிகச் சிறந்தவர். அவரிடம் என் உள்ளம் பதிகிறது. (85)

शुभगुणकलकण्ठस्तोममाकन्दशाखा
नियमिनिवहचेतोनीलकण्ठाभ्ररेखा ।
दशवदनवधूटीचक्रवाकीत्रियामा
जनयति कुतुकं मे जानकीप्रेमभूमा ॥ ८६

சுபகுணகலகண்டஸ்தோமமாகந்தசாகா
நியமிநிவஹசேதோநீலகண்டாப்ரரேகா ।
தசவதநவதூடீசக்ரவாகீத்ரியாமா
ஜநயதி குதுகம் மே ஜாநகீப்ரேமபூமா ॥ 86

மங்கள குணங்களாகிய குயில்கள் அமர்கிற ஒட்டுமாமரத்துக் கிளையானதும் யோகத்தால் உள்ளத்தைக் கட்டுக்குள்ளாகியவர்களின் மனமாகிற மயில்கள் கூத்தாடத் தோன்றுகிற மேக வரிசை போன்றதும், ராவணனின் மனைவிகள் கூட்டமாகிய சக்ரவாகப் பறவைகளுக்கு (எதிரான) இரவானதுமான ஜானகியின் அன்பின் முழு நிலை என் உள்ளத்தில் ஆர்வத்தை விளைவிக்கிறது. (86)

कल्याणमावहतु दाशरथेः कटाक्षः
    शाखामृगे शतमखादपि सानुकम्पः ।
आभाति भूमितनयाधरबिम्बलोभ-
    संपातसंक्रमितलाक्ष इवारुणो यः ॥ ८७

கல்யாணமாவஹது தாசரதே: கடாக்ஷ:
    சாகாம்ருகே சதமகாதபி ஸாநுகம்ப: ।
ஆபாதி பூமிதநயாதரபிம்பலோப-
    ஸந்தாபஸம்க்ரமிதலாக்ஷ இவாருணோ ய: ॥ 87

தசரதரின் புதல்வரின் கண் பார்வை இந்திரனை விட வானரரிடம் அதிகம் பரிவு காட்டும். பூமியின் புதல்வியின் கோவைப் பழம் போன்று சிவந்த உதடுகளுடன் போட்டியால் செம்பஞ்சுக்குழம்பு பூசியது போன்று சிவந்துள்ளது. (கொம்பரக்கு (லாக்ஷா) முதலியவற்றாலான பூச்சு செம்பஞ்சுக் குழம்பு. பெண்களின் கைகளிலும் கால்களிலும் செம்மை படரப் பயன்படுத்தக் கூடியது.) அது மங்களம் தரட்டும். (87)

तारुण्यदर्पतरलीकृतगोपकन्या-
    दृष्टिप्रियं तव यदस्ति वपुस्तदास्ताम् ।
काकुत्स्थवीर कमलानयनाभिरामं
    गात्रं त्विदं तव करोति मुदं मदन्तः ॥ ८८

தாருண்யதர்பதரலீக்ருதகோபகந்யா-
த்ருஷ்டிப்ரியம் தவ யதஸ்தி வபுஸ்ததாஸ்தாம் ।
காகுத்ஸ்தவீர கமலாநயநாபிராமம்
காத்ரம் த்விதம் தவ கரோதி முதம் மதந்த: ॥ 88

ககுத்ஸ்த வம்சத்தில் தோன்றிய வீரனே! யௌவனத்தின் மதர்ப்பால் இளகிய கோபகன்னிகைகளின் பார்வையில் மிகவும் பிரியமான (கிருஷ்ணரின்) அழகிய உடலும் லக்ஷ்மியின் கண்களைக் கவர்கிற விஷ்ணுவின் உடலும் இருக்கட்டும். இந்த உமது (ராமனின்) உடலே என் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியூட்டுகிறது. (88)

स कश्चन गिरीन्द्रजासखशरासनव्रश्चनो
मनो हरति मामकं मरतकोपलश्यामलः ।
धनुःशरलसत्करो धरणिकन्यकाप्रेमभूः
धनंजयरथध्वजाभरणभूतदूतः प्रभुः ॥ ८९

ஸ கச்சந கிரீந்த்ரஜாஸகசராஸநவ்ரச்சநோ
மநோ ஹரதி மாமகம் மரதகோபலச்யாமல: ।
தநு:சரலஸத்கரோ தரணிகந்யகாப்ரேமபூ:
தநஞ்ஜயரதத்வஜாபரணபூததூத: ப்ரபு: ॥ 89

பார்வதியின் மணாளனின் வில்லையொடித்த ஒருவன் மரகதக் கல் போன்று நீலநிறமேனியன். வில்லும் அம்பும் அழகுறத் தரித்தவன். பூமியின் புதல்வியின் அன்புக்கினியவன், அர்ஜுனனின் தேருக்குக் கொடியாக அமைந்த அனுமானைத் தூதராகக் கொண்டவன். அந்தப் பெருமான் என் உள்ளத்தைக் கவர்கிறான். (89)

धन्या वयं धरणिकन्यकया सनाथे
नाथे स्थिते जगति नः परिपालनाय ।
यः शीलितो यतिभिरात्मनि निष्कलङ्के
लङ्केश्वरं लवितुमात्तमनुष्यरूपः ॥ ९०

தந்யா வயம் தரணிகந்யகயா ஸநாதே
நாதே ஸ்திதே ஜயதி ந: பரிபாலநாய ।
ய: சீலிதோ யதிபிராத்மநி நிஷ்கலங்கே
லங்கேச்வரம் லவிதுமாத்தமநுஷ்யரூப: ॥ 90

உலகில் நம்மைக் காப்பதற்கெனவே, பூமியின் புதல்வியைத் துணைவியாகக் கொண்ட ராமன் இருக்கும் போது நாம் தன்யர்கள், பாக்யம் செய்தவர்கள். அந்த ராமன் துறவு பூண்ட முனிவர்களால் களங்கமற்ற உள்ளத்தில் தியானத்தால் பழக்கப்படுபவன். லங்கையின் அரசனைத் துண்டாக்க மனித வடிவமேற்றவன். (90)

दीनानुकम्पि दिवसेश्वरवंशरत्नं
कर्तृव्यपेतवचसा कथमप्युपेयम् ।
तापिञ्छनीलरुचि तामरसायताक्षं
चापोज्ज्वलं किमपि वस्तु ममाविरस्तु ॥ ९१

தீநாநுகம்பி திவஸேச்வரவம்சரத்நம்
கர்த்ருவ்யபேதவசஸா கதமப்யுபேயம் ।
தாபிஞ்சநீலருசி தாமரஸாயதாக்ஷம்
சாபோஜ்ஜ்வலம் கிமபி வஸ்து மமாவிரஸ்து ॥ 91

எளியவரிடம் பரிவுமிக்கது, சூரிய வம்சரத்தினம், பிறரால் எழுதப் பெறாத வேத வாக்கால் சிரமப்பட்டு உணரத்தக்கது. பச்சிலை போன்ற பசுமை நிறம் கொண்டது. தாமரை இதழ் போன்று நீண்ட கண்கள் உள்ளது. வில்லால் ஒளிர்வது. அந்த ஏதோ ஒன்று என் முன் தோன்றட்டும். (91)

आबद्धतूणमंसे करकमलद्वन्द्वधृतधनुर्बाणम् ।
पश्यामि हृदयकमले रामं दूर्वादलश्यामम् ॥ ९२

ஆபத்ததூணமம்ஸே கரகமலத்வந்த்வத்ருததநுர்பாணம் ।
பச்யாமி ஹ்ருதயகமலே ராமம் தூர்வாதலச்யாமம் ॥ 92

தோளில் அம்புறுத்தூணி பூண்டு, தாமரை போன்ற இருகைகளில் வில்லும் அம்பும் ஏந்தி அருகம்புல் வண்ணனாகத் தோன்றுகிற ராமனை இதயத் தாமரையில் காண்கிறேன். (92)

मज्जति मनो मदीयं क्वचिदपि दलितेन्द्रनीलमणिनीले ।
महिमनि महीकुमारीकुचकुट्मलकुङ्कुमाङ्कितोरस्के ॥ ९३

மஜ்ஜதி மநோ மதீயம் க்வசிதபி தலிதேந்த்ரநீலமணிநீலே ।
மஹிமநி மஹீகுமாரீகுசகுட்மலகுங்குமாங்கிதோரஸ்கே ॥ 93

உளியால் பிளக்கப் பெற்ற இந்திர நீல ரத்னம் போன்று வண்ணமுள்ளதும், பூமியின் புதல்வியின் மார்பகத்தின் குங்குமப்பூ பூச்சு ஒட்டிய மார்புள்ளதுமான ஒரு மகிமையில் என்மனம் ஆழ்ந்துள்ளது. (93)

जगदघहरप्रशंसे जनकसुतावलयपदविलसदंसे ।
निगमान्तनलिनहंसे रमते मम हृदयमिनकुलवतंसे ॥ ९४

ஜகதகஹரப்ரசம்ஸே ஜநகஸுதாவலயபதவிலஸதம்ஸே ।
நிகமாந்தநலிநஹம்ஸே ரமதே மம ஹ்ருதயமிநகுலவதம்ஸே ॥

சூர்ய வம்சத்தின் தலைவர், உலகின் பாபத்தை நீக்குவதில் புகழுடையவர். ஜானகியின் வளைகள் பதிந்த தோளுடையவர், உபநிஷத்தாகிற தாமரைக்குளத்தில் நீந்துகிற ஹம்ஸ பக்ஷி, அவரிடம் எனது உள்ளம் அன்புடன் ஈடுபடுகிறது. (94)

विकचेन्दीवरनीलं विदेहतनयाकुचस्तबकलोलम् ।
निगमान्तसुधानिलयं माधुर्यं पिबति मामकं हृदयम् ॥ ९५

விகசேந்தீவரநீலம் விதேஹதநயாகுசஸ்தபகலோலம் ।
நிகமாந்தஸுதாநிலயம் மாதுர்யம் பிபதி மாமகம் ஹ்ருதயம் ॥

மலர்ந்த அல்லிப் பூவின் நீலநிறம் கொண்டது, வைதேஹியின் மார்பகத்தில் மனமிழந்தது. உபநிஷத்தாகிற அமுதத்தினுள் மறைந்திருப்பது. அத்தகைய இனிமையை என் உள்ளம் பருகுகிறது. (95)

सरसघनसारमेदुरचन्दननिष्यन्दशीतलालोकम् ।
कमपि दलितमयकन्यामङ्गलमालिङ्गति मनो मे ॥ ९६

ஸரஸகநஸாரமேதுரசந்தநநிஷ்யந்தசீதலாலோகம் ।
கமபி தலிதமயகந்யாமங்கலமாலிங்கதி மநோ மே ॥ 96

சுவை மிக்கப் பச்சை கற்பூரம் நிறைந்த சந்தனக் குழம்பு போன்ற குளிர்ந்த பார்வையுள்ளதும் மண்டோதரியை பாக்கியமிழக்கச் செய்ததுமானதொன்றை என் மனம் அணைக்கிறது. (96)

गिरिशधनुस्तरुकरिणं दलितभृगुप्रवरगर्वसर्वस्वम् ।
कलयामि कमपि वीरं कृत्तकबन्धं कृताम्बुनिधिबन्धम् ॥ ९७

கிரிசதநுஸ்தருகரிணம் தலிதப்ருகுப்ரவரகர்வஸர்வஸ்வம் ।
கலயாமி கமபி வீரம் க்ருத்தகபந்தம் க்ருதாம்புநிதிபந்தம் ॥

சிவனது வில்லாகிற மரத்தை யானையாக ஒடித்தவர். பிருகுகுலத் தோன்றலான பரசுராமரின் கர்வமனைத்தையும் சிதைத்தவர், கபந்தனை வெட்டிச் சாய்த்தவர் கடலுக்கு அணைகட்டியவர், அந்த வீரனை மனத்தில் உருவகப்படுத்துகிறேன். (97)

कुशिकसुतकुतुकदायी कुवलयदलनीलकोमलशरीरः ।
कोसलकुलतिलको मे कोऽपि गतिः कोविदाररथकेतुः ॥ ९८

குசிகஸுதகுதுகதாயீ குவலயதலநீலகோமலசரீர: ।
கோஸலகுலதிலகோ மே கோऽபி கதி: கோவிதாரரதகேது: ॥98

விச்வாமித்திரருக்கு ஆர்வமளித்தவர், ஆம்பல் இதழ் போன்ற நீல நிறத்து மென்மை மிக்க உடலுள்ளவர். கோஸல குலத்தின் திலகம். செம்மந்தாரைக் கொடியோன், அவரே எனக்குக்கதி. (98)

कुवलयदामसरूपं कुण्ठितदशकण्ठनिरुपमाटोपम् ।
करतलगृहीतचापं कलये तद्धाम पामरदुरापम् ॥ ९९

குவலயதாமஸரூபம் குண்டிததசகண்டநிருபமாடோபம் ।
கரதலக்ருஹீதசாபம் கலயே தத்தாம பாமரதுராபம் ॥ 99

அல்லி மாலை போன்ற வடிவுடையது, ராவணனின் ஈடிணையற்ற படாடோபத்தைக் குன்றச் செய்தது, கைத்தலத்தால் வில்லை ஏந்தியது, அறிவற்றவனுக்கு எளிதில் கிட்டாதது, அந்தப் பரம் பொருளை உள்ளத்தில் உருவகப்படுத்துகிறேன். (99)

दलितेन्दीवररूपे दर्शितदशकण्ठयौवतविलापे ।
धृतशरचापकलापे दीव्यति हृदयं दिलीपकुलदीपे ॥ १००

தலிதேந்தீவரரூபே தர்சிததசகண்டயௌவதவிலாபே ।
த்ருதசரசாபகலாபே தீவ்யதி ஹ்ருதயம் திலீபகுலதீபே ॥ 100

திலீபரின் குல தீபமது, அல்லியின் அழகைப் பழிப்பது, ராவணனின் மனைவியரின் புலம்பலை வெளிப்படுத்தியது. வில்லும் அம்பும் ஏந்தியது. அதனிடம் என் உள்ளம் விளையாடுகிறது. (100)

निगमान्तवनकुरङ्गे निर्मलमुन्यन्तरङ्गनटरङ्गे ।
रुचितुलितरवितुरङ्गे क्वचन रमे रघुकुलार्णवतरङ्गे ॥ १०१

நிகமாந்தவநகுரங்கே நிர்மலமுந்யந்தரங்கநடரங்கே ।
ருசிதுலிதரவிதுங்கே க்வசந ரமே ரகுகுலார்ணவதரங்கே ॥ 101

ரகு குலமாகிய கடலின் அலை அது. உபநிஷதக் காட்டில் மானைக் சுற்றி வருவது, ஒளியால் ஸூரியனின் குதிரைகளை எடைபோடுவது, தூய முனிவரின் இதயமாகிய நடன அரங்கில் ஆடுவது. அதனிடம் மனத்தை விளையாட விடுவேன். (101)

दशकंधरमदसिन्धुरदलनधुरन्धरनिशातशरनखरम् ।
पटुमवने निगमवनेचरमवनेः कन्यया हरिं कलये ॥ १०२

தசகந்தரமதஸிந்துரதலநதுரந்தரநிசாதசரநகரம் ।
படுமவநே நிகமவநேசரமவநே: கந்யயா ஹரிம் கலயே ॥ 102

ராவணன் எனும் மதயானையைப் பிளப்பதில் ஈடுபட்டுள்ள கூர்மிக்க பாணம் எனும் நகமுடைய சிங்கமது. காப்பதில் திறமை மிக்கது. உபநிஷதக் காட்டில் ஸீதையுடன் சுற்றி வருவது. அதனை உள்ளத்தில் காண்கிறேன். (102)

कपिकुलकलितपरिधये करुणानिधये शरास्तवारिधये ।
वितनोमि दाशरथये विनतिं सीताविहारसारथये ॥ १०३

கபிகுலகலிதபரிதயே கருணாநிதயே சராஸ்தவாரிதயே ।
விதநோமி தாசரதயே விநதிம் ஸீதாவிஹாரஸாரதயே ॥ 103

வானரர் கூட்டம் எல்லையைக் காக்க, அம்பால் கடலை வெகு தூரம் எட்டிச் செல்லச் செய்தவர், கருணையின் வைப்பிடம், தசரதரின் நன்மகன், ஸீதையின் விளையாட்டிற்குத் தேரோட்டியாக வழி நடத்துபவர், அவரை வணங்குகிறேன். (103)

वन्देऽहं दीनदयावासं देहकृतजलदसन्देहम् ।
तं जनकजाक्षिरञ्जनतारुण्यमपाङ्गसङ्गतारुण्यम् ॥ १०४

வந்தேऽஹம் தீநதயாவாஸம் தேஹக்ருதஜலதஸந்தேஹம் ।
தம் ஜநகஜாக்ஷிரஞ்ஜநதாருண்யமபாங்கஸங்கதாருண்யம் ॥ 104

எளியவரது விஷயத்தில் தயையின் இருப்பிடம், உடலழகால் மேகமோ என்று ஐயப்படச் செய்பவர், ஜானகியின் கண்களை ஈர்த்து மகிழ்விக்கிற யௌவனமுள்ளவர், சிவந்த கடைக் கண்கள் உள்ளவர், அவரை நான் வணங்குகிறேன். (104)

रक्षोऽनीकं दलयन्कन्दलयन्योऽभवन्मुदमृषीणाम् ।
इषुणा सहसा लवनं सालवनं नीतवान्स मे शरणम् ॥ १०५

ரக்ஷோऽநீகம் தலயந்கந்தலயந்யோऽபவந்முதம்ருஷீணாம் ।
இஷுணா ஸஹஸா லவநம் ஸாலவநம் நீதவாந்ஸ மே சரணம் ॥

அரக்கர் படையைச் சிதறச் செய்து, முனிவர்களின் மகிழ்ச்சியைப் பொங்கச் செய்தவர், அம்பால் ஸால மரக்காட்டைத் திடீரென வெட்டிச் சாய்த்தவர், அவர் எனக்குப் புகலிடம். (105)

शशधरखण्डमण्डनशरासनिरासकला

कुशलकराम्बुजेऽम्बुदकदम्बविडम्बचणे ।

निशिचरसिंहसंहननलाविशिखं विशिखं

दधति दधामि धामनि मनो मुनिमोदपदे ॥ १०६

சசதரகண்டமண்டநசராஸநிராஸகலா

குசலகராம்புஜேऽம்புதகதம்பவிடம்பசணே ।

நிசிசரஸிம்ஹஸம்ஹநநலாவிசிகம் விசிகம்

தததி ததாமி தாமநி மநோ முநிமோதபதே ॥ 106

அவர் முனிவர்களின் ஆனந்தத்திற்கு இருப்பிடம், பிறை சூடியான சிவனின் வில்லை ஒடிக்கிற கலையில் தேர்ந்த தாமரை போன்ற கைகளுள்ளவர். மேகக் கூட்டம் போன்று தோன்றுவதில் நிபுணர், அரக்கராகிய சிங்கங்களைக் கொல்வதில் தீநாக்காகப் படர்கிற அம்பை ஏந்தியவர். அந்தப் பெருமானிடம் மனத்தை வைத்துள்ளேன். (106)

धरणिसुतापयोधरधराधरकूटतटी-

घुसृणरजोभिशोभितभुजान्तबन्धुरया ।

कवचितमेकया करणमन्तरिदं तरुणी-

कृतशिलया दिनाधिपकुलोदयया दयया ॥ १०७

தரணிஸுதாபயோதரதராதரகூடதடீ-

குஸ்ருணரஜோபிசோபிதபுஜாந்தபந்துரயா ।

கவசிதமேகயா கரணமந்தரிதம் தருணீ-

க்ருதசிலயா திநாதிபகுலோதயயா தயயா ॥ 107

ஸூர்யனின் குலத்தில் உதித்த தயை கல்லே யுவதியாக்கியது. பூமியின் புதல்வியின் மார்பகத்தில் பூசிய குங்குமப் பூச்சாந்து ஒட்டியதால் அழகான மார்பை உடையது, அந்தத் தயையால் இந்த உள்ளம் கவசம் பூண்டது போல் காக்கப் பெறுகிறது. (107)

दशरथसूनवे नवसुधायशसे वसुधा-
दुहितृविहारगौरवपुषे करुणावपुषे ।
प्रणतिमुदारनीरनिधिसाध्वसदाय सदा
कुवलयदामकोमलतनूरुचये रचये ॥ १०८

தசரதஸூநவே நவஸுதாயசஸே வஸுதா-
துஹித்ருவிஹாரகௌரவபுஷே கருணாவபுஷே ।
ப்ரணதிமுதாரநீரநிதிஸாத்வஸதாய ஸதா
குவலயதாமகோமலதநூருசயே ரசயே ॥ 108

அவர் தசரதரின் புதல்வர், புதிய அமுதம் போன்று தூய கீர்த்தி உள்ளவர், பூமியின் புதல்வியுடன் கேளிக்கை செய்து பெருமைப்பட்டவர். கருணையே வடிவானவர். பெருங்கடலுக்குப் பரபரப்பும் பயமும் அளித்தவர், அல்லி மாலை போன்ற மென்மை மிக்க மேனி வண்ணம் கொண்டவர். அவருக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (108)

दशमुखभङ्गसङ्गमितसर्वसुपर्वचतु-
र्वदनसविस्तरस्तवनिवर्तितमर्त्यमतौ ।
हृदयमरातिभीतिकरणेषुधनुःस्मरणे
कलिहरनाम्नि धाम्नि करुणानिलये कलये ॥ १०९

தசமுகபங்கஸங்கமிதஸர்வஸுபர்வசதுர்
வதநஸவிஸ்தரஸ்தவநிவர்திதமர்த்யமதௌ ।
ஹ்ருதயமராதிபீதிகரணேஷுதநுஸ்ஸ்மரணே
கலிஹரநாம்நி தாம்நி கருணாநிலயே கலயே ॥ 109

கலிதோஷத்தை நீக்குகிற பெயர் கொண்ட கருணையின் இருப்பிடமான அந்த பெருஞ் சோதியிடம் உள்ளத்தை வைக்கிறேன். அது ராவணனின் வதத்தைத் தொடர்ந்து தேவரனைவரும் பிரும்மாவும் விரிவாகத் துதித்ததைக் கேட்டதால் தான் மனிதனே என்ற எண்ணத்தைக் கை விட்டது. எதிரிக்குத் தன் அம்பையும் வில்லையும் பற்றி நினைத்தாலே பயம் தருவது. (109)

भुजगकलापचापपरिभञ्जनसंजनित-
स्तुतिभुजविक्रमक्रमगृहीतमहीतनया ।
मम हृदि वासना स्मरति सङ्गररङ्गरण-
दशमुखसर्पदर्पभरशिक्षणपक्षिपतिः ॥ ११०

புஜககலாபசாபபரிபஞ்ஜநஸஞ்ஜநித-
ஸ்துதிபுஜவிக்ரமக்ரமக்ருஹீதமஹீதநயா ।
மம ஹ்ருதி வாஸநா ஸ்மரதி ஸங்கரரங்கரணத்-
தசமுகஸர்பதர்பபரசிக்ஷணபக்ஷிபதி: ॥ 110

பாம்பணி கொண்ட சிவனின் வில்லை ஒடித்ததால் எழுந்த பாராட்டைப் பெற்ற தோள் வலிமையால் பூமியின் புதல்வியைக் கரதலம் பற்றியதும், போரரங்கில் ராவணன் என்ற நாகத்தின் கொழுப்பை அடக்கிய கருடனையும் பற்றியதுமான நினைவு ஆழ்மனத்தில் உள்ளது. (110)

अरविन्दजदलसुन्दरनयनं दरहसितं
मणिकुण्डलकृतमण्डनमुखमण्डलशशिनम् ।
रघुपुंगवमिदमङ्गजमदभङ्गदवपुषं
मम चिन्ततु हृदयं ततमपि कृन्ततु दुरितम् ॥ १११

அரவிந்தஜதலஸுந்தரநயநம் தரஹஸிதம்
மணிகுண்டலக்ருதமண்டநமுகமண்டலசசிநம் ।
ரகுபுங்கவமிதமங்கஜமதபங்கதவபுஷம்
மம சிந்தது ஹ்ருதயம் ததமபி க்ருந்தது துரிதம் ॥ 111

தாமரையிதழ் போன்று அழகிய கண்களுள்ளவர், மென்மையுடன் சிரிப்பவர், ரத்தின குண்டலத்தால் அழகுற்ற சந்திரன் போன்ற முகவட்டம் கொண்டவர். மன்மதனின் செருக்கையடக்குகிற வடிவழகு கொண்டவர். இந்த ரகுகுலத்து நாயகரை என் உள்ளம் நினைக்கட்டும். பரவிய பாவத்தையும் துண்டிக்கட்டும். (111)

निगमावलिसुगमाकृतिगतये रिपुहतये
विनतामरजनतावृतजनुषे धृतधनुषे ।
अनयाशरजनयाम्यनगरवेदनगुरवे
तनुमो नतिमनुमोदितयतये रघुपतये ॥ ११२

நிகமாவலிஸுகமாக்ருதிகதயே ரிபுஹதயே
விநதாமரஜநதாவ்ருதஜநுஷே த்ருததநுஷே ।
அநயாசரஜநயாம்யநகரவேதநகுரவே
தநுமோ நதிமநுமோதிதயதயே ரகுபதயே ॥ 112

ரகுபதிக்கு நமஸ்காரம் செய்வோம். வேதத் தொகுப்பால் எளிதில் புலப்படுகிற உருவமும் செயல்முறையும் கொண்டவர். எதிரியான ராவணனை அழிக்க வேண்டி நின்ற தேவர்களின் கூட்டத்தால் பிறக்க வேண்டப்பட்டவர். வில்லேந்தியர் - நேர்மையற்ற அரக்கர் கூட்டத்திற்கு யமனுலக வழி காட்டுவதில் குருவானவர் - தனது வணக்கத்தால் துறவியரை மகிழ்வித்தவர். (112)

दशकंधरभृशकम्पितसुमनोभयशमनो
नदनायककदनाशुगहृदयो मम हृदये ।
सुजनोचितभजनो घनरुचिराकृतिरचिरा -
दुपयाति स कृपयाऽवनिसुतया सह हितया ॥ ११३

தசகந்தரப்ருசகம்பிதஸுமநோபயசமநோ
நதநாயககதநாசுகஹ்ருதயோ மம ஹ்ருதயே ।

ஸுஜநோசிதபஜநோ கநருசிராக்ருதிரசிரா-

துபயாதி ஸ க்ருபயாऽவநிஸுதயா ஸஹ ஹ்ருதயா ॥113

ராவணனிடம் மிகவும் பயந்த தேவர்களின் பயத்தை அடக்கியவர், நதிகளின் நாயகனான ஸமுத்திர ராஜனைச் சிதைக்கிற பாணத்தில் மனம் செலுத்தியவர், நல்லோருக்கேற்ற காப்பிடம், மேகம் போன்று அழகிய வடிவுள்ளவர், அவர் பரிவுடன் இதமாகப் பின் தொடர்கிற பூமியின் மகளுடன் விரைவில் நம் அருகில் வருகிறார். (113)

क्षणदाचरगणदारणचणदारुणविशिखं

करुणारसवरुणालयमरुणान्वयतिलकम् ।

प्रियया घनदयया सविनयया सह मिलितं

स्मर मानस चरमायुषि परमापदि सुखितुम् ॥ ११४

க்ஷணதாசரகணதாரணசணதாருணவிசிகம்

கருணாரஸவருணாலயமருணாந்வயதிலகம் ।

ப்ரியயா கநதயயா ஸவிநயயா ஸஹ மிலிதம்

ஸ்மர மாநஸ சரமாயுஷி பரமாபதி ஸுகிதும் ॥ 114

மனமே! ஆயுளின் எல்லையில், பெரும் நெருக்கடியில் இன்புற, கனத்த தயையுடன் வினயத்துடன் துணைவந்த அன்புக்குடையவளுடன் சேர்ந்து வருகிற ஸூர்ய வம்சத்திலகனை நினைப்பாய். அவர் அரக்கர் கூட்டத்தை அழிக்க வல்ல கொடும் அம்புள்ளவர். கருணைக் கடல். (114)

भज मानस परिपालितभजमानसमुदयं

कपिलक्षण विरहासहकपिलक्षणनिकटम् ।

रघुनन्दनमघभञ्जनरघुनन्दनवनिके

कलितापदममरद्विषि कलितापदकथनम् ॥ ११५

பஜ மாநஸ பரிபாலிதபஜமாநஸமுதாயம்
கபிலக்ஷண விரஹாஸஹகபிலக்ஷணநிகடம் ।
ரகுநந்தநமகபஞ்ஜநரகுநந்தநவநிகே
கலிதாபதமமரத்விஷி கலிதாபதகதநம் ॥ 115

குரங்கின் இயல்பு கொண்ட மனமே! ரகுநந்தனனை வழிபடுவாய். அவர் தன்னை வழிபடுபவரின் வளர்ச்சியைக் காப்பாற்றுபவர். தனது பிரிவைப் பொறுக்காத வானரர்களின் பார்வையில் அருகில் இருப்பவர். பாபத்தைப் போக்குகிற ரகுகுல நந்தனனான லக்ஷ்மணனுக்கு ஆபத்தை விளைவித்த அரக்கனான ராவணனுக்கு ஆபத்தை விளைவித்தவர். தன் நாம கீர்த்தனத்தால் கலியின் தாபத்தை அகற்றுபவர். (115)

गुरुत्वराकृतानतीन्मरुत्वदादिदिक्पती-
नतीत्य तीव्रमञ्जनासुतादिमाञ्जनानपि ।
क्रमेण मेऽयते मनस्तमेव मेघमेचकं
करस्थचापसायकं ककुत्स्थवंशनायकम् ॥ ११६

குருத்வராக்ருதாநதீந் மருத்வதாதிதிக்பதீ-
நதீத்ய தீவ்ரமஞ்ஜநாஸுதாதிமாஞ்ஜநாநபி ।
க்ரமேண மேऽயதே மநஸ்தமேவ மேகமேசகம்
கரஸ்தசாபஸாயகம் ககுத்ஸ்தவம்சநாயகம் ॥ 116

மிக விரைவுடன் வந்து வணங்குகிற இந்திரன் முதலிய திக்பாலர்களையும் அனுமான் முதலிய மக்களையும் தாண்டி என் மனம் கையில் வில்லேந்தியவரும் ககுத்தவம்ச நாயகனும் மேக வண்ணனுமான அந்த ராமனையே தீவிரமாகச் சென்றடைகிறது. (116)

करारविन्दयोः शरं शरासनं च बिभ्रती
बिसप्रसूनसप्रभा भृशं विशालयोर्दृशोः ।

तनूकृताभ्रविभ्रमा मनूदितान्वयक्रमा
दया महीसुतासखी मया मनस्युपास्यते ॥ ११७

கராரவிந்தயோ: சரம் சராஸநம் ச பிப்ரதீ
பிஸப்ரஸூநஸப்ரபா ப்ருசம் விசாலயோர்த்ருசோ: ।
தநூக்ருதாப்ரவிப்ரமா மநூதிதாந்வயக்ரமா
தயா மஹீஸுதாஸகீ மயா மநஸ்யுபாஸ்யதே ॥ 117

ஸீதையைத் துணைவியாகக் கொண்டதொரு வடிவெடுத்த தயையானது, தாமரை போன்ற கைகளில் அம்பையும் வில்லையும் ஏந்தி, தாமரைப் பூவின் வண்ணத்துடன் விசாலமாக விரிந்த கண்களில் மெலிந்த மேகத்தின் பரபரப்புடன், மனுவிடமிருந்து தொடங்கிய வம்ச வரிசையுள்ளதாக, என்னால் மனத்தில் வழிபடப்படுகிறது. (117)

दशाननं निबर्हितुं भृशानतामरोक्तिभि-
र्गृहीतमर्त्यविग्रहा महीतले सकृन्मया ।
मदीयवंशदेवता यदीयमीड्यते तदा
कृतान्ततो न मे भयं नितान्तभीषणादपि ॥ ११८

தசாநநம் நிபர்ஹிதும் ப்ருசாநதாமரோக்திபிர்-
க்ருஹீதமர்த்யவிக்ரஹா மஹீதலே ஸக்ருந்மயா ।
மதீயவம்சதேவதா யதீயமீட்யதே ததா
க்ருதாந்ததோ ந மே பயம் நிதாந்தபீஷணாதபி ॥ 118

ராவணனை அடக்க மிகவும் வணங்கிய தேவர்களின் வேண்டுகோள் காரணமாக பூமியில் மனித வடிவமேற்ற என் குல தேவதை என்னால் ஒரு தடவை வழிபடப் பெற்றாலேயே மிகவும் அச்சம் தருகிற யமனிடமிருந்து எனக்குப் பயமில்லை. (118)

यमार्यमादिपञ्चकक्रियोपभोगिभीतिदं
यमार्यमाहुरागमा महात्मनामिहाश्रये ।

विभावरीचरेश्वरप्रभावदावपावके
विभावरीणवैभवे मनो विनोदमेति मे ॥ ११९

யமார்யமாதிபஞ்சகக்ரியோபபோகிபீதிதம்
யமார்யமாஹுராகமா மஹாத்மநாமிஹாச்ரயே ।
விபாவரீசரேச்வரப்ரபாவதாவபாவகே
விபாவரீணவைபவே மநோ விநோதமேதி மே ॥ 119

யமன் அர்யமா முதலிய பித்ருலோக தேவதைகள் ஐவரின் (மரணபயம் தருகிற) செயல்முறையைக் கையாள்பவருக்குப் பயம் தருகிற அவரை ஆகமங்கள் (வேதங்கள்) ஆர்யன் எனக் கூறும். பெரியோர்களுக்கு ஆசிரயமானவரும் அரக்கரின் வீரியத்தைக் காட்டுத் தீயாக அழிப்பவரும் நிலாவுள்ள இரவு போன்று ஆனந்தம் தருகிற பெருமை உள்ளவருமான அந்த ராமனிடம் என் மனம் வியப்பு கலந்த ஆனந்தத்தை அடைகிறது. (119)

भजामहे वयं सुधाभुजामहेयसेवनं
भुजामहेभहस्तसङ्गृहीतबाणकार्मुकम् ।
उदारसारराक्षसच्छिदारसाकुलं रणे
सदारसानुजस्थितिं सदा रघूद्वहं प्रभुम् ॥ १२०

பஜாமஹே வயம் ஸுதாபுஜாமஹேயஸேவநம்
புஜாமஹேபஹஸ்தஸங்க்ருஹீதபாணகார்முகம் ।
உதாரஸாரராக்ஷஸச்சிதாரஸாகுலம் ரணே
ஸதாரஸாநுஜஸ்திதிம் ஸதா ரகூத்வஹம் ப்ரபும் ॥ 120

தேவர்களால் இவருக்குப் பணிவிடை செய்யாதிருக்க இயலாது. பெருயானையின் துதிக்கை போன்ற கைகளில் பாணமும் வில்லும் ஏந்தியவர், வலிவு மிக்க அரக்கர்களைப் போரில் வெட்டிச் சாய்ப்பதில் ஈடுபடுபவர், மனைவியான ஸீதையுடனும் தம்பியான லக்ஷ்மணனுடனும் கூடவே

இருப்பவர். ரகு குலத்தைப் பெருமைப்படுத்துபவர். அந்த பிரபுவை எப்போதும் வழிபடுகிறோம். (120)

सहस्रं सन्त्यन्ये शतमखशशाङ्कप्रभृतयः
परावृत्तं तेभ्यः प्रसजति मनो मे क्वचिदपि ।
नवाम्भोदश्यामे नलिनदलसोदर्यनयने
धनुर्बाणाकल्पे धरणितनयाविभ्रमपदे ॥ १२१

ஸஹஸ்ரம் ஸந்த்யந்யே சதமகசசாங்கப்ரப்ருதய:
பராவ்ருத்தம் தேப்ய: ப்ரஸஜதி மநோ மே க்வசிதபி ।
நவாம்போதச்யாமே நலிநதலஸோதர்யநயநே
தநுர்பாணுகல்பே தரணிதநயாவிப்ரமபதே ॥ 121

இந்திரன் சந்திரன் என ஆயிரக்கணக்கான தேவர்கள் உள்ளனர். அவர்களிடமிருந்து திரும்பிய மனம் எப்போதும் வேறெதனுடனும் ஒட்டுவதில்லை. புதிய கார்மேக வண்ணனும் தாமரையிதழ் போன்ற கண்களுள்ளவனும் வில்லையும், அம்பையும் அணியாகக் கொண்டவனும் பூமியின் புதல்வியின் லீலைகளுக்கிடமுமான ராமனிடம் மட்டும் ஒட்டுகிறது. (121)

शरासं बिभ्राणां शतमखशरासाभमिषुणा
सहारातिग्रीवारुधिरमधुसेवारुचिमता ।
भजामो जीमूतश्रियमवनिजामोहनतनुं
दयावश्यापाङ्गां दशरथतपस्यापरिणतिम् ॥ १२२

சராஸம் பிப்ராணும் சதமகசராஸாபமிஷுணு
ஸஹாராதிக்ரீவாருதிரமதுஸேவாருசிமதா ।
பஜாமோ ஜீமூதச்ரியமவநிஜாமோஹநதநும்
தயாவச்யாபாங்காம் தசரததபஸ்யாபரிணதிம் ॥ 122

தயைக்கு வசமான கடைக்கண்பார்வை கொண்டதும் கார்மேகத்தின் அழகு கொண்டதும் ஸீதையை மயக்குகிற

வடிவழகு கொண்டதும் எதிரியின் கழுத்திலிருந்து பெருகுகிற இரத்தமாகிற மதுவைப் பருகுவதில் ஆர்வமுள்ள அம்புடன் இந்திரனின் வில்லுக்கு (மின்னலுக்கு) ஒப்பான வில்லைத் தாங்குகிற தசரதரின் தவத்தின் பின் விளைவுமான - ராமனை வழிபடுகிறோம். (122)

मदक्षीबक्ष्वेलामुखरखरकीलालघुसृण-
द्रवैरालिम्पन्तं रणधरणिमेणीदृशमिव ।
भजे व्योमस्थानां नयनकुतुकस्थानसमरं
जनस्थानारण्यायतनमनरण्यान्वयमणिम् ॥ १२३

மதக்ஷீபக்ஷ்வேலாமுகரகரகீலாலகுஸ்ருண-
த்ரவைராலிம்பந்தம் ரணதரணிமேணீத்ருசமிவ ।
பஜே வ்யோமஸ்தாநாம் நயநகுதுகஸ்தாநஸமரம்
ஜநஸ்தாநாரண்யாயதநமநரண்யாந்வயமணிம் ॥ 123

அநரண்யமஹாராஜனின் வம்சத்தின் ரத்தினம். ஜநஸ்தானம் எனும் காட்டில் குடியிருப்பவன், செருக்கால் தன்னிலை உணர்வற்ற விஷத்தைப் போன்ற கொடிய சொல் கூறுகிற கரனின் ரத்தமாகிற குங்குமப்பூத்திரவத்தால் யுத்தகளமாகிற பெண்ணிற்கு நறுமணப் பூச்சிடுபவன், வானில் சூழ்ந்து நிற்கிற தேவர் முதலானோரின் கண்களுக்கு வியப்பளிக்கிறவாறு போரிடுபவன். அந்த ராமனை வழிபடுகிறேன். (123)

न जाने प्राचीने जनुषि सुकृतं किं न्वकरवं
सतां वंशे चाहं समजनिषि कीदृङ्महिमनि ।
अधीशो लोकानां मम हृदयमारोहति यतो
जगद्वन्द्यः श्रीमाञ्जनकनृपकन्यासहचरः ॥ १२४

ந ஜாநே ப்ராசீநே ஜநுஷி ஸுக்ருதம் கிம் ந்வகரவம்
ஸதாம் வம்சே சாஹம் ஸமஜநிஷி கீத்ருங்மஹிமநி ।

அதீசோ லோகாநாம் மம ஹ்ருதயமாரோஹதி யதோ
ஜகத்வந்த்ய: ஸ்ரீமாஞ்ஜநகந்ருபகந்யாஸஹசர: ॥ 124

முன் பிறவியில் என்ன புண்ணியம் செய்தேனோ? எந்த பெருமை பெற்ற நல்லோர் குலத்தில் பிறந்தேனோ? உலகின் பேராளுனரும் உலகினரால் வணங்கப் பெற்றவரும் ஜனக அரசரின் பெண்ணைத் துணையாகக் கொண்டவருமான ராமன் என் மனம் மீதும் ஏறி அமர்கிறாரே! (124)

स्फुरन्नानाकल्पं भुजपटिमजल्पाकपुरभि-
द्धनुष्कं किष्किन्धानवनृपतिसंधानचतुरम् ।
कमप्यन्तः कुर्वे करतलगृहीतेषुधनुषं
तमालश्यामाङ्गं तपनकुलराजन्यतनयम् ॥ १२५

ஸ்புரந்நாநாகல்பம் புஜபடிமஜல்பாகபுரபித்-
தநுஷ்கம் கிஷ்கிந்தாநவந்ருபதிஸந்தாநசதுரம் ।
கமப்யந்த: குர்வே கரதலக்ருஹீதேஷுதநுஷம்
தமாலச்யாமாங்கம் தபநகுலராஜந்யதநயம் ॥ 125

அவர் பலவகை ஒளிமிக்க அணிகளை அணிந்தவர், தன் தோள் வலிவை சிவனின் வில் எப்போதும் சொல்லும்படி செய்தவர், கிஷ்கிந்தைக்குப் புதிய அரசரை அமைத்த திறமை படைத்தவர். கைகளில் வில்லும் அம்பும் ஏந்தியவர், பச்சிலை போன்ற மேனி வண்ணம் கொண்டவர், ஸூர்ய குலத்து அரசகுமாரன். அவரை உள்ளத்தினுள் கொள்வேன். (125)

गिरिजापतिगीयमाननाम्ने
नलिनीनायकवंशभाग्यभूम्ने ।
प्रणतोऽस्मि पयोदमेचकिम्ने
वनमालाधरवक्षसे महिम्ने ॥ १२६

கிரிஜாபதிகீயமாநநாம்நே
நலிநீநாயகவம்சபாக்யபூம்நே ।

ப்ரணதோऽஸ்மி பயோதமேசகிம்நே
வநமாலாதரவக்ஷஸே மஹிம்நே ॥ 126

சிவபெருமான் இவரது பெயரை எப்போதும் பாடி வருகிறார். ஸூர்ய வம்சத்தின் பெரும் பாக்கியமானவர். மேக வண்ணமுள்ளவர், மார்பில் வனமாலையைத் தரித்த பெருமகன். இவரை வணங்கி நிற்கிறேன். (126)

दिक्पालस्मयघस्मरक्रमदशग्रीवग्रहव्यग्रदोः-
स्तम्भाडम्बरकार्तवीर्यविजयव्याख्यातमुख्यौजसः ।
जेतारं जमदग्निजन्मन ऋषेर्वीरस्य सारस्वत-
स्रोतःस्यूतघनालिमालिखति मे चेतः शरण्यं नरम् ॥ १२७

திக்பாலஸ்மயகஸ்மரக்ரமதசக்ரீவக்ரஹவ்யக்ரதோ:-
ஸ்தம்பாடம்பரகார்தவீர்யவிஜயவ்யாக்யாதமுக்யௌஜஸ: ।
ஜேதாரம் ஜமதக்நிஜந்மந ருஷேர்வீரஸ்ய ஸாரஸ்வத-
ஸ்ரோதஸ்ஸ்யூதகநாலிமாலிகதி மே சேத: சரண்யம் நரம் ॥ 127

திக் பாலகர்களின் செருக்கைப் பசி தீர உண்ட ராவணனைக் கட்டிப்பிடித்து இறுக்கிய கார்த்தவீர்யனை வென்று புகழ் பெற்ற பெரும் வீரமுள்ள ஜமதக்னியின் புதல்வரான வீரரான பரசுராமரை வென்றவரும் சரணடையத் தக்கவருமான மனிதரை வாக்கின் பிரவாஹத்தில் அகப்பட்ட மேக வரிசை போன்றவராக என் மனம் சித்திரிக்கிறது. (127)

अङ्के निवेशितविदेहकुमारिकाणां
लङ्केशदारललितासहसायकानाम् ।
आसारवाहिकरुणाभृदपाङ्गितानां
कासामपि प्रपदनं कलयामि भासाम् ॥ १२८

அங்கே நிவேசிதவிதேஹகுமாரிகாணும்
லங்கேசதாரலலிதாஸஹஸாயகாநாம் ।

ஆஸாரவாஹிகருணாப்ருதபாங்கிதாநாம்

காஸாமபி ப்ரபதநம் கலயாமி பாஸாம் ॥ 128

அது ஒரு பேரொளிக் குவியல், தன் மடியில் வைதேஹியை அமர்த்தியுள்ளது. லங்கை அரசனின் மனைவியரின் மன்மதக் கேளிக்கையைப் பொறுக்காத அம்புகளைக் கொண்டது, பெருக்கெடுத் தோடுகிற கருணையைத் தாங்குகிற கடைக்கண் பார்வை கொண்டது. அவற்றைச் சரணடைகிறேன். (128)

न हि तन्न करोमि यन्निषिद्धं

विहितं यद्यपि कर्म नाचरामि ।

धरणीदुहितुस्तथापि नाथं

शरणीकृत्य कृतार्थतामुपैमि ॥ १२९

ந ஹி தந்ந கரோமி யந்நிஷித்தம்

விஹிதம் யத்யபி கர்ம நாசராமி ।

தரணீதுஹிதுஸ்ததாபி நாதம்

சரணீக்ருத்ய க்ருதார்த்ததாமுபைமி ॥ 129

நான் தடை செய்தவைகளைச் செய்யாதவனல்ல. செய்யத்தக்கதென விதித்தவற்றைச் செய்பவனுமல்ல. ஆனாலும் ஸீதையின் நாதனைச் சரணடைந்து, மேனிலைக்குரியதைச் செய்தவனாகிறேன். (129)

अयं शक्रादीनां गणमगणयित्वा दिविषदा-

मुपेक्ष्य स्वच्छन्दं द्रुहिणमनवेक्ष्य त्रिनयनम् ।

पदत्रस्यापि श्रीकरमृषिवधूकल्मषहरं

नमस्कारोऽस्माकं रघुपतिपदाब्जं मृगयते ॥ १३०

அயம் சக்ராதீநாம் கணமகணயித்வா திவிஷதா-

முபேக்ஷ்ய ஸ்வச்சந்தம் த்ருஹிணமநவேக்ஷ்ய த்ரிநயநம் ।

பதத்ரஸ்யாபி ஸ்ரீகரம்ருஷிவதூகல்மஷஹரம்
நமஸ்காரோऽஸ்மாகம் ரகுபதிபதாப்ஜம் ம்ருகயதே ॥ 130

இந்திரன் முதலிய தேவர் கூட்டத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் சுய விருப்பத்தால் பிரும்மாவையும் முக்கண்ணரையும் பாராமல், பாதுகைக்கும் தேச ஆட்சிக்கு உரிமை தந்ததும், ருஷியின் மனைவியான அகல்யையின் குறையை அகற்றியதுமான ரகுபதியின் திருவடித் தாமரையை எமது நமஸ்காரம் தேடுகிறது. (130)

प्रत्यग्राम्बुदजालनीलवपुषं पाणिस्फुरत्कार्मुकं
पार्श्वद्वन्द्वनिविष्टपत्न्यवरजं राजन्यमेकं प्रभुम् ।
नेत्रश्रीनिगृहीतनीरजदलच्छायामदं मे मुदा
चेतः शीतमयूखशेखरधनुर्द्रोढारमाढौकते ॥ १३१

ப்ரத்யக்ராம்புதஜாலநீலவபுஷம் பாணிஸ்புரத்கார்முகம்
பார்ஶ்வத்வந்த்வநிவிஷ்டபத்ந்யவரஜம் ராஜந்யமேகம் ப்ரபும் ।
நேத்ரஸ்ரீநிக்ருஹீதநீரஜதலச்சாயாமதம் மே முதா
சேத: ஶீதமயூகசேகரதநுர்த்ரோடாரமாடௌகதே ॥ 131

என் மனம் சிவதனுஸை முறித்தவரைச் தேடுகிறது. புதிதாக மொட்டிட்ட அல்லிக் குவியல் போன்ற நீல நிறமுள்ளவர். கையில் துலங்குகிற வில் உள்ளவர், தன் இரு புறத்திலும் மனைவியையும் தம்பியையும் கொண்டவர், அரசர் பெருமான். கண்ணின் அழகால் நீருண்ட மேகத்தின் நிழல் காட்டுகிற திமிரை அடக்கியவர். (131)

असुपवनभुजंगीभूतबाणामरीणां
निगमवनकुरङ्गीं नीरदश्यामलाङ्गीम् ।
मदनतरलसीतामानसाम्भोजभृङ्गीं
कलयति हृदयं मे कामपि प्रेमभङ्गीम् ॥ १३२

அஸு³பவநபுஜங்கீபூதபாணமார்ணாம்
நிகமவநகுரங்கீம் நீரதச்யாமலாங்கீம் ।
மதநதரலஸீதாமாநஸாம்போஜப்ருங்கீம்
கலயதி ஹ்ருதயம் மே காமபி ப்ரேமபங்கீம் ॥ 132

எதிரிகளின் உயிர்க் காற்றைக் குடிக்கிற பாம்பான பாணங்களைக் கொண்டது, வேதக் காட்டில் உலாவுகிற மான், மேகம் போன்ற கருநிறம் கொண்டது, காமத்தால் தளர்ந்த மைதிலியின் மனமாகிற தாமரை மீது அமர்ந்துள்ள வண்டு. அந்த அன்பின் ஒய்யாரத்தை என் மனம் உருவகப்படுத்துகிறது. (132)

ज्यावल्लि कारणवशाद्रघुवंशकेतोः
कर्णान्तमेष्यसि कदापि विकृष्यमाणा ।
देवे निवेदय तदा मम दौरवस्थ्यं
धर्माश्रितासि यदतः किल ते ब्रवीमि ॥ १३३

ஜ்யாவல்லி காரணவசாத்ரகுவம்சகேதோ:
கர்ணாந்தமேஷ்யஸி கதாபி விக்ருஷ்யமாணா ।
தேவே நிவேதய ததா மம தௌரவஸ்த்யம்
தர்மாச்ரிதாஸி யதத: கில தே ப்ரவீமி ॥ 133

நாண்கயிறே! எப்பொழுதாவது இழுக்கப்படும் போது ரகு வம்சத்தின் பெருமானது காதின் அருகாமையை அடைவாயேயானால் அப்போது பிரபுவிடம் என் சீர் கெட்ட நிலையைத் தெரிவிப்பாய். தர்ம ஸ்வரூபத்தை நீ அண்டியுள்ளாய். அதனால் தான் இதனை உன்னிடம் சொல்கிறேன். (133)

कृत्वा स्थावरतावहानि कतिचित्पापानि पापप्रियो
नाभूवं सरयूतटे तृणमपि प्रागेव कस्मादहम् ।
यत्तत्रत्यचराचरेभ्य इव मे देवः स्मराविष्कृत-
स्वर्गस्त्रैणनिसर्गकेलिमधुरान्सांतानिकान्दापयेत् ॥ १३४

க்ருத்வா ஸ்தாவரதாவஹாநி கதிசித்பாபாநி பாபப்ரியோ
நாபூவம் ஸரயூதடே த்ருணமபி ப்ராகேவ கஸ்மாதஹம் ।
யத்தத்ரத்யசராசரேப்ய இவ மே தேவ: ஸ்மராவிஷ்க்ருத
ஸ்வர்கஸ்த்ரைணநிஸர்ககேலிமதுராந்ஸாந்தாநிகாந்தாபயேத் ॥134

பாபம் புரிவதில் நாட்டம் கொண்ட நான் முன்னதாக தாவர நிலை தருகிற சில பாபங்களைச் செய்து ஸரயூவின் கரையில் புல்லாகவாவது தோன்றவில்லை. ஏன் இப்படி? அங்குள்ள அசைவதும் அசையாததுமானவற்றிற்கும் காமவசப்பட்ட ஸ்வர்கத்துப் பெண்களுடன் இயல்பாக விளையாடுவதால் இனிக்கிற ஸாந்தானிக உலக சுகத்தை அளித்தது போல் எனக்கும் அளித்திருப்பான் அல்லவா? (134)

हिन्दोलभूषणमकृत्रिमवाक्तरुण्या
मन्दोदरीमदनकेलिसमापनास्त्रम् ।
केलीसखं जनकराजकिशोरिकाया
नालीककार्मुकधरं नरमाश्रयामः ॥ १३५

ஹிந்தோலபூஷணமக்ருத்ரிமவாக்தருண்யா
மந்தோதரீமதநகேலிஸமாபநாஸ்த்ரம் ।
கேலீஸகம் ஜநகரா(ராஜ)ஜகிசோரிகாயா
நாலீககார்முகதரம் நரமாச்ரயாம: ॥ 135

வேதவாக்காகிற யுவதி ஆட்டுகிற ஊஞ்சலில் அழகாக அமர்ந்தவர். மந்தோதரியின் காதல் விளையாட்டை முடிவிற்குக் கொணர்ந்த அஸ்திரம் ஏந்தியவர், ஜனகராஜனின் புதல்வியின் விளையாட்டுத் துணைவர், நீண்ட மூங்கில் வில் தரித்தவர், அவரை அணுகுகிறோம். (135)

चेतः शतक्रतुमुखेषु मखाशनेषु
तिष्ठत्सु निष्ठुरपुराणतपोबलेन ।
उत्कण्ठतेऽद्य दशकण्ठमदद्विपेन्द्र-
कण्ठीरवं कमपि वीरमुपासितुं नः ॥ १३६

சேத: சதக்ரதுமுகேஷு மகாசநேஷு
திஷ்டத்ஸு நிஷ்டுரபுராணதபோபலேந ।
உத்கண்டதேऽத்ய தசகண்டமதத்விபேந்த்ர-
கண்டீரவம் கமபி வீரமுபாஸிதும் ந: ॥ 136

முன் எப்போதோ செய்த கடும் தவத்தின் வலிவால் வேள்விகளில் உணவு ஏற்கிற இந்திரன் முதலான பல தேவர்கள் இருந்தாலும், என் மனம் மத யானை போன்ற ராவணனை அழித்த சிங்கமான ஒரு வீரனை வழிபட விரும்புகிறது. (136)

प्राचीनप्रभवशतार्जितैस्तपोभिः
प्रोन्मीलत्कुतुकतरङ्गमन्तरङ्गम् ।
दिष्ट्या मे दिनकरवंशदीपमेकं
कोदण्डाभरणमुपैति कोसलेन्द्रम् ॥ १३७

ப்ராசீநப்ரபவசதார்ஜிதைஸ்தபோபி:
ப்ரோந்மீலத்குதுகதரங்கமந்தரங்கம் ।
திஷ்ட்யா மே திநகரவம்சதீபமேகம்
கோதண்டாபரணமுபைதி கோஸலேந்த்ரம் ॥ 137

பலமுன் பிறவிகளில் சேமித்த தவத்தின் பலனாக குதூஹல அலைபாய்கின்ற என் உள்ளம் என் பாக்கியத்தின் பலனாக, கோதண்டமணிந்தவரும் ஸூர்ய வம்சத்துத் தீபமுமான கோஸல நாட்டரசனை அணுகுகிறது.

कारुण्यामृतपरिवाहभागपाङ्गं
वैदेहीस्तनघनसारवासिताङ्गम् ।
नाराचक्षपितनदीश्वरावलेपं
ध्यायामः कमपि करात्तबाणचापम् ॥ १३८

காருண்யாம்ருதபரிவாஹபாகபாங்கம்
வைதேஹீஸ்தநகநஸாரவாஸிதாங்கம் ।

நாராசக்ஷபிதநதீச்வராவலேபம்

த்யாயாம: கமபி கராத்தபாணசாபம் ॥ 138

கருணை எனும் அமுத நீர் பெருகுகின்ற கடைக் கண் கொண்டவர். ஸீதை மார்பகத்துப் பச்சைக் கற்பூரப் பூச்சின் நறுமணம் கொண்டவர், கூர்மிக்க அம்பால் கடலின் செருக்கை அடக்கியவர். கைகளில் அம்பும் வில்லும் கொண்டவர், அந்த ஒருவரைத் தியானிப்போம். (138)

लङ्केशद्विरदमृगाधिपो गुणानां
संकेतस्थलमवनीसुतासहायः ।
निर्वेलप्रसृतदयोऽस्तु मे शरण्यः
सर्वेषामपि जगतां स कश्चिदीशः ॥ १३९

லங்கேசத்விரதம்ருகாதிபோ குணாநாம்
ஸங்கேதஸ்தலமவநீஸுதாஸஹாய: ।
நிர்வேலப்ரஸ்ருததயோऽஸ்து மே சரண்ய:
ஸர்வேஷாமபி ஜகதாம் ஸ கச்சிதீச: ॥ 139

ராவணனென்ற யானையைக் கொன்ற சிங்கம், குணச் சிறப்பின் இருப்பிடம். ஸீதையின் துணைவர், எல்லையற்றுப் பரவிய கருணைகொண்டவர், இவ்வுலகங்களனைத்திற்கும் ஈசன், அவர் எனக்கு சரணமளிக்கட்டும். (139)

अशनिपरुषघोषा जीवितं हर्तुकामा
यमभटजनपङ्क्तिर्यावदायाति भीमा ।
मरकतमणिनीले मैथिलीकेलिलोले
महिमनि मम तावन्मग्नमस्त्वन्तरङ्गम् ॥ १४०

அசநிபருஷகோஷா ஜீவிதம் ஹர்துகாமா
யமபடஜநபங்க்திர்யாவதாயாதி பீமா ।

மரகதமணிநீலே மைதிலீகேலிலோலே
மஹிமநி மம தாவந்மக்நமஸ்த்வந்தரங்கம் ॥ 140

இடிபோன்ற கோர ஒலியுடன் என் உயிரைப் பறிக்க பயங்கரமான யம கிங்கரர்களின் படை என்னை நெருங்கு முன் என் உள்ளம், மரகத ரத்னம் போன்ற நீல வண்ணத்தானும், மைதிலியுடன் கேளிக்கையில் ஈடுபட்டவனுமான அந்தப் பெருமை மிக்கவனிடம் ஆழ்ந்திருக்கட்டும். (140)

देहावसानसमये दयया रघूणां
वीरः कराम्बुजविराजदभीतिमुद्रः ।
आरुह्य पुष्पकमलंकृतवामभागो
देव्या विदेहसुतया मम संनिधत्ताम् ॥ १४१

தேஹாவஸாநஸமயே தயயா ரகூணாம்
வீர: கராம்புஜவிராஜதபீதிமுத்ர: ।
ஆருஹ்ய புஷ்பகமலங்க்ருதவாமபாகோ
தேவ்யா விதேஹஸுதயா மம ஸந்நிதத்தாம் ॥ 141

என் உடலின் இறுதி நேரத்தில் ரகு வீரன் தாமரை போன்ற கையால் அபயமுத்திரை காட்டுபவராக மடியின் இடது புறத்தில் அமர்ந்த ஸீதையுடன் புஷ்பகமேறி தயையால் என் முன் தோன்றட்டும். (141)

सुरैः प्रथमतः स्तुता तदनु योगिभिर्भाविता
ततः प्लवगभल्लुकैर्जय जयेति संभाविता ।
जगत्त्रितयनायिका जनकराजकन्यान्विता
मदीयकुलदेवता वसति रत्नसिंहासने ॥ १४२

ஸுரை: ப்ரதமத: ஸ்துதா ததநு யோகிபிர்பாவிதா
தத: ப்லவகபல்லுகைர்ஜய ஜயேதி ஸம்பாவிதா ।
ஜகத்த்ரிதயநாயிகா ஜநகராஜகந்யாந்விதா
மதீயகுலதேவதா வஸதி ரத்நஸிம்ஹாஸநே ॥ 142

என் குலதேவதை முதலில் தேவர்களால் துதிக்கப் பெற்றது. பின் யோகிகளால் தியானிக்கப் பெற்றது. பின்னர் குரங்குகளாலும் கரடிகளாலும் ஜய ஜய என வாழ்த்தப் பெற்றது. மூவுலகின் நாயகம், ஸீதையுடன் கூட ரத்ன ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்துள்ளது. (142)

आश्चर्यं किमनवेक्ष्य लोकपालान्
उल्लङ्घ्य द्रुहिणमुपेक्ष्य चन्द्रचूडम् ।
अस्माभिः सविनयमञ्जलिः कृतोऽयं
पादाब्जं भजति पयोधिबन्धनस्य ॥ १४३

ஆச்சர்யம் கிமநவேக்ஷ்ய லோகபாலாந்
உல்லங்க்ய த்ருஹிணமுபேக்ஷ்ய சந்த்ரசூடம் ।
அஸ்மாபி: ஸவிநயமஞ்ஜலி: க்ருதோऽயம்
பாதாப்ஜம் பஜதி பயோதிபந்தநஸ்ய ॥ 154

திக் பாலகர்களைப் பொருட்படுத்தாமல் பிரும்மாவைத் தாண்டி, சிவனைக் கவனியாமல், கடலைக் கட்டுப்படுத்திய ராமனது தாமரைத் திருவடியை வழிபட்டு பணிவுடன் எங்களால் அஞ்ஜலி செய்யப்பெற்றது. வியப்பிற்குரியதல்லவா? (143)

श्रीकण्ठायुधशिथिलीकृतिप्रवीणो
निःशेषीकृतभृगुनन्दनावलेपः ।
स्रोतस्विन्यधिपतिसूचितप्रतापो
देवो मे दशमुखशासनः शरण्यः ॥ १४४

ஸ்ரீகண்டாயுதசிதிலீக்ருதிப்ரவீணோ
நிச்சேஷீக்ருதப்ருகுநந்தநாவலேப: ।
ஸ்ரோதஸ்விந்யதிபதிஸூசிதப்ரதாபோ
தேவோ மே தசமுகசாஸந: சரண்ய: ॥ 144

சிவனின் ஆயுதத்தைச் சிதைவுறச் செய்வதில் திறமை படைத்தவர், பிருகு குலத்திய பரசுராமரின் செருக்கை மீதமறச் செய்தவர், நதிகளின் நாயகனான கடலரசனிடம் தன் பிரதாபத்தைக் காட்டியவர், ராவணனை அடக்கிய தேவன், அவரே எனக்குச் சரணமானவர். (144)

सुत्रामप्रमुखसुपर्ववन्द्यलीलं
भल्लूकप्लवगपरिष्कृताङ्घ्रिमूलम् ।
वैदेहीवलयपदाङ्कशोभितांसं
चेतो मे स्मरति चिरंतनं पुमांसम् ॥ १४५

ஸுத்ராமப்ரமுகஸுபர்வவந்த்யலீலம்
பல்லூகப்லவகபரிஷ்க்ருதாங்க்ரிமூலம் ।
வைதேஹீவலயபதாங்கசோபிதாம்ஸம்
சேதோ மே ஸ்மரதி சிரந்தநம் புமாம்ஸம் ॥ 145

இந்திரன் முதலிய தேவர்களால் வணங்கத்தக்க லீலையுள்ளவர், கரடிகளும் குரங்குகளும் கழுவிய திருவடிகளுள்ளவர், வைதேஹியின் கை வளைகள் அழுத்திய அடையாளத்தைத் தோளில் கொண்டவர், மிக முன்னவருக்கும் முன்னவர். அவரை என் உள்ளம் நினைவு கொள்கிறது. (145)

संक्रन्दनस्यन्दनभूषणानां
नाराचधारार्दितरावणानाम् ।
वैमानिकाश्चर्यरणक्रमाणा-
मध्येमि केषामपि विक्रमाणाम् ॥ १४६

ஸங்க்ரந்தநஸ்யந்தநபூஷணாநாம்
நாராசதாரார்திதராவணாநாம் ।
வைமாநிகாச்சர்யரணக்ரமாணா-
மத்யேமி கேஷாமபி விக்ரமாணாம் ॥ 146

இந்திரனின் தேரில் அழகிய அணியாக அமர்ந்தவர், அம்பின் மழையால் ராவணனை வதைத்தவர், விமானத்தில் அமர்ந்த தேவர் முதலானோர்கண்ட போர்முறை கொண்டவர், வீரமே வடிவான அவரை வாயாரப் புகழ்கிறேன். (146)

आम्नायमौलिमणिमब्जभवादिवन्द्यं
नाम्ना विभूषितनगेन्द्रसुतामुखेन्दुम् ।
द्वैधीकृतेशधनुषं पुरुषं तमेकं
नाथं विधाय हृदयं मम नानटीति ॥ १४७

ஆம்நாயமௌலிமணிமப்ஜபவாதிவந்த்யம்
நாம்நா விபூஷிதநகேந்த்ரஸுதாமுகேந்தும் ।
த்வைதீக்ருதேசதநுஷம் புருஷம் தமேகம்
நாதம் விதாய ஹ்ருதயம் மம நாநடீதி ॥ 147

வேதத்தின் தலையில் சூடப் பெற்ற இரத்தினம், பிரும்மா முதலானோரால் வணங்கத்தக்கவர், மலை மகளின் நாவைத் தன் நாமத்தால் அலங்கரிப்பவர், ஈசனின் வில்லை இருதுண்டுகளாக்கியவர், அந்த மாமனிதரை நாதனாகக் கொண்ட என் உள்ளம் கூத்தாடுகிறது. (147)

सुग्रीवाङ्गदजाम्बवद्धनुमतां सूक्ष्मेक्षिकालक्षितं
श्रुत्वा मन्त्रमनन्यतन्त्रहृदये श्च्योतद्दयोर्मीमये ।
दर्पान्धं दशकन्धरं विजहतस्तद्भ्रातुरभ्यागमं
सार्थीकुर्वति निर्वृतिं भजति मे स्वान्तं कबन्धान्तके ॥ १४८

ஸுக்ரீவாங்கதஜாம்பவத்தநுமதாம் ஸூக்ஷ்மேக்ஷிகாலக்ஷிதம்
ச்ருத்வா மந்த்ரமநந்யதந்த்ரஹ்ருதயே ச்ச்யோதத்தயோர்மீமயே ।
தர்பாந்தம் தசகந்தரம் விஜஹதஸ்தத்ப்ராதுரப்யாகமம்
ஸார்த்தீகுர்வதி நிர்வ்ருதிம் பஜதி மே ஸ்வாந்தம் கபந்தாந்தகே ॥

ஸுக்ரீவனும் அங்கதனும் ஜாம்பவானும் அனுமானும் ஸூக்ஷ்மமாக ஆராய்ந்து கூறிய மந்திராலோசனையைக் கேட்டு, பிறர்வசப்படாத இதயமுள்ளவரும், தயை அலைப் பெருக்காக விளங்குபவரும், செருக்கால் குருடான ராவணனை உதறிவிட்டுத் தன்னருகே வந்த ராவணனின் தம்பியின் வரவைப் பயனுள்ளதாக்கியவரும், கபந்தனை மாய்த்தவருமான ராமனிடம் என் உள்ளம் அமைதியைப் பெறுகிறது. (148)

पारावारतटे धनुश्शरपरिष्काराग्रहस्ताम्बुजं
नम्रस्याशरनायकानुजनुषो नाथीभवद्याचतः ।
मेघश्यामलकान्तिमेदुरकृपामेदस्विनेत्राञ्चलं
किंचिद्वस्तु निवस्तुमस्तु हृदि मे कीशाच्छभल्लावृतम् ॥ १४९

பாராவாரதடே தநுச்சரபரிஷ்காராக்ரஹஸ்தாம்புஜம்
நம்ரஸ்யாசரநாயகாநுஜநுஷோ நாதீபவத்யாசத: ।
மேகச்யாமலகாந்திமேதுரக்ருபாமேதஸ்விநேத்ராஞ்சலம்
கிஞ்சித்வஸ்து நிவஸ்துமஸ்து ஹ்ருதி
மே கீசாச்சபல்லாவ்ருதம் ॥

குரங்குகளும் கரடிகளும் சூழ்ந்துநிற்க, மேகம் போன்ற ஒளிமிக்க கரு நிறத்தால் அழகியதும் கிருபை கசிகிற கண்ணோரம் கொண்டதுமான ஒரு பொருள், கடற்கரையில் வில்லும் அம்புகளும் ஏந்திய தாமரை போன்ற கைகளுடன், வணங்கி நின்று அபயம் வேண்டுகிற அரக்க அரசனின் தம்பிக்குக் காப்பாளனாகியது. அது என் உள்ளத்தில் தங்கட்டும். (149)

उत्सृज्याग्रजमुग्रजल्पितमपि क्रव्यादभव्याधिपं
संप्रासेन विभीषणेन सचिवैः सार्धं स्थितेनाम्बरे ।
दीनत्राणधुरीण देव करुणा देया मयीत्यर्थितं
भक्तास्मो हृदि राघवं परिवृतं भल्लूकशाखामृगैः ॥ १५०

உத்ஸ்ருஜ்யாக்ரஜமுக்ரஜல்பிதமபி க்ரவ்யாதபவ்யாதிபம்

ஸம்ப்ராப்தேந விபீஷணேந ஸசிவை: ஸார்தம் ஸ்திதேநாம்பரே ।
தீநத்ராணதுரீண தேவ கருணு தேயா மயீத்யர்திதம்
பக்தாஸ்மோ ஹ்ருதி ராகவம் பரிவ்ருதம் பல்லூகசாகாம்ருகை: ॥

கொடுஞ் சொல் பேசுகிற அரக்கர்களின் அரசனை அண்ணனை விட்டகன்று, தன் மந்திரிகளுடன் தன்னை அணுகிய விபீஷணன் வானில் நின்றபடி 'எளியவரைக் காப்பதில் முன் நிற்பவரே! தேவரே! என்னிடம் பரிவு காட்டவேண்டும்'' என வேண்டப்பட்டவரும் கரடிகளாலும் வானரர்களாலும் சூழப் பெற்றவருமான ராகவனை உள்ளத்தில் இடம் பெறச் செய்வோம்.(150)

सुग्रीवागतमेनमानय दशग्रीवानुजं वा दश-
ग्रीवं वा प्लवगेन्द्र किं गणनया दत्तं मयास्याभयम् ।
इत्यामन्त्र्य विभीषणाय ददतो लङ्काधिपत्यं प्रभो-
र्ध्यायामः प्रतिपन्नसंनतदयादीक्षान्कटाक्षाङ्कुरान् ॥ १५१

ஸுக்ரீவாகதமேநமாநய தசக்ரீவாநுஜம் வா தச-
க்ரீவம் வா ப்லவகேந்த்ர கிம் கணநயா தத்தம்
மயாஸ்யாபயம் ।
இத்யாமந்த்ர்ய விபீஷணய தததோ லங்காதிபத்யம் ப்ரபோர்-
த்யாயாம: ப்ரதிபந்நஸந்நததயாதீக்ஷாந் கடாக்ஷாங்குராந் ॥ 151

ஸுக்ரீவரே! அவன் ராவணனது தம்பியோ ராவணனோ! இங்கு வந்த அவனை அழைத்து வருவீர். யோசிப்பதில் பலனில்லை. இவனுக்கு என்னால் அபயம் தரப்பட்டது என்று யோசனை கூறி, விபீஷணனுக்கு இலங்கையரசையளித்த பெருமானின், சரணடைந்து வணங்கி நிற்பவரிடம் தயை காட்டுவதை விரதமாகக் கொண்ட கடாக்ஷக் கதிர்களைத் தியானிப்போம். (151)

दर्भास्तरन्यस्तशरीरभारं सिन्धोः प्रसादाय रघुप्रवीरम् ।
मदव्यपेतं महति प्रतापेऽप्यन्वेति नन्वेष ममान्तरात्मा ॥

தர்பாஸ்தரந்யஸ்தசரீரபாரம் ஸிந்தோ: ப்ரஸாதாய ரகுப்ரவீரம் ।
மதவ்யபேதம் மஹதி ப்ரதாபேऽப்யந்வேதி நந்வேஷ
மமாந்தராத்மா ॥ 152

பெருவலிவிருந்தும் செருக்கின்றிக் கடலரசனின் அருள் பெறத் தர்ப்பை விரிப்பின் மீது உடலைக் கிடத்திய ரகுவீரனை என் உள்ளம் அணுகுகிறதே! ஆச்சரியம். (152)

दानोत्कर्षक्षममुपदधद्दक्षिणं बाहुदण्डं
दीर्घीकुर्वन्नितरमसितज्याकिणाङ्कप्रकोष्ठम् ।
प्रान्ते कृत्वा धनुरिषुमपि प्राप्तुमब्धेः प्रसादं
देवो दर्भास्तरणशयितश्चित्तमुत्तम्भते नः ॥ १५३

ப்ராந்தே க்ருத்வா தநுரிஷுமபி ப்ராப்துமப்தே: ப்ரஸாதம்
தீர்கீகுர்வந்நிதரமஸிதஜ்யாகிணாங்கப்ரகோஷ்டம் ।
ப்ராந்தே க்ருத்வா தநுரிஷுமபி ப்ராப்துமப்தே: ப்ரஸாதம்
தேவோ தர்பாஸ்தரணசயிதச்சித்தமுத்தம்பதே ந: ॥ 153

பிறருக்குப் பொருளை வாரி வழங்குகிற வலது கையைத் தலையணையாக்கி, நாணின் அடியால் வடுவுள்ள மணிக்கட்டு கொண்ட இடது கையை நீட்டி, வில்லையும் அம்பையும் அருகில் கிடத்திக் கடலரசனின் அருள் பெற தர்ப்பை விரிப்பில் படுத்துள்ள தேவன் நம் உள்ளத்தைத் தூக்கி நிறுத்துகிறான். (153)

भक्तिप्रह्वविभीषणार्पितकरन्यस्तैकहस्ताम्बुजः
सुग्रीवेण पुरो निवारितजनः सौमित्रिणाऽनुद्रुतः ।
संभ्राम्यद्भरतोपनीतचरणत्राणार्पिताङ्घ्रिद्वयो
दिष्ट्या संप्रति मानसं विशति मे राजैष राज्ञामपि ॥ १५४

பக்திப்ரஹ்வவிபீஷணார்பிதகரந்யஸ்தைகஹஸ்தாம்புஜ:
ஸுக்ரீவேண புரோ நிவாரிதஜந: ஸௌமித்ரிணாऽநுத்ருத: ।

ஸம்ப்ராம்யத்பரதோபநீதசரணத்ராணார்பிதாங்க்ரித்வயோ
திஷ்ட்யா ஸம்ப்ரதி மாநஸம் விசதி மே ராஜைஷ ராஜ்ஞாமபி ॥

பக்தியால் வணங்கி நிற்கிற விபீஷணனின் கையில் ஒரு கையை ஊன்றி, ஸுக்ரீவன் மக்கள் கூட்டத்தை முன் தடுத்து நிறுத்த, லக்ஷ்மணன் தொடர்ந்தோடி வர, பரபரப்புடன் பரதனால் கொணரப் பெற்ற பாதுகைகளில் தன் திருவடிகளைப் பொருத்துகிற அரசர்களின் அரசனான ராமன் பாக்கியத்தால் இப்போது என் மனத்தினுள் அடிவைக்கிறான். (154)

वयश्चतुरमस्थिरं गुणवती वधूरध्रुवा
न संपदविनश्वरा न चिरजीविनो बान्धवाः ।
इति स्वयमवेत्य चिद्घनसदात्मके शाश्वते
रमस्व रघुपुंगवे हृदय नान्यदालोचय ॥ १५५

வயச்சதுரமஸ்திரம் குணவதீ வதூரத்ருவா
ந ஸம்பதவிநச்வரா ந சிரஜீவிநோ பாந்தவா: ।
இதி ஸ்வயமவேத்ய சித்கநஸதாத்மகே சாச்வதே
ரமஸ்வ ரகுபுங்கவே ஹ்ருதய நாந்யதாலோசய ॥ 155

இதயமே! உனக்குப் பிடித்த வயது நிலையற்றது. குணவதியான மனைவி நிலைத்தவளல்ல. எந்த சொத்தும் அழியாததல்ல. உறவினர் சிரஞ்ஜீவிகளல்ல. இதனைத் தானே உணர்ந்து ஸச்சித் வடிவினனான நிலைத்த ரகுபுங்கவனிடம் ஈடுபடுவாய். வேறொன்றைப் பற்றியும் சிந்தியாதே. (155)

उत्तुङ्गभूमितनयाकुचशैलशृङ्ग-
काश्मीरगैरिकपरागकरम्बिताङ्गः ।
भग्नक्षपाचरतरुर्भरताग्रजन्मा
मत्तद्विपो विहरतान्मनसि हृदे मे ॥ १५६

உத்துங்கபூமிதநயாகுசசைலச்ருங்க-
காச்மீரகைரிகபராககரம்பிதாங்க: ।

பக்நக்ஷபாசரதருர்பரதாக்ரஜந்மா
மத்தத்விபோ விஹரதாந்மநஸி ஹ்ரதே மே ॥ 156

பரதனின் அண்ணனான ஒரு மதயானை, மேடிட்ட ஸீதையின் மலைச் சிகரம் போன்ற மார்பகத்தில் பூசப்பெற்ற குங்குமப்பூ பூங்காவிப் பூச்சால் பிசிறலாகப் பூசப் பெற்றது. அரக்கராகிற மரத்தை வேருடன் பிடுங்கி எறிந்தது. அது என் மனமெனும் மடுவில் விளையாடட்டும். (156)

रणभुवि कृतलङ्कातङ्कहुंकारगर्भ-
भ्रुकुटिविकटवक्त्रः कार्मुकारूढपत्रः ।
निखिलनिजसपक्षक्षेमकामः पुरो मे
स भवतु रघुवीरः साध्वसध्वंसहेतोः ॥ १५७

ரணபுவி க்ருதலங்காதங்கஹுங்காரகர்ப-
ப்ருகுடிவிகடவக்த்ர: கார்முகாரூடபத்ர: ।
நிகிலநிஜஸபக்ஷக்ஷேமகாம: புரோ மே
ஸ பவது ரகுவீர: ஸாத்வஸத்வம்ஸஹேதோ: ॥ 157

போரரங்கில் லங்கையைக் கலக்கமடையச் செய்கிற ஹுங்காரத்தாலும் புருவ நெரிப்பாலும் கோணிய முகமுள்ளவர், வில்லில் அம்பைப் பூட்டியுள்ளவர், தன்னைச் சார்ந்தவரனைவரின் நலனைப் பெரிதும் விரும்புபவர், என் பரபரப்படங்க என் முன் அந்த ரகுவீரர் தோன்றட்டும். (157)

रणप्रवणरावणव्रणदबाणमोक्षक्षण-
क्वणद्गुणधनुर्ध्वनित्वरितमारितारिव्रजः ।
जगद्दुरितजर्जरीकरणजागरूकक्रमो
मम व्यपनयेद्भयं मनुकुलप्रवीराग्रणीः ॥ १५८

ரணப்ரவணராவணவ்ரணதபாணமோக்ஷக்ஷண-
க்வணத்குணதநுர்த்வநித்வரிதமாரிதாரிவ்ரஜ: ।

ஜகத்துரிதஜர்ஜரீகரணஜாகரூகக்ரமோ

மம வ்யபநயேத்பயம் மநுகுலப்ரவீராக்ரணீ: ॥ 158

மனு குலத்தில் புகழ்பெற்று முன் நிற்பவரான ராமன், போரில் சூரனான ராவணனைப் புண்படுத்துகிற அம்பை விடுகிற போது எழுந்த நாணொலியால் தன் எதிரிக் கூட்டத்தை வேகமாக மாய்த்தவர், உலகின் துயரை வலிவிழக்கச் செய்வதில் விழிப்புள்ள நடையுள்ளவர். அவர் என் பயத்தைப் போக்கட்டும். (158)

स्फुरदभिनवरत्नश्रेणिरज्यत्किरीटे

सुरभिलवनमालालंकृतोरःकवाटे ।

सरति खलु मनो मे सर्वलोकैकनाथे

पुरभिदभिमताख्ये पुंसि सीतासनाथे ॥ १५९

ஸ்புரதபிநவரத்நச்ரேணிரஜ்யத்கிரீடே

ஸுரபிலவநமாலாலங்க்ருதோர:கவாடே ।

ஸரதி கலு மநோ மே ஸர்வலோகைகநாதே

புரபிதபிமதாக்யே பும்ஸி ஸீதாஸநாதே ॥ 159

அவர் ஸீதையுடன் கூடிய பரமபுருஷர். அவரது நாமம் சிவனுக்கு மிகவும் ப்ரியமானது. புதிய ஒளிமிக்க ரத்தின வரிசைகளால் ஒளிர்கிற கிரீடம் உள்ளவர். மணமிக்க வனமாலையணிந்த கதவு போன்ற மார்புள்ளவர். உலகனைத்தின் நாதன். அவரிடம் என் மனம் மெள்ள நகர்ந்து செல்கிறது. (159)

पुष्पाण्याक्षिपता फलानि हरता पृथ्वीरुहान्भञ्जता

व्याघ्रान्द्रावयता द्विपान्प्रहरता कण्ठीरवान्कर्षता ।

रक्षःसैन्यजिगीषुणा हरिचमूचक्रेण साकं व्रजन्

स्वामी चेतसि मे मुदं स कुरुते भूमीसुतावल्लभः ॥ १६०

புஷ்பாண்யாக்ஷிபதா பலாநி ஹரதா ப்ருத்வீருஹாந்பஞ்சதா

வ்யாக்ராந்த்ராவயதா த்விபாந்ப்ரஹரதா கண்டீரவாந்கர்ஷதா ।

ரக்ஷ:ஸைந்யஜிகீஷ்ணு ஹரிசமூசக்ரேண ஸாகம் வ்ரஜந்
ஸ்வாமீ சேதஸி மே முதம் ஸ குருதே பூமீஸுதாவல்லப: ॥

வானரர்களின் படைவரிசை பூக்களைப் பிய்த்தெறிகிறது. பழங்களைப் பறிக்கிறது. மரங்களை ஒடிக்கிறது. புலிகளை விரட்டுகிறது. யானைகளை அடித்து வீழ்த்துகிறது. சிங்கங்களை இழுத்துத் தள்ளுகிறது. அரக்கர் படையை வெல்கிற வேகத்துடன் வருகிற அந்த வானரஸேனையுடன் வருகிற ஸீதையின் மணாளன் என் எஜமானன். அவர் என்னுள்ளத்தில் ஆனந்தத்தை விளைவிக்கிறார். (160)

कदनमरिनगर्याः कर्तुमुद्दामभीमैः
कपिभिरनिलसूनुस्कन्धमारुह्य यान्तम् ।
कनकशिखरिशृङ्गारूढकालाम्बुदाभं
कमपि मनसि वीरं कुर्महे शर्महेतोः ॥ १६१

கதநமரிநகர்யா: கர்துமுத்தாமபீமை:
கபிபிரநிலஸூநுஸ்கந்தமாருஹ்ய யாந்தம் ।
கநகசிகரிச்ருங்காரூடகாலாம்புதாபம்
கமபி மநஸி வீரம் குர்மஹே சர்மஹேதோ: ॥ 161

எதிரியின் தலை நகரை அழிக்க, கட்டுக்கடங்காமல் பயத்தை உண்டாக்குகிற வானரர்கள் சூழ்ந்து வர, அனுமானின் தோளில் ஏறிச் செல்கிற, தங்கமலை மீது காண்கிற கருமேகம் போன்ற ஒரு வீரனை ஆனந்தம் பெற மனத்தினுள் கொள்வோம். (161)

उग्रे तपस्यपि पयोधिमुपेक्षमाणं
बाणत्रुटत्तिमितिमिंगिलरक्तशोणम् ।
कुर्वन्रुषा मनुकुलीनकुमारवीरः
कौतूहलं दिशति मे हृदि कौसलेयः ॥ १६२

உக்ரே தபஸ்யபி பயோதிமுபேக்ஷமாணம்
பாணத்ருடத்திமிதிமிங்கிலரக்தசோணம் ।

குர்வந்ருஷா மநுகுலீநகுமாரவீர:

கௌதூஹலம் திசதி மே ஹ்ருதி கௌஸலேய: ॥ 162

உக்கிரமான தவத்திலிருந்தும் பொருட்படுத்தாத கடலரசனிடம் கோபம் கொண்டு அம்புகளால் சுறு, திமிங்கலம் முதலியவற்றைச் சிதைத்து, அவற்றின் செந்நீரால் கடலைச் சிவந்ததாக்குகிற மனு குலத்திலுதித்த இளைஞனை வீரனை கோஸலையின் மகன் என் உள்ளத்தில் குதூஹலத்தை விளைவிக்கிறார். (162)

जलधिजनितकोपजायमानभ्रुकुटिविटङ्कभयंकराननाय ।

गगनचरगणः प्रणाममस्मत्कुलपतये कुरुते स्म राघवाय ॥ १६३

ஜலதிஜநிதகோபஜாயமாநப்ருகுடிவிடங்கபயங்கராநநாய ।

ககநசரகண: ப்ரணாமமஸ்மத்குலபதயே குருதே ஸ்ம ராகவாய ॥

கடலரசனிடம் வந்த கோபத்தால் முகப்புருவ நெரிப்பால் பயத்தை விளைவிக்கிற நம் குல தெய்வமான ராகவனுக்கு வானில் உலாவுகிற தேவர் கூட்டம் வணக்கம் தெரிவிக்கிறது. (163)

जलदनीलतनौ जनकात्मजावदनचन्द्रवशीकृतमानसे ।

शरशरासनचारुकराम्बुजे रघुपतौ रमतां हृदयं मम ॥ १६४

ஜலதநீலதநௌ ஜநகாத்மஜாவதநசந்த்ரவசீக்ருதமாநஸே ।

சரசராஸநசாருகராம்புஜே ரகுபதௌ ரமதாம் ஹ்ருதயம் மம ॥

மேகம் போன்ற நீலவண்ணம் கொண்ட மேனியரும், ஜனகரின் மகளின் சந்திரனைப் போன்ற முகத்தின் வசப்பட்டமனமுள்ளவரும் அம்பும் வில்லும் ஏந்திய கைகளுள்ளவருமான ரகுபதியிடம் என் மனம் ஈர்ப்படையட்டும். (164)

दलदुत्पलदामकोमलाङ्गं दयमानं मनुवंशशैलशृङ्गम् ।

करपद्मगृहीतचापबाणं कलये कंचन पूरुषं पुराणम् ॥ १६५

தலதுத்பலதாமகோமலாங்கம் தயமாநம் மநுவம்சசைலச்ருங்கம் ।
கரபத்மக்ருஹீதசாபபாணம் கலயே கஞ்சந பூருஷம் புராணம் ॥

அவர் ஒரு பழைய புருஷர், மலர்கிற அல்லிப்பூ போன்று மென்மை மிக்க வடிவழகர், பரிவுமிக்கவர், மனுவம்சமான மலேயின் சிகரம், கையில் வில்லும் அம்பும் ஏந்தியவர், அவரை உள்ளத்தில் காண்கிறேன். (165)

पिपासितास्त्रनिष्पीतप्रेयसीमातृमेखलम् ।
वस्तु विध्वस्तपौलस्त्यं पुरस्तादाविरस्तु नः ॥ १६६

பிபாஸிதாஸ்த்ரநிஷ்பீதப்ரேயஸீமாத்ருமேகலம் ।
வஸ்து வித்வஸ்தபௌலஸ்த்யம் புரஸ்தாதாவிரஸ்து ந: ॥166

தன் அன்புக்குரிய மனேவி ஸீதையின் தாயான பூமி தேவியின் இடுப்பணியாக உள்ள கடலே நா வரட்சி மிக்க அஸ்திரங்களேக் கொண்டு பருகச் செய்தவர், புலஸ்தியர் வழிவந்த ராவணனே அழித்தவர். அந்தப் பெரும் பொருள் என் முன் தோன்றட்டும். (166)

स्मरतरलविदेहराजकन्या-
कुचतटकुङ्कुमयोगपिञ्जराय ।
मनुकुलमणये नमोऽस्तु गौरी-
रमणशरासनसालकुञ्जराय ॥ १६७

ஸ்மரதரலவிதேஹராஜகந்யா-
குசதடகுங்குமயோகபிஞ்ஜராய ।
மநுகுலமணயே நமோऽஸ்து கௌரீ-
ரமணசராஸநஸாலகுஞ்ஜராய ॥ 167

மன்மத தாபத்தால் இளகிய ஸீதையின் மார்பகத்தின் குங்குமப் பூச்சால் சிவந்தவரும் மனு குலத்தின் ரத்தினமும் சிவனது வில்லாகிய ஆச்சான் மரத்தை ஒடித்த யானேயுமாகிய

ராமருக்கு நமஸ்காரம். (167)

★ ★ ★

द्वितीयो निष्यन्दः

இரண்டாம் நிஷ்யந்தம்

वन्दे तमिन्दीवरदामनीलं वन्दारुमन्दारपदारविन्दम् ।
रामं सुरामङ्गलकृद्विरामं क्षेमंकरामन्दशराभिरामम् ॥ १

வந்தே தமிந்தீவரதாமநீலம் வந்தாருமந்தாரபதாரவிந்தம் ।
ராமம் ஸுராமங்கலக்ருத்விராமம் க்ஷேமங்கராமந்தசராபிராமம் ॥

அல்லிப் பூ மாலை போன்று நீலமானவரும் வணங்கியவருக்கு மந்தாரமெனும் கற்பகமரமான திருவடித் தாமரை உள்ளவரும் தேவர்களின் மங்கள நிலையைக் குலைப்பவரை மறையச் செய்பவரும் நலம் தரும் வேகம் மிக்க அம்புகளால் அழகானவருமான ராமனை வணங்குகிறேன். (1)

भजामि देवं भरताग्रजं तं पदाम्बुजं यस्य पवित्रकीर्तेः ।
शिरांसि वा शीलयति श्रुतीनां मनांसि वा मत्कुलसंभवानाम् ॥ २

பஜாமி தேவம் பரதாக்ரஜம் தம்
பதாம்புஜம் யஸ்ய பவித்ரகீர்த்தே: ।
சிராம்ஸி வா சீலயதி ச்ருதீநாம்
மநாம்ஸி வா மத்குலஸம்பவாநாம் ॥ 2

வேதங்களில் தலைப்பகுதியான உபநிஷதங்களையும் என் குலத்தவரின் மனங்களையும் பழக்குகிற தூயப் புகழ் பெற்ற திருவடி கொண்ட பரதனின் அண்ணனான தேவனை வழிபடுகிறேன். (2)

ममान्तरुन्मीलति मानवेन्दुर्महीसुताविभ्रमसूत्रकारः ।

निपातयामास निशाचरेन्द्रं विदन्बुधानां विधिगौरवं यः ॥ ३

மமாந்தருந்மீலதி மாநவேந்துர்-
மஹீஸுதாவிப்ரமஸூத்ரகார: ।
நிபாதயாமாஸ நிசாசரேந்த்ரம்
விதந் புதாநாம் விதிகௌரவம் ய: ॥ 3

ஒரு மாமனிதனாகிய சந்திரன் என் உள்ளத்தில் உதிக்கிறார். அவர் ஸீதையின் கேளிகளுக்கு வழியமைப்பவர். தேவர்களின் விதியின் வலிமையை உணர்ந்து அரக்க அரசனை வீழ்த்தியவர். (3)

देवतासु शरणीकरणार्थं धावता सुचिरमेकतमा मे ।
चेतसा गतिवशेन गृहीता धूतसागरमदा विशिखैर्या ॥ ४

தேவதாஸு சரணீகரணார்தம் தாவதா ஸுசிரமேகதமா மே ।
சேதஸா கதிவசேந க்ருஹீதா தூதஸாகரமதா விசிகைர்யா ॥ 4

சரணடைவதற்கென வெகுகாலம் தேடி அலைந்த போது தேவதைகளில் ஒன்று மட்டுமே சுற்றி வந்த என் மனத்தால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அது பாணங்களால் கடலின் செருக்கை அடக்கியது. (4)

कुम्भजादिमुनिकोटिनुतं चेत्तं भजानि तपनान्वयदीपम् ।
वासरे न चरमे भविता मे कासरेण सह कालनिरीक्षा ॥ ५

கும்பஜாதிமுநிகோடிநுதம் சேத்தம் பஜாநி தபநாந்வயதீபம் ।
வாஸரே ந சரமே பவிதா மே காஸரேண ஸஹ காலநிரீக்ஷா ॥

அகஸ்தியர் முதலிய முனிவர்களாலேயே வணங்கப் பெற்ற அந்த ஸூர்ய குலத்தின் தீபத்தை வழிபடுவேனாயின் வாழ்க்கையின் இறுதி நாளில் எருமையுடன் காலன் வருவதை எதிர்பார்க்க வேண்டியிராது. (5)

आमनेम यदि कोमलवर्णं रामनाम भुवने महनीयम् ।

व्योमसीमनि वसेम सुखाढ्ये धाम डामरमियाम न याम्यम् ॥ ६

ஆமநேம யதி கோமலவர்ணம் ராமநாம புவநே மஹநீயம் ।
வ்யோமஸீமநி வஸேம ஸுகாட்யே தாம டாமரமியாம ந யாம்யம் ॥

அழகிய எழுத்துக்களால் அமைந்ததும் உலகில் புகழ் பெற்றதுமான ராம நாமத்தை ஜபித்துவந்தால் ஆனந்தம் நிரம்பிய சுவர்க்கத்தில் வசிப்போம். யமனின் கொட்டகைக்குச் செல்லமாட்டோம். (6)

नूतनागमघनाभशरीरे भूतनाथधनुरक्षमसारे ।
पूतनामनि मनो यदि रामे यातना न भविता यमतो मे ॥ ७

நூதநாகமகநாபசரீரே பூதநாததநுரக்ஷமஸாரே ।
பூதநாமநி மநோ யதி ராமே யாதநா ந பவிதா யமதோ மே ॥ 7

புதிதாகத் தோன்றிய மேகம் போன்ற உடலும் சிவனது வில்லால் தாங்க முடியாத வலிவும் கொண்டவரும் தூய நாமம் கொண்டவருமான ராமனிடம் மனம் பதித்தால் யமனிடமிருந்து வாதனை எனக்கு வராது. (7)

पूर्वजन्मकृतपुण्यमहिम्ना पुञ्जितेन मतिरुज्झितनिम्ना ।
कुत्रचिद्विहरते गुणतुङ्गे कुम्भकर्णकुमुदैकपतङ्गे ॥ ८

பூர்வஜந்மக்ருதபுண்யமஹிம்நா புஞ்ஜிதேந மதிருஜ்ஜிதநிம்நா ।
குத்ரசித்விரஹதே குணதுங்கே கும்பகர்ணகுமுதைகபதங்கே ॥ 8

முன் பிறவியில் செய்து குவிந்துள்ள புண்யத்தின் பெருமையால் பள்ளத்தில் விழுவதைத் தவிர்த்து குணச் சிறப்பால் உயர்ந்த ஓரிடத்தில் என் மனம் விளையாடுகிறது. அந்த இடம் கும்பகர்ணனாகிய ஆம்பல் பூவை சூர்யனாக நின்று தலையெடுக்க விடாதது. (8)

पापिनोऽयमिह पावयितेति प्रत्ययेन मम चित्तमुपैति ।

भूयसा हतनिशाचरलोकं भूसुताहृदयतस्करमेकम् ॥ ९

பாபிநோऽயமிஹ பாவயிதேதி ப்ரத்யயேந மம சித்தமுபைதி ।
பூயஸா ஹதநிசாசரலோகம் பூஸுதாஹ்ருதயதஸ்கரமேகம் ॥ 9

அரக்கர் குலத்தை அழித்தவரும் ஸீதையின் உள்ளத்தைத் திருடியவருமான ஒருவரை, பாவியான என்னைத் தூய்மைப்படுத்துபவர் என்ற நம்பிக்கையுடன் என் உள்ளம் அணுகுகிறது. (9)

अङ्कितं जनकजाकुचभाजा कुङ्कुमेन च कुरङ्गमदेन ।
तं कठोरशरकारितलङ्कातङ्कमेव मतिरेति युवानम् ॥ १०

அங்கிதம் ஜநகஜாகுசபாஜா குங்குமேந ச குரங்கமதேந ।
தம் கடோரசரகாரிதலங்காதங்கமேவ மதிரேதி யுவாநம் ॥ 10

ஸீதையின் மார்பகத்தில் பூசப் பெற்ற குங்குமப்பூச் சாந்தாலும் கஸ்தூரியாலும் அடையாளமிடப்பட்டவனும் கொடும் அம்பால் லங்கைக்குத் துயர் விளைவித்தவனுமான வாலிபனை என் மனம் அணுகுகிறது. (10)

उत्पलद्युतिमुदञ्चितयोगं विद्युतेव विदेहकुमार्या ।
चातको नवमिवाम्बुदमेकं चापभूषितमुपैति ममात्मा ॥ ११

உத்பலத்யுதிமுதஞ்சிதயோகம் வித்யுதேவ விதேஹகுமார்யா ।
சாதகோ நவமிவாம்புதமேகம் சாபபூஷிதமுபைதி மமாத்மா ॥ 11

அல்லியின் நிறமுடையதும், மின்னல் கொடிபோன்ற ஸீதையுடன் அழகுறச் சேர்ந்துள்ளதும் வில்லால் அழகுற்றதுமானதொன்றை சாதகபக்ஷி மேகத்தை நாடுவது போல் என் உள்ளம் நாடுகிறது. (11)

अस्तु मे हृदयमप्यणुमात्रं वस्तुमेव वलते कृपयाऽस्मिन् ।
कोटिभिः परिवृतः प्लवगानां कोऽपि कोकनदबन्धुकुलीनः ॥ १२

அஸ்து மே ஹ்ருதயமப்யணுமாத்ரம்
வஸ்துமேவ வலதே க்ருபயாऽஸ்மிந் ।
கோடிபி: பரிவ்ருத: ப்லவகாநாம்
கோऽபி கோகநதபந்துகுலீந: ॥ 12

என் உள்ளம் அணுவளவாக இருக்கட்டுமே! கோடி வானரர்கள் சூழ்ந்து நிற்க, ஸூர்ய வம்சத்தில் தோன்றிய ஒருவன் இதனுள் கருணையுடன் வசிக்கச் சுற்றி வருகிறான். (12)

निग्रहे युधि निशाटचमूनामुग्रहेतिभिरुदग्रविहारम् ।
तापसामरशरण्यमुपासे चापसायकधरं रघुवीरम् ॥ १३

நிக்ரஹே யுதி நிசாடசமூநாமுக்ரஹேதிபிருதக்ரவிஹாரம் ।
தாபஸாமரசரண்யமுபாஸே சாபஸாயகதரம் ரகுவீரம் ॥ 13

போரில் அரக்கர் படையை அடக்க உக்கிரமான ஆயுதங்களுடன் கடுமையுடன் போரிடுபவரும் தவம் செய்கிற முனிவருக்கும் தேவருக்கும் அடைக்கலம் தருபவரும் வில்லும் அம்பும் ஏந்தியவருமான ரகுவீரரை வழிபடுகிறேன். (13)

हस्तेनाम्बुजकोमलेन चरणाम्भोजक्वणन्नूपुरं
कौसल्याकरपल्लवाङ्गुलिदलान्यालम्ब्य मन्दं चरन् ।
पश्यत्पङ्क्तिरथाक्षिपङ्कजनवादित्यो हरत्येव मे
चित्तं कोऽपि चिरंतनोक्तियुवतेरुत्तंसभूतः शिशुः ॥ १४

ஹஸ்தேநாம்புஜகோமலேந சரணாம்போஜக்வணந்நூபுரம்
கௌஸல்யாகரபல்லவாங்குலிதலாந்யாலம்ப்ய மந்தம் சரந் ।
பச்யத்பங்க்திரதாக்ஷிபங்கஜநவாதித்யோ ஹரத்யேவ மே
சித்தம் கோऽபி சிரந்தநோக்தியுவதேருத்தம்ஸபூத: சிசு: ॥ 14

ஒரு சிசு கால்களில் சிலம்பு கொஞ்ச, தாமரை போன்று மெதுவான கையால் கௌஸல்யையின் துளிர் போன்று மெதுவான கைவிரல்களைப் பிடித்துக் கொண்டு மெள்ள

நடக்கிறது. தசரதரின் தாமரை போன்ற கண்களின் முன் உதிக்கின்ற சூரியனாக உள்ளது. வேதமெனும் யுவதியின் தலையில் சூடிய பூங்கொத்து போன்ற அது என் மனத்தைக் கவர்கிறது. (14)

चेतः शीतलयत्यधिष्ठितवता सौधस्थलीमुन्नता-
मानन्दार्द्रितचेतसा दशरथेनालोकिताभ्यागमः ।
श्यामाङ्गः शरदिन्दुबिम्बवदनः स्मेरारविन्देक्षणः
कोऽपि स्वर्णकुथाभिरामकलभस्कन्धाधिरूढः शिशुः ॥ १५

சேத: சீதலயத்யதிஷ்டிதவதா ஸௌதஸ்தலீமுந்நதா-
மாநந்தார்த்ரிதசேதஸா தசரதேநாலோகிதாப்யாகம: ।
ச்யாமாங்க: சரதிந்துபிம்பவதந: ஸ்மேராரவிந்தேக்ஷண:
கோऽபி ஸ்வர்ணகுதாபிராமகலபஸ்கந்தாதிரூட: சிசு: ॥ 15

ஒரு சிசு என் உள்ளத்தைக் குளிர்விக்கிறது. உயர்ந்த உப்பரிக்கை மீது அமர்ந்து ஆனந்தத்தால் உள்ளம் நனைய தசரதன் அதன் வருகையை உற்றுப் பார்க்கிறார். நீலவண்ணன், சரத் காலத்துச் சந்திரன் போன்ற முகமுள்ளது, புன்னகையால் மலர்ந்த தாமரை போன்ற கண்களுள்ளது, யானையின் முதுகில் விரித்த தங்க மெத்தையில் அமர்ந்துள்ளது. (15)

मणिसरधरं कण्ठे मध्ये हिरण्मयकिंकिणी-
नहनसुभगं नालीकाक्षं नवाम्बुदमेचकम् ।
दशरथनृपस्त्रीणामङ्केषु संक्रमितं क्रमा-
द्विचिनुत जनास्त्रय्यन्तार्थं विडम्बितशैशवम् ॥ १६

மணிஸரதரம் கண்டே மத்யே ஹிரண்மயகிங்கிணீ-
நஹநஸுபகம் நாலீகாக்ஷம் நவாம்புதமேசகம் ।
தசரதந்ருபஸ்த்ரீணாமங்கேஷு ஸங்க்ரமிதம் க்ரமாத்
விசிநுத ஜநாஸ்த்ரய்யந்தார்தம் விடம்பிதசைசவம் ॥ 16

வேதங்களின் உட்பொருளானதொன்று பேதைக் குழந்தையாக வேஷமிட்டுத் தசரதரின் மனைவிகளின் மடிகளில்

மாறி மாறி அமர்ந்து விளையாடுகிறது. கழுத்தில் ரத்னமாலைச் சரம். இடுப்பில் தங்கச் சலங்கை உள்ள அரைஞாண், தாமரை போன்ற கண்கள், புது மேக வண்ண அழகு மிக்க உடல், இதனைத் தேடித் கண்டுபிடிப்பீர். (16)

गुरुपरिचरणेनालं कुवलयनीलं गृहीतशिशुलीलम् ।
द्रक्ष्यथ दशरथनृपतेः शुद्धान्तेष्वागमान्तसिद्धान्तम् ॥ १७

குருபரிசரணேநாலம் குவலயநீலம் க்ருஹீதசிசுலீலம் ।
த்ரக்ஷ்யத தசரதந்ருபதே: சுத்தாந்தேஷ்வாகமாந்தஸித்தாந்தம் ॥

குருவிற்குப் (பெரியோர்களுக்குப்) பணிவிடை செய்தது போதும். தசரத அரசனின் அந்தப்புரத்தில் வேத முடிவின் உட்பொருளானது குவளைப்பூ போல் நீல உடலுடன் சிசுவாக விளையாடிக் கொண்டிருப்பதைக் காண்பீர். (17)

प्रतिकलमजसूनुसुन्दरीभिः पृथगुपलालितमङ्कमण्डलेषु ।
विकचकुवलयद्युतिं विनोदादुपनिषदर्थमुदीक्षितुं यतध्वम् ॥ १८

ப்ரதிகலமஜஸூநுஸுந்தரீபி: ப்ருதகுபலாலிதமங்கமண்டலேஷு ।
விசககுவலயத்யுதிம் விநோதாதுபநிஷதர்தமுதீக்ஷிதும் யதத்வம் ॥

ஒவ்வொரு நொடியிலும் அஜனின் மகனான தசரதரின் அழகிய மனைவியரால் தனித் தனியே மடியிலிட்டுக் கொஞ்சி மகிழப் பெற்ற சிசு அது. மலர்ந்த குவளைப் பூவின் ஒளியுள்ளது. உபநிஷத்துக்களின் உட்பொருள். அதனை உற்றுப் பார்க்க முயன்று பார்ப்பீர். (18)

हत्वा चण्डपराक्रमं दशमुखं क्षिप्रं रणप्राङ्गणे
वामं न्यस्य करं शरासशिखरे सव्ये शरं बिभ्रतः ।
बन्धस्रंसिजटाभरस्य निटिलव्याकीर्णघर्माम्भसो
देवस्यावतु नत्रिभङ्गिललिता धीरोद्धता च स्थितिः ॥ १९

ஹத்வா சண்டபராக்ரமம் தசமுகம் க்ஷிப்ரம் ரணப்ராங்கணே
வாமம் ந்யஸ்ய கரம் சராஸசிகரே ஸவ்யே சரம் பிப்ரத: ।
பந்தஸ்ரம்ஸிஜடாபரஸ்ய நிடிலவ்யாகீர்ணகர்மாம்பஸோ
தேவஸ்யாவது நஸ்த்ரிபங்கிலலிதா தீரோத்ததா ச ஸ்திதி: ॥

கொடும் பராக்கிரமம் பெற்ற ராவணனைப் போரரங்கில் நொடிப் பொழுதில் கொன்று இடது கையை வில்லின் மீது வைத்து வலது கையில் அம்பை ஏந்தி நிற்கிறார். சடை முடி அவிழ்ந்து தொங்குகின்றது. நெற்றி முழுவதும் வியர்வை வடிகிறது. தீரனாக வெற்றி பெற்ற பெரு நிலை கொண்டு உடலில் மூன்று வளைவுடன் தேவன் நிற்கிற நிலை நம்மைக் காக்கட்டும். (19)

केनापि कीशभटकोटिनिषेवितेन
मन्दोदरीमधुमदासहमार्गणेन ।
जीमूतमेचकरुचा जलजेक्षणेन
वीरेण तुष्टमपि हृष्टमिदं मनो मे ॥ २०

கேநாபி கீசபடகோடிநிஷேவிதேந
மந்தோதரீமதுமதாஸஹமார்கணேந ।
ஜீமூதமேசகருசா ஜலஜேக்ஷணேந
வீரேண துஷ்டமபி ஹ்ருஷ்டமிதம் மநோ மே ॥ 20

நீர் நிரம்பிய மேகத்தின் ஒளியுடன், தாமரை இதழ் போன்ற கண்களுடன் நிற்கிற ஒரு வீரர். சுற்றி வானரப்படை கோடிக்கணக்கில் சூழ நிற்பவர். மந்தோதரியின் மதுவாலான கிறக்கத்தைப் பொறுக்காத அம்புள்ளவர். அவரால் என் மனம் மகிழ்ச்சியும் நிறைவும் பெற்றுள்ளது. (20)

धाराधीश्वरवंशमण्डयितरि क्रोधोत्पतत्ताडका-
हन्तर्यध्वररक्षितर्यृषिवधूशापव्यपाकर्तरि ।
चन्द्रापीडशरासभेत्तरि महीकन्यासमुद्वोढरि

क्रुध्यद्भार्गवदर्पभञ्जरि मनः कुर्यां नृवर्यात्मजे ॥ २१

தாராதீச்வரவம்சமண்டயிதரி க்ரோதோத்பதத்தாடகா-
ஹந்தர்யத்வரரக்ஷிதர்ய்ருஷிவதூசாபவ்யபாகர்தரி ।
சந்த்ராபீடசராஸபேத்தரி மஹீகந்யாஸமுத்வோடரி
க்ருத்யத்பார்கவதர்பபங்க்த்ரி மந: குர்யாம்
ந்ருவர்யாத்மஜே॥ 21

பேரரசரின் மகனான ராமனிடம் என் மனத்தைப் பதிப்பேன். அவர் இக்ஷ்வாகு வம்சத்தின் அணிகலன். கோபத்துடன் எதிர்த்த தாடகையைக் கொன்றவர். விசுவாமித்திரரின் யாகத்தைக் காத்தவர், அகலிகையின் சாபத்தை நீக்கியவர், சிவனின் வில்லை ஒடித்தவர், பூமியின் புதல்வியை மணந்தவர், கோபத்துடன் எதிர்த்த பரசுராமரின் செருக்கை அடக்கியவர். (21)

नवकुवलयश्यामे वामेन बिभ्रति पाणिना
धनुषमितरेणाजावाजानसिद्धजयं शरम् ।
विहर हृदयेदानीमानीलजूटजटाधरे
विबुधमकुटीहीरे वीरे विराधविरोधिनि ॥ २२

நவகுவலயச்யாமே வாமேந பிப்ரதி பாணிநா
தநுஷமிதரேணாஜாவாஜாநஸித்தஜயம் சரம் ।
விஹர ஹ்ருதயேதாநீமாநீலஜூடஜடாதரே
விபுதமகுடீஹீரே வீரே விராதவிரோதிநி ॥ 22

இதயமே! போர்க்களத்தில் இடது கையால் வில்லையும் வலது கையால் தோன்றியது முதல் வெற்றியையே கண்டு வருகிற அம்பையும் தாங்கிய புதிய குவளைப் பூ போன்ற மேனியர் அவர். கருத்த சடை முடி தரித்தவர். தேவர்களின் கிரீடத்து வைர ரத்தினமானவர். விராதனின் எதிரி, அந்த வீரருடன் இப்போது விளையாடுவாய். (22)

कमपि च पुरुषं कृपाविधेयं
गुहजननीगुणनीयनामधेयम् ।
शरविदलितशाम्बरीकुरङ्गं
शरणमुपैति मदीयमन्तरङ्गम् ॥ २३

கமபி ச புருஷம் க்ருபாவிதேயம்
குஹஜநநீகுணநீயநாமதேயம் ।
சரவிதலிதசாம்பரீகுரங்கம்
சரணமுபைதி மதீயமந்தரங்கம் ॥ 23

என் உள்ளம் ஒரு மாமனிதனைச் சரணடைகிறது. அவர் கருணை சொல்படி நடப்பவர், பார்வதியால் ஜபிக்கப் பெறுகிற திருநாமம் உள்ளவர். வஞ்சனை மிக்க மானை (மாரீசனை) அம்பால் பிளந்தவர். (23)

सान्द्रं पुष्यति चम्पकः कुरबको धत्ते नवान्कोरकान्
माकन्दः स्तबकान्व्यनक्ति वकुलः पुष्पाणि पुष्णाति च ।
झंकुर्वन्ति मधुव्रता विदधते चारुस्वनं कोकिलाः
पश्येति क्षितिकन्यकामनुनयन्दीव्यत्यटव्यां प्रभुः ॥ २४

ஸாந்த்ரம் புஷ்யதி சம்பக: குரபகோ தத்தே நவாந்கோரகாந்-
மாகந்த: ஸ்தபகாந்வ்யநக்தி வகுல: புஷ்பாணி புஷ்ணாதி ச ।
ஜங்குர்வந்தி மதுவ்ரதா விதததே சாருஸ்வநம் கோகிலா:
பச்யேதி க்ஷிதிகந்யகாமநுநயந்தீவ்யத்யடவ்யாம் ப்ரபு: ॥ 24

"அதோ பார்! சம்பகம் நெருக்கத்துடன் பூத்துள்ளது. வாடாமல்லி மொட்டிட்டுள்ளது. ஒட்டுமா காய்களின் கொத்துக்களை வெளிப்படுத்துகிறது. மகிழ மரம் பூக்களை முழுமை பெறச் செய்கிறது. வண்டுகள் ஒலிக்கின்றன. குயில்கள் அழகாகக் கூவுகின்றன" எனக் காட்டில் ஸீதையை அழைத்துக் கொண்டு பிரபு சுற்றி வருகிறார். (24)

स्वेनालंकृतपद्मबान्धवकुलां मेनातनूजापते-
भङ्क्त्वा चापमवापितां वसुमतीकन्याकराब्जग्रहम् ।
कामप्यन्वहमाश्रयेम करुणां कादम्बिनीमेचकां
काकक्रोष्टुकदम्बसात्कृतखरक्रव्यामटव्यां पुरा ॥ २५

ஸ்வேநாலங்க்ருதபத்மபாந்தவகுலாம் மேநாதநூஜாபதேர்-
பங்க்த்வா சாபமவாபிதாம் வஸுமதீகந்யாகராப்ஜக்ரஹம் ।
காமப்யந்வஹமாச்ரயேம கருணாம் காதம்பிநீமேசகாம்
காகக்ரோஷ்டுகதம்பஸாத்க்ருதகரக்ரவ்யாமடவ்யாம் புரா ॥25

அது வடிவெடுத்த கருணை, ஸூரிய குலத்தை அலங்கரிப்பது, மேனையின் பெண்ணின் பார்வதியின் மணாளனின் வில்லை ஒடித்து பூமியின் பெண்ணின் கரதலம் பற்றியது. மேகக் குவியல் போன்று கறுத்தது, காட்டில் கரனின் உடல் பகுதிகளை காக்கைகளுக்கும் நரிகளுக்கும் உணவாக அளித்தது. அதனை தினந்தோறும் அண்டி நிற்போம். (25)

कल्याणी मतिरद्य काङ्क्षितपरित्राणा रघूणां प्रभुं
सौवर्णत्सरुरच्यमानचलरुच्याक्षेपिकौक्षेयकम् ।
मायूरच्छदमेचकच्छविमिलत्पुङ्खस्फुरन्मार्गणं
कंचित्काञ्चनपट्टलाञ्छनबृहत्कोदण्डमाहिण्डते ॥ २६

கல்யாணீ மதிரத்ய காங்க்ஷிதபரித்ராணா ரகூணாம் ப்ரபும்
ஸௌவர்ணத்ஸருரச்யமாநசலருச்யாக்ஷேபிகௌக்ஷேயகம் ।
மாயூரச்சதமேசகச்சவிமிலத்புங்கஸ்புரந்மார்கணம்
கஞ்சித்காஞ்சநபட்டலாஞ்சநப்ருஹத்கோதண்டமாஹிண்டதே ॥26

என் புத்தி இன்று காப்பாளரை விரும்பி மங்களமாகச் சிந்தித்து, ரகுவம்சத் தலைவரைத் தேடுகிறது. தங்கப்பிடி கொண்ட பளபளக்கிற கத்தியை இடுப்பில் கச்சையில் செருகியுள்ளவர். மயில் தோல் போன்ற வழவழத்த ஒளி மிக்க

பிடிகொண்ட பாணமுள்ளவர். தங்கப்பட்ட மடித்த பெரும் வில்லாளர். (26)

वालास्फालितवारणैः करतलव्याकीर्णकण्ठीरवैः
पादाघातचटच्चटायितपतत्प्रोत्तुङ्गपृथ्वीरुहैः ।
गर्जद्भिः कपियूथपैः सह दशग्रीवं विजेतुं व्रजन्
इन्द्धे चेतसि मे समीरतनयस्कन्धेऽधिरूढो विभुः ॥ २७

வாலாஸ்பாலிதவாரணை: கரதலவ்யாகீர்ணகண்டீரவை:
பாதாகாதசடச்சடாயிதபதத்ப்ரோத்துங்கப்ருத்வீருஹை: ।
கர்ஜத்பி: கபியூதபை: ஸஹ தசக்ரீவம் விஜேதும் வ்ரஜந்
இந்த்தே சேதஸி மே ஸமீரதநயஸ்கந்தேऽதிரூடோ விபு: ॥ 27

அனுமானின் தோளில் ஏறி அமர்ந்த பெருமான் ராவணனை வெல்ல வானரப்படை வீரர்களுடன் செல்பவராக என் உள்ளத்தில் காட்சி தருகிறார். வானர வீரர்கள் வால்களால் எதிரிப் படையிலுள்ள யானைகளின் கன்னங்களில் அடிக்கின்றனர். சிங்கங்களை கைத் தலங்களால் பிளக்கின்றனர். காலடி மிதியால் படபடாஎன நெடிய மரங்களை வீழ்த்துகின்றனர். (27)

अंसे निषङ्गमवसज्य करारविन्दे
चापं शरं च जनकात्मजया वहन्त्या ।
साकं प्रसूनहरणाय वने चरन्तं
साकेतनाथमनुयाति मनो मदीयम् ॥ २८

அம்ஸே நிஷங்கமவஸஜ்ய கராரவிந்தே
சாபம் சரம் ச ஜநகாத்மஜயா வஹந்த்யா ।
ஸாகம் ப்ரஸூநஹரணாய வநே சரந்தம்
ஸாகேதநாதமநுயாதி மநோ மதீயம் ॥ 28

தோளில் அம்புறாத்தூணியைக் கட்டிக் கொண்டு தாமரை போன்ற கையில் அம்பையும் வில்லையும் சுமக்கிற - ஜானகியுடன் கூட பூப்பறிக்கக் காட்டில் செல்கிற -அயோத்தி அரசனை என்

மனம் தொடர்ந்து செல்கிறது. (28)

पुण्ये पञ्चवटीनदीपरिसरे पुष्पावचाये कृते
प्रस्विन्नाननपङ्कजः प्रसृमरश्वासालसालोकनः ।
श्रीखण्डद्रुममूलवर्तिनि शिलापट्टे समन्दानिले
विश्राम्यन्सह सीतया मनसि मे विश्राम्यतीव प्रभुः ॥ २९

புண்யே பஞ்சவடீநதீபரிஸரே புஷ்பாவசாயே க்ருதே
ப்ரஸ்விந்நாநநபங்கஜ: ப்ரஸ்ருமரச்வாஸாலஸாலோகந: ।
ஸ்ரீகண்டத்ருமமூலவர்திநி சிலாபட்டே ஸமந்தாநிலே
விச்ராம்யந் ஸஹ ஸீதயா மநஸி மே விச்ராம்யதீவ ப்ரபு: ॥29

புனிதமான பஞ்சவடியில் உள்ள நதிக்கரையில் பூப்பறித்ததும் தாமரை போன்ற முகம் வியர்த்து. பெரு மூச்சுடன் தளர்ந்து காணப்படுபவராக, சந்தன மரத்தின் அடியிலுள்ள கல் தரை மீது இளங்காற்றை அனுபவித்துக் களைப்பாறுகிற பெருமான் ஸீதையுடன் என் உள்ளத்தில் களைப்பாற்றிக் கொள்கிறார் போலும். (29)

सेवन्तामितरे शशाङ्कशकलोत्तंसं पुमांसं तथा
वेणूदञ्चितनादवञ्चितलसद्गोपीजनं वा जनाः ।
सेव्यः कश्चन निश्चितो मम जनस्थानाटवीसंकट-
क्रव्याद्योधसहस्रसप्तकयुगच्छेदक्रियासाहसी ॥ ३०

ஸேவந்தாமிதரே சசாங்கசகலோத்தம்ஸம் புமாம்ஸம் ததா
வேணூதஞ்சிதநாதவஞ்சிதலஸத்கோபீஜநம் வா ஜநா: ।
ஸேவ்ய: கச்சந நிச்சிதோ மம ஜநஸ்தாநாடவீஸங்கட-
க்ரவ்யாத்யோதஸஹஸ்ரஸப்தகயுகச்சேதக்ரியாஸாஹஸீ ॥ 30

மற்றவர் பிறை சூடிய பெருமானையும் புல்லாங்குழலின் மேல் ஸ்தாயி ஒலியால் கோபிகளை மயக்குகிறவருமான கிருஷ்ணனையும் வழிபடட்டும். என் வழிபாட்டிற்குரியவர் எனத்

தீர்மானிக்கப் பெற்றவர் ஜனஸ்தானக் காட்டில் பதினான்காயிரம் அரக்க வீரர்களை வெட்டி மாய்த்து ஸாஹஸம் புரிந்த ஒருவரே. (30)

चक्रीकृत्य शरासनं धलधलाकुर्वत्सुवर्णाञ्चलं
मुञ्चन्दिक्षु विदिक्षु काञ्चनभृतः पुङ्खानुपुङ्खाञ्शरान् ।
स्वामी नः खरसेनया निखिलया साकं समीकक्षितौ
कृत्तक्षिप्तभुजाशिरश्चरणया क्रूरं परिक्रीडते ॥ ३१

சக்ரீக்ருத்ய சராஸநம் தலதலாகுர்வத்ஸுவர்ணாஞ்சலம்
முஞ்சந்திக்ஷு விதிக்ஷு காஞ்சநப்ருத: புங்காநுபுங்காஞ்சராந் ।
ஸ்வாமீ ந: கரஸேநயா நிகிலயா ஸாகம் ஸமீகக்ஷிதௌ
க்ருத்தக்ஷிப்தபுஜாசிரச்சரணயா க்ரூரம் பரிக்ரீடதே ॥ 31

போர்க் களத்தில் வில்லை வட்டமாக வளைத்து அதன் நுனியில் கட்டிய மணிகளை தளதள என ஒலிக்கச் செய்து தங்கப் பூண் போட்ட அம்புகளை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக எட்டு திக்குகளிலும் செலுத்தி, கரனின் படை வீரர்களின் கை தலை கால் என ஒவ்வொன்றையும் வெட்டி வீசியபடி அவர்களுடன் குரூரமாக நமது வீரரான ஸ்வாமி விளையாடுகிறார். (31)

यस्याः सन्ति कराः सहस्रमपि वा यस्याः सहस्रं दृशः
कृत्वा देवतयोर्द्वयोरपि तयोः स्वस्थौ सुतौ विश्रुते ।
वीरे विश्रवसश्चतुर्ष्वपि सुतेष्वाद्यन्तशेषीक्रिया-
विद्याचुञ्चुशिलीमुखे विहरते वीतक्लमं मे मनः ॥ ३२

யஸ்யா: ஸந்தி கரா: ஸஹஸ்ரமபி வா யஸ்யா: ஸஹஸ்ரம் த்ருஶ:
க்ருத்வா தேவதயோர்த்வயோரபி தயோ: ஸ்வஸ்தௌ ஸுதௌ விச்ருதே।
வீரே விச்ரவஸச்சதுர்ஷ்வபி ஸுதேஷ்வாத்யந்தசேஷீக்ரியா-
வித்யாசுஞ்சுசிலீமுகே விஹரதே வீதக்லமம் மே மந: ॥ 32

ஒரு தேவதைக்கு ஆயிரம் கிரணங்களாகிற கரங்கள் (ஸூர்யன்) மற்றொரு தேவதைக்கு ஆயிரம் கண்கள். (இந்திரன்)

இவர்களிவருக்கும் இரு புதல்வர்கள் (ஸுக்ரீவனும் வாலியும்). இவர்களில் முன்னவனையும் விச்ரவஸ்ருஷிக்கு (குபேரன், ராவணன், கும்பகர்ணன், விபீஷணன் என) நான்கு புதல்வர்களில் முன்னவனை வானிலிட்டுப், பின்னவனைத் தன் நிலை பெறச் செய்து மீதப்படுத்துகிறவரிடம் என் மனம் தளர்வின்றி விளையாடுகிறது. (32)

आक्रान्तं हृदयं दयापरवशस्वान्तेन दान्ते जने
चापज्यापटुघोषभीषितनमत्कल्लोलिनीकामिना ।
क्रव्यादेषु कृतान्तकेलिकलनाचातुर्यधुर्येषुणा
केनापि प्लवमानसैनिकपरीवारेण वीरेण मे ॥ ३३

ஆக்ராந்தம் ஹ்ருதயம் தயாபரவசஸ்வாந்தேந தாந்தே ஜநே
சாபஜ்யாபடுகோஷபீஷிதநமத்கல்லோலிநீகாமிநா ।
க்ரவ்யாதேஷு க்ருதாந்தகேலிகலநாசாதுர்யதுர்யேஷுணா
கேநாபி ப்லவமாநஸைநிகபரிவாரேண வீரேண மே ॥ 33

ஒரு வீரனால் என் மனம் சுற்றி வளைக்கப்பட்டுள்ளது. அடக்கமுள்ளவனிடம் தயை மிக்க உள்ளத்துடன் பழகுபவன். நதிகளின் கணவரான ஸமுத்ரராஜனை வில்லின் நாணின் உரத்த ஒலியால் பயந்து வணங்கச் செய்பவன். அரக்கர்களிடம் யமனின் விளையாட்டை நடத்துவதில் தேர்ந்த அம்பு கொண்டவன். எப்போதும் வானில் மிதக்கும் வானரப்படை வீரர் சூழநிற்பவன். (33)

प्रच्छायद्रुम ऋश्यमूकशिखरे पार्श्वस्थितेनैकशः
सुग्रीवेण निवेद्यमानजननस्थानप्रभावाह्वयान् ।
पश्यन्वानरयूथपानुपगतान्पाथोदनीलाकृति-
र्वीरः सावरजः स भाति हृदि मे विश्वत्रयाधीश्वरः ॥ ३४

ப்ரச்சாயத்ரும ருச்யமூகசிகரே பார்ச்வஸ்திதேநைகச:

ஸுக்ரீவேண நிவேத்யமாநஜநநஸ்தாநப்ரபாவாஹ்வயாந் ।
பச்யந்வாநரயூதபாநுபகதாந் பாதோதநீலாக்ருதிர்-
வீர: ஸாவரஜ: ஸ பாதி ஹ்ருதி மே விச்வத்ரயாதீச்வர: ॥

மேக வண்ணனும் மூவுலகத்தலைவனுமான அந்த வீரன், தம்பியுடன் என் உள்ளத்தில் காட்சி தருகிறான். நிழலடர்ந்த மரங்கள் சூழ்ந்த ருச்யமூக மலைச் சிகரத்தில் அருகில் நின்று கொண்டிருக்கிற ஸுக்ரீவன் தன் ஆணையால் கூட்டம் கூட்டமாக வருகிற வானரப் படை வீரர்களை அவர்களது பிறப்பு, வாழ்கிற ஊர், செயலாற்றல், திறமை, பெயர் முதலியவற்றை விபரமாக அறிமுகப்படுத்த, அவர்களைப் பார்வையிடுகிறான். (34)

कृपारसपयोधिना खरवरूथिनीयोधिना
महामहिमशालिना मुनिहृदब्जकोशालिना ।
मनो मम कृपाणिना शरशरासभृत्पाणिना
जटामकुटधारिणा तरलितं विराधारिणा ॥ ३५

க்ருபாரஸபயோதிநா கரவரூதிநீயோதிநா
மஹாமஹிமசாலிநா முநிஹ்ருதப்ஜகோசாலிநா ।
மநோ மம க்ருபாணிநா சரசராஸப்ருத்பாணிநா
ஜடாமகுடதாரிணா தரலிதம் விராதாரிணா ॥ 35

கருணை ரஸக் கடலும் கரனது ஸேனையுடன் போரிடுபவரும் பேராற்றல் பெற்றவரும், முனிவரின் உள்ளத் தாமரையில் வண்டு போன்று சுற்றிவருபவரும், கத்தியை இடுப்பில் கட்டி வில்லும் அம்பும் ஏந்திய கைகளுள்ளவரும், சடைமுடி தரித்தவரும் விராதனின் எதிரியுமான ராமனால் என் மனம் அலை மோதுகிறது. (35)

कन्दर्पकोटिशतसुन्दररूपधेयं
कंचित्प्रभुं भुवनमङ्गलनामधेयम् ।
नन्वस्थिरेऽपि हृदये नतिकृद्विधेयं

कुर्मः कुशेशयसुहृत्कुलभागधेयम् ।। ३६

கந்தர்பகோடிசதஸுந்தரரூபதேயம்
கஞ்சித்ப்ரபும் புவநமங்கலநாமதேயம் ।
நந்வஸ்திரேऽபி ஹ்ருதயே நதிக்ருத்விதேயம்
குர்ம: குசேசயஸுஹ்ருத்குலபாகதேயம் ॥ 36

நூறு கோடி மன்மதர்களுக்கொப்பான வடிவழகு கொண்டவர். உலகிற்கு மங்களம் தருகிற பெயருள்ளவர், வணங்குகிறவருக்கு வசப்படுபவர். ஸூர்யவம்சத்துப் பாக்யமானவர். அந்தப் பெருமானை தடுமாறும் உள்ளத்திலும் கொள்வோம். (36)

मौलिविराजन्मणिमयमकुटीमज्जुनिपातनहृतरिपुगर्वः
सर्वसुपर्वस्तुतिपदसमरप्राङ्गणचंकणदिषुगणलीलः ।
भल्लुकमल्लप्लवगवरचमूपाणिपदाहतिविरचितलङ्का-
गोपुरभङ्गः कुतुकयति मनः कोऽपि कुशेशयदयितकुलीनः ।। ३७

மௌலிவிராஜந்மணிமயமகுடமங்க்ஷுநிபாதநஹ்ருதரிபுகர்வ:
ஸர்வஸுபர்வஸ்துதிபதஸமரப்ராங்கணசங்க்வணதிஷுகணலீல:
।
பல்லுகமல்லப்லவகவரசமூபாணிபதாஹதிவிரசிதலங்கா-
கோபுரபங்க: குதுகயதி மந: கோऽபி குசேசயதயிதகுலீந: ॥37

ஸூரிய வம்சத்தைச் சார்ந்த ஒருவர் என் மனத்தில் ஆவலை எழுப்புகிறார். தலையில் ஏந்திய ரத்தின கிரீடத்தைச் சாய்த்து வீழ்த்துவதால் எதிரியின் செருக்கை அடக்குபவர். போர்க் களத்தில் பேரொலி எழுப்புகிற இவரது அம்புக் கூட்டத்தை தேவரனைவரும் துதிப்பர். கரடி வீரர்கள், வானர வீரர்கள் இவர்களின் கால்களின் உதைப்பாலும் கைகளின் அடியாலும் இலங்கையின் கோபுரங்களை வீழ்த்தியவர். (37)

वार्षिकपाथोवहरुचिवपुषा वारितवारिधिबहलमदेन

प्रातरुदञ्चत्प्रभकमलदलप्रस्तुतविस्तृतनयनतुलेन ।
निटिलजटालीनिबिडितशिरसा निस्तुलकार्मुकविशिखधरेण
क्रीतमिवान्तःकरणमिदमहो केनचिदाननसुलभकृपेण ॥ ३८

வார்ஷிகபாதோவஹருசிவபுஷா வாரிதவாரிதிபஹலமதேந
ப்ராதருதஞ்சத்ப்ரபகமலதலப்ரஸ்துதவிஸ்த்ருதநயநதுலேந ।
நிடிலஜடாலீநிபிடிதசிரஸா விஸ்துலகார்முகவிசிகதரேண
க்ரீதமிவாந்த:கரணமிதமஹோ கேநசிதாநநஸுலபக்ருபேண ॥ 38

இவரது முகத்திலேயே கருணை வழிந்து எளிதில் கிட்டும். இந்த வீரரால் என் உள்ளம் விலைக்கு வாங்கப்பட்டது போலும், மழை காலத்து மேகம் போன்ற மேனி வண்ணம் கொண்டவர். கடலின் வெளிப்படையாக வழிகிற திமிரை அடக்கியவர். காலையில் மலர்கிற ஒளிமிக்க தாமரை இதழ் போன்ற விரிந்த கண்களுள்ளவர், தலையில் அடர்ந்த சடைமுடி உள்ளவர், இணையற்ற அம்பும் வில்லும் கொண்டவர். (38)

सुन्दराकृति यत्कबन्धवसुंधरारुहखण्डने
गन्धसिन्धुरदूर्मिबन्धुरसिन्धुबन्धधुरंधरम् ।
यस्तु निस्तुलमस्तु तद्धृदि शस्त्रशस्तपुलस्त्यभू-
हस्तमस्तकमास्तिकस्तुतिविस्तरार्हयशस्ततम् ॥ ३९

ஸுந்தராக்ருதி யத்கபந்தவஸுந்தராருஹகண்டநே
கந்தஸிந்துரதூர்மிபந்துரஸிந்துபந்ததுரந்தரம் ।
வஸ்து நிஸ்துலமஸ்து தத்த்ருதி சஸ்த்ரசஸ்தபுலஸ்த்யபூ-
ஹஸ்தமஸ்தகமாஸ்திகஸ்துதிவிஸ்தரார்ஹயசஸ்ததம் ॥ 39

அந்தப் பரம் பொருள் உள்ளத்தினுள் துலங்கட்டும். இணையற்றது. அழகிய வடிவுள்ளது, கபந்தன் எனும் மரத்தை முறித்துச் சாய்ப்பதில் மதயானை, அலைகளை நெருக்கமாக எழுப்புகிற கடலைக் கட்டுவதில் முனைந்தது, தன் வாளால் ராவணனின் கைகளையும் தலைகளையும் வேறுபடுத்தியது, ஆஸ்திக

மக்களால் பாராட்டப் பெற்ற எங்கும் பரவிய புகழ் உள்ளது. (39)

कृत्तराजसमत्तरावणमुत्तराधरयोः समं
दत्तमङ्गलमुत्तमं नृषु चित्तमञ्चति मामकम् ।
तं कुतूहलि संकुचल्लिकुचस्मयक्षितिजाकुच-
द्वन्द्वसंगमलग्नकुङ्कुमपिञ्जरं रघुकुञ्जरम् ॥ ४०

க்ருத்தராஜஸமத்தராவணமுத்தராதரயோ: ஸமம்
தத்தமங்கலமுத்தமம் ந்ருஷு சித்தமஞ்சதி மாமகம் ।
தம் குதூஹலி ஸங்குசல்லிகுசஸ்மயக்ஷிதிஜாகுச-
த்வந்த்வஸங்கமலக்நகுங்குமபிஞ்ஜரம் ரகுகுஞ்ஜரம் ॥ 41

ரஜோகுணமும் செருக்கும் மிக்க ராவணனை வெட்டிச் சாய்த்த ரகுகுலத்து யானை அது. மேலானவருக்கும் கீழானவருக்கும் சமமாக மங்களமளிப்பது, மனிதர்களில் மிக மிகச் சிறந்தது, குதூஹலம் நிரம்பியது, எலுமிச்சம் பழத்தின் அழகைச் சுருங்கச் செய்கிற ஸீதையின் மார்பகத்துக் குங்குமப்பூச்சு ஒட்டியதால் மார்பில் சிவந்தது. அதனை என் சித்தம் அணுகுகிறது. (40)

कल्पकद्रुमदर्पहृत्पदपङ्कजप्रचलद्रजः
स्पर्शदर्शितगौतमप्रियमेतमप्रतिमं नरम् ।
तुङ्गसंगररङ्गसंगमितप्लवंगमपुंगव-
प्रेरितद्रुमदारितक्षणदाचरं गतिमाचरम् ॥ ४१

கல்பகத்ருமதர்பஹ்ருத்பதபங்கஜப்ரசலத்ரஜ:
ஸ்பர்சதர்சிதகௌதமப்ரியமேதமப்ரதிமம் நரம் ।
துங்கஸங்கரரங்கஸங்கமிதப்லவங்கமபுங்கவ-
ப்ரேரிதத்ருமதாரிதக்ஷணதாசரம் கதிமாசரம் ॥ 41

அந்த இணையற்ற மாமனிதரை நான் பற்றுக் கோடாகக் கொள்கிறேன், கற்பக மரத்தின் செருக்கை அடக்குகிற இவரது

திருவடிகளின் தூசிபட்டதும் கௌதமரது விருப்பம் நிறைவேறியது, அகலியை வெளிப்பட்டாள், கடும் போரரங்கில் கூடிய சிறந்த வானரர்கள் எறிந்த மரங்களால் அரக்கர்களை அழித்தவர். (41)

ऊर्मिलध्वनिकार्मुकच्छलवार्मुगुज्झितमार्गणा-
सारदुर्बलवीरकर्बुरवारनिर्भरकौतुकैः ।
गृध्रमोदिनि युद्धसीमनि सिद्धचारणकिंनरैः
श्लाघितो हृदि मोघितैनसि राघवो मम भासते ।। ४२

ஊர்மிலத்வநிகார்முகச்சலவார்முகுஞ்ஜ்ஜிதமார்கணா-
ஸாரதுர்பலவீரகர்புரவாரநிர்பரகௌதுகை: ।
க்ருத்ரமோதிநி யுத்தஸீமநி ஸித்தசாரணகிந்நரை:
ச்லாகிதோ ஹ்ருதி மோகிதைநஸி ராகவோ மம பாஸதே ॥ 42

கழுகுகள் மகிழ்ச்சியடைகிற போரரங்கில் அலையலையாகப் பரவுகிற வில்லொலியாகிற மேகத்தின் அம்புப் பொழிவால் வலிவிழந்த வீரர்களின் வீழ்ச்சியைக் கண்டு கோலாஹலம் செய்கிற ஸித்தர் சாரணர் மற்றும் கின்னரர்களால் பாராட்டப் பெற்ற ராகவன் பாபத்தின் வேகம் மழுங்கியுள்ள என் உள்ளத்தில் துலங்குகிறார். (42)

तापसामरगोपसाहसिचापसायकलाञ्छनः
चारुगोस्तनजानकीस्तनकौतुकी स्तनयित्नुभाः ।
क्रुध्यदापतदुद्यतायुधविध्यदन्तककिंकरे
कश्चिदेव हि निश्चितो मम पश्चिमेऽहनि रक्षिता ।। ४३

தாபஸாமரகோபஸாஹஸிசாபஸாயகலாஞ்சந:
சாருகோஸ்தநஜாநகீஸ்தநகௌதுகீ ஸ்தநயித்நுபா: ।
க்ருத்யதாபதத்யுத்யதாயுதவித்யதந்தககிங்கரே

கச்சிதேவ ஹி நிச்சிதோ மம பச்சிமேऽஹநி ரக்ஷிதா ॥ 43

தவமியற்றுபவரையும் தேவர்களையும் காப்பதில் தீரர் என்பதன் அடையாளமாக வில்லையும் அம்பையும் ஏந்தியவர். அழகிய பசுவின் மடிபோன்ற ஜானகியின் மார்பகத்தில் ஆர்வமிக்கவர், மின்னல் போன்ற ஒளியுள்ளவர், கடும் கோபத்துடன் ஆயுதம் ஏந்தி மேலே விழுந்து யம கிங்கரர்கள் தாக்கும் அந்த இறுதி நாளில் காப்பவர் என ஒருவரைத் தீர்மானித்துள்ளேன். (43)

दिष्ट्या संप्रति मे मनः स्पृहयते दुष्टाशरानीकिनी-
कष्टापादनतुष्टिकृत्कपिचमूश्रीकामिने स्वामिने ।
दूरादस्तसुरार्तये दशमुखध्वंसोन्मिषत्कीर्तये
तत्कालस्थितलोकलोचनसुधावर्तीभवन्मूर्तये ॥ ४४

திஷ்ட்யா ஸம்ப்ரதி மே மந: ஸ்ப்ருஹயதே துஷ்டாசராநீகிநீ-
கஷ்டாபாதநதுஷ்டிக்ருத்கபிசமூஸ்ரீகாமிநே ஸ்வாமிநே ।
தூராதஸ்தஸுரார்தயே தசமுகத்வம்ஸோந்மிஷத்கீர்தயே
தத்காலஸ்திதலோகலோசநஸுதாவர்தீபவந்மூர்தயே ॥ 44

என் மனம் அதிருஷ்ட வசமாக ஒருவரை மிகவும் விரும்புகிறது. துஷ்டரான அரக்கர் படைக்குக் கஷ்டம் விளைவிப்பதால் மகிழ்விக்கிற வானரர் படையின் வெற்றியை விரும்புபவர், என் உடமையாளர், தேவர்களின் துயரைத் தூரத்தில் அகற்றுபவர். ராவணனை மாய்த்ததால் உயர்ந்த புகழ் பெற்றவர். ராவண வதத்தின் போது அருகில் இருந்த மக்களின் கண்களுக்கு அமுத தீபமானவர். (44)

कलमकणिशपुञ्जपिञ्जराङ्ग-
प्लवगकदम्बकरन्धितोपकण्ठम् ।
उदयदरुणचन्द्रबिम्बचिह्न-
प्रभमुपसर्पति मानसं प्रभुं नः ॥ ४५

கமலகணிசபுஞ்ஜபிஞ்ஜராங்க-
ப்லவககதம்பகரந்திதோபகண்டம் ।
உதயதருணசந்த்ரபிம்பசிஹ்ந-
ப்ரபமுபஸர்பதி மாநஸம் ப்ரபும் ந: ॥ 45

என் மனம் அந்த பிரபுவை நாடுகிறது. நெற் கதிர் போன்ற நிறமுள்ள வானரர் கூட்டத்தால் சூழப்பெற்றவர், உதிக்கின்ற சிவந்த சந்திர பிம்ப ஒளி கொண்டவர். (45)

शरहतदशकंधरं धरित्रीदुहितृपयोधरपत्रलेखधुर्यम् ।
कमपि नृपकुमारमेकवीरं भजति मनो मम भानुवंशरत्नम् ॥ ४६

சரஹததசகந்தரம் தரித்ரீதுஹித்ருபயோதரபத்ரலேகதுர்யம் ।
கமபி ந்ருபகுமாரமேகவீரம் பஜதி மநோ மம பாநுவம்சரத்நம் ॥

அந்த ராஜகுமாரர் அம்பால் ராவணனை அழித்தவர். ஸீதையின் மார்பகத்தின் மீது சித்திரம் வரைவதில் ஆர்வமுள்ளவர். ஒரே வீரர், ஸூர்ய வம்சத்தின் ரத்தினம். அவரை என் மனம் வழிபடுகிறது. (46)

विकचकमलपत्रमित्रनेत्रं विकटजटापटलीभृदुत्तमाङ्गम् ।
कपिकुलकलिताब्धिसेतुबन्धं कमपि कबन्धभुजाभिदं भजामः ॥ ४७

விகசகமலபத்ரமித்ரநேத்ரம் விகடஜடாபடலீப்ருதுத்தமாங்கம் ।
கபிகுலகலிதாப்திஸேதுபந்தம் கமபி கபந்தபுஜாபிதம் பஜாம: ॥

மலர்ந்த தாமரை இதழ் போன்ற கண்ணுள்ளவர், படியாத சடை வரிசையைத் தலையில் தாங்குபவர், வானரர் கூட்டத்தால் ஸேது அணை கட்டியவர், கபந்தனின் தோளை வெட்டியகற்றியவர், அந்த ஒருவரை வழிபடுகிறேன். (47)

आकाशमध्यगतनाकालयप्रकरशोकापनोदनजय-
श्रीकामवानरसमीकावपातितमहाकायराक्षसकुलम् ।
राकामृगाङ्कमधुराकारवक्त्रमगनीकाशकार्मुकधरं

काकापराधसहमाकारयामि हृदि लोकाधिपं रघुपतिम् ॥ ४८

ஆகாசமத்யகதநாகாலயப்ரகரசோகாபநோதநஜய-
ஸ்ரீகாமவாநரஸமீகாவபாதிதமஹாகாயராக்ஷஸகுலம் ।
ராகாம்ருகாங்கமதுராகாரவக்த்ரமகநீகாசகார்முகதரம்
காகாபராதஸஹமாகாரயாமி ஹ்ருதி லோகாதிபம் ரகுபதிம் ॥ 48

உலகத் தலைவரான ரகுபதியை இதயத்தில் உருவகப்படுத்துகிறேன். வானின் நடுவே உள்ள ஸ்வர்கத்தில் வசிப்பவரின் துயரத்தை நீக்குவதில் வெற்றியை விரும்புகிற வானரர் இட்ட போரில் ராக்ஷஸக் கூட்டத்தையே வீழ்த்தியவர், பௌர்ணமி சந்திரன் போன்ற அழகிய முகமுள்ளவர், மலை போன்ற வில் ஏந்தியவர், காக்கையின் குற்றத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டவர். (48)

वन्दारुहृष्यदरविन्दासनप्रभृतिबृन्दारकव्रजशिरः-
संदानिताभिनवमन्दारदाममकरन्दाभिषिक्तचरणम् ।
तं दाशरथ्यभिहितं दानवारिमृषिबृन्दाय मोक्षपदवी-
संदायिनं भजति मन्दापि मे मतिरियं दाशकीशसुलभम् ॥ ४९

வந்தாருஹ்ருஷ்யதரவிந்தாஸநப்ரப்ருதிப்ருந்தாரகவ்ரஜசிர:-
ஸந்தாநிதாபிநவமந்தாரதாமமகரந்தாபிஷிக்தசரணம் ।
தம் தாசரத்யபிஹிதம் தாநவாரிம்ருஷிப்ருந்தாய மோக்ஷபதவீ-
ஸந்தாயிநம் பஜதி மந்தாபி மே மதிரியம் தாசகீசஸுலபம் ॥

வணங்கி மகிழ்கிற பிரும்மா முதலிய தேவர்களின் தலையில் சூடப்பட்ட புதிய மந்தார மாலையின் மகரந்தப் பொடியால் நீராட்டப் பெற்ற திருவடிகள் உள்ளவர், தாசரதி (தசரதர் மகன்) என்று புகழப் பெறுபவர். அஸுரர்களின் எதிரி, ருஷிகள் கூட்டத்திற்கு மோக்ஷம் தருபவர். வேடனுக்கும் வானரனுக்கும் எளிதில் கிட்டுபவர், அவரை மந்தமான என்

புத்தியும் வழிபடுகிறது. (49)

सुत्रामपावकपवित्रादिदेवजनवित्रासनक्षमभुजा-
मित्रातिघोरदशवक्त्रावखण्डनजचित्रावदातयशसि ।
सत्रा शरेण धनुरत्रासुपञ्चकममित्रावलेर्दधति मे
कुत्रापि धामनि पवित्राभिधेऽनुषजति त्राणलिप्सु हृदयम् ॥ ५०

ஸுத்ராமபாவகபவித்ராதிதேவஜநவித்ராஸநக்ஷமபுஜா-
மித்ராதிகோரதசவக்த்ராவகண்டநஜசித்ராவதாதயசஸி ।
ஸத்ரா சரேண தநுரத்ராஸுபஞ்சகமமித்ராவலேர்தததி மே
குத்ராபி தாமநி பவித்ராபிதேऽநுஷஜதி த்ராணலிப்ஸு ஹ்ருதயம் ॥

இந்திரன் அக்கினி வாயு முதலிய தேவரினத்தைப் பயமுறுத்துகிற தோள் வலிவு கொண்ட எதிரியான மிகவும் பயமூட்டுபவனை ராவணனை வெட்டி வீழ்த்திப் பெரும் புகழ் கொண்டவர், அழிக்கிற பாணத்தால் எதிரிக் கூட்டத்தின் ஐந்து பிராணன்களையும் கொணர்பவர். தூய்மை மிக்க அந்த பேரருளாளனிடம் காப்பைப் பெற விரும்பி என் இதயம் ஒட்டிக் கொள்கிறது. (50)

तीराचलोदरविसारानुनादितगुणारावभैरवधनुः-
दूरापविद्धशरधारानिपातहृतनीराकरस्मयभरम् ।
आराधनीयमखिलैरादियोगिभिरुदारानुकम्पमधुना
धीरादरेण मम वीराग्रगण्यमयते राघवान्वयमणिम् ॥ ५१

தீராசலோதரவிஸாராநுநாதிதகுணாராவபைரவதநு:-
தூராபவித்தசரதாராநிபாதஹ்ருதநீராகரஸ்மயபரம் ।
ஆராதநீயமகிலைராதியோகிபிருதாராநுகம்பமதுநா
தீராதரேண மம வீராக்ரகண்யமயதே ராகவாந்வயமணிம் ॥ 51

கடற்கரையில் உள்ள மலைகளை நடுவே பிளக்கச் செய்கிற எதிரொலி கொண்ட நாணொலியால் அச்சமூட்டுகிற வில்லால்

தூரத்தில் வீசப்பட்ட அம்பு மழை வீழ்ச்சியால் கடலரசனின் செருக்கை அடக்கியவர். ஆதியோகிகள் அனைவராலும் வழிபடத்தக்கவர். வள்ளலான கருணையுள்ளவர். ரகு குலத்து ரத்தினம், வீரர்களில் முதலில் குறிப்பிடப் பெறுபவர், அவரிடம் என் புத்தி பணிவன்புடன் சென்று நிறைவு பெறுகிறது. (51)

भूतावसादिनि रणे तादृशि च्युततनौ ताडिते दशमुखे
गीतापदानमुपयाता सुरैः सह विनीताशयेन विधिना ।
सीताविहारसखमातातमाविधि च मे तावदन्वयभुवां
नेतारमेव भजते तापमुज्झितुमुदीतादरं मन इदम् ।। ५२

பூதாவஸாதிநி ரணே தாத்ருசி ச்யுததநௌ தாடிதே தசமுகே
கீதாபதாநமுபயாதா ஸுரை: ஸஹ விநீதாசயேந விதிநா ।
ஸீதாவிஹாரஸகமாதாதமாவிதி ச மே தாவதந்வயபுவாம்
நேதாரமேவ பஜதே தாபமுஜ்ஜிதுமுதீதாதரம் மந இதம் ॥ 53

உயிரினத்தையே அழித்த அத்தகைய (ராம -ராவண)ப் போரில் அடிபட்டு ராவணன் உயிரிழந்ததும் தேவர்களுடன் பணிவு மிக்க பிரும்மாவால் புகழப் பெற்றவர், ஸீதையின் கேளிக்கைகளில் உரிய துணைவன், என் தந்தையிலிருந்து பிரும்மா வரை என் வம்சத்தில் தோன்றியவருக்குத் தலைவர், பரிவு மிக்கவர், இந்த மனம் தாபம் நீங்க அவரை வழிபடுகிறது. (52)

पश्यन्तः शबरार्भकाः शुकगणभ्रान्त्या जिघृक्षन्ति यां
सारङ्गाश्च नवोन्मिषत्तृणधिया संरुन्धते चर्वितुम् ।
दूरादेव पलायते फणिकुलं बर्हभ्रमाद्बर्हिणां
सैषा पञ्चवटीजुषो रघुपतेः शोभा पुरो भाति मे ।। ५३

பச்யந்த: சபரார்பகா: சுககணப்ராந்த்யா ஜிக்ருக்ஷந்தி யாம்
ஸாரங்காச்ச நவோந்மிஷத்த்ருணதியா ஸம்ருந்ததே சர்விதும் ।
தூராதேவ பலாயதே பணிகுலம் பர்ஹப்ரமாத்பர்ஹிணம்

ஸைஷா பஞ்சவடீஜுஷோ ரகுபதே: சோபா புரோ பாதி மே ॥

பஞ்சவடியில் வசித்த ரகுபதியின் சோபை (ஒளிவட்டம்) என் முன் காணப் பெறுகிறது. அதனைக் கண்ட வேடச் சிறுவர்கள் கிளிக் கூட்டம் எனக் கருதிப் பிடிக்க முனைகின்றனர். மான்கள் புதிதாக முளைத்த புல் எனக் கருதி மென்று விழுங்க அதன் பாதையைத் தடுக்கின்றன, மயிலின் தோகை என மிரண்டு பாம்புகள் ஓடி அப்பால் செல்கின்றன. (53)

अस्तामीलनमक्षिनीलनलिनव्यूहेन देहेऽर्चितः
शङ्कातङ्कविवर्जितेन शबरस्त्रीणां मृगीणामिव ।
वीरश्चेतसि विश्लथीकृतखरोच्छ्रायो महायोगिनां
वन्द्यः पञ्चवटीवनान्तरकुटीवासी ममासीदति ॥ ५४

அஸ்தாமீலநமக்ஷிநீலநலிநவ்யூஹேந தேஹேऽர்சித:
சங்காதங்கவிவர்ஜிதேந சபரஸ்த்ரீணாம் ம்ருகீணாமிவ ।
வீரச்சேதஸி விச்லதீக்ருதகரோச்ச்ராயோ மஹாயோகிநாம்
வந்த்ய: பஞ்சவடீவநாந்தரகுடீவாஸீ மமாஸீததி ॥ 54

யோகிகளின் வணக்கத்திற்குரியவரும் பஞ்சவடிக் காட்டினிடையே உள்ள குடிலில் வசிப்பவருமான வீரராமன் என் மனத்தில் வந்தமர்கிறான். வேடப் பெண்களாலும் பெண் மான்களாலும் ஐயமும் கவலையுமின்றி கண் மூடாமல் தம் கண்களாகிய நீல அல்லிக் குவியலால் உடல் மீது அர்ச்சனை செய்யப் பெற்றவன் அவன். (54)

पाण्योः कार्मुकमाशुगं च शिरसि श्यामं जटामण्डलं
कट्यां चीरमुदारमंसफलके तूणीरमाबिभ्रतम् ।
शाणोल्लीढहरिन्मणिस्मयहरच्छायं कृपायन्त्रितं
भूमानं कमपि स्मरन्मरतकश्यामायते मे मनः ॥ ५५

பாண்யோ: கார்முகமாசுகம் ச சிரஸி ச்யாமம் ஜடாமண்டலம்

கட்யாம் சீரமுதாரமம்ஸபலகே தூணீரமாபிப்ரதம் ।
சாஞ்ஜேல்லீடஹரிந்மணிஸ்மயஹரச்சாயம் க்ருபாயந்த்ரிதம்
பூமாநம் கமபி ஸ்மரந்மரககச்யாமாயதே மே மந: ॥ 55

கைகளில் வில்லும் அம்பும், தலையில் கருத்த சடைமுடியும், இடுப்பில் மரவுரியும், தோளில் பெரிய அம்புறாத்தூணியும் ஏந்தியவர், சாணை பிடிக்கப் பெற்ற மரகதப் பச்சை ரத்தினத்தின் சாயல் கொண்டவர், கருணைக்கு அடங்கியவர், அந்தப் பெருமானை நினைவிற் கொண்ட என் மனம் தானும் மரகதம் போல் பச்சை நிறம் கொள்கிறது. (55)

अधिरोहतीव हृदयं ममाधुना
युधि रोषपातितविभीषणाग्रजः ।
स्मरचारुतामदहरस्तनुश्रिया
शरचापलाञ्छितकराम्बुजः प्रभुः ॥ ५६

அதிரோஹதீவ ஹ்ருதயம் மமாதுநா
யுதி ரோஷபாதிதவிபீஷணாக்ரஜ: ।
ஸ்மரசாருதாமதஹரஸ்தநுச்ரியா
சரசாபலாஞ்சிதகராம்புஜ: ப்ரபு: ॥ 56

போரில் கோபத்தால் விபீஷணனின் அண்ணனை வீழ்த்தியவர், உடல் வனப்பால், மன்மதனின் அழகுச் செருக்கை அகற்றியவர், வில்லாலும் அம்பாலும் அடையாளமிடப்பட்ட கைகளுள்ளவர், அந்தப் பெருமான் இப்போது என் இதயத்தினுள் ஏறி அமர்கிறார் போலும். (56)

अवसानहीनभवसागरान्तरे पतितः परेतपतितस्त्रसन्नहम् ।
शरणीकरोमि धरणीकुमारिकादयितं दयावलयितं दृगञ्चले ॥ ५७

அவஸாநஹீநபவஸாகராந்தரே பதித: பரேதபதிதஸ்த்ரஸந்நஹம் ।

சரணீகரோமி தரணீகுமாரிகாதயிதம் தயாவலயிதம் த்ருகஞ்சலே ।

முடிவற்ற ஸம்ஸாரக் கடலின் நடுவே விழுந்த நான் யமனிடம் பயந்து கண்ணோரத்தில் கருணைக்கு வசப்பட்ட ஸீதையின் மணாளனைச் சரணடைகிறேன் (57)

किमनेन मेऽन्यनमनेन लभ्यते
लघुना यदस्मि रघुनायकं भजन् ।
कुरुते जनः किमुरुतेजसार्जिते
कनकाञ्चले क्वचन काचमार्गणम् ॥ ५८

கிமநேந மேऽந்யநமநேந லப்யதே
லகுநா யதஸ்மி ரகுநாயகம் பஜன் ।
குருதே ஜநः கிமரதேஜஸார்ஜிதே
கநகாஞ்சலே க்வசந காசமார்கணம் ॥ 58

எளிதில் ரகுநாதனை வழிபட்டுப் பெறுவதை வேறொரு தைவத்தை வணங்குவதால் பெற இயலுமா? கஷ்டப்பட்டு பெற்ற தங்க மலையில் எங்காவது கண்ணாடியைத் தேடுவாரா? (58)

मनुराजवंशजनुराजवंगवच्छिदुरोऽसदाननदुरासदाभिधः।
महता शरेण स हताशरेश्वरः कृपयातिमात्रमुपयाति मानसम् ॥ ५९

மநுராஜவம்சஜநுராஜவங்கவச்சிதுரோऽஸதாநநதுராஸதாபித: ।
மஹதா சரேண ஸ ஹதாசரேச்வர: க்ருபயாதிமாத்ரமுபயாதி
மாநஸம் ॥ 59

மனு ராஜனின் வம்சத்தில் தோன்றியவர், சிவனது வில்லை முறித்தவர், கெட்டப் பேச்சாளருக்கு எளிதில் கிட்டாத நாமம் உள்ளவர், பெரும் அம்பால் அரக்கரரசனை அழித்தவர், அவர் கருணையால் என் மனம் நோக்கி மிக அருகில் வந்துள்ளார். (59)

एकवारमपि नाकवासिषु विवेकवानधिकमेकको

धावता न घटतेऽवतारयितुमेव तादृशि कृपां मयि ।
एहि मान्यगुण पाहि मामिति ततोऽहिमांशुकुलशेखरं
चेतसाऽवृणि निशातसायकविधूत सागरमदं प्रभुम् ॥ ६०

ஏகவாரமபி நாகவாஸிஷு விவேகவாநதிகமேககோ
தாவதா ந கடதேऽவதாரயிதுமேவ தாத்ருசி க்ருபாம் மயி ।
ஏஹி மாந்யகுண பாஹி மாமிதி ததோऽஹிமாம்சுகுலசேகரம்
சேதஸாऽவ்ருணி நிசாதஸாயகவிதூதஸாகரமதம் ப்ரபும் ॥ 60

ஸ்வர்கத்தில் வசிப்பவர்களில் பகுத்தறிவுள்ளவர் ஒருவர் இருக்கலாம். ஆனால் (பயத்தால்) ஓடிக் கொண்டேயிருக்கிற அவருக்கு என் மீது கருணையை இறக்குவதற்கு இயலவில்லை "பெருமதிப்புக்குரிய சிறப்புள்ளவரே! வருவீர்! என்னைக் காப்பீர்" எனத் தன் கூர்மிக்க அம்பால் கடலின் செருக்கை அடக்கிய பெருமானிடம் மனத்தால் வேண்டினேன். அவர் சூரிய குலத்தின் சூடாமணியாயுள்ளவர். (60)

भैरवाहवविहारवानरचमूरवाकलितराक्षस-
त्रासना गिरिसुतासनाथपुरशासनादृतनिजाभिधा ।
घोरदानवशरीरदारणविशारदाशुगधनुर्धरा
भावना परिजनावनानुगुणसेवना मनसि भाति मे ॥ ६१

பைரவாஹவவிஹாரவாநரசமூரவாகலிதராக்ஷஸ-
த்ராஸநா கிரிஸுதாஸநாதபுரசாஸநாத்ருதநிஜாபிதா ।
கோரதாநவசரீரதாரணவிசாரதாசுகதநுர்தரா
பாவநா பரிஜநாவநாநுகுணஸேவநா மநஸி பாதி மே ॥ 61

பயங்கரமான போரில் விளையாடுகிற ஸேனையின் பேரொலியால் அரக்கர்களை நடுங்கச் செய்ததும், பார்வதியின் நாதனால் நல்லதென ஏற்கப்பட்ட திருநாமம் உள்ளதும், கொடும் அரக்கர்களின் உடலைப் பிளப்பதில் தேர்ந்த அம்பையும் வில்லையும் ஏந்தியதும் தனது பரிவாரமாகிய மக்களைக் காப்பதற்கேற்ற வழிபாட்டு முறை கொண்டதுமான ஓர் உள்ளத்து

உருவகம் என் மனத்தில் துலங்குகிறது. (61)

न क्षिणोति खलशिक्षणोऽतिममदक्षिणोदधिमवज्ञया
जोषमास्थितमशेषमान्यगतिरेष मार्गणगणः कथम् ।
इत्यमुं मथितुमत्यमुञ्चदिह नित्यमुञ्छितरिपूनिषून्
यस्तमालिखति नस्तमालरुचिमस्तमायिकमृगं मनः ॥ ६२

ந க்ஷிணோதி கலசிக்ஷணோऽதிமமதக்ஷிணோததிமவஜ்ஞயா
ஜோஷமாஸ்திதமசேஷமாந்யகதிரேஷ மார்கணகண: கதம் ।
இத்யமும் மதிதுமத்யமுஞ்சதிஹ நித்யமுஞ்சிதரிபூநிஷூந்
யஸ்தமாலிகதி நஸ்தமாலருசிமஸ்தமாயிகம்ருகம் மந: ॥ 62

துஷ்டரைச் சிக்ஷிக்கிற இவரது கோரிக்கையை ஏற்காமல் மௌனமாக இருக்கிற மமதை மிக்க தென் கடலை எல்லோராலும் மதிக்கப் பெற்ற ஆற்றலுள்ள ராமனது அம்புக் கூட்டம் இதனைப் பொருட்படுத்த வேண்டாம் என்ற எண்ணத்தால் அழிக்க வில்லையோ? எதிரிகளை முழுவதும் அழிக்கிற அம்புகளைக் கடலைக் கடைவதற்கே ஏவினரோ? பச்சிலை வண்ணமுள்ளவரும் மாயமானை அழித்தவருமான அந்த ராமனை என் மனம் சித்திரமாக வரைகிறது. (62)

गीर्वाणैरिव कविभिः कृताभिमुख्ये
नित्यं च क्षितिसुतया निबद्धसख्ये ।
मच्चेतः सरति मनुप्रसूतिमुख्ये
मैनाकस्वसृमहनीयमङ्गलाख्ये ॥ ६३

கீர்வாணைரிவ கவிபி: க்ருதாபிமுக்யே
நித்யம் ச க்ஷிதிஸுதயா நிபத்தஸக்யே ।
மச்சேத: ஸரதி மநுப்ரஸூதிமுக்யே
மைநாகஸ்வஸ்ருமஹநீயமங்கலாக்யே ॥ 63

தேவர்களைப் போல் கவிகளாலும் வரவேற்கப்பட்டவர். ஸீதையிடம் எப்போதும் அன்பு பூண்டவர். மனு வம்சத்தில்

முக்கியமாவனர். மைனகத்தின் ஸகோதரியான பார்வதியால் பெருமையுடன் ஜபிக்கப் பெறுகிற திருநாமமுள்ளவர். அவரிடம் என் மனம் நெருங்குகிறது (63)

किं ब्रूमहे तत इतोऽपि गवेषणाया-
मालम्बनं क्वचिदपि त्रिजगत्यलब्ध्वा ।
हन्त द्रुतं पतति मामकमन्तरङ्गं
काकुत्स्थनामनि गभीरकृपाम्बुराशौ ॥ ६४

கிம் ப்ரூமஹே தத இதோऽபி கவேஷணாயா-
மாலம்பநம் க்வசிதபி த்ரிஜகத்யலப்த்வா ।
ஹந்த த்ருதம் பததி மாமகமந்தரங்கம்
காகுத்ஸ்தநாமநி கபீரக்ருபாம்புராசௌ ॥ 64

என்ன சொல்வோம்? அங்குமிங்கும் தேடிய பிறகும் மூவுலகிலும் ஒரு பிடிப்பைப் பெறுமல், என் உள்ளம், ஆழமிக்க கருணைக் கடலும் காகுத்ஸ்தன் என்ற பெயருள்ளவருமான ராமரிடம் விரைவுடன் விழுகிறது. (64)

कादम्बिनीनिभरुचा कमलेक्षणेन
कात्यायनीकमनकार्मुकभञ्जनेन ।
केनापि कीलितपयोनिधिना गृहीतं
चित्तं तथाऽपि मम चिन्तयते न किंचित् ॥ ६५

காதம்பிநீநிபருசா கமலேக்ஷணேந
காத்யாயநீகமநகார்முகபஞ்ஜநேந ।
கேநாபி கீலிதபயோநிதிநா க்ருஹீதம்
சித்தம் ததாऽபி மம சிந்தயதே ந கிஞ்சித் ॥ 65

மேக வரிசை போன்ற நிறம் கொண்டவரும், தாமரைக் கண்ணரும், சிவனது வில்லை ஒடித்தவரும், கடலை அடக்கியவருமான ஒருவரால் என் சித்தம் சிறை பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அப்போதும் அது வேறென்றை

நினைக்கவில்லை. (65)

नक्तंचरेन्द्रजयनन्दितविष्टपेन
नालीकिनीरमणवंशनवाङ्कुरेण ।
नाथेन बद्धमपिनद्धनदीश्वरेण
नन्वद्य मानसमिदं मम नानटीति ॥ ६६

நக்தம்சரேந்த்ரஜயநந்திதவிஷ்டபேந
நாலீகிநீரமணவம்சநவாங்குரேண ।
நாதேந பத்தமபிநத்தநதீச்வரேண
நந்வத்ய மாநஸமிதம் மம நாநடீதி ॥ 66

அரக்கரரசனை வென்றதால் மூவுலகமும் மகிழ்ச்சி பெறச் செய்தவரும் ஸூரிய வம்சத்தின் புதுமுளையானவரும் நதிகளின் தலைவனை கடலைக் கட்டியவருமான என் நாதனால் கட்டுப்பட்ட என் மனம் இன்று கூத்தாடுகிறது. (66)

दशग्रीवोदग्रस्मयदलनकेलीचणशरः
शरीरश्रीनिर्वापितहरितदूर्वारुचिमदः ।
स कश्चिन्निश्चिन्तः प्रविशति कठोरेऽपि हृदि मे
दृषद्रूक्षारण्यभ्रमणकृतशिक्षाबल इव ॥ ६७

தசக்ரீவோதக்ரஸ்மயதலநகேலீசணசர:
சரீரஸ்ரீநிர்வாபிதஹரிததூர்வாருசிமத: ।
ஸ கச்சிந்நிச்சிந்த: ப்ரவிசதி கடோரேऽபி ஹ்ருதி மே
த்ருஷத்ரூக்ஷாரண்யப்ரமணக்ருதசிக்ஷாபல இவ ॥ 67

ராவணனின் அளவுக்கு மீறிய செருக்கை அடக்குவதில் விளையாட்டாக ஈடுபட்ட அம்பு கொண்டவர், உடலழகால் பசும் அருகம் புல்லின் ஒளியின் திமிரை அணைத்தவர், அத்தகைய ஒருவர் கவலையின்றி கடினமான என் உள்ளத்தினுள், பாறைகளால் சுரசுரப்புற்ற காட்டில் நடந்து பழகியவர் போல்

நுழைகிறார். (67)

भ्रान्त्वा दिक्षु विदिक्षु दुर्लभसुखोपायं मदीयं मनो
दिष्ट्या धावति देवताः परिहरद्दीनानुकम्पोज्झिताः ।
प्राप्ते साप्तपदीनतां करुणया दाशेन कीशेन वा
नन्दिग्रामकृताधिपत्यचरणत्राणे पुराणे नरे ॥ ६८

ப்ராந்த்வா திக்ஷு விதிக்ஷு துர்லபஸுகோபாயம் மதீயம் மநோ
திஷ்ட்யா தாவதி தேவதா: பரிஹரத்தீநாநுகம்போஜ்ஜிதா: ।
ப்ராப்தே ஸாப்தபதீநதாம் கருணயா தாசேந கீசேந வா
நந்திக்ராமக்ருதாதிபத்யசரணத்ராணே புராணே நரே ॥ 68

எட்டு திக்குகளிலும் அலைந்தும் ஸுகத்திற்கான உபாயம் கிட்டாததால் என் மனம் எளியவரிடம் பரிவு காட்டாத தேவர்களைத் தவிர்த்து விட்டது. வேடனும் (குஹனும்) வானரனும் ஏழடி கூட நடந்து அவரது கருணையால் அவரது நட்பைப் பெற்றதைக் கண்டு நந்தி கிராமத்தின் தன் பாதுகைகளுக்கே அரசாட்சியை அளித்த அந்த புராண புருஷரிடம் என் மனம் சென்றடைகிறது. (68)

उत्प्लुत्य व्रजतां स्फुटभ्रुकुटिकं हुंकारमातन्वतां
वालाग्राणि विधून्वतां किलिकिलाकोलाहलं कुर्वताम् ।
योधानामरविन्दकेसररुचां मध्ये तमध्येति मे
चेतश्चापशिलीमुखोज्ज्वलकराम्भोजं रघूणां प्रभुम् ॥ ६९

உத்ப்லுத்ய வ்ரஜதாம் ஸ்புடப்ருகுடிகம் ஹுங்காரமாதந்வதாம்
வாலாக்ராணி விதூந்வதாம் கிலிகிலாகோலாஹலம் குர்வதாம் ।
யோதாநாமரவிந்தகேஸரருசாம் மத்யே தமத்யேதி மே

சேதச்சாபசிலீமுகோஜ்ஜ்வலகராம்போஜம் ரகூணும் ப்ரபும் ॥ 69

தாமரைக் கோது போன்ற நிறம் கொண்ட படைவீரர்கள் குதித்தோடுகின்றனர். புருவ நெரிப்புடன் ஹூம் என கர்ஜிக்கின்றனர். வால்களின் நுனிகளை உதறி ஆட்டுகின்றனர். கிலி கிலா என சத்தமிட்டுக் கோலாஹலம் புரிகின்றனர். அவர்களிடையே வில்லும் அம்பும் ஏந்தி ஒளிர்கிற தாமரை போன்ற கைகளையுடைய ரகு குலத்துப் பெருமானிடம் என் மனம் செல்கிறது. (69)

प्रायेण चेतसि मम प्रणयेन वस्तु-

मस्मत्प्रभुः समुपसर्पति पुष्पकेण ।

चण्डोन्मिषत्किलिकिलाश्चलदीर्घपुच्छा

यच्छादयन्ति गगनं गणशः प्लवंगाः ॥ ७०

ப்ராயேண சேதஸி மம ப்ரணயேந வஸ்து-

மஸ்மத்ப்ரபு: ஸமுபஸர்பதி புஷ்பகேண ।

சண்டோந்மிஷத்கிலிகிலாச்சலதீர்கபுச்சா

யச்சாதயந்தி ககநம் கணச: ப்லவங்கா: ॥ 70

என் மனத்தினுள் குடிபுகப் பெரும்பாலும் புஷ்பகத்திலேறி எங்கள் பெருமான் நெருங்கி வருகிறார் போலும். கிலி கிலா என உரக்கக் கூவி நீண்ட வாலை ஆட்டிக் கொண்டு கூட்டம் கூட்டமாக வானரர்கள் வானத்தை மறைக்கிறார்களே! (70)

कोऽयं विकर्षति मनो मम कुञ्जरेन्द्रो

नालीकनालमिव नन्वयमेव जाने ।

रक्षोधिराजरमणीहृदयार्पिताग्नि-

रक्षौहिणीशतपतिः कपिभल्लुकानाम् ॥ ७१

கோऽயம் விகர்ஷதி மநோ மம குஞ்ஜரேந்த்ரோ

நாலீகநாலமிவ நந்வயமேவ ஜாநே ।
ரக்ஷோதிராஜரமணீஹ்ருதயார்பிதாக்நி-
ரக்ஷௌஹிணீசதபதி: கபிபல்லுகாநாம் ॥ 71

யாரோ ஒரு சிறந்த யானை போன்றவர் என் மனத்தைத் தாமரைக் கொடியை வலிய இழுப்பது போல் இழுக்கிறரே! ஆம்! புரிகிறது! ராக்ஷஸ ராஜனின் மனைவிகளின் இதயத்தில் நெருப்பை அள்ளிக் கொட்டியவரும் வானரர்கள் மற்றும் கரடிகளின் பெரும்படைத் தலைவருமான ராமரே அவர். (71)

भल्लूकप्रकरेण जङ्गममषीपाषाणखण्डत्विषा
गोलाङ्गूलकदम्बकेन वदने नीलाञ्चितश्मश्रुणा ।
पक्वोदुम्बरपाटलेन च कपिव्यूहेन नीरन्ध्रया
वाहिन्या सह वर्तते हृदि स मे स्तोकेऽपि लोकेश्वरः ॥ ७२

பல்லூகப்ரகரேண ஜங்கமமஷீபாஷாணகண்டத்விஷா
கோலாங்கூலகதம்பகேந வதநே நீலாஞ்சிதச்மச்ருணா ।
பக்வோதும்பரபாடலேந ச கபிவ்யூஹேந நீரந்த்ரயா
வாஹிந்யா ஸஹ வர்ததே ஹ்ருதி ஸ மே ஸ்தோகேऽபி
லோகேச்வர: ॥ 72

நடமாடுகிற கருங்கல் துண்டு போன்ற மேனி கொண்ட கரடிக் கூட்டத்தாலும் முகத்தில் நீலநிற மீசை கொண்ட பசுவால் கொண்ட குரங்குக் கூட்டத்தாலும் பழுத்த அத்திப் பழம் போன்று சிவந்த வானரர்களின் கூட்டத்தாலும் இடைவெளியற்று நெருக்கமுற்ற படையுடன் என் உலகத்தலைவர் என் சிறு உள்ளத்தினுள் உள்ளார். (72)

स्वच्छन्दं कपिभिर्विहृत्य सुतरामाश्लिष्य दिव्यान्मुनीन्-
दिक्पालेष्ववतीर्य मन्दमितरान्देवानतीत्याञ्जसा ।
दीनं दूरत एव साध्वसवशात्तिष्ठन्तमेतीव मां

देवस्य क्षणदाचरेन्द्रजयिनो दृष्टिर्दयाशीतला ॥ ७३

ஸ்வச்சந்தம் கபிபிர்விஹ்ருத்ய ஸுதராமாச்லிஷ்ய திவ்யாந்முநீந்
திக்பாலேஷ்வவதீர்ய மந்தமிதராந்தேவாநதீத்யாஞ்ஜஸா ।
தீநம் தூரத ஏவ ஸாத்வஸவசாத்திஷ்டந்தமேதீவ மாம்
தேவஸ்ய க்ஷணதாசரேந்த்ரஜயிநோ த்ருஷ்டிர்தயாசீதலா ॥ 73

அரக்கரரசனை வென்ற தேவனின், தயையால் நனைந்த பார்வை, பயந்து தூரத்தில் ஒதுங்கியுள்ள என் மீது படர்கிறது போலும். அப்போது அவர் விருப்பப்படி வானரர்களுடன் விளையாடி, தேவர்களையும் முனிவர்களையும் நன்கு கட்டியணைத்து, மற்ற தேவர்களிடமிருந்து விரைவுடன் விலகி மெள்ள திக்பாலகர்களிடம் இறங்கி வந்துள்ளது. (73)

वेदान्तविभ्रमवने विहितप्रचारः
काकुत्स्थवंशमवतीर्य कदापि खेलन् ।
वाल्मीकिवाङ्निकरवागुरया गृहीतो
हृत्पञ्जरं व्रजति कश्चिदयं शुको मे ॥ ७४

வேதாந்தவிப்ரமவநே விஹிதப்ரசார:
காகுத்ஸ்தவம்சமவதீர்ய கதாபி கேலந் ।
வால்மீகிவாங்நிகரவாகுரயா க்ருஹீதோ
ஹ்ருத்பஞ்ஜரம் வ்ரஜதி கச்சிதயம் சுகோ மே ॥ 74

வேதத்தின் முடிவான உபநிஷத்தாகிய விளையாட்டுக் காட்டில் விளையாடிய பின் காகுத்ஸ்த வம்சத்தில் ஒரு சமயம் இறங்கி (பிறந்து) விளையாடிப் பின் வால்மீகியின் வாக்காகிய தூண்டிலில் பிடிபட்ட இந்தக் கிளி ஒன்று மெள்ள என் உள்ளமாகிய கூண்டை அடைந்தது. (74)

दशकण्ठकलत्रकण्ठरिक्तीकृतिधौरेयशरे क्वचिन्नरेन्द्रे ।
कलहंस इव स्फुटेऽरविन्दे कलयत्येष कुतूहलं ममात्मा ॥ ७५

தசகண்டகலத்ரகண்டரிக்தீக்ருதி-

தௌரேயசரே க்வசிந்நரேந்த்ரே ।
கலஹம்ஸ இவ ஸ்புடேऽரவிந்தே
கலயத்யேஷ குதூஹலம் மமாத்மா ॥ 75

ராவணனின் மனைவியரின் கழுத்து வெறுமை பெறத் தாக்குவதில் தேர்ந்த அம்புகொண்ட மாமனிதனிடம், மலர்ந்த தாமரையில் அன்னத்தைப் போல், என் உள்ளம் ஆர்வம் காட்டுகிறது. (75)

विषयेषु विहारि निर्विशङ्कं
हृदयं मे हृतवानलीव कीटम् ।
विभुरेष विदेहराजकन्या-
कुचकुम्भच्युतकुङ्कुमारुणाङ्गः ॥ ७६

விஷயேஷு விஹாரி நிர்விசங்கம்
ஹ்ருதயம் மே ஹ்ருதவாநலீவ கீடம் ।
விபுரேஷ விதேஹராஜகந்யா-
குசகும்பச்யுதகுங்குமாருணாங்க: ॥ 76

வைதேஹியின் மார்பகத்திலிருந்து நழுவிய குங்குமப் பூச்சாந்தால் சிவந்த மேனியரான பெருமான், வெளிப் பொருளை நாடிக் கவலையற்றுச் சுற்றி வந்த என் உள்ளத்தைப் புழுவை வண்டு பிடிப்பது போல் பிடித்துக் கொண்டான். (76)

अयि मन्मथ कोप लोभमोहौ
मद मात्सर्य वृथायमुद्यमो वः ।
शरणं कुरुते यतो मनो मे
शरकृत्ताशरनायकं प्रभुं तम् ॥ ७७

அயி மந்மத கோப லோபமோஹௌ

மத மாத்ஸர்ய வ்ருதாயமுத்யமோ வ: ।
சரணம் குருதே யதோ மநோ மே
சரக்ருத்தாசரநாயகம் ப்ரபும் தம் ॥ 77

மன்மதனே! (காமமே!) கோபமே! லோபமே! மோகமே! மதமே! மாத்ஸர்யமே! உங்கள் முயற்சி வீணே! அம்பால் அரக்கனை வென்ற பெருமானை என் மனம் சரணடைந்து விட்டது. (77)

पश्याङ्घ्रितापमचिरोज्झितपञ्चबाण-
विद्यापुनर्गणनदायिपदारविन्दे ।
देवे मनश्चरति चन्द्रकलापचाप-
द्वैतोपदेशविधिदेशिकबाहुदण्डे ॥ ७८

பச்யாங்க்ரிதாபமசிரோஜ்ஜிதபஞ்பாண-
வித்யாபுநர்கணநதாயிபதாரவிந்தே ।
தேவே மநச்சரதி சந்த்ரகலாபசாப-
த்வைதோபதேசவிதிதேசிகபாஹுதண்டே ॥ 78

சிறிது காலம் முன்பாகக் கை விட்ட மன்மத வித்யைக்கு மறு மதிப்பு தருகிற திருவடித் தாமரைகள் உள்ளவரும், சிவனது வில்லை இரண்டாக்க வழிமுறையைக் கிட்ட இருந்து காட்டிய கைகள் உள்ளவருமான தேவனிடம் மனம் சென்று கொண்டிருக்கிறது. கால்களின் சூட்டைப்பார்! (78)

देवतान्तरमपास्य जन्मितादावतान्तजनमुक्तिदायिनम् ।
जानकीशमवलम्बते दयास्थानकीशनिवहं मनो मम ॥ ७९

தேவதாந்தரமபாஸ்ய ஜந்மிதாதாவதாந்தஜநமுக்திதாயிநம் ।
ஜாநகீசமவலம்பதே தயாஸ்தாநகீசநிவஹம் மநோ மம ॥ 79

மற்ற தேவர்களைப் புறக்கணித்து விட்டு, மறுபிறப்பாகிய காட்டுத் தீயில் வாடிய மக்களுக்கு முக்தி அளிக்கிறவரும் தயைக்கு வானரக் கூட்டத்தைத் தகுதியுள்ளதாக்கியவருமான ஜானகிபதியை

என் மனம் பிடித்துக் கொண்டுள்ளது. (79)

वारिधिस्मयनिरोधिसायके
　　वासराधिपतिवंशनायके ।
भक्तलोकभरणक्षमाशये
　　भद्रकाङ्क्षि हृदयं निवेशये ॥ ८०

வாரிதிஸ்மயநிரோதிஸாயகே
　　வாஸராதிபதிவம்சநாயகே ।
பக்தலோகபரணக்ஷமாசயே
　　பத்ரகாங்க்ஷி ஹ்ருதயம் நிவேசயே ॥ 80

கடலின் செருக்கைத் தடுத்த அம்புள்ளவரும், சூரிய வம்சத்தின் நாயகரும், பக்தர் கூட்டத்தை ரக்ஷிக்கிற திறமையுள்ளவருமான ராமரிடம் என் உள்ளத்தை நன்மையை நாடிக் காப்பாக வைக்கிறேன். (80)

तिष्ठन्साकमनेकवानरभटैस्तीरेऽम्बुधेरुत्तरे
　　देवश्चेतसि भाति मे कुटिलितभ्रूवल्लि दत्तेक्षणः ।
आगच्छत्यपगच्छति व्यतिषजत्युज्जृम्भमाणे पत-
　　त्याविध्यत्यभिगर्जति प्रतिमुहुः कल्लोलजाले पुरः ॥ ८१

திஷ்டந்ஸாகமநேகவாநரபடைஸ்தீரேऽம்புதேருத்தரே
தேவச்சேதஸி பாதி மே குடிலிதப்ரூவல்லி தத்தேக்ஷண: ।
ஆகச்சத்யபகச்சதி வ்யதிஷஜத்யுஜ்ஜ்ரும்பமாணே பத-
த்யாவித்யத்யபிகர்ஜதி ப்ரதிமுஹு: கல்லோலஜாலே புர: ॥ 81

தன் எதிரில் அலைவரிசை நெருங்குவதையும் அகலுவதையும் மோதுவதையும் எழும்புவதையும் வீழ்வதையும் அடிப்பதையும் பேரொலி எழுப்புவதையும் மீண்டும் மீண்டும் புருவ நெரிப்புடன் கடலின் வடகரையில் பல வானரர்களுடன்

காண்கிற ராமன் என் மனத்தில் காட்சி தருகிறார். (81)

उत्सर्पज्जलसर्पजालकमुपागच्छद्दुलीकच्छपं
वल्गत्कर्कटशङ्खसंघमुदयत्कुम्भीरडिम्भोत्करम् ।
उद्धूताण्डजषण्डमुच्चनिनदप्रारम्भमम्भोनिधिं
लक्षीकुर्वीति वर्वृतीति मम धीरक्षीणसारे प्रभौ ॥ ८२

உத்ஸர்பஜ்ஜலஸர்பஜாலகமுபாகச்சத்துலீகச்சபம்
வல்கத்கர்கடசங்கஸங்கமுதயத்கும்பீரடிம்போத்கரம் ।
உத்தூதாண்டஜஷண்டமுச்சநிநதப்ராரம்பமம்போநிதிம்
லக்ஷீகுர்வதி வர்வ்ருதீதி மம தீரக்ஷீணஸாரே ப்ரபௌ ॥ 82

தண்ணீர் பாம்புகள் மேலெழ, சிறிதும் பெரிதுமான ஆமைகள் அருகில் வர, நண்டும் சங்குப் பூச்சியும் குதித்தோட, சுறா மீன் குட்டிகள் வெளிப்பட, பறவைகள் வானில் பறக்க, பேரொலியுடன் முழங்குகிற கடலைக் கூர்ந்து பார்க்கிறவரும் வலிவு குன்றாதவருமான பெருமானிடம் என் மனம் ஆழ்ந்து பதிகிறது. (82)

गङ्गादिमेन तटिनीगृहिणीशतेन
साकं कृताञ्जलिपुटं शरणं वृणानम् ।
वैदूर्यवर्णतनुमर्णवमन्वगृह्णा-
द्दीनैकबन्धुरहिमद्युतिवंशदीपः ॥ ८३

கங்காதிமேந தடிநீக்ருஹிணீசதேந
ஸாகம் க்ருதாஞ்ஜலிபுடம் சரணம் வ்ருணாநம் ।
வைதூர்யவர்ணதநுமர்ணவமந்வக்ருஹ்ணாத்-
தீநைக பந்துரஹிமத்யுதிவம்சதீப: ॥ 83

கங்கை முதலிய நூற்றுக்கணக்கான மனைவியருடன் கை கூப்பி அடைக்கலம் வேண்டி நிற்கிற வைடூர்ய நிறத்திலுள்ள ஸமுத்திரத்தை எளியவருக்கு ஒரே உறவினரும் ஸூர்ய

வம்சத்தின் தீப ஒளியுமான ராமன் அருள்பாலித்தார். (83)

द्रागुन्मूलितनीतशैलशिखरप्रक्षेपशीर्णध्वन-

त्कल्लोलोत्पतदम्बुशीकरकुलक्लिन्नैः प्लवङ्गव्रजैः ।

नीरन्ध्रीकृततीरसैकततले नीराकरे कौतुक-

न्यस्ताक्षो हृदि भाति मे धृतधनुर्बाणो रघूणां प्रभुः ॥ ८४

த்ராகுந்மூலிதநீதசைலசிகரப்ரக்ஷேபசீர்ணத்வநத்-
கல்லோலோத்பததம்புசீகரகுலக்லிந்நை: ப்லவங்கவ்ரஜை: ।
நீரந்த்ரீக்ருததீரஸைகததலே நீராகரே கௌதுக-
ந்யஸ்தாக்ஷோ ஹ்ருதி பாதி மே த்ருததநுர்பாணோ ரகூணாம் ப்ரபு: ॥ 84

முன்னதாக வேருடன் பிடுங்கப்பட்டு, கரையருகே எடுத்துச் செல்லப்பட்ட மலை முகடுகளை எறிவதால் சிதறி முழங்குகிற அலைகளிலிருந்து கிளம்பிய நீர்த் திவிலைகளால் நனைந்த வானரர் கூட்டத்தால் நெருக்கப்பட்ட மணல் தரைப்பகுதி கொண்ட கடலின் மீது வைத்த கண்களுடன் வில்லும் அம்பும் ஏந்திய ரகு குலத்துப் பெருமாள் என் உள்ளத்தில் துலங்குகிறார். (84)

खेयाम्भांसि मुखैः पिबाम चरणैर्मथ्नाम सालं गृहान्-

प्लोषाम ज्वलनेन विभ्रमवनान्युत्पाटयामौजसा ।

रक्षांसि प्रहराम पाणिभिरिति व्याहारिभिर्वानरै-

र्लङ्कां रोधयति स्म राघवकुलालङ्कारभूतः प्रभुः ॥ ८५

கேயாம்பாம்ஸி முகை: பிபாம சரணைர்மத்நாம ஸாலம் க்ருஹாந்
ப்லோஷாம ஜ்வலநேந விப்ரமவநாந்யுத்பாடயாமௌஜஸா ।
ரக்ஷாம்ஸி ப்ரஹராம பாணிபிரிதி வ்யாஹாரிபிர்வாநரைர்

லங்காம் ரோதயதி ஸ்ம ராகவகுலாலங்காரபூத: ப்ரபு: ॥ 85

"வானத்து நீரை வாயால் பருகுவோம் ! அரணைக் கால்களால் மிதித்துத் தூளாக்குவோம் ! வீடுகளைக் கொளுத்துவோம் ! உல்லாஸத் தோட்டங்களை வலிவுடன் பிடுங்கி அழிப்போம் ! அரக்கர்களைக் கைகளால் அடித்து அழிப்போம் !" என்று உரக்க முழங்குகிற வானரர்களுடன் ரகு குலத்தின் அலங்காரமான பெருமான் இலங்கையை முற்றுகையிடுகிறார். (85)

मा चेतस्त्वरितं गमः परिसरे देवस्य यद्दूरत-

स्तौ सुग्रीवविभीषणावपि समं सौमित्रिणा तिष्ठतः ।

हस्ताग्रापिहिताननं हनुमता कर्णे गिरं जल्पता

द्वन्द्वं मन्त्रयते प्लवङ्गमचमूमध्यस्थितोऽयं प्रभुः ॥ ८६

மா சேதஸ்த்வரிதம் கம: பரிஸரே தேவஸ்ய யத்தூரதஸ்
தௌ ஸுக்ரீவவிபீஷணாவபி ஸமம் ஸௌமித்ரிணா திஷ்டத:।
ஹஸ்தாக்ராபிஹிதாநநம் ஹநுமதா கர்ணே கிரம் ஜல்பதா
த்வந்த்வம் மந்த்ரயதே ப்லவங்கமசமூமத்யஸ்திதோऽயம் ப்ரபு: ॥

மனமே ! தேவனின் அருகே வேகமாக அணுகாதே ! ஸுக்ரீவரும் விபீஷணருமே லக்ஷ்மணனுடன் தூரத்தில் நிற்கின்றனர். வானரர் படையின் நடுவே அமர்ந்த பெருமான் கைத் தலத்தால் வாய் பொத்திக் காதினருகே ரஹஸ்யம் பேசுகிற ஹநுமானுடன் ஏதோ மந்த்ராலோசனை புரிகிறார். (86)

पामरसार्थदुरापं तामरसार्थनपदाक्षिसौलभ्यम् ।

मानसमुद्धतमयते दीनसमुद्धरणदक्षिणं रामम् ॥ ८७

பாமரஸார்தது ராபம் தாமரஸார்தநபதாக்ஷிஸௌலப்யம் ।

மாநஸமுத்ததமயதே தீநஸமுத்தரணதக்ஷிணம் ராமம் ॥ 87

பாமரர் கூட்டத்தால் எளிதில் அணுக முடியாதவரும், தாமரைப் பூவால் திருவடியையும் கண்களையும் எளிதில் அணுக வேண்டப்பட்டவரும், எளியோரைத் தூக்கி விடுவதில் தேர்ந்தவரும் பெருநடை கொண்டவருமான ராமனை உள்ளம் அணுகுகிறது. (87)

पातकराजिहराख्यं शीतकराजिक्षमाननं देवम् ।

कुञ्जरयानमुपासे पिञ्जरयानद्धकार्मुकं मौर्व्या ॥ ८८

பாதகராஜிஹராக்யம் சீதகராஜிக்ஷமாநநம் தேவம் ।

குஞ்ஜரயாநமுபாஸே பிஞ்ஜரயாநத்தகார்முகம் மௌர்வ்யா ॥ 88

பெயரால் பாபத்தைப் போக்குபவரும், சந்திரன் பொறாமைப்படுகிற முகமுள்ளவரும், யானை மீது செல்பவரும், மஞ்சள் நிற நாண் கயிற்றால் கட்டப்பட்ட வில்லுள்ளவருமான தேவனை வழிபடுகிறேன். (88)

सुग्रीवेण यवाग्रशोभिकणिशश्रेणीपिशङ्गश्रिया

कालोन्मीलितकर्णिकारकलिकागौरेण सौमित्रिणा ।

साकं वानरसैनिकेषु निवसन्सान्द्रानुबद्धातसी-

सच्छायः कुतुकं करोति हृदि मे साकेतपृथ्वीपतिः ॥ ८९

ஸுக்ரீவேண யவாக்ரசோபிகணிசச்ரேணீபிசங்கச்ரியா

காலோந்மீலிதகர்ணிகாரகலிகாகௌரேண ஸௌமித்ரிணா ।

ஸாகம் வாநரஸைநிகேஷு நிவஸந்ஸாந்த்ராநுபத்தாதஸீ-

ஸச்சாய: குதுகம் கரோதி ஹ்ருதி மே ஸாகேதப்ருத்வீபதி: ॥

யவைக் கதிரின் நுனியில் உள்ள தானிய மணியை ஒத்த நிறமுள்ள ஸுக்ரீவனுடனும், உரிய காலத்தில் மலர்ந்த கொன்னை மொட்டு போல் மஞ்சள் கலந்த வெண்ணிறம் கொண்ட லக்ஷ்மணனுடனும் வானரர் படையின் நடுவில் அடர்ந்த

காயாம்பூ நிறம் கொண்ட ஸாகேத அரசன் உள்ளார். அவர் என் மனத்தில் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறார். (89)

संनह्यद्भटकोटिकौणपपुरीसन्दर्शने कौतुका-
दारूढेन सुवेलशैलशिखरं श्यामाम्बुवाहश्रिया ।
चापं वासवचापचारु दधता शाखामृगानीकिनी-
सम्बाधान्तिकभूमिना हृतमिव स्वान्तं मम स्वामिना ॥ ९०

ஸம்நஹ்யத்படகோடிகௌணபபுரீஸந்தர்சநே கௌதுகா-
தாரூடேந ஸுவேலசைலசிகரம் ச்யாமாம்புவாஹச்ரியா ।
சாபம் வாஸவசாபசாரு தததா சாகாம்ருகாநீகிநீ-
ஸம்பாதாந்திகபூமிநா ஹ்ருதமிவ ஸ்வாந்தம் மம ஸ்வாமிநா ॥

கோடிக் கணக்கான படை வீரர் போருக்குத் தயாராகி நிற்கிற அரக்கரின் நகரான இலங்கையைக் காண ஆவல் கொண்டு ஸுவேல மலையின் முகட்டில் ஏறி கருமேக ஒளியுடன் வானவில் போன்ற அழகிய வில்லை ஏந்தி வானரர் புடைசூழ நிற்கிற என் உடமையாளரான ராமனால் என் உள்ளம் கவர்ந்து செல்லப்பட்டது போலும். (90)

आरूढभ्रुकुटीविटङ्कनिटिलामारक्तनेत्राम्बुजां
गाढोन्नद्धजटाभरां कपिचमूकल्याणदानोन्मुखीम् ।
बाणानुत्सृजतीं रणे निशिचरप्राणापहारक्षमां
लीलां कामपि चिन्तयामि मनसा नीलाम्बुदश्यामलाम् ॥९१

ஆரூடப்ருகுடீவிடங்கநிடிலாமாரக்தநேத்ராம்புஜாம்
காடோந்நத்தஜடாபராம் கபிசமூகல்யாணதாநோந்முகீம் ।
பாணாநுத்ஸ்ருஜதீம் ரணே நிசிசரப்ராணாபஹாரக்ஷமாம்
லீலாம் காமபி சிந்தயாமி மநஸா நீலாம்புதச்யாமலாம் ॥ 91

கார்மேகம் போன்ற மேனியனான ராமனின் வடிவெடுத்த

லீலை புருவ நெரிப்பால் குறுகிய நெற்றியுடன், சிறிது சிவந்த தாமரைக் கண்களுடன் இறுக முடித்த சடை முடியுடன் விளங்குகிறது. வானரர் படைக்கு நன்மை அளிப்பதில் முனைந்துள்ளது. அரக்கர் உயிரைக் குடிப்பதில் தேர்ந்த அம்புகளைப் போரில் எய்வது, அதனை நினைவில் கொள்கிறேன். (91)

प्रसर्पदनुपप्लवप्लवगसैनिकप्रेक्षण-

क्षणप्रहृतनैर्ऋत द्रुतगृहीतधूतायुधे ।

रणे पटुरणद्गुणप्रहितबाणबाणासन-

प्रसन्नकरपुष्करे रघुवरे विरूढं मनः ॥ ९२

ப்ரஸர்பதநுபப்லவப்லவகஸைநிகப்ரேக்ஷண-

க்ஷணப்ரஹ்ருதநைர்ருத த்ருதக்ருஹீததூதாயுதே ।

ரணே படுரணத்குணப்ரஹிதபாணபாணாஸந-

ப்ரஸந்நகரபுஷ்கரே ரகுவரே விரூடம் மந: ॥ 92

தடையின்றி முன்னேறுகிற வானரர் படையைக் காண்கிற நொடியில் ஆயுதம் வீசுகிற அரக்கர் மீது வேகத்துடன் ஆயுதமெடுத்து அடிப்பவரும், போரில் திறமையுடன் நாணொலியுடன் பாணத்தை எய்வதில் தெளிவுடன் செயல்படுகிற கைகளுள்ளவருமான ரகுவரனிடம் மனம் வேரூன்றி நிற்கிறது. (92)

बाणच्छिन्नविकीर्णरावणशिरःश्रेणीधुरीणीकृते

घोरे सङ्गरचत्वरे क्रतुभुजां यः प्रीतये तत्वरे ।

तस्यातस्यसितश्रियः श्रितजनश्रेयस्कृतो धन्विनः

स्मारं स्मारमये क्षिपेम समये दुर्वारसर्वापदः ॥ ९३

பாணச்சிந்நவிகீர்ணராவணசிர: ச்ரேணீதுரீணீக்ருதே

கோரே ஸங்கரசத்வரே க்ரதுபுஜாம் ய: ப்ரீதயே தத்வரே ।

தஸ்யாதஸ்யஸிதச்ரிய: ச்ரிதஜநச்ரேயஸ்க்ருதோ தந்விந:

ஸ்மாரம் ஸ்மாரமயே க்ஷிபேம ஸமயே துர்வாரஸர்வாபத: ॥

அம்பால் வெட்டப்பட்டுச் சிதறிய ராவணனின் தலை வரிசையால் மும்முரமடைந்த கோரமான போர்க் களத்தில் தேவர்களின் விருப்பம் நிறைவுற வேகப்பட்ட நீலமேனியரும் அண்டிய மக்களின் நன்மையைச் செய்பவரும், வில்லாளியுமான ராமனது தொடர்ந்த நினைவால் தடுக்க இயலாதிருந்த ஆபத்துகளனைத்தையும் களைவோம். (93)

नाराचेन समं निशाचरचमूवाराशिकुम्भीभुवा

प्रावृण्मेघमुहूर्तलाञ्छनधनुःप्रख्यं दधानो धनुः ।

लङ्कातङ्कनिदानवानरभटव्रातानपेतान्तिको

वीरः कोऽपि विकर्षतीव हृदयं विष्वक्प्रचारप्रियम् ॥ ९४

நாராசேந ஸமம் நிசாசரசமூவாராசிகும்பீபுவா

ப்ராவ்ருண்மேகமுஹூர்தலாஞ்சநதநு:ப்ரக்யம் ததாநோ தநு: ।

லங்காதங்கநிதாநவாநரபடவ்ராதாநபேதாந்திகோ

வீர: கோऽபி விகர்ஷதீவ ஹ்ருதயம் விஷ்வக்ப்ரசாரப்ரியம் ॥

அரக்கர் படையைக் கடலை அகஸ்த்யர் போல் குடித்த அம்போடு கூட பெரு மழை காலத்து வானவில் போன்ற வில்லை ஏந்தியவரும் இலங்கைக்குக் கேடு விளைவிக்கிற வானரர் படையை விட்டு அகலாதவருமான ஒரு வீரர் அங்குமிங்கும் அலைகிற நம் உள்ளத்தை இழுத்துப் பிடிக்கிறார். (94)

सालग्राम इवार्कमण्डल इव क्षीराम्बुराशाविव

श्रीवैकुण्ठ इवागमाञ्चल इव प्राचेतसोक्ताविव ।

निर्व्याजेन कृपाभरेण नितरां निर्धूय मोहांहसी

काकुत्स्थेष ककुत्स्थवंशतिलकः कर्तुं पदं मे हृदि ॥ ९५

ஸாலக்ராம இவார்கமண்டல இவ க்ஷீராம்புராசாவிவ
ஸ்ரீவைகுண்ட இவாகமாஞ்சல இவ ப்ராசேதஸோக்தாவிவ ।
நிர்வ்யாஜேந க்ருபாபரேண நிதராம் நிர்தூய மோஹாம்ஹஸீ
காங்க்ஷத்யேஷ ககுத்ஸ்தவம்சதிலக: கர்தும்
பதம் மே ஹ்ருதி ॥

ஸாலக்ராமத்திலும் சூர்ய மண்டலத்திலும் பாற்கடலிலும், ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலும் வேத முடிவிலும் வால்மீகியின் சொற்களிலும் போல், எதிர் பார்ப்பற்ற கனத்த க்ருபையால் மோஹத்தையும் பாபத்தையும் அகற்றி என் மனத்தினுள் இடம் பெற ககுத்த வம்சதிலகனான ராமன் விரும்புகிறார். (95)

निहतवति कबन्धं नीरधौ सेतुबन्धं
विहितवति विचित्रं वीक्षकाणां पवित्रम् ।
जगदुपकृतिनिष्ठे ज्याकिणाङ्कप्रकोष्ठे
मम हृदयमुदारे मज्जति क्वापि वीरे ॥ ९६

நிஹதவதி கபந்தம் நீரதௌ ஸேதுபந்தம்
விஹிதவதி விசித்ரம் வீக்ஷகாணாம் பவித்ரம் ।
ஜகதுபக்ருதிநிஷ்டே ஜ்யாகிணாங்கப்ரகோஷ்டே
மம ஹ்ருதயமுதாரே மஜ்ஜதி க்வாபி வீரே ॥ 96

கபந்தனை மாய்த்தவர், கடலில் பார்ப்பவர்க்கு வியப்பளிப்பதும் தூயதுமான ஸேது அணைகட்டி, உலகிற்கு உதவுவதில் திடமான ஆர்வமுள்ளவர், நாணடிபட்டு வடுகொண்ட மணிக்கட்டுள்ளவர், பெரும் வள்ளலான வீரர், அவரிடம் என் மனம் ஆழப்பதிந்துள்ளது. (96)

शरस्फुरदुषर्बुधक्कथितजृम्भदम्भोवह-
द्रुहत्तरतरङ्गसंकुलितकूलशैलोदरे ।

उदन्वति वितन्वति स्तुतिमवक्रिमप्रक्रमः
क्रमेत हृदि मे तरण्यभिजनप्रदीपः प्रभुः ॥ ९७

சரஸ்புரதுஷர்புதகக்வதிதஜ்ரும்பதம்போவஹத்-
ப்ருஹத்தரதரங்கஸங்குலிதகூலசைலோதரே ।
உதந்வதி விதந்வதி ஸ்துதிமவக்ரிமப்ரக்ரம:
க்ரமேத ஹ்ருதி மே தரண்யபிஜநப்ரதீப: ப்ரபு: ॥ 97

அம்பில் வெளியான நெருப்பால் கொதித்தெழுந்த கடலின் பேரலையால் கரையும் அருகிலுள்ள மலையும் நீரிலாழ, கடலரசன் துதி செய்ய, நேர்மை மிக்க வீரம் கொண்டவரும் ஸூர்ய வம்சத்தின் தீபமுமான பெருமான் என் உள்ளத்தில் அடிவைக்கட்டும். (97)

जगत्त्रयपवित्रया जनितचित्रचारित्रया
महीभवकलत्रया महितभानुमत्पुत्रया ।
दयारुचिरशीलया दमितताडकाबालया
कयापि घननीलया कवचितं मनो लीलया ॥ ९८

ஜகத்த்ரயபவித்ரயா ஜநிதசித்ரசாரித்ரயா
மஹீபவகலத்ரயா மஹிதபாநுமத்புத்ரயா ।
தயாருசிரசீலயா தமிததாடகாபாலயா
கயாபி கநநீலயா கவசிதம் மநோ லீலயா ॥ 98

அடர்ந்த நீலநிறம் கொண்டதொரு லீலா வடிவம். மூவுலகையும் தூயதாக்கியது. வியப்பிற்குரிய வரலாறு படைத்தது. பூமியின் புதல்வியை மனைவியாகக் கொண்டது. ஸூரியன் புதல்வனை ஸுக்ரீவனைப் பெருமைப்படுத்தியது. தயையில் ஆர்வமிக்க பழக்கமுள்ளது. தாடகையை அடக்கியது. அது என்னை கவசம் போல் காக்கிறது. (98)

निरर्गलधनुर्गुणप्रहितनिर्गलन्मार्गण-

प्रपञ्चहतवञ्चनासमरचुञ्चुनक्तंचरम् ।

चिरत्नमुनिरत्ननत्युचितयत्नमात्मा मम

स्मरत्ययमनत्ययं प्रभुमदित्यपत्यान्वयम् ॥ ९९

நிரர்கலதநுர்குணப்ரஹிதநிர்கலந்மார்கண-

ப்ரபஞ்சஹதவஞ்சநாஸமரசுஞ்சுநக்தம்சரம் ।

சிரத்நமுநிரத்நநத்யுசிதயத்நமாத்மா மம

ஸ்மரத்யயமநத்யயம் ப்ரபுமதித்யபத்யாந்வயம் ॥ 99

ஸூரிய வம்சத் தோன்றலான பெருமான் அவர். வஞ்சனையுடன் போர் புரிவதில் தேர்ந்த அரக்கரைத் தடையின்றி வில்லின் நாணால் எய்யப் பெற்ற அம்புக் கூட்டத்தால் மாய்த்தவர். மிகப் பழைய சிறந்த ருஷிகளின் வணக்கத்துக்குரியவர், என் ஆத்மா அவரை இடைவிடாமல் நினைவில் கொள்கிறது. (99)

बिभ्रत्प्रत्यवपन्नसर्वभुवनश्वःश्रेयसश्रीपुनः

प्रत्युत्थापनविभ्रमैकरसिकौ पाण्योर्धनुःसायकौ ।

स्थान्यादेशपदाधिरोपितदशग्रीवेदमेकान्तर-

भ्रातृव्यञ्जितशक्तिरस्तु हृदि मे वीराग्रणी राघवः ॥ १००

பிப்ரத்ப்ரத்யவபந்நஸர்வபுவநச்வ:ச்ரேயஸஸ்ரீபுந:

ப்ரத்யுத்தாபநவிப்ரமைகரஸிகௌ பாண்யோர்தநு:ஸாயகௌ ।

ஸ்தாந்யாதேசபதாதிரோபிததசக்ரீவேதமேகாந்தர-

ப்ராத்ருவ்யஞ்ஜிதசக்திரஸ்து ஹ்ருதி மே வீராக்ரணீ ராகவ: ॥

உறுதியுடன் ஏற்கப் பெற்ற உலகின் நன்மையை மறுபடி நிலை பெறச் செய்வதற்கான ஏற்பாட்டை ஆர்வத்துடன் ஏற்ற வில்லும் அம்பும் கைகளில் ஏந்தி ராவணனை அப்புறப்படுத்தி அவனது ஒன்றுவிட்ட தம்பியைப் பதவியில் ஏறச் செய்வதில் தன்

ஆற்றலை வெளிப்படுத்திய வீரர்களின் முன்னோடியான ராகவன் என் உள்ளத்தில் நிலை பெறட்டும். (100)

समीकभुवि चण्डया सरणधूतवेतण्डया

भुजाविजितशुण्डया भुजगभीमकोदण्डया ।

प्रतिद्विषमकुण्ठया प्रथमवासवैकुण्ठया

प्रविद्धदशकण्ठया प्रसृतमन्तरुत्कण्ठया ॥ १०१

ஸமீகபுவி சண்டயா ஸரணதூதவேதண்டயா
புஜாவிஜிதசுண்டயா புஜகபீமகோதண்டயா ।
ப்ரதித்விஷமகுண்டயா ப்ரதமவாஸவைகுண்டயா
ப்ரவித்ததசகண்டயா ப்ரஸ்ருதமந்தருத்கண்டயா ॥ 101

ஒரு பெரும் வேட்கை போர்க்களத்தில் கோரமாகச் செயல் புரிந்தது. நடையில் யானையை வென்றது. புஜத்தால் துதிக்கையை வென்றது. பாம்பு போன்று சீறும் வில்லுள்ளது. ஒவ்வொரு எதிரியிடமும் முனை மழுங்காதது. முதன் முதலில் வைகுண்டத்தில் குடியிருந்தது. ராவணனைச் சிதைத்தது. அது என் உள்ளத்தில் பரவி நிற்கிறது. (101)

प्रभूतगुणभूषणा प्रबलरक्षसां भीषणा

प्रमोदितविभीषणा प्रदरजाब्धिसंशोषणा ।

मखाशिषु कृतावना महदमुक्तसंसेवना

महीदुहितृसेवना मनसि भाति मे भावना ॥ १०२

ப்ரபூதகுணபூஷணா ப்ரபலரக்ஷஸாம் பீஷணா
ப்ரமோதிதவிபீஷணா ப்ரதரஜாப்திஸம்சோஷணா ।
மகாசிஷு க்ருதாவநா மஹதமுக்தஸம்ஸேவநா
மஹீதுஹித்ருஸேவநா மநஸி பாதி மே பாவநா ॥ 102

என் மனத்தில் ஒரு உருவகம் பதிந்துள்ளது. அது சிறப்பு மிக்க குணங்கள் நிறைந்தது. வலிவு மிக்க அரக்கர்களுக்குப் பயமூட்டுவது. விபீஷணனை மகிழச் செய்தது. கடலைப் பிளந்து வற்றச் செய்தது. தேவர்களைக் காத்தது. மஹான்களை இடைவிடாமல் வழிபடச் செய்தது. ஸீதையால் பணிவிடை செய்யப்பட்டது. (102)

दयारसधुरीणया दमिषु दत्तकल्याणया
दरीसदृशतूणया दलितरावणप्राणया ।
मलीमसविदूरया मनुकुलोदिताकारया
मनः सुकृतधारया मम हृतं महोदारया ॥ १०३

தயாரஸதுரீணயா தமிஷு தத்தகல்யாணயா
தரீஸத்ருசதூணயா தலிதராவணப்ராணயா ।
மலீமஸவிதூரயா மநுகுலோதிதாகாரயா
மந: ஸுக்ருததாரயா மம ஹ்ருதம் மஹோதாரயா ॥ 103

ஒரு புண்யத்தின் இடையறாத தாரையால் என் மனம் கவரப்பட்டது. அது பெரு வள்ளல். தயையின் ஸாரத்தை முன் நிற்கச் செய்வது. அடக்கமுள்ளவருக்கு மேன்மை தருவது, குகை போன்ற அம்புறாத் தூணி கொண்டது. ராவணனின் உயிரைப் பறித்தது. அப்பழுக்கற்றது. மனு வம்சத்தில் வடிவெடுத்தது. (103)

कृच्छ्रादन्तः सुरपरिषदः प्राप्य मार्गं प्रविश्य
ब्रह्मर्षीणां गणमथ चलत्कीशसंबाधखिन्नम् ।
राजन्ये मे लगति हृदयं कापि पृथ्वीकुमारी-
पीनोत्तुङ्गस्तनमकरिकालेखविद्याधुरीणे ॥ १०४

க்ருச்ச்ராதந்த: ஸுரபரிஷத: ப்ராப்ய மார்கம் ப்ரவிச்ய
ப்ரஹ்மர்ஷீணாம் கணமத சலத்கீசஸம்பாதகிந்நம் ।

ராஜந்யே மே லகதி ஹ்ருதயம் க்வாபி ப்ருத்வீகுமாரீ-
பீநோத்துங்கஸ்தநமகரிகாலேகவித்யாதுரீணே ॥ 104

சிரமத்துடன் தேவர் கூட்டத்தில் நுழைந்து பின் பிரும்ம ரிஷிகளின் கூட்டத்தினுள் வாழ்ந்து, பின் வானரர் கூட்டத்தில் அடிபட்ட என் மனம் பூமியின் புதல்வியின் மேடிட்ட மார்பகத்தில் மகரிகைச் சித்திரம் எழுதுவதில் முனைவு கொண்ட ஓர் அரசனிடம் பதிந்துள்ளது. (104)

निःशब्दस्तिमितप्लवङ्गमभटश्रेण्यन्तरालस्थली-
विक्रान्ताङ्गदहूतदर्शितविमुक्तैकैकदिक्पालकाम् ।
आस्थानीमवलोकितस्मितशिरःकम्पादिसंवाहनां
संतुष्यत्सकलामरां रघुपतेरन्तश्चिरं चिन्तये ॥ १०५

நி:சப்தஸ்திமிதப்லவங்கமபடச்ரேண்யந்தராலஸ்தலீ-
விக்ராந்தாங்கதஹூததர்சிதவிமுக்தைகைகதிக்பாலகாம் ।
ஆஸ்தாநீமவலோகிதஸ்மிதசிர:கம்பாதிஸம்வாஹநாம்
ஸந்துஷ்யத்ஸகலாமராம் ரகுபதேரந்தச்சிரம் சிந்தயே ॥ 105

ரகுபதியின் ஆஸ்தான மண்டபம்; சப்தமின்றி அசைவின்றி நிற்கிற வானரர் படை வரிசையின் நடுவில் பேராற்றல் பெற்ற அங்கதனால் அழைக்கப் பெற்ற திக்பாலகர்கள் வரிசையாக வந்து ராமனை தரிசித்து வெளியேற, புன் சிரிப்புடனும் தலையசைவுடனும் கூடிய பார்வையால் அரங்கப் பணி நிறைவுற, தேவர்களனைவரும் மகிழ, ரகுபதி அதில் காட்சி தருகிறார். அதை நீண்ட நேரம் உள்ளத்தில் உருவகப்படுத்தி மகிழ்கிறேன். (105)

—★—

श्रीरामाय नमः

भद्राद्रिरामशतकम्

कविमणि सुब्रह्मण्यशास्त्रिरचितम्

பத்ராத்ரிராம சதகம்

கவிமணி ஸுப்ரஹ்மண்ய சாஸ்திரி இயற்றியது.

(தமிழ் நாட்டில் வலங்கைமான் க்ராமத்தில் 20வது நூற்ருண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த கவி சிறந்த ராம பக்தர். பத்ராசலம் சென்று ஸ்ரீ ராமனை தரிசித்த அவரது உள்ளக் காட்சி இதில் வெளியாகிறது).

भद्रं भद्राद्रिवासी दिशतु रघुपतिर्भावितो मानसेन
ध्यातो बुद्ध्या च शीर्ष्णा पदनलिननतः किञ्च वाचा स्तुतश्च ।
यस्याङ्घ्रौ वन्दमानानमरपतिमुखान्वीक्ष्य नन्तुं गतानां
स्मेरास्याब्जेक्षणेन प्रतिदिशति मुदं मानवानां विलम्बः ॥ १

பத்ரம் பத்ராத்ரிவாஸீ திசது ரகுபதிர்பாவிதோ மாநஸேந
த்யாதோ புத்த்யா ச சீர்ஷ்ணு பதநலிநநத: கிஞ்ச வாசா ஸ்துதச்ச।
யஸ்யாங்க்ரௌ வந்தமாநாநமரபதிமுகாந்வீக்ஷ்ய நந்தும் கதாநாம்
ஸ்மேராஸ்யாப்ஜேக்ஷணேந ப்ரதிதிசதி முதம் மாநவாநாம் விலம்ப: ॥

பத்ராசலத்தில் வஸிக்கிற ரகுகுலத்து நாயகனுன ராமன் நமக்கு மங்களம் வழங்கட்டும். (மங்களம் வழங்கவே மங்களமலையான பத்திராசலத்திலுள்ளார்). மனத்தால் உருவகப் படுத்தப் பெற்று, உள்ளறிவால் உணரப்பெற்ற அவர் சிரஸால் திருவடி தனில் வணங்கப் பெறுகிருர். வாக்கால் துதிக்கப் பெறுகிருர். தேவதேவனுன அவரது திருவடிகளில் இந்திரன் முதலானேர் வணங்கி நிற்பதைக்கண்டு தாமாக வணங்கச் சென்ற மனிதர்களைத் தான் புன்னகை மலர்ந்த முகத்துடன் தாமரைக்கண்களுடன் மனித வேடத்தில் காட்சி தந்து ஆனந்தத்தை வாரிவழங்குகிருர். (1)

वाचः सर्वा निवृत्ता इति सह मनसा बुध्यते वेदवाक्यैः
ब्रह्माद्या अप्यशक्तास्तव महिमगुणप्रस्तुतावित्यवैमि ।
इत्थं भूतेऽपि वस्तुन्यतिमलिनमतिः स्तोतुमिच्छामि यत्त्वां
चापल्यं तत्र हेतुर्भव सहनपरो राम भद्राद्रिनाथ ।। २

வாச: ஸர்வா நிவ்ருத்தா இதி ஸஹமநஸா புத்யதே வேதவாக்யை:
ப்ரஹ்மாத்யா அப்யசக்தாஸ்தவ மஹிமகுணப்ரஸ்துதாவித்யவைமி ।
இத்தம் பூதேऽபி வஸ்துந்யதிமலிநமதி: ஸ்தோதுமிச்சாமி யத்த்வாம்
சாபல்யம் தத்ர ஹேதுர்பவ ஸஹநபரோ ராம பத்ராதிநாத ॥ 2

பத்ராசல நாயக! ராம! உன்னைத்துதிக்க முன்வந்த வாக்கும் மனமும் உன்னை எட்ட முடியாமல் திரும்பின என வேதம் கூறுவதைப் பார்க்கிறேன் பிரும்மா முதலானோரும் உன்பெருமையையும் குணச்சிறப்பையும் முன் நின்று பேசஇயலாதவர் எனப்புரிந்து கொள்கிறேன். நானும் தெளிவுறாத - அழுக்குற்ற அறிவுள்ளவன். எனினும் துதிக்க விரும்புகிறேன். ஏதோ சபலம்! இதனைப் பொறுத்துக் கொள்வாய் (2)

धानुष्काग्रेसरत्वं धरणिपतिशतासेव्य पादाम्बुजत्वं
विस्तीर्णैश्वर्यकत्वं विपुलतरयशःश्वेत लोकावलित्वम् ।
भासन्तां ते किमेतैर्मम धरणिसुताराम कश्चिद्गुणो मां
कारुण्याब्धित्वरूपः कलयति विवशं भद्रशैलेश दासम् ।। ३

தாநுஷ்காக்ரேஸரத்வம் தரணிபதிசதாஸேவ்ய பாதாம்புஜத்வம்
விஸ்தீர்ணைச்வர்யகத்வம் விபுலதரயச: ச்வேத லோகாவலித்வம் ।
பாஸந்தாம் தே கிமேதைர்மம தரணிஸுதாராம கச்சித்குணோ மாம்
காருண்யாப்தித்வரூப: கலயதி விவசம் பத்ரசைலேச தாஸம் ॥ 3

பத்ராசல ஈசனே! பூமியின் மகளை ஆனந்தமுறச்செய்பவனே! நீ வில்லாளிகளின் முன்னோடி; பல அரசர்களால் திருவடிகளில் வணங்கப்பெற்றவன். எல்லையற்றுப் பரவிய பேராளுமை கொண்டவன். நன்ருகப்பரவியுள்ள புகழால் உலகமனைத்தையும் ஒளிரச்செய்தவன். இவை அனைத்தும் உனக்கு ஒளியூட்டுகின்றன.

எனினும் இவற்ருல் எனக்கு ஆவதொன்றுமில்லே. கருணைக் கடல் என்ற ஒரு சிறப்பு மட்டும் தாஸனை இவனே தன் நிலே இழக்கச் செய்து உன் வசமாக்கி விடுகிறது. (3)

दृश्या कोदण्डलीला दशमुखशिरसां खण्डनेऽनेककृत्वः
काकस्यैन्द्रेश्च मन्तौ निरवधिकृपाऽलुब्धता राज्यदाने ।
यात्रादाने च वादान्यकं, अनिलसुते भृत्यवात्सल्यमग्र्यं
निर्व्याजः प्रेमभारो मयि च, तव विभो राम भद्राद्रिनाथ ॥ ४

த்ருச்யா கோதண்டலீலா தசமுகசிரஸாம் கண்டநேऽநேகக்ருத்வ:
காகஸ்யைந்த்ரேச்ச மந்தௌ நிரவதிக்ருபாऽலுப்ததா ராஜ்யதாநே ।
யாத்ராதாநே ச வாதாந்யகம், அநிலஸுதே ப்ருத்யவாத்ஸல்யமக்ர்யம்
நிர்வ்யாஜ: ப்ரேமபாரோ மயி ச, தவ விபோ ராம பத்ராத்ரிநாத ॥ 4

பத்ராசல நாத! ராம! பெருமானே! உன் வில் விளேயாட்டு ராவணனின் பத்து தலேகளேயும் கொய்த போது பலதடவை காணப்பட்டது. இந்திரனின் மகன் காகாஸுரன் இழைத்த தவற்றை மன்னித்ததில் எல்லேயற்ற கருணை தென்பட்டது. வனவாஸத்திற்குக் கிளம்புமுன் உன் கொடையாளி நிலேயும், ஆஞ்சநேயரிடம் பணியாளரிடம் காட்டிய பரிவும், என் மீது எதிர்பார்ப்பேதுமின்றி காட்டிய அன்பும் காணப்பட்டது. (4)

यः कृत्वा तोयराशिं निजचुलकगतं प्रार्थितोऽपात्सुरौघैः
यस्याज्ञां पालयन् सन् न भयभृतमना वर्धते विन्ध्यशैलः ।
यद्वाचा सर्पताऽभून्नहुषसुरपतेः सोऽप्यगस्त्यो मुनीन्द्रः
प्रावोचत्पावनं त्वां मम हर दुरितं भद्रशैलेश तस्मात् ॥ ५

ய: க்ருத்வா தோயராசிம் நிஜசுலககதம் ப்ரார்திதோऽபாத்ஸுரௌகை:
யஸ்யாஜ்ஞாம் பாலயந் ஸந் ந பயப்ருதமநா வர்ததே விந்த்யசைல: ।
யத்வாசா ஸர்பதாऽபூந்நஹுஷஸுரபதே: ஸோऽப்யகஸ்த்யோ முநீந்த்ரை:
ப்ராவோசத்பாவநம் த்வாம் மம ஹர துரிதம் பத்ரசைலேச தஸ்மாத் ॥ 5

அகஸ்தியர் என்ற மாமுனிவர் தேவர்கள் வேண்டியதால் கடலை கைத்தலத்திலிட்டுப்பருகினார். அவரது ஆணையைக் காக்க பயம் நிறைந்த உள்ளத்துடன் விந்திய மலை வளரவில்லை. நஹு²ஷன் இந்திரனானவன், இவரது சாபத்தால் பாம்பானான். அந்த அகஸ்தியரும் உன்னை மிகத்தூயவன் என்றார். பத்ராசல நாத! என் பாபவினையைப் போக்குவாய் (5)

कारायां द्वादशाब्दान् जननि जनकजे यातनामाप्तवन्तं
निर्माप्यालयं वो मणिगणखचितैर्भूषणैः सार्धमेव ।
भक्तं श्रीरामदासं तव मृदुलगिरा रक्षति स्म प्रियस्ते
भद्राद्रीशप्रिये मां कथमवतु विना त्वद्गिरा राघवः सः ।। ६

காராயாம் த்வாதசாப்தாந் ஜநநி ஜநகஜே யாதநாமாப்தவந்தம்
நிர்மாப்யாலயம் வோ மணிகணகசிதைர்பூஷணை: ஸார்தமேவ ।
பக்தம் ஸ்ரீராமதாஸம் தவ ம்ருதுலகிரா ரக்ஷதி ஸ்ம ப்ரியஸ்தே
பத்ராத்ரீசப்ரியே மாம் கதமவது விநா த்வத்கிரா ராகவ: ஸ: ॥ 6

தாயே! ஜனகரின் மகளே! பத்ராசலநாதரின் இனியாளே! உமது பக்தன் ராமதாஸன் உமக்கு ஆலயம் கட்டி ரத்தின ஆபரணங்களை அணிவித்தான். அதன் விளைவாகப் பன்னிரண்டாண்டுகள் சிறையில் துயருற்றான். உன் இனிய சொல் கேட்ட ராமன் அவனைச் சிறையிலிருந்து மீட்டுக் காப்பாற்றினான். அந்த ராகவன் உன் சிபாரிசின்றி என்னை எப்படி காப்பாற்றுவான்? (6)

कुर्वाणः क्रूरकर्माण्यपि समुपगतस्त्वां तु दैवाद्यदि स्यात्
त्वद्दत्तां प्राप्य शिक्षां प्रथममथ नरः प्राप्नुयादीप्सितानि ।
दुष्टौ दुष्कर्मनिष्ठौ किल विपिनचरौ यत्कबन्धो विराधः
हस्तच्छेदं त्वदाप्तौ स्वपदमथ गतौ भद्रशैलाधिनेतः ।। ७

குர்வாண: க்ரூரகர்மாண்யபி ஸமுபகதஸ்த்வாம் து தைவாத்யதி ஸ்யாத்
த்வத்தத்தாம் ப்ராப்ய சிக்ஷாம் ப்ரதமமத நர: ப்ராப்நுயாதீப்ஸிதாநி ।
துஷ்டௌ துஷ்கர்மநிஷ்டௌ கில விபிநசரௌ யத்கபந்தோ விராத:
ஹஸ்தச்சேதம் த்வதாப்தௌ ஸ்வபதமத கதௌ பத்ரசைலாதிநேத: ॥ 7

கொடூரச் செயல் புரிபவனும் எதிர்பாராமல் (விதியால்) உன்னிடம் வந்து சேர்ந்தால் முதலில் செய்த கொடுஞ் செயலுக்கேற்ப நீ அளித்த தண்டனையைப் பெற்று தான் விரும்பியதைப் பெறுகிறான். பத்ராசல நாயகரே! கபந்தனும் விராதனும் கொடுஞ்செயல் புரிவதில் தீவிரமாக ஈடுபட்ட கெட்டவர்கள். உன்னிடமிருந்து கைவெட்டப்படுகிற தண்டனையை ஏற்றதும் உயர்ந்த நிலைபெற்றனர். (7)

त्वत्प्राप्तिं भेदशून्यां श्रुतिशिखरगिरो मुक्तिशब्दार्थमाहुः
निःसीमानन्दरूपामहमिह न वृणे तां तु भद्राद्रिनाथ ।
दूर्वाश्यामावभासं स्मितलसितमुखं सानुजं सीतयेतं
बिभ्राणं चापबाणौ नयनपथि दधज्जन्मकोटीर्नये त्वाम् ॥ ८

த்வத்ப்ராப்திம் பேதசூந்யாம் ச்ருதிசிகரகிரோ முக்திசப்தார்தமாஹு:
நி: ஸீமாநந்தரூபாமஹமிஹ ந வ்ருணே தாம் து பத்ராத்ரிநாத ।
தூர்வாச்யாமாவபாஸம் ஸ்மிதலஸிதமுகம் ஸாநுஜம் ஸீதயேதம்
பிப்ராணம் சாபபாணௌ நயநபதி ததஜ்ஜந்மகோடீர்நயே த்வாம் ॥ 8

பத்ராசல நாதரே! உபநிஷத்வாக்கியங்கள் முக்தி என்ற சொல்லிற்கு வேறுபாடற்று உம்மை அடைவது எனப்பொருள் கூறும். அந்த எல்லையற்ற ஆனந்த நிலையை நான் வேண்டவில்லை. கோடிப்பிறவி பெற்றாலும் அருகம்புல் வண்ணத்தினனாக, புன்னகையால் மிளிர்கிற முகமுள்ளவனாக, தம்பியான லக்ஷ்மணனுடனும் ஸீதையுடனும் வில் - அம்பு ஏந்தி நிற்கிற உன்னை பார்த்துக் கொண்டிருப்பதையே வேண்டுகிறேன். (8)

लब्ध्वा पुण्यैरगण्यैरिह मनुजजनिं दुर्लभां भङ्गहीनां
नाधस्ताद्गन्तुमीहे यदपि कुशलता नास्ति चोर्ध्वं प्रयातुम् ।
कुर्वे कर्माणि किन्तु प्रसभमभिपतेत्पूरुषो यैरधस्तात्
ऊर्ध्वं त्वं प्रापयेमां तव पदमतुलं देव भद्राद्रिनाथ ॥ ९

லப்த்வா புண்யைரகண்யைரிஹ மநுஜஜநிம் துர்லபாம் பங்கஹீநாம்
நாதஸ்தாத்கந்துமீஹே யதபி குசலதா நாஸ்தி சோர்த்வம் ப்ரயாதும் ।

குர்வே கர்மாணி கிந்து ப்ரஸபமபிபதேத்பூருஷோ யைரதஸ்தாத்
ஊர்த்வம் த்வம் ப்ராபயேர்மாம் தவ பதமதுலம் தேவ பத்ராத்ரிநாத ॥ 9

எண்ணற்ற புண்ணியங்களால் கிடைப்பதற்கரியதும் தடையுருததுமான மனிதப் பிறவியைப் பெற்றபின் ஈனப் பிறவி பெற நான் விரும்பவில்லை மேலான (தேவர் முதலிய) பிறவியைப்பெற திறமை இல்லை. மனிதன் தாழ்நிலை பெறத்தக்க கருமங்களைப் பரபரப்புடன் செய்கிறேன். பத்ராசல நாத! தேவனே! எப்படியாவது கைதூக்கி என்னை இணையற்ற உன் திருவடி அடையச் செய்வாய். (9)

बाणस्ते पूजितो मे दलयतु षडरीन् बाधमानानजस्रं
चापस्ते नाशयेन्मे सकलमपि महापातकानां समूहम् ।
पादस्ते पादुकाया इव महिततरं स्थानमीशार्पयेन्मे
कायस्ते कामदोग्धा नयनपथगतो भातु भद्राद्रिनाथ ॥ १०

பாணஸ்தே பூஜிதோ மே தலயது ஷடரீந் பாதமாநாநஜஸ்ரம்
சாபஸ்தே நாசயேந்மே ஸகலமபி மஹாபாதகாநாம் ஸமூஹம் ।
பாதஸ்தே பாதுகாயா இவ மஹிததரம் ஸ்தாநமீசார்பயேந்மே
காயஸ்தே காமதோக்தா நயநபதகதோ பாது பத்ராத்ரிநாத ॥ 10

பத்ர மலை நாத! ஈச! என்னால் வழிபடப்பெற்ற உன் பாணம் காமம் முதலிய இயற்கை எதிரிகள் அனைவரையும் எப்போதும் சிதறச் செய்யட்டும். உன் வில் எனது பெரும்பாபக்குவியலை அழிக்கட்டும். உன் திருவடி பாதுகைக்கு அளித்தது போல் பெருமதிப்புக்குரிய நிலையைத்தரட்டும். விரும்பியதைச் சுரக்கிற உன் உடல் என் கண்வழியில் நிற்கட்டும். (பார்வையில் படட்டும். (10)

लावण्यानां निधानं सुरनरजनता तापनिर्मोक्षहेतुः
कल्पागो मार्गणानां कलिकलुषदशां स्वर्गमार्गप्रदीपः ।
भद्राद्रौ नेत्रभाजां अमृतरसलसच्छुद्धसिद्धाञ्जनश्रीः
आस्ते सीतादृगीक्षाद्विगुणित विलसत्कालिमा कालमेघः ॥ ११

லாவண்யாநாம் நிதாநம் ஸுரநரஜநதா தாபநிர்மோக்ஷஹேது:
கல்பாகோ மார்கணாநாம் கலிகலுஷத்ருசாம் ஸ்வர்கமார்கப்ரதீப: ।
பத்ராத்ரௌ நேத்ரபாஜாம் அம்ருதரஸலச்சுத்தஸித்தாஞ்ஜநஸ்ரீ:
ஆஸ்தே ஸீதாத்ருக்க்ஷாத்விகுணிதவிலஸத்காலிமா காலமேக: ॥ 11

பத்ராசலத்தில் ஒரு கார்மேகம் உள்ளது. அது அழகின் காப்பிடம். தேவர் மற்றும் மனிதர் கூட்டத்தின் தாபத்தைப் போக்குவது. அம்புகள் விளைகிற கற்பக மரம், கலியால் அகக்கண்களிருண்டவருக்கு சுவர்க வழியில் ஒளிவிளக்கு, காணக் கண்படைத்தவருக்கு அமுதரஸம் சிந்துகிற பலன் தருவதில் தேர்ந்த கண்மைக்கிண்ணம். ஸீதையின் பார்வை பட்டதால் இருமடங்கு கருமை கொண்டு அழகியது. (11)

उच्छेत्ता संशयानां श्रुतिशिखरगिरामर्थनिर्णायकत्वे
शा(श)स्त्राभ्यासस्य कालेऽप्यभिगत विनुवद्वृद्धलोकस्य नित्यम् ।
शास्त्राणामर्थजातप्रवचनपटुधीर्जन्मभूमिः कलानां
भद्राद्रौ भाति कश्चिद्भवगहनचर श्रान्तविश्रान्ति वृक्षः ॥१२

உச்சேத்தா ஸம்சயாநாம் ச்ருதிசிகரகிராமர்தநிர்ணயகத்வே
சா(ச)ஸ்த்ராப்யாஸஸ்ய காலேऽப்யபிகத விநுவத்வ்ருத்தலோகஸ்ய நித்யம் ।
சாஸ்த்ராணாமர்தஜாதப்ரவசநபடுதீர் ஜந்மபூமி: கலாநாம்
பத்ராத்ரௌ பாதி கச்சித் பவகஹநசர ச்ராந்தவிச்ராந்தி வ்ருக்ஷ: ॥ 12

பத்ராசலத்தில் ஒருவர் விளங்குகிறார். அவர் சாஸ்திரம் (ஆயுதம்) பயிலும் போதே தன்னை அண்டிவந்து துதிக்கிற முதியோருக்கு உபநிஷத்வாக்யங்களில் எழுகிற ஐயங்களைத் தீர்ப்பவர். எப்போதும் சாஸ்திரங்களின் பொருளை விளக்குகிற பேரறிஞர். கலைகளின் பிறப்பிடம். ஸம்ஸாரமாகிற அடர்ந்த காட்டில் அலைந்து களைத்த மக்கள் ஓய்வெடுக்கும் நிழல் தரும் மரம். (12)

सत्वोद्रेकप्रकाशः शरणमभियतां प्राणिनां तामसानां
आर्द्रागस्कारिणां नो हृदयगतमहानुग्रहावेदकोऽयम् ।

चेतःकल्हारचञ्चद्विकसनकरणे चन्द्रिका भूसुतायाः
भद्राद्रीशस्य हार्दं व्यपनयतु तमः सुन्दरो मन्दहासः ॥ १३

ஸத்வோத்ரேகப்ரகாச: சரணமபியதாம் ப்ராணிநாம் தாமஸாநாம்
ஆர்த்ராகஸ்காரிணும் நோ ஹ்ருதயகதமஹாநுக்ரக்ரஹாவேதகோऽயம் ।
சேத: கல்ஹாரசஞ்சத்விகஸநகரணே சந்த்ரிகா பூஸுதாயா:
பத்ராத்ரீசஸ்ய ஹார்தம் வ்யபநயது தம: ஸுந்தரோ மந்தஹாஸ: ॥ 13

பத்ராசல நாதனின் அழகிய புன்சிரிப்பு நம் உள்ளத்து இருட்டைப் போக்கட்டும். அது தன்னைச் சரணடைந்த அறியாமை (தமோ குணம்) மிக்கவரது உள்ளத்தில் பேரொளியாகத் துலங்குவது. பாபத்தில் ஊறித்தவறிழைக்கிற எமக்கும் உள்ளத்தில் பேரருள் பாய்வதைத் தெரிவிப்பது. பூமியின் புதல்வியான சீதையின் உள்ளமாகிய செங்கழுநீர்ப்பூவை மலரச்செய்கிற சந்திரன்.(13)

सीतानेत्रान्तवीक्षाऽसितरुचिशबलश्चौष्ठरागानुविद्धः
केयूर स्वर्णकान्तिव्यतिकर सुभगो राम ते मन्दहासः ।
ऐन्द्रेष्वासस्य शङ्कां वितरति सततं पश्यतां लोचनानां
युक्तं भद्राद्रिनाथ त्वमपि जलधरभ्रान्तिदायी विभासि ॥ १४

ஸீதாநேத்ராந்தவீக்ஷாऽஸிதருசிசபலச்சௌஷ்டராகாநுவித்த:
கேயூர ஸ்வர்ணகாந்திவ்யதிகர ஸுபகோ ராம தே மந்தஹாஸ: ।
ஐந்த்ரேஷ்வாஸஸ்ய சங்காம் விதரதி ஸததம் பச்யதாம் லோசநாநாம்
யுக்தம் பத்ராத்ரிநாத த்வமபி ஜலதரப்ராந்திதாயீ விபாஸி ॥ 14

ராமா! உன் புன் சிரிப்பு சீதையின் கடைக்கண் பார்வை பட்டுச்சிறிது கருநிறம் கலந்துள்ளது. உன் உதட்டுச்சிவப்புச்சாய ஒளி கலந்தது. தோள்வளையின் தங்க வண்ணப் பிரதிபலிப்பால் அழகியது. பார்ப்பவர் வானவில்லோ எனப்பிரமிக்கின்றனர். ஆம். இது உசிதம் தான். நீயும் நீர் நிறைந்த மேகமாகத் தான் காட்சி தருகிறாய். (14)

नेत्राह्लाद प्रवीणो निजतनुमहसा सन्ततं लक्ष्मणेतो
नित्यं सन्मार्गगामी सकलमपि हरंस्तापमत्यन्तशुद्धः ।
आलोकेनैव दूरादपि दृढतमसां छेदने संप्रवृत्तो
भद्राद्रौ किन्नु रात्रिञ्चरनिधनपरो भासते रामचन्द्रः ॥ १५

நேத்ராஹ்லாத ப்ரவீணோ நிஜதநுமஹஸா ஸந்ததம் லக்ஷ்மணேதோ
நித்யம் ஸந்மார்ககாமீ ஸகலமபி ஹரம்ஸ்தாபமத்யந்தசுத்த: ।
ஆலோகேநைவ தூராதபி த்ருடதமஸாம் சேதநே ஸம்ப்ரவ்ருத்தோ
பத்ராத்ரௌ கிந்நு ராத்ரிஞ்சரநிதநபரோ பாஸதே ராமசந்த்ர: ॥ 15

அவர் ராமன் எனும் சந்திரன். தன் மேனி ஒளியால் எப்போதும் கண்களுக்கு இன்பமளிப்பவர். லக்ஷ்மணனுடன் கூடியவர். எப்போதும் நல்வழி செல்பவர், எல்லா தாபத்தையும் நீக்குபவர், மிகவும் தூயவர். தூரத்திலிருந்தே கடும் இருளையும் (அறியாமையையும்) பார்வையாலேயே போக்குவதில் முனைந்தவர். ஆனால் பத்ராசலத்தில் இரவில் நடமாடும் அரக்கரை அழிப்பவராமே! (நிலவு இரவில் நடமாடுபவருக்கு ஒளி தந்து வழிகாட்டி உதவும் என அனைவரது எதிர்பார்ப்பு. இங்கு நடமாடுபவர் அரக்கரானதால் மாற்றம்.) (15)

चित्रं भद्राचलेन्दो तव किल चरितं वर्ण्यतां कैर्वचोभिः
सीताया विप्रयोगे करुणकरणता प्रस्फुटा ते विलापैः ।
त्यक्त्वा तामेव देवीं पुरजनवचसा गर्भिणीं काननान्ते
धीरोऽभूः पालयन्क्ष्मां मखकरणपरो वत्सराणां सहस्रम् ॥ १६

சித்ரம் பத்ராசலேந்தோ தவ கில சரிதம் வர்ண்யதாம் கைர்வசோபி:
ஸீதாயா விப்ரயோகே கருணகரணதா ப்ரஸ்புடா தே விலாபை: ।
த்யக்த்வா தாமேவ தேவீம் புரஜநவசஸா கர்பிணீம் காநநாந்தே
தீரோऽபூ: பாலயந்க்ஷ்மாம் மககரணபரோ வத்ஸராணாம் ஸஹஸ்ரம் ॥ 16

பத்ராசலத்தின் மீது உலாவுகிற சந்திரனே! உன் நடைமுறையை எவ்வாறு வர்ணிப்பேன்? பஞ்சவடிக்காட்டில் சீதையை விட்டுப்பிரிந்ததும் உன் சோகம் நிரம்பிய உள்ளம்

உனது புலம்பலால் வெளியே தெரிந்தது. அதே நீ நகர மக்களின் அவச்சொல் கேட்டு அதே சீதையை கருவுற்றிருந்தபோது நடுக்காட்டில் விட்டுவந்ததுடன், பூமியை ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆண்டாய் ! வேள்வி புரிய முனைந்தாய். (அது என்ன சித்தப்போக்கு?) (16)

काहं मान्द्यैकभूमिः क्व रघुतिलको विद्वदीड्यांघ्रिपद्मः
स्तोत्रायाथापि तस्य प्रसरति हृदयं वार्यमाणं मयापि ।
मोदेनाथापि नूनं रघुकुलवृषभो भद्रशैलाग्रवासी
स्तम्भारोहप्रयत्नं हसति किल शिशुं वीक्ष्य नन्दन्पिता हि ॥१७

க்வாஹம் மாந்த்யைகபூமி: க்வச ரகுதிலகோ வித்வதீட்யாங்க்ரிபத்ம:
ஸ்தோத்ராயாதாபி தஸ்ய ப்ரஸரதி ஹ்ருதயம் வார்யமாணம் மயாபி।
மோதேநாதாபி நூநம் ரகுகுலவ்ருஷபோ பத்ரசைலாக்ரவாஸீ
ஸ்தம்பாரோஹப்ரயத்நம் ஹஸதி கில சிசும் வீக்ஷ்ய நந்தந்பிதா ஹி ॥ 17

அறியாமையின் ஒரே இருப்பிடமான நான் எங்கே! பேரறிஞர்களால் தாமரை போன்ற திருவடிகளில் வணங்கப் பெறுகிற ரகுகுல திலகன் எங்கே! நான் தடுத்தும் என் உள்ளம் அவனைத்துதிக்க முன் வருகிறது. பத்ராசலத்திலுள்ள ரகுகுலத்தின் காளையான ராமன் அதனுல் ஆனந்தமடையக் கூடும். தன் சிசு தூணின் மீது தாவி ஏற முயல்வதைக் கண்டு தந்தை கைகொட்டிச் சிரிப்பானே! (அது இயல்புதானே !) (17)

शृण्वन्तो वा पठन्तस्तव चरितवरं हन्त वाल्मीकिबद्धं
भक्ता आनन्दबाष्पाकुलनयन युगाः किञ्च रोमाञ्चवन्तः ।
यत्रासीरंस्ततो मामपि नय भगवन्भद्र भद्राचलेश
प्राप्स्याम्युत्तीर्य मोहाम्बुधिमथ भवतस्तेजसेद्धं पदं तत् ॥१८

ச்ருண்வந்தோ வா படந்த ஸ்தவ சரிதவரம் ஹந்த வால்மீகிபத்தம்
பக்தா ஆநந்தபாஷ்பாகுலநயந யுகா: கிஞ்ச ரோமாஞ்சவந்த: ।
யத்ராஸீரம்ஸ்ததோ மாமபி நய பகவந் பத்ர பத்ராசலேச
ப்ராப்ஸ்யாம்யுத்தீர்ய மோஹாம்புதிமத பவதஸ்தேஜஸேத்தம் பதம் தத் ॥

பகவானே! மங்களமானவரே! பத்ராசல நாதரே! வால்மீகி இயற்றிய உன் சிறந்த வரலாற்று நூலான ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தைக் கேட்கிற பக்தர்கள் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக, உடல் புல்லரிக்க அமர்ந்திருக்குமிடத்திற்கு என்னையும் அழைத்துச்செல்வாய் ! நானும் மதிமயக்கக் கடலைக் கடந்து உன் பேரொளிமிக்க அந்தப் பெருநிலை அடைவேனே!(18)

ऐश्वर्यं धनलाभमप्यधिकतां स्वेषु प्रशंसावहां
अर्थिभ्योऽर्पणमन्न वस्त्रधन सद्विद्यादिकानामपि ।
ये वाञ्छन्ति त एकदापि मनुजा गोदावरीमज्जनाः
भद्राद्रीश्वरपादपद्मयुगलीनम्रा भवन्तु क्षणम् ।। १९

ஐச்வர்யம் தநலாபமப்யதிகதாம் ஸ்வேஷு ப்ரசம்ஸாவஹாம்
அர்திப்யோऽர்பணமந்ந வஸ்த்ரதந ஸத்வித்யாதிகாநாமபி ।
யே வாஞ்சந்தி த ஏகதாபி மநுஜா கோதாவரீ மஜ்ஜநா:
பத்ராத்ரீச்வரபாதபத்மயுகலீநம்ரா பவந்து க்ஷணம் ॥ 19

பேராளுமையையும் செல்வப் பேற்றையும் தன் மக்களிடையே புகழ் தருகிற பெருமையையும் தன்னை நாடியவருக்கு உணவும் ஆடையும் செல்வமும் நற்கல்வியும் வழங்கத்தகுதியும் பெற விரும்புபவர், ஒருதடவையாவது கோதாவரியில் நீராடி பத்ராசல நாதரது தாமரை போன்ற திருவடியில் ஒரு கணமாவது வணங்கி நிற்கட்டும். (19)

भो लोकाः शृणुतेदमल्पधिषणेनाप्युक्तमल्पं वचो
वैदुष्यं कवितां धनं निपुणतां यच्चेतरत्कीर्तिकृत् ।
रामः स्वेषु परीक्षते न कुहचिद्भक्तिं परं पश्यति
क्षेमार्थं तदुपेत भद्रधरणीभृन्नाथदृष्टेः पदम् ।। २०

போ லோகா: ச்ருணுதேதமல்பதிஷணேநாப்யுக்தமல்பம் வசோ
வைதுஷ்யம் கவிதாம் தநம் நிபுணதாம் யச்சேதரத்கீர்திக்ருத் ।
ராம: ஸ்வேஷு பரீக்ஷதே ந குஹசித்பக்திம் பரம் பச்யதி
க்ஷேமார்தம் ததுபேத பத்ரதரணீப்ருந்நாதத்ருஷ்டே: பதம் ॥ 20

மக்களே! இந்தச் சிறுபுத்தியுடையவனின் அற்பமான சொல்லைக் கேட்பீர். ராமன் தன்னைச்சார்ந்தவரது அறிவாற்றலையோ வல்லமையையோ மற்றும் புகழ் தரக் கூடியதெதனையுமோ சோதிப்பதில்லை. பக்தியை மட்டும் காண்கிறார். அதனால் நலம் பெற பத்ராசல நாதரின் பார்வையில் படுவீர். (20)

रामो राम इतीव सर्वजनतासंघुष्यमाणे विभौ
अज्ञानादिव ते कथां सुरमुनिं पप्रच्छ वल्मीकभूः ।
तेन ज्ञातमिदं तवोत्तमकथा वक्त्राद्गृहीता गुरोः
मुक्त्यै स्यादपि भुक्तये तनुभृतां भद्राद्रिनाथ प्रभो ॥ २१

ராமோ ராம இதீவ ஸர்வஜநதாஸங்குஷ்யமாணே விபௌ
அஜ்ஞாநாதிவ தே கதாம் ஸுரமுநிம் பப்ரச்ச வல்மீகபூ: ।
தேந ஜ்ஞாதமிதம் தவோத்தமகதா வக்த்ராத்க்ருஹீதா குரோ:
முக்த்யை ஸ்யாதபி புக்தயே தநுப்ருதாம் பத்ராத்ரிநாத ப்ரபோ ॥ 21

பத்ராசல நாதனே! பெருமானே! ராமன் ராமன் என உலகம் முழுவதும் புகழப் பெறுகிற பெருமானைப் பற்றிச் சிறிதும் அறியாதவர் போல் வால்மீகி தேவர்ஷியான நாரதரிடம் கேட்டறிந்தார். அதிலிருந்து (நான்) புரிந்து கொண்டது இது மட்டுமே. குருவின் வாயிலாக உன் உத்தமமான கதை கேட்பது முக்திபெற உதவும். மனிதனின் இவ்வுலக வாழ்விற்கும் பெரிதும் உதவும் என்பதே, (21)

हंसं त्वामवयन्ति शास्त्रनिपुणाः सन्मानसे सञ्चर-
स्येवं चेत्तव पक्षपातमुचितं मन्ये महीपेश्वर ।
तस्य स्थानममुं जनं कलयितुं काक्षेपकर्ताऽस्ति ते
भद्राद्रीश्वर भावयास्य समयं सज्जोऽस्म्यहं सर्वदा ॥ २२

ஹம்ஸம் த்வாமவயந்தி சாஸ்த்ரநிபுணா: ஸந்மாநஸே ஸஞ்சர-
ஸ்யேவம் சேத்தவ பக்ஷபாதமுசிதம் மந்யே மஹீபேச்வர ।
தஸ்ய ஸ்தாநமமும் ஜநம் கலயிதும் க்வாக்ஷேபகர்தாऽஸ்தி தே
பத்ராத்ரீச்வர பாவயாஸ்ய ஸமயம் ஸஜ்ஜோऽஸ்ம்யஹம் ஸர்வதா ॥ 22

சாஸ்திரம் கற்றுத் தேர்ந்தவர் உன்னை அன்னப்பறவையாகக் (ஹம்ஸமாக - ஆத்மாவாக) கருதுகின்றனர். அதனுல் நல்லோரின் மனமாகிய மானஸஸரஸில் நீந்திவருகிறுய். பாலும் நீரும் கலக்கப்பெற அதில் நீரையும் பாலையும் பிரித்துப்பாலைப்பருகுகிற பக்ஷபாதம் (ஒரு சார்பில் அக்கரை கொள்வது) இயல்பானதே. அரசர்களுக்கும் அரசனே! அந்த நிலையில் என்னைப் பாலாக நீ கருதுவாயே எனில் அதனை எவர் தடுப்பார்? இவனுக்கு அதற்குரிய நேரத்தை அமைத்துத் தருவாய். நான் எந்நேரமும் அவ்வாருக ஆயத்தமடைய உள்ளேன். (22)

यद्ब्रह्माहुरपाणिपादं अमनो निष्कर्णचक्षुर्महत्
तद्द्रष्टुं कथमीश्महे कथमहो नन्तुं समीहामहे ।
इत्यालोच्य विषीदतां तनुमतां क्षेमाय रामात्मना
तद्भद्राचल सीम्नि राजतितरां सर्वान्पुमर्थान् ददत् ।। २३

யத்ப்ரஹ்மாஹுரபாணிபாதம் அமநோ நிஷ்கர்ண சக்ஷுர்மஹத்
தத்த்ரஷ்டும் கதமீச்மஹே கதமஹோ நந்தும் ஸமீஹாமஹே ।
இத்யாலோச்ய விஷீததாம் தநுமதாம் க்ஷேமாய ராமாத்மநா
தத்பத்ராசல ஸீம்நி ராஜதிதராம் ஸர்வாந்புமர்தாந் ததத் ॥ 23

பிரும்மம் காலும் கையுமில்லாதது, மனமற்றது, காதும் கண்ணுமில்லாதது, மிக மிகப் பெரிது என்பர். அதனை எவ்வாறு காண்பது? எவ்வாறு வணங்க முடியும்? இவ்வாறு நினைத்துச் சோர்வுறுகிற மாந்தரின் நலனுக்காக பத்ராசல எல்லையில் எல்லா புருஷார்த்தங்களையும் வழங்குகிற பெருமான் ராமனுகக் காட்சி தருகிறுர் (23)

वाङ्मे निर्गुण मानुषस्तुतिहता चेतो हतं चिन्तया
हस्तोऽयं मम दुर्जनार्पितधनादानेन नित्यं हतः ।
पुष्टं दुष्टपरान्नतश्च जठरं स त्वं प्रसीदेः कथं
निर्व्याजां प्रतिपालये तव कृपां भद्राद्रिनाथ प्रभो ।। २४

வாங்மே நிர்குண மாநுஷஸ்துதிஹதா சேதோ ஹதம் சிந்தயா
ஹஸ்தோऽயம் மம துர்ஜநார்பிததநாதாநேந நித்யம் ஹத: ।
புஷ்டம் துஷ்ட பராந்நதச்ச ஜடரம் ஸ த்வம் ப்ரஸீதே: கதம்
நிர்வ்யாஜாம் ப்ரதிபாலயே தவ க்ருபாம் பத்ராத்ரிநாத ப்ரபோ ॥ 24

ஈன குணமுள்ளவனைப்பாடி என் வாக்கு வீணானது. உள்ளம் வேண்டாத சிந்தனையால் பாழானது. இந்தக்கையும் அற்பன் அளித்த பணத்தை வாங்கி எப்போதும் பலனற்றதாயுள்ளது. வயிறும் தூய்மை கெட்டவன் தந்த உணவை ஏற்று வளர்க்கப்பட்டது. பத்ராசல நாத! பெருமானே! காரணம் எதிர்பாராத உன் கிருபை ஒன்றையே எதிர்பார்க்கிறேன். (24)

माया त्वां जनयत्यजं विदधती नामानि ते सादरं
ब्रह्मा विष्णुरुमापती रघुपतिः कृष्णश्च कल्कीति च ।
मत्त्राणाय नियोजयेद्यदि तदा कुर्याश्च मद्रक्षणं
श्रीभद्राद्रिविभो मदीयदुरितैः सा नैवमाधाद् ध्रुवम् ॥ २५

மாயா த்வாம் ஜநயத்யஜம் விதததீ நாமாநி தே ஸாதரம்
ப்ரஹ்மா விஷ்ணுருமாபதீ ரகுபதி: க்ருஷ்ணச்ச கல்கீதி ச ।
மத்த்ராணாய நியோஜயேத்யதி ததா குர்யாச்ச மத்ரக்ஷணம்
ஸ்ரீபத்ராத்ரிவிபோ மதீயதுரிதை: ஸா நைவமாதாத் த்ருவம் ॥ 25

மாயை பிறவிக்குட்படாத உன்னைப் பிறக்கச் செய்தது. கரிசனத்துடன் பிரும்மா, விஷ்ணு, உமாபதி, ரகுபதி, கிருஷ்ணன், கல்கி எனப் பெயரிட்டழைத்தது. அது என்னைக் காக்கும்படி உன்னைப்பணித்தால் அப்போது என்னை நீ காப்பாற்றுவாய். ஸ்ரீபத்ராசல நாத! எல்லாமானவனே! அந்த மாயை என்பாபத்தின் காரணமாக உன்னைப்பணிக்கவில்லை என்பது நிச்சயம். (25)

कल्याणं कमलापतेः कलयतात्कम्रोऽवतारः स नो
यः कङ्काय च योगिनामसुलभं स्थानं स्वयं प्राददात् ।
गत्वाऽन्यं पुरुषं धिया मुनिवधूं भ्रष्टां पुनाति स्म यो
यो वा दक्षिणदेशजान्सुखयितुं भद्राचले तिष्ठति ॥ २६

கல்யாணம் கமலாபதே: கலயதாத் கம்ரோऽவதார: ஸ நோ
ய: கங்காய ச யோகிநாமஸுலபம் ஸ்தாநம் ஸ்வயம் ப்ராததாத் ।
கத்வாऽந்யம் புருஷம் தியா முநிவதூம் ப்ரஷ்டாம் புநாதி ஸ்ம யோ
யோ வா தக்ஷிணதேசஜாந் ஸுகயிதும் பத்ராசலே திஷ்டதி ॥ 26

லக்ஷ்மியின் கணவனின் ஒரு அழகிய அவதாரம் நமக்கு மங்களம் அளிக்கட்டும். அது கழுகுக்கு யோகிகளுக்கும் கிட்டாத மேனிலையைத் தானே அளித்தது. ஒரு ஆணை மனமாற நாடித் தூய்மையிழந்த அகலியை என்ற பெண்ணைத் தூயவளாக்கியது. அது தென் திசையில் வாழ்பவரை இன்புறச் செய்ய பத்ராசலத்தில் உள்ளது. (26)

कल्पद्रुः कविताजुषां कुलगुरुर्विद्येप्सया श्राम्यतां
भारूपः प्रणतान्तरस्थतमसां भोग्यं परं योगिनाम् ।
कालः कौणपसन्ततेश्च करुणा मूर्ता महागस्विनां
भद्रं दातुमनर्गलं विजयते भद्राचले कोऽपि नः ॥ २७

கல்பத்ரு: கவிதாஜுஷாம் குலகுருர்வித்யேப்ஸயா ச்ராம்யதாம்
பாரூப: ப்ரணதாந்தரஸ்ததமஸாம் போக்யம் பரம் யோகிநாம் ।
கால: கௌணபஸந்ததேச்ச கருணா மூர்தா மஹாகஸ்விநாம்
பத்ரம் தாதுமநர்கலம் விஜயதே பத்ராசலே கோऽபி ந: ॥ 27

கவனசக்தியுள்ளவருக்குக் கற்பகமரம்; நற்கல்வி பெற உழைப்பவருக்கு குல குரு; உள்ளத்திருட்டிற்குப் பேரொளி; யோகிகளுக்கு அடைய வேண்டிய பெருநிலை, அரக்கர் வம்சத்தினருக்கு யமன். பெரும்பாபிகளுக்கு உருவெடுத்த கருணை, அவ்வாறு பத்ராசலத்தில் ஒருவன் மங்களத்தைத் தடையின்றி அளிப்பதற்கெனக் காட்சி தருகிறான். (27)

यस्याङ्घ्रेः सकृदर्पणाद्रघुकुलक्ष्मपाल सिंहासनं
प्राप्तं पादुकयाऽपि राक्षसपतिः कीशाधिपश्च स्वयम् ।
आस्तां प्रेमभरेण नुन्नमनसौ सच्चामरग्राहिणौ
यस्यासौ मम सेव्यतामधिगतो भद्राचलस्योपरि ॥ २८

யஸ்யாங்க்ரே: ஸக்ருதர்பணாத்ரகுலக்ஷ்மாபால ஸிம்ஹாஸநம்
ப்ராப்தம் பாதுகயாऽபி ராக்ஷஸபதி: கீசாதிபச்ச ஸ்வயம் ।
ஆஸ்தாம் ப்ரேமபரேண நுந்நமநஸௌ ஸச்சாமரக்ராஹிணௌ
யஸ்யாஸௌ மம ஸேவ்யதாமதிகதோ பத்ராசலஸ்யோபரி ॥ 28

அவரது திருவடிகளில் ஒரு தடவை தன்னைக் கிடத்திக் கொண்டதால் பாதுகையும் ரகுகுலத்தரசருக்கான ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்தது. அவ்வாறே சரணடைந்த ராக்ஷஸர்களின் அரசனான விபீஷணனும் குரங்குகளின் அரசனான ஸுக்ரீவனும் தாமே அன்புச்சுமை தூண்டிய மனத்தினராக சாமரம் ஏந்தியுள்ளனர். அந்தப் பெருமான் பத்ராசலத்தின் மீது என்னால் பணிவிடை செய்யப் பெறுபவராக உள்ளார். (28)

चापो यस्य तनोति पातकततेः सेतौ कृताग्रः क्षतिं
बाणो यस्य कपीशभावमददात्पुत्राय भासां निधेः ।
वीक्षा यस्य च पापिनोऽपि भवति स्वर्लोकनिःश्रेणिका
सोऽयं वाङ्मनसातिगामि महिमा जागर्ति भद्राचले ॥ २९

சாபோ யஸ்ய தநோதி பாதகததே: ஸேதௌ க்ருதாக்ர: க்ஷதிம்
பாணோ யஸ்ய கபீசபாவமததாத்புத்ராய பாஸாம் நிதே: ।
வீக்ஷா யஸ்ய ச பாபிநோऽபி பவதி ஸ்வர்லோகநி: ச்ரேணிகா
ஸோऽயம் வாங்மநஸாதிகாமி மஹிமா ஜாகர்தி பத்ராசலே ॥ 29

இவரது வில் ஸேதுவில் நுனி பதிந்ததாக (தனுஷ்கோடி) பாப வரிசையை அழிக்கிறது. இவரது அம்பு சூர்ய குமாரனான ஸுக்ரீவனுக்கு வானரர்களின் அரசுரிமையைத் தந்தது. இவருடைய கடாட்சம் பாபிக்கும் ஸ்வர்க்கமேறப் படிவரிசையாகிறது. வாக்கிற்கும் மனத்திற்கும் எட்டாத பெரும் பொருள் பத்ராசலத்தில் காட்சி தருகிறது. (29)

यद्वीक्षा शरभङ्गनामकमुनेः वैधात्पदात् ज्यायसी
यत्सेवा युवराजताख्यपदतः श्लाघ्या सुमित्राभुवः ।
यच्चारित्रकथाश्रुतिर्हनुमतो वैकुण्ठवासाधिका
तास्तिस्रोऽपि च भद्रशैल शिखरे लभ्याः स्वतो देहिनाम् ॥ ३०

யத்வீக்ஷா சரபங்கநாமகமுநே: வைதாத்பதாத் ஜ்யாயஸீ
யத்ஸேவா யுவராஜதாக்யபதத: ச்லாக்யா ஸௌமித்ராபுவ: ।
யச்சாரித்ரகதாச்ருதிர்ஹநுமதோ வைகுண்டவாஸாதிகா
தாஸ்திஸ்ரோऽபி ச பத்ரசைல சிகரே லப்யா: ஸ்வதோ தேஹிநாம் ॥ 31

இவரது கடைக்கண் பார்வை சரபங்க முனிவருக்கு பிரும்மலோகவாஸத்தை விடப் பெரிது. லக்ஷ்மணனுக்கு இவரது பணிவிடை யுவராஜ பதவியை விடப் புகழுக்குரியது. இவரது கதை கேட்பது ஹனுமாருக்கு வைகுண்ட வாஸத்தைவிடப் பெரிது. அம் மூன்றுமே பத்ராசல சிகரத்தில் உயிரினமனைத்திற்கும் எளிதில் கிட்டும். (30)

यं वक्षःस्थलमास्थिताऽपि कमला नो तत्वतो जानती
तस्यानुग्रहमीप्सतीव पदयोः सेवां सदा कुर्वती ।
सोऽयं रामवपुःप्रकाशितमहातत्त्वः स्वयं ब्रह्मणा
मूढानुग्रहकांक्षया विलसति श्रीभद्रशैलोपरि ॥ ३१

யம் வக்ஷ: ஸ்தலமாஸ்திதாऽபி கமலா நோ தத்வதோ ஜாநதீ
தஸ்யாநுக்ரஹமீப்ஸதீவ பதயோ: ஸேவாம் ஸதா குர்வதீ ।
ஸோऽயம் ராமவபு: ப்ரகாசிதமஹாதத்த்வ: ஸ்வயம் ப்ரஹ்மணா
மூடாநுக்ரஹகாங்க்ஷயா விலஸதி ஸ்ரீபத்ரசைலோபரி ॥ 31

மார்பில் அமர்ந்திருந்தும் லக்ஷ்மி இவரை உண்மை நிலையில் உணராமல் அவரது அருள்பெற விரும்பித் திருவடிகளுக்குப் பணிவிடை புரிகிறாள். அவரே ராமன் என்றவடிவில் எனப் பிரம்மாவால் அவரது உண்மை நிலை வெளிப்படுத்தப் படுகிறது. அவரே அறிவிலிகளுக்கு அருள்புரியவென்றே ஸ்ரீபத்ராசலத்தில் காட்சி தருகிறார். (31)

अङ्गाभाजित तोयदाय भजतां भङ्गावहाय द्विषां
गङ्गापावनताप्रदाय महिजासङ्गाधिकानन्दिने ।
पिङ्गाक्षेशसखाय मे नतिशतं रङ्गाधिराजार्चिने
तुङ्गात्युज्ज्वलभद्रशैलविलसच्छृङ्गाग्रभूवासिने ॥ ३२

அங்காபாஜித தோயதாய பஜதாம் பங்காவஹாய த்விஷாம்
கங்காபாவநதாப்ரதாய மஹிஜா ஸங்காதிகாநந்திநே ।
பிங்காக்ஷசஸகாய மே நதி சதம் ரங்காதிராஜார்சிநே
துங்காத்யுஜ்ஜ்வலபத்ர சைலவிலஸச்ச்ருங்காக்ரபூவாஸிநே ॥ 32

(எட்டு பிராஸங்கள் கொண்ட சுலோகம்) மிக உயர்ந்து பேரொளியுடன் விளங்குகிற பத்ராசலத்தின் மீது அழகாக விளங்குகிற கொடுமுடியில் வசிக்கிறவருக்கு என் நூறு நமஸ்காரங்கள். அவர் மேகத்தைத் தன் மேனியொளியால் வென்றவர். தன்னை வழிபடுபவருக்கு மேகம் போல் விரும்பியதைப் பொழிபவர். எதிரிகளை முறியடிப்பவர். கங்கைக்கும் தூய்மை வழங்குபவர். பூமியின் புதல்வியுடன் இணைவதில் அதிகம் ஆனந்திப்பவர். செங்கண்ணனான வானரத் தலைவனான ஸுக்ரீவனின் நண்பர். ரங்கநாதரை வழிபடுபவர். (32)

याचे त्वां रघुनाथ किञ्चन न ते दत्तेन तेन क्षतिः
सारथ्यं ददते त्वदर्थमयते भक्तिं सुमन्त्राय ते ।
यद्रूपं समदर्शयः करुणया प्रस्थास्यमानो वनं
तत्तेजोमयमीक्षितुं मम मनो भद्राचलेशेच्छति ॥ ३३

யாசே த்வாம் ரகுநாத கிஞ்சந ந தே தத்தேந தேந க்ஷதி:
ஸாரத்யம் தததே த்வதர்தமயதே பக்திம் ஸுமந்த்ராய தே ।
யத்ரூபம் ஸமதர்சய: கருணயா ப்ரஸ்தாஸ்யமாநோ வநம்
தத்தேஜோமயமீக்ஷிதும் மம மநோ பத்ராசலேசேச்சதி ॥ 33

பத்ராசலேச! ரகுநாத! உம்மிடம் ஒன்று வேண்டுவேன். அதை வழங்குவதால் உமக்குக் குறை ஏதுமில்லை. காட்டுக்குக் கிளம்பும் போது பக்தியுடன் உமது தேரோட்டியாயிருந்த ஸுமந்திரருக்குக் கருணையுடன் நீர் காட்டிய ஒளிமயமான உருவத்தைக் காண என்மனம் விரும்புகிறது. (33)

कारुण्यामृतवर्षुको जनकजाविद्युल्लतासङ्गवान्
सन्तापं शमयन् स्वमाश्रितवतां श्यामाभिरामाकृतिः ।

नित्यं सत्पथमाश्रितो जनतया संप्रार्थ्यसन्दर्शनः
भद्रोर्वीधरमाश्रितो विजयते रामाभिधानो घनः ॥ ३४

காருண்யாம்ருதவர்ஷுகோ ஜநகஜாவித்யுல்லதாஸங்கவாந்
ஸந்தாபம் சமயந் ஸ்வமாச்ரிதவதாம் ச்யாமாபிராமாக்ருதி: ।
நித்யம் ஸத்பதமாச்ரிதோ ஜநதயா ஸம்ப்ரார்த்யஸந்தர்சந:
பத்ரோர்வீதரமாச்ரிதோ விஜயதே ராமாபிதாநோ கந: ॥ 34

பத்ராசலத்தைத் தன்னிடமாக அடைந்த ராமன் என்ற கரு மேகம், கருணை எனும் அமுத நீர் பொழிவது, ஜானகீ என்ற மின்னல் கொடி படர்ந்தது. தன்னை அண்டியவரின் தாபத்தைக் குறைப்பது, கரும்பச்சை நிற மேனி கொண்டது, எப்போதும் நல்வழி நடப்பது, மக்களால் காண வேண்டி விரும்பப்பெறுவது. அது வெற்றியுடன் விளங்குகிறது. (34)

चेतो मे विषयेषु सञ्चरति न प्रह्वोऽस्मि ते पादयोः
सद्भिः साधु समागमो न कुहचित् श्रद्धा च नो कर्मणि ।
संसाराम्बुनिधिं तरीतुमनसः किं वाऽस्ति मे साधनं
भद्राद्रीश्वर ते विनाऽद्य शबरीमोक्षप्रदातः कृपाम् ॥ ३५

சேதோ மே விஷயேஷு ஸஞ்சரதி ந ப்ரஹ்வோऽஸ்மி தே பாதயோ:
ஸத்பி: ஸாது ஸமாகமோ ந குஹசித் ச்ரத்தா ச நோ கர்மணி ।
ஸம்ஸாராம்புநிதிம் தரீதுமநஸ: கிம் வாऽஸ்தி மே ஸாதநம்
பத்ராதீச்வர தே விநாऽத்ய சபரீமோக்ஷப்ரதாத: க்ருபாம் ॥ 35

என் மனம் வெளிப்பொருளை நாடிச் செல்கிறது. நான் உன் திருவடிகளில் பணிவுள்ளவனல்ல. நல்லோருடன் நல்லிணக்கமுமில்லை. சடங்குகளில் ஈடுபாடில்லை. பத்ராசலநாத! சபரிக்கு முக்தி அளித்தவரே! பிறவிக் கடலைக்கடக்க விரும்புகிற எனக்கு உம் கருணையைத் தவிர என்ன ஸாதனம் உள்ளது? (35)

श्रेयः पक्ष्मलयन्ति सूक्तिषु सुधां सिञ्चन्ति राज्ञां सभा-
स्वातन्वन्ति जयं समं बुधगणैर्विद्याविवादेष्वपि ।

आकिञ्चन्यमपानुदन्ति हृदयं कुर्वन्त्यहो निर्मलं
भद्राद्रीश्वर रामभद्र करुणाफुल्लत्कटाक्षाङ्कुराः ॥ ३६

ச்ரேய: பக்ஷ்மலயந்தி ஸூக்திஷு ஸுதாம் ஸிஞ்சந்தி ராஜ்ஞாம் ஸபா-
ஸ்வாதந்வந்தி ஜயம் ஸமம் புதகணைர்வித்யாவிவாதேஷ்வபி।
ஆகிஞ்சந்யமபாநுதந்தி ஹ்ருதயம் குர்வந்த்யஹோ நிர்மலம்
பத்ராதீச்வர ராமபத்ர கருணாபுல்லத்கடாக்ஷாங்குரா: ॥ 36

பத்ராசல நாதனான ராமபத்ரனின் கருணைததும்புகிற கடாக்ஷமுளைகள், மேனிலையை கிளைவிடச் செய்கின்றன. பேச்சில் அமுதத்தைத் தெளிக்கின்றன. ராஜஸபைகளில் அறிஞர் கூட்டத்துடன் கற்றவித்தையில் வாதவிவாதம் புரியும்போது வெற்றியைத் தருகின்றன. ஏழ்மையை அகற்றுகின்றன. உள்ளத்தை அப்பழுக்கற்றதாக்குகின்றன. (36)

चाञ्चल्यं परिहर्तुमब्धिपयसो नाथेशिषे स्वेच्छया
चेतो मे चपलं विधातुमचलं शक्ते न किं त्वत्पदे ।
ईशस्त्वं वरभद्रशैलनिलय स्थाणोर्धनुर्भञ्जने
मत्कर्माङ्कुरमीश्वरो दलयितुं किं नेति विज्ञापये ॥ ३७

சாஞ்சல்யம் பரிஹர்துமப்திபயஸோ நாதேசிஷே ஸ்வேச்சயா
சேதோ மே சபலம் விதாதுமசலம் சக்தே ந கிம் த்வத்பதே।
ஈசஸ்த்வம் வரபத்ரசைலநிலய ஸ்தாணோர்தநுர்பஞ்நே
மத்கர்மாங்குரமீச்வரோ தலயிதும் கிம் நேதி விஜ்ஞாபயே ॥ 37

நாத ! கடலின் நீரின் சஞ்சலத் தன்மையைத் தன் விருப்பப்படி போக்க முடிந்தவருக்குச் சபலமான என் சித்தத்தைச் சலனமின்றி உன் திருவடியில் பதிக்க இயலாதோ? சிறந்த பத்ராசலத்தில் வசிப்பவரே! சிவனது வில்லை ஒடிக்க இயன்ற நீர் என் கருமம் என்ற முளையைக் கிள்ளி எறிய இயலாதோ? இவ்வாறு விண்ணப்பித்துக்கொள்கிறேன். (37)

सेव्यस्त्वं श्रुतिशीर्षवार्धितलगैर्नित्यं मुनीनां गणैः
मूढेषु प्रथमासनं प्रथयता सेव्यो मयाऽपि स्वयम् ।

नानानन्दमयं स्वधाम नयसे मामप्यसन्देहतो
युक्तं किं नु बुधाबुधौ समतया भद्राद्रिनाथेक्षसे ॥ ३८

ஸேவ்யஸ்த்வம் ச்ருதிசீர்ஷவார்திதலகைர்நித்யம் முநீநாம் கணை:
மூடேஷு ப்ரதமாஸநம் ப்ரதயதா ஸேவ்யோ மயாऽபி ஸ்வயம் ।
நாநாநந்தமயம் ஸ்வதாம நயஸே மாமப்யஸந்தேஹதோ
யுக்தம் கிம் நு புதாபுதௌ ஸமதயா பத்ராத்ரிநாதேக்ஷஸே ॥ 38

வேதத்தின் முடியான உபநிஷத்தெனும் கடலின் அடித்தளத்தைக் கண்ட முனிவர் கூட்டத்தால் வழிபடத்தக்க நீ, முட்டாள்களில் முதலிடம் பெற்றதைப் பெருமையாக ஏற்கிற என்னாலும் வழிபடப் பெறுபவன். ஐயமின்றி என்னையும் பல்வகை ஆனந்தமே வடிவான தன் பெருநிலையை அடையச் செய்கிறாய். பத்ராசலநாத! பேரறிஞனையும் முட்டாளையும் ஸமமாகக் காண்பது உனக்கு உசிதமா? 38

कीर्त्यर्थं न तु भक्तितो रघुपते गुम्भन्ति ये त्वत्कथां
वाचा माक्षिकधुर्यया तव कृपापात्रत्वमायान्ति ते ।
जिह्वाचापलतो रसायनवरं ये भुञ्जते तेऽपि किं
नारोग्यं महदाप्नुवन्ति भुवने भद्राचलेश प्रभो ॥ ३९

கீர்த்யர்தம் ந து பக்திதோ ரகுபதே கும்பந்தி யே த்வத்கதாம்
வாசா மாக்ஷிகதுர்யயா தவ க்ருபாபாத்ரத்வமாயாந்தி தே ।
ஜிஹ்வாசாபலதோ ரஸாயநவரம் யே புஞ்ஜதே தேऽபி கிம்
நாரோக்யம் மஹதாப்நுவந்தி புவநே பத்ராசலேச ப்ரபோ ॥ 39

பத்ராசலநாத! ரகுபதியே! புகழைப்பெற - பக்தியாலல்ல - உன் கதையைத் தேனை மிஞ்சுகிற இனிய சொல்லால் பாடுபவர்களும் உன் கிருபையை பெறுகின்றனர். உடலைத்திடப்படுத்துகிற சிறந்த இனிய மருந்தை நாக்கிற்கு ருசி என்று சாப்பிடுபவரும் பெரும் ஆரோக்யத்தைப் பெறுவதில்லையா? 39

त्वद्बाणेन निमज्जितो जलनिधौ मारीचनामाऽशरः
पश्यन् राममयं जगन्मुनिततीर्भीतिभरादत्यगात् ।
पापोऽमूं गतिमानशे यदि तवाधायापराधं परं
किं वाच्यं वरभद्रशैलनिलय त्वत्पादपद्मार्चिषु ।। ४०

த்வத்பாணேந நிமஜ்ஜிதோ ஜலநிதௌ மாரீசநாமாऽசர:
பச்யந் ராமமயம் ஜகந்முநிததீர் பீதேர்பராதத்யகாத் ।
பாபோऽமூம் கதிமாநசே யதி தவாதாயாபராதம் பரம்
கிம் வாச்யம் வரபத்ரசைலநிலய த்வத்பாதபத்மார்சிஷு ॥ 40

சிறந்த பத்ராசலத்தில் வசிப்பவனே! உன் பாணத்தால் அடிப்பட்ட மாரீசன் என்ற ராக்ஷஸன் கடலில் மூழ்கடிக்கப்பட்டு பயத்தின் சுமையால் உலகையே ராமனுக (வெளிப்பொருளனைத்தையும் ராம வடிவாகக்) கண்டான். (எங்கும் ஈசனைக் காண்கிற) முனிவர்களைவிட முன் நின்ருன். உன்னிடம் பெருந்தவற்றைச் செய்த பாபியே இந்நிலை பெறமுடிந்ததெனில் உன் திருவடிகளை அர்ச்சிப்பவர் எந்நிலை பெறுவார் எனச் சொல்ல முடியுமா? (40)

राम त्वत्पदपद्मयोर्नखरुचिर्हार्दं तमो मे हरेत्
उद्भूता चरणाम्बुजात्तव पुरा स्रोतस्विनी द्योसदाम् ।
सोढ्वा ते जलधिप्रयुक्त शरसंसक्ताग्नितापं परं
पत्यर्थं शरणागतेव लसति श्रीभद्रशैलेश या ।। ४१

ராம த்வத்பதபத்மயோர் நகருசிர் ஹார்தம் தமோ மே ஹரேத்
உத்பூதா சரணும்புஜாத்தவ புரா ஸ்ரோதஸ்விநீ த்யோஸதாம் ।
ஸோட்வா தே ஜலதிப்ரயுக்த சரஸம்ஸக்தாக்நிதாபம் பரம்
பத்யர்தம் சரணுகதேவ லஸதி ஸ்ரீபத்ரசைலேச யா ॥ 41

ஸ்ரீ பத்ராசல ஈச! ராம! முன்னர் உன் திருவடித் தாமரைகளிலிருந்து வானவரின் நதியான கங்கை பெருகினுள். நீ கடல் மீது பிரயோகித்த அம்பில் ஒட்டியிருந்த நெருப்பின் தாபத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு தன்பதியான கடலரசனுக்காகச்

சரணடைந்தவள் போல் தோன்றுகிறது. அந்த திருவடித் தாமரைகளின் நகஒளி என் உள்ளத்தின் இருட்டை அகற்றட்டும் (41).

कृत्वाऽऽगांसि बहून्यपि प्रतिदिनं त्वत्तो भयं नाप्नुयां
कृत्वाऽऽगो वधदण्डनं स बलिभुक् किं न त्वया रक्षितः ।
त्वां यातः शरणं तथाऽहमपि किं त्वां रक्षकं नाप्तवान्
भद्राद्रीश्वर वर्ष मय्यपि कृपापूर्णान् कटाक्षाङ्कुरान् ॥ ४२

க்ருத்வாऽऽகாம்ஸி பஹூந்யபி ப்ரதிதிநம் த்வத்தோ பயம் நாப்நுயாம்
க்ருத்வாऽऽகோ வததண்டநம் ஸ பலிபுக் கிம் ந த்வயா ரக்ஷித: ।
த்வாம் யாத: சரணம் ததாऽஹமபி கிம் த்வாம் ரக்ஷகம் நாப்தவாந்
பத்ராத்ரீச்வர வர்ஷ மய்யபி க்ருபாபூர்ணாந் கடாக்ஷாங்குராந் ॥ 42

பத்ராசலேச! தினமும் பல பாபங்களைச் செய்த பின்னும் உன்னிடம் பயமடைய மாட்டேன். கொலை தண்டனை பெறத்தக்க பாபத்தைச் செய்த காக்கை உன்னால் காப்பாற்றப்படவில்லையா? உன்னைச் சரணடைந்தான் அவன். நானும் உன்னைக் காப்பாளனாக்கிக் கொள்ள வில்லையா? கருணை நிறைந்த கடைக் கண்பார்வை என்ற முளைவிடுகிற விதைகளை என் மீது பொழிவாய். 42

कुर्वन्कर्म मदर्थमेष्यति ततः सिद्धिं भवानित्यमुं
पार्थायार्थमुपादिशो न खलु तद्वाक्यं मृषाऽवोचथाः ।
धुत्वा रावणमाहरन्तमवनीपुत्रीं रथात्पातयन्
पक्षच्छेदमवाप्य भद्रगिरिराट् ! गृध्रः पदं तेऽगमत् ॥ ४३

குர்வந்கர்ம மதர்தமேஷ்யதி தத: ஸித்திம் பவாநித்யமும்
பார்தாயார்தமுபாதிசோ ந கலு தத்வாக்யம் ம்ருஷாऽவோசதா: ।
துத்வா ராவணமாஹரந்தமவநீபுத்ரீம் ரதாத்பாதயந்
பக்ஷச்சேத மவாப்ய பத்ரகிரிராட் ! க்ருத்ர: பதம் தேऽகமத் ॥ 43

''என் பொருட்டுப் பணிபுரிபவன் ஸித்தி பெறுவான்'' என குந்தியின் புதல்வனுக்கு உபதேசித்த அந்த சொல் பொய்யா? பத்ராசல அரசனே! பூமியின் புதல்வியைத் திருடிச் செல்கிற ராவணனை உதைத்து ரதத்திலிருந்து வீழ்த்தி இறக்கைகள் வெட்டப்பட்ட கழுகு உன்நிலை அடைந்ததே! (43).

माहात्म्यं तव वेदितुं रघुपते नालं विरिञ्चादयो
वाल्मीकिस्तदवेत्तवैव कृपया लेशस्य लेशात्मना ।
सत्येवं तव वैभवं भुवि कविः को वर्णयेत्कृत्स्नशः
त्वद्दत्तां कवितां तवैव पदयोर्भद्राचलेशार्पये ॥ ४४

**மாஹாத்ம்யம் தவ வேதிதும் ரகுபதே நாலம் விரிஞ்சாதயோ
வால்மீகிஸ் ததவேத் தவைவ க்ருபயா லேசஸ்ய லேசாத்மநா।
ஸத்யேவம் தவ வைபவம் புவி கவி: கோ வர்ணயேத் க்ருத்ஸ்நச:
த்வத்தத்தாம் கவிதாம் தவைவ பதயோர்பத்ராசலேசார்பயே ॥ 44**

பத்ராசலாதிபதியான ரகுபதியே! உன் பெருமையை உணர பிரும்மா முதலானோரும் இயலாதவரே. உன் கருணையின் துளியின் துளியால் வால்மீகி அதனை அறிந்தார். அந்நிலையில் உன் பெருமையை முழுதும் வர்ணிக்கப் பூமியில் எந்த கவியும் இயலாதவரே. உன் திருவடிகளில் நீ அருளிய கவிதையை அர்ப்பணம் செய்கிறேன். 44

वीक्षा ते रघुनाथ हन्त शबरीमोक्षाय सङ्कल्पते
वीर्यं शङ्करचापभञ्जनकृते प्रौढिं समालम्बते ।
क्रोधो राक्षसराट्शिरोदशशतीं भूमौ क्षिपत्यञ्जसा
श्रीभद्राचलनाथ ते स्तुतिविधौ के वा वराका वयम् ॥ ४५

**வீக்ஷா தே ரகுநாத ஹந்த சபரீமோக்ஷாய ஸங்கல்பதே
வீர்யம் சங்கரசாபபஞ்ஜநக்ருதே ப்ரௌடிம் ஸமாலம்பதே।
க்ரோதோ ராக்ஷஸராட்சிரோதசசதீம் பூமௌ க்ஷிபத்யஞ்ஜஸா
ஸ்ரீபத்ராசலநாத தே ஸ்துதிவிதௌ கே வா வராகா வயம் ॥ 45**

ரகுநாத! ஸ்ரீபத்ராசல நாத! சபரிக்கு முக்தி தர உன் பார்வை திட்டமிடுகிறது. சிவனது வில்லை ஒடிக்க உன் வீர்யம் மதர்ப்பைத் தழுவுகிறது. உன் கோபம் ராவணனது ஆயிரம் தலைகளையும் வெட்டித் தரையில் சாய்க்கிறது. உன் துதியில் ஏதுமறியாத நாங்கள் எங்கே! 45

किं ते मे वरिवस्यया विहितया नूनं न मामीक्षसे
रक्षोवानरनायकावभवतां ते चामरग्राहिणौ ।
दासस्ते नयने गिरेरपि महादक्षो हनूमानभूत्
सर्वोर्वीपतितां स्वयं च वहसे भद्राद्रिनाथ प्रभो ॥ ४६

கிம் தே மே வரிவஸ்யயா விஹிதயா நூநம் ந மாமீக்ஷஸே
ரக்ஷோவாநரநாயகாவபவதாம் தே சாமரக்ராஹிணௌ ।
தாஸஸ்தே நயநே கிரேரபி மஹாதக்ஷோ ஹநூமாநபூத்
ஸர்வோர்வீபதிதாம் ஸ்வயம் ச வஹஸே பத்ராத்ரிநாத ப்ரபோ ॥ 46

பத்ராசலநாத! பெருமானே! நான் உனக்குப் பணிவிடை செய்வதால் ஆவதென்ன? விபீஷணனும் ஸுக்ரீவனும் உனக்குச் சாமரம் வீசுபவர். மலையைக் கொணர்வதில் மிகவும் தேர்ந்த ஹனுமான் உன் தாஸன். பூமியனைத்தையும் ஆளும் பொறுப்பை நீ ஏற்றுள்ளாய். 46

भद्राद्रीश तवेडितानि चरितान्यत्यद्भुतानि प्रभो
पाषाणप्लवनं तृणस्य च तथा ब्रह्मास्त्रतापादनम् ।
स्त्रीत्वप्रापणमश्मनश्च धनुषः शम्भोस्तथा भञ्जनं
दृश्यन्ते क्व नु नाम कंकशबरीमोक्षप्रदानं तथा ॥ ४७

பத்ராத்ரீச தவேடிதாநி சரிதாந்யத்யத்புதாநி ப்ரபோ
பாஷாணப்லவநம் த்ருணஸ்ய ச ததா ப்ரஹ்மாஸ்த்ரதாபாதநம் ।
ஸ்த்ரீத்வப்ராபணமச்மநச்ச தநுஷ: சம்போஸ்ததா பஞ்ஜநம்
த்ருச்யந்தே க்வ நு நாம கங்கசபரீமோக்ஷப்ரதாநம் ததா ॥ 47

பத்ராசலேச! பெருமானே! உம்மைப் பற்றிக் கூறப்படுகிற வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் அற்புதமானவை. பாறுங்கல் நீரில் மிதந்தது. புல் பிரும்மாஸ்திரமானது, கல் பெண்ணானது. சிவனது வில்லை ஒடித்தது, கழுகுக்கும் சபரிக்கும் மோக்ஷமளித்தது. இவை வேறெங்கு நிகழ்ந்தன? (47)

कोपस्ते विशदः पयोधिपयसां क्वाथक्रियादानतः
शक्तिस्ते परमेशबाहुविधृतेष्वासद्विधाभञ्जनात् ।
प्रीतिस्ते च रजस्तमोतिगपदादेशात्तिरश्चस्तथा
वात्सल्यं मम भद्रभूधरपते निर्हेतुकं रक्षणात् ॥ ४८

கோபஸ்தே விசத: பயோதிபயஸாம் க்வாதக்ரியாதாநத:
சக்திஸ்தே பரமேசபாஹுவித்ருதேஷ்வாஸத்விதாபஞ்ஜநாத் ।
ப்ரீதிஸ்தே ச ரஜஸ்தமோதிக பதாதேசாத்திரச்சஸ்ததா
வாத்ஸல்யம் மம பத்ரபூதரபதே நிர்ஹேதுகம் ரக்ஷணாத் ॥ 48

பத்ராசலபதியே! கடல் நீரைக் கொதிக்க வைப்பதில் உன் கோபமும் பரமேசுவரன் ஏந்திய வில்லை இரண்டாக முறித்ததில் உன் ஆற்றலும், பறவைக்கும் ரஜஸ் - தமஸ் தாண்டிய நிலை அளித்ததில் உன் அன்பும் என்னை எந்த எதிர்பார்ப்புமின்றிக் காத்ததில் உன் தாயன்பும் வெளிப்பட்டது. (48)

गाधाभिः स्वकपोलकल्पित पदोन्निष्यन्दि माध्वीरसा-
स्वादानन्दित सज्जनाभिरनिशं गायन्ति हि त्वां बुधाः ।
जीवन्मुक्ततया स्थिता अपि च ते यद्येवमर्हत्तमाः
जोषं भावमवाप्नुयां कथमहं भद्राद्रिनाथ प्रभो ॥ ४९

காதாபி: ஸ்வகபோலகல்பித தபோந்நிஷ்யந்தி மாத்வீரஸா-
ஸ்வாதாநந்தித ஸஜ்ஜநாபிரநிசம் காயந்தி ஹி த்வாம் புதா: ।
ஜீவந்முக்ததயா ஸ்திதா அபி ச தே யத்யேவமர்ஹத்தமா:
ஜோஷம் பாவமவாப்நுயாம் கதமஹம் பத்ராத்ரிநாத ப்ரபோ ॥ 49

பத்ராசலநாதப் பெருமானே! அறிஞர்கள் தன் வாயால் கல்பனை செய்யப்பட்ட சொற்களில் சொட்டுகிற தேனால் நல்லோர் மனம் மகிழும்படி உன்னைப் பற்றிப் பாடுகின்றனர். அவர்களுக்கு அத்தகுதியிருக்க ஜீவன் முக்த நிலையிலுள்ளனர். நான் மட்டும் எப்படி மௌனமாக இருப்பேன்? 49

कल्याणं कलयस्व मे कलिमलं संसक्तमुन्मूलय
भ्रान्तिं वारय भोगजालजसुखे कामादिकान्संहर ।
चित्तं निर्मलय प्रमोहभरितं स्वात्मानमादर्शय
क्लान्तं मां भवदावतः शिशिरय श्रीभद्रशैलेश्वर ॥ ५०

கல்யாணம் கலயஸ்வ மே கலிமலம் ஸம்ஸக்தமுந்மூலய
ப்ராந்திம் வாரய போகஜாலஜஸுகே காமாதிகாந்ஸம்ஹர ।
சித்தம் நிர்மலய ப்ரமோஹபரிதம் ஸ்வாத்மாநமாதர்சய
க்லாந்தம் மாம் பவதாவத: சிசிரய ஸ்ரீபத்ரசைலேச்வர ॥ 50

ஸ்ரீபத்ராசலேச! எனக்கு மங்களம் செய்வாய்! நன்கு ஒட்டியுள்ள உள்ளத்தழுக்கை அகற்றுவாய்! பலவகை அனுபவங்களைத் தருகிற இன்பத்தில் தடுமாறுவதைத் தடுப்பாய். காமம் முதலியவற்றை ஒடுக்குவாய்! கலக்கம் நிறைந்த சித்தத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவாய்! உள்ளத்தினுள் துலங்குகிற ஆத்மாவைக் காட்டுவாய்! பிறவித்துயரில் வாடிய என்னைக் குளிரச் செய்வாய்! (50)

चन्द्रोऽभून्मनसस्तवेति वचनं वक्ति श्रुतिः सोऽप्यसौ
आह्लादं वितनोति शीतलरुचिः सन्मार्गगामी सदा ।
कार्यं कारणतो गुणान् लभत इत्याहुर्मनस्ते तथा
भद्राद्रीश्वर तान्गुणांस्तव समान् संक्रामयास्मास्वपि ॥ ५१

சந்த்ரோऽபூந்மநஸஸ்தவேதி வசநம் வக்தி ச்ருதி: ஸோऽப்யஸௌ
ஆஹ்லாதம் விதநோதி சீதலருசி: ஸந்மார்க்காமீ ஸதா ।
கார்யம் காரணதோ குணாந் லபத இத்யாஹுர்மநஸ்தே ததா
பத்ராத்ரீச்வர தாந்குணாம்ஸ்தவ ஸமாந் தவ ஸங்க்ராமயாஸ்மாஸ்வபி ॥

பத்ராசலநாதனே! உன் மனத்திலிருந்து சந்திரன் தோன்றினான் எனவேதம் கூறும். அந்த சந்திரனும் நல்வழியில் நடந்து குளிர்ந்த ஒளியுடன் ஆனந்தம் தருகிறான். காரியம் காரணப் பொருளிடமிருந்து குணச்சிறப்பைப் பெறுகிறதென்பர். நல்வழி நடப்பவனும் குளிர்ந்த ஒளியுள்ளவனுமான நீ காரணப் பொருள். ஆனந்தம் தருபவன். உன்னிடமிருந்து தோன்றிய காரியப் பொருளான சந்திரனும் அச்சிறப்பைப் பெற்றது இயல்பே. அதே பொதுவான குணங்களை எம்மிடம் பரவச் செய்வாய். 51

दुष्टस्यापि विनिन्दतोऽपि दयसे त्वं वालिनः स्म स्फुटं
भार्याहर्तरि रावणे युधि जिते न घ्नन्गृहं प्रैषयः ।
सीतावक्षसि दारणं कृतवतः काकस्य रक्षामधाः
भद्राद्रीश्वर मां परं दुरितिनं त्वं शिक्षसे प्रत्यहम् ॥ ५२

துஷ்டஸ்யாபி விநிந்ததோऽபி தயஸே த்வம் வாலிந: ஸ்ம ஸ்புடம்
பார்யாஹர்தரி ராவணே யுதி ஜிதே ந க்நந் க்ருஹம் ப்ரைஷய: ।
ஸீதாவக்ஷஸி தாரணம் க்ருதவத: காகஸ்ய ரக்ஷாமதா:
பத்ராத்ரீச்வர மாம் பரம் துரிதிநம் த்வம் சிக்ஷஸே ப்ரத்யஹம் ॥ 52

பத்ராசலநாத! துஷ்டனும் உன்னை நிந்தித்தவனுமான வாலியிடம் பரிவு காட்டினீர். இது உலகமறிந்ததே. மனைவியைப் பறித்துச் சென்ற ராவணன் போரில் தோற்ற போது அவனைக் கொல்லாமல் வீட்டிற்கு (இளைப்பாற) அனுப்பினாய். ஸீதையின் மார்பில் கீறிய காகத்திற்குக் காப்பளித்தீர். பாபியான என்னை மட்டும் ஒவ்வொரு நாளும் தண்டிக்கிறீரே! 52

वन्दित्वा तव पादपद्मयुगलं वन्देय नान्यं क्वचित्
प्रार्थ्य त्वं स्वमभीप्सितं न च परं तत्प्रार्थयेयं पुनः ।
एवं चेत्क्रियते यशोऽकलुषितं स्यात्ते ममैतत्प्रियं
भावं तं मम पालयस्व दयया भद्राचलाधीश्वर ॥ ५३

வந்தித்வா தவ பாதபத்மயுகலம் வந்தேய நாந்யம் க்வசித்
ப்ரார்த்ய த்வம் ஸ்வமபீப்ஸிதம் ந ச பரம் தத்ப்ரார்தயேயம் புந: ।

ஏவம் சேத்க்ரியதே யசோऽகலுஷிதம் ஸ்யாத்தே மமைதத்ப்ரியம்
பாவம் தம் மம பாலயஸ்வ தயயா பத்ராசலாதீச்வர ॥ 53

பத்ராசலநாத! உன் திருவடிகளை வணங்கிய பின் வேறொருவரை வணங்கமாட்டேன். என் விருப்பத்தை உன்னிடம் கோரியபின் வேறெவரிடமும் வேண்டமாட்டேன். இப்படிச் செய்தால் உன் புகழ் மலினமடையாது. எனக்கும் பிரியமானது. அந்த எண்ணத்தைப் பரிவுடன் காப்பீர். 53

गंगाया अपि चोत्तरे जनपदे जन्माप्तवान् स्वेच्छया
पातुं दक्षिणदेशजानपि जनान् सन्दर्शनानुग्रहैः ।
नुन्नस्त्वं दययाऽतिपुण्यतटिनी गोदावरीरोधसि
प्राप्तो भद्रगिरिं रघूत्तम विभो रक्षञ्जनान् मादृशान् ॥ ५४

கங்காயா அபி சோத்தரே ஜநபதே ஜந்மாப்தவாந் ஸ்வேச்சயா
பாதும் தக்ஷிணதேசஜாநபி ஜநாந் ஸந்தர்சநாநுக்ரஹை: ।
நுந்நஸ்த்வம் தயயாऽதிபுண்யதடிநீ கோதாவரீ ரோதஸி
ப்ராப்தோ பத்ரகிரிம் ரகூத்தம விபோ ரக்ஷஞ்ஜநாந் மாத்ருசாந் ॥ 54

ரகு குலத்தில் சிறந்த பெருமானே! கங்கைக்கும் வடக்கேயுள்ள நாட்டில் உன் விருப்பப்படி பிறந்தாய். தென் தேசத்திலுள்ள மக்களுக்கும் காட்சி தந்து அருள் பாலிக்க உள்ளக்கனிவு தூண்ட மிகப் புண்ணியமான கோதாவரிக் கரையில் பத்ரமலைக்கு என்னைப் போன்ற மக்களைக் காக்க வந்து சேர்ந்தாய். (54)

कल्पद्रुमर्धुपाश्रितस्तृणमुखी सा कामधेनुः श्रुता
चिन्तामण्यभिधो मणिश्च कठिनः किञ्च स्थितास्ते दिवि ।
सत्सेव्यो विजयी रणे सदयहृद्भद्राचले भूतले
निर्दोषो रघुनन्दनो विजयते देवो वदान्योत्तमः ॥ ५५

கல்பத்ருர்மதுபாச்ரிதஸ் த்ருணமுகீ ஸா காமதேநு: ச்ருதா
சிந்தாமண்யபிதோ மணிச்ச கடிந: கிஞ்ச ஸ்திதாஸ்தே திவி ।

ஸத்ஸேவ்யோ விஜயீ ரணே ஸதயஹ்ருத் பத்ராசலே பூதலே
நிர்தோஷோ ரகுநந்தநோ விஜயதே தேவோ வதாந்யோத்தம: ॥

கற்பகமரம் வண்டு சூழ்ந்தது. காமதேனு புல்லை வாயில் கொண்டது. சிந்தாமணி என்ற ரத்தினம் கடினமானது. இவை அனைத்தும் வானில் உள்ளன. அவைகளை விடச் சிறந்த கொடையாளி. ரகு குலத்தை மகிழச் செய்பவன். குறையேதுமில்லாதவன். நல்லோரால் வழிபடப் பெறுபவன். போரில் வெல்பவன். பரிவுள்ள இதயமுள்ளவன். அவன் பூமியில் பத்திராசலத்தில் உள்ளான். விரும்பியதை வாரி வழங்கு பவனாகத்துலங்குகிறான். 55

कयाऽद्य विधया ब्रुवे कलियुगस्य दोषं जनाः
क्षिपन्ति बहु वत्सरान् क्षणमिवारसैर्भाषणैः ।
अरुन्तुदनरस्तुतीर्विदधते सदा पण्डिताः
स्मरन्ति न कदाचन स्वपनतोऽपि भद्राचलम् ॥ ५६

கயாऽத்ய விதயா ப்ருவே கலியுகஸ்ய தோஷம் ஜநா:
க்ஷிபந்தி பஹு வத்ஸராந் க்ஷணமிவாரஸைர்பாஷணை: ।
அருந்துதநரஸ்துதீர்விதததே ஸதா பண்டிதா:
ஸ்மரந்தி ந கதாசந ஸ்வபநதோऽபி பத்ராசலம் ॥ 56

கலியுகத்தின் குறையை எவ்வாறு விளக்குவேன்? மக்கள் சுவையற்ற பேச்சுகளால் பல்லாண்டுகளை நொடி போல் கழிக்கின்றனர். பண்டிதரும் காதுக்குத் துன்பமளிக்கும் நரஸ்துதியை (தனிமனிதனின் புகழ் பாடுவதை) எப்போதும் செய்கின்றனர். கனவிலும் அவர்கள் பத்திர மலையை நினைப்பதில்லை. (56)

विचित्रतरवेदिकं विमलहेमतः कल्पितं
विमानवरमग्रतोऽस्य च सुदर्शनं काञ्चनम् ।
प्रदक्षिणपथं बुधैः पठितदिव्यरामायणं
प्रपश्यत वरालये रघुवरस्य भद्राचले ॥ ५७

விசித்ரதரவேதிகம் விமலஹேமத: கல்பிதம்

விமாநவரமக்ரதோऽஸ்ய ச ஸுதர்சநம் காஞ்சநம் ।

ப்ரதக்ஷிணபதம் புதை: படிததிவ்ய ராமாயணம்

ப்ரபச்யத வராலயே ரகுவரஸ்ய பத்ராசலே ॥ 57

பத்திர மலையில் ரகுநாதனின் சிறந்த ஆலயத்தில் தூயத் தங்கத்தால் அமைந்த மிக விசித்திரமான மேடை, அதன் எதிரே அழகாகக் காட்சி தருகிற தங்க விமானம். அறிஞர்கள் திவ்யமான ராமாயணத்தைப் படித்துக் கொண்டு வலம் வருகிற வழி. இவற்றைக் காண்பீர். 57

करीन्द्रकरबाहवे करधृताशुगासेषवे

प्रशस्तगुण सिन्धवे प्रणतजन्मिनां बन्धवे ।

कलीरिततमोमुषे कलितपुण्यहृज्जग्मुषे

नमांसि च समर्पये नगरितोरुभद्राद्रये ॥ ५८

கரீந்த்ரகரபாஹவே கரத்ருதாசுகாஸேஷவே

ப்ரசஸ்தகுண ஸிந்தவே ப்ரணதஜந்மிநாம் பந்தவே ।

கலீரிததமோமுஷே கலிதபுண்யஹ்ருஜ்ஜக்முஷே

நமாம்ஸி ச ஸமர்பயே நகரிதோருபத்ராத்ரயே ॥ 58

பத்திரமலையை நகரமாக்கிய ராமனுக்கு வந்தனம் செய்கிறேன். அவன் யானைத் துதிக்கை போன்ற கைகளுள்ளவன். வில்லையும் அம்பையும் கைகளில் ஏந்தியவன். சிறந்த குணங்கள் நிரம்பிய கடல். தன்னை வணங்கி நிற்கிற உயிரின மனைத்தின் உறவினன். கலியால் விளைந்த அறியாமையைப் பறிப்பவன். புண்யம் புரிந்தவரின் உள்ளத்தில் குடியேறியவன். (58)

मुनीन्द्रवरमोहने मुषितचक्षुषीक्षावतां

विदेहतनयादृशोर्विरचितामृताग्र्याञ्जने ।

स्वसुर्निशिचरप्रभोः स्मरशरार्तिसन्दायके

शरीरमहसि प्रभोर्विशति हृत्तु भद्राचले ॥ ५९

முநீந்த்ரவரமோஹநே முஷிதசக்ஷுஷ்க்ஷாவதாம்
விதேஹதநயாத்ருசோர்விரசிதாம்ருதாக்ர்யாஞ்ஜநே।
ஸ்வஸுர் நிசிசரப்ரபோ: ஸ்மரசரார்திஸந்தாயகே
சரீரமஹஸி ப்ரபோர் விசதி ஹ்ருத்து பத்ராசலே॥ 59

பத்ராசலத்திலுள்ள பிரபுவின் திருமேனி ஒளியில் என் உள்ளம் பதிகிறது. சிறந்த மாமுனிவர்களையும் கவரக் கூடியது; கண் பெற்றவரின் பார்வையைப் பறிப்பது; விதேஹரின் பெண்ணின் கண்களுக்கு அமுதமான சிறந்த மையை இடுவது. ராக்ஷஸ அரசனான ராவணனின் தங்கையிடம் மன்மதனின் அம்பால் ஏற்படுகிற வேதனையைத் தந்தது. 59

चराचरविधायिनीं चरणनम्रधीदायिनीं
कविस्तुतिरसादिनीं करुणयाऽऽर्तसंरक्षिणीम् ।
दिलीपकुलनन्दिनीं दिविषदार्तिसंहारिणीं
भजामि परदेवतां भवनितोरुभद्राचलाम् ॥ ६०

சராசரவிதாயிநீம் சரணநம்ரதீதாயிநீம்
கவிஸ்துதிரஸாதிநீம் கருணயாऽர்தஸம்ரக்ஷிணீம்।
திலீபகுலநந்திநீம் திவிஷதார்திஸம்ஹாரிணீம்
பஜாமி பரதேவதாம் பவநிதோருபத்ராசலாம்॥ 60

அந்த ராமன் என்ற பரதேவதையை வழிபடுகிறேன். அது பத்ராசலமென்ற பெருமலையைத் தன் மாளிகையாக்கிக் கொண்டது. அசைவதும் அசையாததுமான உலகைப் படைப்பது. தன் திருவடிகளில் வணங்கியவனுக்கு பேரறிவு வழங்குவது. கவியின் (என் போன்றவனின்) துதிகளின் சுவையைப் பருகுவது. பரிவால் துயருறுபவரைக் காப்பது. திலீப குலத்தை ஆனந்தமடையச் செய்வது. தேவரின் துயரைப் போக்குவது. (60)

अतीतभवसञ्चितैरगणितैश्च पुण्यव्रजैः
अवाप्य रघुनायकेऽभ्यधिकभक्तिमद्वैतिनीम् ।

तया जिगमिषेत्पदं सुखमयं जनश्चेत्तदा
प्रयातु बुधसंकुलं प्रभुसनाथभद्राचलम् ॥ ६१

அதீதபவஸஞ்சிதைரகணிதைச்ச புண்யவ்ரஜை:
அவாப்ய ரகுநாயகேऽப்யதிகபக்திமத்வைதிநீம்।
தயா ஜிகாமிஷேத்பதம் ஸுகமயம் ஜநச்சேத் ததா
ப்ரயாது புதஸங்குலம் ப்ரபுஸநாதபத்ராசலம் ॥ 61

முன் பிறவிகளில் சேமித்த எண்ணற்ற புண்யக் குவியல்களால் ரகுநாயகனிடம் வேறுபாட்டுணர்வற்ற அளவுக்கு அதிகமான பக்தியைப் பெற்ற பின் அதனால் ஆனந்தமயமான நிலையை அடைய விரும்பினால் அப்போது பேரறிஞர்கள் குழுமிய, ஈசனுடன் கூடிய பத்திராசலத்தைச் சென்றடையட்டும். (61)

कलिः कलयते बलात्कलुषचित्तसंवासनं
प्रभो षडरयो मनः प्ररचयन्ति वासोगृहम् ।
बिभेमि च यमादहं बत तवापि दासो भवन्
अतोऽत्र तव दृष्टये वसतिमेमि भद्राचले ॥ ६२

கலி: கலயதே பலாத் கலுஷசித்தஸம்வாஸநம்
ப்ரபோ ஷடரயோ மந: ப்ராசயந்தி வாஸோக்ருஹம்।
பிபேமி ச யமாதஹம் பத தவாபி தாஸோ பவந்
அதோऽத்ர தவ த்ருஷ்டயே வஸதிமேமி பத்ராசலே ॥ 62

கலி வலிவில் என்னை உள்ளம் கெட்டவருடன் கூடியிருக்கச் செய்கிறது. காமம் முதலிய ஆறு எதிரிகளும் என் மனத்தைக் கூடாரமாக்கிக் கொண்டு விட்டன. உமது தாஸனாயிருந்த போதிலும் யமனிடம் பயப்படுகிறேன். அதனால் உம் பார்வை என் மீதுபட பத்திராசலத்தில் குடிவந்துள்ளேன். (62)

यस्यैवाख्या मरणसमये मुक्तये देहभाजां
वाराणस्यां मदनरिपुणा प्रोच्यते कर्णमूले ।

यस्यैवाज्ञा जलनिधिजलस्तम्भनप्रौढिरासीत्
सोऽयं भद्राचलशिखरगः शोषयेच्छोकमोहौ ॥ ६३

யஸ்யைவாக்யா மரணஸமயே முக்தயே தேஹபாஜாம்
வாராணஸ்யாம் மதநரிபுணு ப்ரோச்யதே கர்ணமூலே ।
யஸ்யைவா ஜ்ஞா ஜலநிதிஜலஸ்தம்பநப்ரௌடிராஸீத்
ஸோऽயம் பத்ராசலசிகரக: சோஷயேச்சோகமோஹௌ ॥ 63

எவரது நாமம் உயிரினத்தின் மரணத்தின் போது முக்தி தருவதாக சிவனால் காதுகளின் அருகே காசியில் ஓதப்படுகிறதோ, எவரது ஆணை கடலில் நீரை ஸ்தம்பிக்கச் செய்ய வல்லதானதோ அந்த பத்ராசல சிகரத்திலுள்ள ராமன் என் சோகத்தையும் மதி மயக்கத்தையும் வற்றச் செய்யட்டும். 63

आशापाशाभिहतमनसामामयैः पीडितानां
ज्ञातुं शक्त्या विरहितधियां ब्रह्म वेदान्तवेद्यम् ।
प्राप्तुं यावत्तनु सुखमलं कांक्षतां मुक्तिमन्ते
का वाऽस्त्यन्या गतिरिह विना भद्रशैलाधिनाथम् ॥ ६४

ஆசாபாசாபிஹத மநஸாமாமயை: பீடிதாநாம்
ஜ்ஞாதும் சக்த்யா விரஹிததியாம் ப்ரஹ்ம வேதாந்தவேத்யம் ।
ப்ராப்தும் யாவத்தநு ஸுகமலம் காங்க்ஷதாம் முக்திமந்தே
கா வாऽஸ்த்யந்யா கதிரிஹ விநா பத்ரசைலாதிநாதம் ॥ 64

ஆசை (எதிர்பார்ப்பு) எனும் கயிற்றால் கட்டப்பட்ட மனமுள்ளவர்களும், நோயால் வாடுபவர்களும். வேதத்தின் முடிவான உபநிஷத்தால் மட்டுமே உணரத்தக்க பரப்பிரும்மத்தை அறியத்தக்க ஆற்றலில்லாதவர்களும் உடலுள்ளவரை இன்பமும் மரண வேளையில் முக்தியும் பெற விரும்புபவர்களும் பெறக்கூடிய பிடிப்பு, நாடுகிற கதி, பத்ராசல நாதனை விட்டால் வேறேது? (64)

जन्म प्राप्तं धनपतिगृहे लोकमान्ये ततः किं
विद्या लब्धा विनयमहिता विश्वहृद्या ततः किम् ।

वीर्योद्रेको भवति विजयप्राप्तिहेतुस्ततः किं
सौख्यं लभ्यं त्विह च परतो भद्रशैलाधिनेतुः ॥ ६५

ஜந்ம ப்ராப்தம் தநபதிக்ருஹே லோகமாந்யே தத: கிம்
வித்யா லப்தா விநயமஹிதா விச்வஹ்ருத்யா தத: கிம் ।
வீர்யோத்ரேகோ பவதி விஜயப்ராப்திஹேதுஸ்தத: கிம்
ஸௌக்யம் லப்யம் த்விஹ ச பரதோ பத்ரசைலாதிநேது: ॥ 65

உலகம் புகழ்கிற பெருந்தனிகளின் வீட்டில் பிறப்பால் ஆவதென்ன? உலகம் உவக்கிற பணிவு நிறைந்த கல்வியால் ஆவதென்ன? வெற்றி பெற்றுத் தருகிற வீரிய எழுச்சியால் ஆவதென்ன? பத்திராசல நாதனிடமிருந்து தான் இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பம் பெறமுடியும். 65

मृत्योर्मृत्युं सततमयतां जातितो ज्ञानतो वा-
ऽजानानां निजमवरतादोषमप्युत्सुकानाम् ।
प्राप्तुं लोकानथ च पुनरावृत्तिशून्यान्सुखार्थं
भद्रोर्वीध्रे लसति शबरीमोक्षदः कोऽपि देवः ॥ ६६

ம்ருத்யோர்ம்ருத்யும் ஸததமயதாம் ஜாதிதோ ஜ்ஞாநதோ வா-
ऽஜாநாநாம் நிஜமவரதாதோஷமப்யுத்ஸுகாநாம் ।
ப்ராப்தும் லோகாநத ச புநராவ்ருத்திசூந்யாந் ஸுகார்தம்
பத்ரோர்வீத்ரே லஸதி சபரீமோக்ஷத: கோऽபி தேவ: ॥ 66

ஒரு யமனிடமிருந்து (சாவுக்குக் காரணத்திலிருந்து) மற்றொரு யமனை எப்போதும் சென்றடைபவர்களும், பிறவியாலோ நுண்ணறிவாலோ தனது தாழ்மைக்கான காரணத்தை அறியாமல் திரும்பப் பிறக்க வேண்டியிராத லோகங்களை அடைவதில் ஆர்வமுள்ளவர்களுமான மாந்தருக்கு இன்பமளிக்க பத்ராசலத்தில் சபரிக்கு முக்தி அளித்த ஏதோ ஒரு தேவன் விளங்குகிறான். (66)

सद्वाऽसद्वा कवयति कविः किञ्चिदाधाय चित्ते
क्षुद्रैरर्थैः सफलयति तां वाचमल्पैरबुद्धिः ।

वाल्मीकिस्ते चरितमभिधायैव वैधेषु लोके-
ष्वद्याप्यास्ते सुखमनुभवन् राम भद्राद्रिनाथ ॥ ६७

ஸத்வாऽஸத்வா கவயதி கவி: கிஞ்சிதாதாய சித்தே
க்ஷுத்ரைரர்தை: ஸபலயதி தாம் வாசமல்பைரபுத்தி: ।
வால்மீகிஸ்தே சரிதமபிதாயைவ வைதேஷு லோகே-
ஷ்வத்யாப்யாஸ்தே ஸுகமநுபவந் ராம பத்ராத்ரிநாத ॥ 67

மனத்தில் எதனையோ கொண்டு கவி நல்லதையும் நல்லதல்லாததையும் எழுதுகிறான். அற்பமான தாழ்ந்ததொரு பொருள் கூறி அந்த கவிதையை அறிவில்லாதவன் சமாளிக்கிறான். பத்ராசல நாத! ராம! வால்மீகி உன் சரிதையைக் கூறி பிரும்ம லோகத்தில் இன்றும் இன்பமுற்று வாழ்கிறார்.67

यस्या लाभाज्जनकनृपतेर्वृद्धिरासीदनल्पा
यस्याः क्रोधो न भवति महामन्तुकृद्राक्षसीषु ।
सैवानन्या यदि जनकजारूपिणी पद्मगेहा
किं त्वां न स्यात्सुखमुपयतां तं च भद्राद्रिनाथ ॥ ६८

யஸ்யா லாபாஜ்ஜநகந்ருபதேர்வ்ருத்திராஸீதநல்பா
யஸ்யா: க்ரோதோ ந பவதி மஹாமந்துக்ருத்ராக்ஷஸீஷு ।
ஸைவாநந்யா யதி ஜநகஜாரூபிணீ பத்மகேஹா
கிம் த்வாம் ந ஸ்யாத்ஸுகமுபயதாம் தம் ச பத்ராத்ரிநாத ॥ 68

பத்ராசல நாத! லக்ஷ்மியே ஜனகரின் மகள் வடிவேற்றவள். அவளைப் பெற்றதும் ஜனக அரசனுக்குப் பெரும் செழிப்பு ஏற்பட்டது. அவளுக்குத் தன்னிடம் பெருந்தவறிழைத்த ராக்ஷஸிகளிடம் கூடக் கோபமிருந்ததில்லை. அவள் உம்மைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவளில்லையெனில் உம்மை அணுகியவருக்கு இன்பம் கிட்டாதா என்ன? (68)

नष्टं किं ते भवति नयनानन्दिमूर्ते वदादौ
मग्नोन्मग्नं भवजलनिधौ भावनाशून्यबुद्धिम् ।

कामक्रोधाद्यभिधमकरैस्तुद्यमानं समन्तात्
मां मा भैषीरिति वदसि चेद्भद्रशैलेश वाचा ॥ ६९

நஷ்டம் கிம் தே பவதி நயநாநந்திமூர்தே வதாதௌ
மக்நோந்மக்நம் பவஜலநிதௌ பாவநாசூந்யபுத்திம் ।
காமக்ரோதாத்யபிதமகரைஸ்துத்யமாநம் ஸமந்தாத்
மாம் மா பைஷீரிதி வதஸி சேத்பத்ரசைலேச வாசா ॥ 69

பத்ரசைல நாத! கண்களுக்கு ஆனந்தம் தருகிற வடிவழகுள்ளவனே! நானோ பிறவிக்கடலில் மூழ்கி மூழ்கி எழுபவன், நல்லெண்ண மற்றவன். கடலிலுள்ள காமம் கோபம் முதலிய முதலைகளால் உடலெங்கும் கடிக்கப்பட்டவன். அந்த எனக்குப் பயப்படாதே என வாயால் ஆறுதல் கூறுவதால் உனக்கென்ன நஷ்டம்? கூறுவாய். 69

देहो भास्वांस्तव सितरुची राम ते मन्दहासः
लोकार्तीनां शमकर विभो लोहितो लोचनान्तः ।
भावः सौम्यो गुरुरपि कृपा विद्वदर्च्यः कविस्त्वं
मन्दो रोषः शिरसि च तमो भासि भद्राद्रिकेतुः ॥ ७०

தேஹோ பாஸ்வாம்ஸ்தவ ஸிதருசீ ராம தே மந்தஹாஸ:
லோகார்தீநாம் சமகர விபோ லோஹிதோ லோசநாந்த: ।
பாவ: ஸௌம்யோ குருரபி க்ருபா வித்வசர்ச்ய: கவிஸ்த்வம்
மந்தோ ரோஷ: சிரஸி ச தமோ பாஸி பத்ராத்ரிகேது: ॥ 70

(ஒன்பது கிரகங்களும் ராமன் வடிவில்) ராம! உன் உடல் சூரியன் (ஒளி மிக்கது). உன் புன் சிரிப்போ சந்திரன். வெண்மை மிக்க ஒளி கொண்டது. உலகின் துயரைச் சமனம் செய்கிற பெருமானே! உன் கடைக்கண் சிவந்தது (செவ்வாய்). உன் எண்ணமோ புதன். (ஸௌம்யத்தன்மை (மென்மை) கொண்டது). உன் கருணையோ குரு. (அளவில் அதிகமானது). நீ பேரறிஞர்களால் பூஜிக்கப்படுகிற சுக்ரன் (கவி). உன் ரோஷம் சனி (மந்தமானது). உன் தலையில் ராகு (கேசம் - இருள்) நீயே பத்ராசலத்தின் கேது (கொடி). (70)

सारं वेदागमगतगिरां सारसासूयि नेत्रं
भारं पादप्रणतजनताभूतिरूपं वहन्तम् ।
पारं दूरं भवजलनिधेः प्रापयन्तं प्रपन्नान्
वारं वारं विरचितनतिर्नौमि भद्राचलेशम् ॥ ७१

ஸாரம் வேதாகமகதகிராம் ஸாரஸாஸூயி நேத்ரம்
பாரம் பாதப்ரணதஜநதாபூதிரூபம் வஹந்தம் ।
பாரம் தூரம் பவஜலநிதே: ப்ராபயந்தம் ப்ரபந்நாந்
வாரம் வாரம் விரசிதநதிர்நௌமி பத்ராசலேசம் ॥ 71

பத்ராசலேசரை அடிக்கடி வணங்கித் துதிக்கிறேன். அவர் வேத ஆகம வாக்குகளின் ஸாரமானவர். தாமரையை வெல்கிற கண்களுள்ளவர். தன் திருவடிகளில் வணங்கியவருக்கான செல்வம் எனும் பாரத்தைச் சுமப்பவர், சரணடைந்தவரை பிறவிக்கடலின் தூரத்திலுள்ள அக்கரையை அடைவிப்பவர். 71

गोदावर्याः सलिलशिशिरैः सेव्यमानं समीरैः
गोदानानामयुतजफलं सेविनां सन्दिशन्तम् ।
गोपायन्तं चरणपतितान् नारकाद् घोररूपात्
गोपत्युद्यत्सुकुलतिलकं नौमि भद्राचलेशम् ॥ ७२

கோதாவர்யா: ஸலிலசிசிரை: ஸேவ்யமாநம் ஸமீரை:
கோதாநாநாமயுதஜபலம் ஸேவிநாம் ஸந்திசந்தம் ।
கோபாயந்தம் சரணபதிதாந் நாரகாத் கோரரூபாத்
கோபத்யுத்யத்ஸுகுலதிலகம் நௌமி பத்ராசலேசம் ॥ 72

பத்ராசலேசரைத் துதிக்கிறேன். அவர் கோதாவரியின் நீரால் குளிர்ந்த காற்றால் உபசரிக்கப் பெறுபவர். தன்னை வழிபடுபவருக்குப் பத்தாயிரம் பசுக்களைத் தானம் செய்த புண்யத்தை வழங்குபவர், தன் திருவடிகளில் வணங்கி நிற்பவரை கோரமான நரகத்திலிருந்து காப்பவர். ஸூரியனிடமிருந்து உதித்த நற்குலத்தின் திலகமானவர். (72)

कर्माराध्यं सकलजगतां साधकं कांक्षितानां
काव्यारम्भे कविपरिषदा स्वीकृतं नायकत्वे ।
उच्छेत्तारं सकलविपदामुन्मुखं श्रीप्रदाने
भद्राद्रीश श्रयतु कतमं त्वां विनाऽयं विवेकी ॥ ७३

கர்மாராத்யம் ஸகலஜகதாம் ஸாதகம் காங்க்ஷிதாநாம்
காவ்யாரம்பே கவிபரிஷதா ஸ்வீக்ருதம் நாயகத்வே ।
உத்சேத்தாரம் ஸகலவிபதாமுந்முகம் ஸ்ரீப்ரதாநே
பத்ராத்ரீச ச்ரயது கதமம் த்வாம் விநாऽயம் விவேகீ ॥ 73

பத்ராசலேசா! நீர் உலகனைத்தின் நற்பணிகளால் ஆராதிக்கப் பெறுபவர். விரும்பியவற்றை நிறைவுறச் செய்பவர். கவிகளின் கூட்டத்தால் காவியத்தைத் தொடங்குகையில் நாயகனாக ஏற்கப்பட்டவர். கேடுகளனைத்தையும் வேருடன் அழிப்பவர். சீரும் சிறப்புமளிக்க முன் நிற்பவர். உம்மைத் தவிர வேறு எவரைப் பகுத்தறிவாளி நாடுவான்? (73)

प्रेमावेशस्त्वयि समभवद्धन्त वाल्मीकिवाक्यैः
नो शक्योऽयं व्यपगमयितुं वाङ्मुखैर्नास्तिकानाम् ।
दुःखं वा स्यात्सुखमपि च वा तेन सर्वंसहोऽहं
भद्राद्रीश त्वयि सुखमियां राम विन्यस्य भारम् ॥ ७४

ப்ரேமாவேசஸ்த்வயி ஸமபவத்தந்த வால்மீகிவாக்யை:
நோ சக்யோऽயம் வ்யபகமயிதும் வாங்முகைர்நாஸ்திகாநாம் ।
து:கம் வா ஸ்யாத் ஸுகமபி ச வா தேந ஸர்வம் ஸஹோऽஹம்
பத்ராத்ரீச த்வயி ஸுகமியாம் ராம விந்யஸ்ய பாரம் ॥ 74

பத்ராசல நாத! ராம! வால்மீயின் வாக்கியங்களால் உம்மிடம் அன்பின் தாக்கம் ஏற்பட்டது. நாஸ்திகரின் பேச்சுகளால் அதனைமாற்ற இயலாது. துன்பமோ இன்பமோ எது நேரிடினும் அனைத்தையும் தாங்கிக் கொள்வேன். உம்மிடம் சுமையை ஒப்படைத்து நான் இன்பமடைவேன். (74)

भद्राद्रीश प्रभुवर न ते रक्षकः शिक्षको वा
पापिष्ठं मामपि यदि करोष्यात्मदासं क्षतिः का ।
भ्रातृद्रोहिद्वयमपि कृतं राज्यदानैकपात्रं
दुष्प्रापं यत्त्रिदशभुवनं तत्कबन्धेन जग्मे ॥ ७५

பத்ராத்ரீச ப்ரபுவர ந தே ரக்ஷக: சிக்ஷகோ வா
பாபிஷ்டம் மாமபி யதி கரோஷ்யாத்மதாஸம் க்ஷதி: கா ।
ப்ராத்ருத்ரோஹித்வயமபி க்ருதம் ராஜ்யதானைகபாத்ரம்
துஷ்ப்ராபம் யத்த்ரிதசபுவநம் தத்கபந்தேந ஜக்மே ॥ 75

பத்ராத்ரி நாத! சிறந்த பிரபுவே! உம்மைக் காப்பவரோ கட்டுப்படுத்துபவரோ இல்லை. பாபிகளில் முன் நிற்கிற என்னை உமது தாஸனுக்கிக்கொள்வீராகில் என்ன குறை நேரும்? சகோதரனுக்குத் துரோகம் விளைவித்த இருவரும் (ஸுக்ரீவனும் விபீஷணனும்) ராஜ்யம் வழங்க ஏற்றவராகச் செய்யப்பட்டனர். அடைவதற் கெளிதல்லாத ஸ்வர்க்க லோகம் கபந்தனுல் வெல்லப்பட்டது (தன்னுரிமையாகப் பெறப்பட்டது) (75).

मरकतमणिश्यामा कामार्पणोद्यतमानसा
सततकरुणासार श्रीमत्कटाक्ष चमत्कृता ।
सुकृतिजनतासेव्या स्तव्या सुधामयवाग्झरी-
वितरणचणा भद्राद्रिस्था विभाति हि देवता ॥ ७६

மரகதமணிச்யாமா காமார்பணோத்யதமாநஸா
ஸததகருணாஸார ஸ்ரீமத்கடாக்ஷ சமத்க்ருதா ।
ஸுக்ருதிஜநதாஸேவ்யா ஸ்தவ்யா ஸுதாமயவாக்ஜரீ-
விதரணசணா பத்ராத்ரிஸ்தா விபாதி ஹி தேவதா ॥ 76

பத்ராசலத்திலுள்ள ஒரு தேவதை மரகத ரத்னம் போன்ற பசுமை நிறம் கொண்டது. விரும்பியதை வழங்குவதில் முன் நிற்கிற மனம் கொண்டது. எப்போதும் கருணை பொழிகிற சிறப்பு மிக்க கடாக்ஷத்தால் அழகியது. புண்யம் செய்கிற மக்களால்

வழிபடப் பெறுவது. துதிக்கத்தக்கது. அமுதம் போன்ற அலை அலையாகப் பெருகுகிற வாக்கை அளிப்பதில் தேர்ந்தது. அது நம்முன் காட்சி தருகிறது. (ராமனே அந்த தேவதை.) (76)

अरुणचरणैराताम्राक्षैरपुण्यसुदुर्लभैः
 विनतभरणैर्विश्वातीतैः वियत्समवैभवैः ।
दशरथतपःपुञ्जैः दीनावनैकधुरन्धरैः
 भरतविनतैर्भद्राद्रिस्थैः भजे परतन्त्रताम् ॥ ७७

அருணசரணைராதாம்ராக்ஷைரபுண்யஸுதுர்லபை:
 விநதபரணைர்விச்வாதீதை: வியத்ஸமவைபவை: ।
தசரததப: புஞ்ஜை: தீநாவநைகதுரந்தரை:
 பரதவிநதைர்பத்ராத்ரிஸ்தை: பஜே பரதந்த்ரதாம் ॥ 77

பத்ராசலத்திலுள்ள மாபெரும் ஒளியால் நான் ஆட்கொள்ளப் பட்டேன். சிவந்த திருவடிகள் கொண்டது. சிறிது சிவந்த கண்களுள்ளது. புண்யமல்லாததால் எளிதில் அடைய முடியாதது. தன்னை வணங்கியவரை ஏற்று வாழ வைப்பது. உலகிற் கப்பாற்பட்டது. ஆகாசவெளி போன்றளாவி நிற்கிற பெருமை கொண்டது. தசரதரின் தவக்குவியல். எளியோரைக் காக்கும் பொறுப்பை ஏற்றது. பரதனால் வணங்கப் பெற்றது. 77

मलिनमलिनं मन्दप्रज्ञं मदीयमनोऽधुना
 विमलविमलां बुद्धिं प्राप्तैर्विमृश्य विमृश्य च ।
श्रुतिशिखरगं त्वत्कं तत्त्वं चिरेण च गृह्यते
 कथमहमियां भद्राद्रीश त्वदीयकृपारसम् ॥ ७८

மலிநமலிநம் மந்தப்ரஜ்ஞம் மதீயமநோऽதுநா
 விமலவிமலாம் புத்திம் ப்ராப்தைர்விம்ருச்ய விம்ருச்ய ச ।
ச்ருதிசிகரகம் த்வத்கம் தத்த்வம் சிரேண ச க்ருஹ்யதே
 கதமஹமியாம் பத்ராத்ரீச த்வதீயக்ருபாரஸம் ॥ 78

பத்ராசல நாத! மிகத் தெளிவுள்ள அறிவைப் பெற்றவரால் ஆராய்ந்தாராய்ந்து உபநிஷத்துகளில் உன் உண்மை நிலை பலநாட்களுக்குப் பின் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. மிக மிக அழுக்கான என் மனம் இப்போது உள்ளுணர்வு மந்தமாயுள்ளது உம் கருணை ரஸத்தை நான் எப்படி உணரமுடியும். (78)

श्रुतिशिरसि मे नास्ति प्रज्ञा श्रये न सतः क्वचित्
विहितचरणं त्यक्त्वा नित्यं निषिद्धमुपाश्रये ।
तदपि धिषणा मुक्तेः प्राप्तावतीव समुत्सुका
सति मनसि मे भद्राद्रीशे किमस्ति हि दुर्लभम् ॥ ७९

ச்ருதிசிரஸி மே நாஸ்தி ப்ரஜ்ஞாம் ச்ரயே ந ஸத: க்வசித்
விஹிதசரணம் த்யக்த்வா நித்யம் நிஷித்த முபாச்ரயே ।
ததபி திஷணா முக்தே: ப்ராப்தாவதீவ ஸமுத்ஸுகா
ஸதி மநஸி மே பத்ராத்ரீசே கிமஸ்தி ஹி துர்லபம் ॥ 79

உபநிஷத்துகளைப் பற்றி அறியேன். நல்லோர்களை அண்டுவதுமில்லை. விதிக்கப் பெற்ற நடைமுறைகளை விட்டு தகாததென தடுக்கப் பெற்றதை எப்போதும் ஏற்கிறேன். ஆனால் முக்தி பெறுவதில் புத்தி உத்ஸாஹத்துடன் உள்ளது. பத்ராசல நாதன் உள்ளத்தினுள் துலங்கும் போது கிட்ட முடியாதது எது? (79)

नगरमटवीं कर्तुं नेतः पुरं च महावनं
तव वनगतौ पौरो लोकस्तदा यतते स्म हि ।
तदभिलषितं तैर्नो लब्धं तवैव हि वञ्चनात्
इति किल कृपानुन्नो भद्राचलं नगरं व्यधाः ॥ ८०

நகரமடவீம் கர்தும் நேத: புரம் ச மஹாவநம்
தவ வநகதௌ பௌரோ லோகஸ்ததா யததே ஸ்ம ஹி ।
ததபிலஷிதம் தைர்நோ லப்தம் தவைவ ஹி வஞ்சநாத்
இதி கில க்ருபாநுந்நோ பத்ராசலம் நகரம் வ்யதா: ॥ 80

நீர் காட்டிற்குச் செல்ல முற்பட்டதும் நகரத்தைக் காடாக்க காட்டை நகரமாக்க அயோத்தி நகரமக்கள் முனைந்தனர். அவர்கள் விரும்பியது அவர்களுக்கு உமது வஞ்சகச் செயலால் கிட்டவில்லை. இதனை உணர்ந்தல்லவா கருணையால் தூண்டப் பெற்று பத்ரமலையை நாடாக்கினீர். (80)

परिहरतु मे पाणिद्वन्द्वे शरासशराङ्किता
परमपुरुषाभिख्या पापं पुरातनदेवता ।
मुनिविततयो नायोध्यायां न वा परमे पदे
विहितरतयो भद्राद्रौ यामुशन्ति निषेवितुम् ।। ८१

பரிஹரது மே பாணித்வந்த்வே சராஸசராங்கிதா
பரமபுருஷாபிக்யா பாபம் புராதநதேவதா ।
முநிவிததயோ நாயோத்யாயாம் ந வா பரமே பதே
விஹிதரதயோ பத்ராத்ரௌ யாமுசந்தி நிஷேவிதும் ॥ 81

இருகைகளில் வில்லும் அம்பும் அடையாளமாகக் கொண்ட பரம புருஷன் என்ற பெயர் கொண்ட பழமை மிக்க தேவதை என் பாபத்தை அகற்றட்டும். முனிவர்கள் அயோத்தியிலோ பரமபதத்திலோ விருப்பம் கொள்ளாமல் பத்ராசலத்தில் உம்மை வழிபட விரும்புகின்றனர். 81

कमलनयने कारुण्याब्धौ कपालिकृतादरे
विधिनुतपदे विश्वातीते विपत्तितमोरवौ ।
भवभयमहाभाराक्रान्ताशयस्य भृशाधिनो
भवतु हृदयं भद्राद्रीशे ममानिशमर्पितम् ।। ८२

கமலநயநே காருண்யாப்தௌ கபாலிக்ருதாதரே
விதிநுதபதே விச்வாதீதே விபத்திதமோரவௌ ।
பவபயமஹாபாராக்ராந்தாசயஸ்ய ப்ருசாதிநோ
பவது ஹ்ருதயம் பத்ராத்ரீசே மமாநிசமர்பிதம் ॥ 72

ஸம்ஸார பயத்தின் சுமையில் அழுந்திய உள்ளம் கொண்டவனும் பெரும் பாபியுமான என் உள்ளம் பத்ராசல

நாதனிடம் எப்போதும் அர்ப்பணமடைந்ததாகட்டும். அவர் தாமரைக் கண்ணர், கருணைக்கடல், சிவனால் அன்புடன் பேணப்பட்டவர், பிரும்மாவால் திருவடிகளில் வணங்கப் பெற்றவர், உலகியலைக் கடந்து நிற்பவர், விபத்தெனும் இருளைச் சூரியனாகி நீக்குபவர். (82)

कलितभुवनैः कालावश्यैः करात्तशरासनैः
कविकुलगिरां भाग्यैर्भोग्यैः कदाप्यकृतैनसाम् ।
जनकतनयानेत्रानन्दैर्जगत्त्रयपावनैः
भवहरपदैर्भद्राद्रिस्थैर्भवानि सुरक्षितः ॥ ८३

கலிதபுவனை: காலாவச்யை: கராத்தசராஸனை:
கவிகுலகிராம் பாக்யைர் போக்யை: கதாப்யக்ருதைநஸாம் ।
ஜநகதநயாநேத்ராநந்தைர் ஜகத்த்ரயபாவனை:
பவஹரபதைர் பத்ராத்ரிஸ்தைர் பவாநி ஸுரக்ஷித: ॥ 83

உலகிற்கு அலங்காரமாயிருப்பதும், காலத்திற்கு உட்படாததும், கையில் வில்லேந்தியதும், கவிக்கூட்டத்தின் வாக்கிற்குப் பாக்கியமும் எப்போதாவது கூட பாபம் செய்யாதவரால் மட்டும் உணரத்தக்கதும், ஜனகரின் மகளின் கண்களுக்கு ஆனந்தம் தருவதும், மூவுலகையும் தூயதாக்குவதும், ஸம்ஸார நோயகற்றுகிற திருவடி கொண்டதும் பத்ராசலத்தினுள்ளதுமான பரம்பொருளால் பாதுகாக்கப் படுவேனாக! (83)

अयोध्यां गत्वा त्वामवनितनयावल्लभ विभो
न सन्द्रष्टुं शक्ता इति किल वयं मानसतले ।
मतिं गोदावर्यां महितसरयूरित्यविकलां
प्रयामो भद्राद्रिं गृहमिति च साकेतनिलयम् ॥ ८४

அயோத்யாம் கத்வா த்வாமவநிதநயாவல்லப விபோ
ந ஸந்த்ரஷ்டும் சக்தா இதி கில வயம் மாநஸதலே ।
மதிம் கோதாவர்யாம் மஹிதஸரயூரித்யவிகலாம்
ப்ரயாமோ பத்ராத்ரிம் க்ருஹமிதி ச ஸாகேதநிலயம் ॥ 84

பூமியின் மகளின் மணாளரே! பெருமானே! அயோத்தி சென்று உம்மைக் காண இயலாதவர் என உள்ளத்தினுள் கொண்டு கோதாவரியிடம் பெருமதிப்புக்குரிய ஸரயூ என்ற உணர்வைக் குழப்பமின்றி கொண்டு, பத்ராசலத்தை ஸாகேதத்திலுள்ள (அயோத்தியிலுள்ள) உம்மாளிகையாக எண்ணிச் செல்வோம். (84)

कृतघ्नत्वादीनां स्वकृतदुरितानां फलतया
भवेऽस्मिन्दारिद्र्यं भरतनुतपादानुभवताम् ।
इदानीं त्वत्पादानतिपरधियां जन्ममरणे
विनिघ्नन् भद्राद्रौ वससि ददसे चाधिकधनम् ॥ ८५

க்ருதக்நத்வாதீநாம் ஸ்வக்ருததுரிதாநாம் பலதயா
பவேऽஸ்மிந் தாரித்ர்யம் பரதநுதபாதாநுபவதாம் ।
இதாநீம் த்வத்பாதாநதிபரதியாம் ஜந்மமரணே
விநிக்நந் பத்ராத்ரௌ வஸஸி ததஸே சாதிகதநம் ॥ 85

பரதனால் திருவடிகளில் வணங்கப் பெற்றவரே! செய்நன்றி மறந்தது முதலிய தான் செய்த பாபத்தின் பயனாக இப்பிறவியில் ஏழ்மை அடைந்தவன் உன் திருவடி வணங்குவதில் ஆர்வ மேற்பட்டு வணங்க அவனது பிறப்பிறப்புத் தொடரை அறுப்பவராக பத்ராசலத்தில் வசிக்கிறீர். ஏழ்மை நீங்கப் பெருஞ் செல்வம் தருகிறீர். 85

कवीन्द्राणां वाचं मुकुलयति ते दानमहिमा
गृहीत्वा षड्लक्षीमितकनकनिष्काणि रजनौ ।
वितीर्य स्वं दासं यवननृपतेर्मोचितवतः
कृपासिन्धो भद्राचलकृतगृहप्रेमनिलय ॥ ८६

கவீந்த்ராணாம் வாசம் முகுலயதி தே தாநமஹிமா
க்ருஹீத்வா ஷட்லக்ஷீமிதகநகநிஷ்காணி ரஜநௌ ।
விதீர்ய ஸ்வம் தாஸம் யவநந்ருபதேர் மோசிதவத:
க்ருபாஸிந்தோ பத்ராசலக்ருதக்ருஹப்ரேமநிலய ॥ 86

கருணைக் கடலே! பத்ராசலத்தில் (ராமதாஸரால்) அமைக்கப் பெற்ற கோயிலில் அன்புடன் வசிப்பவரே! இரவில் 6 லட்சம் தங்கக் காசுகள் எடுத்துச் சென்று துருக்க அரசனிடம் தந்து தன் தாஸரை விடுவித்த உமது வள்ளல் பெருமை சிறந்த கவிகளின் வாக்கை மொட்டாகக் குவியச் செய்கிறது. (கவிகளின் வாக்கு இதனைப் பாராட்ட இயலாமல் குவிந்து நிற்கிறது).(86)

धुनानं भक्तानां दुरितनिकुरुम्बं शुभदृशा
क्रियाणां कर्तॄणां फलमुचितरूपं च ददतम् ।
कलानामास्थानं कलितसुकृतानां च सुलभं
भयं त्यक्त्वा चित्तं भजति मम भद्राचलपतिम् ॥ ८७

துநாநம் பக்தாநாம் துரிதநிகுரும்பம் சுபத்ருசா
க்ரியாணாம் கர்த்ரூணாம் பலமுசிதரூபம் ச ததநம் ।
கலாநாமாஸ்தாநம் கலிதஸுக்ருதாநாம் ச ஸுலபம்
பயம் த்யக்த்வா சித்தம் பஜதி மம பத்ராசலபதிம் ॥ 87

என் உள்ளம் பத்ராசலபதியைப் பயமின்றி அணுகுகின்றது. அவர் பக்தரின் பாபக்குவியலைத் தன் மங்களப் பார்வையால் அகற்றுபவர். நல்ல நோக்குடன் செயல் படுபவருக்குச் செயலுக்கேற்ற பலன் தருபவர். கலைகளின் இருப்பிடம். புண்ணியம் செய்பவருக்கு எளிதில் கிட்டுபவர். 87

स्फुरन्त्यां शम्पायां सजलजलदं त्वां किल विदुः
लतायां सौवर्ण्यां मरकतमणिं प्राहुरपरे ।
वदन्त्यन्ये सन्तः कनककमलस्थं पृथुमलिं
महीजाश्लिष्टं त्वां मनुकुलज भद्राचलपते ॥ ८८

ஸ்புரந்த்யாம் சம்பாயாம் ஸஜலஜலதம் த்வாம் கில விது:
லதாயாம் ஸௌவர்ண்யம் மரகதமணிம் ப்ராஹுரபரே ।
வதந்த்யந்யே ஸந்த: கநககமலஸ்தம் ப்ருதுமலிம்
மஹீஜாச்லிஷ்டம் த்வாம் மநுகுலஜ பத்ராசலபதே ॥ 88

மனுகுலத் தோன்றலே! பத்ராசலபதியே! ஸீதையால் அணைக்கப் பெற்ற உம்மை மின்னுகிற மின்னலில் தென்படுகிற நீருண்ட மேகமாகக் காண்பர். தங்கக் கொடியில் பழுத்தமரகத ரத்னமெனச் சிலர் கூறுவர். சில நல்லோர் தங்கத் தாமரை மீதுதமர்ந்த பெருவண்டென்பர். 88

यदीयानां नाम्नां शतमधिकमष्टाभिरतुलं
महेशः शर्वाण्यै श्रुतिनिचयसारं किल पुरा ।
उपादिक्षद्यस्याप्युपनिषदि गूढं च चरितं
स भाति श्रीभद्राचलशिखरदीपो रघुपतिः ॥ ८९

யதீயாநாம் நாம்நாம் சதமதிகமஷ்டாபிரதுலம்
மஹேச: சர்வாண்யை ச்ருதிநிசயஸாரம் கில புரா।
உபாதிக்ஷத் யஸ்யாப்யுபநிஷதி கூடம் ச சரிதம்
ஸ பாதி ஸ்ரீபத்ராசலசிகரதீபோ ரகுபதி: ॥ 89

வேதங்கள் அனைத்தின் ஸாரமாக விளங்குகிற இவரது 108 நாமங்களைப் பரமேசுவரன் பார்வதிக்கு உபதேசித்தார். இவரது (ராமரஹஸ்ய) உபநிஷத்தில் இவரது வரலாறு மறைபொருளாக விளங்குகிறது. ஸ்ரீ பத்ராசலத்தின் சிகரத்தில் ஒளி விளக்காக அந்த ரகுபதி விளங்குகிறார். 89

शयानं शय्यायां तरुदलकृतायां रघुपते
विलोक्य त्वां विद्वानपि कुशिकजो ब्रह्मकृतधीः ।
प्रसूता कौसल्या सुतवरमिह प्राह मुनिराट्
नमस्तस्मै भद्राचलनिलय ते देहमहसे ॥ ९०

சயாநம் சய்யாயாம் தருதலக்ருதாயாம் ரகுபதே
விலோக்ய த்வாம் வித்வாநபி குசிகஜோ ப்ரஹ்மக்ருததீ:।
ப்ரஸூதா கௌஸல்யா ஸுதவரமிஹ ப்ராஹ முநிராட்
நமஸ் தஸ்மை பத்ராசலநிலய தே தேஹமஹஸே ॥ 90

ரகுபதியே! பிரும்மத்தில் சித்தலயமடைந்த பேரறிவாளரான முனிவரில் சிறந்த குசிகரின் புதல்வரான

விச்வாமித்திரர், மரத்தின் இலைகளாலான படுக்கையில் படுத்திருந்த உம்மைக் கண்டு, "कौसल्या सुप्रजा राम" கௌஸல்யை நன் மகனைப் பெற்றடுத்துள்ளாள் எனப் பாராட்டினார். பத்ராசலத்தில் வசிப்பவரே! அந்த உமது பேரொளிக்கு வந்தனம். (90)

प्रसादस्ते प्राप्तुं न सुकर इति प्राहुरधियः
सुखं प्राप्तो यस्मादरिसहभुवाऽपि द्रुतमयम् ।
अहं तु त्वत्पादैकशरणमितोऽपि स्वदुरितैः
अलब्ध्वा तं सीदाम्यतिकरुण भद्राद्रिनिलय ॥ ९१

ப்ரஸாதஸ்தே ப்ராப்தும் ந ஸுகர இதி ப்ராஹுரதிய:
ஸுகம் ப்ராப்தோ யஸ்மாதரிஸஹபுவாऽபி த்ருதமயம் ।
அஹம் து த்வத்பாதைகசரணமிதோऽபி ஸ்வதுரிதை:
அலப்த்வா தம் ஸீதாம்யதிகருண பத்ராத்ரிநிலய ॥ 91

கருணை மிக்கவரே! பத்ராசல வாஸியே! அறிவிலிகள் உம் அருள் பெறுவது எளிதல்ல என்பர். உம் எதிரியின் உடன் பிறந்தவன் கூட அதனை எளிதில் உடன் பெற்றான். உமது திருவடியே சரணம் என அதனை அடைந்தும் நான் என் பாபத்தால் உம் அருளைப் பெறாதவனாக வாடி நிற்கிறேன். 91

जटालस्त्वं पादे तव निपतितोऽभून्मकुटभृत्
वनेऽवात्सीर्नित्यं तव परिजनः सौधनिलयः ।
प्रियाहीनस्त्वं ते रमयति वधूः कोऽपि कृपया-
ऽप्यसक्तस्त्वं भोगान्दिशसि नमतां भद्रगिरिराट् ॥ ९२

ஜடாலஸ்த்வம் பாதே தவ நிபதிதோऽபூந்மகுடப்ருத்
வநேऽவாத்ஸீர்நித்யம் தவ பரிஜந: ஸௌதநிலய: ।
ப்ரியாஹீநஸ்த்வம் தே ரமயதி வதூ: கோऽபி க்ருபயா-
ऽப்யஸக்தஸ்த்வம் போகாந்திசஸி நமதாம் பத்ரகிரிராட் ॥ 92

பத்ராசல அரசரே! நீர் சடையணிந்தவர். ஆனால் உம் திருவடியில் மகுடம் தரித்த அரசன் வணங்குகிறான். நீர் காட்டில் வாழ்ந்தீர். உம் பணிவிடையாளர் மாடமாளிகையில் வாழ்ந்தனர். நீர் மனைவியை விட்டுப்பிரிந்தவர். ஆனால் உமது கிருபையால் ஒருவன் பல மனைவியருடன் இனிது வாழ்கிறான். சிறிதும் பற்றின்றி உம்மை வணங்குபவருக்கு நீர் சுகவாழ்க்கையை வழங்குகிறீர். (92)

तपोभिर्योगैर्वा तरणिकुलकेतो कतिचन
    प्रसाद्य त्वच्चित्तं विधिभुवनमीप्सन्ति विबुधाः ।
अहं तु त्वद्वक्त्राम्बुजसततवीक्षासुखकृते
    वसेयं भद्राद्रौ सतनुरतनुर्वा कुरु तथा ॥ ९३

தபோபிர் யோகைர் வா தரணிகுலகேதோ கதிசந
    ப்ரஸாத்ய த்வச்சித்தம் விதிபுவநமீப்ஸந்தி விபுதா: ।
அஹம் து த்வத்வக்த்ராம்புஜஸததவீக்ஷாஸுகக்ருதே
    வஸேயம் பத்ராத்ரௌ ஸதநுரதநுர்வா குரு ததா ॥ 93

ஸூரிய வம்சத்தின் கொடியே! தவமியற்றியோ யோக ஸாதனையாலோ, உம் உள்ளத்தை மகிழ்வித்து பிரும்மலோகவாஸத்தைச் சில அறிஞர்கள் பெற விரும்புகின்றனர். நானோ உம் திருமுகத் தாமரையை எப்போதும் காண்பதற்காக பத்ராசலத்தில் உடலுடனோ உடலின்றியோ (இறந்த பிறகும்) வாழ விரும்புகிறேன் .அவ்வாறு செய்வீர். 93

विधीन्द्राद्यर्च्येभ्यो विविधसुखदेभ्यः प्रणमतां
    पुनानेभ्यः पत्नीं पदनयनविप्रस्य पतिताम् ।
ददद्भ्यो दारुभ्यां धरणिपदसिंहासनपदं
    नमः स्ताद्भद्राद्रीश्वरपदरजोभ्यः प्रतिदिनम् ॥ ९४

விதீந்த்ராத்யர்ச்யேப்யோ விவிதஸுகதேப்ய: ப்ரணமதாம்
    புநாநேப்ய: பத்நீம் பதநயநவிப்ரஸ்ய பதிதாம் ।
தததப்யோ தாருப்யாம் தரணிபதஸிம்ஹாஸநபதம்
    நம: ஸ்தாத் பத்ராத்ரீச்வர பதரஜோப்ய: ப்ரதிதிநம் ॥ 94

பத்ராசல நாதரின் திருவடித் தூசிகளுக்குத் தினந்தோறும் வந்தனம் செய்வேன். அவை பிரும்மா இந்திரன் முதலியவரால் அர்ச்சிக்கப் பெறுபவை. வணங்குபவருக்குப் பல இன்பங்கள் அளிப்பவை. காலில் கண்ணுள்ள (அக்ஷபாதர் என்ற கௌதமர் என்ற) அந்தணரின் கற்பிழந்த மனைவிக்கு (அகலியைக்கு) த்தூய்மை அளித்தவை. மரத்தாலான பாதுகைகளுக்கு அரசரின் ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்கிற வாய்ப்பளித்தவை. அவைகளுக்கும் என்றும் வந்தனம். (94)

कदा वा भद्राद्रौ तदुदितवने वाऽस्य च तटे
नरत्वं कीटत्वं मृगविहगतां वा समुपयन् ।
रघूणामीशानं परिचरितुमारादभियतां
पदोद्भूतान् पांसून् शिरसि कलयन्निर्वृतिमियाम् ।। ९५

கதா வா பத்ராத்ரௌ தது³திதவநே வாऽஸ்ய ச தடே
நரத்வம் கீடத்வம் ம்ருகவிஹகதாம் வா ஸமுபயந் ।
ரகூணாமீசாநம் பரிசரிதுமாராதபியதாம்
பதோத்பூதாந் பாம்ஸூந் சிரஸி கலயந்நிர்வ்ருதிமியாம் ॥ 95

பத்ராசலத்தின் மீதும் ,அதில் தோன்றிய காட்டிலும் அதன் அடிவாரத்திலும் மனிதனாகவோ புழுவாகவோ கால்நடைப் பிராணியாகவோ பறவையாகவோ அதனை அடைந்து ரகுக்களின் ஈசனை வழிபட வெகுதூரத்திலிருந்து வருகிறவரின் திருவடித் தூசிகளைத் தலையில் தாங்கி என்று அமைதி பெறுவேன்? 95

कदा वा भद्रोर्वीधरनिकटदेशे पुरवरे
प्रतोलीषु भ्राम्यत्सकलजन साधारणतया ।
स्थितं सीतारामेत्यनिशमपि शब्दं निशमयन्
कृतार्थत्वं सृष्टेः श्रवणयुगलस्यापि तनुयाम् ।। ९६

கதா வா பத்ரோர்வீதரநிகடதேசே புரவரே
ப்ரதோலீஷு ப்ராம்யத்ஸகலஜந ஸாதாரணதயா ।

ஸ்திதம் ஸீதாராமேத்யநிசமபி சப்தம் நிசமயந்

க்ருதார்தத்வம் ஸ்ருஷ்டே: ச்ரவணயுகலஸ்யாபி தநுயாம் ॥ 96

பத்ராசலத்தினருகில், நகரிலோ ராஜ வீதியிலோ மற்ற மனிதர்களைப் போல் உலாவிக் கொண்டு ஸீதாராம என்று மக்களின் குரலை எப்போதும் கேட்டுக் கொண்டு காதுகள் படைத்ததின் பயனை உணர்ந்து எப்போது அனுபவிப்பேன்? 96

कदा वा भद्राद्रौ करणनिवहं साधु यमयन्

सुषुम्नानाडीतः स्रवदमृतधाराप्लुततले ।

हृदम्भोजे रामं शरशरधिबाणासनधरं

न जानीयां ध्यायन् गतमपि सहस्रं च शरदाम् ।। ९७

கதா வா பத்ராத்ரௌ கரணநிவஹம் ஸாது யமயந்

ஸுஷும்நாநாடீத: ஸ்ரவதம்ருததாராப்லுத தலே ।

ஹ்ருதம்போஜே ராமம் சரசரதிபாணாஸநதரம்

ந ஜாநீயாம் த்யாயந் கதமபி ஸஹஸ்ரம் ச சரதாம் ॥ 97

பத்ராசலத்தில் இந்திரியங்களை நன்கு கட்டுப்படுத்தி, ஸுஷும்நா நாடியிலிருந்து கசிகிற அமுத தாரையில் இதயத் தாமரையை நனைத்து, வில்லும் அம்பும் ஏந்திய ராமனை உள்ளத்தில் தியானித்து ஆயிரம் ஆண்டுகள் கழிவதையும் எப்போது உணராதிருப்பேன்? (97)

कदा ब्रह्मक्षत्रं रघुवर तवान्नं श्रुतमतः

कृपां कुर्यां भोज्ये कथमिति मतिं साधु विजहत् ।

अगस्त्यं मत्वा मामपि शरभङ्गं वाप्यव विभो

वसेयं भद्राद्राविति किल वदन् राममनिशम् ।। ९८

கதா ப்ரஹ்மக்ஷத்ரம் ரகுவர தவாந்நம் ச்ருதமத:

க்ருபாம் குர்யாம் போஜ்யே கதமிதி மதிம் ஸாது விஜஹத் ।

அகஸ்த்யம் மத்வா மாமபி சரபங்கம் வாப்யவ விபோ

வஸேயம் பத்ராத்ராவிதி கில வதந் ராமமநிசம் ॥ 98

ரகுவர! பெருமானே! அந்தணரும் க்ஷத்திரியரும் பிரும்ம மாகிய உமக்கு உணவு என வேதம் கூறக் கேட்கப்பட்டதால், உணவில் எப்படி கிருபை செய்வேன் என்ற எண்ணத்தை விட்டு, என்னை அகஸ்தியராகவோ சரபங்கராகவோ கருதிக் காப்பீர். இவ்வாறு ராமனிடம் எப்போதும் கூறிக் கொண்டே பத்ராசலத்தில் வசிப்பேன். (98)

कदा गोदावर्या अतिशयितशैत्यात्सुखकरे
निमज्ज्यौघे कृत्वा नियममथ भद्राद्रिनिलयः ।
हृदि ध्यायन्मूर्तिं जलदजयिनीं कामपि परां
पिपासाक्षुद्बाधामहमनधियन् निर्वृतिमियाम् ।। ९९

கதா கோதாவர்யா அதிசயிதசைத்யாத்ஸுககரே
நிமஜ்ஜ்யௌகே க்ருத்வா நியமமத பத்ராத்ரிநிலய: ।
ஹ்ருதி த்யாயந் மூர்திம் ஜலதஜயிநீம் காமபி பராம்
பிபாஸா க்ஷுத்பாதாமஹமநதியந் நிர்வ்ருதிமியாம் ॥ 99

கோதாவரியின் குளிர்ச்சி மிகுதியால் இன்பமளிக்கிற நீர்ப்பெருக்கில் ஆழ்ந்து நீராடி அன்றன்று செய்ய வேண்டிய நியமங்களைச் செய்து பத்ராசலத்தில் வசித்து உள்ளத்தில் நீருண்ட மேகத்தின் ஒளிகொண்ட அந்த மேலான மூர்த்தியைத் தியானித்துக் கொண்டு பசிதாக உணர்வின்றி என்று நிம்மதி பெறுவேன்? 99

कदा वा वेदानां हृदयमिति ब्रह्माक्षरमिति
स्मरारातेरग्रे दशरथमहीपालगदितम् ।
चिरं चित्ते कुर्वन् रघुकुलसरिन्नायकमणिं
वसेयं भद्राद्रावनवरतमानन्दभरितः ।। १००

கதா வா வேதாநம் ஹ்ருதயமிதி ப்ரஹ்மாக்ஷரமிதி
ஸ்மராராதேரக்ரே தசரதமஹீபாலகதிதம் ।
சிரம் சித்தே குர்வந் ரகுகுலஸரிந்நாயகமணிம்
வஸேயம் பத்ராத்ராவநவரதமாநந்தபரித: ॥ 100

"வேதத்தின் உட்பொருளிவர், சிறிதும் தேய்வுறாத பரப்பிரும்மம்" என சிவனின் எதிரே தசரத அரசர் கூறியபடி (ராவணவதத்தை அடுத்து நிகழ்ந்தது) உள்ளத்தில் வெகு நேரம் ரகுவம்சம் என்ற கடலில் தோன்றிய ரத்தினமான ராமனைத் தியானித்து ஆனந்தம் நிரம்பியவனாக பத்ராசலத்தில் எப்போது வசிப்பேன்? (100)

कदा भद्राद्रौ सद्गणमुखरितां राघवकथां
रघूत्तंसावासं परित ऋषिभिश्चादृततराम् ।
द्रुतस्वान्तः शृण्वन् विषयसुखमाधूय सकलं
विशेयं कौसल्यासुचरितफले तन्मयतया ॥ १०१

கதா பத்ராத்ரௌ ஸத்கணமுகரிதாம் ராகவகதாம்
ரகூத்தம்ஸாவாஸம் பரித ருஷிபிச்சாத்ருததராம் ।
த்ருதஸ்வாந்த: ச்ருண்வந் விஷயஸுகமாதூய ஸகலம்
விசேயம் கௌஸல்யாஸுசரிதபலே தந்மயதயா ॥ 101

பத்ராசலத்தில் ராமனின் ஆலயத்தை சுற்றி ருஷிகளின் பேராதரவு பெற்றதும் நல்லோரால் பாடப் பெற்றதுமான ராகவனின் கதையைக் கேட்டு இளகிய மனத்தினனாக வெளிப்பொருளால் பெறப்படுகிற இன்பமனைத்தையும் புறக்கணித்து, கௌஸல்யையின் புண்யத்தின் பயனான ராமனுள் ராமனாகவே ஆகி எப்போது இடம்பெறுவேன்? (101)

कदा गर्भागारे कनकमयभित्त्या विलसिते
वसन्तं भद्राद्रौ जनकतनयालक्ष्मणयुतम् ।
स्फुरत्तेजः पुञ्जान्तरितमिव बिम्बं दिनरुचेः
अनक्षिस्पन्दोऽहं चिरमनुभवेयं सुखपरः ॥ १०२

கதா கர்பாகாரே கநகமயபித்த்யா விலஸிதே
வஸந்தம் பத்ராத்ரௌ ஜநகதநயாலக்ஷ்மணயுதம் ।
ஸ்புரத்தேஜ: புஞ்ஜாந்தரிதமிவ பிம்பம் திநருசே:
அநக்ஷிஸ்பந்தோऽஹம் சிரமநுபவேயம் ஸுகபர: ॥ 102

தங்கச் சுற்றுச் சுவர்களால் அழகிய பத்ராசலத்துக் கோவிலின் கர்பக்ருஹத்தில் ஜானகியுடனும் லக்ஷ்மணனுடனும் கூட ஸூரியனின் ஒளி மண்டலத்தின் நடுவேயுள்ள பிம்பம் போன்று காட்சி தருகிற ராமனேக் கண்கள் கொட்டாமல் வெகுநேரம் இன்ப பரவசனாக எப்போது காண்பேன்? (102)

कदा भद्राद्रीशोपरिमणिविमानाग्रनिलयं
स्फुरच्चक्रं तेजोमयकनकक्लृप्तं स्फुटरुचि ।
प्रपश्यन् सन्ध्यायां दिनकरकराक्रान्तिसुभगं
महानेत्रानन्दं चिरमनुभवेयं परवशः ॥ १०३

கதா பத்ராத்ரீசோபரிமணிவிமாநாக்ரநிலயம்
ஸ்புரச்சக்ரம் தேஜோமயகநகக்லுப்தம் ஸ்புடருசி।
ப்ரபச்யந் ஸந்த்யாயாம் திநகரகராக்ராந்திஸுபகம்
மஹாநேத்ராநந்தம் சிரமநுபவேயம் பரவச: ॥ 103

பத்ராசலத்தின் உச்சியில் அமைந்துள்ள ரத்தின விமானத்தில் பேரொளி மிக்கத் தங்கத்தாலான ஒளிர்கிற சக்ரத்தை ஸந்தியா காலத்தில் ஸூரிய ஒளியின் பிரதிலிப்பால் அழகியதும் கண்களுக்குப் பேரானந்தமுமானதாக நீண்ட நேரம் காட்சியில் மன மிழந்தவனுக எப்போது கண்டனுபவிப்பேன்? 103

कदा मे मोहान्धावनिशमपि मग्नस्य सुदृढं
तदीयैः कामाद्याह्वयमुपगतैर्भङ्गनिचयैः ।
चलत्वं नीतस्य प्रसृमरभियो दुःखमधिकं
हरेद्भद्राद्रीशो घटभवमुनीन्द्रस्तुतपदः ॥ १०४

கதா மே மோஹாப்தாவநிசமபி மக்நஸ்ய ஸுத்ருடம்
ததீயை: காமாத்யாஹ்வயமுபகதைர் பங்கநிசயை:।
சலத்வம் நீதஸ்ய ப்ரஸ்ருமரபியோ து:கமதிகம்
ஹரேத் பத்ராத்ரீசோ கடபவமுநீந்த்ரஸ்துதபத: ॥ 104

நான் மோகக்கடலில் இரவுபகல் என்ற பேதமின்றி நன்கு முழுகியுள்ளவன். அக்கடலின் அலையாகிய காமம் கோபம் முதலியவற்றால் நிலையிழந்தவன். எதிலும் பயந்தவன். அகஸ்தியர் முதலிய முனிவரால் துதிக்கப் பெற்ற பத்ராசல நாதன் என் பெரும் துன்பத்தை நீக்குவாராக. 104

सव्ये पाणौ शरासं दधदभयकरे सायकं चापसव्ये
मेघश्यामं किरीटाङ्गदकटकमुखैर्भूषणैर्भूषिताङ्गम् ।
सीतासौमित्रिसेव्यं स्मितलसितमुखं पादमूलाञ्जनेयं
कारुण्यस्यन्द्यपाङ्गं किमपि हृदि महो भातु भद्राद्रिवासम् ।।१०५

ஸவ்யே பாணௌ சராஸம் தததபயகரே ஸாயகம் சாபஸவ்யே
மேகச்யாமம் கிரீடாங்கதகடகமுகை: பூஷணை: பூஷிதாங்கம் ।
ஸீதாஸௌமித்ரிஸேவ்யம் ஸ்மிதலஸிதமுகம் பாதமூலாஞ்ஜநேயம்
காருண்யஸ்யந்த்யபாங்கம் கிமபி ஹ்ருதி மஹோ பாது பத்ராத்ரிவாஸம் ॥

பத்ராசலத்தில் உள்ளதொரு பேரொளி அது. இடது கையில் வில், அபயமளிக்கிற வலது கையில் அம்பு ஏந்தியது. மேகம் போன்று கரிய மேனி கொண்டது, கிரீடம், தோள்வளை முதலிய அணிகள் பூண்டது. ஸீதையாலும் லக்ஷ்மணனாலும் உபசரிக்கப் பெறுவது, புன்சிரிப்பால் அழகிய முகம் கொண்டது. காலடியில் ஆஞ்ஜநேயரைக் கொண்டது. அவ்வொளி என் இதயத்தினுள் துலங்கட்டும். 105

वेदाश्चेदब्धिघोषा मनुमुखयमिनां सूक्तयो लीलयोक्ताः
आचार्या भ्रान्तिहेतु प्रलपनमुखराः शङ्कराद्या महान्तः ।
कर्मानुष्ठानमार्यैः कृतमखिलमिदं डम्भमात्रं यदि स्यात्
स्वामिन् भद्राचलेश स्तुतिरियमफला त्वां प्रति स्यात्तदानीम् ।। १०६

வேதாச்சேதப்திகோஷா மநுமுகயமிநாம் ஸூக்தயோ லீலயோக்தா:
ஆசார்யா ப்ராந்திஹேது ப்ரலபநமுகரா: சங்கராத்யா: மஹாந்த: ।
கர்மாநுஷ்டாநமார்யை: க்ருதமகிலமிதம் டம்பமாத்ரம் யதி ஸ்யாத்
ஸ்வாமிந் பத்ராசலேச ஸ்துதிரியமபலா த்வாம் ப்ரதி ஸ்யாத்ததாநீம் ॥ 106

பத்ராசலேசரே! உடையவரே! வேதங்கள் கடலோசை எனில், மனு முதலிய யோகிகள் கூறியதனைத்தும் விளையாட்டுப் பேச்சு எனில், சங்கராசாரியர் போன்ற பெரியோர்களும் ஆசாரியர்களும் கூறியவை மதிமயக்கம் தருகிற புலம்பல் எனில், பெரியோர்கள் தர்ம மார்க்கத்தைப் பின்பற்றிச் செய்த தர்மானுஷ்டான மனைத்தும் டம்பச் செயல் எனில், உம்மைப் பற்றிச் செய்த இந்த ஸ்துதியும் பலனற்ற செய்லாகும். 106

इति श्रीचोलदेशभूषणायमान श्रीकुम्भघोणक्षेत्रपरिसरवर्ति वलङ्गैमान् ग्रामाभिजनस्य पण्डितमण्डलीपरिष्टूयमानवैदुष्यश्री कृष्णसूरितनूजन्मनः, लक्ष्म्यम्बागर्भशुक्तिमुक्ताफलस्य, विष्णु-पुराभिजनानां शास्त्ररत्नाकरबिरुदभाजां पण्डितमूर्धन्यतामुपगतानां न्यायवेदान्त शास्त्रपारदृश्वनां श्री स्वामिशास्त्रिणां करुणाकटाक्ष समासादितविद्यावैशद्यस्य कविमणिबिरुदाङ्कितस्य सुब्रह्मण्य-शास्त्रिणः कृतिषु भद्राद्रिरामशतकं समाप्तिमगमत्।

இதி ஸ்ரீ சோலதேசபூஷணாயமாந ஸ்ரீ கும்பகோணக்ஷேத்ரபரிஸரவர்திவ-லங்கைமாந் க்ராமாபிஜநஸ்ய பண்டிதமண்டலீபரிஷ்டூயமாநவைதுஷ்ய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணஸூரிதநூஜந்மந:, லக்ஷ்ம்யம்பாகர்பசுக்திமுக்தாபலஸ்ய, விஷ்ணுபுராபிஜநாநாம் சாஸ்த்ரரத்நாகரபிருதபாஜாம் பண்டித மூர்தந்யதாமுபகதாநாம் ந்யாயவேதாந்த சாஸ்த்ரபாரத்ருச்வநாம் ஸ்ரீ ஸ்வாமிசாஸ்த்ரிணாம் கருணா கடாக்ஷ ஸமாஸாதித வித்யாவைசத்யஸ்ய கவிமணிபிருதாங்கிதஸ்ய ஸுப்ரஹ்மண்ய- சாஸ்த்ரிண: க்ருதிஷு பத்ராத்ரிராமசதகம் ஸமாப்திமகமத்।

சோழதேசத்தின் அணியாக விளங்குகிற ஸ்ரீ கும்பகோண க்ஷேத்திரத்தினருகில் உள்ள வலங்கைமான் கிராமத்தைச் சார்ந்த - பண்டிதர் கூட்டத்தால் பாராட்டப் பெற்ற வித்வானான ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸூரியின் புதல்வர் லக்ஷ்மி அம்மாளின் கருவறையாகிய சிப்பியில் உதித்த முத்து, விஷ்ணுபுரத்தைச்

சார்ந்த சாஸ்திர ரத்னாகரர் என்ற பிருது பெற்ற - சாஸ்திரக் கரை கண்ட பண்டிதத் தலைவர், நியாய வேதாந்த சாஸ்திரங்களின் கரை கண்ட ஸ்ரீ ஸ்வாமிசாஸ்திரிகளின் கருணையால் தெளிந்த கல்வித்திறன் பெற்ற கவிமணி என்ற விருது பெற்ற ஸுப்ரஹ்மணியசாஸ்திரி இயற்றிய ஸ்ரீ பத்ராத்ரி ராமசதகம் முற்றிற்று.

कविमणि श्री सुब्रह्मण्यशास्त्रिरचिता

सीतालहरी

ஸீதாலஹரீ

கவிமணி ஸுப்ரஹ்மண்ய சாஸ்திரீ இயற்றியது

श्रियं लब्धुं नित्यां सकलभुवनेशैरपि नुताम्
श्रितानां संसाराम्बुधितरणनौतुल्यचरणाम् ।
श्रियः पत्युः कान्तां दशरथसुतत्वं गतवतः
श्रियं वन्दे मन्देतरमहिममान्यां जनकजाम् ॥ १

ச்ரியம் லப்தும் நித்யாம் ஸகலபுவநேசைரபி நுதாம்
ச்ரிதாநாம் ஸம்ஸாராம்புதிதரணநௌதுல்யசரணாம் ।
ச்ரிய: பத்யு: காந்தாம் தசரதஸுதத்வம் கதவத:
ச்ரியம் வந்தே மந்தேதரமஹிமமாந்யாம் ஜநகஜாம் ॥ 1

ஜனகரின் புதல்வியை வணங்குகிறேன். அவள் எல்லா உலகங்களின் ஈசர்களாலும் நிலைத்த செல்வம் பெறத் துதிக்கப் பெறுபவள். தன்னை அண்டியவருக்கு ஸம்ஸாரக்கடலைக் கடக்க ஓடம் போன்று உதவுகின்ற கரங்கள் கொண்டவள். தசரதரின் புதல்வர் என்ற நிலை பெற்ற லக்ஷ்மியின் கணவரான விஷ்ணுவின் அன்புக்குரிய லக்ஷ்மியானவள். பெரும் பெருமை பெற்றவரின் நன்மதிப்பிற்குரியவள். (1)

वरं लब्ध्वाऽप्यन्यादृशमहिमवाग्गुम्भनविधौ
विधेर्वाल्मीकिश्चाप्यपटुरभवद्यस्य नवने ।
जडानां मूर्द्धन्यो जननि तमिमं ते गुणगणं
हठात्तुष्टूषेऽहं लघु सफलयेस्साहसमिदम् ॥ २

வரம் லப்த்வாऽப்யந்யாத்ருசமஹிமவாக்கும்பநவிதௌ
விதேர்வால்மீகிச்சாப்யபடுரபவத்யஸ்ய நவநே ।

ஜநாநாம் மூர்த்தந்யோ ஜநநி தமிமம் தே குணகணம்
ஹடாத்துஷ்டூஷேऽஹம் லகு ஸபலயேஸ்ஸாஹஸமிதம் ॥

தாயே! அறிவிலிகளின் முன்நிற்பவன் நான். வால்மீகி தனிப் பெருமை கொண்ட சொற்களைப் புனைந்து காவியம் எழுதப் பிரும்மாவிடமிருந்து வரம்பெற்றவர். அவரே உன்னைத்துதிக்கச் சக்தியற்றவரானார். அந்த உன் சிறந்த குணங்களைப் பிடிவாதமாகத்துதிக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஸாஹஸச் செயலை எளிதில் நிறைவுறச் செய்வாய்! (2)

विनिन्दन्त्विष्टा मामलमुपहसन्तु ज्ञनिवहाः
अवज्ञां वा कुर्वन्त्ववनितनये काव्यरसिकाः ।
स्तुतौ ते नो गर्वादपि तु जनिसाफल्यकृतये
प्रवृत्तिर्जातेयं मम दुरपनोद्या कथमपि ॥ ३

விநிந்தந்த்விஷ்டா மாமலமுபஹஸந்து ஜ்ஞநிவஹா:
அவஜ்ஞாம் வா குர்வந்த்வவநிதநயே காவ்யரஸிகா: ।
ஸ்துதௌ தே நோ கர்வாதபி து ஜநிஸாபல்யக்ருதயே
ப்ரவ்ருத்திர்ஜாதேயம் மம துரபநோத்யா கதமபி ॥ 4

பூமியின் மகளே! என் அன்பர்கள் என்னை நிந்திக்கட்டும். அறிவாளிகளின் கூட்டம் என்னைப் பரிகசிக்கட்டும். காவியரஸம் உணர்ந்தவர்கள் என்னை அவமதிக்கட்டும். திமிரால் அல்ல; என் பிறவி பயனுள்ளதாகும் பொருட்டே எனக்கு இதில் முனைவு ஏற்பட்டது. எவ்வகையிலும் அது தவிர்க்க இயலாததானது. (3)

न विद्यानैपुण्यं न च कुशलता वाङ्मुखविधौ
न वा शिल्पज्ञानं भवति मम नो युक्तिपटुता ।
कथं वा रक्षेयुर्जगति धनिनो मां गुणदृशः
त्वमेवैका जागर्ष्यगतिकगतित्वेन जननि ॥ ४

ந வித்யாநைபுண்யம் ந ச குசலதா வாங்முகவிதௌ
ந வா சில்பஜ்ஞாநம் பவதி மம நோ யுக்திபடுதா ।

கதம் வா ரக்ஷேயுர்ஜகதி தநிநோ மாம் குணத்ருச:
த்வமேவைகா ஜாகர்ஷ்யகதிககதித்வேந ஜநநி ॥ ४

தாயே! என்னிடம் கல்விச் சிறப்போ பேச்சாற்றலோ, பணிச்சிறப்போ சமயோசித அறிவாற்றலோ இல்லை, குணச்சிறப்பையே கவனிக்கிற தனிகர்கள் என்னை எப்படிக் காப்பர்? வேறு கதியற்றவனுக்குப் பற்றுக் கோலாக நீ ஒருவளே உள்ளாய். (4)

शपन्तं घ्नन्तं वा तनयमकृतज्ञं निकटगं
न तच्चित्रं माता यदवति सदा वत्सलतया ।
इदं चित्रं मन्ये परमविमुखं मन्तुभरितं
त्वमाधावन्ती मामनुपदमवस्यम्ब यदहो ॥ ५

சபந்தம் க்நந்தம் வா தநயமக்ருதஜ்ஞம் நிகடகம்
ந தச்சித்ரம் மாதா யதவதி ஸதா வத்ஸலதயா ।
இதம் சித்ரம் மந்யே பரமவிமுகம் மந்துபரிதம்
த்வமாதாவந்தீ மாமநுபதமவஸ்யம்ப யதஹோ ॥ 5

தாய் ஒருவள் தன் தாயன்பு காரணமாகத் தன் அருகிலுள்ள புதல்வன் சபித்தாலும் கொன்றாலும் (அடித்தாலும்) செய் நன்றி மறந்தாலும் காப்பாற்றுவாள். (அது வியப்பிற்குரியதல்ல.) ஆனால் உன்னைத் திரும்பிப்பார்க்காதவனும் தவறுகள் நிறைந்தவனுமான என்னைப் பின் தொடர்ந்து அவ்வப்போது காப்பாற்றுகிறாயே! இது வியப்பிற்குரியது. (5)

मनः कामक्रोधाद्यभिभवमहातङ्ककलुषं
न ते पादाम्भोजं क्षणमपि निषेव्यं कलयते ।
सुखं योगक्षेमं वहसि खलु नित्यं मम तथा
ऽप्यपूर्वोऽयं मार्गो जननि तव मद्रक्षणविधौ ॥ ६

மந: காமக்ரோதாத்யபிபவமஹாதங்ககலுஷம்
ந தே பாதாம்போஜம் க்ஷணமபி நிஷேவ்யம் கலயதே ।

ஸுகம் யோகக்ஷேமம் வஹஸி கலு நித்யம் மம ததா
ऽப்யபூர்வோऽயம் மார்கோ ஜநநி தவ மத்ரக்ஷணவிதௌ ।

காமமும், கோபமும் ஏனையதும் தூண்ட அவற்றின் பிடியில் சிக்கித் துன்புற்றுக் குழம்பியுள்ள என் மனம், உன் திருவடிகளைக் கண நேரம் கூட வழிபடத்தக்கதாய் கருதவில்லை. ஆனால் நீ எப்போதும் என் யோகக்ஷேமங்களையும், இன்பத்தையும் பொறுப்புடன் ஏற்றுள்ளாய்! தாயே! என்னைக் காப்பதில் நீ தனிவழி கொண்டுள்ளாய்!(6)

त्वदन्ये ये देवा निजचरणभक्तैकसदयाः
अपि स्मर्तुं तेषां न सरति मनो मे कथमपि ।
अवाग्गम्यां हिंसां तव कृतवती राक्षसवधूः
त्वमेका मे सेव्या पवनतनयाद्रक्षितवती ॥ ७

த்வதந்யே யே தேவா நிஜசரணபக்தைகஸதயா:
அபி ஸ்மர்தும் தேஷாம் ந ஸரதி மநோ மே கதமபி ।
அவாக்ம்யாம் ஹிம்ஸாம் தவ க்ருதவதீ ராக்ஷஸவதூ:
த்வமேகா மே ஸேவ்யா பவநதநயாத்ரக்ஷிதவதீ ॥ 7

உன்னைத் தவிர வேறு தேவர்கள் தம்தம் திருவடிகளில் பக்தி கொண்டவரிடம் மட்டும் பரிவுகாட்டுகின்றனர். அவர்களைப்பற்றி நினைக்கக் கூட என் மனம் செல்லவில்லை. சொல்லவொணாத் துன்பம் தந்த அரக்கப்பெண்களை வாயு குமாரனான ஹநுமானிடமிருந்து காப்பாற்றிய நீ ஒருவளே என் வழிபாட்டிற்குரியவள்.(7)

असाधूनां दुःखं यदि निजकृतं भुञ्जत इति
प्रवादोऽयं, सन्तः कति कति न दृष्टा बहुशुचः ।
दयन्ते साधूनामपि तु कृतिनो नैवमसताम्
नतं ते पादाब्जे तदिह कुरु मां सत्सु जननि ॥ ८

அஸாதூநாம் து:கம் யதி நிஜக்ருதம் புஞ்ஜத இதி
ப்ரவாதோऽயம், ஸந்த: கதி கதி ந த்ருஷ்டா பஹுசுச: ।

தயந்தே ஸாதூநாமபிது க்ருதிநோ நைவமஸதாம்
நதம் தே பாதாப்ஜே ததிஹ குரு மாம் ஸத்ஸு ஜநநி ॥ 8

தவறான வழியில் செல்பவர்கள் தாம் செய்த பாபச் செயலுக்கேற்ற பலனை அனுபவிக்கின்றனர் என்பர். ஆனால் எத்தனையோ நல்லவர்கள் பெருந்துயருறுவதைக் காண்கிறோம். ஆனால் மேலோர் நல்லவரிடமே பரிவு காட்டுகின்றனர். கெட்டவரிடம் அல்ல. தாயே! உன் திருவடிகளில் பணிந்த என்னை நல்லவரில் ஒருவனாக்குவாய். (8)

नियन्ता लोकानां निगमवचसां तत्त्वमपि सः
त्वया युक्तो मोदं भवनवनयोस्ते पतिरगात्।
वियोगात्ते कष्टं समभजत वाचामविषयं
मुदं सान्निध्यं ते दिशति तदभावश्शुचमपि ।। ९

நியந்தா லோகாநாம் நிகமவசஸாம் தத்த்வமபி ஸ:
த்வயா யுக்தோ மோதம் பவநவநயோஸ்தே பதிரகாத் ।
வியோகாத்தே கஷ்டம் ஸமபஜத வாசாமவிஷயம்
முதம் ஸாந்நித்த்யம் தே திசதி ததபாவச்சுசமபி ॥ 9

உலகைக் கட்டுப்படுத்தி ஆள்பவரும் வேதவாக்கியங்களின் உட்பொருளுமான உன் கணவர் தன் மாளிகையிலும் காட்டிலும் உன்னுடனிருந்ததால் மகிழ்ச்சியுற்றார். உன்னை விட்டுப் பிரிந்ததும் சொல்லவொணாத் துயருற்றார். உன் அருகாமை மகிழ்ச்சியையும் பிரிவு துயரையும் தருகிறது. (9)

अमन्दैरानन्दैर्घनविलसितैस्तुन्दिलहृदाम्
समीपे धन्यानामनृतविषयैरम्ब नवनैः ।
कृतः कालक्षेपस्तव पदयुगं तूज्झितमभूत्
क्षमस्वेदानीं त्वं हृदुपगमिता पाहि दयया ।। १०

அமந்தைராநந்தைர்தநவிலஸிதைஸ்துந்திலஹ்ருதாம்
ஸமீபே தந்யாநாமந்ருதவிஷயைரம்ப நவநை: ।

க்ருத: காலக்ஷேபஸ்தவ பதயுகம் த்ராஜ்ஜிதமபூத்
க்ஷமஸ்வேதாநீம் த்வம் ஹ்ருதுபகமிதா பாஹி தயயா ॥ 10

தாயே! வரையற்ற ஆனந்தத்தாலும் செல்வத்தின் உந்துதலாலும் பருத்த இதயம் கொண்ட பாக்யசாலிகளைச் சுற்றிவந்து நேர்மையற்ற பாராட்டால் நேரம் கழிக்கப் பெற்றது. உன் திருவடிகள் கைவிடப்பட்டன. நீ இப்போது உள்ளத்தினுள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளாய். இந்த என் குறையைப் பொறுத்துப் பரிவுடன் காப்பாய்.(10)

दुरन्नैर्दुष्टा मे दशमुखरिपुप्रेयसि तनुः
मनः कामक्रोधादिभिरपि हतं वाक्च नृनवैः ।
फलं तस्मान्न स्यात्त्रिविधकरणैरम्ब करणैः
सुखं प्राप्तुं पन्था मम तव विना देवि करुणाम् ॥ ११

துரந்நைர்துஷ்டா மே தசமுகரிபுப்ரேயஸி தநு:
மந: காமக்ரோதாதிபிரபி ஹதம் வாக்ச ந்ருநவை: ।
பலம் தஸ்மாந்ந ஸ்யாத்த்ரிவிதகரணைரம்ப கரணை:
ஸுகம் ப்ராப்தும் பந்தா மம தவ விநா தேவி கருணாம் ॥11

ராவணனின் எதிரியின் அன்புக்குரியவளே! கெட்ட உணவால் உடல் கெட்டது. காமம் குரோதம் முதலியவற்றால் மனம் கெட்டது. மனிதனைத்துதித்து வாக்கு கெட்டது. தாயே! மனம், வாக்கு,காயம் என்ற மூன்றும் மூன்று தவறான பாதைகளில் செயல்பட்டதால் நற்பயனேதுமில்லை உன் கருணையைத் தவிர வேறு எனக்கு இன்பம் பெற வழி இல்லை. (11)

कृतागस्कत्वं मे भवतु न च काकादवरता
न रक्षःस्त्रीभ्यो वा जननि मम दुष्टत्वमधिकम् ।
कुतो रक्षाहेतोश्चिरमधिकचिन्तां कलयसे
वरे दीनानां मय्यपि किर कटाक्षं सकरुणम् ॥ १२

க்ருதாகஸ்கத்வம் மே பவது ந ச காகாதவரதா
ந ரக்ஷ ஸ்ஸ்த்ரீப்யோ வா ஜநநி மம துஷ்டத்வமதிகம் ।

குதோ ரக்ஷாஹேதோச்சிரமதிகசிந்தாம் கலயஸே
வரே தீநாநாம் மய்யபி கிர கடாக்ஷம் ஸகருணம் ॥ 12

நான் பாபம் செய்தவளுகவே இருக்கட்டும் ஆனுல் காகாஸுரனைவிடத் தாழவில்லை. தாயே! ராக்ஷஸப் பெண்களை விட என்னிடம் துஷ்டத்தனமதிகம் இல்லையே! என்னைக் காப்பதில் ஏன் பெருங்கவலைப்படுகிருய்? எளியவரில் சிறந்த என்னிடம் உன் பரிவுமிக்கக் கடைக் கண் பார்வையை வீசுவாய்.(12)

अनागस्कं प्राप्तं शरणवदमेकं निशिचरं
पतिस्ते मन्त्रीन्द्रैः कृतविपुलमन्त्रश्चिरमपात् ।
कृतागस्कं मृत्योरिव हनुमतो भीतिभरितम्
गणं रक्षःस्त्रीणां धरणितनये त्वं स्वयमपाः ॥ १३

அநாகஸ்கம் ப்ராப்தம் சரணவதமேகம் நிசிசரம்
பதிஸ்தே மந்த்ரீந்த்ரை: க்ருதவிபுலமந்த்ரச்சிரமபாத் ।
க்ருதாகஸ்கம் ம்ருத்யோரிவ ஹநுமதோ பீதிபரிதம்
கணம் ரக்ஷ: ஸ்த்ரீணும் தரணிதநயே த்வம் ஸ்வயமபா: ॥

பூமியின் குமரியே! பாபமேதும் செய்யாத ஒரு அரக்கன் (விபீஷணன்) தன் திருவடியில் சரணமடைந்ததும், உன் கணவர் தன் சிறந்த மந்திரிகளுடன் வெகுநேரம் கலந்தாலோசித்துப் பின் காப்பாற்றினுர். உன்னிடம் பெரிதும் தவறிழைத்துப் பயந்து நிற்கிற அரக்கிகளின் கூட்டத்தை யமன் போன்று பயம் விளைவிக்கிற ஹனுமானிடமிருந்து நீ தானே காப்பாற்றினுய்! (13)

समस्कार्षीत्कङ्कं प्रभुरपि पतिस्ते तव कृते
ततारम्भोराशिं सुहृदमपि शाखामृगमधात् ।
अहो मादृक्षाणां परमसुलभाऽसि श्रितवतां
शिशूनां सौलभ्यं भवति हि सवित्र्या अनुपमम् ॥ १४

ஸமஸ்கார்ஷீத்கங்கம் ப்ரபுரபி பதிஸ்தே தவ க்ருதே
ததாராம்போராசிம் ஸுஹ்ருதமபி சாகாம்ருதமதாத் ।

அஹோ மாத்ருக்ஷாணும் பரமஸுலபாऽஸி ச்ரிதவதாம்
சிசூநாம் ஸௌலப்யம் பவதி ஹி ஸவித்ர்யா அநுபமம் ॥ 14

உன் பொருட்டு உன் கணவர் கழுகுக்கு ஈமக்கடன் செய்தார். கடலைக் கடந்தார். குரங்கை நண்பனாகக் கொண்டார். உன்னை அண்டி நிற்கிற என்னைப் போன்றவருக்கும் மிகவும் எளிதில் கிட்டுகிறாய். சிசுக்களுக்குத் தாயின் எல்லையற்ற அன்பு எளிதில் கிட்டுகிறது.(14)

दधाना सीतेऽब्जं करसरसिजे, काञ्चनमयं
वसाना वासस्त्वं वरमणिविभूषाङ्कितततनुः ।
दृशं विन्यस्यन्ती मयि सकरुणां सस्मितमुखी
प्रियोत्सङ्गासीना नयनपथगा स्या मम कदा ॥ १५

ததாநா ஸீதேऽப்ஜம் கரஸரஸிஜே, காஞ்சநமயம்
வஸாநா வாஸஸ்த்வம் வரமணிவிபூஷாங்கிததநு: ।
த்ருசம் விந்யஸ்யந்தீ மயி ஸகருணும் ஸஸ்மிதமுகீ
ப்ரியோத்ஸங்காஸீநா நயநபதகா ஸ்யா மம கதா ॥15

ஸீதையே! தாமரை போன்ற கையில் தாமரை ஏந்தி, தங்கநிற ஆடை உடுத்தியவளாய் சிறந்த ரத்தின ஆபரணங்கள் அணிந்தவளாய், என் மீது கருணை கொண்ட பார்வையைப் பதிப்பவளாக, புன்சிரிப்புடன், இனிய கணவனின் மடிமீதமர்ந்தவளாக, எப்போது என்பார்வையில் தென்படுவாய்?(15)

तरुत्वं ग्रावत्वं मृगपतगभावं च गमितैः
कथंचिज्जीवैस्ते कुहचिदुपयोगश्च भवति ।
नरत्वं तत्रापि द्विजनरजनुष्टं गतवता
विवेकित्वाभावाज्जननि न मयाऽर्थोऽस्त्यणुरपि ॥ १६

தருத்வம் க்ராவத்வம் ம்ருகபதகபாவம் ச கமிதை:
கதம்சிஜ்ஜீவைஸ்தே குஹசிதுபயோகச்ச பவதி ।

நரத்வம் தத்ராபி த்விஜநரஜநுஷ்ட்வம் கதவதா
விவேகித்வாபாவாஜ்ஜநநி ந மயாऽர்தோऽஸ்த்யணுரபி ॥

தாயே! மரமாக, கல்லாக, மிருகமாக, பறவையாக ஆன ஜீவர்கள் சில இடங்களில் எப்படியோ பயன்படுகிறார்கள். மனிதனாக அதிலும் அந்தணனாகப் பிறந்து விவேகமற்றிருப்பதால், என்னால் ஒரு பயனுமில்லை. (16)

कृतं कामात् क्रोधाद्द्रविणलवलोभाच्च दुरितम्
मनः कम्पं धत्ते नरकगतिमुत्प्रेक्ष्य नियताम् ।
न मे प्रायश्चित्तं कथयितुमलं शास्त्रनिवहाः
तवाङ्घ्री सेवे तज्जननि मुनिचित्तैकसदनौ ॥ १७

க்ருதம் காமாத் க்ரோதாத்த்ரவிணலவலோபாச்ச துரிதம்
மந: கம்பம் தத்தே நரககதிமுத்ப்ரேக்ஷ்ய நியதாம் ।
ந மே ப்ராயச்சித்தம் கதயிதுமலம் சாஸ்த்ரநிவஹா:
தவாங்க்ரீ ஸேவே தஜ்ஜநநி முநிசித்தைகஸதநௌ ॥17

தாயே! காமத்தாலும் கோபத்தாலும் பேராசையாலும் பாபம் இழைக்கப்பட்டது. கட்டாயமாக நேர இருக்கிற நரக வாஸத்தை எண்ணி மனம் நடுங்குகிறது. சாஸ்திரங்கள் பலவும் இதற்கான கழுவாய் பற்றிச் சொல்லத் தயங்குகின்றன. முனிவரின் உள்ளத்தில் குடிபுகுந்த உன் திருவடிகளை வழிபடுகிறேன். (17)

जनित्वा भूलोके जननि परिभोक्तुं स्वदुरितम्
वियोगाद्बन्धूनां विषसमनिरर्थभ्रमणतः ।
सदा दारिद्र्येणाप्यनिशमनुतप्तांश्च मनुजान्
अपाङ्गैश्चेत्पश्येरमृतसहजे ते क्षयति किम् ॥ १८

ஜநித்வா பூலோகே ஜநநி பரிபோக்தும் ஸ்வதுரிதம்
வியோகாத்பந்தூநாம் விஷஸமநிரர்தப்ரமணத: ।

ஸதா தாரிர்த்யேணுப்யநிசமநுதப்தாம்ச்ச மநுஜாந்
அபாங்கைச்சேத்பச்யேரம்ருதஸஹஜே தே க்ஷயதி கிம் ॥ 18

அமுதத்துடன் பிறந்த லக்ஷ்மியே! தாயே!பூவுலகில் தன் கெட்டவினையை அனுபவிப்பதற்கெனப் பிறந்து, உறவினரை விட்டுப்பிரிந்து, விஷம் போன்ற பயன்படாத பொருளாசையால் அலைந்து, எப்போதும் ஏழ்மையால் வாடிய மனிதர்களை நீ கடைக்கண்களால் பார்த்தால் உனக்கு என்ன குறைவு வரும்? (18)

चिरं युद्ध्वा श्रान्तोऽप्यथ च विनिकृत्तच्छदपदो
वमन् वक्त्राद्रक्तं जिगमिषुरपि प्रेतपदवीम् ।
जटायुर्दध्रेऽसून् रघुतनययानावधि हि यत्
स एष प्रत्यक्षो जननि तव संस्पर्शमहिमा ॥ १९

சிரம் யுத்த்வா ச்ராந்தோऽப்யத ச விநிக்ருத்தச்சதபதோ
வமந் வக்த்ராத்ரக்தம் ஜிகமிஷுரபி ப்ரேதபதவீம் ।
ஜடாயுர்தத்த்ரேऽஸூந் ரகுதநயயாநாவதி ஹி யத்
ஸ ஏஷ ப்ரத்யக்ஷோ ஜநநி தவ ஸம்ஸ்பர்சமஹிமா ॥ 19

தாயே! வெகு நேரம் போரிட்டுக் களைத்து இறக்கைகளும் கால்களும் வெட்டப்பட்டு வாயால் இரத்தம் கக்கி உயிரிழக்கிற நிலையடைந்தும் ரகுகுமாரன் வருகிற வரை ஜடாயு உயிரை விடாதிருந்தாரே அது கண் கூடாக உணர்ந்த உன் ஸ்பர்சத்தின் பெருமை. (19)

चलच्छम्पातुल्यां चपलनयनां चारुगमनाम्
दशास्यो दृष्ट्वा त्वां दमितभुवनोऽपि स्मरवशः ।
मदान्मत्वा भोग्यां विपदमतुलां मातरगमत्
तदीयभ्राताऽगात् सुखमखिलमातेति कलयन् ॥ २०

சலச்சம்பாதுல்யாம் சபலநயநாம் சாருகமநாம்
தசாஸ்யோ த்ருஷ்ட்வா த்வாம் தமிதபுவநோऽபி ஸ்மரவச:।

மதாந்மத்வா போக்யாம் விபதமதுலாம் மாதரகமத்
ததீயப்ராதாऽகாத் ஸுகமகிலமாதேதி கலயந் ॥ 20

தாயே! துடிக்கிற மின்னல் போன்றவளும் சஞ்சலமிக்க கண்களுள்ளவளும் அழகிய நடையுள்ளவளுமான உன்னைக்கண்ட ராவணன் உலகை அடக்கியவனாயினும் மன்மதனின் வசப்பட்டு தன் அனுபவத்திற்குரியவள் எனத்திமிரால் எண்ணி பேராபத்தையடைந்தான். அவனது சகோதரன் உன்னை உலகின் தாய் எனக் கண்டு, இன்பமுற்றான்.(20)

यदि द्रष्टुं साक्षाज्जननि भवतीं सुस्मितवतीम्
अहं प्रत्यूही स्यामनुपमकृपे दुष्कृतचयैः ।
अपि स्वप्ने दृश्या भव मकुटकेयूरसुभगा
चिरादाशामेतां चिनुहि परिपूर्णां कथमपि ॥ २१

யதி த்ரஷ்டும் ஸாக்ஷாஜ்ஜநநி பவதீம் ஸுஸ்மிதவதீம்
அஹம் ப்ரத்யூஹீ ஸ்யாமநுபமக்ருபே துஷ்க்ருதசயை: ।
அபி ஸ்வப்நே த்ருச்யா பவ மகுடகேயூரஸுபகா
சிராதாசாமேதாம் சிநுஹி பரிபூர்ணாம் கதமபி ॥

இணையற்ற பரிவு கொண்ட தாயே! புன்சிரிப்புள்ள உன்னைக் காண நான் செய்த பாபக் குவியலால் தடையுள்ள தெனில் (உன்னைக் காண இயலாதவாறு பாபம் தடுக்குமெனில்) மகுடமும் கேயூரமும் அணிந்து அழகியாகக் கனவில் காணப்படுவாய்! வெகுநாட்களாக நான் கொண்டுள்ள இந்த எதிர்பார்வையை நிறைவுறச் செய்வாய்.(21)

महान् मानो यो मां नमयति न कस्यापि पुरतो
न तं नादान्तस्थे श्लथय करवै ते तु विनतीः ।
दयां यद्यादद्ध्या इतरमथ बुद्ध्या न कलयै
वशास्थे क्षीरोदे जननि गणयेद्गोपमिह कः ॥ २२

மஹாந் மாநோ யோ மாம் நமயதி ந கஸ்யாபி புரதோ
ந தம் நாதாந்தஸ்தே ச்லதய கரவை தே து விநதீ: ।
தயாம் யத்யாதத்த்யா இதரமத புத்த்யா ந கலயை
வசஸ்தே க்ஷீரோதே ஜநநி கணயேத்கோபமிஹ க: ॥ 22

நாதம் எனும் தத்வத்தின் உட்பொருளே! பிறர் எதிரில் என்னை வணங்கச் செய்வதால் என்மானம் (சுய மதிப்பு) தளர்வுறும்படி செய்யாதே! உனக்கு வந்தனங்கள் செய்கிறேன். நீ தயை புரிந்தால் மற்றவனை மனத்தில் பொருட்படுத்த மாட்டேன். பாற்கடல் வசத்திலுள்ள போது இடையனை எவன் பொருட் படுத்துவான். (22)

चतुर्भिः किं वेदैर्विदितपरमार्थैरपि भृशं
समस्तैर्वा शास्त्रैस्सदसि परवाङ्मुद्रणचणैः ।
निषेवे त्वां लब्धुं सततमिह चामुत्र च सुखम्
हनूमन्तं दृष्ट्वा मम मतिरियं मातरुदिता ॥ २३

சதுர்பி: கிம் வேதைர்விதிதபரமார்தைரபி ப்ருசம்
ஸமஸ்தைர்வா சாஸ்த்ரைஸ்ஸதஸி பரவாங்முத்ரணசணை:
நிஷேவே த்வாம் லப்தும் ஸததமிஹ சாமுத்ர ச ஸுகம்
ஹநூமந்தம் த்ருஷ்ட்வா மம மதிரியம் மாதருதிதா ॥ 23

நான்கு வேதங்களையும் உட்பொருளறிவுடன் கற்றதாலும், சபையில் பிறரது வாயை மூடப் பயன்படுகிற சாஸ்திர அறிவாலும் என்ன பயன்? இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பம் பெற உன்னை வழிபடுகிறேன். தாயே! அனுமானைக் கண்டு எனக்கு இந்த அறிவு தோன்றியது. (23)

सकृन्नत्वा मर्त्यो जननि पदपद्मं तव सुखी-
त्यनुक्रोशन्त्यार्या विदितनिगमान्तार्थगतयः ।
नमाम्यङ्घ्री नित्यं नतबुधजने ते यतमनाः
न मे शान्तं दुःखं तदपि वद हेतुं वरगुणे ॥ २४

ஸக்ருந்நத்வா மர்த்யோ ஜநநி பதபத்மம் தவ ஸுகீ-
த்யநுக்ரோசந்த்யார்யா விதிதநிகமாந்தார்தகதய: ।
நமாம்யங்க்ரீ நித்யம் நதபுதஜநே தே யதமநா:
ந மே சாந்தம் து:கம் ததபி வத ஹேதும் வரகுணே ॥ 24

தாயே! அறிவாளிகளால் வணங்கப்பெற்றவளே! சிறந்த குணங்கள் கொண்டவளே! உன் திருவடிகளை ஒருதடவை வணங்குபவர் இன்பம் பெறுவர் என வேதாந்த உட்பொருளுணர்ந்த பெரியோர்கள் கூறுவர். நானும் மனத்தையடக்கி உன் திருவடிகளை எப்போதும் வணங்குகிறேன். என் துன்பம் அடங்கவில்லை. அதன் காரணத்தைக் கூறுவாய்!(24)

तव प्रारब्धं त्वं ह्यनुभवसि तन्नाशनविधौ
न शक्तः कोऽपीति प्रतिवचनमम्बार्पयसि चेत् ।
भवेद्व्यर्था सेवा तव चरणयोर्मे किल तदा
यतो मे पापानां न च परमियत्ता फलवताम् ॥ २५

தவ ப்ராரப்தம் த்வம் ஹ்யநுபவஸி தந்நாசநவிதௌ
ந சக்த: கோऽபீதி ப்ரதிவசநமம்பார்பயஸி சேத் ।
பவேத்வ்யர்தா ஸேவா தவ சரணயோர்மே கில ததா
யதோ மே பாபாநாம் ந ச பரமியத்தா பலவதாம் ॥ 25

தாயே!''உன் முன்வினைத் தொடர்பை இப்போது நீ அனுபவிக்கிறாய்! அதனை அழிக்க யாராலும் இயலாது'' என கூறுவாயாகில், அப்போது உன் திருவடிகளின் வழிபாடு வீணே என்றல்லவா ஆகும்? ஏனெனில் பலன் தரவந்த என் பாபத்தின் அளவீடு செய்ய இயலாதது.(25)

विशुद्धं विज्ञानं सहजमिह विप्रान्वयजुषाम्
रणोत्कर्षो रक्षोऽन्तकगृहिणि राज्ञां च सहभूः ।
द्विजस्सन् लज्जेऽहं भुवि कथयितुं मूढ इति माम्
तमोहन्त्र्या दृष्ट्या तरणिकुलभूषे स्नपय माम् ॥ २६

விசுத்தம் விஜ்ஞாநம் ஸஹஜமிஹ விப்ராந்வயஜுஷாம்

ரணோத்கர்ஷோ ரக்ஷோऽந்தககக்ருஹிணி ராஜ்ஞாம் ச ஸஹபூ: ।

த்விஜஸ்ஸந் லஜ்ஜேऽஹம் புவி கதயிதும் மூட இதி மாம்

தமோஹந்த்ர்யா த்ருஷ்ட்வா தரணிகுலபூஷே ஸ்நபய மாம் ॥ 26

ஸூரிய வம்சத்தின் அணியே! அரக்கர்களை அழித்தவரின் இல்லாளே! அந்தணர் குலத்தில் உதித்தவருக்குத் தூயதத்துவ உணர்வு இயல்பானது. அரசர்களுக்குப் போரில் சிறப்பு கூடப் பிறந்தது. அந்தணராயினும் முட்டாள் என என்னை அறிவிக்க வெட்கப் படுகிறேன். என் அறியாமையை அழிக்கிற உனது பார்வையால் என்னை நீராட்டுவாய். (26)

कटाक्षास्ते कामान् ददति करुणापूरकलिताः

त एते लभ्यास्स्युस्सकृदपि पदोस्ते प्रणमनात् ।

उपेक्षा चेदत्रापि च न किमिव कुर्यास्त्वमनघे

फलं रस्यं वृक्षा अपि ददति पादाश्रयवते ॥ २७

கடாக்ஷாஸ்தே காமாந் தததி கருணாபூரகலிதா:

த ஏதே லப்யாஸ்ஸ்யுஸ்ஸக்ருதபி பதோஸ்தே ப்ரணமநாத் ।

உபேக்ஷா சேதத்ராபி ச ந கிமிவ குர்யாஸ்த்வமநகே

பலம் ரஸ்யம் வ்ருக்ஷா அபி தததி பாதாச்ரயவதே ॥ 27

பாபமற்றவளே! உன் கடைக்கண் பார்வை கருணை வெள்ளம் நிறைந்தது. அது விரும்பியதனைத்தையும் வழங்கும். உன் திருவடிகளில் ஒருதடவை வணங்கினாலும் அதனைப் பெறலாம். இதிலும் நீ அக்கறை கொள்ளாவிடில் நான் என்ன செய்வேன்? தன் வேர்ப்பகுதியை (நிழலை) அடைந்தவனுக்கு மரம் கூட ருசிமிக்க பழத்தைத் தருகிறது. (27)

मुनीन् देवान् प्राज्ञानवसि यदि कस्तेन गरिमा

स्वयं ते संप्राप्तास्त्वदवनदशां स्वैः प्रयतनैः ।

अमूदृक्षं कश्चिद्गतिविकलमज्ञातसुकृतं

स्वयं रक्षित्वाऽम्ब प्रथय करुणां ते त्रिभुवने ॥ २८

முநீந் தேவாந் ப்ராஜ்ஞாநவஸி யதி கஸ்தேந கரிமா
ஸ்வயம் தே ஸம்ப்ராப்தாஸ்த்வதவநதசாம் ஸ்வை: ப்ரயதநை: ।
அமுத்ருக்ஷம் கஞ்சித்கதிவிகலமஜ்ஞாதஸுக்ருதம்
ஸ்வயம் ரக்ஷித்வாऽம்ப ப்ரதய கருணாம் தே த்ரிபுவநே ॥ 28

தாயே! முனிவர்களையும் தேவர்களையும் பேரறிவாளரையும் நீ காப்பாய் எனில் அதில் என்னபெருமை உள்ளது? அவர்கள் உன்னால் காப்பாற்றப்பெறத் தகுதியைச் சுய முயற்சியால் பெற்றுள்ளனர். வேறு கதியின்றி புண்ணியச் செயல்பற்றி அறியாத இவனைப் போன்று ஒருவனை நீயே முன் வந்து காப்பாற்றி உன் கருணையை மூவுலகிலும் பரப்புவாய் (28)

प्रचारो यावान् मे प्रतिधनिकगेहं प्रकलितः
तदर्धं ते दिव्यालयमनु समाधास्यमिह चेत् ।
प्रसन्ना त्वं मातर्नियतमभविष्यो मम दृढं
दशामेतां नावाप्स्यमपि दयिते दूषणरिपोः । २९

ப்ரசாரோ யாவாந் மே ப்ரதிதநிககேஹம் ப்ரகலித:
ததர்தம் தே திவ்யாலயமநு ஸமாதாஸ்யமிஹ சேத் ।
ப்ரஸந்நா த்வம் மாதர்நியதமபவிஷ்யோ மம த்ருடம்
தசாமேதாம் நாவாப்ஸ்யமபி தயிதே தூஷணரிபோ: ॥ 29

தாயே! ஒவ்வொரு தனிகரின் வீட்டிற்கும் அலைந்ததில் பாதியளவு உன் திருக்கோயிலில் அலைந்திருந்தேனேயாகில், நீ என் முன் கட்டாயம் தோன்றியிருப்பாய்! தூஷணன் என்ற அரக்கனின் எதிரியான ராமனின் அன்புக்குரியவளே! நான் இந்நிலையை (தாழ்வை) நிச்சயம் பெற்றிருக்கமாட்டேன். (29)

खलानां धुर्याय स्वरदित विराधाय भवती
महामन्तुं कृत्वा मघवतनयस्ते सुखमगात् ।
अमूदृक्षां ज्ञात्वा जननि करुणां ते निरुपमाम्
मनो मे नो सेवाकरणविधयेऽन्यं मृगयते ॥ ३०

கலாநாம் துர்யாய ஸ்வரதித விராதாய பவதீ
மஹாமந்தும் க்ருத்வா மகவதநயஸ்தே ஸுகமகாத் ।
அமுத்ருக்ஷாம் ஜ்ஞாத்வா ஜநநி கருணம் தே நிருபமாம்
மநோ மே நோ ஸேவாகரணவிதயேऽந்யம் ம்ருகயதே ॥ 30

போக்கிரிகளில் முன் நிற்கிற விராதனுக்கு நீ வானுலகம் அளித்தாய். இந்திரனின் பிள்ளை காகாஸுரன் பெருந்தவறிழைத்த பின்னரும் இன்பமுற்றான். தாயே! உன் இணையற்ற கருணையை உணர்ந்த பின்னரும் என் மனம் பணிவிடை புரிய மற்றொரு தெய்வத்தை நாடாது. (30)

न लभ्यो योगो मे ह्यविजितमरुत्त्वादवनिजे
न च द्रव्यालाभाज्जननि तव पूजाऽपि सुकरा ।
ब्रवीमि त्वन्नामान्यवनितनये रामदयिते
जगन्मातर्देवीत्यव सुकृततोऽस्मादपि च माम् ॥ ३१

ந லப்யோ யோகோ மே ஹ்யவிஜிதமருத்த்வாதவநிஜே
ந ச த்ரவ்யாலாபாஜ்ஜநநி தவ பூஜாऽபி ஸுகரா ।
ப்ரவீமி த்வந்நாமாந்யவநிதநயே ராமதயிதே
ஜகந்மாதர்தேவீத்யவ ஸுக்ருததோऽஸ்மாதபி ச மாம் ॥ 31

பூமியின் மகளே! தாயே! உலகின் தாயே! பிராணவாயுவைக் கட்டுப்படுத்தாததால் யோக நிலை பெற இயலாது. பொருளின்மையால் உன் வழிபாடும் எளிதில் செய்ய இயலாததே, ''பூமியின் மகளே! ராமனின் அன்புக்குரியவளே! உலகின் தாயே! தேவி! என உன் பெயரைச் சொல்கிறேன். இந்த புண்யத்திற்காகவாவது என்னைக் காப்பாய்! (31)

जगज्जन्मस्थेमप्रळयकरणेच्छे जनकजे
जरामृत्युव्याधिप्रतिभयभवान्ताङ्घ्रिनमने ।
जयख्याते दानैर्जितसुरतरो जङ्गमसुधे
जडानामग्र्यं मां जय जय नयन्ती निजपदम् ॥ ३२

ஜகஜ்ஜந்மஸ்தேமப்ரலயகரணேச்சே ஜநகஜே
ஜராம்ருத்யுவ்யாதிப்ரதிபயபவாந்தாங்க்ரிநமநே ।
ஜயக்யாதே தாநைர்ஜிதஸுரதரோ ஜங்கமஸுதே
ஜடாநாமக்ர்யம் மாம் ஜய ஜய நயந்தீ நிஜபதம் ॥ 32

தன் விருப்பப்படி உலகைப் படைத்து, நிலைபெறச் செய்து, மறைப்பவளே! ஜனகரின் மகளே! தன் திருவடியை வணங்குபவருக்கு முதுமை, மரணம், நோய் என்று பயமுறுத்துகிற ஸம்ஸார பந்தத்தை அழிப்பவளே! வெற்றியின் புகழ் கொண்டவளே! விரும்பியதை அளிப்பதால் கற்பக மரத்தை வென்றவளே! நடமாடுகிற அமிருதமே! ஜடர்களில் முன் நிற்கிற என்னை உன் திருவடியடையச் செய். புகழுடன் விளங்குவாய்! புகழுடன் விளங்குவாய்! (32)

मनस्ते पादाब्जे चरतु महनीये मम सताम्
चरित्रं वाङ्नित्यं पठतु तव रामायणमपि ।
करो मे शीर्षे ते सततमपि पुष्पाञ्जलिकिरः
प्रसीदेमं दातुं वरमपि च वाल्मीकिविनुते ॥ ३३

மநஸ்தே பாதாப்ஜே சரது மஹநீயே மம ஸதாம்
சரித்ரம் வாங்நித்யம் படது தவ ராமாயணமபி ।
கரோ மே சீர்ஷே தே ஸததமபி புஷ்பாஞ்ஜலிகிர:
ப்ரஸீதேமம் தாதும் வரமபி ச வால்மீகிவிநுதே ॥ 33

வால்மீகியால் துதிக்கப் பெற்றவளே! நல்லோரால் புகழப்பெற்ற உன் திருவடித் தாமரைகளில் என் மனம் உலாவட்டும்! என் வாக்கு நல்லோரின் வரலாற்றையும் உன் ராமாயணத்தையும் எப்போதும் படிக்கட்டும்! என்கை எப்போதும் உன் சிரஸில் புஷ்பாஞ்ஜலி இறைக்கட்டும்! இந்த வரத்தையும் தந்து அருள்வாய்! (33)

अनन्तान् मे मन्तूनखिलभुवनेशो रघुपतिः
कथं वा क्षाम्येदित्यतिशयितभीतिस्तव पदौ ।

श्रितोऽस्मि त्वं रक्षिष्यसि नियतमित्येव दृढधीः
सवित्र्या वात्सल्यं पितुरधिकमम्बास्ति हि शिशौ ॥ ३४

அநந்தாந் மே மந்தூநகிலபுவநேசோ ரகுபதி:
கதம் வா க்ஷாம்யேதித்யதிசயிதபீதிஸ்தவ பதௌ ।
ச்ரிதோऽஸ்மி த்வம் ரக்ஷிஷ்யஸி நியதமித்யேவ த்ருடதீ:
ஸவித்ர்யா வாத்ஸல்யம் பிதுரதிகமம்பாஸ்தி ஹி சிசௌ ॥ 34

தாயே! உலகமனைத்தின் ஈசனுன ரகுபதி, எண்ணற்ற என் பாபங்களை எப்படிப் பொறுத்தருள்வார் எனப் பயம் மிகுந்து, உன் திருவடிகளை அண்டியுள்ளேன். நீ கட்டாயம் காப்பாய் என நிச்சயம் கொண்டுள்ளேன். சிசுவிடம் தகப்பனுடையதைவிடத் தாயின் அன்பு அதிகமல்லவா? (34)

अशिष्टः पापात्मा न खलु दयनीयः कथमपी-
त्यमूं चेत् बुद्धिं त्वं मदवनविधौ देवि कुरुषे ।
अनेके मादृक्षा अपि मदवरास्त्वामधिगताः
सुखं संप्राप्ता मां परमिह तु मा मातरतिगाः ॥ ३५

அசிஷ்ட: பாபாத்மா ந கலு தயநீய: கதமபீ-
த்யமூம் சேத் புத்திம் த்வம் மதவநவிதௌ தேவி குருஷே ।
அநேகே மாத்ருக்ஷா அபி மதவராஸ்த்வாமதிகதா:
ஸுகம் ஸம்ப்ராப்தா மாம் பரமிஹ து மா மாதரதிகா: ॥ 35

தாயே! தேவி! "கட்டுப்படுத்தப் பெறாதவன், பாபமே உருவானவன், பரிவுக்கு எவ்வகையிலும் உரியவனல்ல என என்னை காப்பதைப் பற்றி நீ சிந்தித்தால், என்னைப் போன்ற பலர், என்னைவிடத் தாழ்ந்தவரும் கூட உன்னை அண்டி நின்று இன்பம் பெற்றுள்ளனரே! என்னை மட்டும் ஏன் தாண்டிச் செல்கிறுய்? (35)

विराधः स्वःप्रापद्विहितपरमागाः सुरपते-
स्तनूजो ब्रह्मास्त्रादपि किल विभोर्मुक्तिमगमत् ।
दशास्योऽप्युक्तोऽभूत् सुत इव हितं वत्सलतया
ततो निश्चेतव्याऽस्यमितकरुणेत्येव जननि ॥ ३६

விராத: ஸ்வ:ப்ராபத்விஹிதபரமாகா: ஸுரபதேஸ்
தநூஜோ ப்ரஹ்மாஸ்த்ராதபி கில விபோர்முக்திமகமத் ।
தசாஸ்யோऽப்யுக்தோऽபூத் ஸுத இவ ஹிதம் வத்ஸலதயா
ததோ நிச்சேதவ்யாऽஸ்யமிதகருணேத்யேவ ஜநநி ॥ 36

தாயே! விராதன் பெரும் தவறிழைத்த பின்னரும் ஸ்வர்க்கமடைந்தான். இந்திரனின் மகனும் (காகாஸுரனும்) ஸ்வாமியின் பிரும்மாஸ்திரத்திலிருந்து விடுபட்டான். ராவணனும் மகனாக நினைத்து அன்புடன் ஹிதம் உபதேசிக்கப் பெற்றான். தாயே! இதனால் நீ அளவற்ற கருணை கொண்டவள் என்றே தீர்மானிக்கப் பெறுகிறாய்.(36)

न वैकुण्ठं याचे न च विधिपदं नापि च दिवम्
न वा भूपत्वाय स्पृहयति मनो मे कथमपि ।
कटाक्षं ते मातः कलय करुणार्द्रं मयि परम्
विधत्से चोपेक्षामिह च यदि किं नाम करवै ॥ ३७

ந வைகுண்டம் யாசே ந ச விதிபதம் நாபி ச திவம்
ந வா பூபத்வாய ஸ்ப்ருஹயதி மநோ மே கதமபி ।
கடாக்ஷம் தே மாத: கலய கருணார்த்ரம் மயி பரம்
விதத்ஸே சோபேக்ஷாமிஹ ச யதி கிம் நாம கரவை ॥ 37

தாயே! வைகுண்டத்தையோ பிரம்மாவின் பதவியையோ ஸ்வர்க்கத்தையோ, ஏன் அரசபதவியையோ கூட என்மனம் எவ்வகையிலும் விரும்பவில்லை. கருணையில் நனைந்த உன் கடைக்கண் பார்வையை மட்டும் என்னிடம் வீசுவாய். நீ இதில் அக்கறை காட்டாவிடில் நான் என்ன செய்வேன்? (37)

पिशाच्या तृष्णाख्यां समधिगतया भ्रान्तमनसा
निषेव्यासेव्यानप्यहह जननीं विस्मृतवता ।
मया को वा धर्मो भवतु फलदानाय रचितो
विनष्टे मूले किं भवति फलपुष्पादिगरिमा ॥ ३८

பிசாச்யா த்ருஷ்ணுக்யாம் ஸமதிகதயா ப்ராந்தமநஸா
நிஷேவ்யாஸேவ்யாநப்யஹஹ ஜநநீம் விஸ்ம்ருதவதா।
மயா கோ வா தர்மோ பவது பலதாநாய ரசிதோ
விநஷ்டே மூலே கிம் பவதி பலபுஷ்பாதிகரிமா ॥ 38

வேட்கை என்ற பெயர் பெற்ற பிசாசால் என் மனம் குழம்ப, தாயை மறந்து, பணிபுரியத் தகாதவரை அணுகிய நான் நற்பயன்பெற என்ன அறப்பணி செய்தேன்? வேர் அழிந்த பின் பழமும் பூவும் பெற இயலுமா? (38)

अरिं ते हन्तुं त्वामपि समधिगन्तुं कृतमतौ
विभौ सिन्धुर्नैसर्गिकमपि चलत्वं समजहात्।
अपि ग्रावाणः स्वं जननि विजहुर्गौरवगुणम्
गिरां पारे दूरे जयति तव माहात्म्यगरिमा ॥ ३९

அரிம் தே ஹந்தும் த்வாமபி ஸமதிகந்தும் க்ருதமதௌ
விபௌ ஸிந்துர்நைஸர்கிகமபி சலத்வம் ஸமஜஹாத்।
அபி க்ராவாண: ஸ்வம் ஜநநி விஜஹுர்கௌரவகுணம்
கிராம் பாரே தூரே ஜயதி தவ மாஹாத்ம்யகரிமா ॥ 39

உன் எதிரியை அழித்து உன் கணவர் உன்னையடையத் தீர்மானித்ததும் கடல் தனது இயல்பான அலைபாய்தலை விட்டுவிட்டது. பாறைக்கற்களும் தன் கனத்தை விட்டு லேசாகின. (மிதந்தன.) உன் பெருமை வாக்கிற்கெட்டாது விளங்குகிறது. (39)

अशुद्धः शुद्धो वा जठरपरिपूर्तिं विरचयन्
अयाच्यान् याचित्वा मम जननि मानं च गळयन्।
अपि स्वप्ने सत्तां तव न कलयन् सन्ततमतन्
विना ते कारुण्यं सुखमिह परत्रापि किमियाम् ॥ ४०

அசுத்த: சுத்தோ வா ஜடரபரிபூர்திம் விரசயந்
அயாச்யாந் யாசித்வா மம ஜநநி மாநம் ச கலயந்।

அபி ஸ்வப்நே ஸத்தாம் தவ ந கலயந் ஸந்ததமதந்
விநா தே காருண்யம் ஸுகமிஹ பரத்ராபி கிமியாம் ॥ 40

என் தாயே! தூயவனுகவோ தூய்மையில்லாதவனுகவோ வயிற்றை நிரப்புபவனுக, யாசிக்கத் தகாதவர்களிடம் யாசித்து மானத்தைப் போக்கிக் கொண்டவனுக, உன் இருப்பைக் கனவிலும் நினைக்காமல், இம்மையில் எப்போதும் அலையும் நான் மறுமையில் என்ன இன்பம் பெறுவேன்? (40)

तरेदम्भोराशिं गिरिमपि हरेदेककरतो
व्रजेद्दूरे व्योमाध्वनि च लभतां गिर्यतिथिताम् ।
बहूनेको हन्यादमितबलयुक्तानपि रिपून्
समस्तोऽयं मातस्तव चरणदास्यस्य महिमा ॥ ४१

தரேதம்போராசிம் கிரிமபி ஹரேதேககரதோ
வ்ரஜேத்தூரே வ்யோமாத்வநி ச லபதாம் கிர்யதிதிதாம் ।
பஹூநேகோ ஹந்யாதமிதபலயுக்தாநபி ரிபூந்
ஸமஸ்தோऽயம் மாதஸ்தவ சரணதாஸ்யஸ்ய மஹிமா ॥ 41

தாயே! உன் சரணதாஸனின் பெருமை இது. கடலைக் கடப்பான். மலையை ஒருகையால் கொணர்வான். வான் வழியே வெகுதூரம் செல்வான். மலைக்கு விருந்தாளியாவான். மிக்க வலிவுள்ள பல எதிரிகளையும் ஒருவனுக எதிர்த்துக் கொல்வான். (ஹனுமானின் வரலாறு இது.) (41)

मयि क्रीडालोले मनुकुलशुभादृष्टसरणे
कृतान्तं विस्मृत्य प्रचरति यथेच्छं हतमतौ ।
विना त्वां क्षेमं मे जननि भुवने चिन्तयतु कः
शिशून्मातैवैका सुपथि कुरुते खल्वपथगान् ॥ ४२

மயி க்ரீடாலோலே மநுகுலசுபாத்ருஷ்டசரணே
க்ருதாந்தம் விஸ்ம்ருத்ய ப்ரசரதி யதேச்சம் ஹதமதௌ ।
விநா த்வாம் க்ஷேமம் மே ஜநநி புவநே சிந்தயது க:
சிசூந்மாதைவைகா ஸுபதி குருதே கல்வபதகாந் ॥ 42

என் தாயே! மனுவம்சத்தின் நன்மை தரும் பாக்கிய வரிசையே! நான் விளையாட்டுகளில் ஈடுபட்டு, யமனை மறந்து சுயேச்சையாக மதிகெட்டு அலையும் போது, உன்னைத்தவிர வேறு எவர் என் நலனைப் பற்றிச் சிந்திப்பார்? வழிதவறிச் செல்கிற சிசுவைத் தாய் தானே நல்வழிப்படுத்துகிருள்! (42)

दयन्ते न श्रोतुं कति, कति निशम्याप्यवचसः
तिरस्कुर्वन्त्येके मम हि विभवो दैन्यविभवम् ।
अतो निर्विण्णोऽहं जननि तव पादान्तिकमगाम्
स्वयं ज्ञात्वा दैन्यं लघु मम विदध्या यदुचितम् ॥ ४३

தயந்தே ந ச்ரோதும் கதி, கதி நிசாம்யாப்யவசஸ:
திரஸ்குர்வந்த்யேகே மம ஹி விபவோ தைந்யவிபவம் ।
அதோ நிர்விண்ணோऽயம் ஜநநி தவ பாதாந்திகமகாம்
ஸ்வயம் ஜ்ஞாத்வா தைந்யம் லகு மம விதத்த்யா யதுசிதம் ॥ 43

என் எசமானர்களில் என் குறையைக் கேட்கப் பரிவுகாட்டுபவர் எத்தனை பேர்? கேட்டும் மௌனமானவர் எத்தனை? சிலர் என்னை அவமதிப்பர்!. தாயே! இதனுல் மனம் நொந்த நான் உன் திருவடிகளை அடைந்தேன். என் இரங்கத் தக்க நிலையை உணர்ந்து எனக்கு எளிதில் தக்கதைச் செய்வாய். (43)

विदित्वा वाल्मीकिर्विधिविनुतपादे वचनतो
दयां निस्सीमां ते त्वयि परिगतेनार्थिपदवीम् ।
मया दुःखाम्भोधौ महितनुभवे लुठ्यत इति
श्रुतं यावन्नान्यैरवतु भवती तावदिह माम् ॥ ४४

விதித்வா வால்மீகிர்விதிவிநுதபாதே வசநதோ
தயாம் நிஸ்ஸீமாம் தே த்வயி பரிகதேநார்திபதவீம் ।
மயா து:காம்போதௌ மஹிதநுபவே லுட்யத இதி
ச்ருதம் யாவந்நாந்யைரவது பவதீ தாவதிஹ மாம் ॥ 44

பூமியின் மகளே! பிரும்மாவால் துதிக்கப் பெற்ற திருவடி கொண்டவளே! வால்மீகியின் வாக்கால் உனது எல்லையற்ற கருணையை உணர்ந்து உன்னிடம் யாசிப்பவனாகி, துன்பக் கடலில் உருண்டுபிரள்கிறேன் என மற்றவர் கேள்விப்படுமுன், என்னைக் காப்பாய். (44)

प्रबुद्ध्येतातोद्यै रुचिरतरनादैः प्रतिदिनम्
प्रजल्पेद्भृत्यानां धुरि च गिरमाज्ञापनमयीम् ।
रथैर्वा घोटैर्वा गजपरिबृढैर्वा बहिरियात्
य आसीत्ते दृष्टेर्जननि सकृदप्यध्वनि पुमान् ।। ४५

ப்ரபுத்த்யேதாதோத்யை ருசிரதரநாதை: ப்ரதிதிநம்
ப்ரஜல்பேத்ப்ருத்யாநாம் துரி ச கிரமாஜ்ஞாபநமயீம் ।
ரதைர்வா கோடைர்வா கஜபரிப்ருடைர்வா பஹிரியாத்
ய ஆஸீத்தே த்ருஷ்டேர்ஜநநி ஸக்ருதப்யத்வநி புமாந் ॥ 45

தாயே! உன் பார்வைப் பாதையில் ஒருதடவையில் விழுந்த மனிதன் சிறப்புற்று, மிகவும் இனிய வாத்திய ஒலி கேட்டுத் தினமும் விழித்தெழுவான். பணியாட்கள் முன் ஆணையிடுவான். தேர்கள், குதிரைகள். பெருயானைகள் இவற்றில் ஏறி வெளியே செல்வான் (45)

दरिद्रो वाऽऽढ्यो वा भवतु भवतापप्रशमनि
त्वदीयाङ्घ्रौ नम्रस्तव चरितपीयूषसुहितः ।
य आस्ते तस्यामुं कुरु सहचरं जानकि जनम्
धनाढ्यैस्संवासात्सुविदितसुखं नास्तिकवरैः ।। ४६

தரித்ரோ வாSSட்யோ வா பவது பவதாபப்ரசமநி
த்வதீயாங்க்ரௌ நம்ரஸ்தவ சரிதபீயூஷஸுஹித: ।
ய ஆஸ்தே தஸ்யாமும் குரு ஸஹசரம் ஜாநகி ஜநம்
தநாட்யைஸ்ஸம்வாஸாத்ஸுவிதிதஸுகம் நாஸ்திகவரை: ॥ 46

ஸம்ஸார தாபத்தை அடக்குபவளே! ஜானகி! ஏழையோ தனிகனோ, உன் திருவடிகளில் வணங்கி எழுபவன், உன் வரலாற்றமுதத்தைப் பருகி இன்பமுற்றவன் ஒருவன் இருந்தால், அவனுடன் தனிகர்களான பெரும் நாஸ்திகர்களுடன் பழகி இன்பமடைந்த இவனை நடமாடச் செய். (46)

क्षणाल्लोकान् सर्वानटितुमतिशक्तं पवनजम्
न्यधास्त्वं दास्यार्थं क्षितिपतिसुता राजमहिषी ।
कपीन्द्रो रक्षोराडपि तव पदाब्जैकशरणौ
जनोऽयं शुश्रूषां तव जननि कां वा रचयताम् ।। ४७

க்ஷணால்லோகாந் ஸர்வாநடிதுமதிசக்தம் பவநஜம்
ந்யதாஸ்த்வம் தாஸ்யார்தம் க்ஷிதிபதிஸுதா ராஜமஹிஷீ ।
கபீந்த்ரோ ரக்ஷோராடபி தவ பதாப்ஜைகசரணௌ
ஜநோऽயம் சுச்ருஷாம் தவ ஜநநி காம் வா ரசயதாம் ॥ 47

நொடியில் உலகமனைத்தையும் சுற்றிவர மிகவும் திறமை பெற்ற வாயு குமாரனை ஜனகராஜாவின் குமாரியும் ராமராஜாவின் பட்டமஹிஷியுமான நீ தாஸனாகக் கொண்டாய். வானர அரசனான ஸுக்ரீவனும் ராக்ஷஸ அரசனான விபீஷணனும் உன் திருவடித் தாமரைகளில் சரணம் புகுந்தவர்கள். தாயே! இவன் எந்தப்பணிவிடையை உனக்குச் செய்வான்? (47)

पदोर्नत्या श्रुत्या तव च चरितस्यामृतजितो
गुणस्तुत्या दैन्यं गतवति दयां नैव कुरुषे ।
हताऽसि त्वां खादाम्यलमिति गदित्वा जननि ते
वधायोद्युक्तानां प्रथयसि कृपां ते निरुपधिम् ।। ४८

பதோர்நத்யா ச்ருத்யா தவ ச சரிதஸ்யாம்ருதஜிதோ
குணஸ்துத்யா தைந்யம் கதவதி தயாம் நைவ குருஷே ।
ஹதாऽஸி த்வாம் காதாம்யலமிதி கதித்வா ஜநநி தே
வதாயோத்யுக்தாநாம் ப்ரதயஸி க்ருபாம் தே நிருபதிம் ॥ 48

திருவடிகளில் வணங்கியும் அமுதத்தை வெல்கிற உன் சரிதத்தைக் கேட்டும் சிறப்பைப் புகழ்ந்தும் இரக்கத்தக்க நிலையிலுள்ள இவனிடம் பரிவுகாட்டாதிருக்கிறாய். தாயே!''உன்னைக் கொல்வேன், உன்னைச் சாப்பிடுகிறேன்'' என மிரட்டி உன்னைக் கொல்லத்துணிந்த அரக்கிகளிடம் வரையற்ற உன் கருணையைக் காட்டுகிறாய். (48)

मनोस्ते मान्याङ्घ्रे तव जनक एवैष जनको
बभूवर्षिर्मैत्रावरुणिरुपदेष्टाऽस्य मुनिराट् ।
स पुत्रीमाराद्ध्यां जननि जनकस्ते स्म मनुते
न जाने मादृक्षैस्त्वयि कथमु भाव्यं कथय मे ॥ ४९

மநோஸ்தே மாந்யாங்க்ரே தவ ஜநக ஏவைஷ ஜநகோ
பபூவர்ஷிர்மைத்ராவருணிருபதேஷ்டாऽஸ்ய முநிராட் ।
ஸ புத்ரீமாராத்த்யாம் ஜநநி ஜநகஸ்தே ஸ்ம மநுதே
ந ஜாநே மாத்ருக்ஷைஸ்த்வயி கதமு பாவ்யம் கதய மே ॥ 49

தாயே! மதிக்கத் தக்க திருவடி கொண்டவளே!! உன் மந்திரத்திற்கு உன் தந்தையான ஜனகரே ருஷி. அதனை உபதேசிப்பவர் வஸிஷ்டர். உன் தந்தை ஜனகர் அவரது புதல்வியான உன்னை ஆராதிக்கத்தக்கவளாகக் கருதுகிறார். என்போன்றோர் உன்னிடம் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதைக் கூறுவாய். (49)

प्रवाळात् पुष्पाद्वा तव पदयुगं कोमळतरम्
निधेहीत्याख्यातुं मम मनसि जिह्रेमि कठिने ।
पुनश्चिन्ताऽभून्मे गिरिशधनुरारोपणपणे
न किं भ्रान्ताऽसि त्वं वन इति ततो यामि च धृतिम् ॥ ५०

ப்ரவாலாத் புஷ்பாத்வா தவ பதயுகம் கோமலதரம்
நிதேஹீத்யாக்யாதும் மம மநஸி ஜிஹ்ரேமி கடிநே ।
புநச்சிந்தாऽபூந்மே கிரிசதநுராரோபணபணே
ந கிம் ப்ராந்தாऽஸி த்வம் வந இதி ததோ யாமி ச த்ருதிம் ॥ 50

துளிரையும் பூவையும் விட உன் இரு திருவடிகள் மென்மை மிக்கவை. அவற்றை என் கடினமான உள்ளத்தின் மீது வைப்பாய் எனக் கூறக் கூசுகிறேன். மறுபடி ஒரு எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டது. சிவனின் வில்லை நாணேற்றுகிற போட்டியிலும் காட்டிலும் நீ கலங்கவில்லை. அதனால் தைரியமடைகிறேன்.(50)

मनः कम्पं धत्ते महितमहिळाजन्मसुभगे
    कृतं पापं स्मृत्वा कृतदुरितिशिक्षस्तव पतिः ।
रहो ब्रूया नाथं जननि मम मुक्तिं प्रति वचः
    स नूनं श्रद्धाळुस्तव वचसि मायामृगवधात् ॥ ५१

மந: கம்பம் தத்தே மஹிமமஹிலாஜந்மஸுபகே
க்ருதம் பாபம் ஸ்ம்ருத்வா க்ருததுரிதிசிக்ஷஸ்தவ பதி:।
ரஹோ ப்ரூயா நாதம் ஜநநி மம முக்திம் ப்ரதி வச:
ஸ நூநம் ச்ரத்தாலுஸ்தவ வசஸி மாயாம்ருகவதாத்॥ 51

பெருமை மிக்க பெண் பிறவியால் அழகியவளே! செய்த பாபச் செயலை நினைத்து மனம் நடுங்குகிறது. உன்பதியே தவறான செயலை உடன் கண்டிப்பவர். தாயே! கணவரிடம் தனிமையில் என் விடுதலை பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்வாய். மாயாமானைக் கொன்றதிலிருந்து உன் சொல்லில் அவருக்கு அக்கரை அதிகம். (51)

न शब्दाः पुष्टार्था विलसति न चालङ्कृतिगणः
    रसो वा नो कश्चिज्जननि न चमत्कारि च वचः ।
तथाऽपि श्रुत्वा मत्प्रलपितमिदं स्निह्य परमम्
    हृदब्जं मातॄणां विकसति शिशूनां हि वचनैः ॥ ५२

ந சப்தா: புஷ்டார்த்தா விலஸதி ந சாலங்க்ருதிகண:
ரஸோ வா நோ கச்சிஜ்ஜநநி ந சமத்காரி ச வச:।
ததாऽபி ச்ருத்வா மத்ப்ரலபிதமிதம் ஸ்நிஹ்ய பரமம்
ஹ்ருதப்ஜம் மாத்ருணும் விகஸதி சிசூநாம் ஹி வசநை:॥ 52

சொற்கள் பொருள் நிறைவு பெறவில்லை. அலங்கார வரிசை இல்லை. சிருங்காரம் முதலிய சுவை காணேம். வாக்கும் சமத்காரமாக இல்லை. எனினும் எனது புலம்பலைக் கேட்டு என்னிடம் அன்பு காட்டுவாய். சிசுக்களின் சொல் கேட்டு தாய்களின் உள்ளத் தாமரை மலரும். (52)

इति श्रीवलङ्गिमान् ग्रामाभिजनेन
शास्त्ररत्नाकर श्रीस्वामिशास्त्रिणां प्रियान्तेवासिना
''कविमणि, कवितल्लज'' बिरुदभाजा
पण्डित सुब्रह्मण्यशास्त्रिणा प्रणीता
सीतालहरी समाप्ता ॥

இதி ஸ்ரீவலங்கிமாந் க்ராமாபிஜநேந
சாஸ்த்ரரத்நாகர ஸ்ரீ ஸ்வாமிசாஸ்த்ரிணும் ப்ரியாந்தேவாஸிநா
"கவிமணி, கவிதல்லஜ" பிருதபாஜா
பண்டித ஸுப்ரஹ்மண்யசாஸ்த்ரிணு ப்ரணீதா
ஸீதாலஹரீ ஸமாப்தா ॥

(வலங்கைமான் சாஸ்திரரத்ஞகர ஸ்ரீ ஸ்வாமி சாஸ்திரியின் சிஷ்யர் கவிமணி, கவிதல்லஜ பண்டித ஸுப்ரமஹ்மண்ய சாஸ்திரி இயற்றிய ஸீதாலஹரீ முற்றிற்று.)

Lasertypet & Printed at : V.K.N. Enterprises
164, R.H. Road, Chennai-4, 98402 17036